

FLAVII IOSEPHI
OPERA OMNIA

AB

IMMANUELE BEKKERO

RECOGNITA.

Immanuel Bekker
1827

VOLUMEN SECUNDUM.

BG

LIPSIAE.
SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.
MDCCLV.

PRAEFATIO.

p. 4 21. αὐτοῖς? * 36 1. εἶναι] οἶμαι? * 42 22.
 τὸν* : τῶν 46 1. λόγοις· τὸ δ'] λόγοις τότε? * 58 7.
 οὐ deorat* 60 5. μαθόντα* : μαθόντι 65 32. συμμα-
 χήσονται* : συμμαχήσονται 69 20. ζηλοῦν τὰ* : δηλοῦντα
 21. δυνασόμενα* : δυνασόμενον 70 4. τῶ* : τὸ 71
 21. κακώσαντι* : κακώσαντα vel κακώσοντα 72 29. δὲ
 deorat* 75 22. ὀχυρωτέρας? * 79 4. προσελθόντες* :
 προσελθόντες 82 9. ἦ* : ἦν 101 25. ἀνδράσιν* :
 ἄπαντ' ἀνδράσιν 105 2. προστιθέναι* : προστεθῆναι
 112 25. ἦ Dindorfius : ὡς 119 4. Ναθάνα* : Ναθάναν
 125 3. ἔστησε* : ἔστησε 23. αὐτὴν* : αὐτὸν 138
 20. θαυμάζων — ἐθελήσειν] θαυμάζειν — ἐθελήσων? *
 140 23. δόξει* : δόξειε 150 13. τούτῳ* : τούτων 157 31.
 Σεμείσῳ δὲ* : Σεμειὶ δ' ᾧδε 158 2. τούτου* : τούτῳ
 174 2. ὥστε ἂ* : ὡς 177 6. δὲ* : δὴ 185 25. τιθεμένης? *
 209 25. μόνον* : μόνων 212 30. τῆς πόλεως* : τῶν
 πόλεων 216 7. ἠρημένῃ? * 219 5. γὰρ* : γὰρ καὶ
 233 25. αὐτὸν* : αὐτῶν 234 22. ἀναστρέψειν* : ἀνα-
 στρέφειν 247 9. τοῦτο* : ταῦτα 250 9. παράσχοι* .
 παρασχοῖεν 271 31. καταλείπειν* : καταλιπεῖν 281 21.

τούς*: καὶ τοὺς 29 et 31. ἐπιμεληθεῖς et ἰδρῶσε? *
 284 9. ὄνομα? * 290 29. ἡ τιμὴ*: τιμὴ 301 20. πε-
 ριῶν*: περιῶν 302 14. προκομίσαντα*: προκομίσαντας
 303 7. γε*: τε 310 18. συνήγει*: συνήγει 19. πε-
 πιστευεν Dindorfius: πεπιστευκέναι

ΙΟΥΔΑΪΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

ΒΙΒΛΟΣ ΕΚΤΗ.

Λαβόντες δὲ οἱ Παλαιστῖνοι τὴν τῶν Ἑβραίων κι- 1
 βωτὸν αἰχμάλωτον, ὡς προείρηκα μικρὸν ἔμπροσθεν,
 εἰς Ἀζωτον ἐκόμισαν πόλιν, καὶ παρὰ τὸν αὐτῶν θεὸν
 ὥσπερ τι λάφυρον (Δαγῶν δ' οὗτος ἐκαλεῖτο) τιθέασι.
 5 τῇ δ' ἐπιούσῃ πάντες, ὑπὸ τὴν τῆς ἡμέρας ἀρχὴν εἰσ-
 ἰόντες εἰς τὸν ναὸν προσκυνῆσαι τὸν θεὸν αὐτῶν, ἐπι-
 τυγχάνουσιν αὐτῷ τοῦτο ποιοῦντι τὴν κιβωτὸν· ἐκειτο
 γὰρ ἀπ' αὐτῆς ἀποπεπτικῶς τῆς βάσεως, ἐφ' ἧς ἐστὼς
 διετέλει. καὶ βαστάσαντες πάλιν ἐφιστάσιν αὐτὸν ἐπὶ
 10 ταύτης, δυσφορήσαντες ἐπὶ τῷ γεγεννημένῳ. πολλάκις
 δὲ φοιτῶντες παρὰ τὸν Δαγῶνα καὶ καταλαμβάνοντες
 ὁμοίως ἐπὶ τοῦ προσκυνουῦντος τὴν κιβωτὸν σχήματος
 κείμενον, ἐν ἀπορίᾳ δεινῇ καὶ συγχύσει καθίσταντο.
 καὶ τελευταῖον ἀπέσκηψεν εἰς τὴν τῶν Ἀζωτίων πόλιν
 15 καὶ τὴν χώραν αὐτῶν φθορὰν τὸ θεῖον καὶ νόσον. ἀπέ-
 θνησκον γὰρ ὑπὸ δυσεντερίας, πάθους χαλεποῦ καὶ τὴν
 ἀναίρεσιν ὀξυτάτην ἐπιφέροντος· πρὶν γὰρ ἢ τὴν ψυχὴν
 αὐτοῖς εὐθανάτως ἀπολυθῆναι τοῦ σώματος, τὰ ἐντὸς
 ἀναφέροντες ἐξήμουν διαβεβρωμένα καὶ παντοίως ὑπὸ
 20 τῆς νόσου διεφθαρμένα. τὰ δ' ἐπὶ τῆς χώρας μυῶν
 πλήθος ἀνελθὸν τῆς γῆς κατέβλαψε, μήτε φυτῶν μήτε
 καρπῶν ἀποσχόμενον. ἐν δὴ τούτοις ὄντες τοῖς καιοῖς
 οἱ Ἀζώτιοι καὶ πρὸς τὰς συμφορὰς ἀντέχειν οὐ δυνάμε-
 νοι συνῆκαν ἐκ τῆς κιβωτοῦ ταύτας αὐτοῖς ἀνασχεῖν,

καὶ τὴν νίκην καὶ τὴν ταύτης αἰχμαλωσίαν οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γενομένην. πέμπουσιν οὖν πρὸς τοὺς Ἀσκαλωνίτας, ἀξιούντες τὴν κιβωτὸν αὐτοὺς παρὰ σφῶς δέξασθαι. τοῖς δὲ οὐκ ἀηδῆς ἢ τῶν Ἀζωτίων δέησις προσέπεσεν, ἀλλ' ἐπινεύουσι μὲν αὐτοῖς τὴν χάριν, λαβόντες δὲ τὴν κιβωτὸν ἐν τοῖς ὁμοίοις δεινοῖς κατέστησαν· συνεξεκομισε γὰρ αὐτῇ τὰ τῶν Ἀζωτίων ἢ κιβωτὸς πάθη πρὸς τοὺς ἀπ' ἐκείνων αὐτὴν δεχομένους. καὶ πρὸς ἄλλους παρ' αὐτῶν ἀποπέμπουσιν Ἀσκαλωνῖται. μέναι δ' οὐδὲ παρ' ἐκείνοις· ὑπὸ γὰρ τῶν αὐτῶν παθῶν ἐλευνόμενοι πρὸς τὰς ἐχόμενας ἀπολύουσι πόλεις. καὶ τοῦτον ἐκπεριέρχεται τὸν τρόπον τὰς πέντε τῶν Παλαιστίνων πόλεις ἢ κιβωτὸς, ὥσπερ δασμὸν ἀπαιτούσα παρ' ἐκάστης τοῦ πρὸς αὐτὰς ἔλθειν, ἃ δι' αὐτὴν ἐπασχον.

2 ἀπειρηκότες δὲ τοῖς κακοῖς οἱ πεπειραμένοι, καὶ τοῖς ἀκούουσιν αὐτὰ διδασκαλία γενόμενοι τοῦ μὴ προσδέξασθαι τὴν κιβωτὸν ποτε πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τοιοῦτῳ μισθῷ καὶ τέλει, τὸ λοιπὸν ἐξήτουν μηχανὴν καὶ πόρον ἀπαλλαγῆς αὐτῆς. καὶ συνελθόντες οἱ ἐκ τῶν πέντε πόλεων ἄρχοντες, Γίττης καὶ Ἀκκάρωνος καὶ Ἀσκαλωνος, ἔτι δὲ Γάζης καὶ Ἀζώτου, ἐσκόπουν τί δεῖ ποιεῖν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐδόκει τὴν κιβωτὸν ἀποπέμπειν τοῖς οἰκείοις, ὡς ὑπερεκδικούντος αὐτὴν τοῦ θεοῦ καὶ συνεπιδημησάντων αὐτῇ διὰ τοῦτο τῶν δεινῶν καὶ συνεισβαλόντων μετ' ἐκείνης εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν. ἦσαν δὲ οἱ λέγοντες τοῦτο μὲν μὴ ποιεῖν, μηδ' ἐξαπατάσθαι τὴν αἰτίαν τῶν κακῶν εἰς ἐκείνην ἀναφέροντας· οὐ γὰρ ταύτην εἶναι τὴν δύναμιν αὐτῇ καὶ τὴν ἰσχύν· οὐ γὰρ ἂν ποτ' αὐτῆς κηδομένου τοῦ θεοῦ ὑποχείριον ἀνθρώποις γενέσθαι. ἡσυχάζειν δὲ καὶ πρῶτος ἔχειν ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσι παρήνουν, αἰτίαν τούτων οὐκ

ἄλλην ἢ μόνην λογιζομένους τὴν φύσιν, ἢ καὶ σώμασι καὶ γῆ καὶ φυτοῖς καὶ πᾶσι τοῖς ἐξ αὐτῆς συνεστῶσι κατὰ χρόνων περιόδους τίκει τοιαύτας μεταβολάς. νικᾷ δὲ τὰς προειρημένας γνώμας ἀνδρῶν ἐν τε τοῖς ἐπάνω χρόνοις συνέσει καὶ φρονήσει διαφέρειν πεπιστευμένων συμβουλίᾳ, καὶ τότε μάλιστα δοξάντων ἀρμόζοντως λέγειν τοῖς παροῦσιν, οἳ μὴτ' ἀποπέμπειν ἔφασαν δεῖν τὴν κιβωτὸν μῆτε κατέχειν, ἀλλὰ πέντε μὲν ἀνδριάντας ὑπὲρ ἐκάστης πόλεως χρυσέους ἀναθεῖναι τῷ θεῷ χαριστήριον, ὅτι προενόησεν αὐτῶν τῆς σωτηρίας καὶ κατέσχευεν ἐν τῷ βίῳ διωκομένους ἐξ αὐτοῦ παθήμασιν οἷς οὐκέτι ἦν ἀντιβλέψαι, τοσούτους δὲ τὸν ἀριθμὸν μύας χρυσοῦς τοῖς κατανεμηθεῖσιν αὐτῶν καὶ διαφθεῖρασι τὴν χώραν ἐμφορεῖς· ἔπειτα βαλόντας εἰς γλωσσόκομον αὐτοὺς καὶ θέντας ἐπὶ τὴν κιβωτόν, ἄμαξαν αὐτῇ καινὴν κατασκευάσαι, καὶ βόας ὑποζεύξαντας ἀρτιτόκους, τὰς μὲν πόρτους ἐγκλείσαι καὶ κατασχεῖν, μὴ τοῖς μητράσι ἐμποδῶν ἐπόμεναι γένωνται, πόθῳ δ' αὐτῶν δευτέραν ποιῶνται τὴν πορείαν, ἐκείνας δ' ἐξελάσαντας τὴν κιβωτὸν φερούσας ἐπὶ τριόδου καταλιπεῖν, αὐταῖς ἐπιτρέψαντας ἢ βούλονται τῶν ὁδῶν ἀπελθεῖν· κἂν μὲν τὴν Ἐβραίων ἀπίωσιν καὶ τὴν τούτων χώραν ἀναβαίνωσιν, ὑπολαμβάνειν τὴν κιβωτὸν αἰτίαν τούτων τῶν κακῶν· ἂν δὲ ἄλλην τράπωνται, μεταδιώξωμεν αὐτήν" ἔφασαν, "μαθόντες ὅτι μηδεμίαν ἰσχὺν τοιαύτην ἔχει."

ἔκριναν δ' αὐτὰ καλῶς εἰρησθαι, καὶ τοῖς ἔργοις 3 εὐθὺς τὴν γνώμην ἐκύρωσαν. καὶ ποιήσαντες μὲν τὰ προειρημένα προάγουσι τὴν ἄμαξαν ἐπὶ τὴν τριόδου καὶ καταλιπόντες ἀνεχώρησαν· τῶν δὲ βοῶν τὴν ὁρθὴν ὁδὸν ὥσπερ ἡγουμένου τινὸς αὐταῖς ἀπιουσῶν, ἡκολούθουν οἱ τῶν Παλαιστίνων ἄρχοντες, ποῦ ποτὲ στή-

σονται καὶ πρὸς τίνες ἤξουσι βουλόμενοι μαθεῖν. κώμη δὲ τις ἐστὶ τῆς Ἰουδα φυλῆς, Βηθσάμη ὄνομα· εἰς ταύτην ἀφικνουῦνται αἱ βόες, καὶ πεδίου μεγάλου καὶ καλοῦ τὴν πορείαν αὐτῶν ἐκδεξαμένου παύονται προσωτέρω χωρεῖν, στήσασαι τὴν ἄμαξαν αὐτόθι. θεὰ δὲ ἦν τοῖς 5 ἐν τῇ κώμῃ, καὶ περιχαρεῖς ἐγίνοντο· θεροὺς γὰρ ὄρω πάντες ἐπὶ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν ἐν ταῖς ἀρούραις ὑπάρχοντες, ὡς εἶδον τὴν κιβωτὸν, ὑφ' ἠδονῆς ἀρπαγέντες καὶ τὸ ἔργον ἐκ τῶν χειρῶν ἀφέντες ἔδραμον εὐθύς ἐπὶ τὴν ἄμαξαν, καὶ καθελόντες τὴν κιβωτὸν καὶ 10 τὸ ἄγγος ὃ τοὺς ἀνδριάντας εἶχε καὶ τοὺς μύας, τιθέασιν ἐπὶ τινος πέτρας, ἣτις ἦν ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ θύσαντες λαμπρῶς τῷ θεῷ καὶ κατευωγηθέντες τὴν τε ἄμαξαν καὶ τοὺς βόας ὠλοκαύτωσαν. καὶ ταῦτ' ἰδόντες οἱ τῶν Παλαιστίνων ἄρχοντες ὑπέστρεψαν ὀπίσω. 15

4 ὄργῃ δὲ καὶ χόλος τοῦ θεοῦ μέτεισιν, ὥστε ἐβδομήκοντα τῶν ἐκ τῆς Βηθσάμης κώμης ὡς οὐκ ὄντας ἀξιόους ἄψασθαι τῆς κιβωτοῦ (ἱερεῖς γὰρ οὐκ ἦσαν) καὶ προσελθόντας αὐτῇ βαλὼν ἀπέκτεινεν. ἔκλαυσαν δὲ ταῦτα παθόντας αὐτοὺς οἱ κωμηταί, καὶ πένθος ἐπ' 20 αὐτοὺς ἤγειραν οἷον εἰκὸς ἐπὶ θεοπέπτω κακῷ, καὶ τὸν ἴδιον ἕκαστος ἀπεθρήνει. τοῦ τε μένει τὴν κιβωτὸν παρ' αὐτοῖς ἀναξιόους ἀποφαίνοντες αὐτούς, πρὸς τὸ κοινὸν τῶν Ἑβραίων πέμφαντες ἐδήλουν ἀποδεδόσθαι τὴν κιβωτὸν ὑπὸ τῶν Παλαιστίνων. κάκεινοι γνόντες 25 τοῦτο ἀποκομίζουσιν αὐτὴν εἰς Καριαθιαρίμαν, γείτονα πόλιν τοῖς Βηθσαμίταις, ἐνθα τινὸς Λευίτου τὸ γένος, Ἀμιναδάβου, δόξαν ἔχοντας ἐπὶ δικαιοσύνη καὶ θρησκείᾳ, καταβιοῦντος εἰς οἰκίαν τὴν κιβωτὸν ἤγαγον, ὥσπερ εἰς πρέποντα τῷ θεῷ τόπον, ἐν ᾧ κατῴκει 30 καιὸς ἄνθρωπος. ἐθεράπευον δὲ τὴν κιβωτὸν οἱ τούτου παῖδες, καὶ τῆς ἐπιμελείας ταύτης ἕως ἐτῶν εἰκοσι προέ-

στησαν· τσαῦτα γὰρ ἔμεινεν ἐν τῇ Καριαθιαρίμῃ, ποιήσασα παρὰ τοῖς Παλαιστίνοις μῆνας τέσσαρας.

τοῦ δὲ λαοῦ παντὸς ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ, καθ' ὃν εἰ- 2 χεν ἡ τῶν Καριαθιαριμιτῶν πόλις τὴν κιβωτὸν, ἐπ' εὐχὰς καὶ θυσίας τραπέντος τοῦ θεοῦ καὶ πολλὴν ἐμφανίζοντος τὴν περὶ αὐτὸν θρησκείαν καὶ φιλοτιμίαν, ὁ προφήτης Σαμουήλος ὄρων αὐτῶν τὴν προθυμίαν, ὡς εὐκαιρον πρὸς οὕτως ἔχοντας εἰπεῖν περὶ ἐλευθερίας καὶ τῶν ἀγαθῶν τῶν ἐν αὐτῇ, χοῆται λόγοις οἷς 10 ᾤετο μάλιστα τὴν διάνοιαν αὐτῶν προσάξεσθαι καὶ πείσειν. “ἄνδρας” γὰρ εἶπεν, “οἷς ἐτι νῦν βαρεῖς μὲν πολέμιοι Παλαιστῖνοι, θεὸς δ' εὐμενὴς ἄρχεται γίνεσθαι καὶ φίλος, οὐκ ἐπιθυμεῖν ἐλευθερίας δεῖ μόνου, ἀλλὰ καὶ ποιεῖν δι' ὧν ἂν ἔλθοι πρὸς ὑμᾶς, οὐδὲ βού- 15 λεσθαι μὲν ἀπηλλάχθαι δεσποτῶν, ἐπιμένειν δὲ πράττοντας ἐξ ὧν τοιοῦτοι διαμενοῦσιν. ἀλλὰ γίνεσθε δίκαιοι, καὶ τὴν πονηρίαν ἐβαλόντες τῶν ψυχῶν καὶ θεραπεύοντες αὐτὰς ὅλαις ταῖς διανοίαις προστρέπεσθε τὸ θεῖον καὶ τιμῶντες διατελεῖτε. ταῦτα γὰρ ὑμῖν 20 ποιοῦσιν ἤξει τὰ ἀγαθὰ, δουλείας ἀπαλλαγὴ καὶ νίκη πολέμιων. ἂ λαβεῖν οὐδ' ὄπλοις οὔτε σωματίων ἀλκαῖς οὔτε πλήθει συμμάχων δυνατὸν ἐστίν· οὐ γὰρ τοῦτοις ὁ θεὸς ὑπισχνεῖται παρεξίεν αὐτά, τῷ δ' ἀγαθοῦς εἶναι καὶ δικαίους. ἐγγνητῆς δ' αὐτοῦ τῶν ὑποσχέσεων ἐγὼ 25 γίνομαι.” ταῦτ' εἰπόντος ἐπευφήμησε τὸ πλῆθος ἡσθὲν τῇ παρανέσει, καὶ κατένευσεν αὐτὸ παρεξίεν κεχαρισμένον τῷ θεῷ. συνάγει δ' αὐτοὺς ὁ Σαμουήλος εἰς τινα πόλιν λεγομένην Μασφάτην· κατοπτευόμενον τοῦτο σημαίνει κατὰ τὴν Ἑβραίων γλῶτταν. ἐντεῦθεν 30 ὑδρευσάμενοι σπένδουσι τῷ θεῷ, καὶ διανηστεύσαντες ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπ' εὐχὰς τρέπονται.

οὐ λανθάνουσι δὲ τοὺς Παλαιστίνους ἐκεῖ συνελ- 2

θόντες, ἀλλὰ μαθόντες οὗτοι τὴν ἄθροισιν αὐτῶν μεγάλη στρατιᾶ καὶ δυνάμει, κατ' ἐλπίδα τοῦ μὴ προσδοκῶσι μηδὲ παρεσκευασμένοις ἐπιπεσεῖσθαι, τοῖς Ἑβραίοις ἐπέρχονται. καταπλήττει δ' αὐτοὺς τοῦτο καὶ εἰς ταραχὴν ἄγει καὶ δέος, καὶ δραμόντες πρὸς Σαμουήλον ἀναπεπτωκέναι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὸ φόβου καὶ τῆς προτέρας ἡττης ἔφασκον, καὶ διὰ τοῦτ' ἠρεμεῖν, ἵνα μὴ κινήσωμεν τὴν τῶν πολεμίων δύναμιν. σοῦ δ' ἀναγάρυτος ἡμᾶς ἐπ' εὐχὰς καὶ θυσίας καὶ ὄρκους, γυμνοῖς καὶ ἀνόπλοις ἐπεστρατεύκασιν οἱ πολέμιοι· ἐλπίς οὖν ἡμῖν οὐκ ἄλλη σωτηρίας ἡμῶν ἢ μόνῃ ἢ παρὰ σοῦ καὶ τοῦ θεοῦ ἰκετευθέντος ὑπὸ σοῦ παρασχεῖν ἡμῖν διαφυγεῖν Παλαιστίνους." ὁ δὲ θαρρεῖν τε προτρέπεται, καὶ βοηθήσειν αὐτοῖς τὸν θεὸν ἐπαγγέλλεται. καὶ λαβῶν ἄρτα γαλαθηνὸν ὑπὲρ τῶν ὄχλων θύει, καὶ παρακαλεῖ τὸν θεὸν ὑπερέχειν αὐτῶν τὴν δεξιὰν ἐν τῇ πρὸς Παλαιστίνους μάχῃ καὶ μὴ περιιδεῖν δεύτερον αὐτοὺς ἀτυχήσαντας. ἐπήκοος δὲ γίνεται τῶν εὐχῶν ὁ θεός, καὶ προσδεξάμενος εὐμενεῖ καὶ συμμάχῳ τῇ διανοίᾳ τὴν θυσίαν, ἐπινεύει νίκην αὐτοῖς καὶ κράτος. ἔτι δ' ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τὴν θυσίαν ἔχοντος τοῦ θεοῦ καὶ μήπω πᾶσαν διὰ τῆς ἱερᾶς φλογὸς ἀπειληφότος, προήλθεν ἐκ τοῦ στρατοπέδου ἢ τῶν πολεμίων δύναμεις καὶ παρατάσσεται πρὸς μάχην, ἐπ' ἐλπίδι μὲν νίκης ὡς ἀπειλημμένων ἐν ἀπορίᾳ τῶν Ἰουδαίων, μήτε ὅπλα ἐχόντων μήτε ὡς ἐπὶ μάχην ἐκείσε ἀπηνηκότων. περιπίπτουσι δὲ οἷς οὐδ' εἰ προύλεγε τις ῥαδίως ἐπέισθησαν. πρῶτον μὲν γὰρ αὐτοὺς ὁ θεὸς κλονεῖ σεισμῶ, καὶ τὴν γῆν αὐτοῖς ὑπότρομον καὶ σφαλερὰν κινήσας τίθησιν, ὡς σαλευομένης τε τὰς βάσεις ὑποφέρεσθαι καὶ δισταμένης εἰς ἕνια τῶν χασμάτων καταφέρεσθαι. ἔπειτα βρονταῖς περιφορήσας καὶ διαπύροις ἀστραπαῖς ὡς

καταφλέξων αὐτῶν τὰς ὄψεις περιλάμπας, καὶ τῶν χειρῶν ἐκκροτήσας τὰ ὅπλα, γυμνοὺς εἰς φυγὴν ἀνέστρεψεν. ἐπεξέρχεται δὲ Σαμουήλος μετὰ τῆς πληθύος, καὶ πολλοὺς κατασφάξας κατακολουθεῖ μέχρι Κορραίων, τόπον τινὸς οὕτω λεγομένου. καὶ καταπήξας ἐκεῖ λίθον ὡσπερ ὄρον τῆς νίκης καὶ τῆς φυγῆς τῶν πολεμίων, ἰσχυρὸν αὐτὸν προσαγορεύει, σύμβολον τῆς παρὰ τοῦ θεοῦ γενομένης αὐτοῖς κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἰσχύος.

οἱ δὲ μετ' ἐκείνην τὴν πληγὴν οὐκ ἐπεστράτευσαν ἐπὶ τοὺς Ἰσραηλίτας, ἀλλ' ὑπὸ δέους καὶ μνήμης τῶν συμβεβηκότων ἠσύχαζον. ὁ δ' ἦν πάλαι θάρσος τοῖς Παλαιστίνους ἐπὶ τοὺς Ἑβραίους, τοῦτ' ἐκείνοις μετὰ τὴν νίκην ἐγένετο. καὶ Σαμουήλος στρατεύσας ἐπ' αὐτοὺς ἀναιρεῖ πολλοὺς, καὶ τὰ φρονήματ' αὐτῶν εἰς τὸ παντελὲς ταπεινοῖ, καὶ τὴν χάραν ἀφαιρεῖται ἦν τῶν Ἰουδαίων ἀπετέμοντο πρότερον κρατήσαντες τῇ μάχῃ· αὕτη δ' ἦν ἢ μέχρι πόλεως Ἀκκάρωνος ἀπὸ τῶν Γίτιης ὄρων ἐκτεταμένη. ἦν δὲ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν φίλα τοῖς Ἰσραηλίταις τὰ ὑπολειπόμενα τῶν Χανααίων. ὁ δὲ προφήτης Σαμουήλος διακοσμήσας τὸν λαὸν καὶ πόλιν αὐτοῖς ἀποδοῦς, εἰς ταύτην ἐκέλευσε συναρκομένους περὶ τῶν πρὸς ἀλλήλους κρίνεσθαι διαφορῶν. αὐτὸς δὲ δις τοῦ ἔτους ἐπερχόμενος τὰς πόλεις ἐδίκασεν αὐτοῖς, καὶ πολλὴν ἐβράβευεν εὐνομίαν ἐπὶ χρόνον πολύν. ἔπειθ' ὑπὸ γήρωσ βαρυνόμενος καὶ τὰ συνήθη πρᾶττειν ἐμποδιζόμενος, τοῖς υἱοῖς τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν προστασίαν τοῦ πλήθους παραδίδωσιν, ὧν ὁ μὲν πρεσβύτερος Ἰωήλος προσηγορεύετο, τῷ δὲ νεωτέρῳ Ἀβία ὄνομα ἦν. προσέταξε δὲ τὸν μὲν ἐν Βεθῆλοις πόλει καθεζόμενον κρίνειν, τὸν δ' ἕτερον ἐν Βαρσουβαί, μερίσας τὸν ὑπακουσόμενον ἑκατέρῳ λαόν. ἐγένοντο δὲ σαφὲς οὗτοι παράδειγμα καὶ τεκμήριον τοῦ μὴ τὸν τρό-

πον ὁμοίους τοῖς φύσει γίνεσθαι τινας, ἀλλὰ τάχα μὲν χρηστοὺς καὶ μετρίους ἐκ πονηρῶν· τότε μὲν γε φαύλους ἐξ ἀγαθῶν παρέσχον αὐτοὺς γενομένους. τῶν γὰρ τοῦ πατρὸς ἐπιτηδευμάτων ἐκτρεπόμενοι καὶ τὴν ἐναντίαν ὁδὸν ἀπελθόντες δόξων καὶ λημμάτων αἰ-
σχρῶν καθυφίετο τὸ δίκαιον, καὶ πᾶς κρίσεις οὐ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀλλὰ πρὸς τὸ κέρδος ποιούμενοι, καὶ πρὸς τρυφήν καὶ πρὸς διαίτας πολυτελεῖς ἀπονευενό-
τες, πρῶτον μὲν ὑπεναντία ταῦτα ἔπρασσον τῷ θεῷ, δεύτερον δὲ τῷ προφήτῃ πατρὶ δὲ αὐτῶν, ὃς πολλήν
καὶ τοῦ τὸ πλῆθος εἶναι δίκαιον σπουδὴν εἰσφέρειτο καὶ πρόνοιαν.

3 ὁ δὲ λαός, ἐξυβριζόντων εἰς τὴν προτέραν κατά-
στασιν καὶ πολιτείαν τῶν τοῦ προφήτου παίδων, χαλε-
πῶς τε τοῖς πραττομένοις ἔφερε καὶ πρὸς αὐτὸν συν-
τρέχουσι (διέτριβε δ' ἐν Ἀρμαθᾶ πόλει), καὶ τὰς τε
τῶν υἱῶν παρανομίας ἔλεγον, καὶ ὅτι γηραιὸς αὐτὸς
ᾧν ἤδη καὶ παρειμένος ὑπὸ τοῦ χρόνου τῶν πραγμά-
των οὐκέτι τὸν αὐτὸν προεστάναι δύναται τρόπον·
ἔδεδοντό τε καὶ ἰκέτευον ἀποδείξαι τινα αὐτῶν βασιλέα,
ὃς ἄρξει τοῦ ἔθνους καὶ τιμωρήσεται Παλαιστίνους
ὀφειλόντας ἔτι αὐτοῖς δίκας τῶν προτέρων ἀδικημάτων.
ἔλύπησαν δὲ σφόδρα τὸν Σαμουήλον οἱ λόγοι διὰ τὴν
σύμφυτον δικαιοσύνην καὶ τὸ πρὸς τοὺς βασιλέας μῖσος·
ἤττητο γὰρ δεινῶς τῆς ἀριστοκρατίας ὡς θεῖους καὶ
μακαρίους ποιούσης τοὺς χρωμένους αὐτῆς τῇ πολιτείᾳ.
ὑπὸ δὲ φροντίδος καὶ βασάνου τῆς ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις
οὔτε τροφῆς ἐμνημόνευσεν οὔτε ὕπνου, δι' ὅλης δὲ τῆς
νυκτὸς στρέφων τὰς περὶ τῶν πραγμάτων ἐννοίας διε-
καρτέρει.

4 ἔχοντι δὲ οὕτως ἐμφανίζεται τὸ θεῖον καὶ παρα-
μυθίζεται μὴ δυσφορεῖν ἐφ' οἷς ἤξιώσε τὸ πλῆθος, ὡς

οὐκ ἐκείνον ὑπερηφανήσαντας ἀλλ' ἐαυτόν, ἵνα μὴ βα-
σιλεὺς ἢ μόνος· ταῦτα δὲ, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήγαγεν αὐ-
τοὺς ἐξ Αἰγύπτου, μηχανᾶσθαι τὰ ἔργα. λήψεσθαι
μέντοι γε οὐκ εἰς μακρὰν μετανοίαν αὐτοὺς ἐπίπουνον,
15 "ὕφ' ἧς οὐδὲν μὲν ἀγένητον ἔσται τῶν ἐσομένων, ἐλεγ-
χθήσονται δὲ καταφρονήσαντες καὶ βουλάς οὐκ εὐχαρί-
στους πρὸς ἐμὲ καὶ τὴν σὴν προφητείαν λαβόντες. κε-
λεύω δὴ σε χειροτονεῖν αὐτοῖς ὃν ἂν ἐγὼ σοι προείπω
βασιλέα, προδηλώσαντα ποταπῶν τε οὔτοι πειραθήσου-
10 ται βασιλευόμενοι κακῶν, καὶ διαμαρτυράμενον ἐφ'
οἷαν σπεύδουσι μεταβολὴν."

ταῦτα ἀκούσας Σαμουήλος ἅμα ἔφ' συγκαλέσας τοὺς 5
Ἰουδαίους ἀποδείξειν αὐτοῖς βασιλέα ὡμολόγησεν, ἔφη
δὲ δεῖν πρῶτον μὲν αὐτοῖς ἐκδιηγῆσασθαι τὰ παρὰ τῶν
15 βασιλέων ἐσόμενα καὶ ὅσοις συνενεχθήσονται κακοῖς.
"γινώσκετε γὰρ ὅτι πρῶτον μὲν ὑμῶν ἀποσπάσουσι τὰ
τέκνα, καὶ τὰ μὲν αὐτῶν ἀρματηλάτας εἶναι κελεύ-
σουσι, τοὺς δ' ἱππεῖς καὶ σωματοφύλακας, δρομεῖς
δὲ ἄλλους καὶ χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους· ποιή-
20 σουσι δὲ καὶ τεχνίτας, ὀπλοποιούς καὶ ἀρματοποιούς
καὶ ὄργάνων τέκτονας, γεωργούς τε καὶ τῶν ἰδίων
ἀγρῶν ἐπιμελητὰς καὶ σκαπανεῖς ἀμπέλων, καὶ οὐδὲν
ἔστιν ὃ μὴ κελευόμενοι ποιήσουσιν ἀνδραπόδων ἀργυ-
ρωνήτων τρόπον. καὶ τὰς θυγατέρας δὲ ὑμῶν μυρε-
25 φούς ἀποφανοῦσι καὶ ὄψοποιούς καὶ σιτοποιούς, καὶ
πᾶν ἔργον ὃ θεραπαινίδες ἐξ ἀνάγκης πληγὰς φοβού-
μεναι καὶ βασάνους ὑπηρετοῦσι. κτήσιν δὲ τὴν ὑμετέ-
ραν ἀφαιρήσονται, καὶ ταύτην εὐνούχοις καὶ σωματο-
φύλαξι δωρήσονται, καὶ βοσκημάτων ἀγέλας τοῖς αὐτῶν
30 προσνεμοῦσιν. συνελόντι δ' εἰπεῖν, δουλεύσετε μετὰ
πάντων τῶν ὑμετέρων τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς αὐτοῦ οἰκέ-
ταις· ὃς γενόμενος μνήμην ὑμῖν τῶνδε τῶν λόγων γεν-

νήσει καὶ τὸ πάσχειν αὐτά, καὶ μεταγινώσκοντας ἰκε-
τεῦσαι τὸν θεὸν ἐλεῆσαι τε ὑμᾶς καὶ δωρήσασθαι τα-
χειαν ἀπαλλαγὴν τῶν βασιλέων. ὁ δ' οὐ προσδέξεται
τὰς δεήσεις ὑμῶν, ἀλλὰ παραπέμψας ἐάσει δικαίαν
ὑποσχέιν ὑμᾶς τιμωρίαν τῆς ἑαυτῶν κακοβουλίας.” 5

6 ἦν δ' ἄρα καὶ πρὸς τὰς προρρήσεις τῶν συμβη-
σομένων ἀνόητος τὸ πλήθος, καὶ δύσκολον ἐξελεῖν τῆς
διανοίας κρίσιν ἤδη παρὰ τῷ λογισμῷ καθιδρυμένην.
οὐδὲ γὰρ ἐπεστράφησαν, οὐδ' ἐμέλησεν αὐτοῖς τῶν
Σαμουήλου λόγων, ἀλλ' ἐνέκειντο λιπαρῶς καὶ χει- 10
ροτονεῖν ἠξίουν ἤδη τὸν βασιλέα καὶ μὴ φροντίζειν τῶν
ἐσομένων· ἐπὶ γὰρ τιμωρία τῶν ἐχθρῶν ἀνάγκη τὸν
πολεμήσοντα σὺν αὐτοῖς ἔχειν, καὶ οὐδὲν ἄτοπον εἶναι
τῶν πλησιοχώρων βασιλευσάντων τὴν αὐτὴν ἔχειν αὐ-
τοὺς πολιτεῖαν. ὄρων δ' αὐτοὺς μὴδ' ὑπὸ τῶν προει- 15
ρημένων ἀπεστραμμένους ὁ Σαμούηλος, ἀλλ' ἐπιμένον-
τας, “νῦν μὲν” εἶπεν “ἀπιτε πρὸς αὐτοὺς ἕκαστος, με-
ταπέμφομαι δὲ ὑμᾶς εἰς δέον, ὅταν μάθω παρὰ τοῦ
θεοῦ τίνα δίδωσιν ὑμῖν βασιλέα.”

4 ἦν δὲ τις ἐκ τῆς Βενιαμίτιδος φυλῆς ἀνὴρ εὖ γεγο- 20
νὸς καὶ ἀγαθὸς τὸ ἦθος, Κεῖσος ὄνομα. τοῦτ' αἰὲς
ὑπῆρχεν. ἦν δὲ νεανίας τὴν μορφὴν ἄριστος καὶ τὸ
σῶμα μέγας, τὸ τε φρόνημα καὶ τὴν διάνοιαν ἀμείνων
τῶν βλεπομένων· Σάουλον αὐτὸν ἐκάλουν. οὗτος ὁ
Κεῖσος, ὄνων αὐτῷ ἐκ τῆς νομῆς καλῶν ἀποπλανηθει- 25
σῶν (ἦδετο γὰρ αὐταῖς ὡς οὐκ ἄλλω τινὶ τῶν κτημά-
των), τὸν υἱὸν μεθ' ἐνὸς θεράποντος ἐπὶ ζήτησιν τῶν
κτηνῶν ἐξέπεμψεν. ὁ δὲ ἐπεὶ τὴν πάτριον περιῆλθε
φυλὴν ἐξερευνῶν τὰς ὄνους, εἰς τὰς ἄλλας ἀφίκετο·
οὐδ' ἐν ταύταις ἐπιτυχῶν ἀπιέναι διεγνώκει, μὴ 30
ποιήσῃ περὶ αὐτοῦ τῷ πατρὶ τὸ λοιπὸν τὴν φροντίδα.
τοῦ δ' ἐπομένου θεράποντος, ὡς ἐγένοντο κατὰ τὴν

Ἄραμαθὰν πόλιν, εἶναι προφήτην ἐν αὐτῇ φήσαντος
ἀληθῆ καὶ πρὸς αὐτὸν βαδίζειν συμβουλευόντος (γνώ-
σεσθαι γὰρ παρ' αὐτοῦ τὸ περὶ τῶν ὄνων τέλος), οὐδὲν
ἔχειν πορευθέντας εἶπεν ἀπὸ τῆς προφητείας ὁ καὶ
5 παράσχωσιν αὐτῷ· κεκενῶσθαι γὰρ ἤδη τῶν ἐφοδίων.
τοῦ δ' οἰκίτου τέταρτον αὐτῷ παρεῖναι σίκλου φήσαν-
τος καὶ τοῦτο δῶσειν (ὑπὸ γὰρ ἀγνοίας τοῦ μὴ λαμβά-
νειν τὸν προφήτην μισθὸν ἐπλανῶντο), παραγίνονται,
καὶ πρὸς ταῖς πύλαις περιτυχόντες παρθένους ἐφ' ὕδωρ
10 βαδίζούσαις ἐρωτῶσιν αὐτάς τοῦ προφήτου τὴν οἰκίαν.
αἱ δὲ σημαίνουσι, καὶ σπεύδειν παρεκελεύσαντο πρὶν
αὐτὸν εἰς τὸ δεῖπνον κατακλιθῆναι· πολλοὺς γὰρ ἐστίαν,
καὶ προκατακλίνεσθαι τῶν κεκλημένων. ὁ δὲ Σαμούη-
λος διὰ τοῦτο πολλοὺς ἐπὶ τὴν ἐστίαν τότε συνήγαγε·
15 δεομένων γὰρ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν αὐτῷ τοῦ θεοῦ προει-
πεῖν τίνα ποιήσει βασιλέα, τῇ παρελθούσῃ τοῦτον μη-
νύσαντος (πέμψειν γὰρ αὐτὸς τινα νεανίσκον ἐκ τῆς Βε-
νιαμίτιδος φυλῆς κατὰ τὴνδε τὴν ὥραν) αὐτὸς μὲν ἐπὶ
τοῦ δώματος καθεζόμενος ἐξεδέχετο τὸν καιρὸν γενέσθαι,
20 πληρωθέντος δ' αὐτοῦ καταβάς ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἐπορεύ-
ετο. συναντᾷ δὲ τῷ Σαούλῳ, καὶ ὁ θεὸς αὐτῷ σημαίνει
τοῦτον εἶναι τὸν ἄρξιν μέλλοντα. Σάουλος δὲ πρόσ-
εἰσι τῷ Σαμουήλῳ, καὶ προσαγορεύσας ἐδεῖτο μηνύειν
τὴν οἰκίαν τοῦ προφήτου· ξένος γὰρ ὢν ἀγνοεῖν ἔφασκε.
25 τοῦ δὲ Σαμουήλου φράσαντος αὐτὸν εἶναι, καὶ ἄγοντος
ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὡς τῶν ὄνων ἐφ' ὧν τὴν ζήτησιν ἐκπεμ-
φθεῖν σεσωσμένων, τὰ τε πάντων ἀγαθὰ ἔχειν αὐτῷ κε-
κυρωμένα, προστυχῶν “ἀλλ' ἦττων” εἶπεν “ἐγὼ, δέ-
σποτα, ταύτης τῆς ἐλπίδος, καὶ φυλῆς μικροτέρας ἢ βασι-
30 λέας ποιεῖν, καὶ πατριᾶς ταπεινοτέρας τῶν ἄλλων πατρι-
ῶν. σὺ δὲ παίξεις καὶ γέλωτά με τίθεσαι περὶ μειζόνων ἢ
κατὰ τὴν ἐμὴν χρεῖαν διαλερόμενος.” ὁ δὲ προφήτης ἀγα-

γών αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἐστίασιν κατακλίνει καὶ τὸν ἀκόλου-
θον ἐπάνω τῶν κεκλημένων (οὗτοι δ' ἦσαν ἐβδομήκοντα
τὸν ἀριθμὸν), προστάσσει δὲ τοῖς διακόνοις παραθεῖναι
τῷ Σαούλῳ μερίδα βασιλικήν. ἐπεὶ δ' ἡ κοίτης ὄρα
προσῆγεν, οἱ μὲν ἀναστάντες ἀνέλυον πρὸς αὐτοὺς 5
ἕκαστοι, ὁ δὲ Σάουλος παρὰ τῷ προφήτῃ σὺν τῷ θερά-
ποντι κατεκοιμήθη.

2 ἅμα δὲ ἡμέρα Σαμουήλος ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ τῆς
κοίτης προύπεμψε, καὶ γενόμενος ἔξω τῆς πόλεως
ἐκέλευε τὸν μὲν θεράποντα ποιῆσαι προελθεῖν, ὑπολεί- 10
πεσθαι δὲ αὐτόν· ἔχειν γὰρ αὐτῷ τι φράσαι μηδενὸς
ἄλλου παρόντος. καὶ ὁ μὲν Σάουλος ἀποπέμπεται τὸν
ἀκόλουθον, λαβῶν δ' ὁ προφήτης τὸ ἄγιον ἔλαιον κα-
ταχεῖ τῆς τοῦ νεανίσκου κεφαλῆς, καὶ κατασπασάμενος 15
"Ἰσθι" φησὶ "βασιλεὺς ὑπὸ τοῦ θεοῦ χειροτονημένος
ἐπὶ Παλαιστίνους τε καὶ τὴν ὑπὲρ Ἑβραίων ἄμυναν.
τούτων δ' ἔσται σοι σημεῖον ὃ σε βούλομαι προγινώ-
σκειν. ὅταν ἀπέλθῃς ἐντεῦθεν, καταλήψει τρεῖς ἀν-
θρώπους ἐν τῇ ὁδῷ προσκυνῆσαι τὸν θεὸν πορευομέ- 20
νους εἰς Βέθθλα, ὧν τὸν μὲν πρῶτον τρεῖς ἄρτους ὄψει
κομίζοντα, τὸν δὲ δεύτερον ἔριφον, ὁ τρίτος δὲ ἄσκον
ὄλνου φέρον ἀκολουθήσει. ἀσπάσονται δὲ σε οὗτοι καὶ
φιλοφρονήσονται, καὶ δώσουσί σοι ἄρτους δύο· σὺ
δὲ λήψει. ἀπέειπεν ἦξις εἰς τὸ Ῥαχήλας καλούμενον 25
μνημεῖον, ὅπου συμβαλεῖς τῷ σεσῶσθαί σοι τὰς ὄνους
εὐαγγελιομένου. ἔπειτ' ἐκεῖθεν ἐλθὼν εἰς Γαβαθὰ
προφήταις ἐκκλησιάξουσιν ἐπιτεύξει, καὶ γενόμενος ἐν-
θεὸς προφητεύσεις σὺν αὐτοῖς, ὡς πάνθ' ὄντινον
ὄρωντα ἐκπλήττεσθαί τε καὶ θαυμάζειν, λέγοντα πόθεν 30
εἰς τοῦτο εὐδαιμονίας ὁ Κεῖσον παῖς παρήλθεν; ὅταν
δέ σοι ταῦτα γένηται τὰ σημεῖα, τὸν θεὸν Ἰσθι μετὰ
σοῦ τυγχάνοντα, ἄσπασαί τε τὸν πατέρα σου καὶ τοὺς

συγγενεῖς. ἦξις δὲ μετάπεμπος εἰς Γάλγαλα ὑπ' ἐμοῦ,
ἵνα χαριστήρια τούτων θύσωμεν τῷ θεῷ." φράσας
ταῦτα καὶ προειπὼν ἀποπέμπει τὸν νεανίσκον. τῷ
Σαούλῳ δὲ πάντα κατὰ τὴν προφητείαν Σαμουήλου
5 ἀπῆντησεν.

ὡς δ' ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ συγγενοῦς αὐτοῦ 3
Ἀβηνάρον (καὶ γὰρ ἐκεῖνον τῶν ἄλλων οἰκείων μάλ-
λον ἔστεργεν), ἀνερωτῶντος περὶ τῆς ἀποδημίας καὶ
τῶν κατ' αὐτὴν γεγονότων, τῶν μὲν ἄλλων οὐδὲν ἀπε-
10 κρύψατο, οὐδ' ὡς ἀφίκοιτο παρὰ Σαμουήλου τὸν προ-
φήτην, οὐδ' ὡς ἐκεῖνος αὐτῷ σεσῶσθαι τὰς ὄνους
ἔφρασε· περὶ δὲ τῆς βασιλείας καὶ τῶν κατ' αὐτὴν, ἃ
καὶ φθόνον ἀκούόμενα καὶ ἀπιστίαν ἔχειν ᾤετο, σιωπᾶ
πρὸς αὐτόν, καὶ οὐδὲ πρὸς εὐνοὺν σφόδρα δοκοῦντα
15 εἶναι καὶ περισσότερον τῶν ἀφ' αἵματος ὑπ' αὐτοῦ στερ-
γόμενον ἀσφαλὲς ἢ σῶφρον ἔδοξε μνηνεῖν, λογισάμε-
νος, οἴμαι, τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν οἷα ταῖς ἀληθείαις
ἔστί, ὅτι βεβαίως οὐδεὶς εὐνοὺς οὔτε φίλων οὔτε συγ-
γενῶν, οὐδ' ἄχρι τῶν παρὰ τοῦ θεοῦ λαμπρῶν ἀποσώζει
20 τὴν διάθεσιν, ἀλλὰ πρὸς τὰς ὑπεροχὰς κακοήθεις τυγχά-
νουσιν ἤδη καὶ βάσκανοι.

Σαμουήλος δὲ συγκαλεῖ τὸν λαὸν εἰς Μασφραθὴν 4
πόλιν, καὶ πρὸς αὐτὸν διατίθεται λόγους οὓς κατ' ἐντο-
λήν φράζειν ἔλεγε τοῦ θεοῦ, ὅτι τὴν ἐλευθερίαν αὐ-
25 τοῖς ἐκεῖνου παρασχόντος καὶ τοὺς πολεμίους δουλώ-
σαντος ἀμνημονήσειαν τῶν εὐεργεσιῶν, καὶ τὸν μὲν
θεὸν ἀποχειροτονοῦσι τῆς βασιλείας, οὐκ εἰδότες ὡς
συμφορώτατον ὑπὸ τοῦ πάντων ἀρίστου προστατεῖσθαι,
θεὸς δὲ πάντων ἄριστος, αἰροῦνται δ' ἔχειν ἀνθρωπον
30 βασιλέα, ὃς ὡς κτήμασι τοῖς ὑποτεταγμένοις κατὰ βού-
λησιν καὶ ἐπιθυμίαν καὶ τῶν ἄλλων παθῶν ὀρμὴν χρή-
σεται, τῆς ἐξουσίας ἀφειδῶς ἐμφορούμενος, ἀλλ' οὐχ

ὡς ἴδιον ἔργον καὶ κατασκευάσμα τὸ τῶν ἀνθρώπων
γένος οὕτω διατηρήσαι σπουδάσει, ὁ θεὸς δὲ κατὰ ταύ-
την τὴν αἰτίαν κηδοίτο. "ἀλλ' ἐπεὶ δέδοκται ταῦτα ὑμῖν
καὶ κεράτηκεν ἢ πρὸς τὸν θεὸν ὕβρις, τάχθητε πάν-
τες κατὰ φυλάς τε καὶ σκηπτρα, καὶ κλήρους βάλετε." 5
5 ποιησάντων δὲ τοῦτο τῶν Ἑβραίων ὁ τῆς Βενιαμίτιδος
κλήρος ἐξέπεσε. ταύτης δὲ κληρωθείσης ἔλαχεν ἡ Μα-
τρὶς καλουμένη πατριά, ἧς κατ' ἄνδρα κληρωθείσης
λαγχάνει ὁ Κεῖσου βασιλεύειν παῖς Σάουλος. γνούς δὲ
τοῦτο ὁ νεανίσκος φθάσας ἐκποδῶν αὐτὸν ποιεῖ, μὴ 10
βουλόμενος, οἶμαι, δοκεῖν τὴν ἀρχὴν ἐκὼν λαμβά-
νειν· ἀλλὰ τὸσαύτην ἐνεδείξατο ἐγκράτειαν καὶ σω-
φροσύνην ὥστε τῶν πλείστων οὐδ' ἐπὶ μικραῖς εὐπρα-
γίαις τὴν χαρὰν κατασχεῖν δυναμένων, ἀλλ' εἰς τὸ πᾶσι
γενέσθαι φανεροὺς προσιπτόντων, ὁ δ' οὐ μόνον οὐδὲν 15
ἐνέφηγε τοιοῦτον ἐπὶ βασιλείᾳ καὶ τῷ τοσοῦτων καὶ
τηλικούτων ἔθνῶν ἀποδεδείχθαι δεσπότης, ἀλλὰ καὶ
τῆς ὄψεως αὐτὸν τῆς τῶν βασιλευθησομένων ἐξέκλεψε,
καὶ ζητεῖν αὐτὸν καὶ περὶ τοῦτο πονεῖν παρεσκεύασεν.
ὧν ἀμνημονούτων καὶ φροντιζόντων ὅτι γένοιτο ἀφανῆς 20
ὁ Σάουλος, ὁ προφήτης ἰκετεύει τὸν θεὸν δεῖξαι ποῦ
ποτ' εἴη, καὶ παρασχεῖν εἰς ἐμφανῆς τὸν νεανίσκον.
μαθῶν δὲ παρὰ τοῦ θεοῦ τὸν τόπον ἐνθα κέκρυπται ὁ
Σάουλος, πέμπει τοὺς ἄξοντας αὐτόν, καὶ παραγενόμε-
νον ἴστησι μέσον τοῦ πλήθους. ἐξεῖχε δ' αὐτῶν ἀπάν- 25
6 των, καὶ τὸ ὕψος ἦν βασιλικώτατος. λέγει δὲ ὁ προ-
φήτης "τοῦτον ὑμῖν ὁ θεὸς ἔδωκε βασιλεία. ὁρᾶτε δὲ ὡς
καὶ κρείττων ἐστὶ πάντων καὶ τῆς ἀρχῆς ἄξιος." ὡς
δ' ἐπευφήμησε τῷ βασιλεῖ σωτηρίαν ὁ λαός, τὰ μέλ-
λουτα συμβήσεσθαι καταγράφας αὐτοῖς ὁ προφήτης 30
ἀνέγνω τοῦ βασιλέως ἀκροαμένου, καὶ τὸ βιβλίον τίθη-
σιν ἐν τῇ τοῦ θεοῦ σκηνῇ, ταῖς μετέπειτα γενεαῖς εἰς

μαρτύριον ὧν προείρηκε. ταῦτ' ἐπιτελέσας ὁ Σαμουήλος
ἀπολύει τὴν πληθύν, καὶ αὐτὸς δὲ εἰς Ἀρμαθὰν παρα-
γίνεται πόλιν· πατρὶς γὰρ ἦν αὐτῷ. Σαούλ δ' ἀπερχο-
μένῳ εἰς Γαβαθὴν, ἐξ ἧς ὑπῆρχε, συνήρχοντο πολλοὶ
5 μὲν ἀγαθοί, τὴν προσήκουσαν βασιλεῖ τιμὴν νέμοντες,
πονηροὶ δὲ πλείους, οἱ κατεφρόνουν τ' αὐτοῦ καὶ τοὺς
ἄλλους ἐχλεύαζον, καὶ οὔτε δῶρα προσέφερον οὔτ' ἐν
σπουδῇ καὶ λόγῳ τὸ ἀρέσκεισθαι τὸν Σάουλον ἐτίθεντο.
μηρὶ δ' ὕστερον ἄρχει τῆς παρὰ πάντων αὐτῷ 5
10 τιμῆς ὁ πρὸς Ναάσση πόλεμος, τὸν Ἀμμαιτιῶν βασι-
λέα. οὗτος γὰρ πολλὰ κακὰ τοὺς πέραν τοῦ Ἰορδά-
νου ποταμοῦ κατῆκνυμένους τῶν Ἰουδαίων διατίθησι,
μετὰ πολλοῦ καὶ μαχίμου στρατεύματος διαβάς ἐπ' αὐ-
τούς, καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν εἰς δουλείαν ὑπάγεται,
15 ἰσχύι μὲν καὶ βίᾳ πρὸς τὸ παρὸν αὐτοὺς χειρωσάμενος,
σοφίᾳ δὲ καὶ ἐπινοίᾳ πρὸς τὸ μηδ' αὐτίς ἀποστάντας
δυνηθῆναι τὴν ὑπ' αὐτῷ δουλείαν διαφυγεῖν ἀσθενεῖς
ποιῶν· τῶν γὰρ ἢ κατὰ πίστιν ὡς αὐτὸν ἀφικνουμένων
ἢ λαμβανόμενων πολέμου νόμῳ τοὺς δεξιούς ὀφθαλμοὺς
20 ἐξέκοπτε. ἐποίει δὲ τοῦθ' ὅπως, τῆς ἀριστερᾶς αὐτοῖς
ὄψεως ὑπὸ τῶν θυρεῶν καλυπτομένης, ἄχρηστοι παν-
τελῶς εἶεν. καὶ ὁ μὲν τῶν Ἀμμαιτιῶν βασιλεὺς ταῦτ'
ἐργασάμενος τοὺς πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐπὶ τοὺς Γαλα-
δηνούς λεγομένους ἐπεστράτευσε. καὶ στρατοπεδευσά-
25 μενος πρὸς τῇ μητροπόλει τῶν πολεμίων (Ἰαβὶς δ' ἐστὶν
αὕτη) πέμπει πρὸς αὐτοὺς πρέσβεις, κελεύων ἢ παρα-
δοῦναι σφᾶς αὐτοὺς ἐπὶ τῷ τοὺς δεξιούς αὐτῶν ὀφθαλ-
μοὺς ἐξορύξαι, ἢ πολιορκῆσαι ἠπεῖλει καὶ τὰς πόλεις
αὐτῶν ἀναστήσειν· τὴν δ' αἴρεσιν ἐπ' αὐτοῖς εἶναι,
30 πότερόν ποτε βραχὺ τι τοῦ σώματος ἀποτεμεῖν ἐθέλου-
σιν ἢ πάντες ἀπολωλέναι. οἱ δὲ Γαλαδῆνοι καταπλα-
γνύντες πρὸς οὐδέτερον μὲν ἐτόλμησαν οὐδὲν εἰπεῖν, οὔτ'

εἰ παραδιδοῦσιν αὐτοὺς οὐτ' εἰ πολεμοῦσιν, ἀνοχὴν δ' ἡμερῶν ἐπὶ λαβεῖν ἤξιωσαν, ἵνα πρεσβευσάμενοι πρὸς τοὺς ὁμοφύλους παρακαλέσωσι συμμαχεῖν αὐτοῖς, καὶ εἰ μὲν ἔλθοι βοήθεια, πολεμῶσιν, εἰ δ' ἄπορα εἴη τὰ παρ' ἐκείνων, παραδώσειν αὐτοὺς ἔφασκον.⁵

2 ἐπὶ τῷ παθεῖν ὅτι ἂν αὐτῷ δοκῆ. ὁ δὲ Ναάσης καταφρονήσας τοῦ τῶν Γαλαθηρῶν πλήθους καὶ τῆς ἀποκρισεως αὐτῶν, δίδωσί τε αὐτοῖς τὴν ἀνοχὴν καὶ πέμπει πρὸς οὓς ἂν θέλωσι συμμαχοῦς ἐπιτρέπει. πέμφαντες οὖν εὐθὺς κατὰ πόλιν τοῖς Ἰσραηλίταις διηγέλλον τὰ¹⁰ παρὰ τοῦ Ναάσου καὶ τὴν ἀμνησίαν ἐν ἣ καθεστήκεισαν. οἱ δ' εἰς δάκρυα καὶ λύπην ὑπὸ τῆς ἀκοῆς τῶν περὶ τοὺς Ἰαβισηνοὺς προήχθησαν, καὶ πέρα τούτων οὐδὲν αὐτοῖς ἄλλο πράττειν συνεχώρει τὸ δέος. γενόμενων δὲ τῶν ἀγγέλων καὶ ἐν τῇ Σαούλου τοῦ βασιλέως¹⁵ πόλει, καὶ τοὺς κινδύνους ἐν οἷς εἶναι συνέβαινε τοὺς Ἰαβισηνοὺς φρασάντων, ὁ μὲν λαὸς ταῦτα τοῖς πρώτοις ἔπασχεν (ᾧδύρετο γὰρ τὴν συμφορὰν τὴν τῶν συγγενῶν), ὁ δὲ Σάουλος ἀπὸ τῶν περὶ τὴν γεωργίαν παραινόμενος ἔργων εἰς τὴν πόλιν ἐπιτυγχάνει κλαίονσι²⁰ τοῖς αὐτοῦ πολίταις, καὶ πυθόμενος τὴν αἰτίαν τῆς συγχύσεως καὶ κατηφείας αὐτῶν, μανθάνει τὰ παρὰ τῶν ἀγγέλων. καὶ εὐθεὺς γενόμενος ἀποπέμπει μὲν τοὺς Ἰαβισηνοὺς ὑποσχόμενος αὐτοῖς ἤξειν βοηθὸς τῇ τρίτῃ τῶν ἡμερῶν καὶ πρὶν ἥλιον ἀνασχεῖν κρατήσιν²⁵ τῶν πολεμίων, ἵνα καὶ νενικηκότας ἤδη καὶ τῶν φόβων ἀπηλλαγμένους ὁ ἥλιος ἐπιτείλας ἴδῃ. ὑπομείναι δ' ἐκέλευσέ τινας αὐτῶν ἡγήσομένους τῆς ὁδοῦ. βουλόμενος δὲ φόβῳ ζημίας τὸν λαὸν εἰς τὸν πρὸς Ἀμμανίτας ἐπιστρέψαι πόλεμον καὶ συνελθεῖν αὐτοὺς ὀξύτερον,³⁰ ὑποτεμῶν τῶν αὐτοῦ βοῶν τὰ νεῦρα, ταῦτ' ἀπαθήσειν ἠπέλιψε τοὺς οὐκ ἀπαντῶντας, εἰ μὴ πρὸς τὸν Ἰορδά-

νην ὠπλισμένοι κατὰ τὴν ἐπιούσαν ἀπαντήσωσιν ἡμέραν καὶ ἀκολουθήσωσιν αὐτῷ καὶ Σαμουήλ τῷ προφήτῃ, ὅπου ποτ' ἂν αὐτοὺς ἀγάγῃ. τῶν δὲ δι' εὐλάβειαν τῆς κατεπηγγελμένης ζημίας εἰς τὸν ὠρισμένον καιρὸν συνελθόντων, ἐξαριθμεῖται ἐν Βαλᾷ τῇ πόλει τὸ πλῆθος, εὐρίσκει δὲ τὸν ἀριθμὸν χωρὶς τῆς Ἰουδα φυλῆς εἰς ἑβδομήκοντα μυριάδας συνειλεγμένους. τῆς δὲ φυλῆς ἐκείνης ἦσαν ἐπὶ μυριάδες. διαβάς δὲ τὸν Ἰορδάνην καὶ σχοίνων δέκα δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἀνύσας ὁδὸν φθάνει μὲν ἥλιον ἀνίσχοντα, τριχῆ δὲ τὸ στράτευμα διελὼν ἐπιπίπτει πανταχόθεν αἰφνιδίως οὐ προσδοκῶσι τοῖς ἐχθροῖς, καὶ συμβαλὼν εἰς μάχην ἄλλους τε πολλοὺς ἀποκτείνει τῶν Ἀμμανιτῶν καὶ Ναάσῃν τὸν βασιλέα.

15 τοῦτο λαμπρὸν ἐπράχθη τῷ Σαούλῳ τὸ ἔργον, καὶ πρὸς πάντας αὐτὸν τοὺς Ἑβραίους διηγέειν ἐπαινούμενον καὶ δόξης ἀπολαύοντα θαυμαστῆς ἐπ' ἀνδρείᾳ. καὶ γὰρ εἰ τινες ἦσαν οἱ πρότερον αὐτοῦ κατεφρόνουσι, τότε μετέστησαν ἐπὶ τὸ τιμᾶν καὶ πάντων ἄριστον νομίζειν. οὐ γὰρ ἤρκεσεν αὐτῷ τοὺς Ἰαβισηνοὺς σεσωκέναι μόνον, ἀλλὰ καὶ τῇ τῶν Ἀμμανιτῶν ἐπιστρατεύσας²⁰ χώρα πᾶσαν αὐτὴν καταστρέφεται, καὶ πολλὴν λαβὰν λείαν λαμπρὸς εἰς τὴν οἰκίαν ὑπέστρεψεν. ὁ δὲ λαὸς ὑφ' ἡδονῆς τῶν Σαούλῳ κατορθωμένων ἔχαιρε μὲν ὅτι τοιοῦτον ἐχειροτόνησε βασιλέα, πρὸς δὲ τοὺς οὐδὲν ὄφελος αὐτὸν ἔσσεσθαι τοῖς πράγμασι λέγοντας ἐβόων "ποῦ νῦν εἰσὶν οὗτοι;" καὶ "δότησαν δίκην." καὶ πάνθ' ὅσα φιλεῖ λέγειν ὄχλος ἐπ' εὐπραγίαις ἡρμένους πρὸς τοὺς ἐξουτελίζοντας ἐναγχος τοὺς τούτων αἰτίους.²⁵ Σάουλος δὲ τούτων μὲν ἠσπάζετο τὴν εὐνοίαν καὶ τὴν περὶ αὐτὸν προθυμίαν, ὥμοσε δὲ μὴ τινα περιόψεσθαι τῶν ὁμοφύλων ἀναιρούμενον ἐπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας.

ἄτοπου γὰρ εἶναι τὴν ὑπὸ τοῦ θεοῦ δεδομένην νίκην αἵματι φῦραι καὶ φόνῳ τῶν ἐκ ταύτου γένους αὐτοῖς, πρόπειν δὲ μᾶλλον πρὸς ἀλλήλους εὐμενῶς διακειμένους ἐσοτάξεν.

4 Σαμουήλου δὲ φήσαντος καὶ δευτέρῳ δεῖν χειροτο-
νίᾳ Σαούλω τὴν βασιλείαν ἐπικυρῶσαι, συνίασι πάν-
τες εἰς Γάλγαλα πόλιν· ἐκεῖ γὰρ αὐτοὺς ἐκέλευσεν ἔλ-
θεῖν. καὶ πάλιν ὁρῶντος τοῦ πλήθους ὁ προφήτης
χρῆσι τὸν Σάουλον τῷ ἀγίῳ ἐλαίῳ καὶ δευτέρου ἀναγο-
ρεύει βασιλέα. καὶ οὕτως ἡ τῶν Ἑβραίων πολιτεία 10
εἰς βασιλείαν μετέπεσεν. ἐπὶ γὰρ Μωϋσέως καὶ τοῦ
μαθητοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ, ὃς ἦν στρατηγός, ἀριστοκρατού-
μενοι διετέλουν. μετὰ δὲ τὴν ἐκείνων τελευτήν, ἔτεσι
τοῖς πᾶσι δέκα καὶ πρὸς τούτοις ὀκτώ, τὸ πλήθος αὐ-
τῶν ἀναρχία κατέσχε. μετὰ ταῦτα δ' εἰς τὴν προτέ- 15
ραν ἐπανήλθον πολιτείαν, τῷ κατὰ πόλεμον ἀρίστῳ
δόξαντι γεγενῆσθαι καὶ κατ' ἀνδρείαν περὶ τῶν ὄλων
δικάζειν ἐπιτρέποντες· καὶ διὰ τοῦτο τὸν χρόνον τοῦτον
τῆς πολιτείας κριτῶν ἐκάλεσαν.

5 ἐκκλησίαν δὲ Σαμουήλος ποιήσας ὁ προφήτης τῶν 20
Ἑβραίων, "ἐπόμνυμι" φησὶν "ὑμῖν τὸν μέγιστον θεόν,
ὃς τοὺς ἀδελφούς τοὺς ἀγαθοὺς ἐκείνους, λέγω δὴ
Μωϋσῆν καὶ Ἀαρῶνα, παρήγαγεν εἰς τὸν βίον, καὶ
τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξήρπασεν Αἰγυπτίῳν καὶ τῆς ὑπ'
αὐτοῖς δουλείας, μηδὲν μῆτ' αἰδοὶ χαριζομένους μῆτ' 25
ὑποστειλαμένους φόβῳ μήτε ἄλλῳ τιμὴ πάθει παραχω-
ρήσαντας εἰπεῖν εἰ τί μοι πέπρακται σκαιὸν καὶ ἄδικον
ἢ κέρδους ἕνεκα ἢ πλεονεξίας ἢ χάριτος τῆς πρὸς
ἄλλους, ἐλέγξει δὲ εἰ καὶ τῶν τοιούτων τι προσηκάμην,
μόσχον ἢ πρόβατον, ἢ πρὸς τροφήν ἀνεμέσθητον δοκεῖ 30
λαμβάνειν, ἢ εἰ τινος ὑποζύγιον εἰς ἐμὴν ἀποσπάσας
χρῆσι ἐλύπησα, τούτων ἔν τι κατειπεῖν παρόντος ὑμῶν

τοῦ βασιλέως." οἱ δὲ ἀνέκραγον μηδὲν τούτων ὑπ'
αὐτοῦ γεγονέναι, προστήναι δὲ ὁσίως αὐτὸν καὶ δικαίως
τοῦ ἔθνους. Σαμουήλος δὲ, ταύτης ἐξ ἀπάντων τῆς 6
μαρτυρίας αὐτῷ γενομένης, "ἐπεὶ δεδώκατέ μοι" φησὶ
5 "τὸ μηδὲν ἄτοπον ἐφ' ὑμᾶς περὶ ἐμοῦ δύνασθαι λέγειν,
φέρε νῦν μετὰ παρορησίας ἀκούσατε ἐμοῦ λέγοντος ὅτι
μεγάλα ἠσεβήσατε εἰς τὸν θεὸν αἰτησάμενοι βασιλέα.
διαμνημονεύειν δὲ ὑμᾶς προσῆκον ὅτι σὺν ἐβδομήκοντα
μόνοις ἐκ τοῦ γένους ἡμῶν ὁ πάππος Ἰάκωβος διὰ λιμῶν
10 εἰς Αἴγυπτον ἦλθε. καὶ ἐκεῖ πολλῶν μυριάδων ἐπιτεκνω-
θεισῶν, ὡς εἰς δουλείας καὶ χαλεπὰς ὕβρεις ἤγαγον οἱ
Αἰγύπτιοι, ὁ θεός, εὐξαμένων τῶν πατέρων, χωρὶς
βασιλέως παρέσχεν αὐτοῖς ῥύσασθαι τῆς ἀνάγκης τὸ
πλήθος, Μωϋσῆν αὐτοῖς καὶ Ἀαρῶνα ἀποπέμψας ἀδελ-
15 φούς, οἱ ἤγαγον ὑμᾶς εἰς τήνδε τὴν γῆν ἣν νῦν ἔχετε.
καὶ τούτων ἀπολαύσαντες ἐκ τοῦ θεοῦ προδεδώκατε τὴν
θηροσκέλιαν καὶ τὴν εὐσέβειαν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῖς
πολεμίοις ὑποχειρίους γεγεννημένους ἠλευθέρωσε, πρῶ-
τον μὲν Ἀσσυρίων καὶ τῆς ἐκείνων ἰσχύος ὑπερτέρους
20 ἀπεργασάμενος, ἔπειτα Ἀμμωνιτῶν κρατῆσαι παρασχῶν
καὶ Μωαβιτῶν, καὶ τελευταῖον Παλαιστίνων. καὶ ταῦτα
οὐ βασιλέως ἡγουμένου διεπράξασθε, ἀλλ' Ἰεφθοῦ καὶ
Γεδεῶνος στρατηγούντων. τίς οὖν ἔσχεν ὑμᾶς ἄνοια,
φυγεῖν μὲν τὸν θεόν, ὑπὸ βασιλέα δὲ εἶναι θέλειν;
25 ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀπέδειξα τοῦτον ὃν αὐτὸς ἐπελέξατο· ἵνα
μέντοι γε φανερόν ὑμῖν ποιήσω τὸν θεὸν ὀργιζόμενον
καὶ δυσχεραίνοντα τῇ τῆς βασιλείας ὑμῶν αἰρέσει, δη-
λώσαι τοῦθ' ὑμῖν τὸν θεὸν παρασκευάσω διὰ σημείων
ἐναργῶς. ὁ γὰρ οὐδέπω πρότερον εἶδεν ὑμῶν οὐδεὶς
30 ἐνταῦθα γεγεννημένον, θέρους ἀκμῇ χειμῶνα, αἰτησά-
μενος τὸν θεὸν παρέξω τοῦτο νῦν ὑμῖν ἐπιγνώσκειν." καὶ
ταῦτ' εἰπόντος πρὸς τὸ πλήθος τοῦ Σαμουήλου, βρου-

ταῖς σημαίνει τὸ θεῖον καὶ ἀστροπαῖς καὶ χαλάζης καταφορᾷ τὴν τοῦ προφήτου περὶ πάντων ἀλήθειαν, ὡς θαυμάβηκότηας αὐτοὺς καὶ περιδεεῖς γενομένους ἀμαρτεῖν τε ὁμολογεῖν καὶ κατ' ἄγνοίαν εἰς τοῦτο προπεσεῖν, καὶ ἰκετεύειν τὸν προφήτην ὡς πατέρα αὐτοῖς χρηστὸν καὶ ἐπεικῆ τὸν θεὸν εὐμενῆ καταστῆσαι, καὶ ταύτην ἀφεῖναι τὴν ἀμαρτίαν, ἣν πρὸς οἷς ἐξύβρισαν ἄλλοις καὶ παρηνόμησαν προσεξειργάσαντο. ὃ δὲ ὑπισχνεῖται καὶ παρακαλέσειν τὸν θεὸν συγγνώμην περὶ τούτων αὐτοῖς καὶ πείσειν, συνεβούλευε μέντοι δικαίους εἶναι καὶ ἀγαθοὺς, καὶ μνημονεύειν αἰετῶν διὰ τὴν παράβασιν τῆς ἀρετῆς αὐτοῖς κακῶν συμπεσόντων καὶ τῶν σημείων τοῦ θεοῦ καὶ τῆς Μωϋσέως νομοθεσίας, εἰ σωτηρίας αὐτοῖς καὶ τῆς μετὰ τοῦ βασιλέως εὐδαιμονίας ἔστιν ἐπιθυμία. εἰ δὲ τούτων ἀμελήσουσιν, ἔλεγεν ἦξειν αὐτοῖς τε καὶ τῷ βασιλεὶ μεγάλην ἐκ θεοῦ πληγὴν.

καὶ ὁ Σαμούηλος μὲν ταῦτα τοῖς Ἑβραίοις προφητεύσας ἀπέλυσε αὐτοὺς ἐπὶ τὰ οἰκεῖα, βεβαιώσας ἐκ δευτέρου τῷ Σαύλ τὴν βασιλείαν· οὗτος δ' ἐπιλέξας ἐκ τοῦ πλήθους ὡς περὶ τρισχιλίους, τοὺς μὲν δισχιλίους ὥστε σωματοφυλακεῖν αὐτὸν λαβῶν αὐτοὺς διέτριβεν ἐν πόλει Βεθλήοις, Ἰωνάθην δὲ τῷ παιδί τοὺς λοιποὺς δούς ὥστε σωματοφυλακεῖν αὐτὸν εἰς Γαβᾶς ἐπέμφεν. ὃ δ' ἐκπολιορκεῖ τι φρούριον τῶν Παλαιστίνων οὐ πόρρω Γαλγάλων. οἱ γὰρ τῆς Γαβᾶς Παλαιστῖνοι καταστρεφόμενοι τοὺς Ἰουδαίους τά τε ὄπλα αὐτοὺς ἀφηροῦντο, καὶ τοὺς ὄχυρωτάτους τῆς χώρας τόπους φρουραῖς καταλαμβάνοντο, καὶ σιδηροφορεῖν χρῆσθαι τε καθάπαξ ἀπηγόρευον σιδήρῳ. καὶ διὰ ταύτην τὴν ἀπόρησιν οἱ γεωργοί, εἰ ποτε δεήσειε αὐτοὺς ἐπισκευάσαι τι τῶν ἐργαλείων, ἢ ὕννιν ἢ μάκκλαν ἢ ἄλλο τι τῶν εἰς γεωργίαν χρησίμων, φοιτῶντες

εἰς τοὺς Παλαιστίνους ταῦτ' ἔπραττον. ὡς δὲ ἠκούσθη τοῖς Παλαιστῖνοις ἢ τῆς φρουρᾶς ἀναίρεσις, ἀγανακτήσαντες τε καὶ δεινὴν ὕβριν τὴν καταφρόνησιν ἠρησάμενοι στρατεύουσιν ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους, πεζῶν μὲν τριακότα μυριάσιν, ἄρμασι δὲ τρισμυρίοις· ἵππον δ' ἑξακισχιλίαν ἐπήγοντο. καὶ στρατοπεδεύονται πρὸς πόλει Μαχμᾶ. τοῦτο Σάουλος ὁ τῶν Ἑβραίων βασιλεὺς μαθὼν εἰς Γάλγαλα καταβαίνει πόλιν, καὶ διὰ πάσης κηρύσσει τῆς χώρας ἐπ' ἐλευθερίᾳ καλῶν τὸν λαὸν ἐπὶ τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Παλαιστίνους, τὴν δύναμιν ἐκφραυλλίζων αὐτῶν καὶ διασύρων ὡς οὐκ ἀξιόλογον, οὐδ' ὥστε φοβεῖσθαι διακινδυνεύειν πρὸς αὐτούς. κατανοήσαντες δὲ τὸ πλῆθος τῶν Παλαιστίνων οἱ τοῦ Σαούλου κατεπλάγησαν, καὶ οἱ μὲν εἰς τὰ σπήλαια καὶ τοὺς ὑπονόμους ἐκρυψαν ἑαυτούς, οἱ πλείους δὲ εἰς τὴν πέραν τοῦ Ἰορδάνου γῆν ἐφυγον· αὕτη δ' ἦν Γάδου καὶ Ρουβήλου.

πέμφας δὲ Σάουλος πρὸς τὸν προφήτην ἐκάλει πρὸς αὐτόν, συνδιασκεψόμενον περὶ τοῦ πολέμου καὶ τῶν πραγμάτων. ὃ δὲ περιμένειν αὐτὸν ἐκέλευσε αὐτόθι καὶ παρασκευάζειν θύματα· μετὰ γὰρ ἡμέρας ἕξ πρὸς αὐτὸν ἦξειν, ὅπως θύσῃσι τῇ ἑβδόμῃ τῶν ἡμερῶν, ἐπειθ' οὕτω συμβάλλωσι τοῖς πολεμίοις. καὶ περιμένει μὲν ὡς ὁ προφήτης ἐπέστειλεν, οὐκέτι μὲντοι γε διατηρεῖ τὴν ἐντολήν, ἀλλ' ὡς ἑώρα βραδύνοντα μὲν τὸν προφήτην αὐτὸν δὲ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν καταλειπόμενον, λαβῶν τὰ θύματα προσήγαγεν. ἐπεὶ δὲ τὸν Σαμούηλον ἤκουσε προσιόντα, ὑπαντησόμενος ἐξῆλθεν. ὃ δ' οὐκ ὀρθῶς αὐτὸν ἔφη πεποιημέναι παρακούσαντα ὧν ἐπέστειλεν αὐτὸς καὶ φθάσαντα τὴν παρουσίαν, ἦν κατὰ βούλησιν γινομένην τοῦ θεοῦ πρὸς τὰς εὐχὰς καὶ τὰς θυσίας τὰς ὑπὲρ τοῦ πλή-

θους προλάβοι, κακῶς ἰεουρρησας καὶ προπετις γενόμενος. ἀπολογουμένου δὲ τοῦ Σαούλου καὶ περιμεῖναι μὲν τὰς ἡμέρας ὡς ὤρισε λέγοντος, ὑπὸ δὲ ἀνάγκης καὶ ἀναχωρήσεως τῶν αὐτοῦ στρατιωτῶν διὰ φόβου, στρατοπεδείας δὲ τῶν ἐχθρῶν ἐν Μαχμᾶ, καὶ ἀκοῆς τῆς 5 πρὸς αὐτὸν εἰς Γάλγαλα καταβάσεως, ἐπειχθῆναι πρὸς τὴν θυσίαν, ὑπολαβὼν ὁ Σαμούηλος "ἀλλὰ σὺ" φησιν "εἰ δίκαιος ἦσθα καὶ μὴ παρήκουσας ἐμοῦ, μηδ' ὧν ὑπέθετό μοι περὶ τῶν παρόντων ὁ θεὸς ὀλιγόρησας, ταχύτερος ἢ συνέφερε τοῖς πράγμασι γεγονώς, 10 σοὶ τ' αὐτῷ πλείστον ἂν βασιλεύσαι χρόνον ἐξεγένετο καὶ τοῖς σοῖς ἐκγόνοις." καὶ Σαμούηλος μὲν ἀχθόμενος ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις ἀνεχώρησε παρ' ἑαυτόν, Σάουλος δὲ εἰς Γαβαὼν πόλιν, ἔχων ἑξακοσίους μεθ' ἑαυτοῦ μόνου, ἦκε σὺν Ἰωνάθῃ τῷ παιδί. τούτων δὲ 15 οἱ πλείους οὐκ εἶχον ὄπλα, τῆς χώρας σπανιζούσης σιδήρου καὶ τῶν ὄπλα χαλκεύειν δυναμένων· οὐ γὰρ εἶσαν οἱ Παλαιστῖνοι ταῦτα εἶναι, καθὼς καὶ μικρὸν ἔμπροσθεν δεδηλῆκαμεν. διελόντες δὲ εἰς τρία μέρη τὴν στρατιὰν οἱ Παλαιστῖνοι καὶ κατὰ τοσαύτας ὁδοὺς 20 ἐπερχόμενοι τὴν τῶν Ἑβραίων χώραν ἐπόρθουν, βλεπόντων τε Σαούλου τοῦ βασιλέως αὐτῶν καὶ τοῦ παιδὸς Ἰωνάθου, ἀμύναί τε τῇ γῆ (μεθ' ἑξακοσίων γὰρ μόνου ἦσαν) οὐ δυναμένων. καθεζόμενοι δ' αὐτός τε καὶ ὁ παῖς αὐτοῦ καὶ ὁ ἀρχιερεὺς Ἀχίας, ἀπόγονος ἂν 25 Ἡλεὶ τοῦ ἀρχιερέως, ἐπὶ βουνοῦ ὑψηλοῦ, καὶ τὴν γῆν λεηλατουμένην ὄρωντες, ἐν ἀγωνίᾳ δεινῇ καθειστήκεισαν. συντίθεται δὲ ὁ Σαούλου παῖς τῷ ὀπλοφόρῳ κρύφα πορευθέντων αὐτῶν εἰς τὴν τῶν πολεμίων παρεμβολὴν ἐκδραμεῖν καὶ ταραχὴν ἐμποιῆσαι καὶ θόρον 30 φήσαντος ὅποι ποτ' ἂν ἠγῆται, κἂν ἀποθανεῖν δέη,

προσλαβὼν τὴν τοῦ νεανίσκου συνεργίαν καὶ καταβάς ἀπὸ τοῦ βουνοῦ πρὸς τοὺς πολεμίους ἐπορεύετο. ἦν δὲ τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον ἐπὶ κρημνοῦ, τρισὶν ἄκραις εἰς λεπτὸν ἀπηκουημέναις μῆκος πέτρας ἐν κύκλῳ στεφανούσης ὥσπερ προβόλοις τὰς ἐπιχειρήσεις ἀπομαχόμενον· ἐνθεν συνέβαινεν ἡμελησθαι τὰς φυλακάς τοῦ στρατοπέδου διὰ τὸ φύσει περιεῖναι τῷ χωρίῳ τὴν ἀσφάλειαν, καὶ παντὶ νομίζειν ἀμήχανου εἶναι κατ' ἐκείνας οὐκ ἀναβῆναι μόνον ἀλλὰ καὶ προσελθεῖν. 10 ὡς οὖν ἦγον εἰς τὴν παρεμβολήν, ὁ Ἰωνάθης παρεθάροννε τὸν ὀπλοφόρον, καὶ "προσβάλωμεν τοῖς πολεμίους" ἔλεγε· "κἂν μὲν ἀναβῆναι κελεύσωσιν ἡμᾶς πρὸς αὐτοὺς ἰδόντες, σημειοῦ τοῦτο νίκης ὑπολαμβάνειν· ἐὰν δὲ φθῆγξανται μηδὲν ὡς οὐ καλοῦντες ἡμᾶς, ὑποστρέψωμεν." προσιόντων δ' αὐτῶν τῷ στρατοπέδῳ τῶν πολεμίων ὑποφαινούσης ἤδη τῆς ἡμέρας, ἰδόντες οἱ Παλαιστῖνοι πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον ἐκ τῶν ὑπονόμων καὶ τῶν σπηλαίων προῖεναι τοὺς Ἑβραίους, καὶ πρὸς Ἰωνάθην καὶ τὸν ὀπλοφόρον αὐτοῦ "δεῦτ'" ἔφασαν, 20 "ἀνέλθετε πρὸς ἡμᾶς, ἵνα ὑμᾶς τιμωρησώμεθα τῶν τετολμημένων ἀξίως." ἀσπασάμενος δὲ τὴν φωνὴν ὁ τοῦ Σαούλου παῖς ὡς νίκην αὐτῷ σημαίνουσαν, παραντίκα μὲν ἀνεχώρησεν ἐξ οὐπερ ᾤφθησαν τόπου τοῖς πολεμίους, παραμειψάμενος δὲ τοῦτου ἐπὶ τὴν πέτραν ἦκεν, 25 ἔρημον οὖσαν τῶν φυλαττόντων διὰ τὴν ὄχυρότητα. κἀκεῖθεν ἀνερπύσαντες μετὰ πολλῆς τάλαιπωρίας ἐβιάσαντο τὴν τοῦ χωρίου φύσιν ὡς ἀνελθεῖν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, ἐπιπεσόντες δ' αὐτοῖς κοιμωμένοις ἀποκτείνουσι μὲν ὡς εἴκοσι, ταραχῆς δὲ καὶ ἐκπλήξεως αὐτοὺς ἐγέμισαν, ὡς τινὰς μὲν φυγεῖν τὰς πανοπλίας ἀπορρίψαντας, οἱ δὲ πολλοὶ μὴ γνωρίζοντες ἑαυτοὺς διὰ τὸ πολλῶν ἐθνῶν εἶναι, πολεμίους ὑπονοοῦντες ἀλλήλους

(καὶ γὰρ οὐκ εἴκαζον ἀναβῆναι πρὸς αὐτοὺς τῶν Ἑβραίων τοὺς δύο μόνους) εἰς μάχην ἐτράποντο. καὶ οἱ μὲν αὐτῶν ἀπέθνησκον κτεινόμενοι, τινὲς δὲ φεύγοντες κατὰ τῶν πετρῶν ὠθούμενοι κατεκρημνίζοντο.

3 τῶν δὲ τοῦ Σαούλου κατασκόπων τεταράχθαι τὸ στρατόπεδον τῶν Παλαιστίνων φρασάντων τῷ βασιλεῖ, Σάουλος ἠρώτα μή τις εἴη τῶν αὐτοῦ κεχωρισμένος. ἀκούσας δὲ τὸν υἱὸν καὶ σὺν αὐτῷ τὸν ὀπλοφόρον ἀπεῖναι, κελεύει τὸν ἀρχιερέα λαβόντα τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν προφητεύειν αὐτῷ περὶ τῶν μελλόντων. 10 τοῦ δὲ νίκην ἔσεσθαι καὶ κράτος κατὰ τῶν πολεμίων φράσαντος, ἐπέξερχεται τοῖς Παλαιστίνοις καὶ τεταραγμένοις προσβάλλει καὶ φονεύουσιν ἀλλήλους. προσρέουσι δ' αὐτῷ καὶ οἱ πρότερον εἰς τε τοὺς ὑπονόμους καὶ εἰς τὰ σπήλαια συμφυγόντες, ἀκούσαντες ὅτι νικᾷ 15 Σάουλος. γενομένων δὲ ὡς μυρίων ἤδη τῶν Ἑβραίων, διώκει τοὺς πολεμίους κατὰ πᾶσαν ἐσκορπισμένους τὴν χώραν. εἴτε δὲ ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῇ νίκῃ χαρᾶς οὕτω παραλόγως γενομένη (συμβαίνει γὰρ μὴ κρατεῖν τοῦ λογισμοῦ τοὺς οὕτως εὐτυχήσαντας) εἶδ' ὑπὸ ἀγνοίας, εἰς 20 δεινὸν προπίπτει καὶ πολλὴν ἔχον κατάμειψιν ἔργον. βουλόμενος γὰρ ἑαυτῷ τε τιμωρῆσαι καὶ δίκην ἀπολαβεῖν παρὰ τῶν Παλαιστίνων, ἐπαρᾶται τοῖς Ἑβραίοις, ἵν' εἴ τις ἀποσχόμενος τοῦ φονεύειν τοὺς ἐχθροὺς φάγοι, καὶ μὴ μέγρις οὐ νύξ ἐπελθοῦσα τῆς ἀναιρέσεως καὶ 25 τῆς διώξεως αὐτοὺς ἀποπαύσει τῶν πολεμίων, οὗτος ἐπάρατος ἦ. τοῦ δὲ Σαούλου τοῦτο φήσαντος, ἐπεὶ κατὰ τινα δρυμὸν ἐγένοντο βαθὺν καὶ μελισσῶν γέμοντα, τῆς Ἐφραΐμου κληρουχίας, ὁ τοῦ Σαούλου παῖς οὐκ ἐπακηκοὼς τῆς τοῦ πατρὸς ἀρᾶς οὐδὲ τῆς ἐπ' αὐτῇ τοῦ 30 πλήθους ὁμολογίας, ἀποθλίψας τι κηρίον τοῦ μέλιτος ἤσθιε. μεταξὺ δὲ γνοὺς ὅτι μετὰ δεινῆς ἀρᾶς ὁ πατὴρ

ἀπέπειπε γεύσασθαι τινα πρὸ ἡλίου δυσμῶν, ἐσθίων μὲν ἐπαύσατο, ἔφη δὲ οὐκ ὀρθῶς τοῦτο κωλύσαι τὸν πατέρα· μετὰ μείζονος γὰρ ἰσχύος ἂν καὶ προθυμίας διάκοντας, εἰ τροφῆς μετελάμβανον, πολλῷ πλείονας καὶ λαβεῖν 5 τῶν ἐχθρῶν καὶ φονεῦσαι.

πολλὰς δ' οὖν κατακόψαντες μυριάδας τῶν Παλαι- 4 στίνων, δειλῆς ὀψίας ἐπὶ διαρπαγὴν τοῦ στρατοπέδου τῶν Παλαιστίνων τρέπονται, καὶ λείαν πολλὴν καὶ βοσκήματα λαβόντες κατασφάζουσι, καὶ ταῦτ' ἔναιμα 10 κατήσθιον. ἀπαγγέλλεται δὲ τῷ βασιλεῖ ὑπὸ τῶν γραμματέων ὅτι τὸ πλήθος εἰς τὸν θεὸν ἐξαμαρτάνει θύσαν καὶ πρὶν ἢ τὸ αἷμα καλῶς ἀποπλῦναι καὶ τὰς σάρκας ποιῆσαι καθαρὰς ἐσθίων. καὶ ὁ Σάουλος κελεύει κυλισθῆναι λίθον μέγαν εἰς μέσον, καὶ κηρύσσει θύειν ἐπ' 15 αὐτοῦ τὸν ὄχλον τὰ ἱερεῖα, καὶ τὰ κρέα μὴ σὺν τῷ αἵματι δαίνυσθαι· τοῦτο γὰρ οὐκ εἶναι τῷ θεῷ κεχαρισμένον. τοῦτο δὲ πάντων κατὰ τὴν πρόσταξιν τοῦ βασιλέως ποιησάντων, ἴστησιν ἐκεῖ βωμὸν ὁ Σάουλος καὶ ὠλοκαύτωσεν [ἐκεῖ] ἐπ' αὐτοῦ τῷ θεῷ. τοῦτον 20 πρῶτον βωμὸν κατεσκεύασεν.

ἄρειν δ' εὐθὺς ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν τῶν πολεμίων 5 ἐπὶ τὴν διαρπαγὴν τῶν ἐν αὐτῇ βουλόμενος πρὶν ἡμέρας, καὶ τῶν στρατιωτῶν οὐκ ὀκνοῦντων ἔπεσθαι, πολλὴν δ' εἰς ἃ προστάττει προθυμίαν ἐνδεικνυμένων, 25 καλέσας ὁ βασιλεὺς Ἀχίτωβον τὸν ἀρχιερέα, ἐκέλευσεν αὐτὸν γυνῶναι εἰ δίδωσιν ὁ θεὸς αὐτοῖς καὶ συγχωρεῖ βαδίσασιν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον τῶν ἐχθρῶν διαφθεῖραι τοὺς ἐν αὐτῷ τυγχάνοντας. εἰπόντος δὲ τοῦ ἱερέως μὴ ἀποκρίνεσθαι τὸν θεόν, "ἀλλ' οὐ δίχα αἰτίας τινός" 30 εἶπεν ὁ Σάουλος "πυνθανομένοις ἡμῖν φωνὴν οὐ δίδωσιν ὁ θεός, ὅς πρότερον αὐτὸς προεμήνυσε πάντα καὶ μηδ' ἐπερωτῶσιν ἔφθανε λέγων, ἀλλ' ἔστι τι λαν-

θάνον ἐξ ἡμῶν ἀμάρτημα πρὸς αὐτὸν αἴτιον τῆς σιω-
πῆς. καὶ ὄμνυμί γε τοῦτον αὐτὸν ἢ μὴν, κἂν ὁ παῖς ὁ
ἐμὸς Ἰωνάθης ἢ τὸ ἀμάρτημα τοῦτο ἐργασάμενος,
ἀποκτείνειν αὐτὸν καὶ τὸν θεὸν οὕτως ἰλάσασθαι ὡς
ἂν εἰ καὶ παρ' ἄλλοτριού καὶ μηδὲν ἐμοὶ προσήκοντος 5
τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην ἀπελάμβανον." τοῦ δὲ πλήθους
τοῦτο ποιεῖν ἐπιβοήσαντος, παραχρῆμα πάντας ἴστησιν
εἰς ἓνα τόπον, ἴσταται δὲ καὶ αὐτὸς σὺν τῷ παιδί κατ'
ἄλλο μέρος, καὶ κλήρω τὸν ἡμαρτηκότα μαθεῖν ἐπεξήτει.
καὶ λαγχάνει δοκεῖν οὗτος εἶναι Ἰωνάθης. ἐπερωτώμε- 10
νος δὲ ὑπὸ τοῦ πατρὸς τί πεποίηκε καὶ πεπλημμέληκε
καὶ τί παρὰ τὸν βίον οὐκ ὀρθῶς οὐδὲ ὀσίως αὐτῷ δια-
πραξαμένῳ συνέγνωκε, "πάτερ" εἶπεν, "ἄλλο μὲν οὐ-
δέν," ὅτι δὲ χθὲς ἀγνοῶν τὴν ἀρὰν αὐτοῦ καὶ τὸν
ὄρκον μεταξὺ διακῶν τοὺς πολεμίους ἐγεύσατο κηρίου. 15
Σάουλος δ' ἀποκτείνειν αὐτὸν ὄμνυσι, καὶ τῆς γενέ-
σεως καὶ τῆς φύσεως τῶν φίλων προτιμήσας τὸν
ὄρκον. ὁ δ' οὐ καταπλήττεται τὴν ἀπειλὴν τοῦ θανά-
του, παραστησάμενος δὲ εὐγενῶς καὶ μεγαλοφρόνως
"οὐδ' ἐγὼ σε" φησὶν "ἵκετεύσω φείσασθαι μου, πάτερ" 20
ἠδιστος δὲ μοι ὁ θάνατος ὑπὲρ τε τῆς σῆς εὐσεβείας
γινόμενος καὶ ἐπὶ νίκη λαμπρᾷ· μέγιστον γὰρ παρα-
μύθιον τὸ καταλιπεῖν Ἑβραίους Παλαιστίνων κερρα-
τηκότας." ἐπὶ τούτοις ὁ λαὸς πᾶς ἤλγησε καὶ συνέπα-
θεν, ὡμοσέ τε μὴ περιόψεσθαι τὸν αἴτιον τῆς νίκης 25
Ἰωνάθην ἀποθανόντα. καὶ τὸν μὲν οὕτως ἐξαοπάξουσι
τῆς τοῦ πατρὸς ἀρᾶς, αὐτοὶ δὲ εὐχὰς ὑπὲρ τοῦ νεανί-
σκου ποιοῦνται τῷ θεῷ ὥστ' αὐτὸν ἀπολύσαι τοῦ
ἀμαρτήματος.

6 καὶ ὁ Σάουλος εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ὑπέστρεψε, 30
διαφθείρας ὡσεὶ μυριάδας ἐξ τῶν πολεμίων. βασι-
λεύει δὲ εὐτυχῶς, καὶ τὰ πλησιόχωρα τῶν ἐθνῶν πο-

λεμήσας χειροῦται τό τε Ἀμμανιτῶν καὶ Μωαβιτῶν
καὶ Παλαιστίνους, Ἰδουμαίους τε καὶ Ἀμαληκίτας καὶ
τὸν βασιλέα τῆς Σαβᾶς. ἦσαν δὲ παῖδες αὐτῷ τρεῖς
μὲν ἄρρενες, Ἰωνάθης καὶ Ἰεσοῦς καὶ Μέλχιος, θυ- 5
γατέρες δὲ Μερόβη καὶ Μιχάλα. στρατηγὸν δὲ εἶχε
τὸν τοῦ θεοῦ παῖδα Ἀβέννηρον· Νῆρος δ' ἐκείνος ἐκά-
λεῖτο. Νῆρος δὲ καὶ Κεῖσος ὁ Σαούλου πατὴρ ἀδελφοὶ
ἦσαν, υἱοὶ δὲ Ἀβιήλου. ἦν δὲ καὶ πλήθος ἀομάτων
Σαούλω καὶ ἰσπέων· οὓς δ' ἂν πολεμήσειε, νικήσας 10
ἀπηλλάσσετο, καὶ τοὺς Ἑβραίους εἰς εὐπραγίαν καὶ μέγε-
θος εὐδαιμονίας προηγάρετο, καὶ τῶν ἄλλων ἀπέδειξεν
ἐθνῶν δυνατωτάτους. τῶν δὲ νέων τοὺς δὴ μερέθει
καὶ κάλλει διαφέροντας φύλακας τοῦ σώματος ἐποιεῖτο.

Σαμούηλος δὲ παραγενόμενος πρὸς τὸν Σάουλον 15
πεμφθῆναι πρὸς αὐτὸν ἔφρασκεν ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ὅπως
αὐτὸν ὑπομνήσῃ ὅτι βασιλέα προκρίνας αὐτὸν ἀπάντων
ὁ θεὸς ἀπέδειξε, καὶ διὰ τοῦτο πείθεσθαι καὶ κατήκοον
αὐτῷ γίνεσθαι, ὡς αὐτοῦ μὲν ἔχοντος τὴν τῶν ἐθνῶν
ἡγεμονίαν, τοῦ δὲ θεοῦ καὶ τὴν κατ' ἐκείνου καὶ τῶν 20
ὅλων πραγμάτων. λέγειν τοίνυν ἔφρασκε τὸν θεόν,
ἐπεὶ πολλὰ κακὰ τοὺς Ἑβραίους Ἀμαληκίται διέδηκαν
κατὰ τὴν ἔρημον, ὅτε ἐξελθόντες ἀπ' Αἰγύπτου εἰς
τὴν νῦν ὑπάρχουσαν αὐτοῖς ἐστέλλοντο χώραν, κελεύω
πολέμῳ τιμωρησάμενον τοὺς Ἀμαληκίτας καὶ κρατή- 25
σαντα μηδὲν αὐτῶν ὑπολιπεῖν, ἀλλὰ πάσης διεξελθεῖν
ἡλικίας, ἀρξαμένους ἀπὸ γυναικῶν κτείνειν καὶ νη-
πίων, καὶ τοιαύτην ὑπὲρ ὧν τοὺς προγόνους ἡμῶν
εἰργάσαντο τιμωρίαν ἀπολαβεῖν, φείσασθαι δὲ μήθ'
ὑποξυγίων μήτε τῶν ἄλλων βοσκημάτων εἰς ὠφέλειαν 30
καὶ κτήσιν ἰδίαν, ἅπαντα δ' ἀναθεῖναι τῷ θεῷ, καὶ τὸ
Ἀμαλήκου ὄνομα ταῖς Μωϋσέως κατακολουθήσαντα
ἐντολαῖς ἐξαλείψαι."

2 ὠμολόγει δὲ ποιήσῃν Σάουλος τὰ προστασσόμενα, τὴν δὲ πειθαρχίαν τὴν πρὸς τὸν θεὸν οὐκ ἐν τῷ ποιήσασθαι τὴν πρὸς τοὺς Ἀμαληκίτας στρατείαν λογιζόμενος εἶναι μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐτοιμότητα καὶ τὸ τάχος ἀναβολῆς οὐ προσούσης ἐτι μᾶλλον ἐμφανίζει. 5 ἀθροίζει τε πᾶσαν τὴν δύναμιν, καὶ ταύτην ἐξαριθμήσας ἐν Γαλιλάοις εὗρίσκει τῶν Ἰσραηλιτῶν ἕξω τῆς Ἰούδα φυλῆς περὶ τεσσαράκοντα μυριάδας· ἦδε γὰρ ἡ φυλὴ καθ' αὐτὴν ἐστὶ στρατιῶται τρισμύριοι. Σάουλος δὲ ἐμβάλων εἰς τὴν τῶν Ἀμαληκιτῶν χώραν ἐνέδρας 10 πολλὰς καὶ λόχους περὶ τὸν χεῖμαρρον τίθησιν, ὡς μὴ μόνον ἐν τοῦ φανεροῦ μαχομένους αὐτοὺς κακῶς ποιεῖν, ἀλλὰ καὶ μὴ προσδοκῶσι κατὰ τὰς ὁδοὺς ἐπίπιπτειν καὶ κυκλωμένους ἀναιρεῖν. καὶ δὴ συμβαλῶν αὐτοῖς εἰς μάχην τρέπεται τοὺς πολεμίους, καὶ δια- 15 φθείρει πάντας, φεύγουσιν ἐπακολουθῶν. ὡς δὲ ἐκείνο τὸ ἔργον αὐτῷ κατὰ τὴν τοῦ θεοῦ προφητείαν ἐχώρησε, ταῖς πόλεσι τῶν Ἀμαληκιτῶν προσέβαλε, καὶ τὰς μὲν μηχανήμασι, τὰς δὲ ὀρύγμασιν ὑπονόμοις καὶ τείχεσιν ἕξωθεν ἀνταποδομημένοις, τὰς δὲ λιμῶν καὶ 20 δίψης, τὰς δ' ἄλλοις τρόποις ἐκπολιορκήσας καὶ λαβῶν κατὰ κράτος, ἐπὶ σφαγὴν γυναικῶν καὶ νηπίων ἐχώρησεν, οὐδὲν ὦμὸν οὐδ' ἀνθρωπίνης σκληρότερον διαπράσσεσθαι φύσεως ἠγούμενος, πρῶτον μὲν πολεμίους ταῦτα δρῶν, ἔπειτα προστάγματι θεοῦ, ᾧ τὸ μὴ πεί- 25 θεσθαι κίνδυνον ἔφερε. λαμβάνει δὲ καὶ τὸν βασιλέα τῶν ἐχθρῶν Ἀγαγον αἰχμάλωτον· οὐ θαυμάσας τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος τοῦ σώματος σωτηρίας ἄξιον ἔκρι- νεν, οὐκέτι τοῦτο ποιῶν κατὰ βούλησιν τοῦ θεοῦ, πάθει δὲ νικώμενος ἰδίῳ καὶ χαριζόμενος ἀκαίρως περὶ ᾧ 30 οὐκ εἶχεν ἀκίνδυνον ἕξουσίαν οἴκῳ· ὁ μὲν γὰρ θεὸς οὕτως ἐμίσησε τὸ τῶν Ἀμαληκιτῶν ἔθνος ὡς μηδὲ

νηπίων φείσασθαι κελεύσαι, πρὸς ἃ μᾶλλον ἔλεος γίνεσθαι πέφυκε, Σάουλος δὲ αὐτὸν τὸν βασιλέα καὶ τὸν ἡγεμόνα τῶν εἰς Ἑβραίους κακῶν ἔσωσε, τῆς μνήμης ᾧ ἐπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ τοῦ πολεμίου κάλλος ἐπίπρο- 5 σθεν ποιησάμενος. συνεξήμαρτε δ' αὐτῷ καὶ τὸ πλήθος· καὶ γὰρ ἐκείνοι τῶν ὑποζυγίων καὶ τῶν βοσκημάτων ἐφείσαντο καὶ διήρπασαν, μὴ τηρεῖν αὐτὰ τοῦ θεοῦ κελεύσαντος, τὰ τε ἄλλα χρήματα καὶ τὸν πλοῦτον ἐξεφόρησαν· εἰ δέ τι μὴ σπουδῆς ἄξιον ἦν ὥστε κτή- 10 σασθαι, διέφθειραν.

νικήσας δὲ Σάουλος ἅπαντας τοὺς ἀπὸ Πηλουσίου 3 τῆς Αἰγύπτου καθήκοντας ἕως τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, διέφθειρε τὰ τῶν πολεμίων, παραλιπὼν τὸ τῶν Σικιμιτῶν ἔθνος· οὗτοι γὰρ ἐν τῇ Μαδινηῇ χώρᾳ μέσοι 15 κατόκηνται. πρὸ δὲ τῆς μάχης πέμψας παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀναχωρεῖν, μὴ τοῖς Ἀμαληκίταις κοινωνήσωσι τῆς συμφορᾶς· συγγενεῖς γὰρ αὐτοὺς ὄντας Ραγουήλου τοῦ Μωϋσέως πενθεροῦ σώζειν αἰτίαν ἔχειν.

καὶ Σάουλος μὲν ὡς μηδενὸς παρακούσας ᾧ ὁ 4 20 προφήτης ἐπέστειλε μέλλοντι τὸν πρὸς Ἀμαληκίτας ἐκφέρειν πόλεμον, ἀλλ' ὡς ἐπὶ πᾶσιν ἐκείνοις ἀκριβῶς πεφυλαγμένοις νενικηκῶς τοὺς πολεμίους, οἴκαδε πρὸς αὐτὸν ὑπέστρεψε, χαίρων ἐπὶ τοῖς κατωρθωμένοις· ὁ δὲ θεὸς ἄχθεται ἐπὶ τε τῇ τοῦ βασιλέως τῶν Ἀμαλη- 25 κιτῶν σωτηρίᾳ καὶ τῇ τῶν βοσκημάτων διαρπαγῇ τοῦ πλήθους, ὅτι μὴ συγγωρήσαντος αὐτοῦ ταῦτ' ἐπράχθη· δεινὸν γὰρ ἠγείτο νικᾶν μὲν καὶ περιγίνεσθαι τῶν ἐχθρῶν ἐκείνου τὴν ἰσχὺν διδόντος αὐτοῖς, καταφρο- νεῖσθαι δὲ καὶ παρακούεσθαι μηδὲ ὡς ἄνθρωπον βασι- 30 λέα. μετανοεῖν οὖν ἔλεγε πρὸς τὸν προφήτην Σαμουήλον ἐπὶ τῷ χειροτονῆσαι βασιλέα τὸν Σάουλον, μηδὲν ᾧ αὐτὸς κελεύσειε πράττοντα, τῇ δ' οἰκείᾳ βου-

λήσει χρώμενον. σφόδρα ταῦτ' ἀκούσας ὁ Σαμουήλος
 συνεχύθη, καὶ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς παρακαλεῖν ἤρξατο
 τὸν θεὸν καταλλάττεσθαι τῷ Σαούλῳ καὶ μὴ χαλεπαί-
 νειν. ὁ δὲ τὴν συγγνώμην οὐκ ἐπένευσεν εἰς τὸν
 Σάουλον αἰτουμένῳ τῷ προφήτῃ, λογισάμενος οὐκ⁵
 εἶναι δίκαιον ἀμαρτήμασι χαρίζεσθαι παραίτησιν· οὐ
 γὰρ ἐξ ἄλλου τινὸς φύεσθαι μᾶλλον ἢ τοῦ καταμαλακί-
 ζεσθαι τοὺς ἀδικουμένους· θηρωμένους γὰρ δόξαν
 ἐπιεικειᾶς καὶ χρησιότητος λανθάνειν αὐτοὺς ταῦτα
 γεννῶντας. ὡς οὖν ἀπέειπεν ὁ θεὸς τῇ τοῦ προφήτου¹⁰
 δεήσει καὶ δῆλος ἦν μὴ μεταμελόμενος, ἅμ' ἡμέρα
 Σαμουήλος εἰς Γάλγαλα παραγίνεται πρὸς Σάουλον.
 θεασάμενος δ' αὐτὸν ὁ βασιλεὺς προστρέχει, καὶ κα-
 τασπασάμενος "τῷ θεῷ" φησὶν "εὐχαριστῶ, τῷ δόντι
 μοι τὴν νίκην." ἅπαντα μέντοι γε τὰ κεκελευσμένα¹⁵
 παρ' αὐτοῦ πεπραχῆται. Σαμουήλος δὲ πρὸς τοῦτ' ὑπο-
 λαβὼν "πόθεν οὖν ἀκούω θρεμμάτων" εἶπε "καὶ ὑπο-
 ζυγίων βοῆς ἐν τῷ στρατοπέδῳ;" ὁ δὲ τὸν λαὸν ταῦτα
 εἰς θυσίας ἀπεκρίνατο τετηρηκένοι, τὸ μέντοι γε τῶν
 Ἀμαλημιτῶν γένος ἅπαν ἐξηφανίσθαι κατὰ τὴν ἐντο-²⁰
 λήν, καὶ περιλείπεσθαι ἄλλον μηδένα, πρὸς δ' αὐτὸν
 ἀγαγεῖν τηρήσαντα μόνον αὐτὸν τὸν βασιλέα, περὶ οὗ
 τί δεῖ ποιεῖν βουλευέσθαι πρὸς ἀλλήλους ἔφασκεν. ὁ
 δὲ προφήτης οὐχὶ θυσίαις ἔλεγεν ἦδεσθαι τὸ θεῖον,
 ἀλλὰ τοῖς ἀγαθοῖς καὶ δικαίοις· οὗτοι δ' εἰσὶν οἱ τῇ²⁵
 βουλήσει καὶ ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ κατακολουθοῦντες
 καὶ μηδὲν ἄλλο πραχθήσεσθαι καλῶς ὑφ' ἑαυτῶν νο-
 μίζοντες ἢ ὅ τι ἂν ποιήσωσι τοῦ θεοῦ κεκελευκός.
 καταφρονεῖσθαι γὰρ οὐχ ὅταν αὐτῷ μὴ θύῃ τις, ἀλλ'
 ὅταν ἀπειθεῖν αὐτῷ δοκῇ. "παρὰ δὲ τῶν οὐχ ὑποτασ-³⁰
 σομένων οὐδ' ἀληθῆ καὶ μόνην τῷ θεῷ κεχαρισμένην
 θρησκευόντων αὐτὸν θρησκείαν, οὗτ' ἂν πολλὰ καὶ

πιμελῆ καταθύσωσιν ἱερεῖα, οὗτ' ἂν κόσμον ἀναθημά-
 των ἐξ ἀργύρου καὶ χρυσοῦ πεποιημένων προσφέρωσι,
 δέχεται ταῦτ' εὐμενῶς, ἀλλ' ἀποστρέφεται καὶ δείγματα
 τῆς πονηρίας, οὐκ εὐσέβειαν ἠγείται. τοῖς δ' ἐν καὶ⁵
 μόνον τοῦθ' ὅ τι περ ἂν φθέγγηται καὶ κελύσῃ ὁ θεὸς
 διὰ μνήμης ἔχουσι καὶ τεθνάναι μᾶλλον ἢ παραβῆναι
 τι τούτων αἰρουμένοις ἐπιτρέπεται, καὶ οὐδὲ θυσίαν
 ἐπιζητεῖ παρ' αὐτῶν, καὶ παρὰ θυόντων δέ, κἂν ἦ
 λιτὰ τὰ πενίας, ἥδιον τὴν τιμὴν μᾶλλον ἢ παρὰ τῶν¹⁰
 πλουσιωτάτων δεξιούται. σὺ τοίνυν ἴσθι σαυτὸν δι'
 ὀργῆς ὄντα τῷ θεῷ· κατεφρόνησας γὰρ καὶ κατημέλη-
 σας ὧν ἐπέστειλε. πῶς οὖν οἶει τὴν θυσίαν ἂν αὐτὸν
 προσβλέπειν ἐξ ὧν κατέκριεν ἀπολέσθαι γινομένην;
 πλὴν εἰ μὴ νομίζεις ὅμοιον ὀλέθρῳ τὸ θύεσθαι ταῦτα¹⁵
 τῷ θεῷ. προσδόκα τοίνυν τὴν βασιλείαν ἀφαιρεθησό-
 μενος καὶ τὴν ἐξουσίαν, ἀφ' ἧς ὀρμώμενος τοῦ παρα-
 σχόντος σοι θεοῦ ταύτην ἠμέλησας." Σάουλος δὲ ἀδι-
 κεῖν ὁμολογεῖ καὶ τὴν ἀμαρτίαν οὐκ ἠρνεῖτο· παρα-
 βῆναι γὰρ τας ἐντολὰς τοῦ προφήτου, κατὰ μέντοι γε²⁰
 δέος καὶ τὸν ἀπὸ τῶν στρατιωτῶν φόβον μὴ κωλύσαι
 διαρπάζοντας αὐτοὺς τὴν λείαν μὴδ' ἐπισχεῖν. "ἀλλὰ
 συγγίνωσκε καὶ πρῶος ἴσθι." φυλάξεσθαι γὰρ εἰς τοῦ-
 πιὸν ἀμαρτεῖν. παρεκάλει δὲ τὸν προφήτην ὑποστρέ-
 ψαντα θυσίας χαριστηρίους ἐπιτελέσαι τῷ θεῷ. ὁ δὲ²⁵
 (οὐ γὰρ ἑώρα τὸν θεὸν διαλλαττόμενον) ἀπήει πρὸς
 ἑαυτόν. Σάουλος δὲ κατασχεῖν βουλόμενος τὸν Σαμου-
 ῆλον ἐλλαμβάνεται τῆς διπλοῖδος, καὶ βιαίας τῆς ὀκτῆς
 διὰ τὸ μεθ' ὀργῆς ἀπιέναι τὸν Σαμουήλον γενομένης
 διασχίσει τὸ ἱμάτιον. τοῦ δὲ προφήτου τὴν βασιλείαν³⁰
 οὕτως αὐτοῦ διασχισθῆναι φήσαντος καὶ λήψεσθαι τανύ-
 την ἀγαθὸν καὶ δίκαιον (ἐμμένειν γὰρ τὸν θεὸν τοῖς
 περὶ αὐτοῦ κεκριμένοις, ὡς τοῦ μεταβάλλεσθαι καὶ

στρέφειν τὴν γνώμην ἀνθρωπίνου πάθους ὄντος, οὐχὶ
θείας ἰσχύος), ὁ Σάουλος ἀσεβῆσαι μὲν ἔλεγεν, ἀγέννητα
δὲ ποιῆσαι τὰ πεπραγμένα μὴ δύνασθαι· τιμῆσά γε
μὴν αὐτὸν παρεκάλει, καὶ τοῦ πλήθους ὀρώντος σὺν
αὐτῷ παραγεγόμενον τῷ θεῷ προσκυνῆσαι. δίδωσι δὲ
τοῦτο Σαμουήλος αὐτῷ, καὶ συνελθῶν προσκυνεῖ τῷ
θεῷ. ἄγεται δὲ καὶ ὁ τῶν Ἀμαληϊτῶν βασιλεὺς Ἀγα-
γος πρὸς αὐτόν. καὶ πυνθανομένου πῶς εἴη πικρὸς ὁ
θάνατος, εἶπεν, “ὡς σὺ πολλὰς μητέρας Ἑβραίων ἐπὶ
τέκνοις ὀδύρεσθαι καὶ πένθος ἔχειν ἐποίησας, οὕτως
ὀδυνησεῖς ἐπὶ σαντῷ διαφθαρέντι τὴν μητέρα.” καὶ
κελεύει παραχοῆμα αὐτὸν ἐν Γαλγάλοις ἀποθάνειν, καὶ
αὐτὸς δὲ εἰς Ἀρμαθὰν πόλιν ἀπαλλάσσεται.

8 Σάουλος δὲ ὁ βασιλεὺς αἰσθόμενος ὧν πειραθεῖη
κακῶν ἐχθρὸν αὐτῷ τὸν θεὸν κατασκευάσας, εἰς τὸ βα-
σίλειον ἀναβαίνει Γαβᾶ (σημαίνει δὲ βουνὸν ἐρημνεύο-
μενον τὸ ὄνομα), καὶ μετ’ ἐκείνην οὐκέτι τὴν ἡμέραν
εἰς ὄψιν ἔρχεται τῷ προφήτῃ. Σαμουήλῳ δὲ λυπουμε-
νω περὶ αὐτοῦ πάνσασθαι μὲν τῆς φροντίδος ἐκέλευ-
σεν ὁ θεός, λαβόντι δὲ τὸ ἄριον ἔλαιον εἰς Βηθλεέμην
ἀπελθεῖν πόλιν πρὸς Ἰεσσαῖον παῖδα Ὠβήδου, καὶ
χρῆσαι τῶν υἱῶν αὐτοῦ ὃν ἂν αὐτὸς ἐπιδείξει βασιλέα
γενησόμενον. ὃ δὲ εὐλαβεῖσθαι φήσας μὴ τοῦτο μα-
θῶν Σάουλος ἀνέλη λογήσας αὐτὸν ἢ καὶ φανερώς,
ὑποθεμένου τοῦ θεοῦ καὶ δόντος ἀσφαλείας ὁδὸν ἤκεν
εἰς τὴν προειρημένην πόλιν. καὶ πάντες αὐτὸν ἠσπά-
ζοντό τε καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἀφίξεως ἐπηρώτων. ἔλεγε
δὲ ἤκειν ἵνα θύσῃ τῷ θεῷ. ποιήσας οὖν τὴν θυσίαν,
καλεῖ τὸν Ἰεσσαῖον μετὰ τῶν τέκνων ἐπὶ τὰ ἱερεῖα, καὶ
θεασάμενος αὐτοῦ τὸν πρεσβύτατον τῶν υἱῶν εὐμεγέ-
θη καὶ καλόν, εἰκάσεν ἐκ τῆς εὐμορφίας τοῦτου εἶναι
τὸν μέλλοντα βασιλεύειν. διαμαρτάνει δὲ τῆς τοῦ θεοῦ

προνοίας. ἐπερωτήσαντι γὰρ αὐτὸν εἰ χρίσειε τῷ ἐλαίῳ
τὸν νεανίσκον ὃν αὐτὸς ἐτεθανυμάκει καὶ τῆς βασιλείας
ἄξιον κρίνει, οὐ τὰ αὐτὰ βλέπειν ἀνθρώπους εἶπε καὶ
θεόν. “ἀλλὰ σὺ μὲν εἰς τὸ κάλλος ἀπιδῶν τοῦ νεανί-
σκου, καὶ δὴ τοῦτον ἡγῆ ἄξιον τοῦ βασιλεύειν εἶναι,
ἐγὼ δὲ οὐ σωματίων εὐμορφίας ἐπαθλον ποιοῦμαι τὴν
βασιλείαν ἀλλὰ ψυχῶν ἀρετῆς, καὶ ζητῶ ὅστις ταύτη
ἐστὶ τελέως εὐπρεπῆς, εὐσεβεῖα καὶ δικαιοσύνη καὶ ἀν-
δρεία καὶ πειθοῦ, ἐξ ὧν τὸ ψυχῆς συνίσταται κάλλος,
κατακεκοσμημένος.” ταῦτα φράσαντος τοῦ θεοῦ, πάν-
τας ἐκέλευσεν αὐτῷ τὸν Ἰεσσαῖον τοὺς υἱοὺς ἐπιδείξαι
Σαμουήλος. ὃ δὲ πάντε ἄλλους ἐποίησεν ἐλθεῖν, ὧν ὁ
μὲν πρεσβύτερος Ἐλλάβος, ὁ δεύτερος Ἀμινάδαβος,
Σάμαλος ὁ τρίτος, ὁ τέταρτος Ναθανάηλος, καὶ Ῥάη-
λος ὁ πέμπτος ἐκαλεῖτο, ὁ δὲ ἕκτος Ἀσαμος. ἰδὼν δὲ καὶ
τούτους ὁ προφήτης μὴδὲν χείρους τοῦ πρεσβυτέρου
ταῖς μορφαῖς, ἐπηρώτησε τὸν θεὸν τίνα τούτων αἰρεῖ-
ται βασιλέα. εἰπόντος δ’ οὐδένα, πυνθάνεται τοῦ
Ἰεσσαῖου μὴ πρὸς τούτοις αὐτῷ καὶ ἄλλοι παῖδες εἰσί.
φῆσαντος δὲ εἶναι Δαυίδην τοῦνομα, ποιμαίνειν δὲ
καὶ τῆς τῶν βοσκημάτων φυλακῆς ἐπιμελεῖσθαι, κε-
λεύει καλεῖν αὐτὸν ἐν τάχει· κατακλιθῆναι γὰρ εἰς τὴν
εὐωχίαν οὐκ εἶναι δυνατόν αὐτοῖς ἐκείνου μὴ παρόν-
τος. ὡς δ’ ἤκειν ὁ Δαυίδης μεταπεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ πα-
τρὸς, παῖς ξανθὸς μὲν τὴν χροῖαν γοργὸς δὲ τὰς ὄψεις
καὶ καλὸς ἄλλως, “οὗτός ἐστιν” εἰπὼν ἠσυχῆ πρὸς αὐ-
τὸν Σαμουήλος “ὁ βασιλεύειν ἀρέσας τῷ θεῷ,” κατα-
κλίνεται μὲν αὐτός, κατακλίνει δὲ ὑφ’ αὐτὸν τὸν νεα-
νίσκον καὶ τὸν Ἰεσσαῖον μετὰ καὶ τῶν παίδων. ἔπειτα
λαβῶν ὀρώντος τοῦ Δαυίδου τὸ ἔλαιον ἀλείφει τε αὐ-
τὸν καὶ πρὸς τὸ οὐς ἠρέμα λαλεῖ, καὶ σημαίνει τοῦθ’
ὅτι βασιλεύειν αὐτὸν ὁ θεὸς ἤρηται. παρήγει δ’ εἶναι

δίκαιον καὶ κατήκοον αὐτοῦ τῶν προσταγμάτων· οὕτω γὰρ αὐτῷ παραμενεῖν τὴν βασιλείαν ἐπὶ πολὺν χρόνον, καὶ τὸν οἶκον λαμπρὸν καὶ περιβόητον γενήσεσθαι, καταστρέψασθαι δὲ καὶ Παλαιστίνους, καὶ οἷς ἂν ἔθνεσι πολεμῆ νικῶντα καὶ περιόντα τῇ μάχῃ κλέος⁵ ἀοίδιμον ζῶντά τε ἔξειν καὶ τοῖς μεθ' αὐτὸν ἀπολείψειν.

² καὶ Σαμουήλος μὲν ἀπαλλάσσεται ταῦτα παραινέσας, πρὸς δὲ τὸν Δαυίδην μεταβαίνει τὸ θεῖον καταλιπὼν τὸν Σάουλον. καὶ ὁ μὲν προφητεύειν ἤρξατο, ¹⁰ τοῦ θεοῦ πνεύματος εἰς αὐτὸν μετοικισαμένου, τὸν Σάουλον δὲ περιήρχετο πάθη τινὰ καὶ δαιμόνια πνιγμούς αὐτῷ καὶ στραγγάλας ἐπιφέροντα, ὡς τοὺς ἰατροὺς ἄλλην μὲν αὐτῷ θεραπείαν μὴ ἐπινοεῖν, εἰ δέ τις ἐστὶν ἐξέδωκεν δυνάμενος καὶ ψάλλειν ἐπὶ κινύρα, ¹⁵ τοῦτον ἐκέλευσαν ζητήσαντας, ὅπότε αὐτῷ προσίοι τὰ δαιμόνια καὶ ταράττοι, ποιεῖν ὑπὲρ κεφαλῆς στάντα ψάλλειν καὶ τοὺς ὕμνους ἐπιλέγειν. ὁ δ' οὐκ ἐμέλλησεν, ἀλλὰ ζητεῖσθαι προσέταξε τοιοῦτον ἄνθρωπον. φήσαντος δὲ τινος αὐτῷ τῶν παρόντων ἐν Βηθλεέμῃ ²⁰ πόλει τεθεῆσθαι Ἰεσσαίου μὲν υἱόν, ἔτι δὲ παῖδα τὴν ἡλικίαν, εὐπρεπῆ δὲ καὶ καλόν, τὰ τε ἄλλα σπουδῆς ἄξιον καὶ δὴ καὶ ψάλλειν εἰδότα καὶ ἄδειν ὕμνους καὶ πολεμιστὴν ἄκρον, πέμψας πρὸς τὸν Ἰεσσαῖον ἐκέλευσεν ἀποστέλλειν αὐτῷ τὸν Δαυίδην τῶν ποιμνίων ἀπο- ²⁵ σπάσαντα· βούλεσθαι γὰρ αὐτὸν ἰδεῖν, περὶ τῆς εὐμορφίας καὶ ἀνδρείας ἀκούσας τοῦ νεανίσκου. ὁ δὲ Ἰεσσαῖος πέμπει τὸν υἱόν, καὶ ξένια δοῦς κομίσαι τῷ Σαούλῳ. ἔλθοντι δ' ἦσθη, καὶ ποιήσας ὄπλοφόρον διὰ πάσης ἤγε τιμῆς. ἐξῆδετο γὰρ ὑπ' αὐτοῦ, καὶ πρὸς ³⁰ τὴν ἀπὸ τῶν δαιμόνων ταραχὴν, ὅποτε αὐτῷ ταῦτα προσέλθοι, μόνος ἰατρὸς ἦν, λέγων τε τοὺς ὕμνους καὶ

ψάλλων ἐν τῇ κινύρα καὶ ποιῶν ἑαυτοῦ γίνεσθαι τὸν Σάουλον. πέμπει τοίνυν πρὸς τὸν πατέρα τοῦ παιδὸς Ἰεσσαῖον, εἶσαι παρ' αὐτῷ τὸν Δαυίδην κελεύων· ἦδεσθαι γὰρ αὐτῷ βλεπομένῳ καὶ παρόντι. τὸν δ' οὐκ ⁵ ἀντειπεῖν τῷ Σαούλῳ, συνεχώρησε δὲ κατέχειν.

χρόνοις δ' ὕστερον οὐ πολλοῖς οἱ Παλαιστῖνοι πά- ⁹ λιν συνελθόντες καὶ δύναμιν ἀθροίσαντες μεγάλην ἐπιάσι τοῖς Ἰσραηλίταις, καὶ μεταξὺ Σωχοῦς καὶ Ἀζηκᾶς καταλαμβανόμενοι στρατοπεδεύονται. ἀντεπεξέρχεται δ' ¹⁰ αὐτοῖς τὴν στρατιάν καὶ Σάουλος, καὶ ἐπὶ τινος ὄρους στρατοπεδευσάμενος ἀναγκάζει τοὺς Παλαιστίνους τὸ μὲν πρῶτον στρατόπεδον καταλιπεῖν, ἐπὶ ὁμοίῳ δὲ τινος ὄρους ἀντικρὺ τοῦ καταληφθέντος ὑπὸ τοῦ Σαούλου στρατοπεδεύσασθαι. διέστησε δ' ἀπ' ἀλλήλων τὰ ¹⁵ στρατόπεδα μέσος αὐλῶν τῶν ὄρων ἐφ' ὧν ἦν. καταβάς οὖν τις τῶν ἐκ τοῦ Παλαιστίνων στρατοπέδου, Γολιάθης ὄνομα, πόλεως δὲ Γίττης, ἀνὴρ παμμεγεθέστατος (ἦν γὰρ πηγῶν τεσσάρων καὶ σπιθαμῆς, ὅπλα τῇ φύσει τοῦ σώματος ἀναλογοῦντα περικείμενος· θώρακα ²⁰ μὲν γὰρ ἐνεδέδυτο σταθμὸν ἄγοντα πέντε χιλιάδας σίκλων, κόρυθα δὲ καὶ κνημίδας χαλκίας, ὅποιας εἰκὸς ἦν ἀνδρὸς οὕτω παραδόξου τὸ μέγεθος σκεπάσαι τὰ μέλη, δόρυ δὲ ἦν οὐ κοῦφον βάσταγμα δεξιᾶς, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἄμων αὐτὸ αἶρων ἔφερεν, εἶχε δὲ καὶ λόγχην ἐξα- ²⁵ κοσίων σίκλων, εἶποντο δὲ πολλοὶ βαστάζοντες τὰ ὅπλα) — στὰς τοίνυν ὁ Γολιάθης οὗτος μεταξὺ τῶν παρατάξεων βοήν τε ἀφίησι μεγάλην, καὶ πρὸς τὸν Σάουλον καὶ τοὺς Ἑβραίους λέγει· μάχης μὲν ὑμᾶς καὶ κινδύνων ἀπαλλάττω. τίς γὰρ ἀνάγκη τὴν στρατιάν ἡμῶν ³⁰ συμπεσοῦσαν κακοπαθεῖν; δότε δ' ὅστις ἐμοὶ μαχεῖται τῶν ὑμετέρων, καὶ βραβευθήσεται τὸ τοῦ πολέμου τέλος ἐν τῷ νεκρῷ· δουλεύσουσι γὰρ ἐκείνοι τοῖς ἐτέ-

ροισ ὧν ἂν ὁ νικήσας γένηται. πολὺ δὲ κρεῖττον εἶναι καὶ σαφροθέτερον ἑνὸς κινδύνῳ λαβεῖν ὃ βούλεσθε ἢ πάντων." ταῦτ' εἰπὼν ἀνεχώρησεν εἰς τὸ τῶν οἰκείων στρατόπεδον. τῇ δ' ἐρχομένη πάλιν ἔλθων τοὺς αὐτοὺς ἐποιήσατο λόγους, καὶ μέχρι τεσσαράκοντα ἡμερῶν οὐ⁵ διέλειπε προκαλούμενος ἐπὶ τοῖς προειρημένοις τοὺς πολεμίους, ὡς καταπλαγῆναι αὐτὸν τε τὸν Σάουλον καὶ τὴν στρατιάν. καὶ παρετάσσοντο μὲν εἰς μάχην, οὐκ ἦρχοντο δὲ εἰς χεῖρας.

² τοῦ δὲ πολέμου συνεστηκότος τοῖς Ἑβραίοις καὶ ¹⁰ τοῖς Παλαιστίνιοις, ὁ Σάουλος ἀπέστειλε τὸν Δαυίδην πρὸς τὸν πατέρα Ἰεσσαῖον, ἀρκούμενος αὐτοῦ τοῖς τρισὶν υἱοῖς, οὓς ἐπὶ συμμαχίαν καὶ τοὺς κινδύνους ἐπεμψεν. ὁ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἐπὶ τὰ ποίμνια πάλιν καὶ τὰς νομάς τῶν βοσκημάτων παραγίνεται, μετ' οὐ πολὺ δὲ ¹⁵ ἐρχεται πρὸς τὸ στρατόπεδον τῶν Ἑβραίων πεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς κομίσαι τε τοῖς ἀδελφοῖς ἐφόδια καὶ γυνῶναι τί πράττουσι. τοῦ δὲ Γολιάθου πάλιν ἔλθόντος καὶ προκαλούμενου καὶ ὄνειδίζοντος ὅτι μηδεὶς ἐστὶν ἀνδρεῖος ἐν αὐτοῖς ὃς εἰς μάχην αὐτῷ τολμᾷ καταβῆναι, ²⁰ μεταξὺ τοῖς ἀδελφοῖς ὁμιλῶν ὁ Δαυίδης περὶ ὧν ἐπέστειλεν ὁ πατήρ, ἀκούσας βλασφημοῦντος τὴν στρατιάν καὶ κακίζοντος τοῦ Παλαιστίνου ἠρανάκτησε, καὶ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ εἶπεν ἐτοίμως ἔχειν μονομαχήσαι τῷ πολεμῷ. πρὸς τοῦθ' ὁ πρεσβύτατος τῶν ἀδελφῶν ²⁵ Ἐλίας ἐπέπληξεν αὐτῷ, τολμηρότερον παρ' ἡλικίαν καὶ ἀμαθῆ τῷ προσήμοντος εἰπὼν, ἐκέλευσέ τε πρὸς τὰ ποίμνια καὶ τὸν πατέρα βαδίξειν. καταιδεσθεὶς δὲ τὸν ἀδελφὸν ὑπεχώρησεν, καὶ πρὸς τινὰς τῶν στρατιωτῶν ἀπελάλησεν ὅτι θέλοι μάχεσθαι τῷ προκαλούμένῳ. ³⁰ δηλωσάντων δ' εὐθὺς τῷ Σαούλῳ τὴν τοῦ νεανίσκου προαίρεσιν, μεταπέμπεται αὐτὸν ὁ βασιλεὺς. καὶ πυν-

θανομένου τί βούλεται καὶ λέγειν, "μὴ ταπεινὸν" εἶπεν "ἔστω φρόνημα, μὴδ' εὐλαβές, ὦ βασιλεῦ· καθαιρήσω γὰρ ἐγὼ τὴν ἀλαζονείαν τοῦ πολεμίου, χωρήσας αὐτῷ διὰ μάχης καὶ τὸν ὑψηλὸν καὶ μέγαν ὑπ' ἐμαυτῷ ⁵ βαλῶν. γένοιτο μὲν ἂν αὐτὸς οὕτω καταγέλαστος, ἐνδοξον δὲ τὸ σὸν στράτευμα, εἰ μὴδ' ὑπ' ἀνδρὸς πολεμεῖν ἤδη δυναμένου καὶ πιστενομένου παράταξιν καὶ μάχας, ἀλλ' ὑπὸ παιδὸς ἐτι δοκοῦντος καὶ ταύτην ἔχοντος τὴν ἡλικίαν ἀποθάνοι." τοῦ δὲ Σαούλου τὸ μὲν ³ ¹⁰ τολμηρὸν αὐτοῦ καὶ τὴν εὐψυχίαν θαυμάζοντος, οὐ θαρροῦντος δὲ ἐπ' αὐτῷ διὰ τὴν ἡλικίαν, ἀλλ' ἀσθενέστερον εἶναι διὰ ταύτην πρὸς εἰδότα πολεμεῖν μάχεσθαι λέγοντος, "ταῦτ'" εἶπε Δαυίδης "ἐπαγγέλλομαι τῷ θεῷ θαρρῶν ὄντι μετ' ἐμοῦ· πεπειράμαι γὰρ αὐτοῦ ¹⁵ τῆς βοηθείας. λέοντα γὰρ ἐπελθόντα μού ποτε τοῖς ποιμνίοις καὶ ἀρπάσαντα ἄρνα διώξας καταλαμβάνω, καὶ τὸν μὲν ἄρνα ἐκ τοῦ στόματος ἐξαρκάζω τοῦ θηρός, αὐτὸν δὲ ὀρμήσαντα ἐπ' ἐμὲ τῆς οὐρᾶς βαστάσας καὶ προσρήξας τῇ γῇ διαφθείρω. ταυτό δὲ καὶ ἄρκον ἀμυ- ²⁰ νόμενος διατίθημι. νομιζέσθω δὴ καὶ ὁ πολέμιος ἐκείνων εἶναι τι τῶν θηρίων, ὄνειδίζων ἐκ πολλοῦ τὴν στρατιάν καὶ βλασφημῶν ἡμῶν τὸν θεόν, ὃς αὐτὸν ὑποχείριον ἐμοὶ ποιήσει."

τῇ προθυμίᾳ τοιγαροῦν καὶ τῇ τόλμῃ τοῦ παιδὸς ⁴ ²⁵ ὅμοιον γενέσθαι τέλος παρὰ τοῦ θεοῦ Σάουλος ἐξέαμενος, "ἀπιθι" φησὶ "πρὸς τὴν μάχην." καὶ περιθεὶς αὐτῷ τὸν αὐτοῦ θώρακα καὶ περιζώσας τὸ ξίφος καὶ περικεφαλαίαν ἀρμόσας ἐξέπεμψεν. ὁ δὲ Δαυίδης βαρυνόμενος ὑπὸ τῶν ὀπλων (οὐκ ἐρεγγύμαστο γὰρ οὐδ' ³⁰ ἐμμεαθήκει φέρειν ὄπλα) "ταῦτα μὲν" εἶπεν, "ὦ βασιλεῦ, σὸς ἔστω κόσμος τοῦ καὶ βαστάζειν δυναμένου, συγχώρησον δὲ ὡς δούλῳ σου καὶ ὡς ἐγὼ βούλομαι

μάχεσθαι." τίθησιν οὖν τὰ ὄπλα, καὶ τὴν βακτηρίαν ἀράμενος, καὶ πέντε λίθους ἐκ τοῦ χειμάρρου βαλὼν εἰς τὴν πήραν τὴν ποιμενικὴν, καὶ σφενδόνην ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ φέρων, ἐπὶ τὸν Γολιάθην ἐπορεύετο. καταφρονεῖ δὲ οὕτως ἰδὼν αὐτὸν ὁ πολέμιος ἐρχόμενον, καὶ 5 προσέειπεν ὡς οὐχ οἷα πρὸς ἀνθρώπου ὄπλα νενομισται ταῦτ' ἔχων μέλλοι μάχεσθαι, οἷς δὲ κύνας ἀπελαύνομεν καὶ φυλασσόμεθα. μὴ αὐτὸν ἀντι ἀνθρώπου κύνα εἶναι δοκεῖ; ὁ δ' οὐχὶ τοιοῦτον, ἀλλὰ καὶ χεῖρῳ κυνὸς αὐτὸν νομίζειν ἀπεκρίνατο. κινεῖ δὲ πρὸς ὄργην τὸν 10 Γολιάθην, καὶ ἀρὰς αὐτῷ τίθεται ἐκ τῆς προσηγορίας τοῦ θεοῦ, καὶ δώσειν ἠπέιλησε τὰς σάρκας αὐτοῦ τοῖς ἐπιγείοις καὶ τοῖς μεταρσίοις διασπάσασθαι. ἀμείβεται δ' αὐτὸν ὁ Δαυίδης "σὺ μὲν ἐπέρχῃ μοι ἐν ὄργῃ καὶ ἐν δόρατι καὶ ἐν θώρακι, ἐγὼ δὲ χωρῶν ἐπὶ σὲ τὸν 15 θεὸν ὤπλισμαι, ὅς σε τε καὶ τὴν πᾶσαν ὑμῶν στρατιὰν χερσὶ ταῖς ἡμετέραις διολέσει· καρατομήσω μὲν γὰρ σε σήμερον, καὶ τὸ ἄλλο σῶμα τοῖς ὀμοφύλοις κυσὶ παραβαλῶ, μαθήσονται δὲ πάντες ὅτι προέστηκεν Ἑβραίων τὸ θεῖον, καὶ ὄπλα ἡμῖν καὶ ἰσχύς τούτου ἐστὶ τὸ κηδό- 20 μενον, ἢ δ' ἄλλη παρασκευὴ καὶ δύναμις ἀνωφελῆς θεοῦ μὴ παρόντος." ὁ δὲ Παλαιστίνος ὑπὸ βάρους τῶν ὀπλων εἰς ἀκύτητα καὶ δρόμον ἐμποδιζόμενος βάδην ἐπὶ τὸν Δαυίδην παραγίνεται, καταφρονῶν καὶ πεποιθὼς γυμνὸν ὁμοῦ καὶ παῖδα ἔτι τὴν ἡλικίαν ἀπόνως 25 ἀναιρήσειν. ἀπαντᾷ δὲ ὁ νεανίσκος μετὰ συμμάχου μὴ βλεπομένου τῷ πολεμῷ· θεὸς δ' ἦν οὗτος. καὶ ἀνελόμενος ἐκ τῆς πήρας ὧν εἰς αὐτὴν κατέθηκεν ἐκ τοῦ χειμάρρου λίθον ἓνα, καὶ ἀρόσας τῇ σφενδόνῃ, βάλει ἐπὶ τὸν Γολιάθην εἰς τὸ μέτωπον. καὶ διήλθεν ἕως 30 τοῦ ἐγκεφάλου τὸ βληθέν, ὡς εὐθύς κερωθέντα πεσεῖν τὸν Γολιάθην ἐπὶ τὴν ὄψιν. δραμῶν δ' ἐπίσταται

τῷ πολεμῷ κειμένῳ, καὶ τῇ ὄμφαλῃ τῇ ἐκείνου, μάχαιραν οὐκ ἔχων αὐτός, ἀποτέμνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. πεσὼν δ' ὁ Γολιάθης ἤττα καὶ φυγὴ γίνεται Παλαιστίνοις· τὸν γὰρ δοκιμώτατον ἰδόντες ἐρομιμένοι καὶ περὶ 5 τῶν ὄλων δείσαντες οὐκέτι μένειν διεγνώκεσαν, ἀλλ' αἰσχρᾷ καὶ ἀκόσμῳ φυγῇ παραδόντες αὐτοὺς ἐξαρπάξεν τῶν κινδύνων ἐπειρῶντο. Σάουλος δὲ καὶ πᾶς ὁ τῶν Ἑβραίων στρατὸς ἀλαλάξαντες ἐκηδῶσιν εἰς αὐτούς, καὶ πολλοὺς ἀποσφάττοντες διώκουσιν ἄχρι τῶν 10 Γίττης ὄριων καὶ τῶν πυλῶν τῶν Ἀσκάλωνος. καὶ θνήσκουσι μὲν τῶν Παλαιστίνων εἰς τρισμυρίους, δις δὲ τοσοῦτοι τραυματῖαι γίνονται. Σάουλος δὲ ὑποστρέψας εἰς τὸ στρατόπεδον αὐτῶν διαρπάξει τὸ χαράκιμα καὶ ἐνέπηρσεν, τὴν δὲ κεφαλὴν τοῦ Γολιάθου Δαυίδης εἰς 15 τὴν ἰδίαν σκηπὴν ἐκόμισε, καὶ τὴν ὄμφαλιν ἀνέθηκε τῷ θεῷ.

φθόνον δὲ καὶ μῖσος τοῦ Σαούλου πρὸς αὐτὸν αἱ 10 γυναῖκες ἐρεθίζουσιν· ὑπαντῶσαι γὰρ τῇ στρατιᾷ νικηφόρῳ μετὰ κυμβάλων καὶ τυμπάνων καὶ παντοίας χαρᾶς ἦδον αἱ μὲν γυναῖκες ὡς πολλὰς Σάουλος ἀπώλεσε Παλαιστίνων χιλιάδας, αἱ παρθέναι δὲ ὡς μυριάδας Δαυίδης ἀφανίσαιε. τούτων δ' ἀκούων ὁ βασιλεὺς, ὡς τὸ μὲν ἔλαττον τῆς μαρτυρίας αὐτὸς λάβοι, τὸ δὲ τῶν μυριάδων πλήθος ἀνατεθείη τῷ νεανίσκῳ, καὶ λογισά- 25 μενος μηδὲν οὕτω μετὰ λαμπρὰν εὐφημίαν ἢ τὴν βασιλείαν ὑστερεῖν αὐτῷ, φοβείσθαι καὶ ὑποπτέειν ἤρξατο τὸν Δαυίδην. καὶ τῆς μὲν πρώτης τάξεως, ἐπεὶ τῷ δέει πλησίον αὐτοῦ καὶ λίαν ἐγγὺς ἐδόκει (ἐποίησε γὰρ αὐτὸν ὀπλοφόρον), μεταστήσας ἀποδείκνυσί χιλί- 30 χον, δοὺς αὐτῷ χάραν ἀμείνονα μὲν σφαλερὰν δέ, ὡς ἐνόμιζεν, αὐτῷ· ἐβούλετο γὰρ εἰς τοὺς πολέμιους αὐ-

τὸν ἐκπέμπειν καὶ τὰς μάχας ὡς ἐν τοῖς κινδύνοις τε-
θνηξόμενον.

2 Δαυίδης δὲ πανταχοῦ τὸν θεὸν ἐπαρόμενος ὅποι-
ποτ' ἀφίκοιτο κατώρθου καὶ διευπραγῶν ἐβλέπετο, ὡς
δι' ὑπερβολὴν τῆς ἀνδρείας τὸν τε λαὸν αὐτοῦ καὶ τὴν 5
Σαούλου θυγατέρα, παρθένον ἔτι οὖσαν, λαβεῖν ἔρωτα,
καὶ τοῦ πάθους ὑπερκρατοῦς ὄντος γενέσθαι φανερὰν
καὶ διαβληθῆναι πρὸς τὸν πατέρα. ὁ δ' ὡς ἀφορμῇ
χρησόμενος τῆς ἐπὶ Δαυίδην ἐπιβουλῆς ἠδέως ἤκουσε,
καὶ δώσειν προθύμως αὐτῷ τὴν παρθένον πρὸς τοὺς 10
τὸν ἔρωτα μνηύσαντας αὐτῆς ἔφη, γεννησόμενον ἀπω-
λείας καὶ κινδύνων αἴτιον αὐτῷ ληψομένῳ. "κατεγγυῶ"
γὰρ εἶπεν "αὐτῷ τὸν τῆς θυγατρὸς μου γάμον, ἂν ἑξα-
κοσίας μοι κομισθῆναι κεφαλὰς τῶν πολεμίων. ὁ δὲ καὶ γέ-
ρωσ οὕτω λαμπροῦ πρότεθέντος, καὶ βουλόμενος ἐπ' 15
ἔργῳ παραβόλῳ καὶ ἀπίστῳ λαβεῖν κλέος, ὀρμήσει μὲν
ἐπὶ τὴν προᾶξιν, διαφθαρήσεται δ' ὑπὸ τῶν Παλαιστί-
νων, καὶ χωρήσει μοι τὰ κατ' αὐτὸν εὐπρεπῶς· ἀπαλ-
λαγήσομαι γὰρ αὐτοῦ, δι' ἄλλων αὐτόν, ἀλλ' οὐχὶ δι'
ἔμαυτοῦ κτείνεις." διάπειραν δὲ τῆς τοῦ Δαυίδου δια- 20
νοίας κελεύει τοὺς οἰκέτας λαμβάνειν πῶς ἔχει πρὸς τὸ
γῆμαι τὴν κόρην. οἱ δ' ἤρξαντο διαλέγεσθαι πρὸς αὐ-
τὸν ὅτι στέργοι μὲν αὐτόν ὁ βασιλεὺς Σάουλος καὶ ὁ
λαὸς ἅπας, βούλεται δ' αὐτῷ κηδεῦσαι τὴν θυγατέρα.
ὁ δὲ "μικρὸν ἄρ' ὑμῖν" εἶπε "δοκεῖ γαμβρὸν γενέσθαι 25
βασιλέως· ἐμοὶ δ' οὐχὶ τοιοῦτον φαίνεται, καὶ μάλιστα
ὄντι ταπεινῷ καὶ δόξης καὶ τιμῆς ἀμοίρῳ." Σάουλος
δέ, ἀγγειλάντων αὐτῷ τῶν οἰκετῶν τὰς τοῦ Δαυίδου
ἀποκρίσεις, "οὐ χρημάτων" ἔφη "δεῖσθαι με φράζετε
αὐτῷ οὐδὲ ἔδωκεν (ἀπεμπολᾶν γὰρ ἐστὶ τοῦτο τὴν θυ- 30
γατέρα μᾶλλον ἢ συνοικίσειν), γαμβροῦ δ' ἀνδρείαν
ἔχουτος καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἅπασαν, ἣν ὁρᾶν ὑπό-

χοῦσαν αὐτῷ. βούλεσθαι δὲ μοι παρ' αὐτοῦ λαβεῖν
ἀντὶ τοῦ γάμου τῆς θυγατρὸς οὐ χρυσὸν οὐδ' ἄργυρον,
οὐδ' ὅπως ταῦτ' ἐκ τῶν τοῦ πατρὸς οἰκίων κομισθῆναι, Πα-
λαιστίνων δὲ τιμωρίαν καὶ κεφαλὰς αὐτῶν ἑξακοσίας.
5 αὐτῷ τε γὰρ ἐμοὶ τούτων οὐδὲν ἂν οὔτε προτιμότερον
οὔτε λαμπρότερον δῶκεν γένοιτο, τῇ τε παιδί μου πολὺ
τῶν νενομισμένων ἔδωκεν ξηλωτότερον τὸ συνοικεῖν
ἀνδρὶ τοιοῦτῳ καὶ μαρτυρομένῳ τὴν τῶν πολεμίων
ἤτταν."

10 κομισθέντων δὲ τούτων πρὸς τὸν Δαυίδην τῶν 3
λόγων, ἤσθεις ἐπὶ τῷ τὸν Σάουλον ἐσπουδακέναι αὐ-
τοῦ περὶ τὴν συγγένειαν, οὐδὲ βουλευσασθαι περιμεί-
νας, οὐδ' εἰ δυνατὸν ἢ δύσκολόν ἐστι τὸ προκείμενον
ἔργον τῷ λογισμῷ περινοήσας, ὥρμησεν εὐθύς μετὰ
15 τῆς εταιρίας ἐπὶ τοὺς πολεμίους καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ γά-
μου καταγγελημένην προᾶξιν, καὶ (ὁ θεὸς γὰρ ἦν ὁ πάντα
ποιῶν εὐμαρῇ καὶ δυνατὰ τῷ Δαυίδῃ) κτείνας πολλοὺς
καὶ κεφαλὰς ἑξακοσίων ἀποτεμῶν ἤκε πρὸς τὸν βασι-
λέα, διὰ τῆς τούτων ἀποδείξεως τὸν ἀντὶ τούτων γάμον
20 ἀπαιτῶν. Σάουλος δὲ οὐκ ἔχων ἀναφνγεῖν ἐκ τῶν
ὑπεσχημένων (αἰσχροὺν γὰρ ὑπελάμβανεν ἢ ψεύσασθαι
δοκεῖν, ἢ δι' ἐπιβουλὴν, ἢ ἀδυνάτοις ἐπιχειρῶν ὁ
Δαυίδης ἐπαποθάνῃ, τὸν γάμον ἐπηγγέλλθαι) δίδωσιν
αὐτῷ τὴν θυγατέρα, Μιχάλαν ὀνόματι.

25 ἔμελλε δὲ οὐκ ἐπὶ πολὺ τοῖς γεγενημένοις ἐμμενεῖν 11
Σάουλος ἄρα· ὄρων γὰρ τὸν Δαυίδην παρὰ τῷ θεῷ
καὶ παρὰ τοῖς ὄχλοις εὐδοκιμοῦντα κατέδειξε, καὶ τὸν
φόβον οὐκ ἔχων ἀποκρύψασθαι περὶ μεγάλων ὄντα, βα-
σιλείας τε καὶ ζωῆς, ὧν καὶ πατέρου στερηθῆναι συμ-
30 φορὰ δεινὴ, κτείνειν τὸν Δαυίδην διεγνώκει, καὶ προσ-
τάσσει τὴν ἀναίρεσιν αὐτοῦ Ἰωνάθῃ τε τῷ παιδί καὶ
τοῖς πιστοτάτοις τῶν οἰκετῶν. ὁ δὲ τὸν πατέρα τῆς ἐπὶ

τῷ Δαυίδῃ μεταβολῆς θαυμάσας, οὐκ ἐπὶ μετρίοις ἀπὸ
 τῆς πολλῆς εὐνοίας ἀλλ' ἐπὶ θανάτῳ γενομένης, καὶ
 τὸν νεανίσκου ἀγαπῶν καὶ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ καταιδού-
 μενος, λέγει πρὸς αὐτὸν τὸ τοῦ πατρὸς ἀπόρητον καὶ
 τὴν προαίρεσιν, συμβουλεύει μὲντοι φυλάσσεσθαι γε-
 5 νόμηνον ἐμποδῶν τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν· αὐτὸς γὰρ
 ἀσπάσσεσθαι τὸν πατέρα, καὶ τοῦ καιροῦ παραφανέντος
 αὐτῷ διαλεχθῆσεσθαι περὶ αὐτοῦ, καὶ τὴν αἰτίαν μα-
 θῆσεσθαι καὶ ταύτην ἐφανύσειν, ὡς οὐ δεῖν ἐπ' αὐτῇ
 κτείνειν τοσαῦτα μὲν ἀγαθὰ τὸ πλῆθος ἐργασάμενον, 10
 εὐεργέτην δὲ αὐτοῦ γεγεννημένου, δι' ἃ καὶ συγγνώμην
 ἂν ἐπὶ τοῖς μερίστοις ἁμαρτήμασιν εἰκότως εὔρατο.
 "δηλώσω δέ σοι τὴν τοῦ πατρὸς γνώμην." Δαυίδης δὲ
 πεισθεὶς συμβουλία χρηστῇ ὑπεξίσταται τῆς τοῦ βασι-
 2 λέως ὄψεως. τῇ δ' ἐπιούσῃ πρὸς τὸν Σάουλον Ἰωνά- 15
 θης ἔλθων, ὡς ἰλαρόν τε καὶ χαίροντα κατέλαβεν, ἤρ-
 ξατο λόγους αὐτῷ περὶ τοῦ Δαυίδου προσφέρειν. "τί
 καταγνοῦς αὐτοῦ μικρὸν ἢ μείζον ἀδίκημα, ὃ πάτερ,
 προσέταξας ἀνελεῖν ἄνδρα μέγα μὲν αὐτῷ πρὸς σωτη-
 20 ρίαν ὄφελος γεγεννημένον, μείζον δὲ πρὸς τὴν Παλαι-
 στίων τιμωρίαν, ὑβρεως δὲ καὶ χλευῆς ἀπαλλάξαντα
 τὸν Ἑβραίων λαόν, ἣν ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας ὑπέ-
 μεινε, μόνος τολμῶν ὑποστῆναι τὴν τοῦ πολεμίου πρό-
 κλησιν, καὶ μετὰ ταῦτα κομίσαντα μὲν ὅσας ἐπετάχθη
 κεφαλὰς τῶν ἐχθρῶν, λαβόντα δ' ἐπὶ τούτῳ γέρας τὴν 25
 ἐμὴν ἀδελφὴν πρὸς γάμον, ὡς ἂν ἀλγεινότερος αὐτοῦ
 γένοιθ' ἡμῖν ὁ θάνατος οὐ διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ μόνον
 ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συγγένειαν· συναδικεῖται γὰρ αὐτοῦ
 τῷ θανάτῳ καὶ ἡ σὴ θυγάτηρ, χηρείαν πρὶν ἢ τῆς συμ-
 βιώσεως εἰς ὄνησιν ἔλθεῖν μέλλουσα πειράζειν. ταῦτα 30
 λογισάμενος μεταβαλοῦ πρὸς τὸ ἡμερώτερον, καὶ μηδὲν
 ποιήσης κακὸν ἄνδρα πρῶτον μὲν ἡμῶς εὐεργεσίαν με-

γάλην εὐεργετήσαντα τὴν σὴν σωτηρίαν, ὅτε σοι τοῦ
 πονηροῦ πνεύματος καὶ τῶν δαιμονίων ἐγκαθεζομένων
 τὰ μὲν ἐξέβαλεν, εἰρήνην δὲ ἀπ' αὐτῶν τῇ ψυχῇ σου
 παρέσχε, δευτέραν δὲ τὴν ἀπὸ τῶν πολεμίων ἐκδικίαν·
 5 αἰσχρὸν γὰρ τούτων ἐπιλελῆσθαι." τούτοις παρηγο-
 ρεῖται τοῖς λόγοις Σάουλος, καὶ μηδὲν ἀδικήσειν τὸν
 Δαυίδην ὄμνυσι τῷ παιδί· κρείττων γὰρ ὀργῆς καὶ φό-
 βου ὁ δίκαιος λογισμός. Ἰωνάθης δὲ μεταπεμφάμενος
 τὸν Δαυίδην σημαίνει τε αὐτῷ χρηστὰ καὶ σωτήρια τὰ
 10 παρὰ τοῦ πατρὸς, ἄγει δὲ πρὸς αὐτόν, καὶ παρέμενε
 τῷ βασιλεῖ Δαυίδῃ ὡσπερ ἔμπροσθεν.

κατὰ δὲ τοῦτον τὸν καιρὸν τῶν Παλαιστίνων στρα- 3
 τευσαμένων πάλιν ἐπὶ τοὺς Ἑβραίους, πέμπει μετὰ
 στρατιᾶς τὸν Δαυίδην πολεμήσουτα τοῖς Παλαιστίνοις.
 15 καὶ συμβαλὼν πολλοὺς αὐτῶν ἀπέκτεινε, καὶ νικήσας
 ἐπάνεισι πρὸς τὸν βασιλέα. προσδέχεται δ' αὐτὸν ὁ Σά-
 ουλος οὐκ ὡς ἠλπισεν ἀπὸ τοῦ κατορθώματος, ἀλλ' ὑπὸ
 τῆς εὐπραγίας αὐτοῦ λυπηθεὶς ὡς ἐπισφαλέστερος αὐ-
 τὸς ἐκ τῶν ἐκείνου πράξεων γινόμενος. ἐπεὶ δὲ πάλιν
 προσελθὼν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον ἐθορύβει πνεῦμα καὶ
 συνετάραττε, καλέσας εἰς τὸ δωματίον ἐν ᾧ κατέκειτο,
 κατέχων τὸ δόρυ προσέταξε τῷ ψαλμῷ καὶ τοῖς ὕμνοις
 ἐξᾶδειν αὐτόν. ἐκείνου δὲ τὰ κελευσθέντα ποιούντος
 διατεινόμενος ἀκοντίζει τὸ δόρυ. καὶ τὸ μὲν προιδόμε-
 25 νος ὁ Δαυίδης ἐξέκλινε, φεύγει δὲ εἰς τὸν οἶκον τὸν
 αὐτοῦ, καὶ δι' ὅλης ἔμεινε ἡμέρας αὐτόθι.

νυκτὸς δὲ πέμψας ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἄχρι 4
 τῆς ἑω φυλάττεσθαι, μὴ καὶ λάθη παντελῶς ἀφανῆς
 γενόμενος, ἵνα παραγενόμενος εἰς τὸ δικαστήριον καὶ
 30 κρίσει παραδοὺς ἀποκτείνῃ. Μιχάλα δὲ ἡ γυνὴ Δαυί-
 δου, θυγάτηρ δὲ τοῦ βασιλέως, τὴν τοῦ πατρὸς μα-
 θούσα διάνοιαν τῷ ἀνδρὶ παρίσταται δειλὰς ἔχουσα

τὰς περὶ αὐτοῦ ἐλπίδας, καὶ περὶ τῆς ἰδίας ψυχῆς ἀγωνισάσα· οὐδὲ γὰρ αὐτὴν ζῆν ὑπομενεῖν ἐκείνου στερηθεῖσαν. "καὶ μὴ σε" φησὶν ἡλίος ἐνταυθοῖ καταλάβοι οὐ γὰρ ἔτ' ὄψεται σε. φεῦγε δέ, ὡς τοῦτο σοι δύναται παρασχεῖν ἢ παροῦσα νύξ, καὶ ποιήσεις δέ σοι ταύτην 5 ὁ θεὸς μακροτέραν· ἴσθι γὰρ σαντόν, ἂν εὐρεθῆς ὑπὸ τοῦ πατρὸς, ἀπολούμενον." καὶ καθιμήσασα διὰ θυρόδος αὐτὸν ἐξέσωσεν. ἔπειτα σκεπάσασα τὴν κλίνην ὡς ἐπὶ νοσοῦντι, καὶ ὑποθεῖσα τοῖς περιβολαίοις ἤπαρ αἰγός, ἅμ' ἡμέρα τοῦ πατρὸς αὐτῆς πέμψαντος ἐπὶ τὸν 10 Δαυίδην ἀχλῆσαι διὰ τῆς νυκτὸς εἶπε τοῖς παροῦσιν, ἐπιδείξασα τὴν κλίνην κατακεκαλυμμένην καὶ τῷ πηδήματι τοῦ ἥπατος σαλεύοντος τὴν ἐπιβολὴν πιστωσάμενη τὸ κατακείμενον τὸν Δαυίδην ἀσθμαίνειν. ἀπαργειάντων δὲ τῶν πεμφθέντων ὅτι γένοιτο διὰ τῆς 15 νυκτὸς ἀσθενέστερος, ἐκέλευσεν οὕτως ἔχοντα κομισθῆναι· βούλεσθαι γὰρ αὐτὸν ἀνελεῖν. ἐλθόντες δὲ καὶ ἀνακαλύψαντες τὴν κλίνην καὶ τὸ σόφισμα τῆς γυναικὸς εὐρόντες ἀπήγγειλαν τῷ βασιλεῖ. μεμφομένου δὲ τοῦ πατρὸς αὐτῆν ὅτι σώσειε μὲν τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ 20 κατασοφίσαιτο δ' αὐτόν, ἀπολογία σκήπτεται πιθανήν. ἀπειλήσαντα γὰρ αὐτὴν ἀποκτείνειν ἔφησε τυχεῖν ἐκ τοῦ δέους τῆς πρὸς τὸ σωθῆναι συνεργίας· ὑπὲρ ἧς συγγνωῖναι καλῶς ἔχειν αὐτῇ, 'κατ' ἀνάγκην ἀλλὰ μὴ κατὰ προαίρεσιν γενομένης· "οὐ γὰρ οὕτως" ἔλεγεν, 25 "οἶμαι, τὸν ἐχθρὸν ἐξήτεις ἀποκτείνειν ὡς ἐμὲ σώξασθαι." καὶ συγγνώσκει μὲν τῇ κόρη Σάουλος, ὁ δὲ Δαυίδης ἐκφυγὼν τὸν κίνδυνον ἤκε πρὸς τὸν προφήτην Σαμουήλον εἰς Ἀρμαθάν, καὶ τὴν ἐπιβουλήν αὐτῷ τὴν τοῦ βασιλέως ἐδήλωσε, καὶ ὡς παρὰ μικρὸν ὑπ' αὐτοῦ 30 τῷ δόρατι βληθεὶς ἀποθάνοι, μὴτ' ἐν τοῖς πρὸς αὐτὸν κακὸς γενόμενος μὴτ' ἐν τοῖς πρὸς τοὺς πολεμίους

ἀγῶσιν ἀνανδρος, ἀλλ' ἐν ἅπασι μετὰ τοῦ θεοῦ καὶ ἐπιτυχίας. τοῦτο δ' ἦν αἴτιον Σαούλω τῆς πρὸς Δαυίδην ἀπεχθείας.

μαθὼν δ' ὁ προφήτης τὴν τοῦ βασιλέως ἀδικίαν 5 καταλείπει μὲν τὴν πόλιν Ἀρμαθάν, ἀγαγὼν δὲ τὸν Δαυίδην ἐπὶ τινα τόπον, Γαλβαὰθ ὄνομα, ἐκεῖ διέτριβε σὺν αὐτῷ. ὡς δ' ἀπηγγέλθη τῷ Σαούλω παρὰ τῷ προφήτῃ τυρχάνων ὁ Δαυίδης, πέμψας ὀπλίτας πρὸς αὐτὸν ἄρειν ἐκέλευσε συλλαβόντας. οἱ δ' ἐλθόντες πρὸς τὸν 10 Σαμουήλον καὶ καταλαβόντες προφητῶν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ μεταλαμβάνουσι πνεύματος καὶ προφητεύειν ἤρξαντο. Σάουλος δ' ἀκούσας ἄλλους ἐπεμψεν ἐπὶ τὸν Δαυίδην, κἀκείνων ταῦτο τοῖς πρώτοις παθόντων πάλιν ἀπέστειλεν ἑτέρους· προφητευόντων δὲ καὶ τῶν 15 τρίτων, τελευταῖον ὀργισθεὶς αὐτὸς ἐξώρμησεν. ἐπεὶ δ' ἔγγυς ἦν ἤδη, Σαμουήλος, πρὶν ἰδεῖν αὐτόν, προφητεύειν ἐποίησεν. ἐλθὼν δὲ πρὸς αὐτὸν Σάουλος ὑπὸ πολλοῦ πνεύματος ἐλαυνόμενος ἐκφρων γίνεται, καὶ τὴν ἐσθῆτα περιδύσας αὐτόν, καταπεσὼν ἐκεῖτο 20 δι' ὅλης ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς, Σαμουήλου τε καὶ Δαυίδου βλέπόντων.

Ἰωνάθης δὲ ὁ Σαούλου παῖς, ἀφικόμενος πρὸς 6 αὐτὸν ἐκείθειν Δαυίδου, καὶ περὶ τῆς τοῦ πατρὸς ἀποδυρομένου ἐπιβουλῆς, καὶ λέγοντος ὡς οὐδὲν ἀδικήσας οὐδ' ἑξαμαρτῶν σπουδάζοιτο ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ 25 φρονευθῆναι, μήτε αὐτῷ τοῦθ' ὑπονοοῦντι πιστεύειν παρεκάλει μήτε τοῖς διαβάλλουσιν, εἰ τινες ἄρα εἰδὼν οἱ τοῦτο πράττοντες, ἀλλ' αὐτῷ προσέχειν καὶ θαρσεῖν μηδὲν γὰρ τοιοῦτον ἐπ' αὐτῷ φρονεῖν τὸν πατέρα· φράσαι γὰρ ἂν αὐτῷ περὶ τούτου καὶ σύμβουλον παραλαβείν, τῇ κοινῇ γνώμῃ καὶ τὰλλα πράττοντα. ὁ δὲ ὤμνυεν ἢ μὴν οὕτως ἔχειν, καὶ πιστεύοντ' ἡξίου προνοεῖν αὐ-

τοῦ μᾶλλον ἢ καταφρονοῦντ' ἐπ' ἀληθείᾳ τοῖς λόγοις· τὸ δ' ἀληθὲς ὑπολαβεῖν, ὅταν ἢ θεάσῃται πεφουνευμένου αὐτὸν ἢ πύθῃται. μὴ λέγειν δ' αὐτῷ τὸν πατέρα περὶ τούτων ἔφασκεν, εἰδὸτα τὴν πρὸς αὐτὸν φιλίαν καὶ διάθεσιν.

7 λυπηθεὶς δ' ἐφ' οὕτω πιστωσαμένῳ τὴν τοῦ Σαούλου προαιρέσειν Ἰωνάθης ἐπρωῶτα τίνος ἐξ αὐτοῦ βούλεται τυχεῖν. ὁ δὲ "οἶδα γάρ" ἔφη "πάντα σε χαρίζεσθαί μοι καὶ παρέχειν ἐθέλοντα. νουμηνία μὲν εἰς τὴν ἐπιούσαν ἐστίν, ἔθος δ' ἔχω δειπνεῖν σὺν τῷ βασιλεῖ 10 καθήμενος. εἰ δὲ σοι δοκεῖ, πορευθεὶς ἔξω τῆς πόλεως ἐν τῷ πεδίῳ λαυθάνων διαμενῶ. σὺ δ' ἐπιζητήσαντος αὐτοῦ λέγε πορευθῆναί με εἰς τὴν πατρίδα Βηθλεέμη, ἑορτὴν μου τῆς φυλῆς ἀγούσης, προστιθεὶς ὅτι σὺ μοι συγκεχώρηκας. κἂν μὲν, οἷον εἰκὸς καὶ σύνηθές ἐστί 15 λέγειν ἐπὶ φίλοις ἀποδημοῦσιν, ἐπ' ἀγαθῷ βεβᾶδικεν εἴπη, ἴσθι μὴδὲν ὑπουλον παρ' αὐτοῦ εἶναι μὴδ' ἐχθρόν· ἂν δ' ὡς ἄλλως ἀποκρίνηται, τοῦτ' ἐστὶ τεκμήριον τῶν κατ' ἐμοῦ βεβουλευμένων. μνηύσεις δέ μοι τὴν διάνοιαν τὴν τοῦ πατρὸς, οἷκτῳ τε νέμων τοῦτο 20 καὶ φιλίᾳ, δι' ἣν πίστευς τε παρ' ἐμοῦ λαβεῖν ἠξιώκας αὐτὸς τε ἐμοὶ δοῦναι δεσπότης ἂν οἰκέτη σῶ. εἰ δ' εὐρίσκεις τι ἐν ἐμοὶ πονηρόν, αὐτὸς ἄνελε καὶ φθάσου τὸν πατέρα."

8 πρὸς δὲ τὸ τελευταῖον δυσχεράνας τῶν λόγων Ἰωνάθης ποιήσεν ταῦτ' ἐπηγγέλατο, κἂν τι σκυθρωπὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ τὴν ἀπέχθειαν ἐμφανίζον ἀποκρίνηται, μνηύειν. ἵνα δ' αὐτῷ θαρρῆ μᾶλλον, ἔξαγαγὼν αὐτὸν εἰς ὑπαιθρον καὶ καθαρὸν ἀέρα οὐδὲν παρήσειν ὑπὲρ τῆς Δαυίδου σωτηρίας ᾤμνε. "τὸν γὰρ θεόν" 30 εἶπε "τοῦτον, ὃν πολὺν ὄρεᾶς καὶ πανταχοῦ κεχυμένον, καὶ πρὶν ἐρμηνεῦσαι με τοῖς λόγοις τὴν διάνοιαν ἤδη

μου ταύτην εἰδὸτα, μάρτυρα ποιῶμαι τῶν πρὸς σὲ συνθηκῶν, ὡς οὐκ ἀνήσω τὸν πατέρα πολλάκις αὐτοῦ τῆς προαιρέσεως διάπειραν λαμβάνων πρὶν ἢ καταμαθεῖν εἰ τις ἔστι καὶ παρὰ τοῖς ἀπορρήτοις αὐτοῦ τῆς 5 ψυχῆς νόσος. καταμαθὼν δ' οὐκ ἀποκρύψομαι, καταμνηύσω δὲ πρὸς σὲ καὶ πρᾶον ὄντα καὶ δυσμενῶς διακειμένον. οἶδε δὲ οὗτος ὁ θεὸς πῶς αὐτὸν εἶναι μετὰ σοῦ διὰ παντὸς εὐχόμεναι· ἔστι μὲν γὰρ νῦν, καὶ οὐκ ἀπολείψει σε, ποιήσει δὲ τῶν ἐχθρῶν, ἐάν τε ὁ πατὴρ ὁ 10 ἐμὸς ἐάν τε ἐγώ, κρείττονα. σὺ μόνον μνημόνευε τούτων, κἂν ἀποθανεῖν μοι γένηται, τὰ τέκνα μου σῶζε, καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν παρόντων μοι ἀμοιβὴν εἰς ἐκεῖνα κατάθου." ταῦτ' ἐπομόσας ἀπολύει τὸν Δαυίδην, εἰς τίνα τόπον ἀπελθεῖν τοῦ πεδίου φράσας, ἐν ᾧ γυμναζόμενος διετέλει. γνούς γὰρ τὰ παρὰ τοῦ πατρὸς ἦξειν 15 πρὸς αὐτὸν ἔφησεν ἐκεῖ, μόνον ἐπαγόμενος παῖδα. "κἂν τρία ἀκόντια βαλὼν ἐπὶ τὸν σκοπὸν κομίσαι τῷ παιδί προστάσσω τὰ ἀκόντια" (κεῖσθαι γὰρ ἐμπροσθεν αὐτοῦ), "γίνωσκε μὴδὲν εἶναι φαῦλον παρὰ τοῦ πατρὸς· 20 ἂν δὲ τὰναντία τούτων ἀκούσης μου λέγοντος, καὶ τὰ ἐναντία παρὰ τοῦ βασιλέως προσδόκα. τῆς μέντοι γε ἀσφαλείας τεύξη παρ' ἐμοῦ, καὶ οὐδὲν μὴ πάθης ἄτοπον. ὅπως δὲ μνησθῆς τούτων παρὰ τὸν τῆς εὐπραγίας καιρὸν σκόπει, καὶ τοῖς υἱοῖς μου γενοῦ χρήσιμος."

25 Δαυίδης μὲν οὖν ταύτας λαβὼν παρὰ Ἰωνάθου τὰς πίστευς, εἰς τὸ συγκείμενον ἀπηλλάγη χωρίον· τῇ δ' 9 ἐρχομένη (νουμηνία δ' ἦν) ἀγνεύσας, ὡς ἔθος εἶχεν, ὁ βασιλεὺς ἤκεν ἐπὶ τὸ δεῖπνον, καὶ παρακαθεσθέντων αὐτῷ τοῦ μὲν παιδὸς Ἰωνάθου ἐκ δεξιῶν Ἀβεννήρου 30 δὲ τοῦ ἀρχιστρατήγου ἐκ τῶν ἐτέρων, ἰδὼν τὴν τοῦ Δαυίδου καθέδραν κενὴν ἠσύχασεν, ὑπονοήσας οὐκ ἀθαρεύσαντα αὐτὸν ἀπὸ συνουσίας ὑστερεῖν. ὡς δὲ καὶ

τῆ δευτέρῃ τῆς νομιμίας οὐ παρῆν, ἐπυνθάνετο παρὰ τοῦ παιδὸς Ἰωνάθου ὅ τι καὶ τῇ παρελθούσῃ καὶ ταύτῃ τοῦ δαίπνου καὶ τῆς ἐστιάσεως ὁ τοῦ Ἰεσσαίου παῖς ἀπολέλειπται. ὁ δὲ πεπορευθεὶς κατὰ τὰς συνθήκας ἔφησεν αὐτὸν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, τῆς φυλῆς ἑορ- 5 τὴν ἀγούσης, ἐπιτρέψαντος αὐτοῦ παρακαλέσαι μέντοι καὶ τοῦτον ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν θυσίαν. "κἂν συγχωρῆς" φησὶν, "ἀπέρχομαι· τὴν γὰρ εὐνοίαν μου τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπίστασαι." τότε τὴν πρὸς Δαυίδην τοῦ πατρὸς Ἰωνάθου ἐπέγνω δυσμένειαν, καὶ τρανῶς τὴν ὅλην αὐ- 10 τοῦ βουλήσιν εἶδεν. οὐ γὰρ κατέσχε τῆς ὀργῆς Σάουλος, ἀλλὰ βλασφημιῶν ἐξ αὐτομόλων γεγεννημένου καὶ πολέμιον ἀπεκάλει, καὶ κοινωὸν τοῦ Δαυίδου καὶ συνεργὸν ἔλεγε, καὶ μὴτ' αὐτὸν αἰδεῖσθαι μήτε τὴν μητέρα αὐτοῦ, ταῦτα φρονοῦντα, καὶ μὴ βουλόμενον 15 πεισθῆναι τοῦθ', ὅτι μέχρις οὐ περίεστι Δαυίδης ἐπισημῶς αὐτοῖς τὰ τῆς βασιλείας ἔχει. "μετάπεμψαι τοιγαροῦν αὐτόν" ἔφησεν, "ἵνα δῶ δίκην." ὑποτυχόντος δ' Ἰωνάθου "τί δ' ἀδικοῦντα κολάσασθαι θέλεις;" οὐκέτ' εἰς λόγους καὶ βλασφημίας τὴν ὀργὴν ὁ Σάου- 20 λος ἐξήνεγκεν, ἀλλ' ἀρπάσας τὸ δόρυ ἀνεπήδησεν εἰς αὐτὸν ἀποκτεῖναι θέλων. καὶ τὸ μὲν ἔργον οὐκ ἔδρασε διακωλυθεὶς ὑπὸ τῶν φίλων, φανερὸς δ' ἐγένετο τῷ παιδί μισῶν τὸν Δαυίδην καὶ διαχορήσασθαι ποδῶν, ὡς παρὰ μικρὸν δι' ἐκείνου αὐτόχειρα καὶ τοῦ παιδὸς 25 γερονέναι.

10 καὶ τότε μὲν ὁ τοῦ βασιλέως παῖς ἐκπηδήσας ἀπὸ τοῦ δαίπνου, καὶ μηδὲν ὑπὸ λύπης προσενέγκασθαι δυνηθεὶς, κλαίων ἑαυτὸν μὲν τοῦ παρὰ μικρὸν ἀπολέσθαι, τοῦ κατακεκρίσθαι δ' ἀποθανεῖν Δαυίδην, δι- 30 εννικτέρευσεν. ἅμα δὲ ἡμέρα πρὸ τῆς πόλεως εἰς τὸ πεδῖον ὡς γυμνασόμενος μὲν, δηλώσων δὲ τῷ φίλῳ τὴν

τοῦ πατρὸς διάθεσιν, ὡς συνέθετο, πρόεισι. ποιήσας δὲ ὁ Ἰωνάθου τὰ συγκείμενα τὸν μὲν ἐπόμενον ἀπολύει εἰς τὴν πόλιν παῖδα, ὁ δ' ἐν ἐρημίᾳ τῷ Δαυίδῃ παρῆλθεν εἰς ὄψιν αὐτῷ καὶ λόγους. ἀναφανείς δ' οὗτος πί- 5 πτει πρὸ τῶν Ἰωνάθου ποδῶν, καὶ προσκυνῶν σωτήρα αὐτοῦ τῆς ψυχῆς ἀπεκάλει. ἀνίστησι δ' ἀπὸ τῆς γῆς αὐτόν, καὶ περιπλακέντες ἀλλήλοις μακρὰ τε ἠσπάζοντο καὶ δεδακρυμένα, τὴν τε ἡλικίαν ἀποθρηνοῦντες αὐ- 10 τῶν καὶ τὴν ἐφθονημένην ἐταιρίαν καὶ τὸν μέλλοντα διαχωρισμὸν, ὃς οὐδὲν αὐτοῖς ἐδόκει θανάτου διαφε- ρεῖν. μόλις δ' ἐκ θρήνων ἀνανήψαντες, καὶ μεμνη- σθαι τῶν ὄρκων ἀλλήλοις παρακελευσάμενοι, διελύ- θησαν.

Δαυίδης δὲ φεύγων τὸν βασιλέα καὶ τὸν ἐξ αὐτοῦ 12 15 θάνατον εἰς Ναβῶν παραγίνεται πόλιν πρὸς Ἀχιμέλε- χον τὸν ἱερέα, ὃς ἐπὶ τῷ μόνον ἦκοντα ἰδεῖν καὶ μήτε φίλον σὺν αὐτῷ μήτ' οἰκέτην παρόντα ἐθαύμασε, καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ μηδένα εἶναι σὺν αὐτῷ μαθεῖν ἤθελεν. ὁ δὲ πρᾶξιν ἀπόρητον ἐπιταγῆναι πρὸς τοῦ βασιλέως 20 ἔφησεν, εἰς ἣν συνοδίας αὐτῷ βουλομένῳ λαθεῖν οὐκ ἔδει· "τοὺς μέντοι θεράποντας εἰς τόνδε μοι τὸν τόπον ἀπαντᾶν προσέταξα." ἤξιον δὲ λαβεῖν ἐφόδια· φίλου γὰρ αὐτὸν ποιήσειν ἔργον παρασχόντα καὶ πρὸς τὸ προκείμενον συλλαμβανομένου. τυχῶν δὲ τούτων ἦται 25 καὶ ὄπλον τι μετὰ χειρᾶς, φομφαίαν ἢ δοράτιον. παρῆν δὲ καὶ Σαούλου δοῦλος γένος μὲν Σύρος, Δώηκος δ' ὄνομα, τὰς τοῦ βασιλέως ἡμιόνους νέμων. ὁ δ' ἀρ- χιερεὺς ἔχειν μὲν αὐτὸς οὐδὲν εἶπέ τι τοιοῦτον, εἶναι δὲ τὴν Γολιάθου φομφαίαν, ἣν ἀποκτείνας τὸν Παλαι- 30 στίνον αὐτὸς ἀναθείη τῷ θεῷ. λαβῶν δὲ ταύτην ὁ Δαυίδης ἔξω τῆς τῶν Ἑβραίων χώρας εἰς Γίτταν δι- ἔφυγε τὴν Παλαιστίνων, ἧς Ἀγχοῦς ἐβασίλευεν. ἐπι-

γνωσθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν τοῦ βασιλέως οἰκετῶν καὶ φανε-
 ρὸς αὐτῷ γενόμενος, μνηστικῶς ἐκείνων ὅτι Δαυίδης
 ὁ πολλὰς ἀποκτείνων Παλαιστίνων μυριάδας εἶη, δει-
 σασ μὴ πρὸς αὐτοῦ θάνη καὶ τὸν κίνδυνον ὃν ἐξέφυγε
 παρὰ Σαούλου παρ' ἐκείνου πειραθῆ, προσποιεῖται 5
 μανίαν τε καὶ λύσσαν, ὡς ἀφρὸν κατὰ τοῦ στόματος
 αὐτοῦ φερόμενον καὶ τὰ ἄλλα δὲ ὅσα συνίστησι μανίας
 πίστιν παρὰ τῷ τῶν Γιττῶν βασιλεῖ γεγενῆσθαι τῆς νό-
 σου. καὶ τοῖς οἰκέταις προσδυσχεράνας ὡς ἔκφρονα πρὸς
 αὐτὸν ἀγάγειεν ἀνθρώπου, ἐκέλευσε τὸν Δαυίδην ὡς 10
 τὰχος ἐκβαλεῖν.

3 διασωθεὶς δὲ οὕτως ἐκ τῆς Γίττης εἰς τὴν Ἰούδα
 παραγίνεται φυλὴν, καὶ ἐν τῷ πρὸς Ἀδουλλάμ πόλει
 π σφηλαίῳ διατρίβων πέμπει πρὸς τοὺς ἀδελφούς, δηλῶν
 αὐτοῖς ἔνθα εἶη. οἱ δὲ μετὰ πάσης συγγενείας ἤκου 15
 πρὸς αὐτόν, καὶ τῶν ἄλλων δὲ ὅσοις ἢ χρεῖα ἦν ἢ φό-
 βος ἐκ Σαούλου τοῦ βασιλέως, συνερρῶσαν πρὸς αὐ-
 τόν, καὶ ποιεῖν τὰ ἐκείνῳ δοκοῦντα ἐτοιμῶς ἔχειν ἔλε-
 γον. ἐγένοντο δὲ οἱ πάντες ὡσεὶ τετρακόσιοι. θαρρή-
 σασ δὲ ὡς καὶ χειρὸς αὐτῷ καὶ συνεργίας ἤδη προσ- 20
 γεγεννημένης, ἀπάρας ἐκείθεν ἀφικνεῖται πρὸς τὸν τῶν
 Μωαβιτῶν βασιλέα, καὶ τοὺς γονεῖς αὐτοῦ εἰς τὴν αὐ-
 τοῦ χώραν προσδεξάμενον, ἕως ἂν γινῶ τὸ καθ' αὐτόν
 τέλος, ἔχειν παρεκάλει. κατανεύσαντος δ' αὐτοῦ τὴν
 χάριν, καὶ πάσης τοὺς γονεῖς τοῦ Δαυίδου τιμῆς, παρ' 25
 ὃν ἐτύγχανον παρ' αὐτῷ χρόνον, ἀξιώσαντος . . .

4 αὐτὸς δὲ, τοῦ προφήτου κελεύσαντος αὐτόν τὴν
 μὲν ἐρημίαν ἐκλιπεῖν, πορευθέντα δ' εἰς τὴν κληρου-
 χίαν τῆς Ἰούδα φυλῆς ἐν αὐτῇ διαγίεν, πείθεται, καὶ
 παραγενόμενος εἰς Σάρην πόλιν ἐν αὐτῇ κατέμεινε. 30
 Σάουλος δ' ἀκούσας ὅτι μετὰ πλήθους ὄφθεινεν Δαυί-
 δης, οὐκ εἰς τυχύοντα θόρυβον καὶ ταραχὴν ἐπέπευεν,

ἀλλ' εἰδὼς τὸ φρόνημα τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὴν εὐτολίμian
 οὐδὲν ἐξ αὐτοῦ μικρὸν ἀνακίψεν ἔργον, ὑφ' οὗ κλαύ-
 σεσθαι πάντως καὶ πονήσειν, ὑπενόησε. καὶ συγκαλέ-
 σασ τοὺς φίλους καὶ τοὺς ἡγεμόνας καὶ τὴν φυλὴν ἐξ 5
 ἧς αὐτὸς ἦν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸν βουνὸν οὗ τὸ βασιλείου
 εἶχε, καὶ καθίσας ἐπ' Ἀρούρης (τόπος δ' ἦν τις οὕτω
 προσαγορευόμενος), τιμῆς πολιτικῆς περὶ αὐτὸν οὔσης
 καὶ τῆς τάξεως τῶν σωματοφυλάκων, λέγει πρὸς αὐ-
 τοὺς "ἄνδρες ὁμόφυλοι, μέμνησθε εὖ οἶδ' ὅτι τῶν ἐμῶν 10
 εὐεργεσιῶν, ὅτι καὶ ἀγρῶν τινὰς ἐποίησα δεσπότας καὶ
 τιμῶν τῶν ἐν τῷ πλήθει καὶ τάξεων ἠξίωσα. πυνθά-
 νομαι τοιγαροῦν εἰ μείζονας τούτων δωρεὰς καὶ πλείο-
 νας παρὰ τοῦ Ἰεσσαίου παιδὸς προσδοκάτε. οἶδα γὰρ
 ὅτι πάντες ἐκείνῳ προστίθεσθε, τοῦμοῦ παιδὸς Ἰωνά- 15
 θου αὐτοῦ τε οὕτω φρονήσαντος καὶ ὑμᾶς ταῦτα πεί-
 σαντος. οὐ γὰρ ἀγνοῶ τοὺς ὄρκους καὶ τὰς συνθήκας
 τὰς πρὸς Δαυίδην αὐτῷ γεγεννημένας, οὐδὲ ὅτι σύμ-
 βουλος μὲν καὶ συνεργὸς Ἰωνάθης ἐστὶ τῶν κατ' ἐμοῦ
 συντεταγμένων, μέλει δὲ ὑμῶν οὐδενὶ περὶ τούτων, 20
 ἀλλὰ τὸ ἀποβησόμενον ἡσυχάζοντες σκοπεῖτε." σιωπή-
 σαντος δὲ τοῦ βασιλέως ἄλλος μὲν οὐδεὶς ἀπεκρίνατο
 τῶν παρόντων, Δάηκος δὲ ὁ Σύρος, ὁ τὰς ἡμιόνοους
 αὐτοῦ βόσκων, εἶπεν ὡς ἴδοι τὸν Δαυίδην εἰς Ναβᾶν
 πόλιν πρὸς Ἀχιμέλεχον ἐλθόντα τὸν ἀρχιερέα, τὰ τε 25
 μέλλοντα παρ' αὐτοῦ προφητεύσαντος μαθεῖν, καὶ λα-
 βόντα ἐφόδια καὶ τὴν ῥομφαίαν Γολιάθου πρὸς οὓς
 ἐβούλετο μετὰ ἀσφαλείας προπεμφθῆναι.

μεταπεμφόμενος οὖν τὸν ἀρχιερέα καὶ πᾶσαν ἀ- 5
 τοῦ τὴν γεναὴν Σάουλος "τί παθῶν" εἶπεν "ἐξ ἐμοῦ
 30 δεινὸν καὶ ἄχαρι τὸν Ἰεσσαίου παῖδα προσεδέξω, καὶ
 σιτίων μὲν αὐτῷ μετέδωκας καὶ ὄπλων, ὅντι τῆς ἐμῆς
 βασιλείας ἐπιβούλῳ; τί γὰρ δὴ καὶ περὶ τῶν μελλόν-

των ἐχορημάτιζες; οὐ γὰρ δὴ σε φεύγων ἐμὲ καὶ μισῶν τὸν ἐμὸν οἶκον ἐλάνθανεν.” ὁ δ’ ἀρχιερεὺς οὐκ ἐπ’ ἀρησιῶν ἐτρέπη τῶν γεγονότων, ἀλλὰ μετὰ παρορησίας ταῦτα παρασχεῖν ὁμολόγει, οὐχὶ Δαυίδη χαριζόμενος ἀλλ’ αὐτῷ. πολέμιον γὰρ σὸν οὐκ εἶδέναι ἔφρασκε, πῆ-
 5 στὸν δὲ ἐν τοῖς μάλιστα δοῦλον καὶ χιλιάρχον, καὶ τὸ τούτων μεῖζον, γαμβρόν τε ἦδη καὶ συγγενῆ. ταῦτα δ’ οὐκ ἐχθροῖς παρέχειν τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ τοῖς εὐνοίᾳ καὶ τιμῇ τῇ πρὸς αὐτοὺς ἀρίστοις. προφητεῦσαι δὲ οὐ νῦν πρῶτον αὐτῷ, πολλάκις δὲ καὶ ἄλλοτε τοῦτο
 10 πεποιημένοι. “φῆσαντι δὲ ὑπὸ σοῦ πεμφθῆναι κατὰ πολλὴν σπουδὴν ἐπὶ πράξιν, τὸ μηδὲν παρασχεῖν ὧν ἐπεξήτει, σοὶ μᾶλλον ἀντιλέγειν ἢ ἐκείνῳ περὶ αὐτῶν ἐλογιζόμεν. διὸ μηδὲν πονηρὸν κατ’ ἐμοῦ φρονήσης, μηδὲ πρὸς ἃ νῦν ἀκούεις Δαυίδην ἐργαίειν, πρὸς
 15 ταῦτα τὴν τότε μου δοκοῦσαν φιλανθρωπίαν ὑποπεύσης· φίλῳ γὰρ καὶ γαμβρῷ σὸν καὶ χιλιάρχῳ παρέσχον, οὐ πολέμιῳ.”

6 ταῦτα λέγων ὁ ἀρχιερεὺς οὐκ ἔπεισε τὸν Σάουλον (δεινὸς γὰρ ὁ φόβος μὴδ’ ἀληθεῖ πιστεύειν ἀπολογία),
 20 κελεύει δὲ τοῖς ὀπλίταις περιστάσιν αὐτὸν μετὰ τῆς γενεᾶς ἀποκτείνειν. μὴ θαρρούντων δ’ ἐκείνων ἄψασθαι τοῦ ἀρχιερέως, ἀλλὰ τὸ θεῖον εὐλαβουμένων μᾶλλον ἢ τὸ παρακοῦσαι τοῦ βασιλέως, τῷ Σύρῳ Δαυίδῳ προστάσσει τὸν φόνον, καὶ παραλαβῶν ὁμοίους αὐτῷ πονη-
 25 ροὺς ἐκεῖνος ἀποκτείνει τὸν Ἀχιμέλεχον καὶ τὴν γενεάν αὐτοῦ· ἦσαν δὲ πάντες ὡς πέντε καὶ ὀγδοήκοντα καὶ τριακόσιοι. πέμψας δὲ ὁ Σάουλος καὶ εἰς τὴν πόλιν τῶν ἱερέων Ναβῶν πάντας τε αὐτοὺς ἀπέκτεινεν, οὐ γυναικῶν, οὐ νηπίων οὐδ’ ἄλλης ἡλικίας φεισάμενος, αὐ-
 30 τὴν τε ἐνέπηρσε. διασώζεται δὲ παῖς εἰς Ἀχιμέλεχον Ἀβιάδαρος ὄνομα. ταῦτα μέντοι γε συνέβη καθὼς

προεφήτευσεν ὁ θεὸς τῷ ἀρχιερεῖ Ἠλεί, διὰ τὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ [δύο] παρανομίας εἰπὼν διαφθαρήσεσθαι τοὺς ἐκρόνους.

Σάουλος δὲ ὁ βασιλεὺς ὁμὸν οὕτως ἔργον διαπρα-
 7 ξάμενος καὶ γενεάν ὅλην ἀρχιερατικῆς ἀποσφάξας τιμῆς, καὶ μὴτ’ ἐπὶ νηπίοις λαβῶν οἶκτον μὴτ’ ἐπὶ γέρουσιν αἰδῶ, καταβαλὼν δὲ καὶ τὴν πόλιν ἣν πατρίδα καὶ τροφὸν τῶν ἱερέων καὶ προφητῶν αὐτόθι τὸ θεῖον ἐπελέξατο καὶ μόνην εἰς τὸ τοιούτους φέρειν ἄνδρας
 10 ἀπέδειξε, μαθεῖν ἅπασιν παρέσχε καὶ κατανοῆσαι τὸν ἀνθρώπινον τρόπον, ὅτι μέχρις οὗ μὲν εἰσιν ἰδιῶται τινες καὶ ταπεινοί, τῷ μὴ δύνασθαι χρῆσθαι τῇ φύσει μηδὲ τολμᾶν ὅσα θέλουσιν, ἐπιεικεῖς εἰσὶ καὶ μέτριοι καὶ μόνον διώκουσι τὸ δίκαιον καὶ πρὸς αὐτὸ τὴν πᾶ-
 15 σαν ἔννοιάν τε καὶ σπουδὴν ἔχουσι. τότε δὲ καὶ περὶ τοῦ θεοῦ πεπιστεύκασιν ὅτι πᾶσι τοῖς γινομένοις ἐν τῷ βίῳ πάρεστι, καὶ οὐ τὰ ἔργα μόνον ὁρᾷ τὰ πραττόμενα, ἀλλὰ καὶ τὰς διανοίας ἦδη σαφῶς οἶδεν ἀφ’ ὧν μέλλει ταῦτ’ ἔσεσθαι. ὅταν δὲ εἰς ἐξουσίαν παρέλθωσι καὶ
 20 δυναστείαν, τότε πάντ’ ἐκεῖνα μετεκδυσάμενοι, καὶ ὥσπερ ἐπὶ σκηνῆς προσωπεῖα τὰ ἦδη καὶ τοὺς τρόπους ἀποθέμενοι, μεταλαμβάνουσι τόλμαν, ἀπόνοιαν, καταφρόνησιν ἀνθρωπίνων τε καὶ θείων· καὶ ὅτε μάλιστα δεῖ τῆς εὐσεβείας αὐτοῖς καὶ τῆς δικαιοσύνης, ἔργιστα
 25 τοῦ φθονεῖσθαι γεγεννημένοις καὶ πᾶσι φανεροῖς ἐφ’ οἷς ἂν νοήσωσιν ἢ πράξωσι καθεστῶσι, τόθ’ ὡς οὐκέτι βλέποντος αὐτοὺς τοῦ θεοῦ, ἢ διὰ τὴν ἐξουσίαν δεδιότος, οὕτως ἐμπαρονοῦσι τοῖς πράγμασιν. ἃ δ’ ἂν ἢ φοβηθῶσιν ἀκούσαντες ἢ μισήσωσιν ἐθελήσαντες ἢ
 30 στέρωσιν ἀλόγως, ταῦτα κύρια καὶ βέβαια καὶ ἀληθῆ καὶ ἀνθρώποις ἀρεστὰ καὶ θεῷ δοκοῦσι· τῶν δὲ μελόντων λόγος αὐτοῖς οὐδὲ εἰς, ἀλλὰ τιμῶσι μὲν τοὺς

πολλά τάλαιπαρήσαντας, τιμήσαντες δὲ φθονοῦσι, καὶ παραγαρόντες εἰς ἐπιφάνειαν οὐ ταύτης ἀφαιροῦνται μόνου τοὺς τετυχηκότας, ἀλλὰ διὰ ταύτην καὶ τοῦ ξῆν ἐπὶ πονηραῖς αἰτίαις καὶ δι' ὑπερβολὴν αὐτῶν ἀπιθάνοις. κολάζουσι δ' οὐκ ἐπ' ἔργοις δίκης ἀξίοις ἀλλ' ἐπὶ διαβολαῖς καὶ κατηγορίαις ἀβασανίστοις, οὐδ' ὅσους δεῖ τοῦτο παθεῖν ἀλλ' ὅσους ἀποκτείναι δύνανται. τοῦτο Σάουλος ἡμῖν ὁ Κεῖσου παῖς, ὁ πρῶτος μετὰ τὴν ἀριστοκρατίαν καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς κριταῖς πολιτείαν Ἑβραίων βασιλεύσας, φανερὸν πεποίηκε, τριακοσίους ἀποκτείνωνας ἱερέας καὶ προφήτας ἐκ τῆς πρὸς Ἀχιμελέχον ὑποψίας, ἐπικαταβαλὼν δὲ αὐτοῖς καὶ τὴν πόλιν, καὶ τὸν ἐν τρόπῳ τινὶ ναὸν σπουδάσας ἱερέων καὶ προφητῶν ἔρημον καταστήσαι, τοσοῦτους μὲν ἀνελών, μείναι δὲ εἰσάσας οὐδὲ τὴν πατρίδα αὐτῶν πρὸς τὸ καὶ μετ' ἐκεῖ-
15 νους ἄλλους γενέσθαι.

8 ὁ δ' Ἀβιάθαρος ὁ τοῦ Ἀχιμελέχον παῖς, ὁ μόνος διασωθῆναι δυνήθεις ἐκ τοῦ γένους τῶν ὑπὸ Σαούλου φρονεθέντων ἱερέων, φυγῶν πρὸς Δαυίδην τὴν τῶν οἰκείων αὐτοῦ συμφορὰν ἐδήλωσε καὶ τὴν τοῦ πατρὸς ἀναίρεσιν. ὁ δ' οὐκ ἀγνοεῖν ἔφη ταῦτα περὶ αὐτοὺς ἐσόμενα ἰδὼν τὸν Δάωκον· ὑπονοῆσαι γὰρ διαβληθήσεσθαι πρὸς αὐτοῦ τὸν ἀρχιερεῖα τῷ βασιλεῖ, καὶ τῆς ἀτυχίας ταύτης αὐτοῖς αὐτὸν ἠτιᾶτο. τὸ μένειν δ' αὐτόθι καὶ σὺν αὐτῷ διατρέβειν, ὡς οὐκ ἐν ἄλλῳ τόπῳ λησό-
25 μενον οὕτως, ἤξιον.

13 κατὰ δὲ τοῦτον τὸν καιρὸν ἀκούσας ὁ Δαυίδης τοὺς Παλαιστίνους ἐμβεβληκότας εἰς τὴν Κιλλανῶν χώραν καὶ ταύτην διαρπάζοντας, δίδωσιν ἑαυτὸν στρατεύειν ἐπ' αὐτούς, εἰ ὁ θεὸς παρὰ τοῦ προφήτου πυθόμενος ἐπιτρέπει νίκην. τοῦ δὲ σημαίνειν φήσαντος ἐξώρη-
30 σεν ἐπὶ τοὺς Παλαιστίνους μετὰ τῶν ἐταίρων, καὶ φρό-

νον τε αὐτῶν πολλὴν ἐξέχεε καὶ λείαν ἤλασε. καὶ παραμείνας τοῖς Κιλλανοῖς ἕως οὗ τὰς ἄλλωνας καὶ τὸν καρπὸν συνείλον ἀδεῶς, Σαούλῳ τῷ βασιλεῖ μηνύεται παρ' αὐτοῖς ὧν· τὸ γὰρ ἔργον καὶ τὸ κατόρθωμα οὐκ ἔμεινε παρ' οἷς ἐγένετο, φήμη δ' ἐπὶ πᾶν εἰς τε τὰς τῶν ἄλλων ἀκοὰς καὶ πρὸς τὰς τοῦ βασιλέως διεκομισθῆ, αὐτὸ τε συνιστάνον καὶ τὸν πεποιηκότα. χαίρει δὲ Σάουλος ἀκούσας ἐν Κίλλᾳ τὸν Δαυίδην, καὶ θεὸς ἤδη χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ὑπέθετο αὐτόν" εἰπὼν, "ἐπεὶ καὶ
10 συνηνάγκασεν ἐλθεῖν εἰς πόλιν τείχη καὶ πύλας καὶ μοχλοὺς ἔχουσας," τῷ λαῷ παντὶ προσέταξεν ἐπὶ τὴν Κίλλαν ἐξορμηῆσαι καὶ πολιορκήσαντι καὶ ἐλόντι τὸν Δαυίδην ἀποκτείνειν. ταῦτα δ' αἰσθόμενος ὁ Δαυίδης, καὶ μαθὼν παρὰ τοῦ θεοῦ ὅτι μέναιντα παρ' αὐτοῖς οἱ
15 Κιλλίται ἐκδώσουσι τῷ Σαούλῳ, παραλαβὼν τοὺς τετρακοσίους ἀπῆρεν ἀπὸ τῆς πόλεως εἰς τὴν ἔρημον ἐπάνω τῆς Ἐνγκεδαῖν λεγομένης. καὶ ὁ μὲν βασιλεὺς ἀκούσας αὐτὸν πεφρευγότα παρὰ τῶν Κιλλιτῶν ἐπαύσατο τῆς ἐπ' αὐτὸν στρατείας, Δαυίδης δὲ ἐκεῖθεν
2 ἄρας εἰς τινα τόπον Καινὴν καλουμένην τῆς Ζιφῆνης παραγίνεται, εἰς ἣν Ἰωνάθης ὁ τοῦ Σαούλου παῖς συμβαλὼν αὐτῷ καὶ κατασπασάμενος θαρρεῖν τε καὶ χρηστὰς περὶ τῶν μελλόντων ἐλπίδας ἔχειν παρεκάλει, καὶ μὴ κάμνειν τοῖς παροῦσι· βασιλεύσειν γὰρ αὐτόν, καὶ
25 πᾶσαν τὴν Ἑβραίων δύναμιν ἔξειν ὑφ' αὐτῷ, φιλεῖν δὲ τὰ τοιαῦτα σὺν μεγάλοις ἀπαντᾶν πόνοις. πάλιν δ' ὄρκους ποιησάμενος τῆς εἰς ἅπαντα τὸν βίον πρὸς ἀλλήλους εὐνοίας καὶ πίστεως, καὶ τὸν θεὸν μάρτυρα καλέσας ὧν ἐπηράσατο αὐτῷ παραβάντι τὰ συγκείμενα
30 καὶ μεταβαλομένῳ πρὸς τάναντία, τὸν μὲν αὐτόθι καταλείπει μικρὰ τῶν φροντίδων καὶ τοῦ δέους ἐπικουφίσας, αὐτὸς δὲ πρὸς αὐτὸν ἐπανέρχεται. οἱ δὲ Ζιφῆ-

νοι χαριζόμενοι τῷ Σαούλ μνηύουσιν αὐτῷ καὶ αὐτοῖς
 διατρέβειν τὸν Δαυίδην, καὶ παραδώσειν ἔφασαν ἐπ'
 αὐτὸν ἐλθόντι· καταληφθέντων γὰρ τῶν τῆς Ζιφίνης
 στενωῶν οὐκ εἶναι φυγὴν αὐτῷ πρὸς ἄλλους. ὁ δὲ βα-
 σιλεὺς ἐπήνεσεν αὐτούς, χάριν ἔχειν ὁμολογήσας τὸν 5
 ἐχθρὸν αὐτῷ μεμνηυκόσι, καὶ οὐκ εἰς μακρὰν ἀμεί-
 ψασθαι τῆς εὐνοίας ὑποσχόμενος αὐτοὺς ἐπεμψε τοὺς
 ζητήσοντας τὸν Δαυίδην καὶ τὴν ἐρημίαν ἐξερευνηήσου-
 τας· αὐτοὺς δ' ἀκολουθήσειν ἀπεκρίνατο. καὶ οἱ μὲν ἐπὶ
 τὴν θήραν καὶ τὴν σύλληψιν τοῦ Δαυίδου προήγον τὸν 10
 βασιλέα, σπουδάζοντες μὴ μόνον τῷ μνηῦσαι τὸν ἐχθρὸν
 αὐτῷ τὴν εὐνοίαν, ἀλλὰ καὶ τῷ παρασχεῖν αὐτὸν εἰς
 ἐξουσίαν φανερωτέραν καταστήσαι, διήμαρτον δὲ τῆς
 ἀδίκου καὶ πονηρᾶς ἐπιθυμίας, οἱ μὴδὲν κινδυνεύσειν
 ἐμελλον ἐκ τοῦ μὴ ταῦτα ἐμφανίσαι τῷ Σαούλῳ, διὰ δὲ 15
 κολακείαν καὶ κέρδους ἐπιθυμίαν τε καὶ προσδοκίαν
 παρὰ τοῦ βασιλέως ἄνδρα θεοφιλῆ καὶ παρὰ δίκην ζη-
 τούμενον ἐπὶ θανάτῳ καὶ λανθάνειν δυνάμενον διέβα-
 λον καὶ παραδώσειν ὑπέσχοντο· γνοὺς γὰρ ὁ Δαυίδης
 τὴν τῶν Ζιφινῶν κακοήθειαν καὶ τὴν τοῦ βασιλέως 20
 ἔφοδον, ἐκλείπει μὲν τὰ στενὰ τῆς ἐκείνων χώρας, φεύ-
 γει δ' ἐπὶ τὴν μεγάλην πέτραν τὴν οὖσαν ἐν τῇ Μάω-
 νος ἐρημῳ.

3 ὄρησε δ' ἐπ' ἐκείνην διώκειν Σάουλος· κατὰ γὰρ
 τὴν ὁδὸν ἀναχωρήσαντα ἐκ τῶν στενωῶν μαθὼν τὸν 25
 Δαυίδην, ἐπὶ τὸ ἕτερον μέρος τῆς πέτρας ἀπήρην. ἀν-
 τιπεριέσπασαν δὲ τὸν Σάουλον ἀπὸ τῆς διώξεως τοῦ
 Δαυίδου, μέλλοντος ἤδη συλλαμβάνεσθαι, Παλαιστῖ-
 νοὶ πάλιν ἐπὶ τὴν τῶν Ἑβραίων ἐστρατευκέναι χώραν
 ἀκουσθέντες· ἐπὶ γὰρ τούτους ἀνέστρεψε φύσει πολε- 30
 μίους ὄντας, αὐτοὺς ἀμύνεσθαι κρίνας ἀναγκαιότερον

ἢ τὸν ἴδιον σπουδάζοντα λαβεῖν ἐχθρὸν ὑπεριδεῖν τὴν
 γῆν κακωθεῖσαν.

καὶ Δαυίδης μὲν οὕτως ἐκ παραλόγου τὸν κίνδυ- 4
 νον διαφυγὼν εἰς τὰ στενὰ τῆς Ἐνγεδηνῆς ἀφικνεῖται,
 5 Σαούλῳ δὲ ἐκβαλόντι τοὺς Παλαιστίνους ἤκον ἀπαγ-
 γέλλοντες τινὲς τὸν Δαυίδην ἐν τοῖς Ἐνγεδηνῆς διατρέ-
 βειν ὄροις. λαβὼν δὲ τρισχιλίους ὀπλίτας ἐπιλέκτους
 ἐπ' αὐτὸν ἠπείγετο, καὶ γενόμενος πόρρω τῶν τόπων
 ὄρῳ παρὰ τὴν ὁδὸν σπήλαιον βαθὺ καὶ κοῖλον, εἰς πολὺ
 10 καὶ μῆκος ἀνεφγὸς καὶ πλάτος, ἐνθα συνέβαινε τὸν
 Δαυίδην μετὰ τῶν τετρακοσίων κεκρύφθαι. ἐπειρόμε-
 νος οὖν ὑπὸ τῶν κατὰ φύσιν εἰσεῖσιν εἰς αὐτὸ μόνος.
 θεαθεὶς δ' ὑπὸ τινος τῶν μετὰ Δαυίδου, καὶ φράσαν-
 15 τοῦ θεασαμένου πρὸς τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ παρὰ τοῦ
 θεοῦ καιρὸν ἔχειν ἀμύνης, καὶ συμβουλευόντος τοῦ
 Σαούλου ἀποτεμεῖν τὴν κεφαλὴν καὶ τῆς πολλῆς ἄλης
 αὐτὸν ἀπαλλάξαι καὶ ταλαιπωρίας, ἀναστὰς ἀποτέμνει
 μὲν τὴν πτέρυγα τοῦ ἱματίου μόνον οὐδ' ὁ Σάουλος ἡμ-
 πείχετο, μετανοήσας δ' εὐθύς οὐ δίκαιον εἶπε φρονεῖν
 20 τὸν αὐτοῦ δεσπότην οὐδὲ τὸν ὑπὸ τοῦ θεοῦ βασιλείας
 ἀξιοθέντα· “καὶ γὰρ εἰ πονηρὸς οὗτος εἰς ἡμᾶς, ἀλλ'
 οὐκ ἐμὲ δεῖ τοιοῦτον εἶναι πρὸς αὐτόν.” τοῦ δὲ Σαούλου
 τὸ σπήλαιον ἐκλιπόντος προελθὼν ὁ Δαυίδης ἐκραξεν,
 25 ἀκοῦσαι Σάουλον ἀξιῶν. ἐπιστραφέντος δὲ τοῦ βασι-
 λέως, προσκνυεῖ τε αὐτὸν πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, ὡς
 ἔθος, καὶ φησιν “οὐ πονηροῖς, ὦ βασιλεῦ, καὶ ψευδεῖς
 πλάττουσι διαβολὰς παρέχοντα δεῖ σε τὰς ἀκοὰς χαρί-
 30 ξεσθαι μὲν ἐκείνοις τὸ πιστεύειν αὐτοῖς, τοὺς δὲ φιλ-
 τάτους δι' ὑπονοίας ἔχειν, ἀλλὰ τοῖς ἔργοις σκοπεῖν
 τὴν ἀπάντων διάθεσιν. διαβολὴ μὲν γὰρ ἀπατᾷ, σα-
 φής δ' ἀπόδειξις εὐνοίας τὰ πραττόμενα· καὶ λόγος μὲν
 ἐπ' ἀμφοτέρω πέφυκεν ἀληθῆς τε καὶ ψευδής, τὰ δ'

ἔργα γυμνὴν ὑπ' ὄψει τὴν διάνοιαν τίθησι. τοίνυν ἐκ τούτων καλῶς ἔχειν με πρὸς σὲ καὶ τὸν σὸν οἶκον ἐμοὶ πιστεῦσαι δεῖ, καὶ μὴ τοῖς κατηγοροῦσιν ἃ μῆτε εἰς νοῦν ἐβαλόμην μῆτε δύναται γενέσθαι προσθέμενον διώκειν τὴν ἐμὴν ψυχὴν, καὶ μηδὲν μῆθ' ἡμέρας μῆτε 5 νυκτὸς ἔχειν διὰ φροντίδος ἢ τὴν ἐμὴν ἀναίρεισιν, ἢν ἀδίκως μεταπορεύῃ. πῶς γὰρ οὐ ψευδῆ περὶ ἐμοῦ δόξαν εἰληφας ὡς ἀποικτεῖναι σε θέλουτος; ἢ πῶς οὐκ ἄσεβεῖς εἰς τὸν θεόν, ἄνθρωπον σήμερον αὐτῷ τιμωρῆσαι δυνάμενον καὶ παρὰ σοῦ λαβεῖν δίκην, καὶ μὴ θε- 10 λήσαντα, μηδὲ τῷ καιρῷ τούτῳ χρῆσάμενον ὄν, εἰ σοὶ κατ' ἐμοῦ περιέπεσεν, οὐκ ἂν αὐτὸς παρηκας, διαχρησασθαι ποθῶν καὶ νομίζων πολέμιον; ὅτε γὰρ σου τὸν πτέρυγα τοῦ ἱματίου ἀπέτεμον, τότε σου καὶ τὴν κεφαλὴν ἠδυνάμην." ἐπιδείξας δὲ τὸ ῥάκος ἰδεῖν πιστεύειν πα- 15 ρεῖχεν. "ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀπεσχόμην δικαίας ἀμύνης" φησί, "σὺ δὲ μίσος ἀδικῶν οὐκ αἰδῆ κατ' ἐμοῦ φέρον. θεὸς ταῦτα δικάσει, καὶ τὸν ἐκατέρου τρόπον ἡμῶν ἐλέγξει." Σάουλος δὲ ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς σωτηρίας θαυμάσας, καὶ τὴν τοῦ νεανίσκου μετριότητα καὶ φύσιν ἐκπλαγεῖς, 20 ἀνώμωξε. τὸ δ' αὐτὸ κἀκείνου ποιήσαντος, αὐτὸν εἶναι δίκαιον στένειν ἀπεικρίνατο. "σὺ μὲν γάρ" φησὶν "ἀγαθῶν αἰτιός μοι γέγονας, ἐγὼ δὲ σοὶ συμφορῶν. ἐπεδείξω δὲ καὶ σήμερον τὴν ἐκείνων ἀρχαίαν ἔχοντα σκεπτόν δικαιοσύνην, οἱ τοὺς ἐχθροὺς ἐν ἐρημίᾳ λα- 25 βόντες σώζειν παρηγγέλλον. πέπεισμαι δὴ νῦν ὅτι σοὶ τὴν βασιλείαν ὁ θεὸς φυλάττει καὶ περιμένει σὲ τὸ πάντων τῶν Ἑβραίων κράτος. δὸς δὴ μοι πίστευς ἐνόρκους μὴ μου τὸ γένος ἐξαφανίσαι, μηδ' ἐμοὶ μνησικακοῦντα τοὺς ἐμοὺς ἐκρόνους ἐξαπολέσαι, τηρῆσαι δέ 30 μοι καὶ σῶσαι τὸν οἶκον." ὁμῶσας δέ, καθὼς ἤξιώσα, Δαυίδης Σάουλον μὲν εἰς τὴν ἰδίαν ἀπέλυσε βασιλείαν,

αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ εἰς τὴν Μασθηρῶν ἀνέβη στενήν.

ἀποθνήσκει δὲ κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν καὶ Σα- 5 μούηλος ὁ προφήτης, ἀνὴρ οὐ τῆς τυχοῦσης ἀπολαύσας παρὰ τοῖς Ἑβραίοις τιμῆς. ἀλλ' ἐνεφάνισε γὰρ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ καὶ τὴν τοῦ πλήθους πρὸς αὐτὸν εὐνοίαν τὸ πένθος ὃ ἐπὶ πολὺν χρόνον ὁ λαὸς ἤγρετο, καὶ ἡ περὶ τὴν ταφήν αὐτοῦ καὶ τὴν τῶν νομιζομένων ἀναπλήρω- σιν φιλοτιμία τε καὶ σπουδὴ. θάπτουσι δ' αὐτὸν ἐν τῇ 10 πατρίδι Ἀρμαθᾶ, καὶ ἐπὶ πολλὰς πᾶν ἡμέρας ἐκλαυσαν, οὐχ οἷον τοῦτο πάσχοντες ὡς ἐπ' ἀλλοτρίου τελευτῆ, ὡσεὶ οἰκτεῖν δ' ἕκαστος ἰδίον ποθῶν. ἐγένετο δ' ἀνὴρ δίκαιος καὶ χρηστὸς τὴν φύσιν, καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα φίλος τῷ θεῷ. ἤρξε δὲ καὶ προέστη τοῦ λαοῦ 15 μετὰ τὴν Ἥλει τοῦ ἀρχιερέως τελευτῆν μόνος μὲν ἔτη δώδεκα, μετὰ δὲ τοῦ Σαούλου τοῦ βασιλέως δέκα πρὸς τοῖς ὀκτώ.

καὶ τὰ μὲν περὶ Σαμούηλον τοῦτο τὸ πέρασ ἔσχεν, ἢν δὲ τις τῶν Ζιφηνῶν ἐκ πόλεως Ἐμμᾶ πλούσιος καὶ 6 πολυθρόεμματος· τρισχιλίων μὲν γὰρ αὐτῷ ποιμνὴ προβάτων ἐνέμετο, χιλίων δ' αἰγῶν. ταῦτα Δαυίδης ἀσινῆ τηρεῖν τε καὶ ἀβλαβῆ παρηγγέλλε τοῖς σὺν αὐτῷ, καὶ μῆτε ὑπὸ ἐπιθυμίας μῆτε ὑπὸ ἐνδείας μῆτε ὑπὸ τῆς ἐρημίας καὶ τοῦ δύνασθαι λανθάνειν καταβλάπτειν, 25 τούτων δ' ἀπάντων ἐπάνω τίθεσθαι τὸ μηδὲν ἀδικεῖν, καὶ τὸ τῶν ἀλλοτρίων ἄπτεσθαι δεινὸν ἡγεῖσθαι καὶ πρόσαντες τῷ θεῷ. ταῦτα δ' ἐδίδασκεν αὐτοὺς οἰόμενος ἀνθρώπῳ χαρίσασθαι ἀγαθῷ καὶ ταύτης τυγχάνειν ἀξίῳ τῆς προνοίας. ἦν δὲ Νάβαλος (τοῦτο γὰρ εἶχεν ὄνομα) 30 σκληρὸς καὶ πονηρὸς τοῖς ἐπιτηδεύμασιν, ἐκ κνυκῆς ἀσκήσεως πεποιμένος τὸν βίον, γυναικὸς δ' ἀγαθῆς καὶ σώφρονος καὶ τὸ εἶδος σπουδαίας λελογχῶς. πρὸς οὖν

τὸν Νάβαλον τοῦτον, καθ' ὃν ἔκειρε τὰ πρόβατα και-
 ρόν, πέμψας ὁ Δαυίδης ἄνδρας δέκα τῶν σὺν αὐτῷ,
 διὰ τούτων αὐτὸν ἀσπάξεται καὶ συνενέχεται τοῦτο ποι-
 εῖν ἐπ' ἔτη πολλά· παρασχεῖν δὲ ἐξ ὧν δυνατός ἐστιν
 αὐτῷ παρεκάλει, μαθόντα παρὰ τῶν ποιμένων ὅτι μη- 5
 δὲν αὐτοὺς ἠδικήκαμεν, ἀλλὰ φύλακες αὐτῶν τε καὶ
 τῶν ποιμνίων γεγόναμεν, πολὺν ἐν τῇ ἐρήμῳ διατρέ-
 βοντες ἤδη χρόνον· μετανοήσειν δ' οὐδὲν Δαυίδη πα-
 ρασχόμενον. ταῦτα δὲ τῶν πεμφθέντων διακονησάντων
 πρὸς τὸν Νάβαλον, ἀπανθρώπως σφόδρα καὶ σκληρῶς 10
 ἀπήντησεν· ἐρωτήσας γὰρ αὐτοὺς τίς ἐστι Δαυίδης, ὡς
 τὸν υἱὸν ἤκουσεν Ἰεσσαίου, “νῦν ἄρα” εἶπε “μέγα φρο-
 νοῦσιν ἐφ' ἑαυτοῖς οἱ δραπέται καὶ σεμνύνονται οἱ τοὺς
 δεσπότης καταλιπόντες.” ὀργίζεται δ' αὐτῶν φρασάν-
 των ὁ Δαυίδης, καὶ τετρακοσίους μὲν ὀπλισμένους 15
 αὐτῷ κελύσας ἐπεσθαι, διακοσίους δὲ φύλακας τῶν
 σκευῶν καταλιπῶν (ἤδη γὰρ εἶχεν ἑξακοσίους), ἐπὶ τὸν
 Νάβαλον ἐβάδιζεν, ὁμῶσας ἐκεῖνη τῇ νυκτὶ τὸν οἶκον
 αὐτοῦ καὶ τὴν κτῆσιν ὅλην ἀφανίσειν· οὐ γὰρ ἄχθε-
 σθαι μόνον ὅτι γέγονεν ἀχάριστος εἰς αὐτούς, μηδὲν 20
 ἐπιδοὺς πολλῇ φιλανθρωπίᾳ πρὸς αὐτὸν χρησαμένους,
 ἀλλ' ὅτι καὶ προσεβλασφήμησε καὶ κακῶς εἶπε μηδὲν
 ὑπ' αὐτῶν λελυπημένος.

7 δούλου δὲ τινος τῶν τὰ ποιμνία φυλαττόντων τὰ
 τοῦ Ναβάλου πρὸς τὴν δέσποιναν μὲν αὐτοῦ γυναῖκα 25
 δ' ἐκείνου κατειπόντος ὅτι πέμψας ὁ Δαυίδης αὐτῆς
 πρὸς τὸν ἄνδρα μηδενὸς τύχοι τῶν μετρίων, ἀλλὰ καὶ
 προσυβρισθεῖη βλασφημίαις δειναῖς, πάσῃ περὶ αὐτοὺς
 προνοίᾳ καὶ φυλακῇ τῶν ποιμνίων χρησάμενος· γεγονέ-
 ναι δὲ τοῦτο ἐπὶ τῷ κακῷ τῷ τοῦ δεσπότου· καὶ ταῦτ' 30
 ἐκείνου φήσαντος Ἀβιγαία (προσηγορεύετο γὰρ οὕτως)
 εὐθέως ἐπισίαξασα τοὺς ὄνους καὶ πληρώσασα παντοίων

ξενίων, καὶ μηδὲν εἰπούσα τὰνδρί (ὑπὸ γὰρ μέθης ἀναί-
 σθητος ἦν), ἐπορεύετο πρὸς Δαυίδην. καταβαινούσῃ
 δὲ τὰ στενὰ τοῦ ὄρους ἀπήντησε Δαυίδης μετὰ τετρα-
 κοσίων ἐπὶ Νάβαλον ἐρχόμενος. θεασαμένη δ' αὐτὸν
 ἢ γυνὴ κατεπήδησεν, καὶ πεσοῦσα ἐπὶ πρόσωπον προσ- 5
 ἐκύνει, καὶ τῶν μὲν Ναβάλου λόγων ἐδεῖτο μὴ μνη-
 μουεύειν (οὐ γὰρ ἄγνοεῖν αὐτὸν ὅμοιον ὄντα τῷ ὀνό-
 ματι· Νάβαλος δὲ κατὰ τὴν Ἑβραίων γλῶτταν ἀφρο-
 σύνην δηλοῖ), αὐτῇ δ' ἀπελογεῖτο μὴ θεάσασθαι τοὺς
 10 πεμφθέντας ὑπ' αὐτοῦ. “διὸ συγγίνωσκέ μοι” φησί,
 “καὶ τῷ θεῷ χάριον ἔχε κωλύοντί σε μιανθῆναι ἀνθρω-
 πίνῳ αἵματι. μένοντα γὰρ σε καθαρὸν ἐκεῖνος αὐτὸς
 ἐδικήσει παρὰ τῶν πονηρῶν. ἂ γὰρ ἐκδέχεται κακὰ
 Νάβαλον, ταῦτα καὶ ταῖς τῶν ἐχθρῶν σου κεφαλαῖς
 15 συμπέσοι· γενοῦ δὲ εὐμενῆς μοι, κρίνας ἀξίαν τοῦ παρ'
 ἔμοῦ ταῦτα δέξασθαι, καὶ τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀργὴν
 τὴν ἐπὶ τὸν ἄνδρα μου καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς τὴν
 ἐμὴν τιμὴν ἄφες. πρέπει γὰρ ἡμέρῳ σοι καὶ φιλανθρω-
 πῶ τυγχάνειν, καὶ ταῦτα μέλλουσι βασιλεύειν.” ὁ δὲ
 20 τὰ δῶρα δεξάμενος “ἀλλὰ σέ” φησὶν “ὦ γύναι, θεὸς
 εὐμενῆς ἤγαγε πρὸς ἡμᾶς τήμερον· οὐ γὰρ ἂν τὴν
 ἐπερχομένην ἡμέραν εἶδες, ἐμοῦ τὸν οἶκον τὸν Ναβά-
 λου διὰ τῆσδε τῆς νυκτὸς ὁμόσαντος ἀπολέσαι καὶ μη-
 25 δένα ὑμῶν ἀπολείψειν ἀπὸ ἀνδρὸς πονηροῦ καὶ ἀχαρί-
 στοῦ πρὸς ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμοὺς ἐταίρους γενομένου. νῦν
 δὲ φθάσασα προέλαβες καταμειλίξασθαί μου τὸν θυ-
 μόν, κηδομένου σου τοῦ θεοῦ. ἀλλὰ Νάβαλος μὲν, κἂν
 ἀφεθῇ νῦν διὰ σέ τῆς τιμωρίας, οὐ φεύξεται τὴν δί-
 κην, ἀλλ' ὁ τρόπος αὐτὸν ἀπολεῖ, λαβὼν αἰτίαν ἄλλην.”
 30 ταῦτ' εἰπὼν ἀπολύει τὴν γυναῖκα· ἢ δὲ εἰς τὸν 8
 οἶκον ἐλθοῦσα καὶ καταλαβοῦσα τὸν ἄνδρα μετὰ πολ-
 λῶν εὐχομένου καὶ κεκαρωμένου ἤδη, τότε μὲν οὐ-

δὲν τῶν γεγενημένων διεσάφει, τῇ δ' ἐπιούσῃ νήφοντι ἅπαντα δηλώσασα παρεθῆναι καὶ πᾶν αὐτῷ νεκρωθῆναι τὸ σῶμα ὑπὸ τῶν λόγων καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῖς λύπης ἐποίησε. καὶ δέκα οὐ πλείους ἐπιζήσας ἡμέρας τὸν βίον κατέστρεψε ὁ Νάβαλος. ἀκούσας δ' αὐτοῦ τὴν τελευ-
 5 τὴν ὁ Δαυίδης ἐκδικηθῆναι μὲν αὐτὸν ὑπὸ τοῦ θεοῦ καλῶς ἔλεγεν· ἀποθανεῖν γὰρ Νάβαλον ὑπὸ τῆς ἰδίας πονηρίας, καὶ δοῦναι δίκην αὐτῷ καθαρὰν ἔχοντι τὴν δεξιάν· ἔγνω δὲ καὶ τότε τοὺς πονηροὺς ἐλαυνομένους ὑπὸ τοῦ θεοῦ, καὶ μηδενὸς τῶν ἐν ἀνθρώποις ὑπερο-
 10 ρῶντα, διδόντα δὲ τοῖς μὲν ἀγαθοῖς τὰ ὅμοια, τοῖς δὲ πονηροῖς ὄξειαν ἐπιφέροντα τὴν ποινήν. πέμψας δ' αὐτοῦ πρὸς τὴν γυναῖκα συνοικησούσαν καὶ γαμηθησομένην καλεῖ πρὸς αὐτόν· ἡ δὲ ἀναξία μὲν εἶναι καὶ ποδῶν ἄφασθαι τῶν ἐκείνου πρὸς τοὺς παρόντας ἔλε-
 15 γαν, ὅμως δὲ μετὰ πάσης τῆς θεραπείας ἦκε. καὶ συνώκησε μὲν αὐτῷ, ταύτην λαβοῦσα τὴν τιμὴν, καὶ διὰ τὸν τρόπον σώφρονα ὄντα καὶ δίκαιον τυχοῦσα ταύτης καὶ διὰ τὸ κάλλος. εἶχε δὲ Δαυίδης γυναῖκα πρότερον, ἣν ἔξ' Ἀβισάρου πόλεως ἔγημε· Μιχάλαν δὲ τὴν Σαού-
 20 λου τοῦ βασιλέως θυγατέρα τὴν γενομένην τοῦ Δαυίδου γυναῖκα ὁ πατὴρ τῷ Φελτία υἱῷ Αἰσίου συνέξευξεν, ἐκ πόλεως οὗτι Γεθλαῶς.

9 μετὰ ταῦτά τινες ἐλθόντες τῶν Ζιφηνῶν ἀπήγγειλαν τῷ Σαούλῳ ὡς εἴη πάλιν Δαυίδης ἐν τῇ χώρᾳ αὐ-
 25 τῶν, καὶ δύνανται συλλαβεῖν αὐτὸν βουλομένῳ συνεργῆσαι. ὁ δὲ μετὰ τρισχιλίων ὀπλιτῶν ἐβάδιζεν ἐπ' αὐτόν, καὶ νυκτὸς ἐπελθούσης ἐστρατοπέδευσεν ἐπὶ τινι τόπῳ Σεκελά λεγομένῳ. Δαυίδης δ' ἀκούσας τὸν Σάουλον ἐπ' αὐτὸν ἦκοντα, πέμψας κατασκόπους ἐκέ-
 30 λευσε δηλοῦν αὐτῷ ποῦ τῆς χώρας Σάουλος ἦδη προσεληλύθει. τῶν δ' ἐν Σεκελᾷ φρασάντων διανυντε-

ρεύει λαθῶν τοὺς ἰδίους, καὶ εἰς τὸ τοῦ Σαούλου στρατόπεδον παραγίνεται, ἐπαρόμενος τὸν ἐκ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Σαρουίας Ἀβισαὸν καὶ Ἀχιμέλεχον τὸν Χετταῖον. τοῦ δὲ Σαούλου κοιμωμένου, καὶ περὶ αὐ-
 5 τὸν ἐν κύκλῳ τῶν ὀπλιτῶν καὶ τοῦ στρατηγῶν Ἀβεννήρου κειμένων, ὁ Δαυίδης εἰσελθὼν εἰς τὸ στρατόπεδον τὸ τοῦ βασιλέως οὐτ' αὐτὸς ἀναιρεῖ τὸν Σάουλον, ἐπιγνοὺς αὐτοῦ τὴν κόιλην ἐκ τοῦ δόρατος (τοῦτο γὰρ αὐτῷ παρεπεπήγει), οὔτε τὸν Ἀβισαὸν βουλόμενον φο-
 10 νεῦσαι καὶ πρὸς τοῦτο ὀρμηκῶτα εἶσεν, ἀλλὰ τὸν ὑπὸ τοῦ θεοῦ κεχειροτονημένον βασιλέα φήσας εἶναι δεινὸν ἀποκτεῖναι, κἂν ἡ πονηρός (ἦξειν γὰρ αὐτῷ παρὰ τοῦ δόντος τὴν ἀρχὴν σὺν χρόνῳ τὴν δίκην), ἐπέσχε τῆς ὀρμῆς. σύμβολον δὲ τοῦ κτεῖναι δυνηθεὶς ἀποσχέσθαι
 15 λαβῶν αὐτοῦ τὸ δόρυ καὶ τὸν φακὸν τοῦ ὕδατος, ὃς κοιμωμένῳ παρέκειτο τῷ Σαούλῳ, μηδενὸς αἰσθομένου τῶν ἐν τῷ στρατοπέδῳ, πάντων δὲ κατακοιμωμένων, ἐξῆλθεν ἀδεῶς πάντ' ἐργασάμενος ὅσα καὶ τοῦ καιροῦ διδόντος αὐτῷ καὶ τῆς τόλμης διέθηκε τοὺς τοῦ βασι-
 20 λέως. διαβάς δὲ τὸν χεῖμαρρον καὶ ἐπὶ τὴν κορυφὴν ἀνελθὼν τοῦ ὄρους, ὅθεν ἔμελλεν ἔξακουστὸς εἶναι ἐμβόησας τοῖς στρατιώταις τοῦ Σαούλου καὶ τῷ στρατηγῷ Ἀβεννήρῳ, διανίστησιν αὐτοὺς ἐκ τοῦ ὕπνου, τοῦτόν τε ἐφώνει καὶ τὸν λαόν. ἐπακούσαντος δὲ τοῦ
 25 στρατηγῶν καὶ τίς ὁ καλέσας αὐτόν ἐστιν ἐρομένου, Δαυίδης εἶπεν· ἐγώ, παῖς μὲν Ἰεσσαίου, φρυγὰς δὲ ὑμέτερος. ἀλλὰ τί δή ποτε, μέγας τε ὢν καὶ τὴν πρώτην ἔχων παρὰ τῷ βασιλεῖ τιμὴν, οὕτως ἀμελῶς τὸ τοῦ δεσπότητος φυλάσσεις σῶμα, καὶ ὕπνος ἡδίων ἐστὶ σοι τῆς
 30 τούτου σωτηρίας καὶ προνοίας; θανάτου γὰρ ταῦτα ἄξια καὶ τιμωρίας, οἳ γε μικρὸν ἔμπροσθε εἰσελθόντας τινὰς ἡμῶν εἰς τὸ στρατόπεδον ἐπὶ τὸν βασιλέα καὶ

πάντας τοὺς ἄλλους οὐκ ἐνόησατε. ζήτησον οὖν τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως καὶ τὸν φακὸν τοῦ ὕδατος, καὶ μαθήσῃ πηλίκον ὑμᾶς ἔλαθε κακὸν ἐντὸς γενόμενον.” Σάουλος δὲ γνωρίσας τὴν Δαυίδου φωνήν, καὶ μαθὼν ὅτι λαβὼν αὐτὸν ἐκδοτοῦ ὑπὸ τοῦ ὕπνου καὶ τῆς τῶν φυλατ- 5 τόντων ἀμελείας οὐκ ἀπέκτεινεν, ἀλλ’ ἐφρέσατο δικαίως ἂν αὐτὸν ἀνελάω, χάριν ἔχειν αὐτῷ τῆς σωτηρίας ἔλεγε, καὶ παρεκάλει θαρροῦντα καὶ μηδὲν ἐπιπέσειν δεινὸν ἐξ αὐτοῦ φοβούμενον ἀναχωρεῖν ἐπὶ τὰ οἰκεία· πεπεισθαι γὰρ ὅτι μηδ’ αὐτὸν οὕτως ἀγα- 10 πῆσειεν ὡς ὑπ’ ἐκείνου στέργεται, ὅς τὸν μὲν φυλάττειν αὐτὸν δυνάμενον καὶ πολλὰ δείγματα τῆς εὐνοίας παρεσχημένον ἐλαύνει, καὶ τοσοῦτον ἐν φυγῇ χρόνον καὶ ταῖς περὶ τὴν ψυχὴν ἀγωνίαις ἠνάγκασε ζῆσαι φίλων καὶ συγγενῶν ἔρημον, αὐτὸς δ’ οὐ καύεται πολλά- 15 κισ ὑπ’ αὐτοῦ σωζόμενος, οὐδὲ τὴν ψυχὴν φανερώς ἀπολλυμένην λαμβάνων. ὁ δὲ Δαυίδης πέμψαντα ἀπολαβεῖν ἐκέλευσε τὸ δόρυ καὶ τὸν φακὸν τοῦ ὕδατος, ἐπειπὼν ὡς ὁ θεὸς ἐκατέρῳ τῆς ἰδίας φύσεως καὶ τῶν κατ’ αὐτὴν πεπραγμένων ἔσται δικαστής, “ὅς ὅτι καὶ 20 κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν ἀποκτεῖναι σε δυνηθεῖς ἀπεσχόμην οἶδε.”

10 καὶ Σάουλος μὲν δευτέρου διαφυγῶν τὰς Δαυίδου χειρᾶς εἰς τὰ βασίλεια καὶ τὴν οἰκίαν ἀπηλλάσσετο, φοβηθεὶς δὲ Δαυίδης μὴ μένων αὐτόθι συλληφθῆ ὑπὸ 25 τοῦ Σαούλου, τοῦτο συμφέρειν ἔκρινεν, εἰς τὴν Παλαιστίνην ἀναβάς διατρέβειν ἐν αὐτῇ. καὶ μετὰ τῶν ἑξακοσίων οἱ περὶ αὐτὸν ἦσαν, παραγίνεται πρὸς Ἀγχοῦν τὸν Γίττης βασιλέα· μία δ’ ἦν αὕτη τῶν πέντε πόλεων. δεξαμένον δ’ αὐτὸν τοῦ βασιλέως σὺν τοῖς 30 ἀνδράσι καὶ δόντος οἰκητήριον, ἔχων ἅμα καὶ τὰς δύο γυναῖκας, Ἀχιμὰν καὶ Ἀβιγαῖαν, διῆγεν ἐν τῇ Γίττα.

Σαούλω δὲ ταῦτα ἀκούσαντι λόγος οὐκέτ’ ἦν πέμπειν ἐπ’ αὐτὸν ἢ βαδίξειν· δις γὰρ ἤδη κινδυνεῦσαι παρὰ μικρὸν ἐπ’ ἐκείνω γενόμενον, συλλαβεῖν αὐτὸν σπουδάσαντα. Δαυίδη δ’ οὐκ ἔδοξεν ἐν τῇ πόλει τῶν Γιτ- 5 τῶν μένειν, ἀλλ’ ἐδεήθη τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἴν’, ἐπειδὴ φιλανθρωπῶς αὐτὸν ὑπεδέξατο, καὶ τοῦτο χαρίσθαι, τόπον τινὰ τῆς χώρας δοῦς αὐτῷ πρὸς κατοίκησιν· αἰδεῖσθαι γὰρ διατρέβων ἐν τῇ πόλει βαρῦς αὐτῷ καὶ φορτικός εἶναι. δίδωσι δ’ Ἀγχοῦς αὐτῷ κώμην τινὰ 10 Σεκελὰν καλουμένην, ἣν βασιλεύσας ὁ Δαυίδης ἀγαπῶν ἰδιον κτήμα ἐτίμησεν εἶναι καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἐν ἄλλοις δηλώσομεν, ὁ δὲ χρόνος ὃν κατέκησεν Δαυίδης ἐν Σεκελᾷ τῆς Παλαιστίνης, ἐγένετο μῆνες τέσσαρες πρὸς ταῖς εἴκοσιν ἡμέραις. ἐπερ- 15 χόμενος δὲ λάθρα τοῖς πλησιοχώροις τῶν Παλαιστίνων, Σερροῖταις καὶ Ἀμαληκίταις, διήρπαζεν αὐτῶν τὴν χώραν, καὶ λείαν πολλὴν κτηνῶν καὶ καμήλων λαμβάνων ὑπέστρεφεν· ἀνθρώπων γὰρ ἀπέειχτο, δεδιὼς μὴ καταμηνύσωσιν αὐτὸν πρὸς Ἀγχοῦν τὸν βασιλέα, τὸ μὲν- 20 τοι γε τῆς λείας μέρος αὐτῷ δωρεὰν ἐπέμπε. τοῦ δὲ βασιλέως πνυθόμενου τίσιν ἐπιθέμενος τὴν λείαν ἀπῆλασε, τοῖς πρὸς τὸν νότον τῶν Ἰουδαίων τετραμμένοις καὶ ἐν τῇ πεδιάδι κατοικοῦσιν εἰπὼν πείθει τὸν Ἀγχοῦν φρονῆσαι οὕτως· ἤλπισε γὰρ οὗτος ὅτι Δαυίδης 25 ἐμίσησε τὸ ἴδιον ἔθνος, καὶ δοῦλον ἔξειν παρ’ ὃν ζῆ χρόνον ἐν τοῖς αὐτοῦ καταμένοντα.

κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν τῶν Παλαιστίνων ἐπὶ 14 τοὺς Ἰσραηλίτας στρατεύειν διεγνωκότων, καὶ περιπεμψάντων πρὸς τοὺς συμμάχους ἅπαντας, ἵνα συμ- 30 παρῶσιν αὐτοῖς εἰς τὸν πόλεμον εἰς Ῥεγγᾶν, ὅθεν ἔμελλον ἀθροισθέντες ἐξορᾶν ἐπὶ τοὺς Ἑβραίους, ὁ τῶν Γιττῶν βασιλεὺς Ἀγχοῦς συμμαχίσουσα τὸν Δα-

υἰδην αὐτῷ μετὰ τῶν ἰδίων ὀπλιτῶν ἐπὶ τοὺς Ἑβραίους . . . ἤξιον. τοῦ δὲ προθύμως ὑποσχομένου, καὶ φήσαντος παραστῆναι καιρὸν ἐν ᾧ τὴν ἀμοιβὴν αὐτῷ τῆς εὐεργεσίας καὶ τῆς ξενίας ἀποδώσειν αὐτόν, καὶ φύλακα τοῦ σώματος μετὰ τὴν νύκτιν καὶ τοὺς ἀγῶνας τοὺς πρὸς τοὺς πολεμίους κατὰ νοῦν χωρήσαντας αὐτοῖς ἐπηγγέλατο ποιήσειν αὐτόν, τῇ τῆς τιμῆς καὶ πίστεως ὑποσχέσει τὸ πρόθυμον αὐτοῦ μᾶλλον αὕξων.

2 ἔτυχε δὲ Σάουλος ὁ τῶν Ἑβραίων βασιλεὺς τοὺς μὲν μάντις καὶ τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ πᾶσαν τὴν τοιαύτην τέχνην ἐκ τῆς χάρας ἐκβεβληκώς, ἔξω τῶν προφητῶν, ἀκούσας δὲ τοὺς Παλαιστίνους ἡδὴ παρόντας καὶ ἔγγιστα Σούνης πόλεως ἐν τῷ πεδίῳ κειμένης ἐστρατοπεδευκότας, ἐξώρμησεν ἐπ' αὐτοὺς μετὰ τῆς δυνάμεως. καὶ παραρνεόμενος πρὸς ὄρει τινὶ Γελβουὲ καλουμένῳ βάλλεται στρατόπεδον ἀντικρὺ τῶν πολεμίων. ταράττει δ' αὐτόν οὐχ ὡς ἔτυχεν ἰδόντα ἢ τῶν ἐχθρῶν δύναμις, πολλή τε οὕσα καὶ τῆς οἰκειίας κρείττων ὑπονοουμένη· καὶ τὸν θεὸν διὰ τῶν προφητῶν ἠρώτα περὶ τῆς μάχης καὶ τοῦ περὶ ταύτην ἐσομένου τέλους προειπεῖν. οὐκ ἀποκριναμένου δὲ τοῦ θεοῦ, ἔτι μᾶλλον ὁ Σάουλος κατέδεισε καὶ τὴν ψυχὴν κατέπεσε, τὸ κακόν, οἶον εἰκός, οὐ παρόντος αὐτῷ κατὰ χεῖρα τοῦ θεοῦ προορώμενος. ζητηθῆναι δ' αὐτῷ κελεύει γύναιόν τι τῶν ἐγγαστριμύθων καὶ τὰς τῶν τεθνηκότων ψυχὰς ἐκκαλουμένων, ὡς οὕτω γνωσόμενος εἰ κατὰ νοῦν χωρεῖν αὐτῷ μέλλει τὰ πράγματα· τὸ γὰρ τῶν ἐγγαστριμύθων γένος ἀνάγον τὰς τῶν νεκρῶν ψυχὰς δι' αὐτῶν προλέγει τοῖς δεομένοις τὰ ἀποβησόμενα. μηνυθέντος δ' αὐτῷ παρὰ τινος τῶν οἰκετῶν εἶναί τι γύναιον τοιοῦτον ἐν πόλει Ἐνδώρῳ, λαθῶν πάντας τοὺς ἐν τῷ στρατοπέδῳ καὶ μετεκδύς τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα, δύο παρα-

λαβῶν οἰκίας οὓς ἤδει πιστοτάτους ὄντας, ἤκεν εἰς τὴν Ἐνδώρον πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ παρεκάλει μαντεύεσθαι καὶ ἀνάγειν αὐτῷ ψυχὴν οὔτερον ἢ αὐτὸς εἴπη. τῆς δὲ γυναικὸς ἀπομαχομένης, καὶ λεγούσης οὐ καταφρονήσειν τοῦ βασιλέως ὡς τοῦτο τὸ γένος τῶν μάντεων ἐξήλασεν, οὐδ' αὐτὸν δὲ ποιεῖν καλῶς ἀδικηθέντα μηδὲν ὑπ' αὐτῆς, ἐνεδρεύοντα δὲ εἰς τὰ κεκωλυμένα λαβεῖν αὐτὴν ἵνα δῶ δίκην, ὥμοσε μηδένα γνώσεσθαι, μηδὲ παρ' ἄλλον ἄγειν αὐτῆς τὴν μαντείαν, ἔσεσθαι δ' ἀκίνδυνον. ὡς δὲ τοῖς ὄροισι αὐτὴν ἔπεισε μὴ δεδιέναι, κελεύει τὴν Σαμουήλου ψυχὴν ἀναγαγεῖν αὐτῷ. ἢ δ' ἀγνοοῦσα τὸν Σαμούηλον ὅστις ἦν, καλεῖ τοῦτον ἐξ Ἄδου. φανέντος δ' αὐτοῦ, θεασάμενον τὸ γύναιον ἄνδρα σεμνὸν καὶ θεοπρεπῆ ταράττεται, καὶ πρὸς τὴν ὄψιν ἐκπλαγὲν "οὐ σύ" φησὶν "ὁ βασιλεὺς Σάουλος;" ἐδήλωσε γὰρ αὐτόν ὁ Σαμούηλος. ἐπινεύσαντος δ' ἐκείνου καὶ τὴν ταραχὴν αὐτῆς ἐρομένου πόθεν γένοιτο, βλέπειν εἶπεν ἀνελθόντα θεῶ τινὰ τὴν μορφὴν ὅμοιον. τοῦ δὲ τὴν εἰκόνα φράζειν εἰπόντος καὶ τὸ σχῆμα τοῦ θεαθέντος καὶ τὴν ἡλικίαν, γέροντα μὲν ἤδη καὶ ἔνδοξον ἐσήμαινεν, ἱερατικὴν δὲ περικείμενον διπλοῖδα. ἐγνωρίσειεν ἐκ τούτων ὁ βασιλεὺς τὸν Σαμούηλον ὄντα, καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν ἠσπάζετο καὶ προσεκύνησε. τῆς δὲ Σαμουήλου ψυχῆς πυθομένης διὰ τί κινήσειεν αὐτὴν καὶ ἀναχθῆναι ποιήσεις, τὴν ἀνάγκην ἀπαδύρετο· τοὺς πολεμίους γὰρ ἐπικεῖσθαι βαρεῖς αὐτῷ, αὐτόν δὲ ἀμηχανεῖν τοῖς παροῦσιν, ἐγκαταλελειμμένον ὑπὸ τοῦ θεοῦ καὶ μηδὲ προορήσεως τυγχάνοντα μήτε διὰ προφητῶν μήτε δι' ὄνειράτων· καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ σὲ τὸν ἐμοῦ προνοησόμενον κατέφυγον." Σαμούηλος δὲ τέλος αὐτόν ἔχοντα ἤδη τῆς μεταβολῆς ὄρων, περισσὸν μὲν εἶπεν ἔτι καὶ παρ' ἐμοῦ βούλεσθαι μαθεῖν,

τοῦ θεοῦ καταλειπότης αὐτόν· ἄκουέ γε μὴν ὅτι βασιλεῦσαι δεῖ Δαυίδην καὶ κατορθῶσαι τὸν πόλεμον, σὲ δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ζωὴν ἀπολέσαι, τοῦ θεοῦ παρακούσαντα ἐν τῷ πρὸς τοὺς Ἀμαληκίτας πολέμῳ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ φυλάξαντα, καθὼς προεφήτευσά σοι καὶ ζῶν. ἴσθι τοίνυν καὶ τὸν λαὸν ὑποχείριον τοῖς ἐχθροῖς γενησόμενον, καὶ σπαντὸν μετὰ τῶν τέκνων αὔριον πεσόντα ἐπὶ τῆς μάχης μετ' ἐμοῦ γενησόμενον.”

3 ταῦτα ἀκούσας ὁ Σάουλος ἄφρονος ὑπὸ τῆς λύπης ἐγένετο, καὶ κατενεχθεὶς εἰς τοῦδαφος, εἴτε διὰ τὴν προσπεσοῦσαν ἐκ τῶν δεδηλωμένων ὀδύνην, εἴτε διὰ τὴν ἐνδειαν (οὐ γὰρ προσενήνετο τροφήν τῇ παρελθούσῃ ἡμέρᾳ τε καὶ νυκτὶ), φραδίως κατενήνετο. μόλις δὲ ἑαυτοῦ γενόμενον συνηνάγκασεν ἢ γυνὴν γενέσασθαι, ταύτην αἰτουμένη παρ' αὐτοῦ τὴν χάριν ἀπὸ τῆς παραβόλου μαντείας, ἣν οὐκ ἔξδον αὐτὴ ποιήσασθαι διὰ τὸν ἐξ αὐτοῦ φόβον, ἀγνοοῦμενον τίς ἦν, ὅμως ὑπέστη καὶ παρέσχεν. ἀνθ' ὧν παρεκάλει τράπεζάν τε αὐτῷ παραθεῖναι καὶ τροφήν, ὡς ἂν τὴν ἰσχὺν συλλεξάμενος εἰς τὸ τῶν οἰκείων ἀποσωθεῖν στρατόπεδον. ἀντέχοντα δὲ καὶ τελείως ἀπεστραμμένον ὑπὸ τῆς ἀθυμίας ἐβιάσατο καὶ συνέπεισεν. ἔχουσα δὲ μόσχον ἕνα συνήθη καὶ τῆς κατ' οἶκον ἐπιμελείας καὶ τροφῆς ἀξιοῦμενον ὑπ' αὐτῆς, ὡς γυνὴ χειρῆτις καὶ τούτῳ μόνῳ προσαναπανομένη τῷ κτήματι, κατασφάξασα τοῦτον καὶ τὰ κρέα παρασκευάσασα τοῖς οἰκέταις αὐτοῦ καὶ αὐτῷ παρατίθησι.

4 καὶ Σάουλος μὲν διὰ τῆς νυκτὸς ἦλθεν εἰς τὸ στρατόπεδον· δίκαιον δὲ ἀποδέξασθαι τῆς φιλοτιμίας τὴν γυναῖκα, ὅτι καίπερ τῇ τέχνῃ κενωλυμένη χρῆσασθαι ὑπὸ τοῦ βασιλέως, παρ' ἧς ἂν αὐτῇ τὰ κατὰ τὸν οἶκον ἦν ἀμείνω καὶ διαρκέστερα, καὶ μηδέποτε αὐτὸν πρό-

τερον τεθεαμένη, οὐκ ἐμνησιμάκησε τῆς ἐπιστήμης τῆς ὑπ' αὐτοῦ καταγνωσθείσης, οὐκ ἀπεστράφη τε ὡς ξένου καὶ μηδέποτε ἐν συνηθείᾳ γεγεννημένον, ἀλλὰ συνεπάθησέ τε καὶ παρεμυθήσατο, καὶ πρὸς ἃ διέκειτο λίαν ἀηδῶς προετρέψατο, καὶ τὸ μόνον αὐτῇ παρὸν ὡς ἐν πενίᾳ, τοῦτο παρέσχεν ἔκτενῶς καὶ φιλοφρόνως, οὐδ' ὑπὲρ εὐεργεσίας ἀμειβομένη οὔτε χάριν μέλλουσαν θηρωμένη (τελευτήσοντα γὰρ αὐτὸν ἤπίστατο), φύσει τῶν ἀνθρώπων ἢ πρὸς τοὺς ἀγαθὸν τι παρεσχημένους φιλοτιμουμένων, ἢ παρ' ὧν ἂν τι δύνωνται λαβεῖν ὄφελος, τούτους προθεραπεύοντων. καλὸν οὖν ἐστὶ μισεῖσθαι τὴν γυναῖκα, καὶ ποιεῖν εὐ πάντας τοὺς ἐν χρεῖᾳ γενομένους, καὶ μηδὲν ὑπολαμβάνειν ἀμεινον μηδὲ μᾶλλον τι προσήκειν τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει τούτου, μηδ' ἐφ' ᾧ τὸν θεὸν εὐμενῆ καὶ χορηγὸν τῶν ἀγαθῶν ἔξομεν.

καὶ τὰ μὲν περὶ τῆς γυναικὸς ἐν τοσοῦτοις ἀρκεῖ δεδηλωῶσθαι· τὸν δὲ πόλεσι καὶ δήμοις καὶ ἔθνεσι συμφέροντα λόγον καὶ προσήκοντα τοῖς ἀγαθοῖς, ὑφ' οὗ προαχθήσονται πάντες ἀρετὴν διώκειν καὶ ζηλοῦν τὰ δόξαν καὶ μνήμην αἰώνιον παρασχεῖν δυνασόμενα, ποιήσομαι, πολλὴν καὶ βασιλεῦσιν ἔθνων καὶ ἄρχουσι πόλεων ἐπιθυμίαν καὶ σπουδὴν τῶν καλῶν ἐνθήσοντα, καὶ πρὸς τε τοὺς κινδύνους καὶ τὸν ὑπὲρ τῶν πατρῶν θάνατον προτρέψόμενον, καὶ πάντων καταφρονεῖν διδάξοντα τῶν δεινῶν. ἔχω δ' αἰτίαν τοῦ λόγου τούτου Σάουλον τὸν τῶν Ἑβραίων βασιλέα. οὗτος γάρ, καίπερ εἰδὼς τὰ συμβησόμενα καὶ τὸν ἐπικείμενον θάνατον τοῦ προφήτου προειρηκότος, οὐκ ἔγνω φυγεῖν αὐτόν, οὐδὲ φιλοψυχῆσας προδοῦναι μὲν τοὺς οἰκείους τοῖς πολεμοῖς καθυβρίσαι δὲ τὸ τῆς βασιλείας ἀξίωμα, ἀλλὰ παραδοὺς αὐτὸν πανοικί μετὰ τῶν τέκνων τοῖς

κινδύνους καλὸν ἠγήσατο εἶναι πεσεῖν μετὰ τούτων ὑπὲρ τῶν βασιλευμένων μαχόμενος, καὶ τοὺς παῖδας ἀποθανεῖν μᾶλλον ἀγαθοὺς ὄντας ἢ καταλιπεῖν ἐπ' ἀδήλω τῷ ποταπὸν γενήσονται τὸν τρόπον· διαδοχὴν γὰρ καὶ γένος τὸν ἔπαινον καὶ τὴν ἀγῆρω μνήμην ἔξειν. 5 οὗτος οὖν δίκαιος καὶ ἀνδρεῖος καὶ σώφρων ἔμοιγε δοκεῖ μόνος, καὶ εἴ τις γέρονε τοιοῦτος ἢ γενήσεται, τὴν μαρτυρίαν ἐπ' ἀρετῇ καρποῦσθαι παρὰ πάντων ἄξιος. τοὺς γὰρ μετ' ἐλπίδων ἐπὶ πόλεμον ἐξεληθόντας καὶ σώους ὑποστρέφοντας, ἐπειδὴν τι διαπραξάνται 10 λαμπρόν, οὗ μοι δοκοῦσι καλῶς ποιεῖν ἀνδρείους ἀποκαλοῦντες ὅσοι περὶ τῶν τοιούτων ἐν ταῖς ἱστορίαις καὶ τοῖς ἄλλοις συγγράμμασιν εἰρήμασιν. ἀλλὰ δίκαιοι μὲν εἰσι κἀκεῖνοι τυγχάνειν ἀποδοχῆς, εὐψυχοὶ δὲ καὶ μεγαλότολμοι καὶ τῶν δεινῶν καταφρονῆται μόνον δι- 15 καίως ἂν λέγοιντο πάντες οἱ Σάουλον μιμησάμενοι. τὸ μὲν γὰρ οὐκ εἰδότες τί μέλλει συμβήσεσθαι κατὰ τὸν πόλεμον αὐτοῖς μὴ μαλακισθῆναι περὶ αὐτόν, ἀλλ' ἀδήλω τῷ μέλλοντι παραδόντας αὐτοὺς ἐπ' αὐτοῦ σαλεύειν, οὐχ οὕτω γενναῖον, κἂν ἔργα πολλὰ διαπραξάμενοι τύ- 20 χωσι· τὸ δὲ μὴδὲν ἐν τῇ διανοίᾳ χρηστὸν προσδοκῶντας, ἀλλὰ προειδότες ὡς δεῖ θανεῖν καὶ τοῦτο παθεῖν μαχομένους, εἴτα δὲ μὴ φοβηθῆναι μὴδὲ καταπλαγῆναι τὸ δεινόν, ἀλλ' ἐπ' αὐτὸ χωρῆσαι προγινωσκόμενον, τοῦτ' ἀνδρείου ἀληθῶς τεκμήριον ἔργω κρῖνω. Σάου- 25 λος τοίνυν τοῦτο ἐποίησεν, ἐπιδείξας ὅτι πάντας μὲν προσῆκε τῆς μετὰ τὸν θάνατον εὐφημίας γλιχομένους ταῦτα ποιεῖν ἐξ ὧν ἂν αὐτοῖς ταύτην καταλίποιεν, μάλιστα δὲ τοὺς βασιλέας, ὡς οὐκ ἐξὸν αὐτοῖς διὰ τὸ μέγεθος τῆς ἀρχῆς οὐ μόνον οὐ κακοῖς εἶναι περὶ τοὺς 30 ἀρχομένους, ἀλλ' οὐδὲ μετριῶς χρηστοῖς.

ἔτι τούτων πλείω περὶ Σαούλου καὶ τῆς εὐψυχίας

λέγειν ἐδυνάμην, ὕλην ἡμῖν χορηγησάσης τῆς ὑποθέσεως· ἀλλ' ἵνα μὴ φανῶμεν ἀπειροκάλως αὐτοῦ χρώμενοι τοῖς ἔπαινοις, ἐπάνειμι πάλιν ἀφ' ὧν εἰς τοὺς ἐξέβην.

κατεστρατοπεδευκότων γὰρ τῶν Παλαιστίνων, ὡς 5 προεῖπον, καὶ κατὰ ἔθνη καὶ βασιλείας καὶ σατραπείας ἐξαριθμούντων τὴν δύναμιν, τελευταῖος βασιλεὺς παρήλθεν Ἀγχοῦς μετὰ τῆς ἰδίας στρατιᾶς, καὶ μετὰ τοῦτον δ' ὁ Δαυίδης μετὰ τῶν ἑξακοσίων ὀπλιτῶν 10 εἶπετο. θεασάμενοι δ' αὐτὸν οἱ στρατηγοὶ τῶν Παλαιστίνων, πόθεν εἴησαν ἦκουτες οἱ Ἑβραῖοι καὶ τίνων καλεσάντων ἠρώτων τὸν βασιλέα. ὁ δὲ Δαυίδην ἔλεγεν εἶναι, τὸν φηρόντα Σάουλον τὸν ἑαυτοῦ δεσπότην, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλθόντα δέξασθαι, καὶ νῦν τῆς χάρι- 15 τος ἀμοιβὴν ἐκτίσαι βουλόμενον καὶ τιμώρησασθαι τὸν Σάουλον συμμαχεῖν αὐτοῖς. ἐμέμφθη δὲ ὑπὸ τῶν στρατηγῶν ἄνδρα παρελιηφῶς ἐπὶ συμμαχίᾳ πολέμιον, καὶ ἀποπέμπειν συνεβούλευον, μὴ καὶ λάθῃ μέγα δι' αὐτὸν κακὸν τοὺς φίλους ἐργασάμενος· καὶ γὰρ οὕτως 20 αὐτῷ παρέξεν τοῦ καταλλαγῆναι πρόφασιν πρὸς τὸν δεσπότην, κακώσαντι τὴν ἡμετέραν δύναμιν. ὁ δὲ καὶ προορώμενοι εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔδωκεν αὐτῷ κατοικεῖν, ἐκέλευον ἀποπέμπειν σὺν τοῖς ἑξακοσίοις ὀπλίταις· τοῦτον γὰρ εἶναι Δαυίδην ὃν ἄδουσιν αἱ 25 παρθέναι πολλὰς μυριάδας Παλαιστίνων ἀπολέσαντα. ταῦτ' ἀκούσας ὁ τῶν Γιτιτῶν βασιλεὺς καὶ καλῶς εἰρησθαι λογισάμενος, καλέσας τὸν Δαυίδην "ἐγὼ μὲν" εἶπε "μαρτυρῶ σοὶ πολλὴν πρὸς ἐμὲ σπουδὴν καὶ εὐνοίαν, καὶ διὰ τοῦτό σε σύμμαχον ἐπηγόμην· οὐ 30 δοκεῖ δὲ ταῦτα τοῖς στρατηγοῖς. ἀλλ' ἄπιθι μεθ' ἡμέραν εἰς ὃν ἔδωκά σοι τόπον, μὴδὲν ὑπονοῶν ἄτοπον, κἀκεῖ φύλασέ μοι τὴν χώραν, μὴ τινες εἰς

αὐτὴν τῶν πολεμίων ἐμβάλωσιν· ἔστι δὲ καὶ τοῦτο συμμαχίας μέρος.”

καὶ Δαυίδης μὲν, ὡς ἐκέλευσεν ὁ τῶν Γιττῶν βασιλεύς, ἦκεν εἰς Σεκελάν· καθ’ ὃν δὲ καιρὸν ἐξ αὐτῆς συμμαχίᾳ τοῖς Παλαιστίνιοις ἀπήλθε, τὸ τῶν Ἀμαλη-
5 κιτῶν ἔθνος ἐπελθὼν αἰρεῖ τὴν Σεκελάν κατὰ κράτος, καὶ ἐμπρήσαντες καὶ πολλὴν λείαν ἄλλην ἐκ τε αὐτῆς ἐκείνης καὶ τῆς ἄλλης τῶν Παλαιστίνων χώρας λαβόν-
6 τες ἀνεχώρησαν. ἐκπεπορθημένην δὲ τὴν Σεκελάν κα-
ταλαβῶν ὁ Δαυίδης καὶ διηρασμένα πάντα, καὶ τὰς 10
γυναῖκας τὰς ἑαυτοῦ (δύο γὰρ ἦσαν) καὶ τὰς γυναῖκας τῶν ἐταίρων σὺν τοῖς τέκνοις ἠγματοισμένας, περι-
ρήγνυται εὐθύς τὴν ἐσθῆτα, κλαίων δὲ καὶ ὀδυρό-
μενος μετὰ τῶν φίλων ἐπὶ τοσοῦτον παρείθη τοῖς
κακοῖς ὥστε αὐτὸν ἐκλιπεῖν ἤδη καὶ τὰ δάκρυα. ἐκιν- 15
δύνησε δὲ καὶ βληθεὶς ὑπὸ τῶν ἐταίρων, ἀλγούντων ἐπὶ ταῖς αἰχμαλωσίαις τῶν γυναικῶν καὶ τῶν τέκνων, ἀποθανεῖν· αὐτὸν γὰρ τῶν γεγονότων ἠτιῶντο. ἀνα-
σχῶν δ’ ἐκ τῆς λύπης, καὶ τὴν διάνοιαν πρὸς τὸν θεὸν ἀναστήσας, παρεκάλεσε τὸν ἀρχιερέα Ἀβιάθαρ ἐν- 20
δύσασθαι τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν, καὶ ἐπερωτῆσαι τὸν θεὸν καὶ προφητεῦσαι εἰ διαώξαντι τοὺς Ἀμαληκί-
τας δίδωσι καταλαβεῖν καὶ σῶσαι μὲν τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα, τιμωρήσασθαι δὲ τοὺς ἐχθρούς. τοῦ δ’
ἀρχιερέως διώκειν κελεύσαντος, ἐκπηδήσας μετὰ τῶν 25
ἐξακοσίων ὀπλιτῶν εἶπετο τοῖς πολεμίοις. παραγενό-
μενος δ’ ἐπὶ τινὰ χεῖμαρρον Βάσελον λεγόμενον, καὶ
πλανωμένῳ τινὶ περιπεσῶν Αἰγυπτίῳ μὲν τὸ γένος, ὑπ’
ἐνδεείας δὲ καὶ λιμοῦ παρειμένῳ (τρισι γὰρ ἡμέραις ἐν
τῇ ἐρημίᾳ πλανώμενος ἄσιτος διεκατέστη), πρῶ- 30
τον αὐτὸν ποτῶ καὶ τροφῇ παραστησάμενος καὶ ἀναλα-
βῶν ἐπύθετο τίνος τε εἴη καὶ πόθεν. ὁ δὲ γένος μὲν

ἐσήμαινε Αἰγύπτιος ὢν, καταλειφθῆναι δὲ ὑπὸ τοῦ δεσπότου δι’ ἀρρωστίαν ἐπεσθαι μὴ δυνάμενον· ἐδή-
λου δ’ αὐτὸν τῶν καταπορησάντων καὶ διηρακόντων ἄλλα τε τῆς Ἰουδαίας καὶ τὴν Σεκελάν εἶναι. χρησά-
5 μενος οὖν ὁ Δαυίδης τούτῳ ἐπὶ τοὺς Ἀμαληκίτας ὀδη-
γῶ, καὶ καταλαβῶν αὐτούς ἐπὶ γῆς ἐρριμμένους, καὶ τοὺς μὲν ἀριστῶντας, τοὺς δὲ καὶ μεθύοντας ἤδη καὶ
λελυμένους ὑπὸ τοῦ οἴνου καὶ τῶν λαφύρων καὶ τῆς
λείας ἀπολαύοντας, ἐπιπεσῶν αἰφνιδίως πολλὴν αὐτῶν
10 φόνον εἰργάσατο· γυμνοὶ γὰρ ὄντες καὶ μηδὲν προσδο-
κῶντες τοιοῦτον, ἀλλὰ πρὸς τὸ πίνειν καὶ εὐωχεῖσθαι
τετραμμένοι, πάντες ἦσαν εὐκατέγραστοι. καὶ οἱ μὲν
αὐτῶν ἔτι τῶν τραπέζων παρακειμένων ἐπικαταλαμβα-
νόμενοι παρ’ αὐταῖς ἀνηροῦντο, καὶ παρεσύρην αὐτῶν
15 τὰ σιτία καὶ τὴν τροφὴν τὸ αἶμα, τοὺς δὲ δεξιουμένους
ἀλλήλους ταῖς προπόσεσι διέφθειρεν, ἐνίους δὲ καὶ
πρὸς ὕπνου ὑπὸ τοῦ ἀκράτου κατενηνεγμένους. ὀπό-
σοι δ’ ἐφθησαν περιθέμενοι τὰς πανοπλίας ἐξ ἐναντίας
αὐτῶ στήναι, τούτους οὐδὲν ἤττον εὐχερῶς τῶν
20 γυμνῶν κατακειμένων ἀπέσφαττε. διέμειναν δὲ οἱ
σὺν τῷ Δαυίδῃ καὶ αὐτοὶ ἀναιροῦντες ἀπὸ πρώτης
ᾠρας ἕως ἐσπέρας, ὡς μὴ περιλειφθῆναι τῶν Ἀμα-
ληκῶν πλείονας ἢ τετρακοσίους· καὶ οὗτοι δὲ δρο-
μάσι καμήλοις ἐπιβάντες διέφυγον. ἀνέσωσε δὲ τὰλλα
25 πάντα ἃ διήρασαν αὐτῶν οἱ πολέμοι, καὶ τὰς τε
αὐτοῦ γυναῖκας καὶ τὰς τῶν ἐταίρων. ὡς δὲ ἀναστρα-
φέντες ἦκον ἐπὶ τὸν τόπον ἐνθα διακοσίους μὴ δυνα-
μένους αὐτοῖς ἐπεσθαι καταλελοίπεσαν ἐπὶ τῶν σκευῶν,
οἱ μὲν τετρακόσιοι τῆς μὲν ἄλλης ὠφελείας τε καὶ
30 λείας οὐκ ἤξιον αὐτοῖς ἀπομερῆζειν, οὐ συνακολου-
θήσαντας ἀλλὰ μαλακισθέντας περὶ τὴν δίωξιν, ἀγα-
πήσειν δὲ σεσωσμένας τὰς γυναῖκας ἀπολαμβάνοντας

ἔλεγον, Δαυίδης δὲ πονηρὸν καὶ ἄδικον αὐτῶν ταύτην ἀπέφηνε τὴν γνώμην· εἶναι γὰρ ἀξίους, τοῦ Θεοῦ παρασχόντος αὐτοῖς ἀμύνασθαι μὲν τοὺς πολεμίους κομίσασθαι δὲ πάντα τὰ αὐτῶν, πᾶσιν ἕξ Ἰσοῦ τοῖς στρατευσαμένοις μερίζεσθαι τὴν ὠφέλειαν, καὶ ταῦτ' 5 ἐπὶ φυλακῇ τῶν σκευῶν μεμενηρότων. καὶ ἕξ ἐκείνου νόμος οὗτος ἐκράτησε παρ' αὐτοῖς, ἵνα ταῦτά τοῖς μαχομένοις λαμβάνωσιν οἱ τὰ σκευή φυλάττοντες. γενόμενος δὲ ἐν Σεκελᾷ Δαυίδης διεπέμψατο πᾶσι τοῖς ἐν τῇ Ἰουδα φυλῇ συνήθεσι καὶ φίλοις ἀπομοίρας τῶν 10 λαφύρων.

καὶ τὰ μὲν περὶ τὴν Σεκελῶν πόρθησιν καὶ Ἀμα-
7 λημιτῶν ἀναιρέσιν οὕτως ἐγένετο· τῶν δὲ Παλαιστίνων συμβαλόντων καὶ καρτερᾶς μάχης γενομένης νικῶσι μὲν οἱ Παλαιστῖνοι καὶ πολλοὺς ἀναιροῦσι τῶν 15 ἐναντίων, Σάουλος δὲ ὁ τῶν Ἰσραηλιτῶν βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ γενναίως ἀγωνιζόμενοι καὶ πάσῃ προθυμίᾳ χρώμενοι, ὡς ἐν μόνῳ τῷ καλῶς ἀποθανεῖν καὶ παραβόλως διακινδυνεύσαι τοῖς πολεμίους τῆς ὅλης αὐτοῖς δόξης ἀποκειμένης (οὐδὲν γὰρ τούτου περισσό- 20 τερον εἶχον), ἐπιστρέφουσι πᾶσαν εἰς αὐτοὺς τὴν τῶν ἐχθρῶν φάλαγγα καὶ περικυκλωθέντες ἀποθνήσκουσι, πολλοὺς τῶν Παλαιστίνων καταβαλόντες. ἦσαν δὲ οἱ Σαούλου παῖδες Ἰωνάθης καὶ Ἀμινάδαβος καὶ Μελ- 25 χισός. τούτων πεσόντων τρέπεται τὸ τῶν Ἑβραίων πλῆθος, καὶ ἀκοσμία καὶ σύγχυσις γίνεται καὶ φόβος ἐπικειμένων τῶν πολεμίων. Σάουλος δὲ φεύγει τὸ καρτερόν στίφος ἔχων περὶ αὐτόν, καὶ τῶν Παλαιστίνων ἐπιπεμφάντων ἀκοντιστὰς καὶ τοξότας πάντας μὲν ἀποβάλλει πλὴν ὀλίγων, αὐτὸς δὲ λαμπρῶς ἀγω- 30 νισάμενος καὶ πολλὰ τραύματα λαβὼν ὡς μηκέτι διακαρτερεῖν μὴδ' ἀντέχειν ταῖς πληγαῖς, ἀποκτεῖναι μὲν

αὐτὸν ἠσθένει, κελεύει δὲ τὸν ὄπλοφόρον, σπασάμε-
νον τὴν ἄσπίδα, ταύτην αὐτοῦ διελάσαι πρὶν ζῶντα
συλλαβεῖν αὐτὸν τοὺς πολεμίους. μὴ τολμῶντος δὲ
τοῦ ὄπλοφόρου κτείνει τὸν δεσπότην, αὐτὸς τὴν ἰδίαν
5 σπασάμενος μάχαιραν καὶ στήσας ἐπὶ τὴν ἀκμὴν δίπτει
κατ' αὐτῆς αὐτόν, καὶ μὴ δυνάμενος ἄσασθαι μὴδ'
ἐπερείσας διαβαλεῖν αὐτοῦ τὸν σίδηρον περιστρέφε-
ται. καὶ νεανίσκου τινὸς ἐστῶτος πυθόμενος τίς εἶη
καὶ μαθὼν ὡς Ἀμαληκίτης ἐστὶ, παρεκάλεσεν ἐπερεί-
10 σαντα τὴν ἄσπίδα, διὰ τὸ μὴ ταῖς χερσὶν αὐτὸν
τοῦτο δύνασθαι ποιῆσαι, παρασχεῖν αὐτῷ τελευτήν
ὅποιαν αὐτὸς βούλεται. ποιήσας δὲ τοῦτο καὶ περιε-
λόμενος τὸν περὶ τὸν βραχίονα αὐτοῦ χροσὸν καὶ τὸν
βασιλικὸν στέφανον ἐκποδῶν ἐγένετο. Θεασάμενος δ'
15 ὁ ὄπλοφόρος τὸν Σάουλον ἀνηρημένον ἀπέκτεινεν ἑαν-
τόν. διεσώθη δ' οὐδὲ τῶν σωματοφυλάκων τοῦ βα-
σιλέως οὐδεὶς, ἀλλὰ πάντες ἔπεσον περὶ τὸ καλούμε-
νον Γελβουὲ ὄρος. ἀκούσαντες δὲ τῶν Ἑβραίων οἱ
τὴν κοιλάδα πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατοικοῦντες καὶ οἱ
20 ἐν τῷ πεδίῳ τὰς πόλεις ἔχοντες ὅτι Σάουλος πέπτωκε
καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ τὸ σὺν αὐτῷ πλῆθος ἀπόλωλε,
καταλιπόντες τὰς ἑαυτῶν πόλεις εἰς ὄχυρωτάτας κατέ-
φυγον, οἱ δὲ Παλαιστῖνοι τὰς καταλελειμμένας ἐρήμους
εὐρόντες κατῴκησαν.

25 τῇ δ' ἐπιούσῃ σκυλεύοντες οἱ Παλαιστῖνοι τοὺς 8
τῶν πολεμίων νεκροὺς ἐπιτυγχάνουσι τοῖς τοῦ Σαούλου
καὶ τῶν παιδῶν αὐτοῦ σώμασι, καὶ σκυλεύσαντες ἀπο-
τέμνουσιν αὐτῶν τὰς κεφαλὰς, καὶ κατὰ πᾶσαν περιήγ-
γειλαν τὴν χώραν πέμψαντες ὅτι πεπτῶκασιν οἱ πολέ-
30 μοι. καὶ τὰς μὲν πανοπλίας αὐτῶν ἀνέθηκαν εἰς τὸ
ἄστάρτειον, τὰ δὲ σώματα ἀνεσταύρωσαν πρὸς τὰ τεῖχη
τῆς Βηθσάν πόλεως, ἣ νῦν Σκυθόπολις καλεῖται. ἐπεὶ

δὲ ἤκουσαν οἱ ἐν Ἰαβισσῶ πόλει τῆς Γαλαδίτιδος κατοικοῦντες ὅτι λελώβηται τὸν Σαούλου νεκρὸν καὶ τοὺς τῶν παιδῶν αὐτοῦ, δεινὸν ἠγγελάμενοι περιδεῖν ἀκηδέυτους, ἐξεληθόντες οἱ ἀνδρειότατοι καὶ τόλμη διαφέροντες (ἢ δὲ πόλις αὕτη καὶ σώμασιν ἀλκίμους καὶ ψυχαῖς φέρει) καὶ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ὁδεύσαντες ἦλθον εἰς τὴν Βηθσάν, καὶ προσελθόντες τῷ τείχει τῶν πολεμίων καὶ καθελόντες τὸ σῶμα Σαούλου καὶ τὰ τῶν παιδῶν αὐτοῦ κομίζουσιν εἰς Ἰαβισσόν, μηδὲ τῶν πολεμίων αὐτοὺς κωλύσαι δυνηθέντων ἢ τολμῶσάντων διὰ τὴν ἀνδρείαν. οἱ δὲ Ἰαβισσηνοὶ πανδημεὶ κλαύσαντες θάπτουσι τὰ σώματα ἐν τῷ καλλίστῳ τῆς χώρας τόπῳ, Ἀρούρης λεγομένῳ· καὶ πένθος ἐφ' ἡμέραις ἑπτὰ σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἐπ' αὐτοῖς ἤγαγον, κοπτόμενοι καὶ θρηνοῦντες τὸν βασιλέα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, μήτε ποτοῦ μήτε τροφῆς γευσάμενοι.

9 τοῦτο Σάουλος τὸ τέλος ἔσχε προφητεύσαντος Σαμουήλου διὰ τὸ παρακοῦσαι τοῦ θεοῦ τῶν ἐπ' Ἀμαληκίταις ἐντολῶν, καὶ ὅτι τὴν Ἀχιμελέχου τοῦ ἀρχιερέως γενεάν καὶ Ἀχιμέλεχον αὐτὸν καὶ τὴν τῶν ἀρχιερέων πόλιν ἀνεῖλεν. ἐβασίλευσε δὲ Σαμουήλου ζῶντος ἔτη ὀκτὼ πρὸς τοῖς δέκα, τελευτήσαντος δὲ δύο [καὶ εἰκοσι].

καὶ Σάουλος μὲν οὕτω κατέστρεψε τὸν βίον,

ΒΙΒΛΟΣ ΕΒΔΟΜΗ.

1 Συνέβη δὲ ταύτην γενέσθαι τὴν μάχην καθ' ἣν ἡμέραν καὶ Δαυίδης τοὺς Ἀμαληκίτας νικήσας εἰς Σεκελὰν ὑπέστρεψεν. ἤδη δ' αὐτοῦ δύο ἡμέρας ἔχοντος ἐν τῇ Σεκελᾷ, τῇ τρίτῃ παραγίνεται διασωθεὶς ἐκ τῆς μάχης τῆς πρὸς Παλαιστίνους ὁ τὸν Σάουλον ἀνελῶν, τὴν τε ἐσθῆτα περιεσφρηγμένον καὶ τὴν κεφα-

λὴν τέφρα περιχεάμενος. καὶ προσκυνήσας αὐτὸν πυνθανομένῳ πόθει ἤκοι τοιοῦτος, ἀπὸ τῆς τῶν Ἰσραηλιτῶν μάχης ἔλεγε· γενέσθαι δ' ἀτυχὲς αὐτῆς τὸ τέλος ἐδήλου, πολλῶν μὲν ἀναιρεθεισῶν τοῖς Ἑβραίοις μυριάδων, πεσόντος δὲ καὶ τοῦ βασιλέως αὐτῶν Σαούλου μετὰ τῶν τέκνων. ταῦτα δὲ σημαίνειν ἔφρασκεν αὐτὸς παρατυχῶν τῇ τροπῇ τῶν Ἑβραίων καὶ τῷ βασιλεὶ πεφευγῶτι παρῶν, ὃν κτείνειν μέλλοντα ὑπὸ τῶν πολεμίων λαμβάνεσθαι παρακληθεὶς αὐτὸς ἀμολόγει· τῇ ῥομφαίᾳ γὰρ αὐτὸν ἐπιπεσόντα διὰ τὴν τῶν τραυμάτων ὑπερβολὴν αὐτὸν ἀσθενῆσαι κατεργάσασθαι. καὶ σύμβολα δ' αὐτοῦ τῆς ἀναιρέσεως ἐπεδείκνυε τὸν τε περὶ τοῖς βραχίοσι χρυσοῦν τοῦ βασιλέως καὶ τὸν στέφανον, ᾧ περιδύσας τὸν Σαούλου νεκρὸν κομίσειεν αὐτῷ. Δαυίδης δὲ μηκέτ' ἀπιστεῖν ἔχων, ἀλλ' ἐναργῆ τεκμήρια τοῦ Σαούλου θανάτου βλέπων, κατασφρηγνύει μὲν τὴν ἐσθῆτα, κλαίαν δὲ καὶ ὀδυρόμενος μετὰ τῶν ἐταίρων ὅλην διεκατέρησε τὴν ἡμέραν. ἐποίησε δ' αὐτῷ τὴν λύπην χαλεπωτέραν καὶ ὁ Σαούλου παῖς Ἰωνάθης, πιστότατός τε ὢν φίλος αὐτῷ καὶ σωτηρίας αἷτιος γεγεννημένος. τοσαύτην δ' ἐπεδείξατο τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν πρὸς Σάουλον εὐνοίαν ὡς μὴ μόνον ἐπὶ τεθνηκότι χαλεπῶς ἐνεργεῖν, πολλάκις ὑπ' αὐτοῦ κινδυνεύσας ἀφαιρεθῆναι τὸν βίον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀποκτείναντα κολάσαι· φήσας γὰρ πρὸς αὐτὸν ὡς αὐτὸς αὐτοῦ γένοιτο κατήγορος ἀνελῶν τὸν βασιλέα, καὶ μαθὼν ὡς εἶη πατρὸς Ἀμαληκίτου γένος, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀπολέσθαι. ἔγραψε δὲ καὶ θρήνους καὶ ἐπιταφίους ἐπαίνους Σαούλου καὶ Ἰωνάθου, ὅσοι καὶ μέχρις ἐμοῦ διαμένουσιν.

ἐπεὶ δὲ τούτοις ἐξετίμησε τὸν βασιλέα, πανσάμενος 2 τοῦ πένθους ἤρετο τὸν θεὸν διὰ τοῦ προφήτου τίνα

δίδωσιν αὐτῷ κατοικῆσαι πόλιν τῆς Ἰουδα καλουμένης φυλῆς. φήσαντος δ' αὐτοῦ δίδουαι Χεβρώνα, καταλι-
πὼν τὴν Σεκελὸν εἰς ἐκείνην παραγίνεται, τὰς τε γυν-
ναϊκὰς ἐπαγόμενος τὰς αὐτοῦ (δύο δὲ ἦσαν) καὶ τοὺς
ὀπλίτας τοὺς σὺν αὐτῷ. συνελθὼν δὲ πρὸς αὐτὸν
ἅπας ὁ τῆς φυλῆς τῆς προειρημένης λαὸς ἀποδείκνυσιν
αὐτὸν βασιλέα. ἀκούσας δ' ὅτι τὸν Σάουλον καὶ τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ θάψειαν οἱ ἐν Ἰαβίσσῳ τῆς Γαλαδίτιδος
κατοικοῦντες, ἔπεμψε πρὸς αὐτοὺς ἐπαινῶν καὶ ἀπο-
δεχόμενος αὐτῶν τὸ ἔργον, καὶ χάριτας ἀποδώσειν
ἀντὶ τῆς πρὸς τοὺς τεθνηκότας σπουδῆς ὑπισχνούμενος,
ἅμα δὲ καὶ δηλῶν ὡς ἡ Ἰουδα φυλὴ κηχειροτόνηκεν
αὐτὸν βασιλέα.

3 ὁ δὲ τοῦ Σαούλου μὲν ἀρχιστράτηγος Ἀβέννηρος,
Νήρου δὲ παῖς, ἀνὴρ δραστήριος καὶ ἀγαθὸς τὴν
φύσιν, ὡς ἔγνω πεσόντα τὸν βασιλέα καὶ τὸν Ἰωνάθην
καὶ τοὺς δύο τοὺς ἄλλους αὐτοῦ παῖδας, ἠπέιχθη εἰς
τὴν παρεμβολήν, καὶ τὸν περιλειπόμενον ἔξαρκάσας
υἱὸν αὐτοῦ (Ἰέβοσθος δ' ἐκαλεῖτο) διαβιβάσει πρὸς τοὺς
πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ παντὸς ἀποδείκνυσιν τοῦ
πλήθους βασιλέα, πάρεξ τῆς Ἰουδα φυλῆς, βασιλείου
δ' ἐποίησεν αὐτῷ τὴν κατὰ μὲν τὴν ἐπιχώριον γλῶτταν
Μάναλιν, κατὰ δὲ τὴν Ἑλλήνων παρεμβολὰς λεγο-
μένην. ὤρμησε δ' ἐκεῖθεν Ἀβέννηρος μετὰ στρατιᾶς
ἐπιλέκτου, συμβαλεῖν τοῖς ἐκ τῆς Ἰουδα φυλῆς προαι-
ρούμενος· ὄργιστο γὰρ αὐτοῖς βασιλέα τὸν Δαυίδην
κηχειροτονηκόσιν. ἀπήντησε δ' αὐτῷ πεμφθεὶς ὑπὸ
Δαυίδου Σαρονίας μὲν παῖς, πατὴρ δὲ Σουρί, ἐκ δὲ
τῆς ἀδελφῆς Δαυίδου γεγονώς αὐτῷ Ἰάαβος, ἀρχι-
στράτηγος ὦν αὐτοῦ, μετὰ καὶ τῶν ἀδελφῶν Ἀβεσσαίου
καὶ Ἀσαήλου καὶ πάντων τῶν Δαυίδου ὀπλιτῶν. καὶ
περιτυχῶν ἐπὶ τινος κρηνίδος ἐν Γαβαῶ πόλει παρα-

τάσεται πρὸς μάχην. τοῦ δ' Ἀβεννήρου φήσαντος
πρὸς αὐτὸν μαθεῖν βούλεσθαι πότερος αὐτῶν ἀνδρειο-
τέρους στρατιώτας ἔχει, συντίθεται παρ' ἀμφοτέρων
δυοκαίδεκα μαχησομένους συμβαλεῖν. προελθόντες
τοῖνυν εἰς τὸ μεταξύ τῶν παρατάξεων οἱ πρὸς τὴν μά-
χην ὕψ' ἑκατέρων τῶν στρατηγῶν ἐξειλεγμένοι, καὶ
τὰς αἰχμὰς ἐπ' ἀλλήλους ἀφέντες, σπῶνται τὰς μα-
χαίρας, καὶ τῶν κεφαλῶν ἐκλαμβανόμενοι κατέχοντες
αὐτοὺς ἔπαιον εἰς τὰς πλευρὰς καὶ τὰς λαγόνας ἀλλή-
λους ταῖς ρομφαίαις, ἕως οὗ πάντες ὥσπερ ἐκ συνδή-
ματος ἀπώλοντο. πεσόντων δὲ τούτων συνέροηξε καὶ
ἡ λοιπὴ στρατιὰ, καὶ καρτερᾶς μάχης γενομένης ἠττή-
θησαν οἱ τοῦ Ἀβεννήρου. καὶ τραπέντας οὐκ ἀνίει
διώκων Ἰάαβος, ἀλλ' αὐτὸς τε ἐπέκειτο παρακελευόμε-
νος τοὺς ὀπλίτας ἐκ ποδὸς ἐπέσθαι καὶ μὴ κάμνειν
ἀναιροῦντας, οἳ τε ἀδελφοὶ προθύμως ἠγωνίσαντο, καὶ
ὁ διαφανέστερος τῶν ἄλλων μάλιστα ὁ νεώτερος Ἀσαή-
λος, ὃς ἐπὶ τε ποδῶν ὠκύτητι κλέος εἶχεν (οὐ γὰρ ἀν-
θρώπους ἐνίκα μόνους, ἀλλὰ καὶ ἵππον καταστάντα εἰς
ἄμιλλαν λέγουσι παραδραμεῖν), καὶ τὸν Ἀβέννηρον
ἐδίωκεν ὑπὸ θυμῆς καὶ τῆς ἐπ' ὄρθον φορᾶς εἰς οὐδέ-
τερον ἐγκλιθεὶς τῶν μερῶν. ἐπιστραφέντος δὲ τοῦ
Ἀβεννήρου καὶ κατασοφίζεσθαι τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ πει-
ρωμένου, καὶ ποτὲ μὲν εἰπόντος ἑνὸς τῶν ἑαυτοῦ
στρατιωτῶν ἀφόμενον τῆς διώξεως ἀφελέσθαι τὴν
πανοπλίαν, πάλιν δ', ὡς οὐκ ἔπειθε τοῦτο ποιεῖν,
κατασχεῖν αὐτὸν καὶ μὴ διώκειν παραινούντος, μὴ κτεί-
νας αὐτὸν ἀπολέσει τὴν πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ παρ-
ρησίαν· οὐ προσέμενον δὲ τοὺς λόγους, ἀλλ' ἐπιμεί-
ναντα τῇ διώξει, φεύγων ὡς εἶχε τὸ δόρυ πλήξας εἰς
τοῦπίσω καιρίως, παραχρῆμα ἀπέκτειεν. οἱ δὲ μετ'
αὐτοῦ διώκοντες τὸν Ἀβέννηρον ὡς ἦλθον ἐπὶ τὸν

τόπον οὐ κείσθαι συνέβαινε τὸν Ἀσάηλον, περιστάντες τὸν νεκρὸν οὐκέτι τοὺς πολεμίους ἐδίωκον· ὁ δὲ Ἰάαβος αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἀβεσσαῖος παραδραμόντες τὸ πᾶμα καὶ τῆς πλείονος ἐπὶ τὸν Ἀβέννηρον σπουδῆς αἰτίαν τὴν ὑπὲρ τοῦ τετελευτηκότος ὀργὴν λαβόντες, ἀπίστῳ τάχει καὶ προθυμίᾳ χρώμενοι, μέχρι τόπου τινὸς ὃν Ἀμμάταν καλοῦσιν ἐδίωξαν τὸν Ἀβέννηρον, ἥδη περὶ δυσμᾶς ὄντος ἡλίου. ἀναβὰς δ' ἐπί τινα βουνὸν ὡς ἔστι ἐπ' ἐκείνῳ τῷ τόπῳ μετὰ τῆς Βενιαμίντιδος φυλῆς, αὐτοὺς τε κατεσκέπτετο καὶ τὸν Ἀβέννηρον. τούτου δὲ ἀνακεκραγὸς καὶ φήσαντος μὴ δεῖν ἄνδρας ὁμοφύλους εἰς ἔριδα καὶ μάχην παροξύνειν (ἀμαρτεῖν γὰρ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἀσάηλον, ὃς παραινοῦντος μὴ διώκειν οὐκ ἐπέισθη καὶ διὰ τοῦτο βληθεὶς ἀπέθανε), συμφρονήσας καὶ παράκλησιν ἠγησάμενος τούτους τοὺς λόγους ὁ Ἰάαβος ἀνακαλεῖ τῇ σάλπιγγι σημήνας τοὺς στρατιώτας καὶ τῆς ἐπὶ πολὺ διώξεως ἐπέσχε. καὶ οὗτος μὲν ἐπ' ἐκείνου καταστρατοπεδεύεται τοῦ τόπου τὴν νύκτα ταύτην, Ἀβέννηρος δὲ δι' ὅλης αὐτῆς ὀδεύσας καὶ περαιοσάμενος τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν ἀφικνεῖται πρὸς τὸν τοῦ Σαούλου παῖδα εἰς τὰς παρεμβολὰς Ἰεβόσθου. τῇ δ' ἔχομένη τοὺς νεκροὺς Ἰάαβος ἐξαριθμήσας ἅπαντας ἐκήδευσεν. ἔπεσον δὲ τῶν μὲν Ἀβεννήρου στρατιωτῶν ὡς τριακόσιοι καὶ ἐξήκοντα, τῶν δὲ Δαυίδου δέκα πρὸς τοῖς ἑννέα καὶ Ἀσάηλος· οὐ τὸ σῶμα κομίσαντες ἐκείθεν Ἰάαβος καὶ Ἀβεσσαῖος εἰς Βηθλεέμην καὶ δάψαντες ἐν τῷ πατρὶος μνήματι, πρὸς Δαυίδην εἰς Χεβρώνᾳ παρεγένοντο. ἤρξατο μὲν οὖν ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου τοῖς Ἑβραίοις ἐμφύλιος πόλεμος καὶ διέμεινεν ἄχρι πολλοῦ, τῶν μὲν μετὰ Δαυίδου κραιπτόνων ἀεὶ γινομένων καὶ πλείον ἐν τοῖς κινδύνοις

φερομένων, τῶν δὲ Σαούλου παιδῶν καὶ τῶν ὑπηκόων αὐτῶν κατὰ πᾶσαν σχεδὸν ἡμέραν ἐλαττομένων.

ἔγένοντο δὲ κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν καὶ παῖδες Δαυίδην τὸν ἀριθμὸν ἕξ ἐκ γυναικῶν τοσούτων· ὧν ὁ μὲν πρεσβύτατος ἐκ μητρὸς Ἀχινας γενόμενος Ἀμνῶν ἐκλήθη, ὁ δὲ δεύτερος ἐκ γυναικὸς Ἀβιγαίας Δαυήλος. τῷ τρίτῳ δ' ἐκ τῆς Θολομαίου θυγατρὸς Μαχάμης φύντι τοῦ Γεσσιρῶν βασιλέως Ἀβεσάλωμος ὄνομα· τὸν δὲ γε τέταρτον Ἀδωνίαν ἐκ γυναικὸς Ἀγγίθης προσήγορεύσε, τὸν πέμπτον δὲ Σαφαταῖον τῆς Ἀβιταάλης καὶ τὸν ἕκτον Γεθραάμην τῆς Αἰργλᾶς ἐπωνόμασε. τοῦ δ' ἐμφυλίου πολέμου συνεστῶτος, καὶ συμπιπτόντων εἰς ἔργα καὶ μάχην πυκνῶς τῶν μεθ' ἐκατέρου τῶν βασιλέων, Ἀβέννηρος ὁ τοῦ Σαούλου παῖδος ἀρχιστράτηγος, συνετός τε ὧν καὶ σφόδρα εὖνον ἐχων τὸ πλῆθος, πάντας συμμείναι τῷ Ἰεβόσθῳ παρεσκεύασεν, καὶ διέμειναν ἱκανὸν χρόνον τὰ ἐκείνου φρονοῦντες. ὕστερον δ' ἐν ἐγκλήματι γενόμενος ὁ Ἀβέννηρος, καὶ λαβὼν αἰτίαν ὡς συνέλθοι τῇ Σαούλου παλλακῇ, Ραισφᾶ μὲν τοῦνομα Σιβιάθου δὲ θυγατρὶ, καὶ καταμεμφθεὶς ὑπὸ Ἰεβόσθου, περιαλγήσας καὶ θυμωθεὶς ὡς οὐ δικαίων τῶν παρ' αὐτοῦ τυγχάνοι πάσῃ προνοίᾳ περὶ αὐτὸν χρώμενος, ἠπειλήσε μὲν τὴν βασιλείαν εἰς Δαυίδην περιστήσειν, ἐπιδείξειν δ' ὡς οὐ διὰ τὴν ἰδίαν ἠώμην καὶ σύνεσιν ἄρχοι τῶν πέραν Ἰορδάνου, διὰ δὲ τὴν αὐτοῦ στρατηγίαν τε καὶ πίστιν. καὶ πέμψας εἰς Χεβρώνᾳ παρὰ Δαυίδην λαβεῖν ὄρμους τε καὶ πίστεις ἤξιον, ἢ μὴν ἔξειν αὐτὸν ἐταῖρον καὶ φίλον ἀναπέισαντα τὸν λαὸν τοῦ Σαούλου μὲν ἀποστήναι παῖδος, αὐτὸν δὲ ἀποδείξαντα πάσης τῆς χώρας βασιλέα. τοῦ δὲ Δαυίδου ποιησαμένου τὰς ὁμολογίας (ἦσθη γὰρ ἐφ' οἷς Ἀβέννηρος διεπρεσβεύσατο πρὸς

αὐτόν), καὶ πρῶτον τεκμήριον παρασχεῖν τῶν συνθη-
 κῶν ἀξιώσαντος ἀνασῶσαντα πρὸς αὐτὸν Μιχάλαν τὴν
 γυναικα, μεγάλους ὠνηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ κινδύνοις
 καὶ Παλαιστίνων κεφαλαῖς ἑξακοσίαις, ἃς ὑπὲρ αὐτῆς
 ἐκόμισε τῷ πατρὶ Σαούλῳ, πέμπει μὲν αὐτῷ τὴν Μι-
 χάλαν ἀποσπάσας Φελτίου τοῦ τότε συνοικοῦντος
 αὐτῇ, πρὸς τοῦτο καὶ Ἰεβόσθου συμπράξαντος· ἐγε-
 γράφει γὰρ αὐτῷ Δαυίδης τὴν γυναικα δικαίως ἀπο-
 λαβεῖν. συγκαλέσας δὲ καὶ τοὺς γεγηρακότας τοῦ
 πλήθους καὶ ταξιάρχους καὶ χιλιάρχους, λόγους ἐποιή-
 σατο πρὸς αὐτούς, ὡς ἔχοντας ἐτοιμῶς ἀποστήναι μὲν
 Ἰεβόσθου Δαυίδη δὲ προσθέσθαι ταύτης ἀποστρέψει
 τῆς ὁρμῆς, νῦν μέντοι γε ἐπιτρέποι χωρεῖν ἢ βούλου-
 ται· καὶ γὰρ εἶδέναι τὸν θεὸν διὰ Σαμουήλου τοῦ προ-
 φήτου Δαυίδην χειροτονήσαντα πάντων Ἑβραίων βα-
 σιλέα, προειπεῖν δ' ὅτι Παλαιστίνους ἐκεῖνος αὐτὸς
 τιμωρήσεται καὶ ποιήσει κρατήσας ὑποχειρίους. ταῦτ'
 ἀκούσαντες οἱ πρεσβύτεροι καὶ ἡγεμόνες, ὡς καὶ τὴν
 Ἀβεννήρου γνώμην, ἣ πρότερον εἶχον αὐτοὶ περὶ τῶν
 πραγμάτων, σύμφωνον παρέλαβον, τὰ Δαυίδου φρο-
 νεῖν μετεβάλουτο. πεισθέντων δὲ τούτων Ἀβεννήρος
 συγκαλεῖ τὴν Βενιαμίτιν φυλὴν (οἱ γὰρ ἐκ ταύτης
 ἄπαντες Ἰεβόσθου σωματοφύλακες ἦσαν), καὶ ταῦτά
 πρὸς αὐτούς διαλεχθεῖς, ἐπεὶ μηδὲν ἀντικρούοντας ἐώρα,
 προστιθεμένους δ' οἷς ἐβούλετο, παραλαβὼν ὡς εἴκοσι
 τῶν ἐταίρων ἦκε πρὸς Δαυίδην, τοὺς ὄρκους παρ'
 αὐτοῦ ληφόμενος αὐτὸς (πιστότερα γὰρ τῶν δι' ἄλλου
 πραττομένων ὅσα δι' αὐτῶν ἕκαστοι ποιοῦμεν εἶναι
 δοκεῖ), καὶ προσέτι τοὺς γενομένους αὐτῷ λόγους
 πρὸς τε τοὺς ἡγεμόνας καὶ τὴν φυλὴν ἅπασαν σημανῶν.
 ὑποδεξαμένου δ' αὐτὸν φιλοφρόνως, καὶ λαμπρῶ καὶ
 πολυτελεῖ τραπέξῃ ξενίσαντος ἐπὶ συχνᾷ ἡμέρας, ἤξιω-

σεν ἀφειθεῖς ἀγαγεῖν τὸ πλῆθος, ἵνα παρόντι καὶ βλε-
 πομένῳ παραδοίῃ τὴν ἀρχήν.

ἐπέμψαντος δὲ τοῦ Δαυίδου τὸν Ἀβέννηρον, οὐδὲ 5
 ὀλίγον διαλιπὼν εἰς Χεβρωνᾶ ἦκεν Ἰώαβος ὁ ἀρχιστρά-
 5 τηγος αὐτοῦ, καὶ μαθὼν ὡς εἶη παρὼν πρὸς αὐτὸν
 Ἀβέννηρος καὶ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀπηλλαγμένος ἐπὶ
 συνθήκαις καὶ ὁμολογαῖς τῆς ἡγεμονίας, δείσας μὴ
 τὸν μὲν ἐν τιμῇ καὶ τῇ πρώτῃ ποιησῆται τάξει, συνερ-
 γόν τε τῆς βασιλείας ἐσόμενον καὶ τᾶλλα δεινὸν ὄντα
 10 συνιδεῖν πράγματα καὶ τοὺς καιροὺς ὑποδραμεῖν, αὐ-
 τὸς δ' ἐλαττωθεῖη καὶ τῆς στρατηγίας ἀφαιρεθεῖη, κα-
 κοῦργον καὶ πονηρὰν ὁδὸν ἄπεισι. καὶ πρῶτον μὲν
 ἐπιχειρεῖ διαβάλλειν αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα, φυλάτ-
 τεσθαι παραινῶν καὶ μὴ προσέχειν οἷς Ἀβέννηρος συν-
 15 τίθεται· πάντα γὰρ ποιεῖν αὐτὸν ἐπὶ τῷ βεβαιώσασθαι
 τῷ Σαούλου παιδί τὴν ἡγεμονίαν, ἐπὶ δὲ ἀπάτῃ καὶ
 δόλῳ πρὸς αὐτὸν ἐλθόντα μεθ' ἧς ἐβούλετο νῦν ἐλπί-
 δος καὶ οἰκονομίας τῶν κατασκευαζομένων ἀπελθεῖν.
 ὡς δ' οὐκ ἐπειθε τὸν Δαυίδην τούτοις οὐδὲ παροξυνό-
 20 μενον ἐώρα, τρέπεται ταύτης τολμηροτέραν ὁδὸν, καὶ
 κρίνας Ἀβέννηρον ἀποκτεῖναι πέμπει τοὺς ἐπιδιώξον-
 τας, οἷς καταλαβοῦσι προσέταξεν αὐτὸν καλεῖν ἐκ τοῦ
 Δαυίδου ὀνόματος, ὡς ἔχοντος αὐτοῦ τινα περὶ τῶν
 πραγμάτων πρὸς αὐτόν, ἃ μὴ διεμνημόνευσε παρόντος,
 25 εἰπεῖν. Ἀβέννηρος δ' ὡς ἤκουσε τὰ παρὰ τῶν ἀγγέλων
 (κατέλαβον γὰρ αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ Βησιρᾶ καλουμένῳ,
 ἀπέχοντι τῆς Χεβρωνος σταδίου εἴκοσι), μηδὲν ὑπι-
 δόμενος τῶν συμβησομένων ὑπέστρεψεν. ὑπαντήσας
 δ' αὐτῷ πρὸς τῇ πύλῃ ὁ Ἰώαβος, καὶ δεξιωσάμενος ὡς
 30 μάλιστα εὖνους καὶ φίλος (ὑποκρίνονται γὰρ ἱκανῶς
 πολλάκις εἰς τὸ ἀνύποπτον τῆς ἐπιβουλῆς τὰ τῶν ἀλη-
 θῶς ἀγαθῶν οἱ πράγμασι ἐργειροῦντες ἀτόποις),

ἀποσπᾶ μὲν τῶν οἰκείων αὐτὸν ὡς ἐν ἀπορρήτῳ δια-
λεξιόμενος, παραγαγὼν δὲ εἰς τὸ ἐρημότερον τῆς πύλης,
μόνος αὐτὸς ὦν σὺν Ἀβεσσαίῳ τῷ ἀδελφῷ, σπασάμε-
νος τὴν μάχαιραν ὑπὸ τὴν λαγύνα παίει. καὶ τελευτᾶ
μὲν Ἀβέννηρος τοῦτου ἐνεδρευθεὶς τὸν τρόπον ὑπὸ
Ἰαάβου, ὡς μὲν αὐτὸς ἔλεγε, τιμωρήσαντος Ἀσαήλω
τῷ ἀδελφῷ, ὃν διώκοντα λαβὼν Ἀβέννηρος ἀπέκτεινεν
ἐν τῇ πρὸς τῇ Χεβρωῖν μάχῃ, ὡς δὲ τάληθες εἶχε, δεί-
σαντος περὶ τῆς στρατηγίας καὶ τῆς παρὰ τῷ βασιλεῖ
τιμῆς, μὴ τούτων μὲν αὐτὸς ἀφαιρεθεῖη, λάβοι δὲ
παρὰ Δαυίδου τὴν πρώτην τάξιν Ἀβέννηρος. ἐκ τού-
των ἂν τις κατανοήσκειεν ὅσα καὶ πηλίκῃα τολμῶσιν ἄν-
θρωποι πλεονεξίας ἕνεκα καὶ ἀρχῆς καὶ τοῦ μηδεὶν
τούτων παραχωρήσαι. κτήσασθαι γὰρ αὐτὰ ποθοῦντες
διὰ μυρίων κακῶν λαμβάνουσι, καὶ δεῖσαντες ἀποβα-
λεῖν πολλῷ χειροσὶ τὸ βέβαιον αὐτοῖς τῆς παραμουῆς
περιποιουσίν, ὡς οὐχ ὁμοίου δεινοῦ τυγχάνοντος μὴ
πορίσασθαι τηλικούτο μέγεθος ἐξουσίας καὶ συνήθη
τοῖς ἀπ' αὐτῆς ἀγαθοῖς γενόμενον ἐτι ταύτην ἀπολέσαι.
τούτου δὲ ὑπερβολὴν ἔχοντος συμφορᾶς, διὰ τοῦτο καὶ
χαλεπώτερα μηχανῶνται καὶ τολμῶσιν ἔργα πάντες
φόβῳ τοῦ ἀποβαλεῖν.

ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἐν βραχέσιν ἀρκεῖ δεδηλω-
σθαι. Δαυίδης δ' ἀκούσας ἀνηρημέου τὸν Ἀβέννηρον
ἤλγησε μὲν τὴν ψυχὴν, ἐμαρτύρατο δὲ πάντας, ἀνα-
τείνων εἰς τὸν θεὸν τὴν δεξιάν καὶ βοῶν ὡς οὔτε κοι-
νωτὸς εἴη τῆς Ἀβεννήρου σφαγῆς οὔτε κατ' ἐντολὴν
καὶ βούλησιν ἰδίαν ἀποθάνοι, ἀρὰς δὲ κατὰ τοῦ πεφό-
νευκότος αὐτὸν δεινὰς ἐτίθειτο, καὶ τὸν οἶκον ὅλον αὐτοῦ
καὶ τοὺς συμπράξαντας ὑπευθύνους ἐποίητο ταῖς ὑπὲρ
τοῦ τετελευτηκότος ποιναῖς. ἔμελε γὰρ αὐτῷ μὴ δόξαι
παρὰ τὰς πίστεις καὶ τοὺς ὄρκους, οὓς ἔδωκεν Ἀβεν-

νήρω, τοῦτο εἰργάσθαι. προσέταξε μέντοι γε παντὶ
τῷ λαῷ κλαίειν καὶ πενθεῖν τὸν ἄνδρα, καὶ τοῖς νο-
μιζομένοις τιμᾶν αὐτοῦ τὸ σῶμα, περιρρηξαμένων μὲν
τὰς ἐσθῆτας, ἐνδυσασμένων δὲ σάκκους· ταῦτα δὲ
ποιεῖν προάγουτας τὴν κλίνην. αὐτὸς δ' ἐφείπετο μετὰ
τῶν γεργρακότων καὶ τῶν ἐν ἡγεμονίαις ὄντων, κοπτό-
μενός τε καὶ τοῖς δακρύοις ἐνδεικνύμενος τό τε εὔνου
τὸ πρὸς τὸν ζῶντα καὶ τὴν ἐπὶ τεθνηκότι λύπην, καὶ
ὅτι μὴ κατὰ τὴν αὐτοῦ γνώμην ἀνήρηται. θάψας δ'
αὐτὸν ἐν Χεβρωῖν μεγαλοπρεπῶς, ἐπιταφίους τε συγ-
γραψάμενος θρήνους, αὐτὸς ἐπὶ τοῦ τάφου στὰς πρῶ-
τος ἀνεκλάυσατο καὶ παρέδωκε τοῖς ἄλλοις. οὕτω δ'
αὐτὸν ὁ Ἀβεννήρου συνέχευε θάνατος ὡς μηδὲ τροφὴν
ἀναγκαζόντων αὐτὸν τῶν ἐταίρων λαβεῖν, ἀλλ' ὥμοσε
γενέσασθαι μηδεὶς ἄχρις ἡλίου δυσμῶν. ταῦτ' εὔνοιαν
αὐτῷ παρὰ τοῦ πλήθους ἐγέννησεν· οἳ τε γὰρ πρὸς
τὸν Ἀβέννηρον φιλοστόργως διακείμενοι σφόδρα αὐτοῦ
τὴν πρὸς αὐτὸν τιμὴν ἀποθανόντα καὶ φυλακὴν τῆς
πίστεως ἠγάπησαν, ὅτι πάντων αὐτὸν ἀξιόσειε τῶν
νομιζομένων ὡς συγγενῆ καὶ φίλον, ἀλλ' οὐχ ὡς ἐχθρὸν
γενόμενον ὑβρίσειεν ἀκόσμη ταφῇ καὶ ἡμελημένῃ, τό
τε ἄλλο πᾶν ὡς ἐπὶ χρηστῷ καὶ ἡμέρῳ τὴν φύσιν ἔχαιρε,
τὴν αὐτὴν ἐκάστου λογιζομένου πρόνοιαν εἰς αὐτὸν
τοῦ βασιλέως ἐν τοῖς ὁμοίοις, ὁποῖον τυγχάνοντα τὸν
Ἀβεννήρου νεκρὸν ἐώρα. πρὸς τούτοις οὖν μάλιστα
Δαυίδην γλίχασθαι δόξης ἀγαθῆς, ποιούμενον πρό-
νοιαν ἢν εἰκὸς μὲν ἦν, ὡς οὐδεὶς ὑπενόησεν ὑπ' αὐτοῦ
φρουρηθῆναι τὸν Ἀβέννηρον, ἔλεξε δὲ καὶ πρὸς τὸ πλῆ-
θος ὡς αὐτῷ μὲν οὐχ ἢ τυχοῦσα γένοιτο λύπη ἄνδρός
ἀγαθοῦ τετελευτηκότος, οὐ μικρὰ δὲ τοῖς Ἑβραίων
πράγμασι βλάβη, στερηθέντων τοῦ σώζειν βουλαῖς τε
ἀρίσταις καὶ φάμῃ χειρῶν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔργοις

δυναμένου. "ἀλλὰ θεὸς μὲν" εἶπεν, "ὃ μέλει πάντων, οὐκ ἑάσει τοῦτον ὑμῖν ἀνεκδίκητον. ἐπίστασθε δὲ ὡς οὐδὲν ἐγὼ Ἰωάβον καὶ Ἀβεσσαῖον τοὺς Σαουρίας παῖδας ποιεῖν ἱκανὸς εἰμι, πλεον ἑμοῦ δυναμένους. ἀλλ' ἀποδώσει τὴν ὑπὲρ τῶν τετολημμένων αὐτοῖς ἀμοιβὴν τὸ θεῖον."

καὶ Ἀβεννήρος μὲν εἰς τοιοῦτο κατέστρεψε τέλος
2 τὸν βίον· ἀκούσας δὲ τὴν τελευταίην αὐτοῦ ὁ Σαούλου
παῖς Ἰεβόσθου οὐ πράως ἤνεγκεν, ἀνδρὸς ἐστερημένος
συγγενοῦς καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῷ παρασχόντος, ἀλλ' 10
ὑπερεπάδησε, καὶ λίαν αὐτὸν ὠδύνησεν ὁ Ἀβεννήρου
θάνατος. οὐκ ἐπεβίωσε δ' οὐδ' αὐτὸς πολὺν χρόνον,
ἀλλ' ὑπὸ τῶν Ἰσρέμμωνος υἱῶν, ὧν τῷ μὲν Βαναόθα
τῷ δὲ ἑτέρῳ Θάννος ὄνομα ἦν, ἐπιβουλεύθεις ἀπέθα-
νεν. οὗτοι γὰρ οὔτε τὸ μὲν γένος Βενιαμίται τοῦ δὲ 15
πρώτου τάγματος, λογισάμενοι δ' ὡς, ἂν ἀποκτείνωσι
τὸν Ἰεβόσθου, μεγάλων παρὰ Δαυίδου τεύχονται δω-
ρεῶν καὶ στρατηγίας ἢ τινοῦ ἄλλης πίστεως τὸ ἔργον
αὐτοῖς ἔσται, παρὰ τὸ δαμάτιον μόνον εὐρόντες με-
σημβρίζοντα καὶ κοιμώμενον τὸν Ἰεβόσθου, καὶ μήτε 20
τοὺς φύλακας παρόντας μήτε τὴν θυρωρὸν ἐρη-
γοῦσαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν ὑπὸ τε τοῦ κόπου καὶ τῆς
ἐργασίας ἢν μετεχειρίζετο καὶ τοῦ καύματος εἰς ὑπνον
καταπεσοῦσαν, παρελθόντες εἰς τὸ δαμάτιον ἐν ᾧ 25
συνέβαινε κατακειομῆσθαι τὸν Σαούλου παῖδα, κτεί-
νουσιν αὐτόν. καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτεμόντες, καὶ δι'
ὅλης τῆς νυκτὸς καὶ ἡμέρας ποιησάμενοι τὴν πορείαν
ὡς ἂν φεύγοντες ἐκ τῶν ἠδικημένων πρὸς τὸν ληψό-
μενόν τε τὴν χάριν καὶ παρέχοντα τὴν ἀσφάλειαν, εἰς
Χεβρώνα παρεγένοντο, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπιδείξαντες 30
τῷ Δαυίδῃ τὴν Ἰεβόσθου συνίστων ἑαυτοὺς ὡς εὐνοῦς
καὶ τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ καὶ τῆς βασιλείας ἀνταγωνιστὴν

ἀνηρηκότας. ὁ δ' οὐχ ὡς ἤλιξον οὕτως αὐτῶν προσε-
δέξατο τὸ ἔργον, ἀλλ' εἰπὼν "ὃ κάκιστοι καὶ παρα-
χρήμα δίκην ὑφέξοντες, οὐκ ἐγνωτε πῶς ἐγὼ τὸν
Σαούλου φονέα καὶ τὸν κοιμίσαντά μοι τὸν χρυσοῦν
5 αὐτοῦ στέφανον ἡμυνάμην, καὶ ταῦτ' ἐκείνῳ χαρίζο-
μενον τὴν ἀναίρεσιν, ἵνα μὴ συλλάβωσιν αὐτὸν οἱ πο-
λέμιοι; ἢ μεταβεβλήσθαι με καὶ μηκέτ' εἶναι τὸν αὐτὸν
ὑπαπτεύσατε, ὡς χαίρειν κακούργοις ἀνδράσι καὶ χά-
ριτας ἠγγήσασθαι τὰς κυριοκτόνους ὑμῶν πράξεις, ἀνη-
10 ρηκότων ἐπὶ τῆς αὐτοῦ κοίτης ἄνδρα δίκαιον καὶ μη-
δένα μηδὲν κακὸν ἐργασάμενον, ὑμᾶς δὲ καὶ διὰ πολ-
λῆς εὐνοίας καὶ τιμῆς ἐσχηκότα. διὸ δώσετε ποινὴν
μὲν αὐτῷ κολασθέντες, δίκην δ' ἑμοὶ τοῦ νομίσαντος
ἠδέως ἔξειν με τῇ Ἰεβόσθου τελευταίῃ τοῦτον ἀνελεῖν·
15 οὐ γὰρ ἐδύνασθε μᾶλλον ἀδικῆσαι τὴν ἐμὴν δόξαν ἢ
τοῦθ' ὑπολαβόντες." ταῦτ' εἰπὼν πᾶσαν αἰκίαν αὐτοῦς
αἰκισάμενος διεχρήσατο, καὶ τὴν Ἰεβόσθου κεφαλὴν ἐν
τῷ Ἀβεννήρου τάφῳ πάντων ἀξιώσας ἐκῆδευσεν.

τούτων δὲ τοιοῦτο λαβόντων τέλος, ἦκου ἅπαντες 2
20 οἱ τοῦ λαοῦ τῶν Ἑβραίων πρῶτοι πρὸς Δαυίδην εἰς
Χεβρώνα, οἳ τε χιλίαρχοι καὶ ἠγεμόνες αὐτῶν, καὶ
παρεδίδοσαν αὐτούς, τὴν τε εὐνοίαν ἣν ἔτι καὶ Σαού-
λου ζῶντος εἶχον πρὸς αὐτὸν ὑπομιμνήσκοντες, καὶ τὴν
τιμὴν ἣν γενόμενον τότε χιλίαρχον τιμῶντες οὐ διέλι-
25 πον, ὅτι τε βασιλεὺς ὑπὸ τοῦ θεοῦ διὰ Σαμουήλου τοῦ
προφήτου χειροτονηθεῖη καὶ παῖδες αὐτοῦ, καὶ ὡς τὴν
Ἑβραίων χώραν αὐτῷ σῶσαι καταγωνισαμένῳ Παλαι-
στίνους δέδωκεν ὁ θεός, ἐμφανίζοντες. ὁ δὲ ταύτης
τε ἀποδέχεται τῆς προθυμίας αὐτοῦς, καὶ παρακαλέσας
30 διαμένειν (οὐ γὰρ ἔσεσθαι μετάνοιαν αὐτοῖς ἐκ τοῦ
τοιούτους εἶναι), κατευωχήσας καὶ φιλοφρονησάμενος,
ἐπεμψε τὸν λαὸν παρ' αὐτὸν ἄξοντας ἅπαντα. καὶ

συνήλθον ἐκ μὲν τῆς Ἰούδα φυλῆς ὀπλιτῶν ὡς ὀκτακό-
 σιοι καὶ ἑξακισχίλιοι, φοροῦντες ὄπλα θυρεὸν καὶ
 σειφομάστιγν (οὗτοι δὲ τῷ Σαούλου παιδί παρεμένον
 τούτων γὰρ χωρὶς ἡ Ἰούδα φυλὴ τὸν Δαυίδην ἀπέδειξε
 βασιλέα), ἐκ δὲ τῆς Συμεῶνος φυλῆς ἑπτακισχίλιοι ⁵
 καὶ ἑκατὸν, ἐκ δὲ τῆς Λενίτιδος τετρακισχίλιοι ἑπτα-
 κόσιοι, ἔχοντες ἄρχοντα Ἰώδαμον. μετὰ τούτους ἦν
 ὁ ἀρχιερεὺς Σάδωκος σὺν εἰκοσι καὶ δύο συγγενέσιν
 ἡγεμόσιν. ἐκ δὲ τῆς Βενιαμίτιδος φυλῆς ὀπλίται τε-
 τρακισχίλιοι (ἡ γὰρ φυλὴ περιέμενεν ἔτι τῶν τοῦ ¹⁰
 γένους τοῦ Σαούλου τινὰ βασιλεῦσαι προσδοκῶσα),
 ἐκ δὲ τῆς Ἐφραΐμου φυλῆς δισμύριοι καὶ ὀκτακόσιοι
 τῶν δυνατωτάτων καὶ κατ' ἰσχὴν διαφερόντων, ἐκ
 δὲ τῆς Μανασσήτιδος φυλῆς τοῦ ἡμίσεος μύριοι
 ὀκτακισχίλιοι τῶν δυνατωτάτων, ἐκ δὲ τῆς Ἰσαχάρου ¹⁵
 φυλῆς διακόσιοι μὲν οἱ προγεννώσκοντες τὰ μέλλοντα,
 ὀπλίται δὲ δισμύριοι, ἐκ δὲ τῆς Ζαβουλῶνος φυλῆς
 ὀπλιτῶν ἐπιλέκτων πέντε μυριάδες· αὕτη γὰρ ἡ φυλὴ
 μόνη πᾶσα πρὸς Δαυίδην συνήλθεν. οὗτοι πάντες
 τὸν αὐτὸν ὀπλισμὸν εἶχον τοῖς τῆς Γάδου φυλῆς. ²⁰
 ἐκ δὲ τῆς Νεφθαλίτιδος φυλῆς ἐπίσημοι καὶ ἡγεμόνες
 χίλιοι, ὄπλοις χρώμενοι θυρεῶ καὶ δόρατι· ἠκολού-
 θηει δ' ἡ φυλὴ ἀναρίθμητος οὕσα. ἐκ δὲ τῆς Δανίτι-
 δος φυλῆς ἐκλεκτοὶ δισμύριοι ἑπτακισχίλιοι ἑξακόσιοι,
 ἐκ δὲ τῆς Ἀσείρου φυλῆς μυριάδες τέσσαρες, ἐκ δὲ ²⁵
 τῶν δύο φυλῶν τῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ τοῦ
 λοιποῦ τῆς Μανασσήτιδος φυλῆς ὀπλισμένων θυρεὸν
 καὶ δόρυ καὶ περικεφαλαίαν καὶ ἄμφαιαν μυριάδες
 δώδεκα. καὶ αἱ λοιπαὶ φυλαὶ ἄμφαιαίς ἐχρῶντο.
 τοῦτο δὲ πᾶν τὸ πλῆθος εἰς Χεβρώνα πρὸς Δαυί- ³⁰
 δην συνήλθε μετὰ πολλῆς παρασκευῆς σιτίων καὶ
 οἴνου καὶ τῶν πρὸς τροφήν πάντων, καὶ μὴ γνώμη

τὸν Δαυίδην βασιλεύειν ἐκύρωσαν. ἐπὶ δὲ τρεῖς ἡμέ-
 ρας ἐορτάσαντος τοῦ λαοῦ καὶ κατεωχηθέντος ἐν Χε-
 βρώνι, ὁ Δαυίδης μετὰ πάντων ἐκείθεν ἄρας ἦκεν εἰς
 Ἱερουσόλυμα.

⁵ τῶν δὲ κατοικούντων τὴν πόλιν Ἰεβουσαίων (γένος ³
 δ' εἰσὶν οὗτοι Χανααίων) ἀποκλεισάντων αὐτῶ τὰς πύ-
 λας, καὶ τοὺς πεπηρωμένους τὰς ὄψεις καὶ τὰς βάσεις
 καὶ πᾶν τὸ λελωβημένον στησάντων ἐπὶ χλεύῃ τοῦ βα-
 σιλέως ἐπὶ τοῦ τείχους, καὶ λεγόντων κωλύειν αὐτὸν
¹⁰ εἰσελθεῖν τοὺς ἀναπήρους (ταῦτα δὲ ἔπραττον κατα-
 φρονοῦντες τῇ τῶν τειχῶν ὀχυρότητι), ὀργισθεὶς πο-
 λιορκεῖν ἤρξατο τὰ Ἱερουσόλυμα. καὶ πολλῇ σπουδῇ καὶ
 προθυμίᾳ χρησάμενος ὡς διὰ τοῦ ταύτην ἔλεῖν εὐθύς
 ἐμφανίσαν τὴν ἰσχύην, καὶ καταπληξόμενος εἰ τινες ἄρα
¹⁵ καὶ ἄλλοι τὸν αὐτὸν ἐκείνοις τρόπον διέκειντο πρὸς αὐ-
 τόν, λαμβάνει κατὰ κράτος τὴν κάτω πόλιν. ἔτι δὲ τῆς
 ἄκρας λειπομένης, ἔγνω τιμῆς ὑποσχέσει καὶ γερωῶν ὁ
 βασιλεὺς προθυμοτέρους ἐπὶ τὰ ἔργα τοὺς στρατιώτας
 παρασκευάσαι, καὶ τῷ διὰ τῶν ὑποκειμένων φαράγγων
²⁰ ἐπὶ τὴν ἄκραν ἀναβάντι καὶ ταύτην ἐλόντι στρατηγίαν
 ἅπαντος τοῦ λαοῦ δώσειν ἐπηγγείλατο. πάντων δὲ φι-
 λοτιμουμένων ἀναβῆναι καὶ μηδένα πόνον ὀκνοῦντων
 ὑφίστασθαι δι' ἐπιθυμίαν τῆς στρατηγίας, ὁ Σαουρίας
 παῖς Ἰάαβος ἔφθη τοὺς ἄλλους καὶ ἀναβάς ἐβόησε πρὸς
²⁵ τὸν βασιλέα, τὴν στρατηγίαν ἀπαιτῶν.

ἐκβαλὼν δὲ τοὺς Ἰεβουσαίους ἐκ τῆς ἄκρας, καὶ αὐ- ²
 τὸς ἀνοικοδομήσας τὰ Ἱερουσόλυμα, πόλιν αὐτὴν Δαυί-
 δου προσηγόρευσε, καὶ τὸν ἅπαντα χρόνον ἐν αὐτῇ
 διέτριψε βασιλεύων. ὁ δὲ χρόνος ὃν τῆς Ἰούδα φυλῆς
³⁰ ἤρξε μόνης ἐν Χεβρώνι ἐγένετο ἔτη ἑπτὰ καὶ μῆνες ἕξ.
 ἀποδείξας δὲ βασιλεῖον τὰ Ἱερουσόλυμα, λαμπροτέροις
 αἰεὶ καὶ μᾶλλον ἐχρήτο τοῖς πράγμασι, τοῦ θεοῦ προ-

νοουμένου κρείττω ποιεῖν αὐτὰ καὶ λαμβάνειν ἐπίδο-
σιν. πέμψας δὲ πρὸς αὐτὸν καὶ Εἰραμος ὁ Τυρίων
βασιλεὺς φιλίαν καὶ συμμαχίαν συνέθετο. ἔπεμψε δ'
αὐτῷ καὶ δωρεὰς ξύλα κέδρινα καὶ τεργίτας ἄνδρας,
τέκτονας καὶ οἰκοδόμους, οἱ κατασκευάσειαν βασιλείου 5
ἐν Ἱεροσολύμοις. Δαυίδης δὲ τὴν τε κάτω πόλιν περι-
λαβὼν καὶ τὴν ἄκραν συνάψας αὐτῇ ἐποίησεν ἐν σῶμα,
καὶ περιτειχίσας ἐπιμελητὴν τῶν τειχῶν κατέστησεν
Ἰάαβον. [πρῶτος οὖν Δαυίδης τοὺς Ἰεβουσαίους ἐξ
Ἱεροσολύμων ἐκβαλὼν ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσε τὴν 10
πόλιν· ἐπὶ γὰρ Ἀβράμου τοῦ προγόνου ἡμῶν Σόλυμα
ἐκαλεῖτο. μετὰ ταῦτα δὲ αὐτὴν φασὶ τινες ὅτι καὶ Ὅμη-
ρος ταῦτα ὠνόμασε Σόλυμα· τὸ γὰρ ἱερὸν τὰ Σόλυμα
κατὰ τὴν Ἑβραίων ὠνόμασε γλωσσῶν, ὃ ἔστιν ἀσφά-
λεια.] ἦν δὲ πᾶς ὁ χρόνος ἀπὸ τῆς Ἰησοῦ τοῦ στρατη- 15
γοῦ ἐπὶ Χαναναίους στρατείας καὶ τοῦ πολέμου καθ'
ὃν κρατήσας αὐτῶν κατένειμε ταύτην τοῖς Ἑβραίοις, καὶ
οὐκέτι τοὺς Χαναναίους ἐκβαλεῖν ἐξ Ἱεροσολύμων ἐδυ-
νήθησαν οἱ Ἰσραηλῖται μέχρις οὗ Δαυίδης αὐτοὺς ἐξέ-
πολιόρκησεν, ἔτη πεντακόσια καὶ πεντεκαίδεκα. 20

3 ποιήσομαι δὲ καὶ μνήμην Ὀρόννα, πλουσίου μὲν
ἀνδρὸς τῶν Ἰεβουσαίων, οὐκ ἀναιρεθέντος δὲ ἐν τῇ Ἱε-
ροσολύμων πολιορκίᾳ ὑπὸ Δαυίδου διὰ τὴν πρὸς τοὺς
Ἑβραίους εὐνοίαν αὐτοῦ καὶ τινα καὶ χάριν καὶ σπου- 25
δὴν πρὸς αὐτὸν γενομένην τὸν βασιλέα, ἦν μικρὸν
ὑστερον εὐκαιρότερον σημανῶ. ἔγρησε δὲ καὶ ἄλλας
γυναῖκας πρὸς ταῖς οὖσαις αὐτῷ Δαυίδης καὶ παλλακὰς
ἔσχεν. ἐποίησατο δὲ καὶ παῖδας ἑνδεκα ἄριθμόν, οὓς
προσηγόρευσεν Ἀμνοῦς, Ἐμνοῦς, Ἐβαν, Νάθαν, Σο- 30
λομών, Ἰεβάρ, Ἐλιήν, Φάλνα, Ἥνναφὴν, Ἰενάε, Ἐλι-
φαλέ, ἔτι δὲ καὶ θυγατέρα Θαμάραν. τούτων οἱ μὲν
ἐννέα ἐξ εὐγενίδων ἦσαν γεγονότες, οὓς δὲ τελευταίους

εἰρήκαμεν δύο, ἐκ τῶν παλλακίδων· Θαμάρα δὲ ὁμο-
μήτριος Ἀβεσαλώμῳ ἦν.

γρόντες δ' οἱ Παλαιστῖνοι τὸν Δαυίδην βασιλέα ὑπὸ 4
τῶν Ἑβραίων ἀποδεδειγμένον στρατεύουσιν ἐπ' αὐτὸν
εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ καταλαβόμενοι τὴν κοιλάδα τῶν
Τιτάνων καλουμένην (τόπος δὲ ἔστιν οὐ πόρρω τῆς πό-
λεως) ἐν αὐτῇ στρατοπεδεύονται. ὁ δὲ τῶν Ἰουδαίων
βασιλεὺς (οὐδὲν γὰρ ἄνευ προφητείας καὶ τοῦ κελεῦσαι
τὸν θεόν, καὶ περὶ τῶν ἐσομένων λαβεῖν ἐγγυητὴν ἐκεί-
10 νον ἑαυτῷ, ποιεῖν ἐπέτρεπεν) ἐκέλευσε τὸν ἀρχιερεᾶ,
τί δοκεῖ τῷ θεῷ καὶ ποταπὸν ἔσται τὸ τῆς μάχης τέλος,
προλέγειν αὐτῷ. προφητεύσαντος δὲ νίκην καὶ κρά-
τος, ἐξάγει τὴν δύναμιν ἐπὶ τοὺς Παλαιστῖνους· καὶ
γενομένης συμβολῆς, αὐτὸς κατόπιον αἰφνιδίως ἐπιπε- 15
σῶν τοῖς πολεμίοις τοὺς μὲν αὐτῶν ἀπέκτεινε τοὺς δὲ
εἰς φυγὴν ἐτρέψατο. ὑπολάβη δὲ μηδεὶς ὀλίγην τὴν
τῶν Παλαιστῖνων στρατιάν ἐλθεῖν ἐπὶ τοὺς Ἑβραίους,
τῷ τάχει τῆς ἡττης καὶ τῷ μηδὲν ἔργον ἐπιδείξασθαι
γευναῖον μηδὲ μαρτυρίας ἄξιον στοχαζόμενος αὐτῶν
20 τὴν βραδυτῆτα καὶ τὴν ἀγέννηϊαν, ἀλλὰ γινωσκέτω Συ-
ρίαν τε ἅπασαν καὶ Φοινίκην καὶ πρὸς τούτοις ἄλλα
ἔθνη πολλὰ καὶ μάχιμα συστρατεῦσαι αὐτοῖς καὶ τοῦ
πολέμου κοινωνῆσαι· ὃ καὶ μόνον ἦν αἴτιον τοσαυτά-
κισ αὐτοῖς νικωμένοις καὶ πολλὰς ἀποβάλλουσι μυριά- 25
δας μετὰ μείζονος ἐπιέναι τοῖς Ἑβραίοις δυνάμεως. ἀμέ-
λει καὶ ταύταις πταίσαντες ταῖς μάχαις τριπλασίῳ στρα-
τῷ ἐπῆλθον τῷ Δαυίδῃ καὶ εἰς ταὐτὸ χωρίον ἐστρατο-
πεδεύσαντο. πάλιν δὲ τοῦ βασιλέως τῶν Ἰσραηλιτῶν
ἐρομένου τὸν θεὸν περὶ τῆς περὶ τὴν μάχην ἐξόδου,
30 προφητεύει ὁ ἀρχιερεὺς ἐν τοῖς ἄλλεσι τοῖς καλουμέ-
νοις Κλαυθμῶσι κατέχειν τὴν στρατιάν, οὐκ ἄπωθεν
μὲν οὖσι τοῦ τῶν πολεμίων στρατοπέδου, κινεῖν δ'

αὐτὸν μὴ πρότερον, μηδ' ἄρχεσθαι μάχης, πρὶν ἢ τὰ ἄλλα σαλευέσθαι μὴ πνέοντος ἀνέμου. ὡς δ' ἐσαλεύθη τὰ ἄλλα καὶ ὁ καιρὸς ὃν αὐτῷ προεῖπεν ὁ θεὸς παρῆν, οὐδὲν ἐπισχῶν ἐφ' ἐτοίμην ἤδη καὶ φανεράν ἐξῆλθε τὴν νίκην. οὐ γὰρ ὑπέμειναν αὐτὸν αἱ τῶν πολεμίων φάλαγγες, ἀλλ' εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης συμβολῆς τραπέντας ἐνέκειτο κτείνων. καὶ διώκει μὲν αὐτοὺς ἄχρι πόλεως Γαζάρων (ἣ δ' ἐστὶν ὄρος αὐτῶν τῆς χώρας), εἶτα διαρπάσας αὐτῶν τὴν παρεμβολήν, καὶ πολλὴν εὐρῶν ἐν αὐτῇ πλουτοῦν, καὶ τοὺς θεοὺς αὐτῶν διέφθειρεν.

2 τοιοῦτου δ' ἀποβάντος καὶ ταύτης τῆς μάχης τοῦ τέλους, ἔδοξε Δαυίδῃ, συμβουλευσαμένῳ μετὰ τῶν γερόντων καὶ ἡγεμόνων καὶ χιλιάρχων, μεταπέμψασθαι τῶν ὁμοφύλων ἐξ ἀπάσης τῆς χώρας πρὸς αὐτὸν τοὺς ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας, ἔπειτα τοὺς ἱερεῖς καὶ Λευίτας, καὶ πορευθέντας εἰς Καριαθιάριμα μετακομίσει τὴν τοῦ θεοῦ κιβωτὸν ἐξ αὐτῆς εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ θρησκεύειν ἐν αὐτῇ λοιπὸν ἔχοντας αὐτὴν θυσίαις καὶ ταῖς ἄλλαις τιμαῖς αἷς χαίρει τὸ θεῖον. εἰ γὰρ ἔτι Σαούλου βασιλεύοντος ταῦτ' ἐπραξαν, οὐκ ἂν δεινὸν οὐδὲν ἔπαθον. συνελθόντος οὖν τοῦ λαοῦ παντὸς καθὼς ἐβουλεύσαντο, παραγίνεται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν κιβωτὸν· ἦν βαστάσαντες ἐκ τῆς Ἀμιναδάβου οἰκίας οἱ ἱερεῖς, καὶ ἐπιθέντες ἐφ' ἄμαξαν καινὴν, ἔλκειν ἀδελφοῖς τε καὶ παισὶν ἐπέτρυσαν μετὰ τῶν βοῶν. προῆγε δ' ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶν σὺν αὐτῷ τὸ πλῆθος, ὑμνοῦντες τὸν θεὸν καὶ ἄδοντες πᾶν εἶδος μέλους ἐπιχώριον, σὺν τε ἡῶν ποικίλων κρουμάτων τε καὶ ὄρχήσεων καὶ ψαλμῶν, ἔτι δὲ καὶ σάλπιγγος καὶ κυμβάλων, κατὰγοντες τὴν κιβωτὸν εἰς Ἱερουσόλυμα. ὡς δ' ἄχρι τῆς Χειδώνος ἄλwanος, τόπου τινὸς οὕτω καλουμένου, προῆλθον, τελευταῖα Ὁζᾶς κατ'

ὄργην τοῦ θεοῦ· τῶν βοῶν γὰρ ἐπινευσάντων ἐκτείναντα τὴν χεῖρα καὶ κατασχέειν τὴν κιβωτὸν θελήσαντα, ὅτι μὴ ὦν ἱερεὺς ἤψατο ταύτης, ἀποθανεῖν ἐποίησε. καὶ ὁ μὲν βασιλεὺς καὶ ὁ λαὸς ἐδυσοφόρησαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ὁζᾶ, ὁ δὲ τόπος ἐν ᾧ ἐτελεύτησεν, ἔτι νῦν Ὁζᾶ διακοπὴ καλεῖται. δεισας δὲ ὁ Δαυίδης καὶ λογισάμενος μὴ ταῦτο πάθῃ τῷ Ὁζᾶ δεξάμενος τὴν κιβωτὸν παρ' αὐτὸν ἐν τῇ πόλει, ἐκείνου, διότι μόνον ἐξέτεινε τὴν χεῖρα πρὸς αὐτήν, οὕτως ἀποθανόντος, οὐκ εἰσδέχεται μὲν αὐτὴν πρὸς ἑαυτὸν εἰς τὴν πόλιν, ἀλλ' ἐκνεύσας εἰς τι χωρίον ἀνδρὸς δικαίου, Ὁβεδάμου ὄνομα, Λευίτου τὸ γένος, παρ' αὐτῷ τὴν κιβωτὸν τίθησιν. ἐπιμένει δ' ἐπὶ τρεῖς ὅλους μῆνας αὐτόθι, καὶ τὸν οἶκον τὸν Ὁβεδάμου ἠΐξῃσέ τε καὶ πολλῶν αὐτῷ μετέδωκεν ἀγαθῶν. ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ὅτι ταῦτα συμβέβηκεν Ὁβεδάμῳ, ὡς ἐκ τῆς προτέρας πενίας καὶ ταπεινότητος ἀθρόως εὐδαίμων καὶ ζηλωτὸς γέγονε παρὰ πᾶσι τοῖς ὁρωσὶ καὶ πυνθανομένοις τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, θαρσύνσας ὡς οὐδενὸς κακοῦ πειραθησόμενος, τὴν κιβωτὸν πρὸς αὐτὸν μετακομίζει, τῶν μὲν ἱερέων βασταζόντων αὐτήν, ἐπὶ δὲ χορῶν οὐς διεκόσμησεν ὁ βασιλεὺς προαγόντων, αὐτοῦ δ' ἐν κινύρα παραπαίζοντος καὶ κροτοῦντος, ὥστε καὶ τὴν γυναῖκα Μιχάλαν, Σαούλου δὲ θυγατέρα τοῦ πρώτου βασιλέως, ἰδοῦσαν αὐτὸν τοῦτο ποιοῦντα χλευάσαι. εἰσκομίσαντες δὲ τὴν κιβωτὸν τιθέασιν ὑπὸ τὴν σκηνὴν ἣν Δαυίδης ἐπηξεν αὐτῇ, καὶ θυσίας τε ἐπετέλεσε πολυτελεῖς καὶ εἰρημικὰς ἀνήνεγκε, καὶ τὸν ὄχλον ἐστιᾷ ἅπαντα, καὶ γυναῖξιν καὶ ἀνδράσι καὶ νηπίοις διαδοὺς κολλυρίδα ἄρτου καὶ ἐσχαρίτην καὶ λάζανον τηρανιστὸν καὶ μερίδα θύματος. καὶ τὸν μὲν λαὸν οὕτω κατευωχῆσας ἀπέπεμψε, αὐτὸς δ' εἰς τὸν οἶκον τὸν αὐτοῦ παραγίνεται· παραστᾶσα δ' αὐτῷ Μι- 3

χάλα ἢ γυνή, Σαούλου δὲ θυγάτηρ, τὰ τε ἄλλα αὐτῷ
κατηύχετο καὶ παρὰ τοῦ θεοῦ γενέσθαι ἤτει πάνθ' ὅσα
παρασχεῖν αὐτῷ δυνατόν εὐμενεὶ τυγχάνουσι, καὶ δὴ
κατεμέμψατο ὡς ἀκοσμήσειεν ὀρχούμενος ὁ τηλικούτος
βασιλεὺς καὶ γυμνούμενος ὑπὸ τῆς ὀρχήσεως καὶ ἐν 5
δούλοις καὶ ἐν θεραπαίνισιν. ὁ δ' οὐκ αἰδέϊσθαι ταῦτα
ποιήσας εἰς τὸ τῷ θεῷ κεχαρισμένον ἔφασκεν, ὃς αὐτὸν
καὶ τοῦ πατρὸς αὐτῆς καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων προετί-
μησε, παίζειν τε πολλάκις καὶ χορεῦσαι μηδένα τοῦ
δόξαι ταῖς θεραπαίνισιν αἰσχρὸν καὶ αὐτῇ τὸ γινόμενον 10
ποιησάμενος λόγον. ἡ δὲ Μιχάλα αὕτη Δαυίδην μὲν
συνοικοῦσα παῖδας οὐκ ἐποίησατο, γαμηθεῖσα δὲ ὕστε-
ρον ᾧ παρέδωκεν αὐτὴν ὁ πατὴρ Σάουλος (τότε δὲ
ἀποσπᾶσας αὐτὸς εἶχε), πέντε παῖδας ἔτεκε.

4 καὶ περὶ μὲν τούτων κατὰ χώραν δηλώσομεν· ὄρα 15
δὲ ὁ βασιλεὺς κατὰ πᾶσαν τὰ πράγματα αὐτῷ σχεδὸν
ἡμέραν ἀμείνω γινόμενα ἐκ τῆς τοῦ θεοῦ βουλήσεως,
ἐνόμιζεν ἑξαμαρτάνειν αὐτόν, εἰ μένων αὐτὸς ἐν οἴκοις
ἐκ κέδρου πεπονημένοις, ὑψηλοῖς τε καὶ καλλίστην τὴν
ἄλλην κατασκευὴν ἔχουσι, περιορᾷ τὴν κιβωτὸν ἐν 20
σκηνῇ κειμένην, ἐβούλετο δὲ τῷ θεῷ κατασκευάσαι
ναὸν, ὡς Μωϋσῆς προεῖπεν. καὶ περὶ τούτων Ναθάνᾳ
τῷ προφήτῃ διαλεχθεὶς, ἐπεὶ ποιεῖν ὅ τι περ ὄρω-
ται προσέταξεν αὐτόν ὡς τοῦ θεοῦ πρὸς ἅπαντ' αὐτῷ
συνεργοῦ παρόντος, εἶχεν ἤδη περὶ τὴν τοῦ ναοῦ κα- 25
τασκευὴν προθυμότερον. τοῦ θεοῦ δὲ κατ' ἐκείνην
τὴν νύκτα τῷ Ναθάνᾳ φανέντος, καὶ φράσαι κελεύσαν-
τος τῷ Δαυίδῃ ὡς τὴν μὲν προαίρεσιν αὐτοῦ καὶ τὴν
ἐπιθυμίαν λίαν ἀποδέχεται, μηδενὸς μὲν πρότερον εἰς
νοῦν βαλομένου ναὸν αὐτῷ κατασκευάσαι, τούτου δὲ 30
ταύτην τὴν διάνοιαν λαβόντος, οὐκ ἐπιτρέπειν δὲ πολ-
λοὺς πολέμους ἡγωνισμένῳ καὶ φόνῳ τῶν ἐχθρῶν με-

μασμένῳ ποιῆσαι ναὸν αὐτῷ· μετὰ μέντοι γε τὸν θά-
νατον αὐτοῦ, γηράσαντος καὶ μακρὸν ἀνύσαντος βίου,
ἔσεσθαι τὸν ναὸν ὑπὸ τοῦ παιδὸς τοῦ μετ' αὐτὸν τὴν
βασιλείαν παραληφόμενου, κληθησομένου δὲ Σολομῶ-
5 νος, οὗ προστήσεσθαι καὶ προνοήσειεν ὡς πατὴρ υἱοῦ
κατεπηγγέλλετο, τὴν μὲν βασιλείαν τέκνων ἐκρόνοις
φυλάξων καὶ παραδώσων, αὐτὸν δὲ τιμωρήσων, ἀν-
ἀμαρτῶν τύχῃ, νόσῃ καὶ γῆς ἀφορία· μαθὼν ταῦτα
παρὰ τοῦ προφήτου Δαυίδῃς, καὶ περιχαρῆς γενόμε-
10 νος ἐπὶ τῷ τοῖς ἐκρόνοις αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν διαμένουσαν
ἐγνωκέναι βεβαίως, καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ λαμπρὸν ἐσό-
μενον καὶ περιβόητον, πρὸς τὴν κιβωτὸν παραγίνεται,
καὶ πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον ἤρξατο προσκυνεῖν καὶ περὶ
πάντων εὐχαριστεῖν τῷ θεῷ, ὧν τε αὐτῷ παρέσχηκεν
15 ἤδη ἐκ ταπεινοῦ καὶ ποιμένος εἰς τηλικούτον μέγεθος
ἡγεμονίας τε καὶ δόξης ἀναγαγόν, ὧν τε τοῖς ἐκρόνοις
αὐτοῦ καθυπέσχετο, καὶ τῆς προνοίας ἦν Ἑβραίων καὶ
τῆς τούτων ἐλευθερίας ἐποίησατο. ταῦτα εἰπὼν καὶ
τὸν θεὸν ὑμνήσας ἀπαλλάσσεται.

20 Ἰδὲ ἀλιπὼν δὲ ὀλίγον χρόνον, ἔγνω δεῖν ἐπὶ τοὺς Πα- 5
λαιστίνους ἐκστρατεύειν καὶ μηδὲν ἀργὸν μηδὲ ἄφθυ-
μον ἐν τοῖς πράγμασιν ὄρα ἔν γινόμενον, ἴν', ὡς τὸ θεῖον
αὐτῷ προεῖπε, καταστρεψάμενος τοὺς πολεμίους ἐν εἰ-
ρήνῃ τὸ λοιπὸν τοὺς ἐκρόνους αὐτοῦ βασιλεύοντας κα-
25 τάλιποι. καὶ συγκαλέσας πάλιν τὴν στρατιάν, καὶ πα-
ραγγείλας αὐτῇ πρὸς πόλεμον ἐτοίμην καὶ παρεσκευα-
σμένην τυγχάνειν, ὅτε ἔδοξεν αὐτῷ καλῶς ἔχειν τὰ παρ'
αὐτῆς, ἄρας ἐκ τῶν Ἱεροσολύμων ἐπὶ τοὺς Παλαιστί-
νους ἦκε. κρατήσας δ' αὐτῶν τῇ μάχῃ, πολλὴν τῆς
30 χώρας ἀποτεμώμενος καὶ προσορίσας τῇ τῶν Ἑβραίων,
ἐπὶ τοὺς Μωαβίτας τὸν πόλεμον μετήγαγε, καὶ τὰ μὲν
δύο μέρη τῆς στρατιᾶς αὐτῶν τῇ μάχῃ νικήσας διέφθειρε,

τὸ δὲ λειπόμενον αἰχμάλωτον ἔλαβε. φόρους τε αὐτοῖς ἐπιτάξας κατ' ἔτος τελεῖν, εἶτα ἐπὶ Ἀδράζαρον τὸν Ἀράου μὲν υἱὸν βασιλέα δὲ τῆς Σωφηνῆς ἐστράτευσε, καὶ συμβαλὼν αὐτῷ παρὰ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν τῶν μὲν πεζῶν αὐτοῦ διεφθειρεν ὡς δισμύριους, τῶν δὲ ἵπποτων ὡς ἑπταμισχιλίους. ἔλαβε δὲ καὶ αὐτοῦ ἄρματα χίλια, καὶ τὰ πλείω μὲν αὐτῶν ἠφάνισεν, ἑκατὸν δὲ μόνον προσέταξεν αὐτῷ φυλαχθῆναι.

2 ἀκούσας δὲ ὁ Λαμασκοῦ καὶ Σύρων βασιλεὺς Ἀδαδος ὅτι πολεμεῖ Δαυίδης τὸν Ἀδράζαρον, φίλος ὢν αὐτῷ μετὰ δυνάμεως ἦκεν ἰσχυρᾶς συμμαχήσων, ἀπήλλαξε δ' οὐχ ὡς προσεδόκα συμβαλὼν πρὸς τῷ Εὐφράτη ποταμῷ, πταίσας δὲ τῇ μάχῃ καὶ πολλοὺς ἀπέβαλε τῶν στρατιωτῶν· ἔπεσον γὰρ ὑπὸ τῶν Ἑβραίων ἀναιρούμενοι τῆς Ἀδάδου δυνάμεως δισμύριοι, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἔφυγον. μὲμνηται δὲ τούτου τοῦ βασιλέως καὶ Νικόλαος, ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν ἱστοριῶν λέγων οὕτως "μετὰ δὲ ταῦτα πολλῷ χρόνῳ ὕστερον τῶν ἔγχωρίων τις, Ἀδαδος ὄνομα, πλείον ἰσχύσας Λαμασκοῦ τε καὶ τῆς ἄλλης Συρίας, ἔξω Φοινίκης, ἐβασίλευσε. πόλεμον δὲ ἐξενέγκας πρὸς Δαυίδην βασιλέα τῆς Ἰουδαίας καὶ πολλὰς μάχαις κριθεῖς, ὑστάτῃ τῇ παρὰ τὸν Εὐφράτην, ἐν ἣ ἠττάτο, ἄριστος ἔδοξεν εἶναι βασιλέων ῥώμῃ καὶ ἀνδρείᾳ." πρὸς τούτοις δὲ καὶ περὶ τῶν ἀπογόνων αὐτοῦ φησὶν ὡς μετὰ τὴν ἐκείνου τελευταίην ἐξεδέχοντο παρ' ἀλλήλων καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὸ ὄνομα, λέγων οὕτως "τελευτήσαντος δ' ἐκείνου οἱ ἀπόγονοι ἐπὶ δέκα γενεᾶς ἐβασίλευον, ἐκάστου παρὰ τοῦ πατρὸς ἅμα τῇ ἀρχῇ καὶ τὸ ὄνομα τοῦτο ἐκδεχομένου, ὥσπερ οἱ Πτολεμαῖοι ἐν Αἰγύπτῳ. μέριστον δὲ πάντων δυνηθεῖς ὁ τρίτος, ἀναμαχέσασθαι βουλόμενος τὴν τοῦ προπάτορος ἦταν, στρατεύσας ἐπὶ Ἰουδαίους ἐπόρθησε τὴν

νῦν Σαμαρεῖτιν καλουμένην." οὐ διήμαρτε δὲ τῆς ἀληθείας· οὗτος γάρ ἐστιν Ἀδαδος ὁ στρατευσάμενος ἐπὶ Σαμαρείαν Ἀχάβου βασιλεύοντος τῶν Ἰσραηλιτῶν, περὶ οὗ κατὰ χώραν ὕστερον ἐροῦμεν.

5 Δαυίδης δὲ στρατευσάμενος ἐπὶ Λαμασκὸν καὶ τὴν ἄλλην Συρίαν, πᾶσαν αὐτὴν ὑπήκοον ἐποίησατο, καὶ φρουρὰς ἐν τῇ χώρᾳ καταστήσας καὶ φόρους αὐτοῖς τελεῖν ὀρίσας ὑπέστρεψε, καὶ τὰς τε χρυσᾶς φαρέτρας καὶ τὰς πανοπλίας, ἃς οἱ τοῦ Ἀδάδου σωματοφύλακες ἐφόρουσαν, ἀνέθηκε τῷ θεῷ εἰς Ἱεροσόλυμα, ἃς ὕστερον ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς Σούσακος στρατεύσας ἐπὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ροβόαμον ἔλαβε, καὶ πολλὴν ἄλλον ἐκ τῶν Ἱεροσολύμων ἐξεφόρησε πλοῦτον. ταῦτα μὲν οὖν, ὅταν ἔλθωμεν ἐπὶ τὸν οἰκεῖον αὐτῶν τόπον, δηλώσομεν· ὁ δὲ τῶν Ἑβραίων βασιλεὺς, τοῦ θεοῦ συμπνέοντος αὐτῷ καὶ τοὺς πολέμους συγκοτοροῦντος, ταῖς καλλίσταις τῶν Ἀδράζαρου πόλεων ἐπεστράτευσε, Βετταία καὶ Μάχωνι, καὶ λαβὼν αὐτὰς κατὰ κράτος διήρπασε. χρυσὸς δ' ἐν αὐταῖς ἠφρέθη πάμπολυς καὶ ἄργυρος, ἔτι δὲ καὶ χαλκός, ὃν τοῦ χρυσοῦ κρείττονα ἔλεγον· ἐξ οὗ καὶ ὁ Σολομὼν τὸ μέγα σκεῦος, θάλασσαν δὲ καλούμενον, ἐποίησε, καὶ τοὺς καλλίστους ἐκείνους λουτήρας, ὅτε τῷ θεῷ τὸν ναὸν κατεσκεύασεν.

ὡς δὲ ὁ τῆς Ἀμάθης βασιλεὺς τὰ περὶ τὸν Ἀδράζαρον ἐπύθετο καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ διεφθαρμένην ἤκουσε, δείσας περὶ αὐτοῦ, καὶ τὸν Δαυίδην πρὶν ἐπ' αὐτὸν ἔλθῃ φιλία καὶ πίστει γνοὺς ἐνδήσασθαι, πέμπει πρὸς αὐτὸν Ἀδώραμον υἱὸν αὐτοῦ, καὶ περὶ τοῦ τὸν Ἀδράζαρον ἐχθρὸν ὄντ' αὐτῷ πολεμῆσαι χάριν ἔχειν ὁμολογῶν, καὶ συμμαχίαν πρὸς αὐτὸν καὶ φιλίαν ποιούμενος. ἔπεμψε δ' αὐτῷ καὶ δῶρα, σκεῦῃ τῆς ἀρχαίας κατασκευῆς, χρύσεια καὶ ἀργύρεα καὶ χάλκεα. Δαυί-

δης δὲ ποιησάμενος τὴν συμμαχίαν πρὸς τὸν Θαΐνον (τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ βασιλεῖ τῆς Ἀριάθης) καὶ τὰ δῶρα δεξάμενος ἀπέλυσεν αὐτοῦ τὸν υἱὸν μετὰ τιμῆς τῆς πρεπούσης ἑκατέροις. τὰ δὲ πεμφθέντα ὑπ' αὐτοῦ καὶ τὸν ἄλλου χρυσὸν καὶ ἄργυρον, ὃν ἐκ τῶν πόλεων εἰ-
 λήφει καὶ τῶν κεχειρωμένων ἐθνῶν, φέρων ἀνατίθησι τῷ θεῷ. οὐκ αὐτῷ δὲ πολεμοῦντι μόνῳ καὶ τῆς στρα-
 τιᾶς ἡγουμένῳ τὸ νικᾶν καὶ κατορθοῦν παρέσχεν ὁ θεός, ἀλλὰ καὶ πέμψαντος αὐτοῦ μετὰ δυνάμεως εἰς τὴν Ἰδομμαίαν Ἀβεσσαίων τὸν Ἰωάβου τοῦ ἀρχιστρα-
 τήρου ἀδελφόν, δι' ἐκείνου τὴν τῶν Ἰδομμαίων νίκην ἔδωκε· μυρίους γὰρ αὐτῶν καὶ ὀκτακισχιλίους Ἀβεσσαίος διέφθειρε τῇ μάχῃ. καὶ τὴν Ἰδομμαίαν ἄπασαν φρουραῖς διαλαβὼν ὁ βασιλεὺς φόρους ὑπὲρ τε τῆς χώρας καὶ τῆς ἐκάστου κεφαλῆς παρ' αὐτῶν ἐδέχετο. ἦν δὲ καὶ δίκαιος τὴν φύσιν καὶ τὰς κρίσεις πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀφορῶν ἐποιεῖτο. στρατηγὸν δ' ἀπάσης εἶχε τῆς στρατιᾶς τὸν Ἰωάβον, ἐπὶ δὲ τῶν ὑπομνημάτων Ἰωσάφατον υἱὸν Ἀχιλου κατέστησεν· ἀπέδειξε δ' ἐκ τῆς Φινεέσου οἰκίας τὸν Σάδωκον ἀρχιερεῖα μετ' Ἀβιαδάρου
 (φίλος γὰρ ἦν αὐτῷ), γραμματεῖα δὲ Σεισάν ἐποίησε· Βαναῖα δὲ τῷ Ἰωάβου τὴν τῶν σωματοφυλάκων ἀρχὴν παραδίδωσιν. οἱ δὲ πρεσβύτεροι παῖδες αὐτοῦ περὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν τούτου φυλακὴν ἦσαν.

ἔμνησθη δὲ καὶ τῶν πρὸς Ἰωνάθην τὸν Σαούλου παῖδα συνθηκῶν καὶ ὄρκων καὶ τῆς ἐκείνου πρὸς αὐτὸν φιλίας τε καὶ σπουδῆς. πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις ἄπασιν ἀγαθοῖς οἷς εἶχεν, ἔτι καὶ μνημονικώτατος τῶν εὖ ποιησάντων παρὰ τὸν ἄλλον χρόνον ὑπῆρχε. προσέταξε γοῦν ἀναζητεῖν εἰ τις ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ σώζεται, ᾧ τὰς ἀμοιβὰς ἃς ἄφειλε τῷ Ἰωνάθῃ τῆς εταιρίας ἀποδώσει. ἀχθέντος οὖν τινὸς ἡλευθηρωμένου μὲν ὑπὸ Σαού-

λου, δυνάμενον δὲ γινώσκειν τοὺς ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ περιόντας, ἀνέκριεν εἰ τίνα ἔχει λέγειν τῶν Ἰωνάθῃ προσηκόντων ζῶντα καὶ κομίσασθαι τὰς τῶν εὐεργεσιῶν χάριτας δυνάμενον, ὃν αὐτὸς ἔτυχε παρὰ Ἰωνάθου. φήσαντος δ' υἱὸν αὐτοῦ περιλείπεσθαι, Μεμφίβοσθον ὄνομα, πεπηρωμένον τὰς βάσεις (τῆς γὰρ τροφοῦ, μετὰ τὸ προσαγγελθῆναι τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὸν πάππον ἐν τῇ μάχῃ πεσόντας, ἀρπασαμένης καὶ φευγούσης ἀπὸ τῶν ὤμων αὐτὸν κατενεχθῆναι καὶ βλαβῆ-
 ναι τὰς βάσεις), μαθὼν ὅπου τε καὶ παρὰ τίῃ τρέφεται, πέμψας πρὸς τὸν Μάχειρον εἰς Λαβαθὰ πόλιν (παρὰ τούτῳ γὰρ ὁ τοῦ Ἰωνάθου παῖς ἐτρέφετο) μεταπέμπεται πρὸς αὐτόν. ἔλθων δὲ ὁ Μεμφίβοσθος πρὸς τὸν βασιλέα, πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον προσεκύνησεν αὐτόν. ὁ δὲ Δαυίδης θαρρεῖν τε προυτρέπετο καὶ τὰ βελτίω προσδοκᾶν. δίδωσι δ' αὐτῷ καὶ τὸν πατρῶον οἶκον καὶ πᾶσαν τὴν οὐσίαν ἣν ὁ πάππος αὐτοῦ Σαούλος ἐκτήσατο, σύσσιτόν τε καὶ ὁμοτρόπεζον ἐκέλευσεν εἶναι καὶ μηδεμίαν ἡμέραν ἀπολείπεσθαι τῆς σὺν αὐτῷ διαίτης. τοῦ δὲ παιδὸς προσκυνήσαντος ἐπὶ τε τοῖς λόγοις καὶ ταῖς δωρεαῖς, καλέσας τὸν Σιβᾶν τὸν τε πατρῶον οἶκον ἔλεγε δεδωρῆσθαι τῷ παιδί καὶ πᾶσαν τὴν Σαούλου κτήσιν, αὐτόν τε ἐκέλευσεν ἐργαζόμενον αὐτοῦ τὴν γῆν καὶ προνοούμενον ἀπάντων τὴν πρόσοδον εἰς Ἱεροσόλυμα κομίζειν. ἄγεται δ' αὐτόν καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐπὶ τὴν αὐτοῦ τράπεζαν, αὐτόν τε τὸν Σιβᾶν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ (ἦσαν δ' οὗτοι πεντεκαίδεκα) καὶ τοὺς οἰκέτας αὐτοῦ, τὸν ἀριθμὸν ὄντας εἴκοσιν, τῷ παιδί χαρίζεται Μεμφιβόσθῳ. ταῦτα διαταξαμένου τοῦ βασιλέως, ὁ μὲν Σιβᾶς προσκυνήσας καὶ πάντα ποιήσεν εἰπὼν ἀνεχώρησεν, ὁ δὲ Ἰωνάθου παῖς ἐν Ἱεροσολύμοις κατῴκει, συνεστιώμενος τῷ βασιλεῖ καὶ πάσης ὡς υἱὸς αὐτοῦ

θεραπείας τυγχάνων. ἐγένετο δ' αὐτῷ καὶ παῖς, ὃν Μιχὰν προσηγόρευσε.

6 καὶ οἱ μὲν περιλειφθέντες ἐκ τοῦ Σαούλου γένους καὶ Ἰωαάβου τούτων ἐτυχον παρὰ Δαυίδου τῶν τιμῶν· τελευτήσαντος δὲ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν τοῦ τῶν Ἀμ- 5
μανιτῶν βασιλέως Ναάσου (φίλος δ' ἦν οὗτος αὐτῷ) καὶ διαδεξαμένου τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τοῦ παιδός, πέμψας Δαυίδης πρὸς αὐτὸν παρεμυθήσατο, πρῶως τε φέρειν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ πατρὸς παραινῶν, καὶ τὴν αὐτὴν φιλίαν μένειν ἢ πρὸς ἐκείνον ἢ τούτῳ προσδο- 10
κᾶν. οἱ δὲ τῶν Ἀμμαιτιῶν ἄρχοντες κακοήθως, ἀλλ' οὐ κατὰ τὸν τοῦ Δαυίδου τρόπον, ταῦτ' ἐδέξαντο, καὶ παρώτρυναν τὸν βασιλέα, λέγοντες κατασκόπους πε- 15
πομφεῖναι τῆς χώρας Δαυίδην καὶ τῆς αὐτῶν δυνάμεως ἐπὶ προφάσει φιλοφροσύνης· φυλάττεσθαι τε συνεβού- 15
λευον καὶ μὴ προσέχειν τοῖς λόγοις αὐτοῦ, μὴ καὶ σφα- λεῖς ἀπαρηγορήτῳ συμφορᾷ περιπέσῃ. ταῦτ' οὖν δό- 20
ξας πιθανώτερα λέγειν τοὺς ἄρχοντας ἢ τάληθές εἶχεν, ὁ τῶν Ἀμμαιτιῶν βασιλεὺς Ναάσης τοὺς παρὰ τοῦ Δαυίδου πεμφθέντας πρέσβεις χαλεπῶς περιύβρισε· 20
ξυρήσας γὰρ αὐτῶν τὰ ἡμίση τῶν γενεῶν, καὶ τὰ ἡμίση τῶν ἱματίων περιτεμῶν, ἔργοις ἀπέλυσε κομί- 25
ζοντας, οὐ λόγοις, τὰς ἀποκρίσεις. ἰδὼν δὲ ταῦτα ὁ τῶν Ἰσραηλιτῶν βασιλεὺς ἠγανάκτησε, καὶ δῆλος ἦν οὐ περιψόμενος τὴν ὕβριν καὶ τὸν προπηλακισμόν, 25
ἀλλὰ πολεμήσων τοῖς Ἀμμαιτίαις καὶ τιμωρίαν αὐτῶν τῆς παρανομίας τῆς εἰς τοὺς πρεσβευτὰς εἰσπραξόμε- 30
νος τὸν βασιλέα. συνέντες δὲ οἱ τε ἀναγκαῖοι καὶ ἠγε- 30
μόνες ὅτι παρεσπυδήκασιν καὶ δίκην ὑπὲρ τούτων ὀφεί- 35
λουσι, προπαρεσκευάζοντο εἰς τὸν πόλεμον· καὶ πέμ- 39
ψαντες πρὸς Σύρον τὸν τῶν Μεσοποταμιτῶν βασιλέα χίλια τάλαντα, σύμμαχον αὐτὸν ἐπὶ τούτῳ γενέσθαι τῷ

μισθῷ παρεκάλεσαν καὶ Σουβάν. ἦσαν δὲ τοῖς βασι- 1
λεῦσι τούτοις πεζῶν δύο μυριάδες. προσεμισθώσαντο 2
καὶ τὸν τῶν Ἀμαληκιτῶν βασιλέα καὶ τέταρτον Ἴστω- 3
βον ὄνομα, καὶ τούτους ἔχοντας μυρίους καὶ δισχιλίους 4
5 ὀπλίτας.

οὐ κατεπλάγη δὲ τὴν συμμαχίαν καὶ τὴν τῶν Ἀμ- 2
μανιτῶν δύναμιν ὁ Δαυίδης, τῷ θεῷ δὲ πεποιθῶς ἐν 3
τῷ δικαίως αὐτοῖς ἀνθ' ὧν ὑβρίσθη πολεμεῖν μέλλειν, 4
Ἰωάβον τὸν ἀρχιστράτηγον, δοὺς αὐτῷ τῆς στρατιᾶς τὸ 5
10 ἀκμαιοτάτον, ἐξ αὐτῆς ἐπέμψεν ἐπ' αὐτούς. ὁ δὲ πρὸς τῇ 11
μητροπόλει τῶν Ἀμμαιτιῶν Ραβαθᾶ κατεστρατοπεδεύ- 12
σατο. τῶν δὲ πολεμιῶν ἐξεληθόντων καὶ παραταξαμένων 13
οὐχ ὁμοῦ, διχῆ δέ (τὸ μὲν γὰρ ἐπικουρικὸν ἐν τῷ πεδίῳ 14
καθ' αὐτὸ ἐτάχθη, τὸ δὲ τῶν Ἀμμαιτιῶν στράτευμα 15
15 πρὸς ταῖς πύλαις ἀντικρὺ τῶν Ἐβραίων), ἰδὼν τοῦτο 16
Ἰάαβος ἀντιμηχανᾶται, καὶ τοὺς μὲν ἀνδρειοτάτους 17
ἐπιλεξάμενος ἀντιπαρατάσσεται τῷ Σύρῳ καὶ τοῖς μετ' 18
αὐτοῦ βασιλεῦσι, τὸ δ' ἄλλο παραδοὺς Ἀβεσσαίῳ τῷ 19
ἀδελφῷ τοῖς Ἀμμαιτίαις ἐκέλευσεν ἀντιπαρατάξασθαι, 20
20 εἰπὼν, ἂν τοὺς Σύρους ἴδῃ βιαζομένους αὐτὸν καὶ πλεόν 21
δυναμένους, μεταγαρόντα τὴν φάλαγγα βοηθεῖν αὐτῷ· 22
τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο ποιήσῃ καὶ αὐτός, ἂν ὑπὸ τῶν Ἀμ- 23
μανιτῶν αὐτὸν καταπονούμενον θεάσῃται. προτρεψά- 24
μενος οὖν τὸν ἀδελφὸν καὶ παρακαλέσας εὐψύχως καὶ 25
25 μετὰ προθυμίας ἀνδράσιν αἰσχύνῃν φοβουμένοις προ- 26
πούσης ἀγωνίσασθαι, τὸν μὲν ἀπέλυσε τοῖς Ἀμμαιτί- 27
ταις μαχησόμενον, αὐτὸς δὲ τοῖς Σύροις συνέβαλε. καὶ 28
πρὸς ὀλίγον ἀντισχόντων αὐτῷ καρτερῶς, πολλοὺς μὲν 29
αὐτῶν ἀπέκτεινεν Ἰάαβος, ἅπαντας δ' ἠνάγκασεν εἰς 30
30 φυγὴν τραπήναι. τοῦτο ἰδόντες οἱ Ἀμμαιτίαι, καὶ 31
δεῖσαντες τὸν Ἀβεσσαίον καὶ τὴν μετ' αὐτοῦ στρατιάν, 32
οὐκ ἔμειναν, ἀλλὰ μιμησάμενοι τοὺς συμμάχους εἰς τὴν

πόλιν ἔφυγον. κρατήσας οὖν τῶν πολεμίων ὁ Ἰωάβος εἰς Ἱερουσόλυμα πρὸς τὸν βασιλέα λαμπρῶς ὑπέστρεψε.

3 τοῦτο τὸ πταῖσμα τοὺς Ἀμμωνίτας οὐκ ἔπεισεν ἠρεμεῖν, οὐδὲ μαθόντας τοὺς κρείττους ἤσυχίαν ἄγειν, ἀλλὰ πέμψαντες πρὸς Χαλαμὰν τὸν τῶν πέραν Εὐφράτου Σύρων βασιλέα, μισθοῦνται τοῦτον ἐπὶ συμμαχίαν, ἔχοντα μὲν ἀρχιστράτηγον Σάβεκον, πεζῶν δὲ μυριάδας ὀκτὼ καὶ ἑκατὼν μυρίους. γνούς δὲ ὁ τῶν Ἑβραίων βασιλεὺς πάλιν ἐπ' αὐτὸν τοὺς Ἀμμωνίτας τοσαύτην δύναμιν συνηθροικίτας, οὐκέτι διὰ στρατηγῶν αὐτοῖς 10 πολεμεῖν ἔκριεν, ἀλλ' αὐτὸς σὺν ἀπάσῃ τῇ δυνάμει διαβὰς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν καὶ ὑπαντήσας αὐτοῖς, συστάσας εἰς μάχην ἐνίκησε. καὶ ἀναιρεῖ μὲν αὐτῶν πεζῶν μὲν εἰς τέσσαρας μυριάδας ἑκατῶν δ' εἰς ἑπτακισχιλίους, ἔτρωσε δὲ καὶ τὸν στρατηγὸν τοῦ Χαλαμᾶ 15 Σάβεκον, ὃς ἐκ τῆς πληγῆς ἀπέθανεν. οἱ δὲ Μεσοποταμίται, τοιοῦτον γενομένου τοῦ τέλους τῆς μάχης, αὐτοὺς Δαυίδῃ παρέδωσαν καὶ δῶρα ἔπεμψαν αὐτῷ. καὶ ὁ μὲν ὄρα χειμῶνος ἀνέστρεψεν εἰς Ἱερουσόλυμα, ἀρχομένου δὲ τοῦ ἔαρος ἔπεμψε τὸν ἀρχιστράτηγον Ἰωάβον 20 πολεμήσοντα τοῖς Ἀμμωνίταις. ὁ δὲ τὴν τε γῆν ἄπασαν αὐτῶν ἐπαρχόμενος διέφθειρε, καὶ αὐτοὺς εἰς τὴν μητρόπολιν συγκλείσας Ραβαθὰν ἐπολιόρκει.

7 συνέπεσε δὲ καὶ Δαυίδῃ πταῖσμα δεινόν, ὄντι φύσει δικαίῳ καὶ θεοσεβεῖ καὶ τοὺς πατέρας νόμους ἰσχυρῶς φυλάσσοντι. θεασάμενος γὰρ δαίλης ὄψιας ἀπὸ τοῦ τέγουσ τῶν βασιλείων, ἐν ᾧ περιπατεῖν κατ' ἐκείνη τῆς ὄρας ἦν ἔθος, εἶδε γυναῖκα λονομένην ἐν τῇ αὐτῆς οἰκίᾳ ψυχρῷ ὕδατι, καλλίστην τὸ εἶδος καὶ πασῶν διαφέρουσαν· ὄνομα δ' αὐτῇ ἦν Βεερσαβή. ἠττάται τε 30 τοῦ κάλλους τῆς γυναικός, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν κατασχέειν οὐ δυνάμενος, μεταπεμψάμενος αὐτὴν συνέρχεται.

γενομένης δ' ἐγκύου τῆς γυναικός καὶ πεμψάσης πρὸς τὸν βασιλέα, ὅπως τῷ ἁμαρτήματι σκέψηται τινα τοῦ λαθεῖν ὁδόν (ἀποθανεῖν γὰρ αὐτὴν κατὰ τοὺς πατέρας προσήκει νόμους μεμοιχευμένην), μετακαλεῖται τὸν 5 Ἰωάβου μὲν ὀπλοφόρον ἐκ τῆς πολιορκίας, ἄνδρα δὲ τῆς γυναικός, Οὐρίαν ὄνομα, καὶ παραγενομένου περὶ τε τῆς στρατίας καὶ περὶ τῆς πολιορκίας ἀνέκρινε. λέγοντος δὲ πάντα κατὰ νοῦν αὐτοῖς κερωρημέναι τὰ πράγματα, βαστάσας ἐκ τοῦ δείπνου μέρη προσδίδασι 10 αὐτῷ, καὶ κελεύει πρὸς τὴν γυναῖκα ἀπελθόντα ἀναπαύεσθαι σὺν αὐτῇ. ὁ δὲ Οὐρίας τοῦτο μὲν οὐκ ἐποίησε, παρεκοιμήθη δὲ τῷ βασιλεῖ σὺν τοῖς ἄλλοις ὀπλοφόροις. ὡς δὲ γνούς τοῦθ' ὁ βασιλεὺς ἀνέκριεν αὐτὸν ὅτι μὴ πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν ἔλθοι μηδὲ 15 πρὸς τὴν γυναῖκα διὰ τοσούτου χρόνου, πάντων τῶν ἀνθρώπων ταύτην ἐχόντων τὴν φύσιν, ὅταν ἔλθωσιν ἐξ ἀποδημίας, οὐκ εἶναι δίκαιον εἶπε τῶν συστρατιωτῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ στρατηγοῦ χαμαὶ κοιμωμένων ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ τῇ τῶν πολεμίων χώρα μετὰ τῆς γυναικός 20 αὐτὸν ἀναπαύεσθαι καὶ τρυφᾶν. ταῦτα εἰπόντα μείναι τὴν ἡμέραν ἐκείνην προσέταξεν αὐτόθι, ὡς εἰς τὴν ἐπιούσαν ἀπολύσων αὐτὸν πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον. κληθεὶς δ' ἐπὶ δείπνον ὑπὸ τοῦ βασιλέως Οὐρίας καὶ 25 βασιλέως αὐτὸν ἐπίτηδες ταῖς προπόσεσιν, οὐδὲν ἤττον πάλιν πρὸ τῶν τοῦ βασιλέως θυρῶν ἐκοιμήθη, μηδεμίαν λαβῶν τῆς γυναικός ἐπιθυμίαν. ἐπὶ τούτῳ δὲ δυσανασχετήσας ὁ βασιλεὺς ἔγραψε τῷ Ἰωάβῳ, κολάσαι προστάσων τὸν Οὐρίαν· ἁμαρτεῖν γὰρ αὐτὸν ἐδήλου. 30 καὶ τὸν τρόπον τῆς τιμωρίας, ἵνα μὴ γένηται καταφανῆς αὐτὸς τοῦτο βουλευθεὶς, ὑπέθετο. κατὰ γὰρ τὸ δυσμαχώτατον αὐτὸν ἐκέλευσε μέρος τῶν πολεμίων τάξει,

καὶ καθ' ὃ κινδυνεύσειε μαχόμενος ἀπολειφθεὶς μόνος·
 τοὺς γὰρ συμπαραστάτας ἀναχωρῆσαι ἐκ τῆς μάχης γε-
 νομένης ἐκέλευσε. ταῦτα γράψας καὶ σημηνάμενος τῇ
 αὐτοῦ σφραγίδι, τὴν ἐπιστολὴν ἔδωκεν Οὐρία κομίσαι
 πρὸς Ἰωάβον. δεξάμενος δὲ τὰ γράμματα Ἰωάβος καὶ 5
 τὴν τοῦ βασιλέως προαίρεσιν ἀναγνοὺς, καθ' ὃν ἦδει
 τόπον τοὺς πολεμίους αὐτῷ χαλεποὺς γινομένους, κατὰ
 τοῦτον ἔστησε τὸν Οὐρίαν, δούς αὐτῷ τινὰς τῶν ἀρί-
 στῶν τῆς στρατιᾶς· αὐτὸς δ' ἀπάσῃ τῇ δυνάμει προσε-
 πιβωθήσασιν ἔφησεν, εἰ δυναθῆειεν ἀνατρέψαντές τι 10
 τοῦ τείχους εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν. ὄντα δ' αὐτὸν
 γενναῖον στρατιώτην καὶ δόξαν ἔχοντα παρά τε τῷ βα-
 σιλεὶ καὶ πᾶσι τοῖς ὁμοφύλοις ἐπ' ἀνδρεία, χαιρῶν
 τοῖς μεγάλοις πόνοις ἀλλὰ μὴ προσαγανακτεῖν ἤξιον.
 τοῦ δὲ Οὐρία προθύμως ὑποστάντος τὸ ἔργον, τοῖς μετ' 15
 αὐτοῦ παρατασσομένοις ἰδίᾳ καταλιπεῖν, ὅταν ἐξορηγή-
 σαντας ἴδωσι τοὺς πολεμίους, ἐδήλωσεν. προσβαλόν-
 των δ' οὖν τῇ πόλει τῶν Ἑβραίων, δείσαντες οἱ Ἀμμα-
 νίται μὴ κατ' ἐκεῖνον τὸν τόπον, καθ' ὃν Οὐρίαν συνέ-
 βαινε τετάχθαι, φθάσαντες ἀναβῶσιν οἱ πολέμιοι, 20
 προστησάμενοι τοὺς ἀνδρειοτάτους αὐτῶν καὶ τὴν πύ-
 λην ἀνοίξαντες αἰφνιδίως μετὰ φύμης καὶ δρόμον πολ-
 λοῦ τοῖς ἐχθροῖς ἐπεξῆλθον. ἰδόντες δ' αὐτοὺς οἱ σὺν
 τῷ Οὐρία πάντες ἀνεχώρησαν ὀπίσω, καθὼς Ἰωάβος
 αὐτοῖς προσεῖπεν. αἰσχυνθεὶς δ' Οὐρίας φνεῖν καὶ τὴν 25
 τάξιν καταλιπεῖν ὑπέμεινε τοὺς πολεμίους, καὶ τὴν
 ὄρμην αὐτῶν ἐκδεξάμενος ἀναίρει μὲν οὐκ ὀλίγους,
 κυκλωθεὶς δὲ καὶ ληφθεὶς ἐν μέσῳ τελευτᾷ· σὺν δ'
 αὐτῷ τινὲς καὶ ἄλλοι συγκατέπεσον τῶν ἐταίρων.

2 τούτων οὕτω γενομένων ἐπεμψεν ἀγγέλους Ἰωάβος 30
 πρὸς τὸν βασιλέα, λέγειν ἐντειλάμενος αὐτοῖς ὡς σπου-
 δάσαι μὲν ταχέως ἐλεῖν τὴν πόλιν, προσβαλὼν δὲ τῷ

τείχει καὶ πολλοὺς ἀπολέσας ἀναχωρῆσαι βιασθεῖν·
 προστιθέναι δὲ τούτοις, ἂν ὀργιζόμενον ἐπ' αὐτοῖς βλέ-
 πῳσι, καὶ τὸν Οὐρία θάνατον. τοῦ δὲ βασιλέως ἀκού-
 σαντος ταῦτα παρὰ τῶν ἀγγέλων καὶ δυσφοροῦντος,
 5 φάσκοντος ἁμαρτεῖν αὐτοὺς τῷ τείχει προσβαλόντας,
 δέον ὑπονόμοις καὶ μηχανήμασιν ἐλεῖν πειραῶσθαι τὴν
 πόλιν, καὶ ταῦτ' ἔχοντας παράδειγμα τὸν Γεδεώνος
 υἱὸν Ἀβιμέλεχον, ὃς ἐπεὶ τὸν ἐν Θήβαις πύργον ἐλεῖν
 ἐβούλετο βία, βληθεὶς ὑπὸ προεσβύτιδος πέτρῳ κατέ-
 10 πεσε καὶ ἀνδρειότατος ἦν διὰ τὸ δυσχερὲς τῆς ἐπιβολῆς
 αἰσχρῶς ἀπέθανεν· οὗ μνημονεύοντας ἔδει μὴ προσιέ-
 ναι τῷ τείχει τῶν πολεμίων· ἄριστον γὰρ ἀπάντων
 τῶν ἐν πολέμῳ πραχθέντων καὶ καλῶς καὶ ὡς ἐτέ-
 ρως ἐν τοῖς αὐτοῖς κινδύνοις μνήμην ἔχειν, ὡς τὰ μὲν
 15 μιμεῖσθαι τὰ δὲ φυλάττεσθαι. ἐπεὶ δ' οὕτως ἔχοντα
 ἔγνω καὶ τὸν Οὐρία θάνατον ἐδήλωσεν ὁ ἄγγελος,
 παύεται μὲν τῆς ὀργῆς, Ἰωάβω δ' ἐκέλευσεν ἀπελθόντα
 λέγειν ἀνθρώπινον εἶναι τὸ συμβεβηκός, καὶ τὰ τοῦ
 πολέμου φύσιν ἔχειν τοιαύτην ὥστε ποτὲ μὲν τοῖς ἐναν-
 20 τίοις εὖ πράττειν συμβαίνειν κατ' αὐτὸν ποτὲ δὲ τοῖς
 ἐτέροις, τοῦ λοιποῦ μέντοι γε προνοεῖν τῆς πολιορκίας,
 ὅπως μὴδὲν ἔτι πταίσωσι κατ' αὐτήν, ἀλλὰ χῶμασι καὶ
 μηχαναῖς ἐκπολιορκήσαντας καὶ παραστησαμένους τὴν
 μὲν πόλιν κατασκάψαι, πάντας δ' ἀπολέσαι τοὺς ἐν
 25 αὐτῇ. καὶ ὁ μὲν ἄγγελος τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐντεταλ-
 μένα κομίσων πρὸς Ἰωάβον ἠπέιγετο, ἡ δὲ τοῦ Οὐρία
 γυνὴ Βεερσαβῆ τὸν θάνατον τάνδρὸς πυθομένη ἐπὶ
 συχνᾶς αὐτὸν ἡμέρας ἐπένθησε· παυσαιμένης δὲ τῆς
 λύπης καὶ τῶν ἐπ' Οὐρία δακρύων, ὁ βασιλεὺς εὐθύς
 30 ἄγεται γυναικα, καὶ παῖς ἄρρην ἐξ αὐτῆς αὐτῷ γίνεται.
 τοῦτον οὐχ ἠδέως ἐπεῖδεν ὁ θεὸς τὸν γάμον, ἀλλὰ 3
 δι' ὀργῆς ἔχων τὸν Δαυίδην, τῷ προφήτῃ Ναθάνᾳ φα-

νεὶς κατὰ τοὺς ὕπνου ἐμέμετο τὸν βασιλέα. ὁ δὲ Να-
 θάνας ἄστεος ἄν καὶ συνετός ἀνήρ, λογισάμενος ὡς οἱ
 βασιλεῖς, ὅταν εἰς ὄργην ἐμπέσωσι, ταύτη πλεόν ἢ τῷ
 δικαίῳ νέμουσι, τὰς μὲν παρὰ τοῦ θεοῦ γεγεννημένας
 ἀπειλὰς ἠσυχάσειεν ἐκρινεν, ἄλλους δὲ λόγους χρηστοὺς 5
 πρὸς αὐτὸν διεξῆλθε, καὶ δὴ τοιοῦτόν τινα τρόπον,
 περὶ οὗ καὶ τί φρονεῖ ποιῆσαι σαφὲς αὐτῷ παρακάλει.
 "δύο" γὰρ ἔφησεν "ἄνδρες τὴν αὐτὴν κατώκουν πόλιν,
 ἃν ὁ μὲν πλούσιος ἦν καὶ πολλὰς εἶχεν ἀγέλας ὑποζυ-
 γίων τε καὶ θρεμμάτων καὶ βοῶν, τῷ πένητι δ' ἀμνάς 10
 μία ὑπῆρχε. ταύτην μετὰ τῶν τέκνων αὐτὸς ἀνέτρεφε,
 συνδαιουόμενος αὐτῇ τὰ σιτία, καὶ φιλοστοργία πρὸς
 αὐτὴν χρώμενος ἢ τις ἂν χρήσαιο καὶ πρὸς θυγατέρα.
 ξένου δ' ἐπελθόντος τῷ πλοσιῶ, τῶν μὲν ἰδίων οὐδὲν
 ἐκεῖνος βοσκημάτων ἠξίωσε καταθύσας εὐωχῆσαι τὸν 15
 φίλον, πέμψας δὲ τὴν ἀμνάδα τοῦ πένητος ἀπέσπασε,
 καὶ ταύτην παρασκευάσας ἐστίασε τὸν ξένον." σφόδρα
 δ' ἐλύπησεν ὁ λόγος οὗτος τὸν βασιλέα, καὶ πονηρὸν
 πρὸς τὸν Ναθάναν τὸν ἄνθρωπον ἐκείνον, ὅς γε τοῦτο
 τὸ ἔργον ἐτέλμησεν, ἀπεφῆματο, καὶ τετραπλῆν τε ἀπο- 20
 τίσαι τὴν ἀμνάδα δίκαιον εἶναι, καὶ πρὸς τούτῳ θανά-
 τῳ κολασθῆναι. Ναθάνας δ' ὑποτυχῶν αὐτὸν ἔλεγεν
 ἐκείνον εἶναι τὸν ἄξιον ταῦτα παθεῖν, ὑφ' αὐτοῦ κε-
 κριμένον τολμήσαντα μέγα καὶ δεινὸν ἔργον. ἀνεκά-
 λυπτε δ' αὐτῷ καὶ παρεγύμνου τὴν ὄργην τοῦ θεοῦ, 25
 ποιήσαντος μὲν αὐτὸν βασιλέα τῆς Ἑβραίων δυνάμεως
 καὶ τῶν ἐν κύκλῳ πάντων ἔθνῶν πολλῶν καὶ μεγάλων
 κύριον, ἑυσαμένον δ' ἔτι πρὸς τούτων ἐκ τῶν Σαούλου
 χειρῶν, δόντος δ' αὐτῷ καὶ γυναῖκας ἅς δικαίως καὶ
 νομίμως ἠγάγετο, καταφρονηθέντος δ' ὑπ' αὐτοῦ καὶ 30
 ἀσεβηθέντος, ὅς ἄλλοτρίαν τε γῆμας ἔχοι γυναῖκα καὶ
 τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἀποκτείνειεν ἐκδοὺς τοῖς πολεμίοις.

δώσειν οὖν αὐτὸν ἀντὶ τούτων δίκας τῷ θεῷ, καὶ βια-
 σθήσεσθαι μὲν αὐτοῦ τὰς γυναῖκας ὑφ' ἐνὸς τῶν παί-
 δων, ἐπιβουλευθήσεσθαι δὲ καὶ αὐτὸν ὑπ' ἐκείνου, καὶ
 τὸν ἀμάρτημα κρύφα τοῦτο δρᾶσαντα φανερὰν τὴν ἐπ'
 5 αὐτῷ δίκην ὑφέξειν. τεθνήξεσθαι δὲ καὶ τὸν παῖδά σοι
 παραχρῆμα τὸν ἐξ αὐτῆς γεγεννημένον. παραχθέντος δ'
 ἐπὶ τούτοις τοῦ βασιλέως καὶ συγχυθέντος ἱκανῶς, καὶ
 μετὰ δακρύων καὶ λύπης ἀσεβῆσαι λέγοντος, (ἦν γὰρ
 ὁμολογουμένως θεοσεβῆς καὶ μηδὲν ἀμαρτῶν ὄλας περὶ
 10 τὸν βίον ἢ τὰ περὶ τὴν Οὐρία γυναῖκα) ᾤκτειρεν ὁ
 θεός, καὶ διαλλάττεται, φυλάξειν αὐτῷ καὶ τὴν ζωὴν
 καὶ τὴν βασιλείαν ἐπαγγειλάμενος· μετανοοῦντι γὰρ
 περὶ γεγεννημένων οὐκέτι χαλεπῶς ἔχειν ἔφασκε.
 καὶ Ναθάνας μὲν ταῦτα τῷ βασιλεῖ προφητεύσας
 15 οἶκαδ' ἐπανῆλθε· τῷ δ' ἐκ τῆς Οὐρίας γυναικὸς γενο-
 μένῳ παιδί Δαυίδη νόσον ἐνικήπτει χαλεπὴν τὸ θεῖον,
 ἐφ' ἣ δυσφορῶν ὁ βασιλεὺς τροφὴν μὲν ἐπὶ ἡμέρας
 ἑπτὰ, καίτοι γε ἀναγκαζόντων τῶν οἰκείων, οὐ προση-
 νέγκατο, μέλαιναν δὲ περιδόμενος ἐσθῆτα πεσῶν ἐπὶ
 20 σάκκου κατὰ γῆς ἔκειτο, τὸν θεὸν ὑπὲρ τῆς τοῦ παιδὸς
 ἱκετεύων σωτηρίας· σφόδρα γὰρ ἔστεργεν αὐτοῦ τὴν
 μητέρα. τῇ δ' ἐβδόμῃ τῶν ἡμερῶν τελευτήσαντος τοῦ
 παιδός, οὐκ ἐτόλμων τῷ βασιλεῖ τοῦτο μηνύειν οἱ θερά-
 πουντες, λογιζόμενοι μὴ γνοὺς ἔτι μᾶλλον ἀπόσχηται καὶ
 25 τροφῆς καὶ τῆς ἄλλης ἐπιμελείας, ὡς ἂν ἐπὶ πένθει τέ-
 κνου τετελευτηκότος, ὅποτε καὶ νοσοῦντος οὕτως ὑπὸ
 τῆς λύπης αὐτὸν ἐκάκον. παραττομένων δ' αἰσθόμε-
 νος τῶν οἰκετῶν ὁ βασιλεὺς καὶ ταῦτα πασχόντων ἀμά-
 λιστα συγκρῦψαι τι θέλουσι συμβαίνει, συνεὶς ὅτι τέ-
 30 θνηκεν ὁ παῖς, προσφωνήσας ἕνα τῶν οἰκετῶν καὶ
 μαθῶν τάληθες ἀνίσταται, καὶ λουσάμενος καὶ λαβῶν
 ἐσθῆτα λευκὴν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ θεοῦ παραγίνεται·

καὶ κελεύσας δεῖπνον αὐτῷ παρατεθῆναι, πολλὴν ἐπὶ τῷ παραλόγῳ τοῖς τε συγγενέσι καὶ τοῖς οἰκέταις ἐκπληξιν παρέσχευ, ὅτι μὴδὲν τούτων ἐπὶ νοσοῦντι τῷ παιδί ποιήσας, πάνθ' ὁμοῦ τετελευτηκότος ἔπραττε. τὴν τε αἰτίαν, δεηθέντες ἐπιτρέψαι πρῶτον αὐτοῖς πυνθέσθαι, 5 παρακάλουν εἰπεῖν τῶν γεγενημένων. ὁ δὲ ἀμαθεὶς εἰπὼν αὐτούς, ἐδίδασκεν ὡς ἔτι μὲν ζῶντος τοῦ παιδὸς ἔχων ἐλπίδα σωτηρίας αὐτοῦ δεόντως πάντ' ἐποίει, τὸν θεὸν ἠγούμενος τούτοις εὐμενῆ καταστήσειν· ἀποθανόντος δ' οὐκέτι χρεῖαν εἶναι λύπης ματαίας. ταῦτ' εἰ- 10 πόντος ἐπήνεσαν τὴν σοφίαν καὶ τὴν διάνοιαν τοῦ βασιλέως. συνελθὼν δὲ τῇ γυναικὶ Βεερσαβῆ ἔγκυον αὐτὴν ἐποίησε, καὶ γενόμενον ἄρρεν παιδίον Σολομῶνα προσ- ἠγόρευσεν, οὕτω Ναθάνα τοῦ προφήτου κελεύσαντος.

5 Ἰωάβος δὲ τῇ πολιορκίᾳ τοὺς Ἀμμωνίτας ἰσχυρῶς 15 ἐνάκου, τῶν τε ὑδάτων αὐτοὺς ἀποτεμνόμενος καὶ τῆς τῶν ἄλλων εὐπορίας, ὡς πάνυ ταλαιπωρεῖν ἐνδεία πο- τοῦ καὶ τροφῆς· ἐξ ὀλίγου γὰρ φρέατος ἠρύττοντο, καὶ τούτου τεταμιευμένου, ὡς μὴ τελέως αὐτοὺς ἐπιλιπεῖν τὴν πηγὴν δαψιλέστερον χρωμένους. γράφει δὲ τῷ βα- 20 σίλει ταῦτα δηλῶν, καὶ παρακαλῶν αὐτὸν ἐπὶ τὴν αἴ- ρεσιν τῆς πόλεως ἐλθεῖν, ἵνα τὴν νίκην αὐτὸς ἐπιγρα- φεῖη. ταῦτ' Ἰωάβου γράψαντος, ἀποδεξάμενος αὐτὸν τῆς εὐνοίας καὶ τῆς πίστεως ὁ βασιλεὺς, παραλαβὼν τὴν σὺν αὐτῷ δύναμιν ἦκεν ἐπὶ τὴν Ῥαβαθὰς πόρθη- 25 σιν, καὶ κατὰ κράτος ἐλὼν διαρπάσαι τοῖς στρατιώταις ἐφῆκεν. αὐτὸς δὲ τὸν τοῦ βασιλέως τῶν Ἀμμωνιτῶν λαμβάνει στέφανον, ἔλκοντα χρυσοῦ τάλαντον, καὶ πο- λυτελεῖ λίθον ἔχοντα ἐν μέσῳ σαρδόνυχα. ἐφόρει δ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ παντὸς Δαυίδης. πολλὰ δὲ 30 καὶ ἄλλα σκῦλα λαμπρὰ καὶ πολύτιμα ἤρρεν ἐν τῇ πό- λει, τοὺς δ' ἄνδρας αἰκισάμενος διέφθειρε. ταῦτά δὲ

καὶ τὰς ἄλλας τῶν Ἀμμωνιτῶν πόλεις διέθικεν, ἐλὼν αὐτὰς κατὰ κράτος.

ἀναστρέψαντος δ' εἰς Ἱεροσόλυμα τοῦ βασιλέως, 8 πταῖσμα αὐτοῦ τὴν οἰκίαν ἐξ αἰτίας τοιαύτης καταλαμ- 5 βάνει. θυγάτηρ ἦν αὐτῷ παρθένος μὲν ἔτι, τὸ δὲ κάλ- λος εὐπροπέης, ὡς ἀπάσας ὑπερβάλλειν τὰς εὐμορφοτά- τας γυναικας, Θαμάρᾳ ὄνομα, τῆς δ' αὐτῆς Ἀβεσαλώμῳ μητρὸς κεκοινωνηκυῖα. ταύτης ὁ πρεσβύτερος τῶν Δα- 10 υίδου παιδῶν Ἀμμὼν ἐρασθεὶς, ὡς οὔτε διὰ τὴν παρ- θενίαν αὐτῆς οὔτε διὰ τὴν φυλακὴν τυχεῖν τῆς ἐπιθυ- μίας ἐδύνατο, χαλεπῶς διέκειτο, καὶ τό τε σῶμα τῆς ὀδύνης αὐτὸν κατεσθιούσης κατισχυαίνεται καὶ τὴν 15 χροάν μετέβαλλεν. δῆλος δὲ ταῦτα πάσχων γίνεται Ἰωνάθῃ τινὶ συγγενεῖ καὶ φίλῳ· συνेतὸς δ' ἦν οὗτος ἐν 20 τοῖς μάλιστα καὶ τὴν διάνοιαν ὀξύς. ὄρων οὖν καθ' ἐκάστην πρωΐαν τὸν Ἀμμῶνα μὴ κατὰ φύσιν ἔχοντα τῷ σώματι, προσελθὼν ἠρώτα φράσαι τὴν αἰτίαν αὐτῷ, εἰκάξειν μέντοι γε αὐτὸς ἔλεγεν ἐξ ἐρωτικῆς οὕτως ἔχειν αὐτὸν ἐπιθυμίας. τοῦ δὲ Ἀμμῶνος ὁμολογήσαντος τὸ 25 πάθος, ὅτι τῆς ἀδελφῆς ἐρᾷ τυγχανούσης ὁμοπατρίας, ὀδὸν αὐτῷ καὶ μηχανὴν εἰς τὸ περιγενέσθαι τῶν εὐ- καταίων ὑπέθετο. νόσον γὰρ ὑποκρίνασθαι παρήνευσεν, ἐλθόντα δὲ πρὸς αὐτὸν τὸν πατέρα πέμψαι τὴν ἀδελ- 30 φὴν αὐτῷ διακονησομένην ἐκέλευσε παρακαλέσαι· ῥᾶω γὰρ ἔσεσθαι καὶ ταχέως ἀπαλλαγῆσεσθαι τῆς νόσου τούτου γινομένου. καταπεσὼν οὖν ὁ Ἀμμὼν ἐπὶ τὴν κλίνην νοσεῖν προσεποιεῖτο κατὰ τὰς Ἰωνάθου ὑποθή- 35 κας, παραγενομένου δὲ τοῦ πατρὸς καὶ σκεπτομένου πῶς ἔχοι, τὴν ἀδελφὴν εἶδετο πέμψαι πρὸς αὐτόν· ὁ δ' εὐθύς ἐκίλευσεν ἀχθῆναι. ἠκούσῃ δὲ προσέταξεν ἄρ- 40 τοὺς αὐτῷ ποιῆσαι τηγαιστοὺς αὐτουργῶ γενομένη· προσοίσεσθαι γὰρ ἥδιον ἐκ τῶν ἐκείνης χειρῶν. ἢ δ'

ἐμβλέποντος τὰδελφοῦ φυράσασα τὸ ἄλευρον καὶ πλά-
 σασα κολλυρίδας καὶ τηρανίσασα προσήμεγεν αὐτῷ.
 ὃ δὲ τότε μὲν οὐκ ἐγένεσάτο, προσέταξε δὲ τοῖς οἰκέταις
 παραιτήσασθαι πάντας πρὸ τοῦ δωματίου· βούλεσθαι
 γὰρ ἀναπαύσασθαι θορύβου καὶ ταραχῆς ἀπηλλαγμέ- 5
 νος. ὡς δὲ τὸ κελευσθὲν ἐγένετο, τὴν ἀδελφὴν ἤξιωσεν
 εἰς τὸν ἐνδοτέρω οἶκον τὸ δεῖπνον αὐτῷ παρενεγκεῖν.
 ποιησάσης δὲ τοῦτο τῆς κόρης, λαβόμενος αὐτῆς συνελ-
 θεῖν αὐτῷ πείθειν ἐπειράτο. ἀνακραγούσα δὲ ἡ παῖς
 "ἀλλὰ μὴ σύ γε τοῦτο βιάσῃ με, μηδὲ ἀσεβήσης" εἶπεν, 10
 "ἀδελφέ, τοὺς νόμους παραβάς καὶ δεινῇ περιβαλὼν
 σαντὸν αἰσχύνῃ· παῦσαι δ' οὕτως ἀδίκου καὶ μιαιῶς
 ἐπιθυμίας, ἐξ ἧς ὄνειδη καὶ κακοδοξίαν ὁ οἶκος ἡμῶν
 κερδαίνει." συνεβούλευέ τε περὶ τούτου διαλεχθῆναι
 τῷ πατρὶ· συγχωρήσειν γὰρ ἐκείνον. ταῦτα δ' ἔλεγε 15
 βουλομένη τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ τῆς ὀρέξεως πρὸς τὸ πα-
 ρὸν διαφυγεῖν. ὃ δ' οὐ πείθεται, τῷ δ' ἔρωτι καιόμε-
 νος καὶ τοῖς τοῦ πάθους κέντροις μυωπιζόμενος βιάζε-
 ται τὴν ἀδελφὴν. μῖσος δ' εὐθέως μετὰ τὴν κορείαν
 εἰσέρχεται τὸν Ἀμνῶνα, καὶ προσλοιδωρῆσάμενος ἐκέ- 20
 λευσεν ἀναστᾶσαν ἀπιέναι. τῆς δὲ χεῖρῳ τὴν ὕβριν καὶ
 διὰ τοῦτο ἀποκαλούσης, εἰ βιασάμενος αὐτὸς μηδ' ἄχρι
 νυκτὸς ἐπιτρέποι μέναι, παραχοῆμα δὲ ἀπαλλάττεσθαι
 κελεύσειεν ἡμέρα καὶ φωτὶ, ἵνα καὶ μάρτυσι τῆς αἰ- 25
 σχύνης περιπέσοι, προσέταξεν αὐτὴν ἐκβαλεῖν τῷ οἴ-
 κῃ. ἡ δὲ περιαλγῆς ἐπὶ τῇ ὕβρει καὶ τῇ βίᾳ γενομένη,
 περιορῆξασα τὸν χιτωνίσκον (ἐφόρου γὰρ αἱ τῶν ἀρ-
 χαίων παρθένοι χειριδωτοὺς ἄχρι τῶν σφυρῶν πρὸς τὸ
 μὴ βλέπεσθαι χιτῶνας) καὶ σποδὸν καταχεαμένη τῆς κε- 30
 φαλῆς, ἀπῆει διὰ τῆς πόλεως μέσης βοῶσα καὶ ὄδυρο-
 μένη τὴν βίαν. περιτυχὼν δ' αὐτῇ ὁ ἀδελφὸς Ἀβεσά-
 λωμος ἀνέκρινε τίνος αὐτῇ δεινοῦ συμβάντος οὕτως ἔχοι.

κατειπούσης δ' αὐτῆς πρὸς αὐτὸν τὴν ὕβριν, ἤσυχάζειν
 καὶ μετριῶς φέρειν παρηγόρει καὶ μὴ νομίζειν ὑβρῖσθαι
 φθαρεῖσαν ὑπ' ἀδελφοῦ. ἡ δὲ πεισθεῖσα παύεται τῆς
 βοῆς καὶ τοῦ πρὸς πολλοὺς τὴν βίαν ἐκφέρειν, καὶ πο- 5
 λὺν χρόνον χηρεύουσα παρ' Ἀβεσαλώμῳ τῷ ἀδελφῷ
 διεκαρτέρησε.

γνοὺς δὲ τοῦθ' ὁ πατὴρ Δαυίδης τοῖς μὲν πεπραγ- 2
 μένοις ἤχθετο, φιλῶν δὲ τὸν Ἀμνῶνα σφόδρα (προσβύ-
 τatos γὰρ ἦν υἱὸς αὐτῷ) μὴ λυπεῖν αὐτὸν ἠναγκάζετο.
 ὁ δὲ Ἀβεσάλωμος ἐμίσει τε χαλεπῶς αὐτόν, καὶ λανθάν-
 ον καιρὸν εἰς ἄμνην αὐτοῦ τῆς ἁμαρτίας ἐπιτήδειον
 παρεφύλασεν. ἔτος δ' ἤδη τοῖς περὶ τὴν ἀδελφὴν αὐ-
 τοῦ πταίσμασι διεληλύθει δεύτερον, καὶ μέλλων ἐπὶ
 τὴν τῶν ἰδίων κορυὰν ἐξιέναι θροεμάτων εἰς Βελσε- 15
 φῶν (πόλις δ' ἐστὶν αὕτη τῆς Ἐφραϊμίτιδος κληρου-
 χίας) παρακαλεῖ τὸν πατέρα σὺν καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ἐλ-
 θεῖν πρὸς αὐτόν ἐφ' ἐστίασιν. παραιτησαμένου δ', ὡς
 ἂν μὴ βαρὺς αὐτῷ γένοιτο, τοὺς ἀδελφοὺς ἀποστείλαι
 παρεκάλεσε. πέμψαντος δὲ τοῖς ἰδίοις ἐκέλευσεν, ὀπη- 20
 νίκα ἴδωσι τὸν Ἀμνῶνα μέθῃ παρειμένον καὶ κάρῳ,
 νεύσαντος αὐτοῦ φονεῦσαι μηδένα φοβηθέντας. ὡς δ' 3
 ἐποίησαν τὸ προσταχθέν, ἔκπληξις καὶ ταραχὴ τοὺς
 ἀδελφοὺς λαμβάνει, καὶ δεισαντες περὶ ἑαυτῶν ἐμπε-
 δήσαντες τοῖς ἵπποις ἐφέροντο πρὸς τὸν πατέρα. φθά- 25
 σας δὲ τις αὐτοὺς ἅπαντας ὑπὸ Ἀβεσαλώμου πεφονεῦ-
 σθαι τῷ πατρὶ προσήγγειλεν. ὃ δ' ὡς ἐπὶ παισὶν ὁμοῦ
 τοσοῦτοις ἀπολωλόσι, καὶ τοῦθ' ὑπ' ἀδελφοῦ, τῆς λύ-
 πης κἀπὶ τῷ κτεῖναι δοκοῦντι δυναμένης πικρότερον,
 συναρπαγῆς ὑπὸ τοῦ πάθους οὔτε τὴν αἰτίαν ἀνέκρι- 30
 νεν, οὔτ' ἄλλο τι μαθεῖν, οἷον εἰκὸς τηλικούτου προσ-
 ηγγελεμένου κακοῦ καὶ δι' ὑπερβολὴν ἀπιστίαν ἔχοντος,
 περιέμεινεν, ἀλλὰ καταρρηξάμενος τὴν ἐσθῆτα καὶ ῥί-

φας αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν ἔκειτο, πενθῶν τοὺς υἱοὺς
 ἅπαντας, καὶ τοὺς ἀποθανεῖν δεδηλωμένους καὶ τὸν
 ἀνηρηκότα. ὁ δὲ Σαμᾶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ παῖς Ἰωνά-
 θης ἀνεῖναι τι τῆς λύπης παρεκάλει, καὶ περὶ μὲν τῶν
 ἄλλων μὴ πιστεύειν ὡς τεθναῖσιν (οὐδὲ γὰρ αἰτίαν εὐ- 5
 ρίσκειν ὑπολαμβάνειν), περὶ δ' Ἀμνῶνος ἐξετάζειν ἔφη
 δεῖν· εἰκὸς γὰρ διὰ τὴν Θαμάρως ὕβριν ἀποτολμῆσαι
 τὸν Ἀβεσάλωμον τὴν ἀναίρεσιν τὴν ἐκείνου. μεταξὺ δὲ
 κτύπος ἵππων καὶ θόρυβος προσιόντων τινῶν αὐτοὺς
 ἐπέστρεψεν. ἦσαν δ' οἱ τοῦ βασιλέως παῖδες οἱ δια- 10
 δράντες ἀπὸ τῆς ἐστιάσεως. ὑπαντᾷ δ' αὐτοῖς ὁ πατὴρ
 θρηνοῦσι λυπούμενος, καὶ παρ' ἐλπίδας ὄρων οὓς ἠκη-
 νόει μικρὸν ἔμπροσθεν ἀπολωλότας. ἦν δὲ παρὰ πάν-
 των δάκρυα καὶ στόνος, τῶν μὲν ὡς ἐπ' ἀδελφῶ τε- 15
 τελευτηκότι, τοῦ βασιλέως δ' ὡς ἐπὶ παιδί κατασφαγμέ-
 νῳ. φεύγει δ' Ἀβεσάλωμος εἰς Γεθσούραν πρὸς τὸν
 πάππον τὸν πρὸς μητρός, δυναστεύοντα τῆς ἐκεῖ χώ-
 ρας, καὶ τρισὶν ὄλοις ἔτεσι παρ' αὐτῷ καταμένει.

4 τοῦ δὲ Δαυίδου προαίρεσιν ἔχοντος ἐπὶ τὸν Ἀβε-
 σάλωμον πέμπειν, οὐκ ἐπὶ τιμωρίᾳ κατελευσόμενον, 20
 ἀλλ' ὅπως εἴη σὺν αὐτῷ (καὶ γὰρ τὰ τῆς ὀργῆς ὑπὸ τοῦ
 χρόνου λελωφῆκει), πρὸς τοῦτο μᾶλλον αὐτὸν Ἰαάβος
 ὁ ἀρχιστράτηγος παρώρμησε. γύναιον γάρ τι τὴν ἡλι-
 κίαν ἤδη προβεβηκὸς ἐποίησεν αὐτῷ προσελθεῖν ἐν
 σχήματι πενθίμῳ, ἢ παιδῶν ἐπὶ τῆς ἀγροικίας αὐτῇ 25
 διενεχθέντων καὶ πρὸς φιλονεικίαν τραπέντων, οὐδε-
 νὸς τοῦ καταπαῦσαι δυναμένου παραφανέντος, ἔλεγεν
 ὑπὸ θατέρου τὸν ἕτερον πληγέντα ἀποθανεῖν, ἠξίου τε,
 τῶν συγγενῶν ἐπὶ τὸν ἀνηρηκότα ὠρμηκότων καὶ ζη-
 τοῦντων αὐτὸν ἀνελεῖν, χαρίσασθαι τὴν σωτηρίαν 30
 αὐτῇ τοῦ παιδὸς καὶ μὴ τὰς ἐπιλοίπους τῆς γρηγοκμίας
 αὐτὴν ἐλπίδας προσαφαιρεθῆναι· τοῦτο δ' αὐτῇ κωλύ-

σαυτα τοὺς βουλομένους ἀποκτεῖναι τὸν υἱὸν αὐτῆς
 παρέξειν· οὐ γὰρ ἐφέξειν ἐκείνους ἄλλῳ τινὶ τῆς σπου-
 δῆς ἢ τῷ παρ' αὐτοῦ φόβῳ. τοῦ δὲ συγκαταινέσαντος
 οἷς τὸ γύναιον ἰκέτευεν, ὑπολαβὸν πάλιν πρὸς τὸν βα- 5
 σιλέα "χάριν μὲν" εἶπεν "οἶδά σου τῇ χρηστότητι κα-
 τοικτεῖραντός μου τὸ γῆρας καὶ τὴν παρὰ μικρὸν ἀπαι-
 δίαν, ἀλλ' ἵνα βέβαια τὰ παρὰ τῆς σῆς μοι εἴη φιλαν-
 θρωπίας, τῷ σαυτοῦ παιδί πρῶτον καταλλάγηθι καὶ
 τὴν πρὸς αὐτὸν ὀργὴν ἄφες. πῶς γὰρ ἂν πεισθεῖην 10
 ἐμοί σε ταύτην ἀληθῶς δεδωκέναι τὴν χάριν, αὐτοῦ
 σου μέχρι νῦν ἐφ' ὁμοίοις ἀπεχθανομένου τῷ παιδί;"
 τελέως δ' ἂν ἀνόητον εἶναι τὸ παρὰ γνώμην ἀποθα-
 νούντι σου υἱῷ ἄλλον προσθεῖναι ἐκουσίας. συνήησι δ'
 ὁ βασιλεὺς ὑπόβλητον οὔσαν τὴν σκῆψιν ἐξ Ἰαάβου καὶ 15
 τῆς τούτου σπουδῆς, καὶ ἐπειδὴ παρὰ τῆς πρεσβύτιδος
 πυθόμενος οὕτως ἔχον τάληθες ἔμαθε, προσκαλεσάμε-
 νος τὸν Ἰαάβου ἐπιτυχεῖν τε τοῦ προκειμένου κατὰ
 νοῦν ἔφρασκε καὶ τὸν Ἀβεσάλωμον ἄγειν ἐκέλευσεν· οὐ
 γὰρ ἔτι χαλεπῶς ἔχειν πρὸς αὐτόν, ἀλλ' ἤδη τὴν ὀργὴν 20
 καὶ τὸν θυμὸν ἀφεικέναι. ὁ δὲ προσκυνήσας τὸν βασι-
 λέα καὶ τοὺς λόγους ἀσπασάμενος ἐξώρμησεν εἰς τὴν
 Γεθσούραν παραντίκα, καὶ τὸν Ἀβεσάλωμον παραλα-
 βῶν ἦκεν εἰς Ἱεροσόλυμα.

προέπεμψε δ' ἔμπροσθεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν υἱὸν 5
 25 ὡς ἠκούσε παραγενόμενον, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἐκέλευσε
 χωρεῖν· οὐπω γὰρ οὕτως ἔχειν ὥστ' εὐθὺς ἰδεῖν κατελ-
 θόντα. καὶ ὁ μὲν, τοῦτο τοῦ πατρὸς κελεύσαντος, ἐξ-
 ἔκλινε τὴν ὄψιν αὐτοῦ καὶ διετέλει τῆς παρὰ τῶν οἰ-
 κειῶν θεραπείας τυγχάνων, οὐκ ἐπεβέβλαπτο δ' εἰς τὸ
 30 κάλλος ὑπὸ τε τῆς λύπης καὶ τοῦ μὴ τυγχάνειν τῆς προσ-
 ηκούσης ἐπιμελείας υἱῷ βασιλέως, ἀλλ' ἔτι ἐξεῖχε καὶ
 διέπρεπε πάντας τῷ τε εἶδει καὶ τῷ μεγέθει τοῦ σώμα-

τος, και τοὺς ἐν πολλῇ τρυφῇ διαιωμένους ὑπερέβαλλε. τοσοῦτο μέντοι γε ἦν τὸ βάθος τῆς κόμης αὐτῷ ὡς μόλις αὐτὴν ἡμέραις ἀποκείρειν ὀκτώ, σταθμὸν ἔλκουσαν σίκλους διακοσίους· οὗτοι δὲ εἰσι πέντε μυαί. διέτριψε μέντοι γ' ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἔτη δύο, τριῶν μὲν ἀρ- 5
 ρένων πατὴρ γενόμενος, μιᾶς δὲ θυγατρὸς, τὴν μορφὴν ἀρίστης, ἦν ὁ Σολομῶνος υἱὸς Ροβόαμος ὕστερον λαμβάνει, καὶ γίνεται παιδίον ἐξ αὐτῆς, Ἀβίας ὄνομα. πέμψας δ' ὁ Ἀβεσάλωμος πρὸς Ἰωάβον ἐδεῖτο αὐτοῦ τελέως κατακρῶναι τὸν πατέρα, καὶ δεηθῆναι ὥπως 10
 αὐτῷ συγχωρήσῃ πρὸς αὐτὸν ἐλθόντι θεάσασθαι τε καὶ προσειπεῖν. καταμελήσαντος δὲ Ἰωάβου, τῶν ἰδίων τινας ἀποστείλας τὴν ὁμοροῦσαν αὐτῷ χώραν ἐπυρόλησεν. ὁ δὲ τὸ πραχθὲν μαθὼν ἦκε πρὸς τὸν Ἀβεσάλωμον, ἐγκαλῶν τε αὐτῷ καὶ τὴν αἰτίαν πυνθανόμενος. ὁ δὲ 15
 "στρατήγημα τοῦτ'" εἶπεν "ἡῶρον ἀγαγεῖν σε πρὸς ἡμᾶς δυνάμενον ἀμελοῦντα τῶν ἐντολῶν, ἄς ἵνα μοι τὸν πατέρα διαλλάξῃς ἐπιούμην. καὶ δὴ δέομαί σου παρόντος ἡμερῶσάι μοι τὸν γεγεννηκότα, ὡς ἐρωγε δεινότεραν τῆς φυγῆς κρίνω τὴν κάθοδον, ἔτι τοῦ πα- 20
 τρὸς ἐν ὄργῃ διαμένοντος." πεισθεὶς δ' ὁ Ἰωάβος καὶ τὴν ἀνάγκην αὐτοῦ κατοικτείας ἐμεσίτευσε πρὸς τὸν βασιλεῖα, καὶ διαλεχθεὶς περὶ τοῦ παιδὸς οὕτως αὐτὸν ἠδέως διατίθησιν ὡς εὐθέως καλέσαι πρὸς αὐτόν. τοῦ δὲ θύσαντος αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ἰδάφου καὶ συγγνώμην αἰ- 25
 τουμένου τῶν ἡμαρτημένων, ἀνίστησί τε καὶ τῶν γεγονότων ἀμνηστίαν ἐπαγγέλλεται.

9 ὁ δὲ Ἀβεσάλωμος, τοιούτων αὐτῷ τῶν παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ βασιλέως ἀποβάντων, πολλοὺς μὲν ἵππους ἐν ὀλίγῳ πᾶν χρόνῳ πολλὰ δὲ ἄρματα ἐκτήσατο, καὶ 30
 ὄπλοφοροὶ περὶ αὐτὸν ἦσαν πεντήκοντα· καθ' ἑκάστην δ' ἡμέραν ὄρθριος πρὸς τὰ βασίλεια παρεγίνετο, καὶ

τοῖς ἐπὶ τὰς κρίσεις ἤκουσι καὶ ἐλαττομένοις πρὸς ἠδονὴν ὁμιλῶν, ὡς παρὰ τὸ μὴ συμβούλους ἀγαθοὺς εἶναι τῷ πατρὶ τάχα αὐτῶν καὶ ἀδίκως ἐπταικότων περὶ τὴν κρίσιν, εὐνοίαν αὐτῷ παρὰ πάντων κατεσκεύαζε, 5
 λέγων ὡς αὐτὸς ἂν, εἰ ταύτην εἶχε τὴν ἐξουσίαν, πολλὴν αὐτοῖς ἐβράβευσεν εὐνομίαν. τούτοις δημαγωγῶν τὸ πλῆθος, ὡς βεβαίαν ἔχειν ἤδη τὴν παρὰ τῶν ὄχλων εὐνοίαν ἐνόμιζε, μετὰ δὲ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καταλαγὴν τεσσάρων ἐτῶν ἤδη διεληλυθότων, ἐδεῖτο προσ- 10
 ελθῶν εἰς Χεβρώνα συγχωρῆσαι πορευθέντι θυσίαν ἀποδοῦναι τῷ θεῷ· φεύγοντα γὰρ αὐτὸν τοῦτο εὐξασθαι. τοῦ δὲ Δαυίδου τὴν ἀξίωσιν ἀφέντος πορεύεται, καὶ πολὺς ἐπισυνέρευσεν ὄχλος, ἐπὶ πολλοὺς αὐτοῦ διαπέμψαντος.

15 παρῆν δὲ καὶ ὁ Δαυίδου σύμβουλος ὁ Γελμωναῖος 2
 Ἀχιτόφελος, καὶ διακοσίοι τινες ἐξ αὐτῶν Ἱεροσολύμων, οὐκ εἰδότες μὲν τὴν ἐπιχείρησιν, ὡς δ' ἐπὶ θυσίαν μετισταλμένοι. καὶ βασιλεὺς ὑπὸ πάντων ἀποδείκνυται, τοῦτο γενέσθαι στρατηγήσας. ὡς δ' ἀπηγγέλη ταῦτα 20
 Δαυίδῃ καὶ παρ' ἐλπίδας αὐτῷ τὰ παρὰ τοῦ παιδὸς ἠκούσθη, δεισας ἅμα καὶ τῆς ἀσεβείας καὶ τῆς τόλμης αὐτὸν θαυμάσας, ὅτι μὴδὲ τῆς ἐπὶ τοῖς ἡμαρτημένοις συγγνώμης ἐμνημόνευσεν, ἀλλ' ἐκείνων πολὺ χείροσι καὶ παρανοματέροις ἐπεβάλετο, βασιλεία πρῶτον μὲν 25
 ὑπὸ θεοῦ δεδομένη, δεύτερον δ' ἐπ' ἀφαιρέσει τοῦ γεγεννηκότος, ἔγνω φεύγειν εἰς τὰ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. καὶ συγκαλέσας τῶν φίλων τοὺς ἐπιτηδειοτάτους, καὶ περὶ τῆς τοῦ παιδὸς ἀπονοίας κοινολογησάμενος αὐτοῖς, καὶ περὶ πάντων ἐπιτρέψας κριτῇ τῷ θεῷ, κα- 30
 ταλιπῶν τὰ βασίλεια φυλάσσειν δέκα καλλακίσιν, ἀπήρ-
 ρεν ἐκ τῶν Ἱεροσολύμων, τοῦ τε ἄλλου πλῆθους προθύμως αὐτῷ συνεχομήσαντος καὶ τῶν εξακοσίων

ὀπλιτῶν, οἱ καὶ τῆς πρώτης αὐτῷ φυγῆς ἐκοινωνοῦν,
 ὅτ' ἔζη Σάουλος. τὸν δ' Ἀβιάθαρὸν καὶ Σάδῶκον τοὺς
 ἀρχιερεῖας, συναπαίρειν αὐτῷ διεγνωκότας, καὶ Λευί-
 τας ἅπαντας μετὰ τῆς κιβωτοῦ μένειν ἐπεισεν, ὡς τοῦ
 Θεοῦ καὶ μὴ μετακομιζομένης αὐτῆς ὄφιστο. ἐνετεί- 5
 λατο δ' ἕκαστα τῶν γινομένων λάθρα διαγγέλλειν αὐ-
 τῷ. πιστοὺς δ' ἔσχε πρὸς πάντα διακόνους παῖδας
 Ἀχιμὴν μὲν Σαδῶκου Ἰωνάθην δ' Ἀβιαθάρου. Ἐθὶ δ'
 ὁ Γιθθαῖος συνεξώρμησεν αὐτῷ βιασάμενος τὴν τοῦ
 Δαυίδου βούλησιν (μένειν γὰρ αὐτὸν ἀνέπειθεν), καὶ 10
 διὰ τοῦτο μᾶλλον εὐνοῦς αὐτῷ κατεφάνη. ἀναβαίνου-
 τος δ' αὐτοῦ διὰ τοῦ Ἐλαιῶνος ὄρους γυμνοῖς τοῖς ποσί,
 καὶ πάντων σὺν αὐτῷ δακρύνοντων, ἀγγέλλεται καὶ ὁ
 Ἀχιτόφελος σὺν τῷ Ἀβεσαλώμῳ καὶ τὰ τοῦτου φρο-
 νῶν. ἐπέτεινε δ' αὐτῷ τὸ λυπηρὸν τοῦτο ἀκουσθέν, 15
 καὶ τὸν Θεὸν ἐπεκαλεῖτο δεόμενος ἀπαλλοτριῶσαι τὴν
 Ἀβεσαλώμῳ διάνοιαν πρὸς τὸν Ἀχιτόφελον· ἐδεδίει
 γὰρ μὴ τάναντία συμβουλευῶν πείσειεν αὐτόν, ἀνὴρ
 ὢν φρενήρης καὶ συνιδεῖν τὸ λυσιτελὲς ὀξύτατος. γενό-
 μενος δ' ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους ἀπεσκόπει τὴν πό- 20
 λιν, καὶ μετὰ πολλῶν δακρῶν, ὡς ἂν βασιλείας ἐπε-
 σῶν, ἠύχετο τῷ Θεῷ. συνήτησε δ' αὐτῷ φίλος ἀνὴρ
 καὶ βέβαιος Χουσί ὄνομα. τοῦτον ὄρων τὴν ἐσθῆτα
 κατεσφρηγμένον καὶ τὴν κεφαλὴν σποδοῦ πλήρη καὶ
 θρηνοῦντα τὴν μεταβολὴν παρηγόρει καὶ παύσασθαι 25
 τῆς λύπης παρακάλει, καὶ τέλος ἐκέλευσεν ἀπελθόντα
 πρὸς τὸν Ἀβεσαλώμῳ, ὡς τὰ ἐκείνου φρονοῦντα, τὰ
 τε ἀπόρρητα τῆς διανοίας αὐτοῦ κατανοεῖν καὶ ταῖς
 Ἀχιτοφέλου συμβουλίαις ἀντιπράττειν· οὐ γὰρ τοσοῦ-
 του ὠφελήσειν αὐτῷ συνερχόμενον ὅσον παρ' ἐκείνῳ 30
 γενόμενον. καὶ ὁ μὲν πεισθεὶς τῷ Δαυίδῳ καταλιπὼν

αὐτὸν ἦκεν εἰς Ἱερουσόλυμα, ἀφικνεῖται δὲ εἰς αὐτὰ μετ'
 οὐ πολὺ καὶ Ἀβεσαλώμος.

ὀλίγον δὲ τῷ Δαυίδῳ προσελθόντι Σιβᾶς ὁ τοῦ 3
 Μεμφιβόσθου δοῦλος συνήτησεν, ὃν προνοησόμενον
 ἀπεστάλκει τῶν κτήσεων ἄς δεδώρητο τῷ Ἰωνάθου τοῦ
 Σαούλου παιδὸς υἱῷ, μετὰ ζεύγους ὄνων καταπεφορτι-
 σμένων τοῖς ἐπιτηδεύουσιν, ἐξ ὧν ἐκέλευσε λαμβάνειν ὧν
 αὐτός τε καὶ οἱ σὺν αὐτῷ θέοιντο. πυνθανομένῳ δὲ τοῦ
 καταλέλοιπε τὸν Μεμφιβόσθον, ἐν Ἱερουσόλυμοις ἔλεγε,
 10 προσδοκῶντα χειροτονηθήσεσθαι βασιλεῖα διὰ τὴν ὑπάρ-
 χουσαν ταραχὴν, εἰς μνήμην ὧν ἠνεργέτησεν αὐτοὺς
 Σάουλος. ἀρνακτῆσας δ' ἐπὶ τούτῳ, πάνθ' ὅσα τῷ
 Μεμφιβόσθῳ παρεχώρησε Σιβᾶ χαρίζεται· πολὺ γὰρ
 δικαιότερον αὐτὸν ἐκείνου ταῦτ' ἔχειν ἐπέγνωκε.

15 καὶ ὁ μὲν Σιβᾶς περιχαρῆς ἦν, Δαυίδῳ δὲ γενο- 4
 μένῳ κατὰ Βαουρίν, τόπον οὕτω καλούμενον, ἐπέρχε-
 ται τοῦ Σαούλου συγγενῆς Σεμεεὶ μὲν ὄνομα, υἱὸς δὲ
 Γηρᾶ, καὶ λίθοις τε ἐβαλλεν αὐτὸν καὶ ἐκακηγόρει.
 περιστάτων δὲ τῶν φίλων καὶ σκεπόντων, ἔτι μᾶλλον
 20 ὁ Σεμεεὶ βλασφημιῶν διετέλει, μισοφύονον καὶ πολλῶν
 ἀρχηγῶν κακῶν ἀποκαλῶν. ἐκέλευε δὲ καὶ τῆς γῆς ὡς
 ἐναγῆ καὶ ἐπάρατον ἐξιέναι, καὶ τῷ Θεῷ χάριν ἔχειν
 ὁμολόγει τῆς βασιλείας αὐτὸν ἀφελόμενῳ καὶ διὰ παι-
 δὸς ἰδίου τὴν ὑπὲρ ὧν ἤμαρτεν εἰς τὸν ἑαυτοῦ δεσπό-
 25 τιν δίκην αὐτὸν εἰσπραξαμένῳ. πάντων δ' ἐπ' αὐτὸν
 ἠρεθισμένων ὑπ' ὀργῆς, καὶ μάλιστα Ἀβεσσαίου δια-
 χρήσασθαι βουλομένου τὸν Σεμεεὶ, Δαυίδῳ αὐτὸν τῆς
 ὀργῆς ἐπέσχε. "μὴ τοῖς παροῦσι κακοῖς ἐτέραν προσ-
 εξεργασώμεθα" φησὶ "καινοτέραν ἀφορμὴν· οὐ γὰρ
 30 δὴ τοῦ προσλυσσῶντός μοι τούτου κυνὸς αἰδῶς τις ἢ
 φροντίς ἐπέρχεται, τῷ Θεῷ δὲ εἰκῶ, δι' ὃν οὗτος ἐφ'
 ἡμᾶς ἀπενοήθη. θαυμαστὸν δ' οὐδὲν ὑπὸ τούτου με

ταῦτα πάσχειν, ὅπου γε καὶ παιδὸς ἀσεβοῦς πεπειράμαι. ἀλλ' ἔσται τις ἴσως οἶκτος ἡμῖν ἐκ τοῦ θεοῦ, καὶ κρατήσομεν τῶν ἐχθρῶν τουτοῦ θελήσαντος." ἤνυνεν οὖν τὴν ὁδὸν οὐ φροντίζων τοῦ Σεμεὶ παρὰ τὸ ἕτερον μέρος τοῦ ὄρους διατρέχοντος καὶ πολλὰ κακηγοροῦντος. 5 παραγενομένου δ' ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην ἀνελάμβανε τοὺς ἰδίους ἐνταῦθα κεκοπωμένους.

5 Ἀβεσαλώμου δὲ καὶ Ἀχιτοφέλου τοῦ συμβούλου παραγενομένου εἰς Ἱεροσόλυμα σὺν ἅπαντι τῷ λαῷ, καὶ ὁ Δαυίδου φίλος ἦκε πρὸς αὐτούς, καὶ προσκυνήσας αὐτὸν 10 συνηύχετο τὴν βασιλείαν εἰς αἰῶνα καὶ τὸν ἅπαντα μείναι χρόνον. φήσαντος δ' ἐκείνου πρὸς αὐτόν, τί δή ποτε, φίλος ἐν τοῖς μάλιστα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γεγενημένος καὶ πρὸς ἅπαντα πιστὸς εἶναι δόξας, οὐ σὺν αὐτῷ 15 νῦν ἐστίν, ἀλλὰ καταλιπὼν ἐκείνον μεταβαίνει πρὸς αὐτόν, δεξιῶς ἀποκρίνεται καὶ σωφρόνως. εἶπε γὰρ ἔπεσθαι δεῖν αὐτὸν τῷ θεῷ καὶ τῷ παντὶ πλήθει. "τούτων οὖν μετὰ σοῦ, δέσποτα, γεγενημένῳ, εἰκότως ἔπομαι κἀγὼ τὴν γὰρ βασιλείαν ἔλαβες παρὰ τοῦ θεοῦ. τὴν αὐτὴν μέντοι γε πίστιν καὶ εὐνοίαν ἐνδείξομαι, πιστευόμενος εἶναι φίλος, ἢν οἶσθά με τῷ πατρὶ σου παρισχημένον. ἀγανακτεῖν δὲ οὐδὲν προσῆκε τοῖς παροῦσιν· οὐ γὰρ εἰς ἄλλην οἰκίαν ἢ βασιλεία μεταβέβηκε, μεμύνηκε δὲ ἐπὶ τῆς αὐτῆς, υἱοῦ παραλαβόντος." ταῦτα λέγων ἔπειθεν ὑποπτον γὰρ αὐτὸν εἶχε. 25

καὶ καλέσας τὸν Ἀχιτόφελον συνεβουλεύετο αὐτῷ τί δεῖ ποιεῖν. ὁ δὲ παρήγεσε ταῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ παλλακαῖς συνελθεῖν· ἐκ τούτου γὰρ εἰσεσθαι τὸν λαὸν ἔλεγε πιστεύσαντα ὡς ἀδιάλλακτά σοι τὰ πρὸς αὐτόν ἐστι, καὶ μετὰ πολλῆς συστρατεύσεσθαι προθυμίας ἐπὶ 30 τὸν πατέρα· μέχρι γὰρ δεῦρο φανερὰν ἐχθρὰν ἀναλαμβάνειν δεδιέναι, προσδοκῶντας ὑμᾶς ὁμοιοῆσειν. πει-

σθεῖς δὲ τῇ συμβουλίᾳ κελεύει σκηνὴν αὐτῷ πῆξαι τοὺς οἰκέτας ἐπὶ τοῦ βασιλείου, τοῦ πλήθους ὄρωντος, καὶ παρελθὼν συνέρχεται ταῖς τοῦ πατρὸς παλλακαῖς. ταῦτα δ' ἐγένετο κατὰ τὴν Ναθάνᾳ προφητείαν, ἣν 5 τῷ Δαυίδῃ σημαίνων τὴν ἐκ τοῦ παιδὸς ἐσομένην ἐπίθεσιν προεφήτευσε.

ποιήσας δ' Ἀβεσαλώμος τὰ παραινθέντα αὐτῷ 6 ὑπὸ τοῦ Ἀχιτοφέλου, δεύτερον αὐτὸν συμβουλεύειν ἤξιον περὶ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς τὸν πατέρα. μυρίους δ' αὐτὸν ἐπιλέκτους αἰτήσαντος ἐκείνου, καὶ τὸν πατέρα κτείνειν αὐτοῦ καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ σώους ἀνάξειν ὑποσχομένου, καὶ βεβαίαν τότε τὴν βασιλείαν ἐσεσθαι φήσαντος, Δαυίδου μηκέτι ζῶντος, ἀρεσθεῖς τῇ γνώμῃ μετακαλεῖται τὸν Χουσί τὸν Δαυίδου φίλον (οὕτω γὰρ 15 αὐτὸν ἐκείνος ἐκάλει), καὶ τὴν Ἀχιτοφέλου γνώμην αὐτῷ δηλώσας τί καὶ αὐτῷ δοκεῖ περὶ αὐτῆς ἐπυνθάνετο. ὁ δὲ συνιδὼν ὅτι γενομένων ἂν Ἀχιτόφελος συνεβούλευσε κινδυνεύσει Δαυίδης συλληφθεὶς ἀποθανεῖν, ἐναντίαν ἐπειρᾶτο γνώμην εἰσφέρειν. "οὐ γὰρ ἄγνοεῖς" εἶπεν, "ὦ βασιλεῦ, τὴν τοῦ πατρὸς καὶ τὴν τῶν σὺν αὐτῷ νῦν ὄντων ἀνδρείαν, ὅτι καὶ πολλοὺς πεπολέμηκε καὶ πάντοτε κρατῶν τῶν πολεμίων ἀπήλλακται. νῦν δὲ εἰκὸς αὐτὸν ἐπὶ στρατοπέδου μένειν· στρατηγῆσαι γὰρ ἱκανώτατος καὶ προιδεῖν ἀπάτην 25 ἐπερχομένων πολεμίων. ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐσπέραν ἀπολιπὼν τοὺς ἰδίους ἢ εἰς τινα τῶν αὐλώνων αὐτὸν ἀποκρύψει ἢ πρὸς πέτρα τινὶ λοχήσει. συμβαλόντων δὲ τῶν ἡμετέρων οἱ μὲν ἐκείνου πρὸς μικρὸν ὑποχωρήσουσι, θαρσήσαντες δ' ὡς τοῦ βασιλέως αὐτοῖς ἐγγύς 30 ὄντος ἀντιστήσονται· καὶ μεταξὺ τούτων μαχομένων ὁ πατὴρ ἐπιφανεῖς ἐξαίφνης τοῖς μὲν εὐψυχίαν πρὸς τοὺς κινδύνους παρασκευάσει, τοὺς δὲ σοὺς καταπλή-

ξεται. παράθου δὴ τοίνυν καὶ τὴν ἐμὴν συμβουλίαν
 τῷ λογισμῷ, καὶ ταῦτ' ἐπιγνούς ἄριστα τὴν μὲν Ἀχιτο-
 φέλου γνώμην παραίτησαι, πέμψας δ' εἰς πᾶσαν τὴν
 χώραν τῶν Ἑβραίων παράγγειλον αὐτοῖς τὴν ἐπὶ τὸν
 πατέρα σου στρατείαν. καὶ παραλαβὼν αὐτὸς τὴν
 δύναμιν τοῦ πολέμου γίνου στρατηγός, καὶ μὴ πιστεύ-
 σης τοῦτον ἑτέρῳ. νικήσειν γὰρ προσδόκα ῥαδίως
 αὐτόν, ἂν ἐν φανερωῖ καταλάβῃς ὄντα μετ' ὀλίγων,
 αὐτὸς πολλὰς ἔχων μυριάδας βουλομένων τὴν περὶ σὲ
 σπουδὴν ἐπιδείξασθαι καὶ προθυμίαν. ἂν δ' ὁ πατήρ
 αὐτόν εἰς πολιορκίαν περικλείσῃ, μηχανήμασι καὶ
 ὑπονόμοις καθαιρήσομεν ἐκεῖνην τὴν πόλιν." ταῦτ'
 εἰπὼν ἠὲδοκίμησε μᾶλλον Ἀχιτοφέλου· τῆς γὰρ ἐκεῖνου
 γνώμης ἢ τούτου προεκρίθη παρ' Ἀβεσαλώμῳ. θεὸς
 μὲντοι γε ἦν ὁ τῆς τούτου διανοίᾳ τὴν τοῦ Χουσί συμ-
 βουλίαν συστήσας ἀμείνονα εἶναι δοκεῖν.

7 σπεύσας δὲ πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς Σάδων καὶ
 Ἀβιάθαρ, τὴν τε Ἀχιτοφέλου γνώμην ἐξεῖπων αὐτοῖς
 καὶ τὴν ἑαυτοῦ, καὶ ὅτι δέδοκται τὰ ὑπ' αὐτοῦ παραι-
 νεθέντα πράττειν, ἐκέλευσε μνηστῆρας πέμψαντας Δαυίδην
 καὶ φανερὰ ποιεῖν τὰ συμβουλευμένα, καὶ προσπα-
 ρακελεύσασθαι ταχέως διαβῆναι τὸν Ἰορδάνην, μὴ
 μεταγνοῦς ὁ παῖς αὐτοῦ διώκειν ὁρμήσῃ, καὶ πρὶν ἐν
 ἀσφαλείᾳ γένηται φθάσας καταλάβῃ. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς
 ἐξεπίτηδες τοὺς υἱοὺς ἔξω τῆς πόλεως κερυμμένους
 εἶχον, ὅπως διακομίσωσι πρὸς τὸν Δαυίδην τὰ πρᾶ-
 τόμενα. πέμψαντες οὖν πιστὴν θεραπαιίδα πρὸς αὐ-
 τοὺς, φέρουσαν τὰ βουλευμένα ὑπὸ Ἀβεσαλώμου,
 προσέταξαν μετὰ σπουδῆς ταῦτα Δαυίδην σημαίνειν.
 οἱ δ' οὐδὲν εἰς ἀναβολὰς καὶ μέλλῃσιν ὑπερέθεντο, λα-
 βόντες δὲ τὰς τῶν πατέρων ἐντολὰς εὐσεβεῖς ἅμα καὶ
 πιστοὶ γίνονται διάκονοι, καὶ τῆς ὑπηρεσίας τὸ τάχος

καὶ τὴν ὀξύτητα κρίναντες ἄριστον εἶναι ἠπείγοντο
 συμβαλεῖν Δαυίδην. γενομένους δ' αὐτοὺς ἀπὸ στα-
 δίων τῆς πόλεως δύο θεῶνται τινες ἰππεῖς, καὶ διαβάλ-
 λουσι πρὸς τὸν Ἀβεσαλώμον. ὁ δ' εὐθύς ἐπεμψε τοὺς
 5 συλληφόμενους. νοήσαντες δὲ τοῦτο οἱ τῶν ἀρχιερέων
 παῖδες, ἐκτραπέυτες τῆς ὁδοῦ παραχρῆμα εἰς κώμην
 τινὰ τῶν Ἱεροσολύμων οὐκ ἄπωθεν ἑαυτοὺς ἔδωκαν
 (Βαχουρῆς ἦν ὄνομα τῆς κώμης), γυναικὸς δ' ἐδεήθησαν
 τινος κρύψαι καὶ παρασχεῖν αὐτοῖς τὴν ἀσφάλειαν. ἢ
 10 δὲ καθιμήσασα τοὺς νεανίσκους εἰς φρέαρ, καὶ πλάκας
 ἄνωθεν ἐρίων ἐπιβαλοῦσα, ὡς ἦκον οἱ διώκοντες αὐ-
 τοὺς καὶ περὶ αὐτῶν ἀνέκρινον εἰ θεάσαιτο, ἰδεῖν μὲν
 οὐκ ἠρόησατο, μένοντας γὰρ παρ' αὐτῇ πάλιν ἀπελ-
 θεῖν· εἰ μὲντοι γε συντόμως διώξουσιν, καταλήψεσθαι
 15 προύλεγεν. ὡς δ' ἐπὶ πολὺ διάξαντες οὐ κατέλαβον,
 ἀνέστρεψαν εἰς τοῦπίσω. θεασαμένη δ' αὐτοὺς ἀνα-
 ξεύξαντας ἢ γυνὴ καὶ μηδὲνα φόβον τοῖς νεανίσκοις
 ἀπ' αὐτῶν ἐτι συλλήψεως εἶναι, ἀνιμήσασα τὴν προ-
 κειμένην ὁδὸν ἀνύειν παρεκελεύσατο. καὶ πολλῇ σπου-
 20 δῆ κατὰ χεῖρα χρησάμενοι περὶ τὴν ὁδοιπορίαν ἦκον
 πρὸς Δαυίδην, καὶ πάντα ἀκριβῶς ἐδήλωσαν αὐτῷ
 τὰ παρ' Ἀβεσαλώμου βουλευμένα. ὁ δὲ διαβῆναι
 τὸν Ἰορδάνην τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ προσέταξεν ἤδη νυκτὸς
 οὔσης, καὶ μηδὲν ὀκνεῖν δι' αὐτήν.
 25 Ἀχιτόφελος δὲ, τῆς γνώμης αὐτοῦ παρευδοκιμη- 8
 θείσης, ἐπιβὰς τοῦ κτήνους ἐξώρμησεν εἰς Γελμῶνα
 τὴν πατρίδα, καὶ συγκαλέσας τοὺς οἰκείους ἅπαντας,
 ἃ συνεβούλευσεν Ἀβεσαλώμῳ, ταῦτ' αὐτοῖς διεξῆλθε,
 καὶ ὡς οὐ πεισθεῖς φανερός ἐστίν οὐκ εἰς μακρὰν
 30 ἀπολούμενος. Δαυίδην δὲ κρατήσῃν μέλλειν ἔλεγε καὶ
 ἐπανήξειν ἐπὶ τὴν βασιλείαν. ἀμεινον οὖν ἐφησεν
 εἶναι τοῦ ζῆν αὐτὸν ἐξαγαγεῖν ἐλευθέρως καὶ μεγαλο-

φρόνως ἢ παρασχεῖν αὐτὸν εἰς κόλασιν Δαυίδῃ, καθ' οὐ πάντα συνέπραττεν Ἀβεσαλώμῳ. ταῦτα διαλεχθεῖς καὶ παρελθὼν εἰς τὸ μυχαίτατον τῆς οἰκίας ἀνήρτησεν αὐτόν.

καὶ τὸν μὲν Ἀχιτόφελον, τοιοῦτου θανάτου δικαστήν αὐτῷ γενόμενον, καθελόντες ἐκ τῆς ἀγχόνης ἐκήδευσαν οἱ προσήμουτες· ὁ δὲ Δαυίδης διαβάς τὸν Ἰορδάνην καθὼς προειρήκαμεν, εἰς Παρεμβολάς, καλλίστην καὶ ὄχυρωτάτην πόλιν, παραγίνεται. δέχονται δ' αὐτὸν ἀσμενέστατα πάντες οἱ πρῶτοι τῆς χώρας, 10 κατὰ τε αἰδῶ τῆς πρώτης φυγῆς καὶ κατὰ τιμὴν τῆς προτέρας εὐπραγίας. ἦσαν δ' οὗτοι Βερζελαῖος ὁ Γαλαδίτης καὶ Σιφάρ ὁ τῆς Ἀμμωνίτιδος δυνάστης καὶ Μάχειρος ὁ τῆς Γαλαδίτιδος χώρας πρῶτος. οὗτοι πᾶσαν αὐτῷ καὶ τοῖς ἐκείνου τῶν ἐπιτηδεῶν εὐθηνίαν 15 παρέσχον, ὡς μήτε κλίνας ἐπιλιπεῖν ἐστρωμένους μήτε ἄρτους καὶ οἶνον, ἀλλὰ καὶ θυμάτων ἀφθονίαν χορηγῆσαι, καὶ τῶν εἰς ἀνάπαισιν ἅμα κεκοπωμένοις καὶ τροφὴν χρησίμων εὐπορίαν διαρκῆ παρασχεῖν.

10 καὶ οἱ μὲν ἐν τούτοις ἦσαν Ἀβεσάλωμος δὲ ἀθροί- 20 σας μεγάλην στρατιάν τῶν Ἑβραίων ἤγειν ἐπὶ τὸν πατέρα, καὶ διαβάς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν οὐ πόρρω κατέβηκε τῶν Παρεμβολῶν ἐν τῇ Γαλαδιτῶν χώρᾳ, καταστήσας στρατηγὸν πάσης τῆς δυνάμεως Ἀμισσάν εἰς τὴν Ἰωάβου τάξιν τοῦ συγγενοῦς αὐτοῦ. πατὴρ δὲ 25 γὰρ ἦν Ἰεθάρσου, μητρὸς δὲ Ἀβιγαίας· αὕτη δὲ καὶ Σαρουία ἢ Ἰωάβου μήτηρ ἀδελφαὶ ἦσαν Δαυίδου. ὡς δ' ἐξαριθμήσας τοὺς σὺν αὐτῷ Δαυίδῃ περὶ τετρακισχιλίους ἠΰρεν ὄντας, οὐκ ἔγνω μένειν πότ' ἐπ' αὐτὸν ὁ Ἀβεσάλωμος ἔλθῃ. προσθεῖς δὲ τοῖς οὖσι χιλιάρχους 30 καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ διελὼν εἰς τρία μέρη τὴν στρατιάν, τὸ μὲν τῷ στρατηγῷ παρέδωκεν Ἰωάβῳ, τὸ δὲ

τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἀβεσσαίῳ, τὴν δὲ τρίτην μοῖραν ἐνεχείρισεν Ἐθαίῳ, συνήθει μὲν ὄντι καὶ φίλῳ, ἐκ δὲ τῆς Γιττῶν πόλεως ὑπάρχοντι. βουλόμενον δὲ συνεκστρατεύειν αὐτὸν οὐκ εἴασαν οἱ φίλοι, γνώμη κατασχόντες σοφωτάτη. νικηθέντες μὲν γὰρ σὺν αὐτῷ πᾶσαν ἀποβαλεῖν ἐλπίδα χρηστὴν ἔφασκον· ἂν δὲ ἠττηθέντες ἐνὶ μέρει τῆς δυνάμεως τῷ λοιπῷ πρὸς αὐτὸν φύγῃσιν, ἀμείνονα παρασκευάσειν αὐτὸν ἰσχύν. ὑπονόησειν δὲ καὶ τοὺς πολεμίους εἰκὸς ἔστιν ἄλλο μετ' 10 αὐτοῦ στρατεύμα εἶναι. ἤσθεις δὲ τῇ συμβουλίᾳ ταύτῃ, μένειν μὲν αὐτὸς ἐν ταῖς Παρεμβολαῖς ἐκρινεν, ἐκπέμπων δὲ τοὺς φίλους καὶ τοὺς στρατηγούς ἐπὶ τὸν πόλεμον παρεκάλει προθυμίαν ἐναποδείξασθαι καὶ πίστιν καὶ μνήμην, εἴ τινος τῶν μετρίως ἐχόντων παρ' 15 αὐτοῦ ἔτυχον· φείσασθαι δὲ καὶ τοῦ παιδοῦς Ἀβεσαλώμου κρατήσαντας ἠντιβόλει, μὴ κακὸν αὐτὸν ἐργάσεται τι τελευτήσαντος αὐτοῦ.

καὶ ὁ μὲν νίκην αὐτοῖς ἐπευξάμενος ἐκπέμπει τὴν στρατιάν· Ἰωάβου δὲ παρατάξαντος τὴν δύναμιν ἀν- 20 τικρὸν τῶν πολεμίων ἐν πεδίῳ μεγάλῳ, ἐξόπισθεν περιβεβλημένῳ δρυμόν, ἀντεξάγει τὴν στρατιάν καὶ Ἀβεσάλωμος. καὶ συμβολῆς γενομένης ἔργα μεγάλα χειρῶν τε καὶ τόλμης παρ' ἀμφοτέρων ἐπεδείκνυτο, τῶν μὲν ὑπὲρ τοῦ τὴν βασιλείαν ἀπολαβεῖν Δαυίδην 25 παρακινδυνευόντων καὶ πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων, τῶν δ', ἵνα μὴ καὶ ταύτην Ἀβεσάλωμος ἀφαιρεθῇ, καὶ δῶ τῷ πατρὶ δίκας κολασθεῖς ἀνθ' ὧν ἐτόλμησεν, οὐδὲν ὀκνοῦντων οὔτε ποιεῖν οὔτε πάσχειν. ἔτι δὲ τῶν μὲν πλειόνων, ἵνα μὴ κρατηθῶσιν ὑπὸ τῶν σὺν 30 Ἰωάβῳ καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ στρατηγοῖς ὄντων ὀλίγων (αἰσχύνην γὰρ αὐτοῖς τοῦτ' εἶναι μεγίστην), τῶν δὲ Δαυίδου στρατιωτῶν, ἵνα τῶν τοσούτων μυριάδων

κρατήσασιν, φιλοτιμουμένων ἕως ἐγένετο καρτερὰ. καὶ νικῶσιν οἱ Δαυίδου, θώμη τε προύχοντες καὶ τῆ τῶν πολεμικῶν ἐπιστήμη. φεύγοντας δὲ διὰ δρυμῶν καὶ φαράγγων ἐπόμενοι τοὺς μὲν ἐλάμβανον, πολλοὺς δὲ ἀνήρουν, ὡς φεύγοντας πεσεῖν πλείονας ἢ μαχο-⁵ μένους· ἔπεσον γὰρ ὡς δισμύριοι ἐπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας. οἱ δὲ τοῦ Δαυίδου πάντες ὤρμησαν ἐπὶ τὸν Ἀβεσάλωμον· φανερός γὰρ αὐτοῖς ὑπὸ τε τοῦ κάλλους καὶ τοῦ μεγέθους ἐγένετο. δεισας δὲ μὴ καταλάβωσιν αὐτὸν οἱ πολέμιοι, ἐπιβάς τῆς ἡμιόνου τῆς βασιλικῆς¹⁰ ἔφρευγε· φερόμενος δὲ μετὰ θύμης καὶ ὑπὸ τοῦ σάλου καὶ τῆς κινήσεως κοῦφος ὢν, ἐμπλακείσης αὐτῷ τῆς κόμης τραχεῖ δένδρῳ μεγάλοις ἐπὶ πολὺ κλάδοις ἐκτεταμένῳ, παραδόξως ἀναιρήμνεται, καὶ τὸ μὲν κτῆνος ὑπ' ὀξύτητος ὡς ἐπικείμενον τὸν δεσπότην ἔτι φέρον¹⁵ ἐχώρει προσωτέρῳ, ὃ δ' ἐκ τῶν κλάδων αλωρούμενος ἐκρατεῖτο τοῖς πολεμίοις. τοῦτόν τις ἰδὼν τῶν Δαυίδου στρατιωτῶν ἐδήλωσεν Ἰωάβῳ, καὶ πεντήκοντα σίκλους ἂν αὐτῷ δεδωκέναι τοῦ στρατηγοῦ φήσαντος εἰ βαλὼν ἀπέκτεινε τὸν Ἀβεσάλωμον, "οὐδ' εἰ χιλίους"²⁰ εἶπεν "ἔμελλές μοι παρέξειν, τοῦτ' ἂν διέθηνά μου τὸν τοῦ δεσπότου παῖδα, καὶ ταῦτ' ἐκείνου πάντων ἡμῶν ἀκουόντων φείσασθαι τοῦ νεανίσκου δεηθέντος." ὃ δὲ κελεύσας αὐτῷ δεῖξαι ποῦ κρεμᾶμενον ἴδοι τὸν Ἀβεσάλωμον, τοξεύσας κατὰ τῆς καρδίας ἀπέκτεινεν.²⁵ οἱ δὲ τὰ τοῦ Ἰωάβου κομίζοντες ὅπλα, περιστάντες ἐν κύκλῳ τὸ δένδρον, κατασπῶσι τὸν νεκρόν, καὶ τὸν μὲν εἰς χάσμα βαθὺ καὶ ἀφανὲς ὄψαντες ἐπιβάλλουσιν αὐτῷ λίθους, ὥστ' ἀναπληρωθῆναι καὶ τὸ σχῆμα τάφου καὶ μέγεθος λαβεῖν· σημήνας δὲ ἀνακλητικόν³⁰ ὁ Ἰωάβος ἐπέσχε τοῦ διώκειν τοὺς οἰκείους στρα-

τιώτας τὴν τῶν πολεμίων δύναμιν, φειδόμενος τῶν ὁμοφύλων.

ἔστησε δ' Ἀβεσάλωμος ἐν τῇ κοιλάδι τῇ βασιλικῇ³ στήλην λίθου μαρμαρίνου, δύο σταδίους ἀπέχουσαν Ἱεροσολύμων, ἣν προσηγόρευσεν ἰδίαν χεῖρα, λέγων ὡς καὶ τῶν τέκνων αὐτῷ διαφθαρέντων ἐν τῇ στήλῃ μενεῖ τὸ ὄνομα. τέκνα γὰρ ἦν αὐτῷ τρία μὲν ἄρρενα, θυγάτηρ δὲ μία Θαμάρ τοῦνομα, ὡς προειρήκαμεν· συνοικησάσης δ' αὐτῆς τῷ Δαυίδου υἱῶν Ῥοβοάμῳ⁵ γίνεται παῖς ὁ διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν Ἀβίας.¹⁰

καὶ περὶ μὲν τούτων ἐν ὑστέροις οἰκειότερον τῇ ἱστορίᾳ δηλώσομεν· μετὰ δὲ τὴν Ἀβεσάλωμου τελευτήν ὁ μὲν λαὸς εἰς τὰ οἰκεία διεσπάρη, Ἀχιμὰς δὲ ὁ⁴ Σαδώκου τοῦ ἀρχιερέως υἱὸς Ἰωάβῳ προσελθὼν ἐδεῖτο¹⁵ αὐτοῦ τὴν νίκην ἐπιτρέψαι πορευθέντι Δαυίδῃ μνηῦσαι, καὶ ὅτι τῆς παρὰ τοῦ θεοῦ βοηθείας ἔτυχε καὶ προνοίας εὐαγγελίσασθαι. καὶ τὸν μὲν, οὐ προσήκειν εἰπὼν αὐτῷ καλῶν ἄγγελον αἰεὶ γεγεννημένον νῦν ἀπιέναι δηλώσοντα θάνατον τῷ βασιλεῖ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ,²⁰ μένειν ἤξιον, καλέσας δὲ τὸν Χουσί ἐκείνῳ προσέταξε τὸ ἔργον, ἕν' ὅπερ αὐτὸς εἶδε, τοῦτο μνηύσεις τῷ βασιλεῖ. τοῦ δ' Ἀχιμᾶ πάλιν δεηθέντος αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἀγγελίαν ἀφείναι (περὶ μόνης γὰρ αὐτὴν ποιήσεσθαι τῆς νίκης, ἡσυχάσειν δὲ περὶ τῆς Ἀβεσάλωμου τελευ²⁵ τῆς) ἐπέτρεψεν αὐτῷ τὴν πρὸς τὸν Δαυίδην ἄφιξιν. καὶ τὴν ἐπιτοματέραν ἐκλαβὼν τῶν ὁδῶν (καὶ γὰρ μόνος αὐτὴν ἐγίνωσκε) τὸν Χουσί φθάνει. καθεζομένῳ δὲ Δαυίδῃ μετὰ τῶν πυλῶν, καὶ παραμένοντι πότ' αὐτῷ³⁰ τις ἐλθὼν ἀπὸ τῆς μάχης ἀπαγγέλλῃ τὰ κατ' αὐτήν, τῶν σκοπῶν τις ἰδὼν τὸν Ἀχιμᾶν τρέχοντα, καὶ μήπω τίς ἐστι γνωρίσαι δυνάμενος, εἶπε πρὸς τὸν Δαυίδην βλέπειν τινὰ παραγινόμενον πρὸς αὐτόν. τοῦ δ' ἄγ-

γελον ἤμειν φήσαντος ἀγαθόν, μετ' ὀλίγον ἔπεσθαί
 τινα καὶ ἕτερον ἐδήλωσεν αὐτῷ. κάκεινον δὲ ἄγγελον
 [ἀγαθόν] εἰπόντος, ἰδὼν τὸν Ἀχιμὴν ὁ σκοπὸς ἐγγὺς
 ἤδη γεγεννημένον, τὸν Σαδώκου παῖδα τοῦ ἀρχιερέως
 προστρέχειν ἐσήμαινεν. ὁ δὲ Δαυίδης περιχαρῆς γε-
 5 νόμος ἀγαθῶν ἄγγελον τοῦτον ἔφησεν εἶναι καὶ τι
 τῶν εὐκταίων αὐτῷ φέρειν ἀπὸ τῆς μάχης. καὶ μεταξὺ
 ταῦτα λέγοντος τοῦ βασιλέως φανείς ὁ Ἀχιμᾶς προσκνυ-
 5 νει τὸν βασιλέα, καὶ πυθόμενος περὶ τῆς μάχης νίκην
 εὐαγγελίζεται καὶ κράτος. ἐρομένου δ' εἴ τι καὶ περὶ 10
 τοῦ παιδὸς ἔχει λέγειν, αὐτὸς μὲν ἔφασκεν εὐθύς ὁρμη-
 σαι πρὸς αὐτὸν τῆς τροπῆς τῶν πολεμίων γενομένης,
 ἀκοῦσαι δὲ μεγάλης βοῆς διωκόντων τὸν Ἀβεσάλω-
 μου, καὶ πλείον τούτου μὴ μαθεῖν δύνασθαι διὰ τὸ
 πεμφθέντα ὑπὸ Ἰωάβου δηλῶσαι τὴν νίκην ἐπείγεσθαι. 15
 παραγενομένου δὲ τοῦ Χουσι καὶ προσκυνήσαντος καὶ
 τὴν νίκην σημήναντος, περὶ τοῦ παιδὸς αὐτὸν ἀνέκρι-
 νεν. ὁ δ' "ἐχθροῖς" εἶπε "τοῖς σοῖς οἷα συμβέβηκεν
 Ἀβεσαλώμῳ γένοιτο." οὗτος ὁ λόγος οὐδὲ τὴν ἐπὶ τῇ
 νίκῃ χαρὰν εἶσεν οὔτ' αὐτῷ μεῖναι μεγίστην οὔσαν 20
 οὔτε τοῖς στρατιώταις. αὐτὸς μὲν γὰρ ἀναβὰς ἐπὶ τὸ
 ὑψηλότερον τῆς πόλεως ἀνεκαλεῖτο τὸν υἱόν, τυπτό-
 μενος τὰ στέφρα καὶ τὴν κεφαλὴν σπαραττόμενος καὶ
 παντοίως αὐτὸν αἰμιζόμενος, καὶ "τέκνον" ἐκβοῶν, "εἶθε
 μοι τὸν θάνατον ἐπελθεῖν ἐγένετο καὶ ἅμα σοι τελει- 25
 τῆσαι" φύσει γὰρ ὦν φιλόστοργος πρὸς ἐκείνον ἐτι
 μᾶλλον συμπαθῶς εἶχεν. ἡ στρατιὰ δὲ καὶ ὁ Ἰωάβος,
 ἀκούσαντες ὅτι πενθεῖ τὸν υἱὸν οὕτως ὁ βασιλεύς,
 ἠσχύνθησαν μετὰ τοῦ τῶν νενικηκότων σχήματος εἰσ-
 30 ελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, κατηφείς δὲ καὶ δεδακρυμένοι
 πάντες ὡς ἀφ' ἥττης παρῆλθον. κατακαλυψαμένου δὲ
 τοῦ βασιλέως καὶ στένοντος τὸν υἱόν, εἰσεῖσι πρὸς αὐ-

τὸν Ἰωάβος, καὶ παρηγορῶν "ὦ δέσποτα" φησί, "λαν-
 θάνεις διαβάλλων σαυτὸν οἷς ποιεῖς, ὅτι τοὺς μὲν ἀγα-
 πῶντάς σε καὶ περὶ σοῦ κινδυνεύοντας καὶ σαυτὸν καὶ
 τὴν σὴν γενεὰν δοκεῖς μισεῖν, στέργειν δὲ τοὺς ἐχθρο-
 5 τάτους, καὶ ποθεῖν οὐκέτ' ὄντας οἱ δίκη τεθνήκασιν.
 εἰ γὰρ Ἀβεσάλωμος ἐκράτησε καὶ τὴν βασιλείαν βε-
 βαιῶς κατέσχεν, οὐδενὸς ἂν ἡμῶν ὑπελείφθη λείψα-
 νον, ἀλλὰ πάντες ἂν, ἀπὸ σοῦ καὶ τῶν σῶν ἀρξάμενοι
 τέκνων, ἀπωλώλειμεν οἰκτρῶς, οὐ κλαιόντων ἡμᾶς τῶν
 10 πολεμίων, ἀλλὰ χαιρόντων καὶ τοὺς ἐλεοῦντας ἐπὶ τοῖς
 κακοῖς κολαζόντων. σὺ δ' οὐκ αἰσχύνῃ ταῦτα ποιῶν
 ἐπὶ μᾶλλον ἐχθρῷ, ὅτι σὸς υἱὸς ὦν ἀσεβῆς οὕτως ἐγέ-
 νετο. παυσάμενος οὖν τῆς ἀδίκου λύπης, προελθὼν
 ὄφθητι τοῖς σαυτοῦ στρατιώταις, καὶ τῆς πρὸς τοὺς
 15 ἀγῶνας προθυμίας εὐχαρίστησον· ὡς ἐγὼ τήμερον, ἂν
 ἐπιμένης τοῖς ἄρτι πραττομένοις, ἀναπέισας ἀποστῆναί
 σου τὸν λαὸν καὶ τὴν βασιλείαν ἐτέρῳ παραδοῦναι, τότε
 σοι πικρότερον καὶ ἀληθές ποιήσω τὸ πένθος." ταῦτ'
 εἰπὼν Ἰωάβος ἀπέστρεψε ἀπὸ τῆς λύπης καὶ ἤγαγεν
 20 εἰς τὸν περὶ τῶν πραγμάτων λογισμὸν τὸν βασιλέα. με-
 τασχηματίσας δὲ αὐτὸν Δαυίδης καὶ ποιήσας ἐπιτήδειον
 εἰς τὴν τοῦ πλήθους θέαν πρὸς ταῖς πύλαις ἐκάθισεν,
 ὡς ἅπαντα τὸν λαὸν ἀκούσαντα συνδραμεῖν πρὸς αὐτὸν
 καὶ κατασπάσασθαι.
 25 καὶ ταῦτα μὲν τοῦτον ἔσχε τὸν τρόπον· οἱ δ' ἐκ 11
 τῆς μάχης ἀναχωρήσαντες τῶν Ἑβραίων τῶν Ἀβεσαλώ-
 μου, γενόμενοι παρ' ἑαυτοῖς ἕκαστοι, διεπέμποντο κατὰ
 πόλεις, ὑπομιμνήσκοντες αὐτοὺς ὦν ἠυεργέτησεν αὐ-
 τοὺς Δαυίδης, καὶ τῆς ἐλευθερίας ἦν ἐκ πολλῶν καὶ με-
 30 γάλων ἠυσάμενος αὐτοὺς πολέμων παρῆσχε, μεμφόμε-
 νοι δ' ὅτι τῆς βασιλείας αὐτὸν ἐκβαλόντες ἄλλῳ ταύτην
 ἐνεχείρισαν, καὶ νῦν τεθνηκός τοῦ κατασταθῆτος

ὑπ' αὐτῶν ἡγεμόνος οὐ παρακαλοῦσι Δαυίδην παύσα-
 σθαι μὲν τῆς ὀργῆς, εὐνοικῶς δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔχειν,
 τῶν δὲ πραγμάτων, καθὼς ἤδη καὶ πρότερον, ποιεῖσθαι
 πρόνοιαν, τὴν βασιλείαν ἀπολαβόντα. ταῦτα μὲν οὖν
 συνεχέστερον ἀπηγγέλλετο τῷ Δαυίδῃ, κἀκείνος οὐδὲν ⁵
 ἤττον ἐπεμφε πρὸς Σάδωκον καὶ Ἀβιάδαρον τοὺς ἀρχιε-
 ρεάς, ἵνα τοῖς ἀρχουσι τοῖς τῆς Ἰούδα φυλῆς διαλεχθῶ-
 σιν, ὡς αἰσχρόν ἐστιν αὐτοῖς ἄλλας φυλάς πρὸ ἐκείνης
 Δαυίδην χειροτονῆσαι βασιλέα, καὶ ταῦθ' ὑμῶν συγγε-
 νῶν ὄντων καὶ κοινὸν αἷμα πρὸς αὐτὸν κεκληρωμένων. ¹⁰
 τὰ δ' αὐτὰ καὶ Ἀμεσᾶ τῷ στρατηγῷ προσέταξεν αὐτοὺς
 λέγειν, ὅτι τῆς ἀδελφῆς υἱὸς ὢν αὐτοῦ μὴ πείθει τὸ πλη-
 θος Δαυίδῃ τὴν βασιλείαν ἀποδοῦναι· προσδοκᾶν δὲ
 παρ' αὐτοῦ μὴ διαλλαγὴν μόνου (τοῦτο γὰρ ἤδη γεγο-
 νέναι) ἀλλὰ καὶ τὴν ἅπαντος τοῦ λαοῦ στρατηγίαν, ἣν ¹⁵
 αὐτῷ καὶ Ἀβεσάλωμος παρέσχευεν. καὶ οἱ μὲν ἀρχιερεῖς
 ἃ μὲν τοῖς τῆς φυλῆς ἀρχουσι διελέχθησαν, ἃ δὲ τὸν
 Ἀμεσᾶν ἐπεισαν, τὰ παρὰ τοῦ βασιλέως πρὸς αὐτὸν
 εἰπόντες, ἐγχειρεῖν ταῖς ὑπὲρ αὐτοῦ φροντίσι. καὶ πεί-
 θει γε τὴν φυλὴν παραχρῆμα πέμψαι πρὸς Δαυίδην ²⁰
 πρόσβεις, παρακαλοῦντας εἰς τὴν ἰδίαν αὐτὸν ἐπανελ-
 θεῖν βασιλείαν. τὸ δ' αὐτὸ καὶ πάντες ἐποιοῦν οἱ
 Ἰσραηλῖται προτραφεαμένου τοῦ Ἀμεσᾶ.

² τῶν δὲ πρόσβειων ἀφικομένων πρὸς αὐτὸν εἰς Ἱερο-
 σόλυμα παρεγένετο. πάντας δὲ τοὺς ἄλλους ἐφθάσεν ²⁵
 ἡ Ἰούδα φυλὴ πρὸς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν ἀπαντῆσαι
 τῷ βασιλεῖ, καὶ ὁ Γηρᾶ παῖς Σεμεὶ μετὰ χιλίων ἀνδρῶν,
 οὓς ἐκ τῆς Βενιαμίντιδος φυλῆς ἐπήγετο, καὶ Σιβᾶς δὲ
 ἀπελεύθερος Σαούλου, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, πεντεκαί-
 δεκα τὸν ἀριθμὸν ὄντες, μετὰ οἰκετῶν εἰκοσιν. οὗτοι ³⁰
 σὺν τῇ Ἰούδα φυλῇ τὸν ποταμὸν ἐγεφύρωσαν, ἵνα
 ῥᾶστα διαβῆ μετὰ τῶν ἰδίων ὁ βασιλεὺς. ὡς δ' ἦκεν

ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, ἠσπάσατο μὲν αὐτὸν ἡ Ἰούδα φυλὴ,
 προσέπεσε δ' ἀναβὰς ἐπὶ τὴν γέφυραν Σεμεεὶ, καὶ κα-
 τασχῶν αὐτοῦ τοὺς πόδας ἐδεῖτο συγγνωῖναι περὶ τῶν
 εἰς αὐτὸν ἡμαρτημένων, καὶ μὴ γενέσθαι πικρὸν αὐτῷ,
⁵ μηδὲ τοῦτο πρῶτον ἡγήσασθαι τὴν τιμωρίαν ἐν ἐξουσίᾳ
 γενόμενον, λογίσασθαι δ' ὅτι καὶ μετανοήσας ἐφ' οἷς
 ἐσφάλῃ πρῶτος ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν ἔσπευσε. ταῦτα δὲ
 ἀντιβολοῦντος αὐτοῦ καὶ οἰκτιζομένου, Ἀβεσσαῖος ὁ
 Ἰωάβου ἀδελφός "διὰ τοῦτο οὖν" εἶπεν "οὐ τεθνήξῃ
¹⁰ βλασφημίας τὸν ὑπὸ τοῦ θεοῦ κατασταθέντα βασι-
 λεύειν;" Δαυίδης δ' ἐπιστραφεὶς εἰς αὐτόν "οὐ παύ-
 σεσθ'" εἶπεν, "ὦ Σαρούλιας παῖδες; μὴ κινήσητε πάλιν
 ἡμῖν καινὰς ἐπὶ ταῖς πρώταις ταραχὰς καὶ στάσεις. οὐ
 γὰρ ἄγνοεῖν ὑμᾶς προσῆκεν ὅτι σήμερον ἀρχομαι τῆς
¹⁵ βασιλείας. διὸ πᾶσιν ἀφιέναι τὰς κολάσεις τοῖς ἀσεβή-
 σασιν ὕμνυμι, καὶ μηδενὶ τῶν ἁμαρτόντων ἐπέξελεθεῖν.
 σύ τε" εἶπεν, "ὦ Σεμεεὶ, θάρρει, καὶ δείσης μηδὲν ὡς
 τεθνηξόμενος." ὁ δὲ προσκυνήσας αὐτὸν προήγευ.

ἀπήντησε δὲ αὐτῷ καὶ ὁ Σαούλου υἱωνὸς Μερφί- ³
²⁰ βοσθος, ὑπαράν τε τὴν ἐσθῆτα περικελόμενος καὶ τὴν
 κόμην βαθεῖαν καὶ κατημελημένην ἔχων· μετὰ γὰρ τὴν
 Δαυίδου φυγὴν οὗτ' ἀπεκείρατο λυπούμενος οὗτ' ἐκά-
 θησε τὴν ἐσθῆτα, κατακρίνας αὐτοῦ συμφορὰν ταύτην
 ἐπὶ τῇ τοῦ βασιλέως μεταβολῇ. διεβέβλητο δὲ καὶ ὑπὸ
²⁵ τοῦ ἐπιτρόπου Σιβᾶ πρὸς αὐτὸν ἀδίκως. ἀσπασαμένου
 δ' αὐτοῦ καὶ προσκυνήσαντος, ἤρξατο πυνθάνεσθαι τί
 δή ποτ' οὐ συνεξῆλθεν αὐτῷ καὶ κοινωτὸς ἦν τῆς φυγῆς.
 ὁ δ' ἀδίκημα τοῦτ' ἔλεγεν εἶναι Σιβᾶ· κελυσθεῖς γὰρ
 παρασκευάσαι τὰ πρὸς τὴν ἔξοδον οὐκ ἐφρόντισεν, ἀλλ'
³⁰ ὥσπερ ἀνδραπόδου τινὸς οὕτω παρήκουσεν. "εἰ μέντοι
 γε τὰς βάσεις εἶχον ἐρωμένας, οὐκ ἂν ἀπελείφθην σου,
 χρῆσθαι πρὸς τὴν φυγὴν ταύταις δυνάμενος. οὐ τοῦτο

δὲ μόνον ἠδίκησέ μου τὴν πρὸς σέ, δέσποτα, εὐσέβειαν, ἀλλὰ καὶ προσδιέβαλε καὶ κατεψεύσατο κακοουργῶν. ἀλλ' οἶδα γὰρ ὅτι τούτων οὐδὲν ἢ σὴ διάνοια προσίεται, δικαία τε οὖσα καὶ τὴν ἀλήθειαν, ἣν ἰσχύειν βούλεται καὶ τὸ θεῖον, ἀγαπῶσα. μείζονα γὰρ κινδυνεύ- 5 σας παθεῖν ὑπὸ τοῦ πάππου τοῦμοῦ, καὶ τῆς ὅλης ἡμῶν γενεᾶς ὀφειλούσης εἰς ἐκεῖνα ἀπολωλέναι, σὺ μέτριος καὶ χρηστός ἐγένου, τότε μάλιστα πάντων ἐκείνων λήθην ποιησάμενος, ὅτ' ἐξουσίαν τῆς ὑπὲρ αὐτῶν τιμωρίας εἶχεν ἡ μνήμη. φίλον δὲ σὸν ἔκρινας ἐμὲ καὶ ἐπὶ τῆς 10 τραπέζης εἶχες ὁσημέραι, καὶ οὐδὲν ἀπέλειπον τῶν συγγενῶν τοῦ μάλιστα τιμωμένου." ταῦτ' εἰπόντος, οὔτε τὸν Μεμφίβοσθον ἔγνω κολάζειν οὐδ' ὡς καταψευσάμενον τὸν Σιβᾶν καταδικάζειν· ἀλλ' ὑπὲρ μὲν τοῦ μὴ μετὰ Σιβᾶ πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν ἐκείνῳ πάντα 15 χαρίσασθαι φήσας, αὐτῷ δὲ συγγινώσκειν ὑπέσχετο, τὰ ἡμίση τῆς οὐσίας αὐτῷ κελεύσας ἀποδοθῆναι. ὁ δὲ Μεμφίβοσθος "πάντα μὲν" εἶπεν "ἐχέτω ὁ Σιβᾶς, ἐμοὶ δ' ἀπόχη τὸ σὲ τὴν βασιλείαν ἀπολαβεῖν."

4 Βερζελαῖον δὲ τὸν Γαλαδίτην, ἄνδρα μέγαν καὶ 20 καλόν, καὶ πολλὰ παρεσχημένον ἐν ταῖς Παρεμβολαῖς αὐτῷ, Δαυίδην τε προπέμφαντα μέχρι τοῦ Ἰορδάνου, παρεκάλεε συνελθεῖν ἕως τῶν Ἱεροσολύμων· γηροκομήσειν γὰρ αὐτὸν ἐν πάσῃ τιμῇ, καὶ ὡς πατὴρ ἐπιμεληθήσεσθαι καὶ προνοήσειν ἐπηγγέλλετο. ὁ δὲ πόθῳ 25 τῶν οἴκοι παρητεῖτο τὴν μετ' αὐτοῦ διατριβήν, καὶ τὸ γῆρας λέγων οὐ τοιοῦτον αὐτῷ τυγχάνειν ὥστε ἀπολαύειν τῶν ἡδέων, εἰς ὀγδοήκοντα ἔτη προβεβηκότος, ἀλλ' ὥστε καταλύσεως ἤδη καὶ ταφῆς προνοεῖν, ἐπὶ ταύτην ἡξίου βουλούμενον αὐτῷ χαρίζεσθαι τὰ κατ' 30 ἐπιθυμίαν ἀπολύσαι· οὔτε γὰρ τροφῆς οὔτε ποτοῦ συνιέναι διὰ τὸν χρόνον, ἀποκεκλεισθαι δ' αὐτῷ καὶ

τὰς ἀκοὰς ἤδη πρὸς αὐλῶν ἤχους καὶ μέλη τῶν ἄλλων ὀργάνων, ὅσα παρὰ βασιλευσὶ τέρπει τοὺς συνδιαιτωμένους. οὕτω δὲ λιπαρῶς δεομένου, "σὲ μὲν" εἶπεν "ἀπολύω, τὸν δὲ υἱὸν Ἀχιμανον ἄφες μοι· πάντων γὰρ 5 αὐτῷ μεταδώσω τῶν ἀγαθῶν."

καὶ Βερζελαῖος μὲν καταλιπὼν τὸν υἱὸν καὶ προσκυνήσας τὸν βασιλέα, καὶ πάντων ἐπευξάμενος αὐτῷ τέλος ἂν ἔχει κατὰ ψυχὴν, οἴκαδε ὑπέστρεψεν· παραγίνεται δ' εἰς Γάλγαλα Δαυίδης, τοῦ λαοῦ παντὸς ἤδη 10 τὸ ἡμῖς περὶ αὐτὸν ἔχων καὶ τὴν Ἰούδα φυλὴν. ἀφικνοῦνται δ' εἰς Γάλγαλα πρὸς αὐτὸν οἱ τῆς χώρας πρῶτοι μετὰ πολλῆς πληθύος, καὶ τὴν Ἰούδα φυλὴν κατεμέμφοντο λάθρα πρὸς αὐτὸν ἐλθοῦσαν, ὡς δεῖν ὁμοῦ πάντας μιᾷ γνώμῃ ποιήσασθαι τὴν ὑπάντησιν. 15 οἱ δ' ἄρχοντες τῆς Ἰούδα φυλῆς μὴ δυσχεραίνειν αὐτοὺς ἡξίου προληφθέντας· καὶ γὰρ συγγενεῖς ὄντες αὐτοῦ, καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον προνοοῦμενοι καὶ στέργοντες φθάσαι, οὐ μέντοι γε διὰ τὸ προελθεῖν δῶρα λαβεῖν αὐτούς, ἵν' ἔχωσιν ἐπὶ τούτῳ δυσφορεῖν ὕστε- 20 ροὶ πρὸς αὐτὸν ἐλθόντες. ταῦτα τῶν τῆς Ἰούδα φυλῆς ἡγεμόνων εἰπόντων, οἱ τῶν ἄλλων ἄρχοντες οὐχ ἠσύχασαν, ἀλλ' "ἡμεῖς μὲν" ἔφασαν, "ὦ ἀδελφοί, θανμάζομεν ὑμᾶς αὐτῶν ἀποκαλοῦντας μόνων συγγενῆ τὸν βασιλέα· ὁ γὰρ τὴν ἀπάντων ἐξουσίαν παρὰ τοῦ 25 θεοῦ λαβὼν πάντων ἡμῶν εἶναι συγγενῆς κρίνεται. καὶ διὰ τοῦθ' ὁ μὲν λαὸς ἅπας ἑνδεκα μοίρας ἔχει, μίαν δ' ὑμεῖς, καὶ πρεσβύτεροι ἐσμέν, καὶ οὐκ ἐποιήσατε δίκαια κρίφα καὶ λεληθότως ἐλθόντες πρὸς τὸν βασιλέα."

30 τοιαῦτα τῶν ἡγεμόνων πρὸς ἀλλήλους διαλεχθέντων, ἀνὴρ τις πονηρὸς καὶ στάσει χαίρων, ὄνομα Σαβαῖος, υἱὸς Βοχορίου τῆς Βενιαμίνιδος φυλῆς, στάς

ἐν μέσῳ πρὸς τὸ πλῆθος μέγα βοήσας εἶπεν· οὐτ' ἔχει τις ἡμῶν παρὰ Δαυίδου μοίρας, οὔτε κληῖρον παρὰ τῷ Ἰεσσαίου παιδί." καὶ μετὰ τοὺς λόγους σαλπίσσας κέρατι σημαίνει πόλεμον πρὸς τὸν βασιλέα. καὶ πάντες ἠκολούθησαν ἐκείνῳ Δαυίδην καταλιπόντες· 5 μόνῃ δὲ αὐτῷ παρέμεινεν ἡ Ἰούδα φυλή, καὶ κατέστησεν αὐτὸν εἰς τὸ ἐν Ἱεροσολύμοις βασίλειον. καὶ τὰς μὲν παλλακὰς αἷς ὁ υἱὸς αὐτοῦ συνῆλθεν Ἀβεσάλωμος, εἰς ἄλλην μετήγαγεν οἰκίαν, πάντα προστάξας αὐταῖς χορηγεῖν τὰ ἐπιτηδεῖα τοὺς ἐπιμελομένους, αὐ- 10 τὸς δ' οὐκ ἐπλησίαζεν αὐταῖς. ἀποδείκνυσι δὲ καὶ τὸν Ἀμεσσᾶν στρατηγόν, καὶ τὴν τάξιν αὐτῷ ἐφ' ἧς Ἰωάβος ἦν δίδωσιν· ἐκέλευσέ τε στρατιὰν ὄσῃν δύναται συναγαρόντα ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς μεθ' ἡμέρας τρεῖς ὡς αὐτὸν ἐλθεῖν, ἵνα παραδοὺς αὐτῷ πᾶσαν τὴν 15 δύναμιν ἐκπέμψῃ πολεμήσοντα τὸν υἱὸν Βοχορίου. ἐξεληθόντος δὲ τοῦ Ἀμεσσᾶ καὶ περὶ τὴν ἄθροισιν τῆς στρατιᾶς βραδύνοντος, ὡς οὐκ ἐπανήει, τῇ τρίτῃ τῶν ἡμερῶν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Ἰωάβον ἔλεγεν οὐκ εἶναι σύμφορον ἀνοχὴν τῷ Σαβαίῳ δίδοναι, μὴ, γενόμενος 20 ἐν πλείονι παρασκευῇ, μειζόνων κακῶν καὶ πραγμάτων αἴτιος ἢ Ἀβεσάλωμος αὐτοῖς κατέστη γένηται. "μὴ περιμένετε τοίνυν ἔτι μηδέν, ἀλλὰ τὴν οὖσαν παραλαβὼν δύναμιν καὶ τοὺς ἑξακοσίους μετὰ Ἀβεσσαίου τοῦ ἀδελφοῦ σου δώκε τὸν πολέμιον, καὶ ὅπου ποτ' ἂν 25 αὐτὸν καταλάβῃς ὄντα, πειράσθητι συμβαλεῖν. σπούδασον δ' αὐτὸν φθάσαι, μὴ πόλεις ὄχυράς καταλάβόμενος ἀγῶνας ἡμῖν καὶ πολλοὺς ἰδρωῖτας παρασκευάσῃ."

7 Ἰωάβος δ' οὐκέτι μέλλειν ἔκρινεν, ἀλλὰ τὸν τε 30 ἀδελφὸν καὶ τοὺς ἑξακοσίους παραλαβὼν, καὶ ὄση λοιπὴ δύναμις ἦν ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπεσθαι κελύσας,

ἐξώρμησεν ἐπὶ τὸν Σαβαῖον. ἤδη δὲ ἐν Γαβαῶν (κώμη δ' ἐστὶν αὕτη σταδίου ἀπέχουσα τεσσαράκοντα τῶν Ἱεροσολύμων) γεγενημένος, πολλὴν Ἀμεσσᾶ δύναμιν ἀγαρόντος, ἀπήντησεν αὐτῷ. περιζωσάμενος δὲ μάχαι- 5 ραν καὶ θώρακα ἐνδεδυμένος Ἰωάβος, προσιόντος ἀσπασασθαι τοῦ Ἀμεσσᾶ, φιλοτέχνως τὴν μάχαιραν αὐτομάτως ἐκ τῆς θήκης ἐποίησεν ἐκπεσεῖν. βαστάσας δ' αὐτὴν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ τῇ ἐτέρᾳ τὸν Ἀμεσσᾶν ἐγγὺς γενόμενον ὡς καταφιλήσων τοῦ γενείου λαβόμενος, οὐ 10 προιδόμενον εἰς τὴν γαστέρα πλήξας ἀπέκτεινεν, ἀσεβὲς ἔργον διαπραξάμενος καὶ παντελῶς ἀνόσιον, ἀγαθὸν νεανίαν καὶ συγγενῆ καὶ μηδὲν ἀδικήσαντα ζηλοτυπήσας τῆς στρατηγίας καὶ τῆς παρὰ τῷ βασιλεῖ πρὸς αὐτὸν ἰσοτιμίας. διὰ ταύτην γὰρ τὴν αἰτίαν καὶ τὸν Ἀβέν- 15 νηρον ἐφόνησεν. ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν αὐτοῦ τὸ παρανόμημα πρόφασις εὐπρεπῆς συγγνωστὸν ἐδόκει ποιεῖν, ὁ ἀδελφὸς Ἀσάηλος ἐκδεδικῆσθαι νομιζόμενος· τοῦ δ' Ἀμεσσᾶ φόνου οὐδὲν τοιοῦτον ἔσχε παρακάλυμμα. ἀποκτείνας δὲ τὸν συστράτηγον ἐδίωκε τὸν Σαβαῖον, 20 καταλιπὼν ἓνα πρὸς τῷ νεκρῷ, βοᾶν ἐντειλάμενος πρὸς τὴν στρατιὰν ὅτι τέθνηκε μὲν Ἀμεσσᾶς δικαίως καὶ μετ' αἰτίας κολαζόμενος, εἰ δὲ φρονεῖτε τὰ τοῦ βασιλέως, ἔπεσθε αὐτοῦ τῷ στρατηγῷ Ἰωάβῳ καὶ Ἀβεσσαίῳ τῷ τούτου ἀδελφῷ. κειμένον δὲ τοῦ σώματος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 25 καὶ παντὸς τοῦ πλῆθους ἐπ' αὐτῷ συρρέοντος, καὶ οἷα ὄχλος φιλεῖ, ἐθαύμαζον πλέον προσιστάμενοι, βαστάσας ἐκείθεν ὁ φύλαξ καὶ κομίσας εἰς τι χωρίον ἀπωτάτω τῆς ὁδοῦ, τίθησιν αὐτόθι καὶ καλύπτει ἱματίῳ. τούτου γενομένου πᾶς ὁ λαὸς ἠκολούθησεν τῷ Ἰωάβῳ. διώξαντι 30 δ' αὐτῷ διὰ πάσης τῆς Ἰσραηλιτῶν χώρας τὸν Σαβαῖον, δηλοῖ τις ἐν ὄχυρᾳ πόλει τυγχάνειν αὐτοῦ, Ἀβελμαχέα λεγομένη. παραγενόμενος δ' ἐκεῖ καὶ τῇ

στρατιᾷ περικαθίσας τὴν πόλιν, καὶ χαράκωμα περὶ αὐτὴν πηξάμενος, ὑπορύσσειν ἐκέλευσε τοῖς στρατιώταις τὰ τεῖχη καὶ καταβάλλειν αὐτά· μὴ δεξαμένων γὰρ αὐτὸν τῶν ἐν τῇ πόλει, χαλεπῶς πρὸς αὐτοὺς διετέθειτο. γύναιον δὲ τι σῶφρον καὶ συνετόν, ἐν ἐσχά-
 8 τοῖς ἤδη τὴν πατρίδα κειμένην θεασάμενον, ἀναβὰν ἐπὶ τὸ τεῖχος προσκαλεῖται διὰ τῶν ὀπλιτῶν τὸν Ἰωάβον. προσελθόντος δ' ἤρξατο λέγειν ὡς ὁ θεὸς τοὺς βασιλεῖς καὶ τοὺς στρατηγούς ἀποδείξειεν, ἵνα τοὺς πολεμίους τοὺς Ἑβραίων ἐξάργωσι καὶ παρέχωσιν αὐτοῖς
 10 εἰρήνην ἀπάντων· "σὺ δὲ σπουδάξεις μητροπόλιν Ἰσραηλιτῶν καταβαλεῖν καὶ πορθῆσαι μηδὲν ἐξαμαρτοῦσαν." ὁ δ' ἴλεων μὲν εὐχεται τὸν θεὸν αὐτῷ διαμένειν, αὐτὸς δ' οὕτως ἔχειν εἶπεν ὡς μηδένα τοῦ λαοῦ φονεῦσαι, οὐχ ὅτι πόλιν ἐξελεῖν βούλεσθαι τηλι-
 15 καύτην, λαβὼν μέντοι παρ' αὐτῶν τὸν ἀντάρακτα τῷ βασιλεῖ πρὸς τιμωρίαν, Σαβαῖον υἱὸν τοῦ Βοχορίου, παύσεσθαι τῆς πολιορκίας καὶ τὴν στρατιὰν ἀπάξειν. ὡς δ' ἤκουσεν ἡ γυνὴ τὰ παρὰ τοῦ Ἰωάβου, μικρὸν ἐπισχεῖν δεηθεῖσα (τὴν γὰρ κεφαλὴν εὐθέως αὐτῷ ῥιφή-
 20 σέσθαι τὴν τοῦ πολεμίου) καταβαίνει πρὸς τοὺς πολίτας, καὶ "βούλεσθ' " εἰποῦσα "κακοὶ κακῶς μετὰ τέκνων ἀπολέσθαι καὶ γυναικῶν ὑπὲρ ἀνθρώπου πονηροῦ καὶ μηδὲ τίς ἐστὶ γνωρίμου, καὶ τοῦτον ἔχειν ἀντὶ Δαυίδου τοῦ τσαῦτα εὐεργετήσαντος ἡμᾶς βασιλέως, καὶ πρὸς
 25 δύναιμι τσαύτην καὶ τηλικαύτην ἀνταίρειν μίαν πόλιν;" πείθει τὴν κεφαλὴν ἀποτεμόντας τοῦ Σαβαίου ὄψαι ταύτην εἰς τὸ Ἰωάβον στρατεύμα. τοῦτου γενομένου σημήνας ἀνακλητικὸν ὁ τοῦ βασιλέως στρατηγὸς ἔλυσε τὴν πολιορκίαν. καὶ παραγενόμενος εἰς Ἱεροσόλυμα παν-
 30 τὸς ἀποδείκνυται πάλιν τοῦ λαοῦ στρατηγός. καθίστησι δὲ καὶ Βαβαῖαν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῶν σωματοφυλάκων καὶ

τῶν ἑξακοσίων, Ἀδώραμον δ' ἐποίησεν ἐπὶ τῶν φόρων, καὶ Σαβάθην καὶ Ἀχίλαον ἐπὶ τῶν ὑπομνημάτων, Σουσαν δὲ γραμματέα, Σάδακον δὲ καὶ Ἀβιάδαρον ἀπέφηνεν ἱερεῖς.

5 μετὰ δὲ ταῦτα τῆς χώρας λιμῶ φθειρομένης ἰκέ-
 12 τευσε Δαυίδης τὸν θεὸν ἐλεῆσαι τὸν λαόν, καὶ τὴν αἰτίαν αὐτῷ καὶ τὴν ἰασιν φανεράν ποιῆσαι τῆς νόσου. τῶν δὲ προφητῶν εἰπόντων βούλεσθαι τὸν θεὸν ἐκδικίας τυχεῖν τοὺς Γαβαωνίτας, οὓς Σάουλος ὁ βασιλεὺς
 10 ἀποκτείνας ἠσέβησεν ἐξαπατήσας καὶ τοὺς ὄρκους αὐτοῖς, οὓς ὁ στρατηγὸς Ἰησοῦς ᾤμοσε καὶ ἡ γερουσία, μὴ φυλάξας· ἐὰν τοίνυν δίκην ἦν αὐτοὶ θέλουσιν οἱ Γαβαωνῖται λαβεῖν ὑπὲρ τῶν ἀνηρημένων, ταύτην αὐτοῖς παράσχη, διαλλαγῆσεσθαι καὶ τὸν ὄχλον ἀπαλλάξειν
 15 τῶν κακῶν ἐπηγγέλλετο. ὡς οὖν ταῦτα παρὰ τῶν προφητῶν ξμαθεν ἐπίζητεῖν τὸν θεόν, μεταπέμπεται τοὺς Γαβαωνίτας, καὶ τίνος βούλονται τυχεῖν ἐπηρώτα. τῶν δ' ἐκ τοῦ γένους τοῦ Σαούλου παραλαβεῖν ἑπτὰ παῖδας ἀξιωσάντων πρὸς τιμωρίαν, ὁ βασιλεὺς ἀναζητήσας
 20 παρέδωκεν αὐτοῖς, Μεμφιβόσθου φρεσάμενος τοῦ Ἰωνάθου παιδός. παραλαβόντες δ' οἱ Γαβαωνῖται τοὺς ἄνδρας ὡς ἐβούλοντο ἐκόλασαν. ἤρξατο δ' ὕειν παραχρῆμα ὁ θεὸς καὶ τὴν γῆν πρὸς γονὴν καρπῶν ἀνακαλεῖν, ἀπολύσας τοῦ πρότερον ἀύχμοῦ· καὶ πάλιν
 25 ἠὲ θήνησεν ἡ τῶν Ἑβραίων χώρα.

στρατεύεται δὲ μετ' οὐ πολὺν χρόνον ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Παλαιστίνους, καὶ συνάψας μάχην αὐτοῖς καὶ τρεψάμενος ἐμονώθη διαώκων. καὶ γενόμενος ἐκλυτος ᾤφθη ὑπὸ τίνος τῶν πολεμίων, Ἀκμανος μὲν τοῦνομα, Ἀράφου δὲ παιδός. οὗτος ἦν μὲν καὶ ἀπόγονος τῶν γιγάντων, ἔχων δὲ καὶ ξυστόν οὐ τὴν λαβὴν συνέλκειν σταθμόν τριακοσίους σίκλους, καὶ θώρακα ἀλυσιδωτὸν καὶ

φομφαίαν, ὥρμησεν ἐπιστραφεὶς ὡς ἀποκτείνων τὸν τῶν πολεμίων βασιλέα· παρῆτο γὰρ ὑπὸ τοῦ κόπου. ἐπιφανεὶς δ' ἐξαίφνης Ἀβεσσαῖος ὁ Ἰωάβου ἀδελφὸς τὸν βασιλέα μὲν ὑπερήσπισε περιβὰς κείμενον, ἀπέκτεινε δὲ τὸν πολέμιον. ἤνεγκε δ' ἐπὶ τῷ παρ' ὀλίγου 5 κινδυνεῦσαι τὸν βασιλέα χαλεπῶς τὸ πλῆθος· καὶ οἱ ἠγεμόνες ὄρκωσαν αὐτὸν μηκέτι εἰς μάχην ἀπαντῆσαι σὺν αὐτοῖς, μὴ δι' ἀνδρείαν καὶ προθυμίαν παθῶν τι τῶν δεινῶν στερήσῃ τὸν λαὸν τῶν δι' αὐτὸν ἀγαθῶν, ὅσα τε ἤδη παρέσχηκε καὶ ὅσων ἐτι μεθέξουσι πολὺν 10 βιώσαντος χρόνον.

2 συνελθόντων δὲ τῶν Παλαιστίνων εἰς Γαζάρην πόλιν ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ἐπεμψεν ἐπ' αὐτοὺς στρατιάν. ἠρίστευσε δὲ τότε καὶ σφόδρα ἠύδοκίμησε Σοβάκκης ὁ Χετταῖος, εἰς τῶν περὶ Δαυίδην ἀνδρειοτάτων· ἀπέκτεινε γὰρ πολλοὺς τῶν ἀνυχοῦντων προγόνους τοὺς γίγαντας καὶ μέγα ἐπ' ἀνδρεία φρονοῦντων, αἰτίος τε τῆς νίκης τοῖς Ἑβραίοις ἐγένετο. καὶ μετ' ἐκείνην τὴν ἤτταν πάλιν ἐπολέμησαν οἱ Παλαιστῖνοι, καὶ στρατιάν ἐπ' αὐτοὺς Δαυίδου πέμφαντος ἠρίστευσε Νεφάνος ὁ 20 συγγενὴς αὐτοῦ· μονομαχήσας γὰρ τῷ πάντων ἀνδρειοτάτῳ τῶν Παλαιστίνων ἀπέκτεινεν αὐτόν, καὶ τοὺς ἄλλους εἰς φυγὴν ἔτρεψε, πολλοὶ τε αὐτῶν ἀπέθανον μαχόμενοι. διαλιπόντες δ' ὀλίγον χρόνον ἐστρατοπέδευσαν πρὸς τῇ Γίττα πόλει, τῶν ὄρων τῆς Ἑβραίων 25 χώρας οὐκ ἄπωθεν. ἦν δ' αὐτοῖς ἀνὴρ τὸ μὲν ὕψος ἕξ πηχῶν, δακτύλους δ' ἐν ἑκατέρῳ τῶν βάσεων καὶ τῶν χειρῶν ἐνὶ περισσοτέροις εἶχε τῶν κατὰ φύσιν. ἐκ τῆς οὖν πεμφθείσης ἐπ' αὐτοὺς ὑπὸ Δαυίδου στρατιᾶς τούτῳ μονομαχήσας Ἰωνάθης ὁ Σαμαὶ υἱὸς ἀνεῖλέ τε 30 αὐτόν, καὶ τῆς ὅλης νίκης ῥοπή γενόμενος δόξαν ἀριστείας ἀπηνέγκατο· καὶ οὗτος γὰρ ὁ Παλαιστῖνος ἠύχει

τῶν γιγάντων ἀπόγονος εἶναι. μετὰ δὲ ταύτην τὴν μάχην οὐκέτι τοῖς Ἰσραηλίταις ἐπολέμησαν.

ἀπηλλαγμένος δ' ἤδη πολέμων ὁ Δαυίδης καὶ κιν- 3 δύνων, καὶ βαθείας ἀπολαύων τὸ λοιπὸν εἰρήνης, ᾧδᾶς εἰς τὸν θεὸν καὶ ὕμνους συνετάξατο μέτρου ποικίλου· τοὺς μὲν γὰρ τριμέτρους τοὺς δὲ πενταμέτρους ἐποίησεν. ὄργανά τε κατασκευάσας ἐδίδαξε πρὸς αὐτὰ τοὺς Δευίτας ὑμνεῖν τὸν θεὸν κατὰ τε τὴν τῶν καλουμένων σαββάτων ἡμέραν καὶ κατὰ τὰς ἄλλας ἑορτάς. ἡ δὲ 10 τῶν ὀργάνων ἰδέα τοιαύτη τίς ἐστι τὸν τρόπον. ἡ μὲν κινύρα δέκα χορδαῖς ἐξημημένη τύπεται πλήκτρῳ, ἡ δὲ νάβλα δώδεκα φθόγγους ἔχουσα τοῖς δακτύλοις κρούεται. κύμβαλά τε ἦν πλατέα καὶ μεγάλα χάλκεα.

καὶ περὶ μὲν τούτων ἐπὶ τοσοῦτον ἤμην, ὥστε μὴ 15 τελέως ἀγνοεῖν τὴν τῶν προειρημένων ὀργάνων φύσιν, ἀρκούντως λέλεκται· τῷ δὲ βασιλεῖ πάντες ἦσαν οἱ 4 περὶ αὐτὸν ἀνδρεῖοι, τούτων δ' οἱ διασημώτατοι καὶ λαμπροὶ τὰς πράξεις ὀκτὼ καὶ τριάκοντα. ὧν πέντε μόνου διηγῆσομαι τὰ ἔργα· φανερὰς γὰρ καὶ τὰς τῶν 20 ἄλλων ἀρετὰς ἀρκέσουσιν οὗτοι ποιῆσαι· δυνατοὶ γὰρ ἦσαν οὗτοι καὶ χώρας ὑπάγεσθαι καὶ μεγάλων ἐθνῶν κρατῆσαι. πρῶτος μὲν οὖν Ἰέσσαμος υἱὸς Ἀχεμαίου, ὃς πολλάκις εἰς τὴν παράταξιν ἐμπηδῶν τῶν πολεμίων, οὐ πρὶν ἀνεπαύσατο μαχόμενος πρὶν ἐνακοσίους αὐτῶν 25 κατέβαλε. μετ' αὐτὸν ἦν Ἐλεάζαρος υἱὸς Δωδείου, ὃς ἦν μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν Ἀρασάμῳ. οὗτός ποτε τῶν Ἰσραηλιτῶν καταπλαγέντων τὸ πλῆθος τῶν Παλαιστίνων καὶ φευγόντων μόνος ἔμεινε, καὶ συμπεσὼν τοῖς πολεμίοις ἀπέκτεινεν αὐτῶν πολλοὺς, ὡς ὑπὸ τοῦ αἵματος προσκολληθῆναι τὴν φομφαίαν αὐτοῦ τῇ δεξιᾷ, καὶ τοὺς Ἰσραηλίτας, ἰδόντας τετραμμένους ὑπ' αὐτοῦ 30 τοὺς Παλαιστίνους, καταβάντας ἀπὸ τῶν ὄρεων διώκειν,

καὶ θαναμαστὴν καὶ διαβόητον τότε νίκην ἄρασθαι, τοῦ μὲν Ἐλεαζάρου κτείνοντος, ἐπομένου δὲ τοῦ πλήθους καὶ συνλεύοντος τοὺς ἀναιρουμένους. τρίτος δὲ ἦν Ἰλου μὲν υἱός, Κησαβαῖος δὲ ὄνομα. καὶ οὗτος ἐν τοῖς πρὸς Παλαιστίνους ἀγῶσιν, εἰς τόπον Σιαγόνα λεγόμενον αὐτῶν παραταξαμένων, ὡς οἱ Ἑβραῖοι πάλιν τὴν δύναμιν φοβηθέντες οὐκ ἔμειναν, ὑπέστη μόνος ὡς στρατεύματα καὶ τάξεις, καὶ τοὺς μὲν αὐτῶν κατέβαλεν, τοὺς δ' οὐ καρτερήσαντας αὐτοῦ τὴν ἰσχύον καὶ τὴν βίαν ἀλλ' εἰς φυγὴν ἀποστραφέντας ἐδίωξε. ταῦτα μὲν 10 ἔργα χειρῶν καὶ μάχης οἱ τρεῖς ἐπεδείξαντο· καθ' ὃν δὲ καιρὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ὄντος τοῦ βασιλέως ἐπῆλθεν ἢ τῶν Παλαιστίνων δύναμις πολεμῆσαι, Δαυίδης μὲν ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν ἀνῆλθεν, ὡς προειρήκαμεν, πευσόμενος τοῦ θεοῦ περὶ τοῦ πολέμου· τῆς δὲ τῶν ἐχθρῶν 15 παρεμβολῆς ἐν τῇ κοιλάδι κειμένης ἢ μέχρι Βηθλεέμου πόλεως διατείνει, σταδίους Ἱεροσολύμων ἀπεχούσης εἴκοσι, ὁ Δαυίδης τοῖς ἐταίροις "καλὸν ὕδωρ" εἶπεν "ἔχομεν ἐν τῇ πατρίδι μου, καὶ μάλιστα τὸ ἐν τῷ λάκκῳ τῷ πρὸς τῇ πύλῃ," θαναμάζων εἰ τις ἐξ αὐτοῦ πιεῖν αὐ- 20 τῷ κομίσειε, μᾶλλον ἐθελήσειν ἢ εἰ πολλὰ χρήματα δοίη. ταῦτ' ἀκούσαντες οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι, παραχρῆμα ἐκδραμόντες καὶ διὰ μέσου τοῦ τῶν πολεμίων ὁρμήσαντες στρατοπέδου ἤκου εἰς Βηθλεέμ, καὶ τοῦ ὕδατος ἀρυσάμενοι πάλιν διὰ τῆς παρεμβολῆς ὑπέστρεψαν 25 πρὸς τὸν βασιλέα, ὡς τοὺς Παλαιστίνους καταπλαγέντας αὐτῶν τὸ θράσος καὶ τὴν εὐψυχίαν ἠρεμήσαι, καὶ μηδὲν ἐπ' αὐτοὺς τολμῆσαι καταφρονήσαντας τῆς ὀλιγότητος. κομισθέντος δὲ τοῦ ὕδατος οὐκ ἔπιεν ὁ βασιλεύς, κινδύνῳ καὶ αἵματι φήσας ἀνθρώπων αὐτὸ κεκο- 30 μίσθαι, καὶ διὰ τοῦτο μὴ προσήκειν αὐτὸ πιεῖν· ἔσπεισε δὲ ἀπ' αὐτοῦ τῷ θεῷ, καὶ περὶ τῆς σωτηρίας τῶν ἀν-

δρῶν ἠὲ χαρίστησεν αὐτῷ. μετὰ τούτους ἦν ὁ Ἰωάβου ἀδελφὸς Ἀβεσσαῖος· καὶ γὰρ οὗτος μιᾷ ἡμέρᾳ τῶν πολεμίων ἑξακοσίους ἀπέκτεινεν. πέμπτος Βαναίας ὁ ἱερεὺς τῷ γένει. προκληθεὶς γὰρ ὑπ' ἀδελφῶν διασήμων ἐν τῇ Μωαβίτιδι χώρᾳ, κατ' ἀρετὴν ἐκράτησεν αὐτῶν. καὶ πάλιν αὐτὸν ἀνδρὸς Αἴγυπτίου τὸ γένος, θαναμαστοῦ τὸ μέγεθος, προκαλεσαμένου, γυμνὸς ὠπλισμένον δόρατί τε τῷ ἐκείνου βαλῶν ἀπέκτεινε· περιελόμενος γὰρ αὐτοῦ τὸν ἄκοντα, καὶ ζῶντα ἔτι καὶ μαχόμενον συνλεύσας, τοῖς ἰδίους αὐτὸν ὅπλοις διεχρήσατο. προσαριθμησαί δ' ἂν τις αὐτοῦ καὶ τοῦτο ταῖς προειρημέναις πράξεσιν ἢ ὡς πρῶτον αὐτῶν κατ' εὐψυχίαν ἢ ὡς ὅμοιον. υἱόντος γὰρ τοῦ θεοῦ λέων εἰς τινα λάκκον ὀλισθῶν ἐνέπεσε, στενοῦ δ' ὄντος τοῦ στομίου 15 δῆλος ἦν ἀφανὴς ἐσόμενος, ἐμφραγέντος αὐτοῦ τῇ χιόνι. πόρον οὖν οὐδένα βλέπων ἐξόδου καὶ σωτηρίας ἐβρυχάτο. τοῦ δὲ θηρὸς ἀκούσας ὁ Βαναίας (ᾧ δεινε γὰρ τότε) καὶ πρὸς τὴν βοὴν ἐλθὼν, καταβάς εἰς τὸ στόμιον, πλήξας αὐτὸν μαχόμενον τῷ μετὰ χειρὸς ξύλῳ παρα- 20 χρῆμα ἀπέκτεινε. καὶ οἱ λοιποὶ δὲ τριάκοντα τρεῖς τοιοῦτοι τὰς ἀρετὰς ὑπέρχον.

ὁ δὲ βασιλεὺς Δαυίδης βουλόμενος γινῶναι πόσαι 13 μυριάδες εἰσὶ τοῦ λαοῦ, τῶν Μωυσέως ἐντολῶν ἐκλαθόμενος, ὃς προεῖπεν, ἐὰν ἐξαριθμηθῇ τὸ πλῆθος, ὑπέρ 25 ἐκάστης κεφαλῆς αὐτοῦ τῷ θεῷ τελέσειν ἡμίσικλον, προσέταξεν Ἰωάβῳ τῷ στρατηγῷ πορευθέντι πάντα τὸν ὄχλον ἐξαριθμῆσαι. τοῦ δ' οὐκ ἀναγκαῖον εἶναι φήσαντος τοῦτο ποιῆσαι οὐκ ἐπέισθη, προσέταξε δὲ μηδὲν μελλήσαντι βαδίζειν ἐπὶ τὴν ἐξαριθμῆσιν τῶν 30 Ἑβραίων. Ἰωάβος δὲ τοὺς ἄρχοντας τῶν φυλῶν παραλαβὼν καὶ γραμματεῖς, ἐπιὼν τὴν τῶν Ἰσραηλιτῶν χώραν, καὶ τὸ πλῆθος ὅσον ἐστὶ κατανοήσας, ὑπέστρεψεν

• εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τὸν βασιλέα μετὰ μῆνας ἑννέα καὶ
 ἡμέρας εἴκοσι, καὶ τὸν ἀριθμὸν ἀπέδωκε τῷ βασιλεῖ
 τοῦ λαοῦ χωρὶς τῆς Βενιαμίτιδος φυλῆς· ἐξαριθμησαί
 γὰρ αὐτὴν οὐκ ἔφθασεν, ἀλλ' οὐδὲ τὴν Λευιτῶν φυ-
 λήν· μετενόησε γὰρ ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν θεὸν ἁμαρτῶν. 5
 ἦν δὲ τῶν ἄλλων Ἰσραηλιτῶν ἀριθμὸς ἐνενηκόντα μυ-
 ριάδες ὅπλα βασιάζειν καὶ στρατεύεσθαι δυναμένων,
 ἧ δὲ Ἰούδα φυλὴ καθ' ἑαυτὴν τεσσαράκοντα μυριάδες
 ἦσαν.

2 τῶν δὲ προφητῶν δηλωσάντων τῷ Δαυίδῃ ὅτι δι' 10
 ὀργῆς ἐστὶν αὐτῷ ὁ θεός, ἱκετεύειν ἤρξατο καὶ παρα-
 καλεῖν εὐμενῆ γίνεσθαι καὶ συγγνωσκεῖν ἡμαρτηκότι.
 Γάδον δὲ τὸν προφήτην ἐπεμψεν ὁ θεὸς πρὸς αὐτὸν
 τρεῖς αἰρέσεις κομίζοντα, ὅπως ἐκλέξεται τούτων ἢ ἀν-
 δοκιμάσῃ, πότερον θέλει λιμὸν γενέσθαι κατὰ τὴν χώ- 15
 ραν ἐπὶ ἔτη ἑπτὰ, ἢ τρεῖς μῆνας πολεμήσας ὑπὸ τῶν
 ἐχθρῶν ἠττηθῆναι, ἢ λοιμὸν ἐνσκηψαί καὶ νόσον ἐπὶ
 τρεῖς ἡμέρας τοῖς Ἑβραίοις. ὁ δ' εἰς ἀμήχανον ἐκλογὴν
 μεγάλων κακῶν ἐμπεσὼν ἐλυπεῖτο καὶ σφόδρα ἦν συγ-
 κεχυμένος. τοῦ δὲ προφήτου τοῦτο δεῖν ἐξ ἀνάγκης 20
 γενέσθαι φήσαντος, καὶ κελεύοντος ἀποκρίνασθαι τα-
 χέως, ἢν' ἀπαγγέλλῃ τὴν αἴρεσιν αὐτοῦ τῷ θεῷ, λογι-
 σάμενος ὁ βασιλεὺς ὡς εἰ λιμὸν αἰτήσειεν δόξει τοῦτο
 πεποιηκέναι τοῖς ἄλλοις αὐτῷ μὲν ἀφόβως, ὅτι πολλὴν
 αὐτὸς ἐγκεκλεισμένον ἔχει σῖτον, ἐκείνοις δὲ βλαβερῶς, 25
 ἂν δέ γε ἔληται τοὺς τρεῖς μῆνας νικωμένους αὐτούς,
 ὅτι τοὺς ἀνδρειοτάτους ἔχων περὶ αὐτὸν καὶ φρούρια
 καὶ διὰ τοῦτο μηδὲν φοβούμενος εἴλετο τὸν πόλεμον,
 ἠτήσατο πάθος κοινὸν καὶ βασιλεῦσι καὶ τοῖς ἀρχομέ-
 νοις, ἐν ᾧ τὸ δέος Ἰσὺν ἀπάντων γίνεται, προειπῶν 30
 ὅτι πολὺ κρεῖττον εἰς τὰς τοῦ θεοῦ χεῖρας ἐμπεσεῖν ἢ
 τὰς τῶν πολεμίων.

ταῦτ' ἀκούσας ὁ προφήτης ἀπήγγειλε τῷ θεῷ· ὁ 3
 δὲ τὸν λοιμὸν καὶ τὴν φθορὰν ἐπεμψε τοῖς Ἑβραίοις.
 ἀπέθνησκον δ' οὐ μονοτρόπως, οὐδ' ὥστε θάδιον κα-
 τανοῆσαι γενέσθαι τὴν νόσον, ἀλλὰ τὸ μὲν κακὸν ἐν ἦν,
 5 μυρίαὶς δ' αὐτοὺς αἰτίαις καὶ προφάσεσιν οὐδ' ἐπινοῆ-
 σαι δυναμένους ἀνῆρπαζεν. ἄλλος γὰρ ἐπ' ἄλλῳ διε-
 φθείρετο, καὶ λανθάνον ἐπερχόμενον τὸ δεινὸν ὄξειαν
 τὴν τελευταίην ἐπέφερε, τῶν μὲν αἰφνιδίως μετ' ἀλγη-
 μάτων σφοδρῶν καὶ πικρῶς ὀδύνης τὴν ψυχὴν ἀφιέν-
 10 των, ἐνίῳν δὲ καὶ μαραινόμενων τοῖς παθήμασι καὶ
 μηδ' εἰς κηδεῖαν ὑπολειπομένων, ἀλλ' ἐν αὐτῷ τῷ κά-
 μνειν εἰς τὸ παντελὲς δαπανωμένων. οἱ δ' αἰφνιδίον
 σκότους αὐτοῖς τὰς ὄψεις ὑποδραμόντος περιπυγείς
 ἀπώμαζον, ἐνιοὶ δὲ τῶν οἰκείων τινὰ κηδεύοντες ἐπ-
 15 ἀπέθνησκον ἀτελέσι ταῖς ταφαῖς. ἀπώλοντο δὲ, ἀρξαμέ-
 νης ἑσθῆν τῆς λοιμικῆς νόσου φθεῖρειν αὐτοὺς ἕως
 ὄρας ἀρίστου, μυριάδες ἑπτὰ. ἐξέτεινε δὲ ὁ ἄγγελος
 τὴν χεῖρα καὶ ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα, τὸ δεινὸν κάκεισε
 πέμπων. ὁ δὲ βασιλεὺς σάκκον ἐνδεδυμένος ἔκειτο
 20 κατὰ τῆς γῆς, ἱκετεύων τὸν θεὸν καὶ δεόμενος ἤδη λω-
 φῆσαι καὶ τοῖς ἀπολωλόσιν ἀρκεσθέντα παύσασθαι.
 ἀναβλέψας δ' εἰς τὸν ἀέρα ὁ βασιλεὺς, καὶ θεασάμενος
 τὸν ἄγγελον δι' αὐτοῦ φερόμενον ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα
 καὶ μάχιραν ἐσπασμένον, εἶπε πρὸς τὸν θεὸν ὡς αὐ-
 25 τὸς εἶη δίκαιος κολασθῆναι ὁ ποιμὴν, τὰ δὲ ποιμνία
 σώζεσθαι μηδὲν ἐξαμαρτόντα, καὶ ἠντιβόλει τὴν ὀργὴν
 εἰς αὐτὸν καὶ τὴν γενεὰν αὐτοῦ πᾶσαν ἀποσκήπτειν,
 φεῖδῃσθαι δὲ τοῦ λαοῦ.

κατακούσας δὲ ὁ θεὸς τῆς ἱκεσίας ἐπαυσε τὸν λοι- 4
 30 μόν, καὶ πέμψας Γάδον τὸν προφήτην ἐκέλευσεν αὐτὸν
 ἀναβῆναι παραχρῆμα εἰς τὴν ἄλω τοῦ Ἰεβουσαίου
 Ὁρόννα, καὶ οἰκοδομήσαντα βωμὸν ἐκεῖ τῷ θεῷ θυσίαν

ἐπιτελέσαι. Δαυίδης δ' ἀκούσας οὐκ ἠμέλησεν, ἀλλ' εὐθύς ἔσπευδεν ἐπὶ τὸν παρηγγελμένον αὐτῷ τόπον. Ὁρόννας δὲ τὸν σίτον ἀλοῶν, ἐπεὶ τὸν βασιλέα προσ-
 ἰόντα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ πάντας ἐθεάσατο, προσ-
 ἔδραμεν αὐτῷ καὶ προσεκύνησεν. ἦν δὲ τὸ μὲν γένος 5
 Ἰεβουσαῖος, φίλος δ' ἐν τοῖς μάλιστα Δαυίδου, καὶ διὰ
 τοῦτ' αὐτὸν οὐδὲν εἰργάσατο δεινόν, ὅτε τὴν πόλιν κα-
 τεστρέψατο, ὡς μικρὸν ἔμπροσθεν ἐδηλώσαμεν. τοῦ
 δὲ Ὁρόννα πυνθανομένου τί παρῆναι πρὸς τὸν δοῦλον
 ὁ δεσπότης, εἶπεν ὠνήσασθαι παρ' αὐτοῦ τὴν ἄλω, 10
 ὅπως βωμὸν ἐν αὐτῇ κατασκευάσῃ τῷ θεῷ καὶ ποιήσῃ
 θυσίαν. ὁ δὲ καὶ τὴν ἄλω εἶπεν αὐτῷ καὶ τὰ ἄροτρα
 καὶ τοὺς βόας εἰς ὀλοκαύτωςιν χαρίζεσθαι, καὶ τὸν θεὸν
 ἠδέως εὐχεσθαι τὴν θυσίαν προσέσθαι. ὁ δὲ βασιλεὺς
 ἀγαπᾶν μὲν αὐτὸν τῆς ἀπλότητος καὶ τῆς μεγαλοψυ- 15
 χίας ἔλεγε καὶ δέχεσθαι τὴν χάριν, τιμὴν δ' αὐτὸν
 ἠξίου λαμβάνειν πάντων· οὐ γὰρ εἶναι δίκαιον προῖκα
 θυσίαν ἐπιτελεῖν. τοῦ δὲ Ὁρόννα φήσαντος ποιεῖν ὅ τι
 βούλεται, πευτήκοντα σίκλων ὠνεῖται παρ' αὐτοῦ τὴν
 ἄλω, καὶ οἰκοδομήσας τὸν βωμὸν ἱεροῦργησε καὶ ὠλο- 20
 καύτωςε καὶ θυσίας ἀνήνεγκεν εἰρηνικῶς. καταπραῦ-
 νεται δὲ τούτοις τὸ θεῖον, καὶ πάλιν εὐμενὲς γίνεται.
 συνέβη δ' εἰς ἐκεῖνον ἀγαγεῖν τὸν τόπον Ἀβραμὸν τὸν
 υἱὸν αὐτοῦ Ἰσακὸν ὥστε ὀλοκαυτῶσαι, καὶ μέλλοντος
 ἀποσφάττεσθαι τοῦ παιδὸς κριὸν ἐξαίφνης ἀναφανῆναι 25
 παρεστῶτα τῷ βωμῷ, ὃν καὶ κατέθυσεν ὁ Ἀβραμὸς
 ἀντὶ τοῦ παιδός, ὡς προειρήκαμεν. ὄρῶν δ' ὁ βασιλεὺς
 Δαυίδης τῆς εὐχῆς αὐτοῦ τὸν θεὸν ἐπήκοον γεγενη-
 μένον καὶ τὴν θυσίαν ἠδέως προσδεξάμενον, ἔκρινε τὸν
 τόπον ἐκεῖνον ὅλον βωμὸν προσαγορεῦσαι τοῦ λαοῦ 30
 πάντος καὶ οἰκοδομῆσαι ναὸν τῷ θεῷ. ταύτην εὐστό-
 χως ἀφῆκεν εἰς τὸ γενησόμενον τὴν φωνήν· ὁ γὰρ

θεὸς τὸν προφήτην ἀποστείλας πρὸς αὐτὸν ἐκεῖ ναὸν
 ἔλεγεν οἰκοδομῆσειν αὐτοῦ τὸν υἱὸν τὸν μέλλοντα μετ'
 αὐτὸν τὴν βασιλείαν διαδέχεσθαι.

μετὰ δὲ ταύτην τὴν προφητείαν ἐκέλευσεν ὁ βασι- 14
 5 λεὺς ἐξαριθμηθῆναι τοὺς παροίκους, καὶ ἠνρέθησαν
 εἰς ὀκτῶ μυριάδας καὶ δέκα. ἐκ τούτων ἀπέδειξε λα-
 τόμους μὲν τοὺς ὀκτακισμυρίους, τὸ δὲ ἄλλο πλῆθος
 παραφέρειν τοὺς λίθους· τρισχιλίους δὲ καὶ πεντακο-
 σίους τοῖς ἐργαζομένοις ἐξ αὐτῶν ἐπέστησεν. ἠτοίμασε
 10 δὲ καὶ πολὺν σίδηρον καὶ χαλκὸν εἰς τὰ ἔργα καὶ ξύλα
 κέδρινα πολλὰ καὶ παμμεγεθέστατα, Τυρίων αὐτῷ
 ταῦτα πεμπόντων καὶ Σιδωνίων. ἐπεστάλκει γὰρ αὐ-
 τοῖς τὴν τῶν ξύλων χορηγίαν, πρὸς τε τοὺς φίλους
 ἔλεγε ταῦτα παρασκευάζεσθαι νῦν, ἵνα τῷ μέλλοντι
 15 παιδί βασιλεύειν μετ' αὐτὸν ἐτοίμην τὴν ὕλην τῆς
 οἰκοδομίας τοῦ ναοῦ καταλείπη, καὶ μὴ τότε συμπορίξῃ
 νέος ὢν καὶ τῶν τοιούτων ἄπειρος διὰ τὴν ἡλικίαν,
 ἀλλὰ παρακειμένην ἔχων ἐπιτελῇ τὸ ἔργον. καλέσας δὲ 2
 τὸν παῖδα Σολομῶνα κατασκευάσαι τῷ θεῷ ναὸν αὐ-
 τὸν ἐκέλευσε διαδεξάμενον τὴν βασιλείαν, λέγων ὡς
 αὐτὸν βουλόμενον καλύσειεν ὁ θεὸς αἵματι καὶ πολέ-
 μοις πεφυρμένον, προσείποι δ' ὅτι Σολομῶν οἰκοδομή-
 σει τὸν ναὸν αὐτῷ, παῖς νεώτατος καὶ τοῦτο κληθησό-
 25 μενος τοῦνομα, οὗ προνοήσειν μὲν αὐτὸς ὡς πατήρ
 ἐπηγγέλλετο, τὴν δ' Ἐβραίων χώραν εὐδαίμονα κατα-
 στήσειν ἐπ' αὐτοῦ τοῖς τε ἄλλοις ἀγαθοῖς καὶ δὴ τῷ
 μεγίστῳ πάντων, εἰρήνῃ καὶ πολέμων ἀπαλλαγῇ καὶ
 σιτάσεων ἐμφυλίαν. "σὺ τοίνυν, ἐπεὶ καὶ πρὸ τῆς γε-
 νέσεως ἀπεδείχθης βασιλεὺς ὑπὸ τοῦ θεοῦ, πειρῶ τά
 30 τε ἄλλα γίνεσθαι τῆς τούτου προνοίας ἄξιος, εὐσεβῆς
 ὢν καὶ δίκαιος καὶ ἀνδρεῖος, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ
 καὶ τοὺς νόμους, οὓς διὰ Μωϋσέως ἡμῖν ἔδωκε, φύ-

λαττε καὶ τοῖς ἄλλοις μὴ παραβαίνειν ἐπίτρεπε. τὸν δὲ ναὸν ὃν ὑπὸ σοῦ βασιλεύοντος εἴλετο αὐτῷ γενέσθαι, σπούδασον ἀποδοῦναι τῷ θεῷ, μὴ καταπλαγείς τὸ μέγεθος τοῦ ἔργου, μηδὲ ἀποδειλιάσας πρὸς αὐτό· πάντα γὰρ σοι πρὸ τῆς ἐμαντοῦ τελευτῆς ἔτοιμα ποιήσω. γίνωσκε δὴ χρυσοῦ μὲν ἤδη τάλαντα συνειλεγμένα μύρια, δέκα δὲ ἀργυρίου μυριάδας τάλαντων· χαλκὸν δὲ καὶ σίδηρον ἀριθμοῦ πλείονα συντέθεικα, ξύλων δὲ καὶ λίθων ὕλην ἄφθονον. ἔχεις δὲ καὶ λατόμων πολλὰς μυριάδας καὶ τεκτόνων. ἂν δέ τι τούτοις σοι προσδῆ, σὺ προσθήσεις. γινομένου τοίνυν τούτου ἀρεστὸς ἔσῃ τῷ θεῷ, αὐτὸν ἔχων προστάτην.” προσπαρεκελεύσατο δὲ καὶ τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ τῆς οἰκοδομίας συλλαμβάνεσθαι τῷ παιδί, καὶ πάντων ἀδεεῖς ὄντας τῶν κακῶν περὶ τὴν τοῦ θεοῦ θρησκείαν εὐσχολεῖν· καρπίσσεσθαι γὰρ αὐτοὺς ἀντὶ τούτων εἰρήνην καὶ εὐνομίαν, οἷς ἀμείβεται τοὺς εὐσεβεῖς καὶ δικαίους ὁ θεὸς ἀνθρώπους. οἰκοδομηθέντος δὲ τοῦ ναοῦ τὴν κιβωτὸν εἰς αὐτὸν ἀποθέσθαι προσέταξε καὶ τὰ ἅγια σκεύη, πρὸ πολλοῦ ναὸν ὀφείλοντα ἔχειν, εἰ τῶν ἐντολῶν τοῦ θεοῦ μὴ παρήκουσαν ἡμῶν οἱ πατέρες, ἐντειλαμένου μετὰ τὸ τὴν γῆν ταύτην κατασχεῖν οἰκοδομηῆσαι ναὸν αὐτῷ.

ταῦτα μὲν πρὸς τοὺς ἡγεμόνας ὁ Δαυίδης καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ διελέχθη· πρεσβύτερος δὲ ὢν ἤδη, καὶ τοῦ σώματος αὐτῷ ψυχομένου διὰ τὸν χρόνον, δύσριγος ὑπῆρχεν, ὡς μηδ’ ὑπὸ τῆς ἐπιβολῆς ἐκ πολλῶν ἱματίων γενομένης ἀναθερμαίνεσθαι. συνελθόντων δὲ τῶν ἰατρῶν καὶ συμβουλευσάντων ὅπως ἐξ ἀπάσης τῆς χάρας εὐειδῆς ἐπιλεχθεῖσα παρθένος συγκαθεύδῃ τῷ βασιλεῖ (τοῦτο γὰρ αὐτῷ πρὸς τὸ θῖγος ἔσεσθαι βοήθημα, θαλπούσης αὐτὸν τῆς κόρης), εὐρίσκειται ἐν πόλει γυνὴ μία πασῶν τὸ εἶδος ἀρίστη γυναικῶν, Ἀβισάκη τοῦνομα,

ἢ συγκοιμημένη μόνον τῷ βασιλεῖ συνεθέρμαιεν αὐτόν· ὑπὸ γὰρ γήρως ἦν πρὸς τὰ ἀφροδίσια καὶ γυναικὸς ὁμιλίαν ἀσθενής.

ἀλλὰ περὶ μὲν ταύτης τῆς παρθένου μετ’ ὀλίγον δηλώσομεν· ὁ δὲ τέταρτος υἱὸς Δαυίδου, νεανίας εὐειδῆς καὶ μέγας, ἐκ γυναικὸς αὐτῷ Αἰγίθης γεγυῖας, Ἀδωνίας δὲ προσαγορευόμενος, ἐμπερῆς ὢν Ἀβεσάλωφ τὴν διάνοιαν, αὐτὸς ὡς βασιλεύσων ἐπῆρτο, καὶ πρὸς τοὺς φίλους ἔλεγεν ὡς τὴν ἀρχὴν αὐτὸν δεῖ παραλαβεῖν. κατεσκευάσε δὲ ἄρματα πολλὰ καὶ ἵππους καὶ πευτήμοντα ἄνδρας τοὺς προδρομούς. ταῦθ’ ὄρων ὁ πατὴρ οὐκ ἐπέπληττεν, οὐδ’ ἐπέιχεν αὐτὸν τῆς προαιρέσεως, οὐδὲ μέχρι τοῦ πνθῆσθαι διὰ τί ταῦτα πράττει προήχθη. συνεργοὺς δ’ εἶχεν Ἀδωνίας τὸν στρατηγὸν Ἰάβων καὶ τὸν ἀρχιερεῖα Ἀβιάθαρ, μόνοι δ’ ἀντέπραττον ὁ ἀρχιερεὺς Σάδωκος καὶ ὁ προφήτης Ναθάνας καὶ Βαναίας ὁ ἐπὶ τῶν σωματοφυλάκων καὶ Σεμεῖς ὁ Δαυίδου φίλος καὶ πάντες οἱ ἀνδρειότατοι. τοῦ δὲ Ἀδωνία παρασκευασαμένου δεῖπνον ἔξω τῆς πόλεως παρὰ τὴν πηγὴν τὴν ἐν τῷ βασιλικῷ παραδείσῳ, καὶ πάντας καλέσαντος τοὺς ἀδελφούς χωρὶς Σολομῶνος, παραλαβόντος δὲ καὶ τὸν στρατηγὸν Ἰάβων καὶ Ἀβιάθαρ καὶ τοὺς ἄρχοντας τῆς Ἰούδα φυλῆς, οὗτοι μὲν πάντες παρήσαν, τοὺς δὲ περὶ τὸν ἀρχιερεῖα Σάδωκος καὶ Ναθάναν τὸν προφήτην καὶ τὸν ἐπὶ τῶν σωματοφυλάκων Βαναίαν καὶ πάντας τοὺς ἐκ τῆς ἐναντίας αἰρέσεως οὐκ ἐκάλεσεν ἐπὶ τὴν ἐστίασιν. τοῦτο πρὸς τὴν Σολομῶνος κατεμήνυσε μητέρα Βεερσαβὴν Ναθάνας ὁ προφήτης, ὡς Ἀδωνίας βασιλεὺς ἐστί καὶ τοῦτ’ ἄγνοεῖ Δαυίδης, συμβούλευε τε σώζειν αὐτὴν καὶ τὸν παῖδα Σολομῶνα, καὶ πρὸς Δαυίδην προσελθοῦσαν μόνην λέγειν ὡς αὐτὸς μὲν ὁμόσειε μετ’ αὐτὸν Σολο-

μῶνα βασιλεύειν, μεταξύ δ' Ἀδωνίας τὴν ἀρχὴν ἤδη παραλάβοι. ταῦτα δὲ τῷ βασιλεῖ διαλεγομένης ὁ προφήτης ἐπεισελεύσεσθαι καὶ αὐτὸς ἔφησε καὶ τοῖς λόγοις αὐτῆς ἐπιμαρτυρήσειν. ἡ δὲ Βεερσαβὴ πεισθεῖσα τῷ Ναθάνᾳ πάρεισι πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ προσκυνήσασα ⁵ καὶ λόγον αἰτησαμένη πάντι' αὐτῷ καθὼς ὁ προφήτης ὑπέθετο διεξέρχεται, τό τε δειπνον τὸ Ἀδωνία καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ κεκλημένους, Ἀβιάδαρον τὸν ἀρχιερέα καὶ Ἰάαβον τὸν ἀρχοντα καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ χωρὶς Σολομῶνος καὶ τῶν ἀναγκαίων αὐτοῦ φίλων, μηνύσασα. ¹⁰ ἔλεγέ τε πάντα τὸν λαὸν ἀφορᾶν τίνα χειροτονήσειε βασιλέα, παρεκάλει τε κατὰ νοῦν ἔχειν ὡς μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτοῦ βασιλεύσας αὐτήν τε καὶ Σολομῶνα τὸν υἱὸν αὐτῆς ἀναιρήσει.

⁵ διαλεγομένης δ' ἔτι τῆς γυναικὸς ἠγγειλαν οἱ τοῦ ¹⁵ δωματίου προεστῶτες ὅτι βούλεται Ναθάνᾳς ἰδεῖν αὐτόν. τοῦ δὲ βασιλέως ἐκδέξασθαι κελεύοντος εἰσελθῶν, εἰ τήμερον ἀποδείξειε τὸν Ἀδωνίαν βασιλέα καὶ παραδοίῃ τὴν ἀρχὴν, ἐκνυθάνετο. λαμπρὸν γὰρ αὐτὸν ποιήσαντα δειπνον κεκλημέναι τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ πάν- ²⁰ τας χωρὶς Σολομῶνος, καὶ τὸν στρατηγὸν Ἰάαβον, οἳ μετὰ κρότου καὶ παιδιᾶς εὐωχούμενοι πολλῆς αἰώνιον αὐτῷ συννεύοντα τὴν ἡγεμονίαν· "ἐκάλεσέ τε οὔτε ἐμὲ οὔτε τὸν ἀρχιερέα Σάδακον οὔτε Βαναίαν τὸν ἐπὶ τῶν σωματοφυλάκων." δίκαιον δ' εἶναι ταῦτα γινώσκειν ²⁵ ἅπαντας, εἰ κατὰ τὴν σὴν γνώμην ἐγένετο. ταῦτα τοῦ Ναθάνᾳ φήσαντος, ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσε καλέσαι τὴν Βεερσαβὴν πρὸς αὐτόν· ἐκεχωρήκει γὰρ ἐκ τοῦ δωματίου προφήτου παραγενομένου. τῆς δὲ γυναικὸς ἐλθούσης "ὄμνυμί σοι" φησί "τὸν μέγιστον θεόν, ἢ μὴν ³⁰ τὸν υἱόν σου Σολομῶνα βασιλεύσειν, ὡς καὶ πρότερον ὤμοσα, καὶ τοῦτον ἐπὶ τούμου καθεδεῖσθαι θρόνου,

καὶ τοῦτ' ἔσται σήμερον." προσκυνησάσης δ' αὐτὸν τῆς γυναικὸς καὶ μακρὸν εὐξαμένης αὐτῷ βίον, Σάδακον μεταπέμπεται τὸν ἀρχιερέα καὶ Βαναίαν τὸν ἐπὶ τῶν σωματοφυλάκων, καὶ παραγενομένοις κελεύει πα- ⁵ ραλαβεῖν Ναθάναν τε τὸν προφήτην καὶ τοὺς περὶ τὴν αὐτὴν ὀπλίτας ἅπαντας, καὶ ἀναβιβάσαντας τὸν υἱὸν αὐτοῦ Σολομῶνα ἐπὶ τὴν βασιλικὴν ἡμίονον ἔξω τῆς πόλεως ἀγαγεῖν ἐπὶ τὴν πηγὴν τὴν λεγομένην Γηών, καὶ περιχρῖσαντας τὸ ἄριον ἔλαιον ἀποδείξει βασιλέα. ¹⁰ τοῦτο δὲ ποιῆσαι προσέταξε Σάδακον τὸν ἀρχιερέα καὶ Ναθάναν τὸν προφήτην, ἀκολουθοῦντάς τε προσέταξε διὰ μέσης τῆς πόλεως, τοῖς κέρασιν ἐπισαλπίζοντας, βοᾶν εἰς αἰῶνα Σολομῶνα τὸν βασιλέα καθίσει ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ θρόνου, ἵνα γινῶ πᾶς ὁ λαὸς ἀποδεδειγμένον ¹⁵ αὐτὸν ὑπὸ τοῦ πατρὸς βασιλέα. Σολομῶνι δ' ἐντετάλθαι περὶ τῆς ἀρχῆς, ἵνα εὐσεβῶς καὶ δικαίως προστῆ τοῦ τε Ἑβραίων ἔθνος παντὸς καὶ τῆς Ἰουδα φυλῆς. Βαναία δὲ εὐξαμένου τὸν θεὸν Σολομῶνι εὐμενῆ γενέσθαι, μὴδὲ μικρὸν διαλιπόντες ἀναβιβάξουσιν ἐπὶ τὴν ²⁰ ἡμίονον τὸν Σολομῶνα· καὶ προαγαρόντες ἔξω τῆς πόλεως ἐπὶ τὴν πηγὴν καὶ τῷ ἐλαίῳ χρῖσαντες εἰσῆγον εἰς τὴν πόλιν ἐπευφημοῦντες καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ γενέσθαι πολυχρόνιον εὐχόμενοι, καὶ παραγαρόντες εἰς τὸν οἶκον τὸν βασιλικὸν καθίζουσιν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ θρό- ²⁵ νου. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐπ' εὐωχίαν εὐθὺς ἐτρόπη καὶ ἑορτήν, χορεύων καὶ αὐλοῖς τερπόμενος, ὡς ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ὀργάνων ἅπασαν περιηχεῖσθαι τὴν γῆν καὶ τὸν ἄερα.

ὡς δ' ἤσθοντο τῆς βοῆς Ἀδωνίας τε καὶ οἱ παρόν- ⁶ τες ἐπὶ τὸ δειπνον, ἐταράχθησαν, ὃ τε στρατηγὸς Ἰάαβος ἔλεγεν οὐκ ἀρέσκεσθαι τοῖς ἤχοις οὐδὲ τῇ σάλπιγγι. παρακειμένου δὲ τοῦ δειπνου καὶ μηδεὸς γενομένου,

πάντων δ' ἐπ' ἐννοίας ὑπαρχόντων, εἰστρέχει πρὸς αὐ-
 τοὺς ὁ τοῦ ἀρχιερέως Ἀβιαθάρου παῖς Ἰωνάθης. τοῦ
 δ' Ἀδωνία θεασαμένου τὸν νεανίαν ἠδέως καὶ προσει-
 πόντος ἀγαθὸν ἄγγελον, ἐδήλου πάντ' αὐτοῖς τὰ περὶ
 τὸν Σολομῶνα καὶ τὴν Δαυίδου τοῦ βασιλέως γνώμην. 5
 ἀναπηδήσαντες δ' ἐκ τοῦ συμποσίου ὃ τε Ἀδωνίας καὶ
 οἱ κεκλημένοι πάντες ἐφρευγον πρὸς ἑαυτοὺς ἕκαστοι.
 φοβηθεὶς δ' Ἀδωνίας τὸν βασιλέα περὶ τῶν γερονό-
 των ἱκέτης γίνεται τοῦ θεοῦ, καὶ τῶν τοῦ θυσιαστη-
 ρίου κεράτων, ἃ δὴ προεῖχεν, ἐλλαβόμενος. δηλοῦται 10
 τοῦτο Σολομῶνι πεποιηκώς, καὶ πίστεις ἀξιῶν παρ'
 αὐτοῦ λαβεῖν ὥστε μὴ μνησικακῆσαι μηδ' ἐργάσασθαι
 δεινὸν αὐτὸν μηδέν. ὃ δὲ ἡμέρωσ πάνυ καὶ σωφρόνως
 τῆς μὲν τότε ἁμαρτίας αὐτὸν ἀφῆκεν ἀθῶον, εἰπὼν δ',
 εἰ ληφθεῖ τι πάλιν καινοποιῶν, ἑαυτῷ αἴτιον τῆς τι- 15
 μωρίας ἔσεσθαι, καὶ πέμψας αὐτὸν ἀνίστησιν ἀπὸ τῆς
 ἱεσσίας. ἐλθόντα δὲ πρὸς αὐτὸν καὶ προσκυνήσαντα εἰς
 τὴν ἰδίαν οἰκίαν ἀπελθεῖν ἐκέλευσε μηδὲν ὑφορῶμε-
 νον, καὶ τοῦ λοιποῦ παρέχειν αὐτὸν ἀγαθὸν ὡς αὐτῷ
 τοῦτο συμφέρον ἦξιόν. 20

7 βουλόμενος δὲ Δαυίδης παντὸς τοῦ λαοῦ ἀποδεῖ-
 ξαι τὸν υἱὸν βασιλέα, συγκαλεῖ τοὺς ἄρχοντας εἰς Ἱε-
 ροσόλυμα καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας, ἐξαριθμῆ-
 σας δὲ τούτους πρῶτον εὐρίσκει τῶν ἀπὸ τριάκοντα
 ἐτῶν ἕως πενήκοντα τρισμυρίους ὀκτακισχιλίους, ἐξ 25
 ὧν ἀπέδειξεν ἐπιμελητὰς μὲν τῆς οἰκοδομίας τοῦ ναοῦ
 δισμυρίους τρισχιλίους, κριτὰς δὲ τοῦ λαοῦ καὶ γραμ-
 ματεῖς τούτων ἑξακισχιλίους, πυλωροὺς δὲ τετρακισχι-
 λίους τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ, καὶ τοσοῦτους ὑμνωδοὺς τοῦ
 θεοῦ, ἕδοντας τοῖς ὄργανοις οἷς Δαυίδης κατεσκεύασε, 30
 καθὼς προειρηκάμεν. διεμέρισε δ' αὐτοὺς κατὰ πα-
 τριάς, καὶ χωρίσας ἐκ τῆς φυλῆς τοὺς ἱερεῖς ἦρε τού-

των εἴκοσι τέσσαρας πατριάς, καὶ ἐκ μὲν τῆς Ἐλεαζά-
 ρου οἰκίας ἑκκαίδεκα, ἐκ δὲ τῆς Ἰθαμάρου ὀκτώ. διέ-
 ταξέ τε μίαν πατριὰν διακονεῖσθαι τῷ θεῷ ἐπὶ ἡμέρας
 ὀκτώ, ἀπὸ σαββάτου ἐπὶ σάββατον. καὶ οὕτως αἱ πα- 5
 τριάι πᾶσαι διεκληρώσαντο, Δαυίδου παρόντος καὶ Σα-
 δάκου καὶ Ἀβιαθάρου τῶν ἀρχιερέων καὶ πάντων τῶν
 ἀρχόντων. καὶ ἡ πρώτη μὲν ἀναβάσα πατριὰ ἐγράφη
 πρώτη, ἡ δὲ δευτέρα ἀκολούθως ἄχρι τῶν εἴκοσι τεσ-
 σάρων. καὶ διεμεινεν οὗτος ὁ μερισμὸς ἄχρι τῆς σήμε-
 10 ρου ἡμέρας. ἐποίησε δὲ καὶ τῆς Λευίτιδος φυλῆς εἴκοσι
 μέρη καὶ τέσσαρα, καὶ κληρωσαμένων κατὰ τὸν αὐτὸν
 ἀνέβησαν τρόπον ταῖς τῶν ἱερέων ἐφημερίσιν ἐπὶ ἡμέ-
 ρας ὀκτώ. τοὺς δ' ἀπογόνους τοῦ Μωϋσέως ἐτίμησεν·
 ἐποίησε γὰρ αὐτοὺς φύλακας τῶν θησαυρῶν τοῦ θεοῦ 15
 καὶ τῶν ἀναθημάτων ἃ συνέβη τοὺς βασιλεῖς ἀναθεῖ-
 ναι. διέταξε δὲ πᾶσι τοῖς ἐκ τῆς Λευίτιδος φυλῆς καὶ
 τοῖς ἱερεῦσι δουλεύειν νύκτα καὶ ἡμέραν τῷ θεῷ, καθὼς
 αὐτοῖς ἐπέστειλε Μωϋσῆς.

μετὰ ταῦτα διεμέρισε πᾶσαν τὴν στρατιὰν εἰς δώ- 8
 20 δεκα μοίρας σὺν ἡγεμόσι καὶ ἑκατοντάρχοις καὶ ταξιάρ-
 χοις. εἶχε δ' ἐκάστη τῶν μοιρῶν δισμυρίους καὶ τε-
 τρακισχιλίους, ὧν ἐκέλευσε προσεδρεύειν κατὰ τριά-
 κονθ' ἡμέρας ἀπὸ τῆς πρώτης ἕως τῆς ὑστάτης Σολο-
 μῶνι τῷ βασιλεῖ σὺν τοῖς χιλιάρχοις καὶ ἑκατοντάρχοις.
 25 κατέστησε δὲ καὶ ἄρχοντας ἐκάστης μοίρας ὃν ἀγαθὸν
 ἦδει καὶ δίκαιον, ἐπιτρόπους τε τῶν θησαυρῶν καὶ κω-
 μῶν καὶ ἀγρῶν ἄλλους, καὶ κτηνῶν, ὧν οὐκ ἀναγκαῖον
 ἠγησάμην μνησθῆναι τῶν ὀνομάτων.

ὡς δ' ἕκαστα τούτων κατὰ τὸν προειρημένον διέ- 9
 30 ταξε τρόπον, εἰς ἐκκλησίαν συγκαλέσας τοὺς ἄρχοντας
 τῶν Ἑβραίων καὶ τοὺς φυλάρχους καὶ τοὺς ἡγεμόνας
 τῶν διαιρέσεων καὶ τοὺς ἐπὶ πάσης πράξεως ἢ κτήσεως

τοῦ βασιλέως τεταγμένους, σὺν ἑφ' ὑψηλοτάτου βήματος ὁ βασιλεὺς ἔλεξε πρὸς τὸ πλῆθος "ἀδελφοὶ καὶ ὁμοεθνεῖς, γινώσκειν ὑμᾶς βούλομαι ὅτι ναὸν οἰκοδομήσαι τῷ θεῷ διανοηθεὶς χρυσὸν τε πολὺν παρεσκευασάμην καὶ ἀργύρου ταλάντων μυριάδας δέκα. ὁ δὲ θεὸς 5 ἐκάλυψέ με διὰ τοῦ προφήτου Ναθάνᾳ διὰ τε τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν πολέμους καὶ τὸ φόνος τῶν ἐχθρῶν μεμιάνθαι τὴν δεξιάν, τὸν δὲ ναὸν ἐκέλευσε τὸν διαδεξόμενον τὴν βασιλείαν κατασκευάσαι τὸν ναὸν αὐτῷ. νῦν οὖν ἐπεὶ καὶ τῷ προγόνῳ ἡμῶν Ἰακώβῳ δυοκαίδεκα παίδων 10 γενομένων ἴστε τὸν Ἰούδαν ἀποδειχθέντα βασιλέα, ἐμέ τε τῶν ἀδελφῶν ἕξ ὄντων προκριθέντα καὶ τὴν ἡγεμονίαν λαβόντα παρὰ τοῦ θεοῦ, καὶ μηδένα τούτῳ δυσχεράναντα, οὕτως ἀξιῶ κἀγὼ τοὺς ἑμαυτοῦ παῖδας μὴ στασιάζειν πρὸς ἀλλήλους Σολομῶνος τὴν βασιλείαν 15 παρειληφότος, ἀλλ' ἐπισταμένους ὡς ὁ θεὸς αὐτὸν ἐξέλεξατο φέρειν ἠδέως αὐτὸν δεσπότην. οὐ δεινὸν γὰρ θεοῦ θέλοντος οὐδ' ἄλλοτρίῳ κρατοῦντι δουλεύειν· χαίρειν δ' ἐπ' ἀδελφῷ ταύτης τυχόντι τῆς τιμῆς προσῆκεν ὡς κοινωνοῦντας αὐτῆς. εὐχόμεαι δὴ τὰς ὑποσχέσεις 20 τοῦ θεοῦ παρελθεῖν εἰς τέλος καὶ τὴν εὐδαιμονίαν ταύτην ἀνὰ πᾶσαν τὴν χώραν σπαρῆναι καὶ τὸν ἅπαντα ταύτη παραμένειν χρόνον, ἢν αὐτὸς ἐπηγγείλατο παρέξειν ἐπὶ Σολομῶνος βασιλείας. ἔσται δὲ ταῦτα βέβαια καὶ καλὸν ἔξει πέρας, ἂν εὐσεβῆ καὶ δίκαιον σπαντὸν 25 καὶ φύλακα τῶν πατρῶων παράσχῃς νόμων, ᾧ τέκνον· εἰ δὲ μή, τὰ χεῖρω προσδόκα ταῦτα παραβαίνων."

10 ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς τούτους ποιησάμενος τοὺς λόγους ἐπαύσατο, τὴν δὲ διαγραφὴν καὶ τὴν διάταξιν τῆς οἰκοδομίας τοῦ ναοῦ πάντων ὁρῶντων ἔδωκε Σολομῶνι, 30 θεμελίων καὶ οἰκῶν καὶ ὑπερφῶν, ὅσοι γε τὸ πλῆθος καὶ πηλικοὶ τὸ ὕψος καὶ τὸ εὖρος γένοιτο, ὅσα τε σκευή

χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, τούτων τὸν σταθμὸν ὄρισεν. προσπαρώρμησε δὲ καὶ λόγοις αὐτὸν πάσῃ χρησασθαι προθυμίᾳ περὶ τὸ ἔργον, καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὴν τῶν Λευιτῶν φυλὴν συναγωνίσασθαι διὰ τε τὴν ἡλικίαν καὶ 5 διὰ τὸ τὸν θεὸν ἐκείνον ἐλέσθαι καὶ τῆς οἰκοδομίας τοῦ ναοῦ καὶ τῆς βασιλείας προστάτην. εὐμαρῇ δ' αὐτοῖς καὶ οὐ σφόδρα ἐπίπουνον τὴν οἰκοδομίαν ἀπέφηεν, αὐτοῦ πολλὰ μὲν τάλαντα χρυσοῦ πλείω δ' ἀργυρίου, καὶ ξύλα τεκτόνων τε πλῆθος καὶ λατόμων ἤδη 10 παρεσκευασμένον, σμαράγδου τε καὶ πάσης ἰδέας λίθου πολυτελοῦς. καὶ νῦν δ' ἔτι τῆς ἰδίας ἀπαρχῆς διακόσια καὶ ἄλλα τρισχίλια τάλαντα χρυσοῦ καθαροῦ παρέξειν ἔλεγεν εἰς τὸ ἄδυτον, καὶ εἰς τὸ ἄρμα τοῦ θεοῦ τοὺς Χερουβεῖς, οὓς ἐφεστάναι δεήσει τὴν κιβωτὸν καλύπτουτας. σιωπήσαντος Δαυίδου, πολλὴ καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν ἱερέων καὶ τῆς Λευιτιδος φυλῆς προθυμία 15 συμβαλλομένων καὶ ποιουμένων ἐπαγγελίας λαμπρᾶς καὶ μεγαλοπρεπεῖς ἐγένετο· χρυσοῦ μὲν γὰρ ὑπέστησαν εἰσοίσειν τάλαντα πεντακισχίλια καὶ στατήρας μυρίους, ἀργυρίου δὲ μύρια τάλαντα καὶ σιδήρου μυριάδας ταλάντων πολλὰς. καὶ εἴ τιμι λίθος ἦν πολυτελής, ἐκόμισε καὶ παρέδωκεν εἰς τοὺς θησαυρούς, ἃν ἐπέτροπευσεν ὁ Μαυσέως ἔκγονος Ἰαλος.

ἐπὶ τούτοις ἦσθη τε ὁ λαὸς ἅπας καὶ Δαυίδης, τὴν 11 σπουδὴν καὶ τὴν φιλοτιμίαν τῶν ἀρχόντων καὶ ἱερέων καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ὁρῶν, καὶ τὸν θεὸν εὐλογεῖν ἤρξατο μεγάλη βοῆ, πατέρα τε καὶ γενέτορα τῶν ὅλων ἀποκαλῶν καὶ δημιουργῶν ἀνθρωπίνων καὶ θείων, οἷς αὐτὸν ἐκόσμησε προστάτην τε καὶ κηδεμόνα γένους τῶν 30 Ἑβραίων καὶ τῆς τούτων εὐδαιμονίας ἧς τε αὐτῷ βασιλείας ἔδωκεν. ἐπὶ τούτοις εὐξάμενος τῷ τε παντὶ λαῷ τὰ ἀγαθὰ καὶ τῷ παιδί Σολομῶνι διάνοιαν ὑγιῆ καὶ

δικαίαν και πᾶσι τοῖς τῆς ἀρετῆς μέρεσιν ἐρωμένην, ἐκέλευσε και τὸ πλῆθος εὐλογεῖν τὸν θεόν. και οἱ μὲν πεσόντες ἐπὶ τὴν γῆν προσεκύνησαν, ἠύχαρίστησαν δὲ και Δαυίδῃ περὶ πάντων ὧν αὐτοῦ τὴν βασιλείαν παραλαβόντος ἀπέλευσαν. τῇ δὲ ἐπιούσῃ θυσίας τῷ θεῷ 5 παρέστησαν, μόσχους χιλίους και κριοὺς τοσοῦτους και χιλίους ἀμνοὺς, οὓς ὠλοκαύτωσαν· ἔθυσαν δὲ και τὰς εἰρημικὰς θυσίας, πολλὰς μυριάδας ἱερῶν κατασφάξαντες. και δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἐώρτασεν ὁ βασιλεὺς σὺν παντὶ τῷ λαῷ, και Σολομῶνα δεύτερον ἐχρισαν τῷ 10 ἐλαίῳ, και ἀπέδειξαν αὐτὸν βασιλέα, και Σάδωκον ἀρχιερέα τῆς πληθύος ἀπάσης. εἰς τε τὸ βασίλειον ἀγαγόντες Σολομῶνα και καθίσαντες αὐτὸν ἐπὶ θρόνου τοῦ πατρῶου, ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ὑπήκουον αὐτῷ. 15 μετ' ὀλίγον δὲ χρόνον και Δαυίδῃς καταπεσῶν εἰς νόσον ὑπὸ γῆρας, και συνιδῶν ὅτι μέλλοι τελευτᾶν, καλέσας τὸν υἱὸν Σολομῶνα διελέχθη πρὸς αὐτὸν τοιάδε. "ἐγὼ μὲν, ὃ τέκνον, εἰς τὸ χρεῶν ἤδη και πατέρας τοὺς ἐμοὺς ἀπαλλάσσομαι, κοινὴν ὁδὸν ἀπάντων τῶν τε νῦν ὄντων και τῶν ἔσομένων πορευόμενος, ἐξ ἧς οὐκέθ' 20 οἶόν τε ἐπανελθόντα γινῶναι τί κατὰ τὸν βίον πράττεται. διὸ ζῶν ἔτι και πρὸς αὐτῷ γεροντῶς ἄρτι τῷ τελευτῶν παραινῶ σοι ταῦθ' ἃ και πρότερον ἐφθην συμβουλεύσας, δικαίῳ μὲν εἶναι πρὸς τοὺς ἀρχομένους, εὐσεβεῖ δὲ πρὸς τὸν τὴν βασιλείαν δεδωκότα θεόν, φυλάττειν δ' αὐτοῦ τὰς ἐντολάς και τοὺς νόμους, οὓς αὐτὸς διὰ Μωϋσέως κατέπεμψεν ἡμῖν, και μήτε χάριτι μήτε θωπεῖα μήτ' ἐπιθυμία μήτ' ἄλλῳ πάθει προστεθειμένον τούτων ἀμελήσαι. τὴν γὰρ τοῦ θεοῦ πρὸς σαυτὸν εὐνοίαν ἀπολεῖς παραβὰς τὰ νόμιμα, και πρὸς ἅπαντ' 30 αὐτοῦ τὴν ἀγαθὴν ἀποστρέψεις πρόνοιαν. τοιοῦτον δὲ σεαυτὸν παρέχων ὁποῖον εἶναί τε δεῖ κἀγὼ παρα-

καλῶ, καθ' ἕξεις ἡμῶν τὴν βασιλείαν τῷ γένει, και οἶκος ἄλλος Ἑβραίων οὐκ ἂν δεσπόσειεν, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοὶ διὰ τοῦ παντὸς αἰῶνος. μέμνησο δὲ και τῆς Ἰωάβου τοῦ στρατηγοῦ παρανομίας, ἀποκτείναντος διὰ ζηλοτυπίαν 5 δύο στρατηγούς δικαίους και ἀγαθούς, Ἀβέννηρόν τε τὸν Νήρου παῖδα και τὸν Ἀμεσσάν υἱὸν Ἰεδράνου, ὧν ὅπως ἂν σοι δόξη τὸν θάνατον ἐκδίκησον, ἐπεὶ και κρείττων ἐμοῦ και δυνατώτερος ὁ Ἰωάβος ὧν μέχρι νῦν τὴν δίκην διέφυγε. παρατίθημι δὲ σοι και τοὺς Βερ- 10 ζελαίου τοῦ Γαλαδίτου παῖδας, οὓς ἐν τιμῇ πάσῃ και προνοίᾳ, τοῦτ' ἐμοὶ χαριζόμενος, ἔξεις· οὐ προκατάχομεν γὰρ εὐπορίας, ἀλλ' ἀμοιβὴν ὧν ὁ πατὴρ αὐτῶν παρὰ τὴν φυγὴν ὑπῆρξέ μοι χρεωλυτοῦμεν. και τὸν Γηρᾶ δὲ υἱὸν Σεμεεί, τὸν ἐκ τῆς Βενιαμίντιδος φυλῆς, 15 ὃς πολλὰ βλασφημήσας με παρὰ τὴν φυγὴν, ὅτ' εἰς Παρεμβολὰς ἐπορευόμην, ἀπήντησεν ἐπὶ Ἰορδάνην και πίστεις ἔλαβεν ὡς μηδὲν αὐτὸν παθεῖν τότε, νῦν ἐπιζητήσας αἰτίαν εὐλογον ἄμυναι."

ταῦτα παραινέσας τῷ παιδί περὶ τε τῶν ὄλων πραγ- 2 μάτων και περὶ τῶν φίλων και οὓς ἤδει τιμωρίας ἀξιότους γεγεννημένους, ἀπέθανεν ἔτη μὲν βιώσας ἑβδομήκοντα, βασιλεύσας δὲ ἑπτὰ μὲν ἐν Χεβρωνί τῆς Ἰούδα φυλῆς και μῆνας ἕξ, ἐν Ἱεροσολύμοις δὲ ἀπάσης τῆς χώρας 25 τρία και τριάκοντα. οὗτος ἄριστος ἀνὴρ ἐγένετο, και πᾶσαν ἀρετὴν ἔχων ἦν ἔδει τῷ βασιλεὶ και τοσοῦτων ἔθνῶν σωτηρίαν ἐγκειρισμένῳ προσεῖναι. ἀνδρεῖός τε γὰρ ἦν ὡς οὐκ ἄλλος τις, ἐν δὲ τοῖς ὑπὲρ τῶν ὑπηκόων ἀγῶσι πρῶτος ἐπὶ τοὺς κινδύνους ὥρμα, τῷ πονεῖν και μάχεσθαι παρακελευόμενος τοὺς στρατιώτας 30 ἐπὶ τὰς πράξεις, ἀλλ' οὐχὶ τῷ προστάττειν ὡς δεσπότης, νοῆσαι τε και συνιδεῖν και περὶ τῶν μελλόντων και τῆς τῶν ἐνεσθηκῶν οἰκονομίας ἱκανάτατος, σῶφρων, ἐπι-

εικής, χρηστὸς πρὸς τοὺς ἐν συμφοραῖς ὑπάρχοντας, δίκαιος, φιλόανθρωπος, ἃ μόνους ἐξαίρετα τοῖς βασιλευσιν εἶναι προσῆκε, μηδὲν ὅλως παρὰ τοσοῦτο μέγεθος ἐξουσίας ἀμαρτῶν ἢ τὸ περὶ τὴν Οὐρία γυναικα. κατέλειπε δὲ καὶ πλοῦτον ὅσον οὐκ ἄλλος βασιλεὺς οὐδ' 5 Ἑβραίων οὐτ' ἄλλων ἐθνῶν.

3 ἔθαψε δ' αὐτὸν ὁ παῖς Σολομῶν ἐν Ἱεροσολύμοις διαπρεπῶς, τοῖς τε ἄλλοις οἷς περὶ κηδεῖαν νομίζεται βασιλικὴν ἄπασι, καὶ δὴ καὶ πλοῦτον αὐτῷ πολὺν καὶ ἀφθονοῦν συνεκίδευσεν· ὦν τὴν ὑπερβολὴν τεκμαί- 10 ροιτ' ἂν τις ῥαδίως ἐκ τοῦ λεχθησομένου. μετὰ γὰρ χρόνον ἐτῶν χιλίων καὶ τριακοσίων Ἰρκανὸς ὁ ἀρχιερεὺς πολιορκούμενος ὑπὸ Ἀντιόχου τοῦ εὐσεβοῦς ἐπικληθέντος, υἱοῦ δὲ Δημητρίου, βουλόμενος χρήματ' αὐτῷ δοῦναι ὑπὲρ τοῦ λῦσαι τὴν πολιορκίαν καὶ τὴν 15 στρατιάν ἀπαγαγεῖν, καὶ ἀλλαχόθεν οὐκ εὐπορῶν, ἀνοίξας ἕνα οἶκον τῶν ἐν τῷ Δαυίδου μνηματι καὶ βαστάσας τρισχίλια τάλαντα μέρος ἔδωκεν Ἀντιόχῳ καὶ διέλυσεν οὕτω τὴν πολιορκίαν, καθὼς καὶ ἐν ἄλλοις δεδηλώκαμεν. μετὰ δὲ τοῦτον ἐτῶν πολλῶν διαγενομένων 20 πάλιν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἕτερον ἀνοίξας οἶκον ἀνέλετο χρήματα πολλά. ταῖς μέντοι γε θήκαις τῶν βασιλέων οὐδεὶς αὐτῶν ἐπέτυχεν· ἦσαν γὰρ ὑπὸ τὴν γῆν μηχανικῶς κειμηδευμένα πρὸς τὸ μὴ φανεραῖ εἶναι τοῖς 25 εἰς τὸ μνημα εἰσιούσιν. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἡμῖν ἐπὶ τοσοῦτον ἀπόχρη δεδηλώσθαι.

Περὶ μὲν οὖν Δαυίδου καὶ τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ, καὶ 1 ὅσων ἀγαθῶν αἴτιος γενόμενος τοῖς ὁμοφύλοις πόλεμους τε καὶ μάχας ὅσας κατορθώσας γηραιὸς ἐτελεύτησεν, ἐν τῇ πρὸ ταύτης βίβλῳ δεδηλώκαμεν. Σολομῶνος 5 δὲ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ, νέου τὴν ἡλικίαν ἔτι ὄντος, τὴν βασιλείαν παραλαβόντος, ὃν ἔτι ζῶν ἀπέφημε τοῦ λαοῦ δεσπότην κατὰ τὴν τοῦ θεοῦ βούλησιν, [καθίσαντος ἐπὶ τὸν θρόνον] ὁ μὲν πᾶς ὄχλος ἐπευφήμησεν, οἶον εἰκὸς ἐπ' ἀρχομένῳ βασιλεῖ, τελευτηῆσαι καλῶς αὐτῷ τὰ πράγ- 10 ματα, καὶ πρὸς γῆρας ἀφικέσθαι λιπαρὸν καὶ πανευδαίμονα τὴν ἡγεμονίαν· Ἀδωνίας δέ, ὃς καὶ τοῦ πα- 2 πρὸς ἔτι ζῶντος ἐπεχείρησε τὴν ἀρχὴν κατασχεῖν, παρελθὼν πρὸς τὴν τοῦ βασιλέως μητέρα Βεερσαβὴν καὶ φιλοφρόνως αὐτὴν ἀσπασάμενος, τυθόμενης εἰ καὶ διὰ 15 χρεῖαν τινὰ πρὸς αὐτὴν ἀφίεται, καὶ δηλοῦν κελευούσης ὡς ἡδέως παρεξομένης, ἤρξατο λέγειν ὅτι γινώσκω μὲν τὴν βασιλείαν καὶ αὐτὴ καὶ διὰ τὴν ἡλικίαν καὶ διὰ τὴν τοῦ πλήθους προαίρεσιν οὖσαν αὐτοῦ, μεταβάσης δὲ πρὸς Σολομῶνα τὸν υἱὸν αὐτῆς κατὰ τὴν τοῦ 20 θεοῦ γνώμην στέργει καὶ ἀγαπᾷ τὴν ὑπ' αὐτὸν δουλείαν καὶ τοῖς παροῦσιν ἤδεται πράγμασιν. ἐδεῖτο δ' οὖν διακονῆσαι πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτῷ, καὶ πείσαι δοῦναι τῷ πατρὶ συγκοιμωμένην πρὸς γάμον αὐτῷ Ἀβισάκην· οὐ γὰρ πλησιάσαι τὸν πατέρα διὰ τὸ γῆρας αὐ- 25 τῇ, μένειν δ' ἔτι παρθένον· ἡ δὲ Βεερσαβὴ καὶ διακονήσεν σπουδαίως ὑπέσχετο καὶ καταπράξασθαι τὸν γάμον δι' ἀμφοτέρω, τοῦ τε βασιλέως αὐτῷ χαρίσασθαι τι βουλευσομένου καὶ δεησομένης αὐτῆς λιπαρῶς. καὶ ὁ μὲν εὐέλπις ἀπαλλάττεται περὶ τοῦ γάμου, ἡ δὲ τοῦ

Σολομώντος μήτηρ εὐθέως ὤρησεν ἐπὶ τὸν υἱὸν διαλε-
 ξομένη περὶ ᾧν Ἀδωνία δεηθέντι κατεπηγγέλατο. καὶ
 προὔπαντήσαντος αὐτῆ τοῦ παιδὸς καὶ περιπλακέντος,
 ἐπεὶ παρήγαγεν αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον οὗ συνέβαινεν αὐ-
 τῷ κείσθαι τὸν βασιλικὸν θρόνον, κατίσας ἐκέλευσεν 5
 ἕτερον ἐκ δεξιῶν τεθῆναι τῇ μητρὶ. καθεσθεῖσα δ' ἡ
 Βεερσαβή "μίαν" εἶπεν, "ὦ παῖ, χάριν αἰτουμένη μοι
 κατάνευσον, καὶ μηδὲν ἐξ ἀρνήσεως δύσκολον μηδὲ σκυ-
 θρωπὸν ἀπεργάσῃ." τοῦ δὲ Σολομώντος προστάτειν
 κελεύοντος (πάντα γὰρ ὅσιον εἶναι μητρὶ παρέχειν) καὶ 10
 τι προσέμειψαμένου τὴν ἀρχὴν ὅτι μὴ μετ' ἐλπίδος ἤδη
 βεβαίας τοῦ τυχεῖν ᾧν ἀξιοὶ ποιεῖται τοὺς λόγους, ἀλλ'
 ἀρησιαν ὑφορωμένη, δοῦναι τὴν παρθένον αὐτὸν Ἀβι-
 3 σάκην Ἀδωνία τὰδελφῷ πρὸς γάμον παρεκάλει. λα-
 βῶν δὲ πρὸς ὀργῆς ὁ βασιλεὺς τὸν λόγον ἀποπέμπεται 15
 μὲν τὴν μητέρα, μειζόνων τ' ὀρέγεσθαι πραγμάτων εἰ-
 πῶν Ἀδωνίαν, καὶ θαυμάζειν πῶς οὐ παραχωρήσει καὶ
 τῆς βασιλείας ὡς πρεσβυτέρῳ παρακαλεῖ, τὸν γάμον
 αὐτῷ τὸν Ἀβισάκης αἰτουμένη, φίλους ἔχοντι δυνα-
 20 τοὺς, Ἰωάβον τὸν στρατηγὸν καὶ Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα·
 μεταπεμφάμενος δὲ Βαναίαν τὸν ἐπὶ τῶν σωματοφυλά-
 κων, ἀποκτείνει προσέταξεν αὐτῷ τὸν ἀδελφὸν Ἀδω-
 νίαν. καλέσας δὲ τὸν Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα, "θανάτου
 μὲν" εἶπε "θύεται σε τὰ τε ἄλλα ὅσα τῷ πατρὶ μου συν-
 25 ἔκαμες καὶ ἡ κιβωτὸς ἦν σὺν αὐτῷ μετήνεγκας. ταύτην
 δὲ σοὶ τὴν τιμωρίαν ἐπιτίθῃμι, ταξαμένῳ μετὰ Ἀδωνία
 καὶ τὰ ἐκείνου φρονήσαντι· μήτε ἐνθάδε ἴσθι μήτε εἰς
 ὄψιν ἀπάντα τὴν ἐμήν, ἀλλ' εἰς τὴν πατρίδα πορευθεὶς
 ἐν τοῖς ἀγροῖς ζῆθι, καὶ τοῦτον ἄχρι τελευτῆς ἔχῃ τὸν
 βίον, ἀμαρτῶν τοῦ μηκέτι εἶναι δικαίως ἐν ἀξίᾳ." κα-
 30 ταλύεται μὲν οὖν ἀπὸ τῆς ἱερατικῆς τιμῆς ὁ Ἰθαμάρου
 οἶκος διὰ τὴν προειρημένην αἰτίαν, καθὼς καὶ τῷ Ἀβια-

θάρου πάππῳ προεῖπεν ὁ θεὸς Ἥλει, μετέβη δ' εἰς τὸ
 Φινεέσου γένος πρὸς Σάδωκον. οἱ δὲ ἰδιωτεύσαντες ἐκ
 τοῦ Φινεέσου γένους, καθ' ὃν καιρὸν εἰς τὴν Ἰθαμά-
 ρου οἶκον ἡ ἀρχιερωσύνη μετῆλθεν, Ἥλει πρώτου ταύ-
 5 τὴν παραλαβόντος, ἦσαν οὗτοι, ὁ τοῦ ἀρχιερέως Ἰωσή-
 που υἱὸς Βουκίας, τούτου δὲ Ἰωάθαμος, Ἰωαθάμου δὲ
 Μαραιώθος, Μαραιώθου δὲ Ἀροφαῖος, Ἀροφαίου δὲ
 Ἀχίτωβος, Ἀχιτώβου δὲ Σάδωκος, ὃς πρώτος ἐπὶ Δαυί-
 10 δου τοῦ βασιλέως ἀρχιερεὺς ἐγένετο.
 Ἰωάβος δὲ ὁ στρατηγὸς τὴν ἀναίρεσιν ἀκούσας τὴν 4
 Ἀδωνία περιδεῆς ἐγένετο· φίλος γὰρ ἦν αὐτῷ μᾶλλον
 ἢ τῷ βασιλεῖ Σολομῶνι. καὶ κίνδυνον ἐκ τούτου διὰ
 τὴν πρὸς ἐκεῖνον εὐνοίαν οὐκ ἀλόγως ὑποπτεύων κατα-
 15 φεύγει μὲν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἀσφάλειαν δὲ ἐνόμι-
 ξεν αὐτῷ ποιεῖν ἐκ τῆς πρὸς τὸν θεὸν εὐσεβείας τοῦ
 βασιλέως. ὁ δὲ ἀπαγγειλάντων αὐτῷ τινῶν τὴν Ἰωά-
 βου γνώμην πέμψας Βαναίαν ἐκέλευσεν ἀναστήσαντα
 αὐτὸν ἐπὶ τὸ δικαστήριον ἄγειν ὡς ἀπολογησόμενον.
 20 Ἰωάβος δὲ οὐκ ἔφη καταλείψει τὸ ἱερόν, ἀλλ' αὐτοῦ
 τεθνήξεσθαι μᾶλλον ἢ ἐν ἑτέρῳ χωρίῳ. Βαναίου δὲ τὴν
 ἀπόκρισιν τῷ βασιλεῖ δηλώσαντος, προσέταξε Σολομῶν
 ἐκεῖ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτεμεῖν καθὼς βούλεται,
 καὶ ταύτην λαβεῖν τὴν δίκην ὑπὲρ τῶν δύο στρατηγῶν
 οὓς αὐτὸς ἀνοσίως ἀπέκτεινε, θάψαι δ' αὐτοῦ τὸ σῶμα,
 25 ὅπως τὰ μὲν ἀμαρτήματα μηδέποτε καταλίπη τὸ γένος
 τὸ ἐκείνου, τῆς δὲ Ἰωάβου τελευτῆς αὐτὸς τε καὶ ὁ πα-
 τὴρ ἀθῶοι τυγχάνωσι. καὶ Βαναίας μὲν τὰ κελευ-
 σθέντα ποιήσας αὐτὸς ἀποδείκνυται στρατηγὸς πάσης
 30 τῆς δυνάμεως, Σάδωκον δὲ μόνον ποιεῖ ἀρχιερέα ὁ βα-
 σιλεὺς εἰς τὸν Ἀβιαθάρου τόπον, ὃν μετεστήσατο.
 Σεμεσίῳ δὲ προσέταξεν οἰκίαν οἰκοδομήσαντι μέ- 5
 νειν ἐν Ἱεροσολύμοις αὐτῷ προσεδρεύοντα, καὶ μὴ δια-

βαίνειν τὸν χεῖμαρρον Κεδρωῶνος ἔχειν ἐξουσίαν· παρακούσαντι δὲ τούτου θάνατον ἔσεσθαι τὸ πρόστιμον. τῷ δὲ μεγέθει τῆς ἀπειλῆς καὶ ὄρκους αὐτὸν προσηνάγκασε ποιήσασθαι. Σεμεὶ δὲ χάριν οἷς προσέταξεν αὐτῷ Σολομῶν ἔχειν φήσας, καὶ ταῦτα ποιήσῃν προσομώσας, 5 καταλιπὼν τὴν πατρίδα τὴν διατριβὴν ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐποιεῖτο. διελθόντων δὲ τριῶν ἐτῶν ἀκούσας δύο δούλους ἀποδράντας αὐτὸν ἐν Γίττι τυγχάνοντας, ὠρμησεν ἐπὶ τοὺς οἰκέτας. ἐπανελθόντος δὲ μετ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς αἰσθόμενος, ὡς καὶ τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ 10 καταφρονήσαντος, καὶ τὸ μείζον, τῶν ὄρκων τοῦ θεοῦ μηδεμίαν ποιησαμένου φροντίδα, χαλεπῶς εἶχε, καὶ καλέσας αὐτόν "οὐ σύ" φησὶν "ἄμωσας μὴ καταλείψειν ἐμέ, μηδὲ ἐξελεύσεσθαι ποτε ἐκ ταύτης τῆς πόλεως εἰς ἄλλην; οὐκ οὐν ἀποδράσῃ τὴν τῆς ἐπιτοκίας δίκην, ἀλλὰ 15 καὶ ταύτης καὶ ὧν τὸν πατέρα μου παρὰ τὴν φυγὴν ὑβρίσας τιμωρήσομαι σε πονηρὸν γενόμενον, ἵνα γινῶς ὅτι κερδαίνουσιν οὐδὲν οἱ κακοὶ μὴ παρ' αὐτὰ τὰ δίκηματα κολασθέντες, ἀλλὰ παντὶ τῷ χρόνῳ, ᾧ νομίζουσιν ἄδεις εἶναι μηδὲν πεπονθότες, αὐξεται καὶ γίνεται μείζων ἢ κόλασις αὐτοῖς ἢς ἂν παραυτίκα πλημμελήσαντες ἔδοσαν."

καὶ Σεμεῖσον μὲν κελευσθεὶς Βαβαίας ἀπέκτεινεν· 2 ἦδη δὲ τὴν βασιλείαν βεβαίως ἔχων ὁ Σολομῶν καὶ τῶν ἐχθρῶν κεκολασμένων ἄγεται τὴν Φαραώθου τοῦ τῶν 25 Αἰγυπτίων βασιλέως θυγατέρα, καὶ κατασκευάσας τὰ τεῖχη τῶν Ἱεροσολύμων πολλῷ μείζω καὶ ὀχυρώτερα τῶν πρόσθεν ὄντων, διεῖπε τὰ πράγματα τὸ λοιπὸν ἐπὶ πολλῆς εὐφροσύνης, μηδ' ὑπὸ τῆς νεότητος πρὸς τε δικαιοσύνην καὶ φυλακὴν τῶν νόμων καὶ μνήμην ὧν ὁ πατὴρ 30 τελευτῶν ἐπέστειλε βλαπτόμενος, ἀλλὰ πάνθ' ὅσα οἱ τοῖς χρόνοις προβεβηκότες καὶ πρὸς τὸ φρονεῖν ἀκμά-

ζοντες μετὰ πολλῆς ἀκριβείας ἐπιτελῶν. ἔγνω δ' εἰς Χεβρωῶνα παραγενόμενος ἐπὶ τοῦ χαλκοῦ θυσιαστηρίου τοῦ κατασκευασθέντος ὑπὸ Μωϋσέως θῦσαι τῷ θεῷ, καὶ χίλια τὸν ἀριθμὸν ὠλοκαύτωσεν ἱερεῖα. τοῦτο δὲ 5 ποιήσας μεγάλως ἔδοξε τὸν θεὸν τετιμημέναι. φανεῖς γὰρ αὐτῷ κατὰ τοὺς ὕπνους ἐκείνης τῆς νυκτὸς ἐκέλευσεν αἰρεῖσθαι τίνας ἀντὶ τῆς εὐσεβείας παράσχη αὐτῷ δωρεάς. Σολομῶν δὲ τὰ κάλλιστα καὶ μέγιστα καὶ θεῷ 10 παρασχεῖν ἤδιστα καὶ λαβεῖν ἀνθρώπῳ συμφορώτατα τὸν θεὸν ἠτήσεν· οὐ γὰρ χρυσὸν οὐδ' ἄργυρον οὐδὲ τὸν ἄλλον πλοῦτον, ὡς ἄνθρωπος καὶ νέος, ἠξίωσεν αὐτῷ προσγενέσθαι (ταῦτα γὰρ σχεδὸν νενόμισται παρὰ τοῖς πλείστοις μόναι σπουδῆς ἄξια καὶ θεοῦ δῶρα εἶναι), ἀλλὰ "δός μοι" φησὶ, "δέσποτα, νοῦν ὑγιῆ καὶ 15 φρόνησιν ἀγαθὴν, οἷς ἂν τὸν λαὸν τάληθῆ καὶ τὰ δίκαια λαλῶν κρίνομι." τούτοις ἤσθη τοῖς αἰτήμασιν ὁ θεός, καὶ τά τε ἄλλα πάνθ', ὧν οὐκ ἐμνήσθη παρὰ τὴν ἐκλογὴν, δώσειν ἐπηγγέλατο, πλοῦτον, δόξαν, 20 πολεμίων ἀθεξίαν, καὶ πρὸ πάντων σύνεσιν καὶ σοφίαν, οἷαν οὐκ ἄλλος τις ἀνθρώπων ἔσχευ οὔτε βασιλέων οὔτ' ἰδιωτῶν, φυλάξειν δὲ καὶ τοῖς ἐκγόνοις αὐτοῦ τὴν βασιλείαν ἐπὶ πλείστον ὑπισχνεῖτο χρόνον, ἂν δίκαιός τε ὦν διαμένῃ καὶ πειθόμενος αὐτῷ καὶ τὸν 25 πατέρα μιμούμενος ἐν οἷς ἦν ἄριστος. ταῦτα τοῦ θεοῦ Σολομῶν ἀκούσας ἀνεπήδησεν εὐθύς ἐκ τῆς κοίτης, καὶ προσκυνήσας αὐτὸν ὑπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ πρὸ τῆς σκηνῆς μεγάλας ἐπιτελέσας θυσίας κατευώχει τοὺς ἰδίους ἅπαντας.

ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κρίσις ἐπ' αὐτὸν ἤχθη 2 30 δυσχερῆς, ἢς τὸ τέλος εὐρεῖν ἦν ἐπίπονον. τὸ δὲ πρῶγμα, περὶ οὗ συνέβαινεν εἶναι τὴν δίκην, ἀναγκαῖον ἠγγεῖα μὴ δηλῶσαι, ἵνα τοῖς ἐντυγχάνουσι τό τε δύσ-

κολον τῆς κρίσεως γνώριμον ὑπάρξει καὶ τοιούτων με-
ταξὺ πραγμάτων γινόμενοι λάβωσιν, ὥσπερ ἐξ εἰκόνας
τῆς τοῦ βασιλέως ἀγγυνοίας, τὸ φράδιως ἀποφαίνεσθαι
περὶ τῶν ζητουμένων δυναθῆναι. δύο γυναῖκες ἐταί-
ραι τὸν βίον ἤκον ἐπ' αὐτόν, ὧν ἡ ἀδικεῖσθαι δοκοῦσα 5
πρώτη λέγειν ἤρξατο. "οἰκῶ μὲν" εἶπεν, "ὦ βασιλεῦ,
μετὰ ταύτης ἐν ἐνὶ δωματίῳ, συνέβη δ' ἀμφοτέραις
ἡμῶν ἐπὶ μιᾶς ἡμέρας ἀποτεκεῖν κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν
ἄρρενα παιδία. τρίτης δὲ ἡμέρας διεληθούσης, ἐπικου-
μηθεῖσα τῷ αὐτῆς παιδίῳ αὕτη τοῦτο μὲν ἀποκτείνει, 10
βαστάσασα δὲ τοῦμόν ἐκ τῶν γονάτων πρὸς αὐτὴν με-
ταφέρει καὶ τὸ νεκρὸν ἐμοῦ κοιμημένης εἰς τὰς ἀγκά-
λας μου τίθησιν. πρῶτ' δὲ θηλὴν ὀρέξει βουλομένη τῷ
παιδίῳ τὸ μὲν ἐμὸν οὐχ ἠΰρου, τὸ δὲ ταύτης νεκρὸν ὀρῶ
μοι παρακείμενον· ἀκριβῶς γὰρ κατανοήσασα τοῦτο 15
ἐπέγνων. ὅθεν ἀπαιτῶ τὸν ἐμὸν υἱόν, καὶ οὐκ ἀπολαμ-
βάνουσα καταπέφενγα, δέσποτα, ἐπὶ τὴν παρὰ σοῦ
βοήθειαν. τῷ γὰρ εἶναι μόνῃς ἡμᾶς καὶ μηδένα τὸν
ἐξελέγξει δυνάμενον φοβεῖσθαι καταφρονοῦσα ἰσχυρῶς
ἀρνούμενη παραμένει." ταῦτ' εἰπούσης ὁ βασιλεὺς ἀνέ- 20
κρινε τὴν ἑτέραν τί τοῖς εἰρημένοις ἀντιλέγειν ἔχοι.
τῆς δὲ ἀρνούμενης τοῦτο πεποιημένα, τὸ δὲ παιδίον
τὸ ἑαυτῆς ζῆν λεγούσης, τὸ δὲ τῆς ἀντιδίκου τεθνηκέ-
ναι, μηδεὺς ἐπινοοῦντος τὴν κρίσιν, ἀλλ' ὥσπερ ἐπ'
αἰνίγματι περὶ τὴν εὐρεσιν αὐτοῦ πάντων τῇ διανοίᾳ 25
τετυφλωμένων, μόνος ὁ βασιλεὺς ἐπενόησέ τι τοιοῦτον.
κελεύσας κομισθῆναι τὸ νεκρὸν καὶ τὸ ζῶν παιδίον με-
ταπέμπεται τινα τῶν σωματοφυλάκων, καὶ σπασάμενον
προσέταξε τὴν μάχαιραν ἀμφοτέρα διχοτομήσαι τὰ παι-
δία, ὅπως ἑκατέρα λάβωσιν ἀνὰ ἡμισυ τοῦ τε ζῶντος 30
καὶ τοῦ τετελευτηκότος. ἐπὶ τούτῳ πᾶς μὲν ὁ λαὸς λαι-
θάνων ἐχλεύαζεν ὡς μειράκιον τὸν βασιλέα, μεταξὺ δὲ

τῆς μὲν ἀληθοῦς μητρὸς ἀνακραγούσης τοῦτο μὴ ποιεῖν,
ἀλλὰ παραδιδόναι τῇ ἑτέρῃ τὸ παιδίον ὡς ἐκείνης (ἀρ-
κεισθαι γὰρ τῷ ζῆν αὐτὸ καὶ βλέπειν μόνον, κἂν ἀλλό-
τριον δοκῆ), τῆς δ' ἑτέρας ἐτοιμῶς ἐχούσης διαιρούμε- 5
νον ἰδεῖν τὸ παιδίον καὶ προσέτι βασανισθῆναι καὶ αὐ-
τὴν ἀξιούσης, ὁ βασιλεὺς ἐπιγνοὺς τὰς ἑκατέρων φωνὰς
ἀπὸ τῆς ἀληθείας γεγενημένας, τῇ μὲν ἀνακραγούσῃ
τὸ παιδίον προσέκρινε (μητέρα γὰρ αὐτὴν ἀληθῶς εἶ-
ναι), τῆς δὲ ἄλλης κατέγνω πονηρίαν, τὸ τε ἴδιον ἀπο- 10
κτεινάσης καὶ τὸ τῆς φίλης σπουδαζούσης ἀπολλύμενον
θεάσασθαι. τοῦτο μέγα δειγμα καὶ τεκμήριον τῆς τοῦ
βασιλέως φρονησεως καὶ σοφίας ἐνόμιζε τὸ πλήθος, καὶ
ἐκείνης λοιπὸν τῆς ἡμέρας ὡς θεῖαν ἔχοντι διάνοιαν
αὐτῷ προσεῖχον.

15 στρατηγοὶ δ' αὐτῷ καὶ ἡγεμόνες ἦσαν τῆς χώρας 3
ἐπάσης οἶδε. τῆς μὲν Ἐφραΐμου κληρουχίας Οὖρης,
ἐπὶ δὲ τῆς Βηθλεέμης τοπαρχίας ἦν Διόκληρος· τὴν δὲ
τῶν Δῶρων καὶ τὴν παραλίαν Ἀβινάδαβος εἶχεν ὑφ'
αὐτῷ, γεγραμῶς τὴν Σολομῶνος θυγατέρα. τὸ δὲ 20
μέγα πεδίον ἦν ὑπὸ Βαναία τῷ Ἀχίλου παιδί, προσ-
επῆρχε δὲ καὶ τῆς ἄχρι Ἰορδάνου πάσης. τὴν δὲ Γαλαα-
δίτιν καὶ Γαυλαντίν ἕως τοῦ Λιβάνου ὄρους καὶ πό-
λεις ἐξήκοντα μεγάλας καὶ ὀχυρωτάτας ἔχων ὑφ' αὐτόν
Γαβάρης διεῖπεν. Ἀχινάδαβος δὲ τῆς Γαλιλαίας ὅλης 25
ἄχρι Σιδῶνος ἐπετρόπευε, συνοικῶν καὶ αὐτὸς θυγα-
τρὶ Σολομῶνος Βασίμα τοῦνομα. τὴν δὲ περὶ Ἀρκὴν
παραλίαν εἶχε Βανακάτης, Σαφάτης δὲ τὸ Ἰταβύριον
ὄρος καὶ Κάρμηλον καὶ τὴν κάτω Γαλιλαίαν [ἄχρι τοῦ
ποταμοῦ Ἰορδάνου χώραν]. ἐπὶ δὲ τούτων εἰς πᾶσαν 30
ἐπετέτραπτο. Σιμεὶ δὲ τὴν τῆς Βενιαμίτιδος κληρου-
χίαν ἐγκρατεῖριστο, Γαβάρης δὲ εἶχε τὴν πέραν τοῦ Ἰορ-
δάνου χώραν· ἐπὶ δὲ τούτων εἰς πάλιν ἄρχων ἀποδέδει-

κτο. θανμαστήν δὲ ἐπίδοσιν ἔλαβεν ὁ τε τῶν Ἑβραίων λαὸς καὶ ἡ Ἰούδα φυλή, πρὸς γεωργίαν τραπέντων καὶ τὴν τῆς γῆς ἐπιμέλειαν· εἰρήνης γὰρ ἀπολαύοντες καὶ πολέμοις καὶ ταραχαῖς μὴ περισπώμενοι, καὶ προσέτι τῆς ποθεινοτάτης ἐλευθερίας ἀκρατῶς ἐμφορούμενοι, 5 πρὸς τὸ συναύξειν ἕκαστος τὰ οἰκεία καὶ ποιεῖν ἄξια πλείονος ὑπῆρχεν.

4 ἦσαν δὲ καὶ ἕτεροι τῷ βασιλεῖ ἠγεμόνες, οἱ τῆς τε Σύρων γῆς καὶ τῶν ἀλλοφύλων, ἦτις ἦν ἀπ' Εὐφράτου ποταμοῦ διήκουσα μέχρι τῆς Αἰγυπτίων, ἐπήρχον, ἐκ 10 λέγοντες αὐτῷ φόρους παρὰ τῶν ἐθνῶν. συνετέλουν. δὲ καὶ τῇ τραπέξῃ καθ' ἡμέραν καὶ τῷ δείπνῳ τοῦ βασιλέως σμιδάλεως μὲν κόρους τριάκοντα, ἀλεύρου δ' ἐξήκοντα, σιτιστοὺς δὲ βόας δέκα καὶ νομάδας βόας εἰκοσι, σιτιστοὺς δὲ ἄρνας ἑκατόν. ταῦτα πάντα πάρεξ 15 τῶν ἀπ' ἄρνας, ἐλάφων λέγω καὶ βουβάλων καὶ τῶν πτηνῶν καὶ ἰχθύων, ἐκομίζετο καθ' ἡμέραν τῷ βασιλεῖ παρὰ τῶν ἀλλοφύλων. τοσοῦτον δὲ πλῆθος ἦν ἀρμάτων Σολομώνι, ὡς τέσσαρας εἶναι μυριάδας φατυνῶν τῶν ὑποζευγνυμένων ἵππων. χωρὶς δὲ τούτων ἦσαν 20 ἵππεις δισχίλιοι καὶ μύριοι, ὧν οἱ μὲν ἠμίσεις τῷ βασιλεῖ προσήδρευον ἐν Ἱεροσολύμοις, οἱ δὲ λοιποὶ κατὰ τὰς βασιλικὰς διεσπαρμένοι κώμας ἐν αὐταῖς κατέμενον. ὁ δ' αὐτὸς ἠγεμῶν ὁ τὴν τοῦ βασιλέως δαπάνην πεπιστευμένος καὶ τοῖς ἵπποις ἐχορήγει τὰ ἐπιτήδεια, 25 συγκομίζων εἰς ὃν ὁ βασιλεὺς διέτριβε τόπον.

5 τοσαύτη δ' ἦν ἡν ὁ θεὸς Σολομώνι παρέσχε φρόνησιν καὶ σοφίαν, ὡς τοὺς τ' ἀρχαίους ὑπερβάλλειν ἀνθρώπους καὶ μηδὲ τοὺς Αἰγυπτίους, οἱ πάντων συνέσει διενεργεῖν λέγονται, συγκρινομένους λείπεσθαι παρ' 30 ὀλίγον, ἀλλὰ καὶ πλείστον ἀφροσύνησιν τῆς βασιλείας φρονήσεως ἐλέγχεσθαι. ὑπερῆρε δὲ καὶ διήνεγκε σοφία

καὶ τῶν κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν δόξαν ἐχόντων παρὰ τοῖς Ἑβραίοις ἐπὶ δεινότητι· ὧν οὐ παρελεύσομαι τὰ ὀνόματα. ἦσαν δὲ Ἐθάνος καὶ Αἰμάνος καὶ Χαλκέος καὶ Δάρθανος, υἱοὶ Ἡμάνος. συνετάξατο δὲ καὶ βιβλία [περὶ] ῥόδων καὶ μελῶν πέντε πρὸς τοῖς χιλίοις, 5 καὶ παραβολῶν καὶ εἰκόνων βίβλους τρισχιλίας· καθ' ἕκαστον γὰρ εἶδος δένδρου παραβολὴν εἶπεν, ἀπὸ ἰσώπου ἕως κέδρου. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ περὶ κτηνῶν καὶ τῶν τ' ἐπιγείων ἀπάντων ζώων καὶ τῶν νηκτῶν καὶ τῶν ἀερίων· οὐδεμίαν γὰρ τούτων φύσιν ἠγγνόησεν οὐδὲ παρήλθεν ἀνεξέταστον, ἀλλ' ἐν πάσαις ἐφιλοσόφησε καὶ τὴν ἐπιστήμην τῶν ἐν αὐταῖς ἰδιωμάτων ἄκραν ἐπεδείξατο. παρέσχε δ' αὐτῷ μαθεῖν ὁ θεὸς καὶ τὴν κατὰ τῶν δαιμόνων τέχνην εἰς ὠφέλειαν καὶ 15 θεραπείαν τοῖς ἀνθρώποις. ἐπρώδης τε συνταξάμενος αἷς παρηγορεῖται τὰ νοσήματα, τρόπους ἐξορκώσεων κατέλιπεν, οἷς ἐνδούμενα τὰ δαιμόνια ὡς μηκέτ' ἐπανελεθεῖν ἐκδιώκουσι. καὶ αὕτη μέχρι νῦν παρ' ἡμῖν ἡθεραπεία πλείστον ἰσχύει· ἰστόρησα γὰρ τινα Ἐλεάζαρου τῶν ὁμοφύλων, Ἑσπασιανοῦ παρόντος καὶ τῶν 20 υἱῶν αὐτοῦ καὶ χιλιάρχων καὶ ἄλλου στρατιωτικοῦ πλῆθους, τοὺς ὑπὸ τῶν δαιμονίων λαμβανομένους ἀπολύοντα τούτων. ὁ δὲ τῆς θεραπείας τρόπος τοιοῦτος ἦν. προσφέρων ταῖς ριζὶς τοῦ δαιμονιζομένου τὸν δακτύλιον, ἔχοντα ὑπὸ τῇ σφραγίδι ρίζαν ἐξ ὧν ὑπέδειξε Σολομών, ἔπειτα ἐξείλεκεν ὄσφρωμένῳ διὰ τῶν μυκτῆρων τὸ δαιμόνιον, καὶ πεσόντος εὐθὺς τοῦ ἀνθρώπου 25 μηκέτ' εἰς αὐτὸν ἐπανήξειν ὄρκου, Σολομώνος τε μεμνημένος καὶ τὰς ἐπρώδης, ἃς συνέθηκεν ἐκεῖνος, ἐπιλέγων. βουλόμενος δὲ πείσαι καὶ παραστήσαι τοῖς παρατυγχάνουσιν ὁ Ἐλεάζαρος ὅτι ταύτην ἔχει ἰσχύν, ἐτίθει μικρὸν ἐμπροσθεν ἡτοι ποτήριον πλήρες ὕδατος ἢ

ποδόνιπτρον, καὶ τῷ δαίμονίῳ προσέταττεν ἐξιόντι τοῦ ἀνθρώπου ταῦτ' ἀνατρέψαι καὶ παρασχεῖν ἐπιγνώναι τοῖς ὄρωσιν ὅτι καταλέλοιπε τὸν ἄνθρωπον. γινόμενου δὲ τούτου σαφῆς ἡ Σολομῶνος καθίστατο σύνεσις καὶ σοφία, δι' ἣν, ἵνα γινῶσιν ἅπαντες τὸ μεγα-⁵λειον αὐτοῦ τῆς φύσεως καὶ τὸ θεοφιλὲς καὶ λάθη μηδένα τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἢ τοῦ βασιλέως περὶ πᾶν εἶδος ἀρετῆς ὑπερβολή, περὶ τούτων εἶπειν προήχθημεν.

6 ὁ δὲ τῶν Τυρίων βασιλεὺς Εἴραμος ἀκούσας ὅτι Σολομῶν τὴν τοῦ πατρὸς διεδέξατο βασιλείαν ὑπερήσθη (φίλος γὰρ ἐτύγχανε τῷ Δαυίδῃ), καὶ πέμψας πρὸς αὐτὸν ἠσπάξετό τε καὶ συνέχαιρεν ἐπὶ τοῖς παροῦσιν ἀγαθοῖς. ἀποστέλλει δὲ πρὸς αὐτὸν Σολομῶν γράμματα δηλοῦντα τάδε. "Σολομῶν Εἰράμῳ βασιλεῖ. ἰσθι¹⁵ μου τὸν πατέρα βουληθέντα κατασκευάσαι τῷ θεῷ ναὸν ὑπὸ τῶν πολέμων καὶ τῶν συνεχῶν στρατειῶν κεκωλυμένον· οὐ γὰρ ἐπαύσατο πρότερον τοὺς ἐχθροὺς καταστρεφόμενος πρὶν ἢ πάντας αὐτοὺς φόρων ὑποτελεῖς ἐποίησεν. ἐγὼ δὲ χάριν οἶδα τῷ θεῷ τῆς παρου-²⁰σης εἰρήνης, καὶ διὰ ταύτην εὐσυχολῶν οἰκοδομηῆσαι τῷ θεῷ βούλομαι τὸν οἶκον· καὶ γὰρ ὑπ' ἐμοῦ τούτου ἐσεσθαι τῷ πατρὶ μου προεῖπεν ὁ θεός. διὸ παρακαλῶ σε συμπέψαι τινὰς τοῖς ἐμοῖς εἰς Αἴβανον τὸ ὄρος κόψοντας ξύλα· πρὸς γὰρ τομὴν ὕλης ἐπιστημονέστερον²⁵ ἔχουσι τῶν ἡμετέρων Σιδῶνιοι. μισθὸν δ' ὃν ἂν ὀρίσης ἐγὼ τοῖς ὑλοργοῖς παρέξω."

7 ἀναγνούς δὲ τὴν ἐπιστολὴν Εἴραμος καὶ τοῖς ἐπεσταλμένοις ἠσθεὶς ἀντιγράφει τῷ Σολομῶνι. "βασι-³⁰λεὺς Εἴραμος βασιλεῖ Σολομῶνι. τὸν μὲν θεὸν εὐλογεῖν ἄξιον ὅτι σοὶ τὴν πατρῴαν παρέδωκεν ἡγεμονίαν, ἀνδρὶ σοφῷ καὶ πᾶσαν ἀρετὴν ἔχοντι· ἐγὼ δὲ τούτοις

ἠδόμενος ἅπαντα ὑπουργήσω τὰ ἐπεσταλμένα. τεμῶν γὰρ ξύλα πολλὰ καὶ μεγάλα κέδρου τε καὶ κυπαρίσσου διὰ τῶν ἐμῶν ἐπὶ θάλασσαν καταπέμψω, καὶ κελεύσω τοὺς ἐμοὺς σχεδίαν πηξαμένους εἰς ὃν ἂν βουληθῆς τό-⁵πον τῆς σαυτοῦ χώρας πλεύσαντας ἀποθέσθαι· ἐπειθ' οἱ σοὶ διακομίσουσιν εἰς Ἱεροσόλυμα. ὅπως δὲ καὶ σὺ παράσχῃς ἡμῖν ἀντὶ τούτων σίτον, οὐ διὰ τὸ νῆσον οἰκεῖν δεόμεθα, φρόντισον."

διαμένει δ' ἄχρι τῆς τήμερον τὰ τῶν ἐπιστολῶν⁸ τούτων ἀντίγραφα οὐκ ἐν τοῖς ἡμετέροις μόνον σωζόμενα βιβλίοις, ἀλλὰ καὶ παρὰ Τυρίοις· ὥστ' εἰ τις θελήσειε τὸ ἀκριβὲς μαθεῖν, δεηθεὶς τῶν ἐπὶ τῶν Τυρίων γραμματοφυλακίαν δημοσίων εὔροι ἂν συμφωνοῦντα τοῖς εἰρημένοις παρ' ἡμῶν τὰ παρ' ἐκείνοις.¹⁵ ταῦτα μὲν οὖν διεξῆλθον βουλόμενος γινῶναι τοὺς ἐντευξομένους ὅτι μηδὲν μᾶλλον ἔξω τῆς ἀληθείας λέγομεν, μηδὲ πιθανοῖς τισὶ καὶ πρὸς ἀπάτην καὶ τέρψιν ἐπαρωγοῖς τὴν ἱστορίαν διαλαμβάνοντες τὴν μὲν ἐξέτασιν φεύγειν πειρώμεθα, πιστεῦεσθαι δ' εὐθύς ἄξιον²⁰ μιν, ὡς οὐδὲ συγκληρωμένον ἡμῖν κατεξανισταμένοις τοῦ πρόποντος τῆς πραγματείας ἀθώοις ὑπάρχειν, ἀλλὰ μηδεμιᾶς ἀποδοχῆς τυγχάνειν παρακαλοῦντες, ἂν μὴ μετ' ἀποδείξεως καὶ τεκμηρίων ἰσχυρῶν ἐμφανίζειν δυνώμεθα τὴν ἀλήθειαν.

25 ὁ δὲ βασιλεὺς Σολομῶν ὡς ἐκομίσθη τὰ παρὰ τοῦ Τυρίων βασιλέως γράμματα, τὴν τε προθυμίαν αὐτοῦ καὶ τὴν εὐνοίαν ἐπήνεσε, καὶ οἷς ἠξίωσε τούτοις αὐτὸν ἡμίψατο, σίτου μὲν αὐτῷ κατ' ἔτος πέμψας δισμυρίους κόρους καὶ τοσοῦτους ἐλαίου βάδους· ὁ δὲ βάδος δύ-³⁰ναται ξέστας ἐβδομήκοντα δύο. τὸ δ' αὐτὸ μέτρον καὶ οἴνου παρεῖχεν. ἡ μὲν οὖν Εἰράμου φιλία καὶ Σολομῶνος ἀπὸ τούτων ἔτι μᾶλλον ἠύξησε, καὶ διαμενεῖν ἄμο-

σαν εἰς ἅπαν· ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπέταξε παντὶ τῷ λαῷ φόρον ἐργάτας τρισμυρίους, οἷς ἅπονον τὴν ἐργασίαν κατέστησε, μερίσας αὐτὴν συνετώσ. μυρίους γὰρ ἐποίησε κόπτοντας ἐπὶ μῆνα ἓνα ἐν τῷ Λιβάνῳ ὄρει, δύο δὲ μῆνας ἀναπαύεσθαι παραγενομένους ἐπὶ τὰ οἰκεία, μέχρις οὗ πάλιν οἱ δισμύριοι τὴν ἐργασίαν ἀναπληρώσωσι κατὰ τὸν ὠρισμένον χρόνον. ἔπειθ' οὕτω συνέβαινε τοῖς πρώτοις μυρίοις διὰ τετάρτου μηνὸς ἅπαντῶν ἐπὶ τὸ ἔργον. ἐγγόνει δ' ἐπίτροπος τοῦ φόρου τούτου Ἀδώραμος. ἦσαν δ' ἐκ τῶν παροικιῶν, οὓς 10 Δαυίδης κατελελοίπει, τῶν μὲν παρακομιζόντων τὴν λιθείαν καὶ τὴν ἄλλην ὕλην ἑπτὰ μυριάδες, τῶν δὲ λατομούντων ὀκτάκις μύριοι· τούτων δ' ἐπιστάται τρισχίλιοι καὶ τριακόσιοι. προστετάχει δὲ λίθους μὲν αὐτοὺς τέμνειν μεγάλους εἰς τοὺς τοῦ ναοῦ θεμελίους, 15 ἀρόσαντας δὲ πρώτον καὶ συνδήσαντας ἐν τῷ ὄρει κατακομίζειν οὕτως εἰς τὴν πόλιν. ἐγένετο δὲ ταῦτα οὐ παρὰ τῶν οἰκοδόμων τῶν ἐγχωρίων μόνον, ἀλλὰ καὶ ὧν ὁ Εἰραμος ἐπεμψε τεχνιτῶν.

3 τῆς δ' οἰκοδομίας τοῦ ναοῦ Σολομῶν ἤρξατο τε- 20 τάρτου ἔτος ἤδη τῆς βασιλείας ἔχων μηνὶ δευτέρῳ, ὃν Μακεδόνες μὲν Ἀρτεμισίον καλοῦσιν Ἑβραῖοι δὲ Ἰάρ, μετὰ ἔτη πεντακόσια καὶ ἐνενημόντα καὶ δύο τῆς ἀπ' Αἰγύπτου τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐξόδου, μετὰ δὲ χίλια καὶ εἰκοσι ἔτη τῆς Ἀβράμου εἰς τὴν Χανααίαν ἐκ τῆς Με- 25 σοποταμίας ἀφίξεως, ἀπὸ δὲ τῆς ἐπομβρίας μετὰ χίλια καὶ τετρακόσια καὶ τεσσαράκοντα. ἀπὸ δὲ τοῦ πρώτου γεννηθέντος Ἀδάμου ἕως οὗ τὸν ναὸν ὠκοδόμησεν ὁ Σολομῶν, διεληλύθει τὰ πάντα ἔτη τρισχίλια καὶ ἑκατὸν καὶ δύο. καθ' ὃν δὲ ὁ ναὸς ἤρξατο οἰκοδομεῖσθαι 30 χρόνον, καθ' ἐκεῖνον ἔτος ἤδη τῆς ἐν Τύρῳ βασιλείας ἐνδέκατον ἐνειστήκει Εἰράμῳ. ἀπὸ δὲ τῆς οἰκίσεως

Τύρου εἰς τὴν οἰκοδομίαν τοῦ ναοῦ διαγερόναι χρόνος ἐτῶν τεσσαράκοντα καὶ διακοσίων.

βάλλεται μὲν οὖν τῷ ναῷ θεμελίους ὁ βασιλεὺς 2 ἐπὶ μήκιστον τῆς γῆς βάθος, ὕλης λίθων ἰσχυρῶς καὶ 5 πρὸς χρόνον ἀντέχειν δυναμένης, οἷ τε τῇ γῇ συμφυέντες ἐμειλλον καὶ ἔδαφος καὶ ἔρεισμα τῆς ἐποικοδομηθησομένης κατασκευῆς ἔσεσθαι, καὶ διὰ τὴν κάτωθεν ἰσχὺν οἷσειν ἀπόνως τὸ μέγεθός τε τῶν ἐποικοδομηθησομένων καὶ κάλλους πολυτέλειαν, ἢ βάρος ἐμειλεν 10 οὐχ ἦττων εἶναι τῶν ἄλλων ὅσα πρὸς ὕψος καὶ πρὸς ὄγκον κόσμον τε χάριν καὶ μεγαλοουργίας ἐπενοεῖτο. ἀνήγαγε δ' αὐτὸν ἄχρι τῆς ὀροφῆς ἐκ λευκοῦ λίθου πεποιημένον. τὸ μὲν οὖν ὕψος ἦν ἐξήκοντα πηχῶν, τῶν δ' αὐτῶν καὶ τὸ μῆκος, εὖρος δ' εἰκοσι. κατὰ τού- 15 του δὲ ἄλλος ἦν ἐγγεγερωμένος, ἴσος τοῖς μέτροις, ὥστε εἶναι τὸ πᾶν ὕψος τῷ ναῷ πηχῶν ἑκατὸν καὶ εἰκοσι. τέτραπτο δὲ πρὸς τὴν ἀνατολήν. τὸ δὲ πρόναον αὐτοῦ προσέστησεν ἐπὶ πῆχεις μὲν εἰκοσι τὸ μῆκος, πρὸς τὸ εὖρος τοῦ οἴκου τεταγμένον, ἔχον δὲ πλάτους πῆχεις 20 δέκα, ὕψος δὲ ἀνεγγερωμένου πηχῶν ἑκατὸν εἰκοσι. περιφοδομήσεν δὲ τὸν ναὸν ἐν κύκλῳ τριάκοντα βραχέσιν οἴκοις, οἱ συνοχὴ τε τοῦ παντός ἐμειλλον ἔσεσθαι διὰ πικνότητα καὶ πλήθος ἔξωθεν περικείμενοι, καὶ 25 δὴ καὶ τὰς εἰσόδους αὐτοῖς δι' ἀλλήλων κατεσκεύασεν. ἕκαστος δὲ τῶν οἴκων τούτων εὖρους μὲν εἶχεν πέντε πῆχεις, μήκους δὲ τοὺς αὐτοὺς, ὕψους δὲ εἰκοσι. ἐφοδομήθη δὲ τούτοις ἄνωθεν ἕτεροι οἴκοι καὶ πάλιν ἄλλοι κατ' αὐτῶν, ἴσοι καὶ τοῖς μέτροις καὶ τῷ ἀριθμῷ, ὡς τὸ πᾶν ὕψος αὐτοὺς λαβεῖν τῷ κάτωθεν οἴκῳ πα- 30 ραπλήσιον· ὁ γὰρ ὑπερφῶς οὐκ ἦν περιφοδομημένος. ὀροφος δ' αὐτοῖς ἐπιβέβλητο κέδρον. καὶ τοῖς μὲν οἴκοις οὗτος ἴδιος ἦν ἕκαστῳ, πρὸς τοὺς πλησίον οὐ

συνάπτων, τοῖς δ' ἄλλοις ὑπῆρχεν ἡ στέγη κοινὴ δι' ἀλλήλων δεδομημένη μηκίσταις δοκοῖς καὶ διηκόνουσαις ἀπάντων, ὡς τοὺς μέσους τοίχους ὑπὸ τῶν αὐτῶν συγκρατουμένους ξύλων ἐρωμενεστέρους διὰ τοῦτο γίνεσθαι. τὴν δ' ὑπὸ τὰς δοκοὺς στέγην τῆς αὐτῆς ὕλης ἐβάλετο πᾶσαν ἐξεσμένην εἰς φαρνώματα καὶ προσκόλλησιν χρυσοῦ. τοὺς δὲ τοίχους κεδρίναις διαλαβῶν σανίσι χρυσοῦν αὐταῖς ἐνετόρευσεν, ὥστε στίλβειν ἅπαντα τὸν ναὸν καὶ περιλάμπεσθαι τὰς ὄψεις τῶν εἰσιόντων ὑπὸ τῆς ἀύγης τοῦ χρυσοῦ πανταχόθεν φερόμένης. ἡ δ' ὅλη τοῦ ναοῦ οἰκοδομία κατὰ πολλὴν τέχνην ἐκ λίθων ἀκροτόμων ἐγένετο, συντεθέντων ἀρμονίως πᾶν καὶ λείως, ὡς μήτε σφῦραν μήτε ἄλλου τινοὺς ἐργαλείου τεκτονικοῦ τοῖς κατανοοῦσιν ἐργασίαν δηλοῦσθαι, ἀλλὰ δίχα τῆς τούτων χρήσεως πᾶσαν ἤρομόσθαι τὴν ὕλην προσφραῶς, ὡς ἐκούσιον τὴν ἀρμονίαν αὐτῆς δοκεῖν μᾶλλον ἢ τῆς τῶν ἐργαλείων ἀνάγκης. ἐφιλοτέχνησε δὲ ὁ βασιλεὺς ἄνοδον εἰς τὸν ὑπερφῶν οἶκον διὰ τοῦ εὗρους τοῦ τοίχου· οὐ γὰρ εἶχε θύραν μεγάλην κατὰ τῆς ἀνατολῆς ὡς εἶχεν ὁ κάτωθεν οἶκος, ἀλλ' ἐκ τῶν πλευρῶν ἦσαν αἱ εἰσοδοὶ διὰ μικρῶν πάνυ θυρῶν. διέλαβε δὲ τὸν ναὸν καὶ ἐνδοθεν καὶ ἔξωθεν ξύλοις κεδρίνοις, ἀλύσει παχείαις συνδεδεμένοις, ὥστε ἀντ' ὀχυρωμάτων καὶ βώμης τοῦτο αὐτοῖς εἶναι.

3 διελὼν δὲ τὸν ναὸν εἰς δύο, τὸν μὲν ἐνδοθεν οἶκον 25 εἴκοσι πηχῶν ἐποίησεν ἄδυτον εἶναι, τὸν δὲ τεσσαράκοντα πηχῶν ἄγιον ναὸν ἀπέδειξεν. ἐκτεμῶν δὲ τὸν μέσον τοῖχον θύρας ἐπέστησε κεδρίνας, χρυσοῦν αὐταῖς πολὺν ἐνεργασάμενος καὶ τορεῖαν ποικίλην. κατεπέτασε δὲ ταύτας ὕφεισιν εὐανθεστάτοις ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κόκκου πεποιημένοις, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ βύσσου λαμπροτάτης καὶ μαλακωτάτης. ἀνέθηκε δ' εἰς

τὸ ἄδυτον εἴκοσι πηχῶν τὸ εὖρος, τῶν δ' αὐτῶν καὶ τὸ μῆκος, δύο χερουβείς ὀλοχρύσους, πηχῶν ἑκατέραν τὸ ὕψος πέντε. δύο δ' ἦσαν ἑκατέρω πτέρυγες ἐπὶ πέντε πήχεις ἐκτεταμέναι· διὸ καὶ οὐ μακρὰν ἀπ' ἀλλήλων αὐτὰς ἀνέστησεν, ἵνα τῶν πτερόγων τῆ μὲν ἄπτωνται 5 τοῦ κατὰ νότον κειμένου τοίχου τοῦ ἄδυτου, τῆ δὲ κατὰ βορρᾶν, αἱ δ' ἄλλαι πτέρυγες αὐταῖς συνάπτουσαι τεθείσῃ μεταξὺ αὐτῶν τῆ κιβωτῶ σκέπη τυγχάνωσι. τὰς δὲ χερουβείς οὐδεὶς ὁποῖαί τινες ἦσαν εἰπεῖν οὐδ' εἰκᾶσαι δύναται. κατέστρωσε δὲ καὶ τοῦ ναοῦ τὸ ἔδαφος ἐλάσμασι χρυσοῦ, ἐπέθηκε δὲ καὶ τῶ πυλῶνι τοῦ ναοῦ θύρας πρὸς τὸ ὕψος τοῦ τοίχου συμμεμετρομένης, εὖρος ἔχούσας πηχῶν εἴκοσι, καὶ ταύτας κατεκόλλησε χρυσῶ. συνελόντι δ' εἰπεῖν, οὐδὲν εἶασε τοῦ ναοῦ μέρος οὔτε ἔξωθεν οὔτε ἐνδοθεν ὃ μὴ χρυσὸς ἦν. κατεπέτασε δὲ καὶ ταύτας τὰς θύρας ὁμοίως ταῖς ἐνδοτέρω καταπετάσμασιν. ἡ δὲ τοῦ προναοῦ πύλη τούτων οὐδὲν εἶχε.

μεταπέμπεται δ' ἐκ Τύρου Σολομῶν παρὰ Εἰρά- 4 μου τεχνίτην, Χεῖραμον ὄνομα, μητρός μὲν ὄντα Νεφθαλίτιδος τὸ γένος (ἐκ γὰρ ταύτης ὑπῆρχε τῆς φυλῆς) πατρός δὲ Οὐρίου, γένους Ἰσραηλιτῶν. οὗτος ἅπαντος μὲν ἐπιστημόνας εἶχεν ἔργου, μάλιστα δὲ τεχνίτης ἦν χρυσοῦν ἐργάζεσθαι καὶ ἄργυρον καὶ χαλκόν· ὕφ' οὗ 25 δὴ καὶ πάντα κατὰ τὴν τοῦ βασιλέως βούλησιν τὰ περὶ τὸν ναὸν ἐξεμηχανήθη. κατεσκεύασε δὲ ὁ Χεῖραμος οὗτος καὶ στύλους δύο χαλκοῦς ἔσωθεν, τὸ πάχος τῶν σάφων δακτύλων. ἦν δὲ τὸ μὲν ὕψος τοῖς κίοσιν ὀκτωκαίδεκα πηχῶν, ἡ δὲ περιμέτρος δέκα καὶ δύο δακτύλων. χωνευτὸν δὲ ἐφ' ἑκατέρω κεφαλῇ κρῖνον ἐφειστήκει, τὸ ὕψος ἐπὶ πέντε πήχεις ἐγγεγεμένον· ὃ περιέκειτο δίκτυον ἐλάτη χαλκῆα περιπεπλεγμένον, καλύ-

πτον τὰ κρήνα. τούτου δὲ ἀπήρτητο κατὰ διστοιχίαν καὶ ῥοιαὶ διακόσια. τούτων τῶν κίωνων τὸν μὲν ἕτερον κατὰ τὴν δεξιὰν ἔστησε τοῦ προπυλαίου παραστάδα, καλέσας αὐτὸν Ἰαχίν, τὸν δὲ ἕτερον κατὰ τὴν ἀριστεράν, ὀνομάσας αὐτὸν Βοάξ.

5 ἔχωνενυσε δὲ καὶ θάλασσαν χαλκῆν εἰς ἡμισφαίριον ἐσχηματισμένην. ἐκλήθη δὲ τὸ χαλκούργημα θάλασσα διὰ τὸ μέγεθος· ἦν γὰρ ὁ λουτήρ τὴν διάμετρον πηχῶν δέκα καὶ ἐπὶ παλαιστιαῖον πάχος κεκωνευμένος. ὑπερήρκειστο δὲ καὶ κατὰ τὸ μεσαίτατον τοῦ κύτους 10 σπείρα περιγεομένη εἰς ἑλικας δέκα· ἦν δὲ τὴν διάμετρον πήχεως. περιειστήμεσαν δὲ περὶ αὐτὴν μόσχοι δάδεκα πρὸς τὰ κλίματα τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀποβλέποντες, καθ' ἕναστον αὐτῶν τρεῖς, ἔσω τὰ ὀπίσθια νευενκότες, ὥστ' αὐτοῖς ἐπικαθέζεσθαι τὸ ἡμισφαίριον, 15 κατὰ περιαγωγὴν ἔνδον ἐπινεῦον. ἐδέχετο δὲ ἡ θάλασσα βάρους τρισχιλίου.

6 ἐποίησε δὲ καὶ λουτήραν δέκα βάσεις χαλκᾶς τετραγώνους. τούτων ἑκάστη μῆκος γηγόνει πήχεων πέντε, πλάτος τεσσάρων, ὕψος ἕξ. συνεκέλειστο δὲ τὸ 20 ἔργον κατὰ μέρος τετορευμένον οὕτως. τέσσαρες ἦσαν κιονίσκοι κατὰ γωνίαν ἐστῶτες τετράγωνοι, τὰ πλευρὰ τῆς βάσεως ἕξ ἑκατέρου μέρους ἐν αὐτοῖς ἔχοντες ἐξηρμοσμένα. ἦν δὲ ταῦτα τριχῆ διηρημένα, ἑκάστην δὲ χώραν ὄρος ἐπέιχεν εἰς ὑπόβασιν κατεσκευασμένον· 25 ἐφ' οἷς ἐτετόρευτο πῆ μὲν λέων πῆ δὲ ταῦρος καὶ ἀετός. ἐπὶ δὲ τῶν κιονίσκων ὁμοίως ἐξεύραστο τοῖς κατὰ τὰ πλευρὰ τετορευμένοις. τὸ δὲ πᾶν ἔργον ἐπὶ τεσσάρων αἰωρούμενον τροχῶν εἰστήκει. χωνευτοὶ δ' ἦσαν οὗτοι, πλήμνας καὶ ἀντυγας πήχεως καὶ ἡμίους ἔχοντες τὴν διάμετρον. ἐθαύμασεν ἄν τις τὰς ἀψίδας τῶν τροχῶν θεασάμενος, πῶς συντετορευμένοι καὶ τοῖς

πλευροῖς τῶν βάσεων προσηνωμένοι ἁρμονίως ταῖς ἀντιξιν ἐνέκειντο· ἦσαν δ' ὁμοῦς οὕτως ἔχουσαι. τὰς δὲ γωνίας ἀνωθεν συνέκλειον ὁμοί χειρῶν ἀνατεταμένον, οἷς ἐπεκάθητο σπείρα κατὰ κοῖλον ἐπικειμένη τὸν λουτήρα, ταῖς χερσὶν ἐπαναπαυόμενον αἰετοῦ καὶ λέοντος αὐταῖς ἐφηρμοσμένων, ὥς σύμφυτα ταῦτ' εἶναι δοκεῖν τοῖς ὄρωσι. μεταξὺ δὲ τούτων φοίνικες ἦσαν τετορευμένοι. τοιαύτη μὲν ἡ κατασκευὴ τῶν δέκα βάσεων ὑπῆρχε, προσεξεύραστο δὲ καὶ κυθρογυλούς δέκα, 10 λουτήρας στρογγύλους χαλκοῦς, ὧν ἕκαστος ἔχῳρει τεσσαράκοντα χοεῖς· τὸ γὰρ ὕψος εἶχε τεσσάρων πηχῶν, καὶ τοσοῦτοις ἀπ' ἀλλήλων αὐτοῖς διειστήκει τὰ χεῖλη. τίθησι δὲ τοὺς λουτήρας τούτους ἐπὶ τῶν δέκα βάσεων τῶν κληθεισῶν μηχανῶν. πέντε δὲ λουτήρας 15 ἴστησιν ἕξ ἀριστεροῦ μέρους τοῦ ναοῦ (ἐτέτραπτο δὲ τοῦτο κατὰ βορέαν ἀνεμον) καὶ τοσοῦτους ἕκ τοῦ δεξιοῦ πρὸς νότον ἀφορῶντας εἰς τὴν ἀνατολήν. κατὰ δ' αὐτὸ καὶ τὴν θάλασσαν ἀνέθηκε. πληρώσας δὲ ὕδατος αὐτούς τε καὶ τὴν θάλασσαν, τὴν μὲν θάλασσαν ἀπέδειξεν εἰς τὸ νίπτειν τοὺς εἰς τὸν ναὸν εἰσιόντας ἱερεῖς ἐν αὐτῇ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, μέλλοντας ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν βωμόν, τοὺς δὲ λουτήρας εἰς τὸ καθαίρειν τὰ ἐντὸς τῶν ὀλοκαυτουμένων ζώων καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν.

25 κατεσκεύασε δὲ καὶ θυσιαστήριον χάλκεον πηχῶν 7 εἰκοσι τὸ μῆκος καὶ τοσοῦτων τὸ εὖρος, τὸ δὲ ὕψος δέκα, πρὸς τὰς ὀλοκαυτώσεις. ἐποίησε δὲ αὐτοῦ καὶ τὰ σκευὴ πάντα χάλκεα, ποδιστήρας καὶ ἀναληπτήρας. οὐ μὲν ἀλλὰ πρὸς τούτοις Χεῖραμος καὶ λαβίδας καὶ ἄρπαγας 30 καὶ πᾶν σκευὸς ἐδημιούργησεν ἐκ χαλκοῦ, τὴν ἀργὴν ὁμοίου χρυσῷ καὶ τὸ κάλλος. τραπεζῶν τε πλήθος ἀνέθηκεν ὁ βασιλεὺς, καὶ μίαν μὲν μεγάλην χρυσέαν,

ἐφ' ἧς ἐτίθεισαν τοὺς ἄρτους τοῦ θεοῦ, καὶ ταύτη πα-
ραπλησίως μυρίας πρὸς αὐταῖς ἐτέρῳ τρόπῳ γεγενη-
μένας, ἐφ' ὧν ἐπέκειτο τὰ σκεύη, φιάλαι τε καὶ σπον-
δεῖα, χρύσεια μὲν δισμύρια, ἀργύρεα δὲ τετρακισμύρια.
καὶ λυχνίας δὲ μυρίας ἐποίησε κατὰ τὴν Μωϋσέως 5
προσταγήν· ἐξ ὧν μίαν ἀνέθηκεν εἰς τὸν ναόν, ἵνα
καίηται καθ' ἡμέραν ἀκολουθῶς τῷ νόμῳ, καὶ τράπε-
ζαν μίαν ἐπικειμένην ἄρτους πρὸς τὸ βόρειον τοῦ ναοῦ
μέρος ἀντικρὺ τῆς λυχνίας· ταύτην γὰρ κατὰ νότον
ἔστησεν. ὁ δὲ χρύσεος βωμὸς μέσος αὐτῶν ἔκειτο. ταῦτα 10
πάντα εἶχεν ὁ τῶν τεσσαράκοντα πῆχτων οἶκος πρὸ τοῦ
καταπετάσματος τοῦ ἀδύτου· εἰς τοῦτο γὰρ ἡ κιβωτὸς
ἔμελλε κείσθαι.

8 οἰνοχόας δ' ὁ βασιλεὺς μυριάδας ὀκτὼ κατεσκεύασε
καὶ φιαλῶν χρυσεῶν δέκα, ἀργυρέας δὲ διπλασίονας· 15
πινάκων δὲ χρυσεῶν, εἰς τὸ προσφέρειν ἐν αὐτοῖς πε-
φυραμένην σεμίδαλιν τῷ βωμῷ, μυριάδας ὀκτὼ, τού-
των δ' ἀργυροῦς διπλασίονας· κρατήρας δὲ, οἷς ἐνεφύ-
ρῳ τὴν σεμίδαλιν μετ' ἐλαίου, χρυσεῶν μὲν ἑξακισ-
μυρίους, ἀργυρέους δὲ δις τοσοῦτους. τὰ μέτρα δὲ 20
τοῖς Μωϋσέως, λεγομένοις δὲ εἶναι καὶ ἀσάφων, παρα-
πλήσια, χρύσεια μὲν δισμύρια, ἀργύρεα δὲ διπλασίονα.
θυμιατήρια δὲ χρυσεῖα, ἐν οἷς ἐκομίζετο τὸ θυμίαμα εἰς
τὸν ναόν, δισμύρια. ὁμοίως ἄλλα θυμιατήρια, οἷς ἐκό-
μιζον ἀπὸ τοῦ μεγάλου βωμοῦ πῦρ ἐπὶ τὸν μικρὸν βω- 25
μὸν τὸν ἐν τῷ ναῷ, πεντακισμύρια. στολὰς δὲ ἱερατικὰς
τοῖς ἀρχιερεῦσι, σὺν ποδήρεσιν ἐπωμίσι καὶ λογείῳ καὶ
λίθοις, χιλίας. ἡ δὲ στεφάνη εἰς ἣν Μωϋσῆς τὸν θεὸν
ἔγραψε, μία ἦν, καὶ διέμενεν ἄχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας.
τὰς δὲ ἱερατικὰς στολὰς ἐκ βύσσου κατεσκεύασε, καὶ 30
ζώνας εἰς ἕκαστον πορφύρας μυρίας, καὶ σαλπύγγων
κατὰ Μωϋσέως ἐντολὴν μυριάδας εἰκοσι, καὶ στολῶν

τοῖς ὑμνωδοῖς τῶν Λευιτῶν ἐκ βύσσου μυριάδας εἰκοσι.
καὶ τὰ ὄργανα τὰ μουσικὰ καὶ πρὸς τὴν ὑμνωδίαν ἐξη-
ρημένα, ἃ καλεῖται νάβλαι καὶ κινύραι, ἐξ ἡλέκτρον
κατεσκεύασε τετρακισμυρίας.

5 ταῦτα πάντα ὁ Σολομὼν εἰς τὴν τοῦ θεοῦ τιμὴν 9
πολυτελεῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς κατεσκεύασε, μηδενὸς
φεισάμενος, ἀλλὰ πάσῃ φιλοτιμίᾳ περὶ τὸν τοῦ ναοῦ κό-
σμον χρησάμενος, ἃ καὶ κατέθηκεν ἐν τοῖς θησαυροῖς τοῦ
θεοῦ. περιέβαλε δὲ τοῦ ναοῦ κύκλῳ γείσιον μὲν κατὰ
10 τὴν ἐπιχώριον γλῶτταν, θριγκὸν δὲ παρ' Ἑλλησι λεγό-
μενον, εἰς τρεῖς πῆχεις ἀναγαγὼν τὸ ὕψος, εἰσέξοντα μὲν
τοὺς πολλοὺς τῆς εἰς τὸ ἱερὸν εἰσόδου, μόνοις δὲ ἀνει-
μένην αὐτὴν τοῖς ἱερεῦσι σηματοῦντα. τούτου δ' ἕξω-
θεν ἱερὸν ἀποδόμησεν ἐν τετραγώνῳ σχήματι, στοὰς
15 ἐγείρας μεγάλας καὶ πλατείας καὶ πύλαις ὑψηλαῖς
ἀνερωμέναις, ὧν ἐκάστη πρὸς ἕκαστον τῶν ἀνέμων ἐτέ-
τραπτο χρυσεῖαις κλειομένη θύραις. εἰς τοῦτο τοῦ λαοῦ
πάντες οἱ διαφέροντες ἀγνεῖα καὶ παρατηρήσει τῶν νο-
μίων εἰσήεσαν. θαυμαστὸν δὲ καὶ λόγον παντὸς ἀπέ-
20 φηνε μείζον, ὡς δὲ εἰπεῖν καὶ τῆς ὄψεως, τὸ τούτων
ἕξωθεν ἱερὸν· μεγάλας γὰρ ἐγκώσας φάραγγας, ἃς διὰ
βάθος ἄπειρον οὐδὲ ἀπόνως νεύσαντας ἦν ἰδεῖν, καὶ ἀνα-
βιβάσας εἰς τετρακοσίους πῆχεις τὸ ὕψος, ἰσοπέδους τῇ
κορυφῇ τοῦ ὄρους, ἐφ' ἧς ὁ ναὸς ἀποδόμητο, κατε-
25 σκεύασε, καὶ διὰ τοῦτο ὑπαιθρον ὄν τὸ ἕξωθεν ἱερὸν
ἴσον ὑπῆρχε τῷ ναῷ. περιλαμβάνει δ' αὐτὸ καὶ στοαῖς
διπλαῖς μὲν τὴν κατασκευὴν, λίθον δ' αὐτοφυοῦς τὸ
ὕψος κίονιν ἐπερηρυσμέναις· ὄροφαί δ' αὐταῖς ἦσαν
ἐκ κίδρου φατνώμασιν ἀνεξεσμέναι. τὰς δὲ θύρας τῷ
30 ἱερῷ τούτῳ πάσας ἐπέστησεν ἐξ ἀργύρου.

τὰ μὲν οὖν ἔργα ταῦτα καὶ τὰ μεγέθη καὶ κάλλη 4
τῶν τε οἰκοδομημάτων καὶ τῶν εἰς τὸν ναὸν ἀναθημά-

των Σολομών ὁ βασιλεὺς ἐν ἔτεσιν ἑπτὰ συντελέσας, καὶ πλούτου καὶ προθυμίας ἐπίδειξιν ποιησάμενος ὥστε ἂν τις ἰδὼν ἐνόμισεν ἐν τῷ παντὶ κατασκευασθῆναι χρόνῳ, ταῦτα ἐν οὕτως ὀλίγῳ πρὸς τὸ μέγεθος συγκρινομένου τοῦ ναοῦ συμπερανθῆναι, γράψας τοῖς ἡγεμόσι 5 καὶ πρεσβυτέροις τῶν Ἑβραίων ἐκέλευσεν ἅπαντα τὸν λαὸν συναγαγεῖν εἰς Ἱερουσόλυμα, ὀψόμενόν τε τὸν ναὸν καὶ μετακομιοῦντα τὴν τοῦ θεοῦ κιβωτὸν εἰς αὐτόν. καὶ περιαγγελθείσης τῆς εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα πᾶσιν ἀφίξεως ἑβδόμῳ μηνὶ μόλις συνίασιν, ὑπὸ μὲν τῶν ἐπιχω- 10 ρίων Θισρί ὑπὸ δὲ τῶν Μακεδόνων Ἰπερβερεταίῳ λεγομένῳ. συνέδραμε δὲ εἰς τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ ὁ τῆς σκηνοπηγίας καιρὸς, ἑορτῆς σφόδρα παρὰ τοῖς Ἑβραίοις ἀγιωτάτης καὶ μεγίστης. βασιτάσαντες οὖν τὴν κιβωτὸν καὶ τὴν σκηνὴν ἦν Μωϋσῆς ἐπήξατο, καὶ πάντα τὰ 15 πρὸς τὴν διακονίαν τῶν θυσιῶν τοῦ θεοῦ σκευή, μετεκόμιζον εἰς τὸν ναόν. προῆγον δὲ μετὰ θυσιῶν αὐτός τε ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ λαὸς ἅπας καὶ οἱ Λευῖται, σπονδαῖς τε καὶ πολλῶν ἱερέων αἵματι τὴν ὁδὸν καταντλοῦντες, καὶ θυμιῶντες ἀπειρόν τι θυμιαμάτων 20 πλήθος, ὡς ἅπαντα τὸν περίξ ἄερα πεπληρωμένον καὶ τοῖς πορρωτάτω τυγχάνουσιν ἠδὺν ἅπαντῶν, καὶ γνωρίζειν ἐπιδημίαν θεοῦ καὶ κατοικισμὸν, κατ' ἀνθρωπίνην δόξαν, εἰς νεοδόμητον αὐτῷ καὶ καθιερωμένον χωρίον· καὶ γὰρ οὐδ' ὑμνοῦντες οὐδὲ χοροῦντες ἕως 25 οὗ πρὸς τὸν ναὸν ἦλθον ἕκαμον. τούτῳ μὲν οὖν τῷ τρόπῳ τὴν κιβωτὸν μετήνεγκαν· ὡς δ' εἰς τὸ ἄδυτον αὐτὴν μετενεγκεῖν ἔδει, τὸ μὲν ἄλλο πλήθος μετέστη, μόνοι δὲ κομίσαντες οἱ ἱερεῖς μεταξὺ τῶν χειροβίβη τῶν δύο κατέθεσαν. αἱ δὲ τοὺς ταρσοὺς συμπλέξασαι (καὶ 30 γὰρ οὕτως ἦσαν ὑπὸ τοῦ τεχνίτου κατασκευασμέναι) τὴν κιβωτὸν ὡς ὑπὸ σκηνῆ τινὶ καὶ θόλῳ κατεσκεπέπα-

σαν. εἶχε δὲ ἡ κιβωτὸς οὐδὲν ἕτερον ἢ δύο λιθίνας πλάκας, αἱ τοὺς δέκα λόγους τοὺς ὑπὸ τοῦ θεοῦ Μωϋσῆ λαληθέντας ἐν Σιναίῳ ὄρει ἐγγεγραμμένους αὐταῖς ἔσωζον. τὴν δὲ λυχνίαν καὶ τὴν τράπεζαν καὶ τὸν βω- 5 μὸν τὸν χρύσειον ἔστησαν ἐν τῷ ναῷ πρὸ τοῦ ἀδύτου, κατὰ τοὺς αὐτοὺς τόπους οὓς καὶ τότε ἐν τῇ σκηνῇ κείμενοι κατεῖχον, καὶ τὰς καθημερινὰς θυσίας ἀνέφερον. τὸ δὲ θυσιαστήριον τὸ χάλκεον ἴστησι πρὸ τοῦ ναοῦ ἀντικρὺ τῆς θύρας, ὡς ἀνοιχθείσης αὐτὸ κατα- 10 πρόσωπον εἶναι, καὶ βλέπεσθαι τὰς ἱεροουργίας καὶ τὴν τῶν θυσιῶν πολυτέλειαν. τὰ δὲ λοιπὰ σκευὴ πάντα συναθροίσας ἐνδον εἰς τὸν ναὸν κατέθετο.

ἐπεὶ δὲ πάντα διακοσμήσαντες οἱ ἱερεῖς τὰ περὶ τὴν 2 κιβωτὸν ἐξῆλθον, ἄφω πύλημα νεφέλης οὐ σκληρὸν οὐδ' οἶον ὥρα χειμῶνος ὑετοῦ γέμον ἴσταται, κεχυμένον δὲ καὶ περικεκραμένον εἰς τὸν ναὸν εἰσερρή, καὶ ταῖς μὲν ὄψεσι τῶν ἱερέων, ὡς μηδὲ καθορᾶν ἀλλήλους, ἐπεσκότει, ταῖς δὲ διανοαῖς ταῖς ἀπάντων φαντασίαν καὶ δόξαν παρεῖχεν ὡς τοῦ θεοῦ κατεληλυθότος εἰς τὸ 20 ἱερόν καὶ κατεσκηνωκότος ἠδέως ἐν αὐτῷ. καὶ οἱ μὲν ἐπὶ ταύτης εἶχον αὐτοὺς τῆς ἐννοίας, ὁ δὲ βασιλεὺς Σολομών ἐξεγεροθείς (ἔτυχε γὰρ καθεζόμενος) ἐποίησατο λόγους πρὸς τὸν θεόν, οὓς τῇ θείᾳ φύσει πρόποντας ὑπελάμβανε καὶ καλῶς ἔχειν αὐτῷ λέγειν. “σὺ” 25 γὰρ εἶπεν “οἶκον μὲν αἰώνιον ἔχεις, ὃ δέσποτα, καὶ ὧν σαντῶ εἰργάσω γεγονότα, τὸν οὐρανὸν οἶδαμεν καὶ ἄερα καὶ γῆν καὶ θάλασσαν, δι' ὧν ἀπάντων οὐδὲ τοῦτοις ἀρκούμενος κενώρηκας. τοῦτον δέ σοι κατεσκεύακα τὸν ναὸν ἐπώνυμον, ὡς ἂν ἀπ' αὐτοῦ σοι τὰς εὐχὰς 30 θύοντες καὶ καλλισροῦντες ἀναπέμπωμεν εἰς τὸν ἄερα, καὶ πεπεισμένοι διατελοῖμεν ὅτι πάρεῖ καὶ μακρὰν οὐκ ἀφέστηκας. τῷ μὲν γὰρ πάντα τε ἐφορᾶν καὶ

πάντα ἀκούειν, οὐδὲ νῦν ὅπου σοι θέμις οἰκεῖν ἀπολείπεις τοῦ πᾶσιν ἔγγιστα εἶναι, μάλιστα δ' ἐκάστῳ καὶ βουλευομένῳ καὶ διὰ νυκτὸς καὶ ἡμέρας συμπάρει." ταῦτ' ἐπιθειάσας πρὸς τὸν θεόν, ἀπέστρεψεν εἰς τὸ πλῆθος τοὺς λόγους, ἐμφανίζων τοῦ θεοῦ τὴν δύναμιν 5 αὐτοῖς καὶ τὴν πρόνοιαν, ὅτι Δαυίδῃ τῷ πατρὶ περὶ τῶν μελλόντων ἅπαντα, καθὼς ἀποβέβηκεν ἤδη τὰ πολλὰ καὶ γενήσεται τὰ λείποντα, δηλώσειε, καὶ ὡς αὐτὸς ἐπιθεῖν τὸ ὄνομα τῷ μήπω γεγενημένῳ, καὶ τίς μέλλοι καλεῖσθαι προεῖποι, καὶ ὅτι τὸν ναὸν οὗτος οἰκοδομήσει αὐτῷ, βασιλεὺς μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν γενόμενος. ἃ βλέποντας κατὰ τὴν ἐκείνου προφητεῖαν ἐπιτελῆ τὸν θεὸν εὐλογεῖν ἤξιον, καὶ περὶ μηδενὸς ἀπογινώσκειν ὧν ὑπέσχηται πρὸς εὐδαιμονίαν ὡς οὐκ ἐσομένου, πιστεύοντας ἐκ τῶν ἡδὴ βλεπομένων. 15

3 ταῦτα διαλεχθεὶς πρὸς τὸν ὄχλον ὁ βασιλεὺς ἀφορᾷ πάλιν εἰς τὸν ναόν, καὶ τὴν δεξιὰν εἰς τὸν ὄχλον ἀνασχών "ἔργοις μὲν" εἶπεν "οὐ δυνατόν ἀνθρώποις ἀποδοῦναι θεῷ χάριν ὑπὲρ ὧν εὐπεπόνθασιν· ἀπροσδεῆς γὰρ τὸ θεῖον ἀπάντων καὶ κρείττον τοιαύτης ἀμοιβῆς· 20 ὧ δὲ τῶν ἄλλων ζῶων ὑπὸ σοῦ, δέσποτα, κρείττονες γεγόναμεν, τούτῳ τὴν σὴν εὐλογεῖν μεγαλειότητα καὶ περὶ τῶν ὑπερηγμένων εἰς τὸν ἡμέτερον οἶκον καὶ τὸν Ἑβραίων λαὸν εὐχαριστεῖν ἀνάγκη. τίτι γὰρ ἄλλῳ μᾶλλον ἰλάσασθαι τε μνησίοντα καὶ διαμένοντα εὐμενῆ 25 δεξιωτέρον ἐστὶν ἡμῖν ἢ φωνῆ, ἣν ἐξ ἀέρος τε ἔχομεν καὶ δι' αὐτοῦ πάλιν ἀνιούσαν οἶδαμεν; χάριν οὖν ἔχειν δι' αὐτῆς ὁμολογῶ σοι περὶ τε τοῦ πατρὸς πρῶτον, ὃν ἐξ ἀφανοῦς εἰς τὸσαύτην ἀνήγαγες δόξαν, ἐπειδ' ὑπὲρ ἑμαυτοῦ πάντα μέχρι τῆς παρουσίας ἡμέρας ἃ προεῖπας 30 πεποιηκότι, δέομαί τε τοῦ λοιποῦ χορηγεῖν ὅσα θεῷ· δύναμις ἀνθρώποις ὑπὸ σοῦ τετιμημένοι, καὶ τὸν οἶκον

τὸν ἡμέτερον αὔξειν εἰς ἅπαν, ὡς καὶ ὁμολόγησας Δαυίδῃ τῷ πατρὶ μου καὶ ζῶντι καὶ παρὰ τὴν τελευτήν, ὅτι παρ' ἡμῖν ἡ βασιλεία μενεῖ καὶ τὸ ἐκείνου γένος αὐτὴν διαδοχαῖς ἀμείψει μυρίαίς. ταῦτ' οὖν ἡμῖν ἐπάρο- 5 κesson, καὶ παισὶ τοῖς ἐμοῖς ἀρετὴν ἢ σὺ χαίρεις παρασχοῦ. πρὸς δὲ τούτοις ἱκετεύω καὶ μοιρᾶν τινα τοῦ σοῦ πνεύματος εἰς τὸν ναὸν ἀποικίσει, ὡς ἂν καὶ ἐπὶ γῆς ἡμῖν εἶναι δοκῆς. σοὶ μὲν γὰρ μικρὸν οἰκητήριον καὶ τὸ πᾶν οὐρανοῦ καὶ τῶν κατὰ τοῦτου ὄντων κύτος, 10 οὐχ ὅτι γε οὗτος ὁ τυχὼν ναός· ἀλλὰ φυλάσσειν τε ἀπόρθητον ἐκ πολεμίων ὡς ἰδίον εἰς ἅπαν καὶ προνοεῖν ὡς οἰκείου κτήματος παρακαλῶ. κἂν ἁμαρτῶν ποτε ὁ λαὸς τύχη, ἔπειτα πληγῇ τιμὴ κακωθῆ διὰ τὴν ἁμαρτίαν ἐκ σοῦ, γῆς ἀκαρπία καὶ φθορᾷ λοιμικῇ ἢ τινι τούτων 15 τῶν παθημάτων οἷς σὺ τοὺς παραβάοντας τι τῶν ὀσίων μετέρχῃ, καὶ καταφύγῃ πᾶς ἀθροισθεὶς εἰς τὸν ναὸν ἱκετεύων σε καὶ σωθῆναι δεόμενος, ἐπήκοος αὐτοῦ γενόμενος ὡς ἐνδον ὧν ἐλεήσεις καὶ τῶν συμφορῶν ἀπαλλάξεις. ταύτην δ' οὐχ Ἑβραίοις μόνον δέομαι 20 παρὰ σοῦ τὴν βοήθειαν εἶναι σφαλεῖσιν· ἀλλὰ κἂν ἀπὸ περᾶτων τῆς οἰκουμένης τινὲς ἀφίκωνται, κἂν ὀποθενδηποτοῦν προστρεπόμενοι καὶ τυχεῖν τινὸς ἀγαθοῦ λιπαροῦντες, δὸς αὐτοῖς ἐπήκοος γενόμενος. οὕτω γὰρ ἂν μάθοιεν πάντες ὅτι σὺ μὲν αὐτὸς ἐβουλήθης 25 παρ' ἡμῖν κατασκευασθῆναι σοι τὸν οἶκον, ἡμεῖς δ' οὐκ ἀπάνθρωποι τὴν φύσιν ἐσμέν, οὐδ' ἄλλοτριως πρὸς τοὺς οὐχ ὁμοφύλους ἔχομεν, ἀλλὰ πᾶσι κοινὴν τὴν ἀπὸ σοῦ βοήθειαν καὶ τὴν τῶν ἀγαθῶν ὄνησιν ὑπάρχειν ἐθελήσαμεν."

30 εἰπὼν ταῦτα καὶ δίψας ἑαυτὸν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐπὶ 4 πολλὴν ὥραν προσκυνήσας, ἀναστὰς θυσίας τῷ βωμῷ προσῆγγε, καὶ γεμίσας τῶν ὀλοκλήρων λερείων, ἐναργέ-

στατα τὸν θεὸν ἠδέως ἔγνω ἅπασαν τὴν θυσίαν προσδε-
 χόμενον· πῦρ γὰρ ἐξ ἄερος διαδραμὸν καὶ πάντων ὀρώ-
 των ἐπὶ τὸν βωμὸν ἄξαν ἅπασαν τὴν θυσίαν ἤρπασε
 καὶ κατεδαίσατο. τοιαύτης δὲ τῆς ἐπιφανείας γενομέ-
 νης ὁ μὲν λαός, δῆλωσιν εἶναι ταύτ' εἰκάσας τῆς ἐν τῷ 5
 ναῷ τοῦ θεοῦ διατριβῆς ἐσομένης καὶ ἡσθεῖς, προσ-
 εκύνει πεσῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους· ὁ δὲ βασιλεὺς εὐλογεῖν
 τε ἤρξατο καὶ τὸ πλήθος ταυτὸ ποιεῖν παρώρμα, δείγ-
 ματα μὲν ἔχοντας ἤδη τῆς τοῦ θεοῦ πρὸς αὐτοὺς εὐμε-
 νείας, εὐχομένους δὲ τοιαῦτα ἀποβαίνειν ἀεὶ τὰ παρ' 10
 ἐκείνου καὶ τὴν διάνοιαν αὐτοῖς καθαρὰν ἀπὸ πάσης
 φυλάττεσθαι κακίας ἐν δικαιοσύνῃ καὶ θρησκείᾳ καὶ
 τῷ τὰς ἐντολάς τηρεῖν, ὡς διὰ Μωϋσέως αὐτοῖς ἔδωκεν
 ὁ θεός, διαμένουσιν· ἔσεσθαι γὰρ οὕτως εὐδαιμον
 τὸ Ἑβραίων ἔθνος καὶ παντὸς ἀνθρώπων γένους μα- 15
 καριώτερον. παρεκάλει τε μνημονεύειν ὡς οἷς ἐκτή-
 σαντο τὰ παρόντα ἀγαθὰ, τούτοις αὐτὰ καὶ βέβαια
 ἔξουσιν καὶ μείζω καὶ πλείω καταστήσουσι. οὐ γὰρ λα-
 βεῖν αὐτὰ μόνον δι' εὐσέβειαν καὶ δικαιοσύνην, ἀλλὰ
 καὶ καθέξειν διὰ ταῦτα προσήκειν ὑπολαμβάνειν· εἶναι 20
 δὲ τοῖς ἀνθρώποις οὐχ οὕτω μέγα τὸ κτήσασθαι τι τῶν
 οὐχ ὑπαρχόντων ὡς τὸ σῶσαι τὰ περιποιηθέντα καὶ
 μηδὲν ἀμαρτεῖν εἰς βλάβην αὐτῶν.

ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς διαλεχθεὶς ταῦτα πρὸς τὸ πλη-
 θος διαλύει τὴν ἐκκλησίαν, τελέσας θυσίας ὑπὲρ τε 25
 ἑαυτοῦ καὶ πάντων Ἑβραίων, ὡς μόσχους μὲν καταθῦ-
 σαι μυριάδας καὶ δισχιλίους, προβάτων δὲ μυριάδας δώ-
 δεκα. τὸν γὰρ ναὸν τότε πρῶτον ἔγενυσεν ἱεροουργημά-
 των, καὶ κατεωχρήθησαν ἐν αὐτῷ πάντες σὺν γυναιξὶ
 καὶ τέκνοις Ἑβραῖοι. ἔτι δὲ καὶ τὴν σκηνοπηγίαν κα- 30
 λουμένην ἑορτὴν πρὸ τοῦ ναοῦ λαμπρῶς καὶ μεγαλο-

προεπῶς ἐπὶ δις ἑπτὰ ἡμέρας ἤγαγεν ὁ βασιλεὺς σὺν
 ἅπαντι τῷ λαῷ κατεωχοῦμενος.

ἔπει δ' εἶχεν αὐτοῖς ἀποχρώντως ταῦτα καὶ μηδὲν 6
 ἐνέδει τῇ περὶ τὸν θεὸν εὐσεβείᾳ, πρὸς αὐτοὺς ἕκαστοι
 τοῦ βασιλέως ἀπολύσαντος ἀπήεσαν, εὐχαριστήσαντες
 τῷ βασιλεῖ τῆς τε περὶ αὐτοὺς προνοίας καὶ ὧν ἐπεδεί-
 ξατο ἔργων, καὶ εὐξάμενοι τῷ θεῷ παρασχεῖν αὐτοῖς
 ἐπὶ πολὺν χρόνον Σολομῶνα βασιλέα· τὴν τε πορείαν
 ἐποιοῦντο μετὰ χαρᾶς καὶ παιδιᾶς, ὕμνους εἰς τὸν θεὸν
 ᾄδοντες, ὡς ὑπὸ τῆς ἡδονῆς ἀπόνως τὴν ὁδὸν τὴν ἐπὶ τὰ
 οἰκεία πάντας ἀνύσαι. καὶ οἱ μὲν τὴν κιβωτὸν εἰς τὸν
 ναὸν εἰσαγαγόντες καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὸ κάλλος ἱστο-
 ρήσαντες αὐτοῦ, καὶ θυσίων ἐπ' αὐτῷ μεγάλων καὶ
 ἑορτῶν μεταλαβόντες, εἰς τὰς αὐτῶν ἕκαστοι πόλεις
 ὑπέστρεψαν· ὄναρ δ' ἐπιφανὲν τῷ βασιλεῖ κατὰ τοὺς
 ὕπνους ἐσήμηνην αὐτοῦ τῆς εὐχῆς ἐπήκοον τὸν θεὸν
 γεγονέναι, καὶ ὅτι φυλάξει τε τὸν ναὸν καὶ διὰ παντὸς
 ἐν αὐτῷ μενεῖ τῶν ἐργόνων αὐτοῦ καὶ τῆς ἀπάσης πλη-
 θύος τὰ δίκαια ποιούσης. αὐτὸν δὲ πρῶτον ἐμμένοντα
 ταῖς τοῦ πατρὸς ὑποθήκαις ἔλεγεν εἰς ὕψος καὶ μέγε-
 θος εὐδαιμονίας ἀνοίσειν ἄπειρον, καὶ βασιλεύσειν ἀεὶ
 τῆς γῆρας τοὺς ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ καὶ τῆς Ἰούδα
 φυλῆς· προδόντα μέντοι τὰ ἐπιτηδεύματα καὶ λήθην
 αὐτῶν ποιησάμενον καὶ ξεινικοὺς θεοὺς θρησκεύειν με-
 25 ταβαλόμενον πρόοριζον ἐκκόψειν, καὶ μήτε τοῦ γένους
 τι λείψανον αὐτοῦ ἑάσειν μήτε τὸν Ἰσραηλιτῶν λαὸν
 ἀπαθῆ παρόψεσθαι, πολέμοις δ' αὐτοὺς καὶ κακοῖς ἐξα-
 φανίσαιν μυρίοις, καὶ τῆς γῆς, ἣν τοῖς πατράσιν αὐ-
 τῶν ἔδωκεν, ἐκβαλὼν ἐπήλυδας ἀλλοτριᾶς καταστήσειν,
 30 τὸν δὲ ναὸν τὸν νῦν οἰκοδομηθέντα καταπορησόμε-
 νον τοῖς ἐχθροῖς παραδώσειν καὶ διαρπαγησόμενον,
 κατασάψειν δὲ καὶ τὴν πόλιν χερσὶ τῶν πολεμίων, καὶ

ποιήσῃν μύθων ἄξια τὰ παρ' αὐτοῖς κατὰ καὶ πολλῆς δι' ὑπερβολὴν μεγέθους ἀπιστίας, ὡς τοὺς προσοίκους ἀκούοντας τὴν συμφροδὴν θαυμάζειν καὶ τὴν αἰτίαν πολυπραγμαίνειν, δι' ἣν οὕτως ἐμισήθησαν Ἑβραῖοι τῷ θεῷ, πρότερον εἰς δόξαν καὶ πλοῦτον ὑπ' αὐτοῦ προ-
χθέντες, καὶ παρὰ τῶν ὑπολειπομένων ἀκούειν ἐξομολογουμένων τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ τὰς τῶν πατρίων νομίμων παραβάσεις.

ταῦτα μὲν οὖν αὐτῷ τὸν θεὸν εἰπεῖν κατὰ τοὺς ὕπνου ἀναγέγραπται· μετὰ δὲ τὴν τοῦ ναοῦ κατασκευὴν, ἐν ἔτεσιν ἐπτὰ, καθὼς προειρήκαμεν, γενομένην, τὴν τῶν βασιλείων οἰκοδομίαν κατεβάλετο, ἣν ἔτεσι τρισὶ καὶ δέκα μόλις ἀπήρτισεν. οὐ γὰρ τὸν αὐτὸν ἐσπουδάζετο τρόπον ὄνπερ τὸ ἱερόν, ἀλλὰ τὸ μὲν, καίπερ ὄν μέγα καὶ θαυμαστῆς ἐργασίας καὶ παραδόξου τετυχηκός, ἔτι καὶ τοῦ θεοῦ συνεργοῦντος εἰς ὃν ἐγένετο, τοῖς προειρημένοις ἔτεσιν ἔλαβε πέρας, τὰ δὲ βασίλεια πολὺ τῆς ἀξίας τοῦ ναοῦ καταδέεστερα τυγχάνοντα, τῷ μῆτε τὴν ὕλην ἐκ τοσοῦτου χρόνου καὶ τῆς αὐτῆς ἠτοιμάσθαι φιλοτιμίας, καὶ βασιλευσὶν οἰκητήριον ἀλλὰ μὴ θεῷ γίνεσθαι, βράδιον ἠνύσθη. καὶ αὐτὰ μὲν οὖν ἄξια λόγου καὶ κατὰ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς Ἑβραίων χώρας καὶ τοῦ βασιλέως ἐκδομήθη· τὴν δὲ ὄλην αὐτῶν διάταξιν καὶ τὴν διάθεσιν εἰπεῖν ἀναγκαῖον, ἵν' οὕτως ἐκ τούτου στοχάζεσθαι καὶ συνορᾶν ἔχωσι τὸ μέγεθος οἱ τῇ γραφῇ μέλλοντες ἐντυγχάνειν.

οἶκος ἦν μέγας καὶ καλός, πολλοῖς στύλοις ἐρηρυσμένος, ὃν εἰς τὰς κρίσεις καὶ τὴν τῶν πραγμάτων διάγνωσιν πλήθος ὑποδέξασθαι καὶ χωρῆσαι σύνοδον ἀθρόπων ἐπὶ δίκας συνεληλυθότων κατεσκεύασεν, ἕκα-
τόν μὲν πηχῶν τὸ μῆκος, εὖρος δὲ πεντήκοντα, τὸ δ' ὕψος τριάκοντα, κίοσι μὲν τετραγώνοις ἀνειλημμένον

ἐκ κέδρου πᾶσιν, ἐστεγασμένον δὲ Κορινθίως, ἰσομέτροις δὲ φλιαῖς καὶ θυρώμασι τριγλύφοις ἀσφαλῆ τε ὁμοῦ καὶ κεκαλλωπισμένον. ἕτερος δὲ οἶκος ἦν ἐν μέσῳ κατὰ ὄλου τοῦ πλάτους τεταγμένος, τετραγώνος, εὖρος πηχῶν τριάκοντα, ἀντικρὺς ἔχων ναόν, παχέσι στύλοις ἀνατεταμένον. ἦν δὲ ἐν αὐτῷ ἐξέδρα διαπρεπῆς, ἐν ἣ καθεζόμενος ὁ βασιλεὺς ἔκρινεν· ἢ παρέξεντο κατεσκευασμένος ἄλλος οἶκος τῇ βασιλίσσῃ, καὶ τὰ λοιπὰ τὰ πρὸς τὴν διαίταν καὶ τὰς ἀναπάσεις οἰκήματα μετὰ τὴν τῶν πραγμάτων ἀπόλυσιν, ἐστρωμένα πάντα σανίσιν τετμημέναις ἐκ κέδρου. καὶ τὰ μὲν ἔκδομήσατο λίθοις δεκαπήγεσιν, ἕτερον δὲ πρὸς τοὺς τοίχους καὶ πολυτελεῖ κατημφίεσεν, ὃς εἰς κόσμον ἱερῶν καὶ βασιλείων οἰκῶν θεωρίαν γῆ μεταλλεύεται, τοῖς φέρουσιν αὐτὸν τόποις ἐπαινομένη. καὶ τὸ μὲν ἀπ' αὐτοῦ κάλλος ἐπὶ τριστοιχίαν ἦν ἐνυφασμένον, τετάρτη δὲ μοῖρα γλυφῶν παρεῖχε θαυμάζειν ἐπιστήμην, ὑφ' ᾧν πεποιήτο δένδρα καὶ φυτὰ παντοῖα, σύσσια τοῖς κλάδοις καὶ τοῖς ἐκκρεμαμένοις αὐτῶν πετάλοισι, ὡς ὑπεροεῖν αὐτὰ καὶ σαλεύεσθαι δι' ὑπερβολὴν λεπτότητος, καλύπτοντα τὸν ὑπ' αὐτοῖς λίθον. τὸ δὲ ἄλλο μέχρι τῆς στέγης χρυστὸν ἦν καὶ καταπεποιμιμένον χρῶμασι καὶ γραφαῖς. προσκατεσκεύασε δὲ πρὸς τούτοις ἄλλα τε πρὸς τρυφὴν οἰκήματα καὶ δὴ καὶ στοὰς μηκίστας καὶ ἐν καλῷ τῶν βασιλείων κειμένας, ἐν αἷς λαμπρότατον οἶκον εἰς ἐστιαίσεις καὶ συμπόσια, χρυσοῦ περιπλεων. καὶ τὰλλα δέ, ὅσα τοῦτον ἔχειν ἔδει πρὸς τὴν τῶν ἐστιωμένων ὑπηρεσίαν, σκευὴ πάντ' ἐκ χρυσοῦ κατεσκεύαστο. δύσκολον δ' ἐστὶ καταριθμῆσασθαι καὶ διηγήσασθαι τὸ μέγεθος καὶ τὴν ποιικίαν τῶν βασιλείων, ὅσα μὲν ἦν αὐτοῖς τὰ μέγιστα οἰκήματα, πόσα δὲ τὰ τούτων ὑποδέεστερα, καὶ πόσα ὑπόγαια καὶ ἀφα-

νῆ, τό τε τῶν ἀνειμένων εἰς ἀέρα κάλλος καί τὰ ἄλση
 πρὸς θεωρίαν ἐπιτεροπεστάτην καὶ θεόρους ὑποφυγῆν
 καὶ σκέπην εἶναι τοῖς σώμασιν. ἐν κεφαλαίῳ δ' εἰπέεν,
 τὴν ὄλην οἰκοδομίαν ἐκ λίθου λευκοῦ καὶ κέδρου καὶ
 χρυσοῦ καὶ ἀργύρου πᾶσαν ἐποίησατο, τοὺς ὀρόφους
 καὶ τοὺς τοίχους τοῖς ἐγκλειομένοις χρυσοῦ λίθοις διαν-
 θίσας τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς καὶ τὸν τοῦ θεοῦ ναὸν τού-
 τοις καταηλάισεν. εἰργάσατο δὲ ἐξ ἐλέφαντος θρόνον
 παμμεγεθέστατον ἐν κατασκευῇ βήματος, ἔχοντα μὲν
 ἐξ ἀναβαθμῶν, ἐκάστῳ δὲ τούτων ἐξ ἐκατέρου μέρους
 δύο λέοντες ἐφειστήκεισαν, τοσοῦτων ἄνωθεν ἄλλων
 ἐφειστάτων. τὸ δ' ἐνήλατον τοῦ θρόνου χεῖρες ἦσαν
 δεχόμεναι τὸν βασιλέα. ἀνεκέκλιτο δ' εἰς μόσχον προ-
 τομῆν τὰ κατόπιν αὐτοῦ βλέποντος, χρυσοῦ δὲ ἅπας ἦν
 δεδεμένος.

3 ταῦτα ὁ Σολομὼν εἰκοσαετία κατασκευάσας, ἐπεὶ
 πολὺν μὲν αὐτῷ χρυσὸν πλείω δ' ἄργυρον ὁ τῶν Τυ-
 ρίων βασιλεὺς Εἴραμος εἰς τὴν οἰκοδομίαν συνήνεγκεν,
 ἔτι δὲ καὶ ξύλα κέδρου καὶ πύττος, ἀντεδωρήσατο καὶ
 αὐτὸς μεγάλαις δωρεαῖς τὸν Εἴραμον, στίον τε κατ'
 ἔτος πέμπων αὐτῷ καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον, ὧν μάλιστα
 διὰ τὸ νῆσον οἰκεῖν, ὡς καὶ προειρηκάμεν ἤδη, χρηστῶν
 διετέλει. πρὸς τούτοις δὲ καὶ πόλεις αὐτῷ τῆς Γαλι-
 λαίας εἰκοσι μὲν τὸν ἀριθμὸν, οὐ πόρρω δὲ τῆς Τύρου
 κειμένας, ἐχαρίσατο. ἃς ἐπελθὼν καὶ κατανοήσας Εἴ-
 ραμος, καὶ δυσαρεστήσας τῇ δωρεᾷ, πέμψας πρὸς Σο-
 λομῶνα μὴ δεῖσθαι τῶν πόλεων ἔλεγεν, καὶ ἔκτοτε
 προσηγορεύθησαν Χαβαλῶν γῆ· μεθερμηνευόμενον γὰρ
 τὸ Χαβαλῶν κατὰ Φοινίκων γλῶτταν οὐκ ἀρέσκον ση-
 μαίνει. καὶ σοφίσματα δὲ καὶ λόγους αἰνιγματώδεις
 διεπέμψατο πρὸς τὸν Σολομῶνα ὁ τῶν Τυρίων βασι-
 λεύς, παρακαλῶν ὅπως αὐτῷ τούτους σαφηνίσῃ καὶ

τῆς ἀπορίας τῶν ἐν αὐτοῖς ζητουμένων ἀπαλλάξῃ. τὸν
 δὲ δεινὸν ὄντα καὶ συνετὸν οὐδὲν τούτων παρηλθεν,
 ἀλλὰ πάντα νικήσας τῷ λογισμῷ καὶ μαθὼν αὐτῶν τὴν
 διάνοιαν ἐφώτισε. μέμνηται δὲ τούτων τῶν δύο βα-
 5 σιλέων καὶ Μένανδρος ὁ μεταφράσας ἀπὸ τῆς Φοι-
 νίκων διαλέκτου τὰ Τυρίων ἀρχεῖα εἰς τὴν Ἑλληνι-
 κὴν φωνὴν, λέγων οὕτως "τελευτήσαντος δὲ Ἀβιβά-
 λου διεδέξατο τὴν βασιλείαν παρ' αὐτοῦ ὁ υἱὸς αὐτοῦ
 Εἴραμος, ὃς βιώσας ἔτη πεντήκοντα τρία ἐβασίλευσε
 10 τριακόνητα καὶ τέσσαρα. οὗτος ἔχωσε τὸ εὐρύχωρον,
 τὸν τε χρυσοῦν κίονα τὸν ἐν τοῖς τοῦ Διὸς ἀνέθηκεν,
 ἔτι τε ὕλην ξύλων ἀπελθὼν ἔκοψεν ἀπὸ τοῦ ὄρους
 τοῦ λεγομένου Λιβάνου εἰς τὰς τῶν ἱερῶν στέγας, κα-
 θελῶν τε τὰ ἀρχαῖα ἱερὰ καὶ ναὸν ἠκοδόμησε τοῦ
 15 Ἡρακλέους καὶ τὸν τῆς Ἀστάρτης, πρῶτός τε τοῦ
 Ἡρακλέους ἔργεσιν ἐποίησατο ἐν τῷ Περιτίῳ μηνί.
 τοῖς τε Ἰουκαίοις ἐπεστρατεύσατο μὴ ἀποδιδούσι τοὺς
 φόρους, καὶ ὑποτάξας πάλιν αὐτῷ ἀνέστρεψεν. ἐπὶ
 20 τούτου ἦν Ἀβδήμονος παῖς νεώτερος, ὃς αἰεὶ ἐνίκα τὰ
 προβλήματα ἃ ἐπέτασσε Σολομῶν ὁ Ἱεροσολύμων βα-
 σιλεὺς." μνημονεῦει δὲ καὶ Δίος λέγων οὕτως "Ἀβι-
 βάλου τελευτήσαντος υἱὸς αὐτοῦ Εἴραμος ἐβασίλευ-
 σεν. οὗτος τὰ πρὸς ἀνατολὰς μέρη τῆς πόλεως προσ-
 25 ἔχωσε, καὶ μεῖζον τὸ ἄστυ ἐποίησε, καὶ τοῦ Ὀλυμπίου
 Διὸς τὸ ἱερὸν καθ' ἑαυτὸ ἐγγώσας τὸν μεταξὺ τόπον
 συνῆψε τῇ πόλει καὶ χρυσοῖς ἀναθήμασιν ἐκόσμησεν.
 ἀναβάς δὲ εἰς τὸν Λίβανον ὑλοτόμησε πρὸς τὴν τῶν
 ἱερῶν κατασκευὴν." τὸν δὲ τυραννοῦντα Ἱεροσολύ-
 30 μων Σολομῶνα πέμψαι φησὶ πρὸς τὸν Εἴραμον αἰνίγ-
 ματα, καὶ παρ' αὐτοῦ λαβεῖν ἀξιοῦντα, τὸν δὲ μὴ
 δυνηθέντα διακρίναι τῷ λύσαντι χρήματα ἀποτίνειν.
 ὁμολογήσαντα δὲ τὸν Εἴραμον καὶ μὴ δυνηθέντα λύσαι

τὰ αἰνίγματα πολλά τῶν χρημάτων εἰς τὸ ἐπιζημίον ἀνα-
λῶσαι. εἶτα δι' Ἀβδήμονά τινα Τύριον ἄνδρα τὰ προ-
τεθέντα λῦσαι καὶ αὐτὸν ἄλλα προβαλεῖν, ἃ μὴ λύσαντα
τὸν Σολομῶνα πολλά τῷ Εἰζάμῳ προσαποτίσαι χρή-
ματα.

6 καὶ Δίος μὲν οὕτως εἰρηκεν· ἐπεὶ δ' ἑώρα τὰ τῶν
Ἱεροσολύμων τεῖχη ὁ βασιλεὺς πύργων πρὸς ἀσφάλειαν
δεόμενα καὶ τῆς ἄλλης ὀχυρότητος (πρὸς γὰρ τὸ ἀξίωμα
τῆς πόλεως ἠγεῖτο δεῖν καὶ τοὺς περιβόλους εἶναι),
ταῦτά τε προσεπεσκεύαξε καὶ πύργοις αὐτὰ μεγάλοις
προσεξήρειν. ὠκοδόμησε δὲ καὶ πόλεις ταῖς βαρυτάταις
ἐναρτίθιμους, Ἄσωρόν τε καὶ Μαγεδῶν, τὴν τρίτην δὲ
Γαζαρά, τὴν τῆς Παλαιστίνων χώρας ὑπάρχουσας, ἣν
Φαραῶν ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς στρατευσάμενος
καὶ πολιορκήσας ἀφείλε κατὰ κράτος, ἀποκτείνας δὲ πάν-
τας τοὺς ἐνοικοῦντας αὐτὴν κατέσκαψεν, εἶτα δωρεὰν
ἔδωκε τῇ αὐτοῦ θυγατρὶ Σολομῶνι γεγαμημένη· διὸ
καὶ ἀνήγειρεν ὁ βασιλεὺς αὐτήν, οὕσαν ὀχυρὰν φύσει
καὶ πρὸς πολέμους καὶ τὰς τῶν καιρῶν μεταβολὰς χρη-
σίμην εἶναι δυναμένην. οὐ πόρρω δ' αὐτῆς ἄλλας ὠκο-
δόμησε δύο πόλεις· Βητχώρα τῇ ἐτέρῃ ὄνομα ἦν, ἣ δὲ
ἐτέρα Βαλὲθ ἐκαλεῖτο. προσκατεσκεύασε δὲ καὶ ἄλλας
ταύταις εἰς ἀπόλαυσιν καὶ τροφὴν ἐπιτηδείως ἐχούσας,
τῇ τε τῶν ἀέρων εὐκρασίᾳ καὶ τοῖς ὠραίοις εὐφρεῖς
καὶ νάμασιν ὑδάτων ἐνδρόσους. ἐμβαλὼν δὲ καὶ εἰς τὴν
ἔρημον τὴν ἐπάνω Συρίας καὶ κατασχὼν αὐτὴν ἐκτίσεν
ἐκεῖ πόλιν μεγίστην, δύο μὲν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπὸ τῆς ἄνω
Συρίας διεστῶσαν, ἀπὸ δ' Εὐφράτου μῖα, ἀπὸ δὲ τῆς
μεγάλης Βαβυλῶνος ἕξ ἡμερῶν ἦν τὸ μῆκος. αἷτιον δὲ
τοῦ τὴν πόλιν οὕτως ἀπὸ τῶν οἰκουμένων μερῶν τῆς
Συρίας ἀπαρτίσθαι τὸ κατωτέρω μὲν μηδαμοῦ τῆς γῆς
ὑδωρ εἶναι, πηγὰς δ' ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ μόνον εὐρε-

θῆναι καὶ φρέατα. ταύτην οὖν τὴν πόλιν οἰκοδομήσας
καὶ τείχεσιν ὀχυρωτάτοις περιβαλὼν Θαδάμορα ὀνό-
μασε, καὶ τοῦτ' ἐτι νῦν καλεῖται παρὰ τοῖς Σύροις, οἱ
δὲ Ἕλληνες αὐτὴν προσαγορεύουσιν Πάλμυραν.

5 Σολομῶν μὲν οὖν ὁ βασιλεὺς ταῦτα κατ' ἐκείνον 2
τὸν καιρὸν πράττων διετέλει· πρὸς δὲ τοὺς ἐπιζητή-
σαντας, ὅ τι πάντες οἱ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεῖς ἀπὸ
Μιναίου τοῦ Μέμφιν οἰκοδομήσαντος, ὃς ἔτεσι πολλοῖς
ἔμπροσθεν ἐγένετο τοῦ πάππου ἡμῶν Ἀβράμου, μέχρι
10 Σολομῶνος, πλειόνων ἐτῶν ἢ τριακοσίων καὶ χιλίων με-
ταξὺ διεληλυθότων, Φαραῶθαι ἐκλήθησαν, ἀπὸ τοῦ με-
τὰ τοὺς ἐν τῷ μεταξὺ χρόνους ἄρχαντος βασιλέως Φα-
ραῶνος τὴν προσηγορίαν λαβόντες, ἀναγκαῖον ἠγησά-
μην εἰπεῖν, ἵνα τὴν ἄγνοιαν αὐτῶν ἀφέλω καὶ ποιήσω
15 τοῦ ὀνόματος φανερὰν τὴν αἰτίαν. ὁ Φαραῶν κατ' Αἰ-
γυπτίους βασιλέα σημαίνει. οἶμαι δ' αὐτοὺς ἐκ παίδων
ἄλλοις χωρμένους ὀνόμασιν, ἐπειδὴν δὲ βασιλεῖς γέ-
νωνται, τὸ σημαῖνον αὐτῶν τὴν ἐξουσίαν κατὰ τὴν πά-
τριον γλῶτταν μετονομάζεσθαι. καὶ γὰρ οἱ τῆς Ἀλεξαν-
20 δρείας βασιλεῖς ἄλλοις ὀνόμασι καλούμενοι πρότερον,
ὅτε τὴν βασιλείαν ἔλαβον, Πτολεμαῖοι προσηγορεύθη-
σαν ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλέως. καὶ οἱ Ῥωμαίων δὲ αὐ-
τοκράτορες ἐκ γενετῆς ἀπ' ἄλλων χρηματίσαντες ὀνο-
μάτων Καίσαρες καλοῦνται, τῆς ἡγεμονίας καὶ τῆς τι-
25 μῆς τὴν προσηγορίαν αὐτοῖς θεμένης, ἀλλ' οὐχ οἷς ὑπὸ
τῶν πατέρων ἐκλήθησαν τούτοις ἐπιμένοντες. νομίζω
δὲ καὶ Ἡρόδοτον τὸν Ἀλικαρνασσεῖα διὰ τοῦτο μετὰ
Μιναίου τὸν οἰκοδομήσαντα Μέμφιν τριάκοντα καὶ
τριακοσίους βασιλεῖς Αἰγυπτίων γενέσθαι λέγοντα μὴ
30 δηλῶσαι αὐτῶν τὰ ὀνόματα, ὅτι κοινῶς Φαραῶθαι ἐκα-
λοῦντο. καὶ γὰρ μετὰ τὴν τούτων τελευτὴν γυναικὸς
βασιλευσάσης λέγει τὸ ὄνομα Νίκαυλιν καλῶν, δῆλον

ὡς τῶν μὲν ἀρρένων βασιλέων τὴν αὐτὴν προσηγορίαν
ἔχειν δυναμένων, τῆς δὲ γυναικὸς οὐκέτι κοινωρεῖν
ἐκείνης, καὶ διὰ τοῦτο εἶπεν αὐτῆς τὸ φύσει δεῖσαν
ὄνομα. ἐγὼ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἐπιχωρίοις ἡμῶν βιβλίοις ἠϋ-
ρον ὅτι μετὰ Φαραώθην τὸν Σολομῶνος πενθερὸν οὐκ-
ἔτι οὐδεὶς τοῦτο τὸ ὄνομα βασιλεὺς Αἰγυπτίων ἐκλήθη,
καὶ ὅτι ὕστερον ἤκε πρὸς Σολομῶνα ἢ προειρημένη
γυνὴ βασιλεύουσα τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Αἰθιοπίας.
περὶ μὲν οὖν ταύτης μετ' οὐ πολὺ δηλώσομεν· νῦν δὲ
τούτων ἐπεμνήσθη, ἵνα παραστήσω τὰ ἡμέτερα βιβλία
καὶ τὰ παρ' Αἰγυπτίοις περὶ πολλῶν ὁμοφωνοῦντα.

3 ὁ δὲ βασιλεὺς Σολομῶν τοὺς ἀπὸ τῶν Χανααναίων
οὐχ ὑπακούοντας, οἳ ἐν τῷ Λιβάνῳ διέτριβον ὄρει καὶ
μέχρι πόλεως Ἀμάθης, ὑποχειρίους ποιησάμενος φόρον
αὐτοῖς προσεπέταξε, καὶ πρὸς τῷ θητεύειν αὐτῷ καὶ
τὰς οἰκετικὰς χρείας ἐκτελεῖν καὶ πρὸς γεωργίαν κατ'
ἔτος ἕξ αὐτῶν ἐπελέγετο. τῶν γὰρ Ἑβραίων οὐδεὶς
ἐδούλευεν (οὐδ' ἦν εὐλόγον ἔθνη πολλὰ τοῦ θεοῦ δε-
δωκότος αὐτοῖς ὑποχείρια, δέον ἐκ τούτων ποιεῖσθαι
τὸ θητικὸν ἢ ἐκείνους κατάγειν εἰς τοῦτο τὸ σχῆμα),
ἀλλὰ πάντες, ἐν ὅπλοις ἐφ' ἀρμάτων καὶ ἵππων στρα-
τευόμενοι μᾶλλον ἢ δουλεύοντες διῆγον. τῶν δὲ Χανα-
ναίων, οὓς εἰς τὴν οἰκετίαν ἀπήγαγεν, ἄρχοντας ἀπέ-
δειξε πεντακοσίους καὶ πεντήκοντα τὸν ἀριθμὸν, οἳ τὴν
ὅλην αὐτῶν ἐπιτροπὴν εἰλήφεσαν παρὰ βασιλέως, ὥστε
διδάσκειν αὐτοὺς τὰ ἔργα καὶ τὰς πραγματείας ἐφ' αἷς
αὐτῶν ἐχρηξεν.

4 ἐναντηγήσατο δὲ ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ Αἰγυπτιακῷ
κόλπῳ σκάφη πολλά, τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἐν τινι
τόπῳ λεγομένῳ Γασιωνγαβέλ, ὃς οὐ πόρρω Αἰλανῆς πό-
λεως, ἢ νῦν Βερνίκη καλεῖται· αὕτη γὰρ ἡ χώρα τὸ
πρὶν Ἰουδαίων ἦν. ἔτυχε δὲ καὶ τῆς ἀρμοζούσης εἰς

τὰς ναῦς δωρεᾶς παρὰ Εἰράμου τοῦ Τυρίων βασιλέως·
ἄνδρας γὰρ αὐτῷ κυβερνήτας καὶ τῶν θαλασσίων ἐπι-
στήμονας ἐπέμψεν ἱκανούς, οἷς ἐκέλευσε πλεύσαντας
μετὰ καὶ τῶν ἰδίων οἰκονόμων εἰς τὴν Πάλαι μὲν Σώ-
φειραν νῦν δὲ Χρυσὴν γῆν καλουμένην (τῆς Ἰνδικῆς
ἐστὶν αὕτη) χρυσὸν αὐτῷ κομίσαι. καὶ συναθροίσαν-
τες ὡς τετρακόσια τάλαντα πάλιν ἀνεχώρησαν πρὸς τὸν
βασιλέα.

τὴν δὲ τῆς Αἰγύπτου τότε καὶ τῆς Αἰθιοπίας βασι-
λέουσαν, γυναικὰ σοφίᾳ διαπεπονημένην καὶ τὰλλα
θαυμαστήν, ἀκούουσαν τὴν Σολομῶνος ἀρετὴν καὶ φρό-
νησιν, ἐπιθυμῶσα τῆς ὄψεως αὐτοῦ καὶ τῶν ὁσημέραι
περὶ τῶν ἐκεῖ λεγομένων πρὸς αὐτὸν ἦγαγε. πεισθῆναι
γὰρ ὑπὸ τῆς πείρας ἀλλ' οὐχ ὑπὸ τῆς ἀκοῆς (ἦν εἰκὸς
ἐστὶ καὶ ψευδεὶ δόξῃ συγκρατεῖσθαι καὶ μεταπειῖσαι
πάλιν· ὅλη γὰρ ἐπὶ τοῖς ἐπαγγέλλουσι κείται) θέλουσα
πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν διέγνω, μάλιστα τῆς σοφίας αὐτοῦ
βουλομένη λαβεῖν πείραν, αὐτῇ προτείνασα καὶ λῦσαι
τὸ ἄπορον τῆς διανοίας δεηθεῖσα. ἤκε δ' εἰς Ἱεροσό-
λυμα μετὰ πολλῆς δόξης καὶ πλοῦτου παρασκευῆς· ἐπη-
γάγετο γὰρ καμῆλους χρυσοῦ μεστὰς καὶ ἀρωμάτων
ποικίλων καὶ λίθου πολυτελοῦς. ὡς δ' αὐτὴν ἀφικο-
μένην ἠδέως ὁ βασιλεὺς προσεδέξατο, τὰ τε ἄλλα περὶ
αὐτὴν φιλότιμος ἦν, καὶ τὰ προβαλλόμενα σοφίσματα
φραδίως τῇ συνέσει καταλαμβάνομενος θάττον ἢ προσε-
δόκα τις ἐπελύετο. ἢ δ' ἐξεπλήσσετο μὲν καὶ τὴν σοφίαν
τοῦ Σολομῶνος, οὕτως ὑπερβάλλουσαν αὐτὴν καὶ τῆς
ἀκουόμενης τῆς πείρας κρεῖττω καταμαθοῦσα, μάλιστα δ'
ἐθαύμαζε τὰ βασίλεια τοῦ τε κάλλους καὶ τοῦ μεγέ-
θους, οὐχ ἤττον δὲ τῆς διατάξεως τῶν οἰκοδομημάτων.
καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ πολλὴν τοῦ βασιλέως καθεώρα φρό-
νησιν. ὑπερεξέπληττε δ' αὐτὴν ὁ τε οἶκος Ἀρμυῶν ἐπι-

καλούμενος Αιβάνου, καὶ ἡ τῶν καθ' ἡμέραν δειπνῶν πολυτέλεια, καὶ τὰ τῆς παρασκευῆς αὐτοῦ καὶ διακο-
νίας, ἢ τε τῶν ὑπηρετούντων ἐσθῆς καὶ τὸ μετ' ἐπι-
στήμης αὐτῶν περὶ τὴν διακονίαν εὐπρεπές, οὐχ ἥκιστα
δὲ καὶ αἱ καθ' ἡμέραν ἐπιτελούμεναι τῷ θεῷ θυσίαι 5
καὶ τὸ τῶν ἱερῶν καὶ Λευιτῶν περὶ αὐτὰς ἐπιμελές.
ταῦθ' ὁρῶσα καθ' ἡμέραν ὑπερεθαύμαζε, καὶ κατασχεῖν
οὐ δυνηθεῖσα τὴν ἐκπληξιν τῶν βλεπομένων, φανερὰν
ἐποίησεν αὐτὴν θαυμαστικῶς διακειμένην· πρὸς γὰρ
τὸν βασιλέα προήχθη λόγους εἰπεῖν ὑφ' ὧν ἠλέγχθη 10
σφόδρα τὴν διάνοιαν ἐπὶ τοῖς προειρημένοις ἡττημένην.
“πάντα μὲν” γὰρ εἶπεν, “ὦ βασιλεῦ, τὰ δι' ἀκοῆς εἰς
γνώσιν ἐρχόμενα μετ' ἀπιστίας παραγίνεταί· τῶν δὲ
σῶν ἀγαθῶν ὧν αὐτὸς τε ἔχεις ἐν σαυτῷ, λέγω δὲ τὴν
σοφίαν καὶ τὴν φρόνησιν, καὶ ὧν ἡ βασιλεία σοι δίδω- 15
σιν, οὐ ψευδῆς ἄρα ἡ φήμη πρὸς ἡμᾶς διήλθεν, ἀλλ'
οὐσα ἀληθῆς πολὺ καταδεστέραν τὴν εὐδαιμονίαν ἀπέ-
φηνεν ἢς ὁρῶ νῦν παροῦσα. τὰς μὲν γὰρ ἀκοὰς πεί-
θειν ἐπεχείρει μόνον, τὸ δὲ ἀξίωμα τῶν πραγμάτων
οὐχ οὕτως ἐποίει γνώριμον ὡς ἡ ὄψις αὐτὸ καὶ τὸ παρ' 20
αὐτοῖς εἶναι συνίστησιν. ἐγὼ γοῦν οὐδὲ τοῖς ἀπαγγελ-
λομένοις διὰ τὸ πλῆθος καὶ μέγεθος ὧν ἐπνυθανόμην
πιστεύουσα, πολλῷ πλείω τούτων ἰστόρησα, καὶ μακά-
ριόν τε τὸν Ἑβραίων λαὸν εἶναι κρίνω, δούλους τε τοὺς
σοὺς καὶ φίλους, οἳ καθ' ἡμέραν τῆς σῆς ἀπολαύουσιν 25
ὄψεως καὶ τῆς σοφίας ἀκροάμενοι διατελοῦσιν. εὐλο-
γῆσαιεν ἂν τις γοῦν τὸν θεὸν ἀγαπήσαντα τήνδε τὴν
χώραν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ κατοικοῦντας οὕτως ὥστε σὲ
ποιῆσαι βασιλέα.”

6 παραστήσασα δὲ καὶ διὰ τῶν λόγων πῶς αὐτὴν 30
διέθηνεν ὁ βασιλεὺς, ἔτι καὶ ταῖς δωρεαῖς τὴν διάνοιαν
αὐτῆς ἐποίησε φανερόν. εἰκοσι μὲν γὰρ αὐτῷ τάλαντα

ἔδωκε χρυσίου, ἀρωμάτων τε πλῆθος ἀσυλλόγιστον καὶ
λίθων πολυτελῆ· λέγουσι δ' ὅτι καὶ τὴν τοῦ ὀποβαλ-
σάμου φίζαν, ἣν ἔτι καὶ νῦν ἡμῶν ἡ χώρα φέρει, δούσης
ταύτης τῆς γυναικὸς ἔχομεν. ἀντεδωρήσατο δ' αὐτὴν
5 καὶ Σολομῶν πολλοῖς ἀγαθοῖς, καὶ μάλισθ' ὧν καὶ ἐπι-
θυμίαν ἐξελέξατο· οὐδὲν γὰρ ἦν ὅ τι δεηθείη λαβεῖν
οὐ παρέσχεν, ἀλλ' ἐτοιμότερος ὧν αὐτὸς κατὰ τὴν οἰ-
κειαν ἐχαρίζετο προαίρεσιν, καὶ ἅπερ ἐκείνη τυχεῖν
ἠξίου προετίμενος, τὴν μεγαλοφροσύνην ἐπεδείκνυτο.

10 καὶ ἡ μὲν τῶν Αἰγυπτίων καὶ τῆς Αἰθιοπίας βασι-
λισσα, ὧν προειρήκαμεν τυχοῦσα καὶ μεταδοῦσα πάλιν
τῷ βασιλεῖ τῶν παρ' αὐτῆς, εἰς τὴν οἰκειαν ὑπέστρε-
ψεν· κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν κομισθέντων ἀπὸ τῆς 7
Χρυσῆς καλουμένης γῆς λίθων πολυτελῶν τῷ βασιλεῖ
15 καὶ ξύλων πευκίνων, τοῖς ξύλοις εἰς ὑποστηρίγματα
τοῦ τε ναοῦ καὶ τῶν βασιλείων κατεχορήσατο, καὶ πρὸς
τὴν τῶν μουσικῶν ὀργάνων κατασκευὴν, κινύρας τε
καὶ νάβλας, ὅπως ὑμνῶσιν οἱ Λευῖται τὸν θεόν. πάν-
των δὲ τῶν πώποτε κομισθέντων αὐτῷ τὰ κατ' ἐκείνην
20 τὴν ἡμέραν ἐνεχθέντα καὶ μερέθει καὶ κάλλει διέφερον.
ὑπολάβη δὲ μηδεὶς ὅτι τὰ τῆς πεύκης ξύλα τοῖς νῦν εἶ-
ναι λεγομένοις καὶ ταύτην ὑπὸ τῶν πιπρασκόντων τὴν
προσηγορίαν ἐπὶ καταπλήξει τῶν ὠνομένων λαμβά-
νουσίν ἐστι παραπλήσια· ἐκεῖνα γὰρ τὴν μὲν ιδέαν ἐμ-
25 φερῆ τοῖς συνίοις γίνεταί, λευκότερα δ' ἐστὶ καὶ στίλ-
βει πλέον. τοῦτο μὲν οὖν πρὸς τὸ μηδένα τὴν διαφορὰν
ἀγνοῆσαι μηδὲ τὴν φύσιν τῆς ἀληθοῦς πεύκης, ἐπει-
διὰ τὴν τοῦ βασιλέως χρεῖαν ἐμνήσθημεν αὐτῆς, εὐκαι-
ρον εἶναι καὶ φιλόανθρωπον δηλώσαι νομίσαντες εἰρη-
30 καμεν· ὁ δὲ τοῦ χρυσοῦ σταθμὸς τοῦ κομισθέντος αὐ-
τῷ τάλαντα ἑξακόσια καὶ ἐξήκοντα ἕξ, μὴ συγκρατηθ-
μουμένου καὶ τοῦ ὑπὸ τῶν ἐμπόρων ὠνηθέντος, μηδ'

ἄν οἱ τῆς Ἀραβίας τοπάρχαι καὶ βασιλεῖς ἐπεμπον αὐ-
 τῷ δωρεῶν. ἐχώνευσε δὲ τὸν χρυσὸν εἰς διακοσίων κα-
 τασκευὴν θυρεῶν, ἀνὰ σίκλους ἀρόντων ἑξακοσίους.
 ἐποίησε δὲ καὶ ἀσπίδας τριακοσίας, ἀρούσης ἐκάστης
 μῦς χρυσοῦ τρεῖς. ἀνέθηκε δὲ ταῦτα φέρων εἰς τὸν 5
 οἶκον τὸν Δρυμῶνα Λιβάνου καλούμενον. οὐ μὴν ἀλλὰ
 καὶ τὰ ἐκπώματα διὰ χρυσοῦ καὶ λίθου τὰ πρὸς τὴν
 ἐστίασιν ὡς ἐνὶ μάλιστα φιλοτέχνως κατεσκεύασε, καὶ
 τὴν ἄλλην τῶν σκευῶν δαψίλειαν χρυσεῖαν ἄπασαν ἐμη-
 χανήσατο. οὐδὲν γὰρ ἦν ὃ τις ἀργύρῳ ἐπίπρασκεν ἢ 10
 πάλιν ἐνωεῖτο. πολλαὶ γὰρ ἦσαν ναῦς ἄς ὁ βασιλεὺς ἐν
 τῇ Ταρσικῇ λερομένη θαλάττῃ καταστήσας ἀπάγειν εἰς
 τὰ ἐνδοτέρω τῶν ἐθνῶν παντοίαν ἐμπορίαν προσέταξεν.
 ὧν ἐξεμπολουμένων ἀργυρὸς καὶ χρυσοὶς ἐκομίζετο τῷ
 βασιλεῖ καὶ πολὺς ἐλέφας Αἰθίοπες τε καὶ πίθηκοι. 15
 τὸν δὲ πλοῦν ἀπιούσαι τε καὶ ἐπανερχόμεναι τρισὶν
 ἔτεσιν ἤννου.

3 φήμη δὲ λαμπρὰ πᾶσαν ἐν κύκλῳ τὴν χώραν περι-
 ἴρχετο διαβοῶσα τὴν Σολομῶνος ἀρετὴν καὶ σοφίαν,
 ὡς τοὺς τε πανταχοῦ βασιλέας ἐπιθυμεῖν εἰς ὄψιν αὐτῷ 20
 παραγενέσθαι, τοῖς λεγομένοις δι' ὑπερβολὴν ἀπιστοῦν-
 τας, καὶ δωρεαῖς μεγάλαις προσεμφανίζεω τὴν περὶ
 αὐτὸν σπουδὴν. ἐπεμπον γὰρ αὐτῷ σκευὴ χρυσοῦ καὶ
 ἀργυροῦ καὶ ἀλουργεῖς ἐσθήτας καὶ ἀρωμάτων γένη 25
 πολλὰ καὶ ἵππους καὶ ἄρματα, καὶ τῶν ἀχθοφόρων
 ἡμιόνων ὄσους καὶ ἑλάμη καὶ κάλλιει τὴν τοῦ βασιλέως
 ὄψιν εὖ διαθήσειν ἐπελέγοντο, ὥστε τοῖς οὖσιν αὐτῷ
 πρότερον ἄρμασι καὶ ἵπποις ἐκ τῶν πεμπομένων προσ-
 δέντα ποιῆσαι τὸν μὲν τῶν ἀρμάτων ἀριθμὸν τετρακο-
 σίοις περισσότερον (ἦν γὰρ αὐτῷ πρότερον χίλια), τὸν 30
 δὲ τῶν ἵππων δισχιλίοις (ὑπῆρχον γὰρ αὐτῷ δισμύριοι
 ἵπποι). ἤσκηστο δ' οὗτοι πρὸς εὐμορφίαν καὶ τάχος,

ὡς μήτ' ἐκπρεπεστέρους ἄλλους εἶναι συμβάλλειν αὐ-
 τοῖς μήτε ἄκνυτέρους, ἀλλὰ καλλίστους τε πάντων ὀρα-
 σθαι καὶ ἀπαραμίλλητον αὐτῶν εἶναι τὴν ὀξύτητα. ἐπε-
 κόσμου δ' αὐτοὺς καὶ οἱ ἀναβαίνοντες, νεότητι μὲν
 5 πρῶτον ἀνθοῦντες ἐπιτερπεστάτῃ, τὸ δὲ ὕψος ὄντες
 περιόπτοι καὶ πολὺ τῶν ἄλλων ὑπερέχοντες, μηκίστας
 μὲν καθειμένοι χαίτας, ἐνδεδυμένοι δὲ χιτῶνας τῆς Τυ-
 ρίας πορφύρας. ψῆγμα δὲ χρυσοῦ καθ' ἡμέραν αὐτῶν
 ἐπέσηθον ταῖς κόμαις, ὡς στίλβειν αὐτῶν τὰς κεφαλὰς
 10 τῆς ἀγῆς τοῦ χρυσοῦ πρὸς τὸν ἥλιον ἀντανακλωμένης.
 τούτων περὶ αὐτὸν ὄντων ὁ βασιλεὺς καθωπλισμένων
 καὶ τόξα ἐξηρητημένων, ἐφ' ἄρματος αὐτὸς ὀχούμενος
 καὶ λευκὴν ἡμφιεσμένος ἐσθήτα πρὸς ἑῷ ἔθος εἶχεν ἐξ-
 ορμᾶν. ἦν δὲ χωρίον τι ἀπὸ δύο σχοίνων Ἱεροσολύμων
 15 ὃ καλεῖται μὲν Ἡθάμ, παραδείσοις δὲ καὶ ναμάτων
 ἐπιρροαῖς ἐπιτερπὲς ὁμοῦ καὶ πλούσιον. εἰς τοῦτο τὰς
 ἐξόδους αἰωρούμενος ἐποιεῖτο.

4 θεία δὲ περὶ πάντα χρώμενος ἐπινοία τε καὶ σπου-
 δῆ, καὶ λίαν ὧν φιλόγαλος, οὐδὲ τῶν ὀδῶν ἠμέλησεν,
 20 ἀλλὰ καὶ τούτων τὰς ἀρούσας εἰς Ἱεροσόλυμα βασιλείου
 οὔσαν λίθῳ κατέστρωσε μέλανι, πρὸς τε τὸ φάστην εἶ-
 ναι τοῖς βαδίζουσιν καὶ πρὸς τὸ δηλοῦν τὸ ἀξίωμα τοῦ
 πλούτου καὶ τῆς ἡγεμονίας. διαμερίσας δὲ τὰ ἄρματα
 καὶ διατάξας, ὥστε ἐν ἐκάστῃ πόλει τούτων ἀριθμὸν
 25 ὄρισμένον ὑπάρχειν, αὐτὸς μὲν περὶ αὐτὸν ἐτήρησεν
 ὀλίγα, τὰς δὲ πόλεις ταύτας ἀρμάτων προσηρόρευσε.
 τοῦ δ' ἀργυρίου τοσοῦτον ἐποίησε πλήθος ἐν Ἱεροσολύ-
 μοις ὁ βασιλεὺς ὅσον ἦν καὶ τῶν λίθων, καὶ τῶν κεδρί-
 νων ξύλων, οὐ πρότερον ὄντων, ὥσπερ καὶ τῶν δέν-
 30 δρων τῶν συκαμίνων πληθύει τὰ τῆς Ἰουδαίας πεδιά.
 προσέταξε δὲ καὶ τοῖς ἐμπόροις Αἰγύπτου κομίζουσιν
 αὐτῷ πιπράσκειν τὸ μὲν ἄρμα σὺν ἵπποις δυσὶν ἑξακο-

σίῳν δραχμῶν ἀργυρίου, αὐτός τε τοῖς τῆς Συρίας βασιλευσίῳν καὶ τοῖς πέραν Εὐφράτου διέπεμπεν αὐτούς.

5 γενόμενος δὲ πάντων βασιλέων ἐνδοξότατος καὶ θεοφιλέστατος, καὶ φρονήσει καὶ πλούτῳ διενεργῶν τῶν πρὸ αὐτοῦ τὴν Ἑβραίων ἀρχὴν ἐσχηκότων, οὐκ 5 ἐπέμεινε τούτοις ἄχρι τελευτῆς, ἀλλὰ καταλιπὼν τὴν τῶν πατρίων ἐθισμῶν φυλακὴν οὐκ εἰς ὅμοιον οἷς προειρηκάμεν αὐτοῦ τέλος κατέστρεψεν. εἰς δὲ γυναῖκας ἐκμανεῖς καὶ τὴν τῶν ἀφροδισίων ἀκρασίαν, οὐ ταῖς ἐπιχωρίοις μόναις ἠρέσκετο, πολλὰς δὲ καὶ ἐκ τῶν ἄλλο- 10 τριῶν ἐθνῶν γήμας, Σιδωνίας καὶ Τυρίας καὶ Ἀμμανιτίδας καὶ Ἰδουμαίας, παρέβη μὲν τοὺς Μωϋσέως νόμους, ὅς ἀπηγόρευσε συνοικεῖν ταῖς οὐχ ὁμοφύλοις, τοὺς δ' ἐκείνων ἤρξατο θρησκεύειν θεούς, ταῖς γυναῖξί καὶ τῷ πρὸς αὐτὰς ἔρωτι χαριζόμενος, τοῦτ' αὐτὸ ὑπί- 15 δομέου τοῦ νομοθέτου, καὶ προειπόντος μὴ γαμεῖν τὰς ἄλλοτριωχάρους, ἵνα μὴ τοῖς ξένοις ἐπιπλακέντες ἔθεσι τῶν πατρίων ἀποστῶσι, μηδὲ τοὺς ἐκείνων σέβωσι θεούς, παρέντες τιμᾶν τὸν ἴδιον. ἀλλὰ τούτων μὲν κατημέλησεν ὑπενεχθεὶς εἰς ἠδονὴν ἀλόγιστον ὁ 20 Σολομών, ἀγαγόμενος δὲ γυναῖκας ἀρχόντων καὶ διασήμεων θυγατέρας ἑπτακοσίας τὸν ἀριθμὸν καὶ παλλακὰς τριακοσίας, πρὸς δὲ ταύταις καὶ τὴν τοῦ βασιλέως τῶν Αἰγυπτίων θυγατέρα, εὐθύς μὲν ἐκρατεῖτο πρὸς αὐτῶν ὥστε μιμεῖσθαι τὰ παρ' ἐκείνων, καὶ τῆς εὐ- 25 νοίας καὶ φιλοστοργίας ἠναγκάζετο παρέχειν αὐταῖς δειγμὰ τὸ βιοῦν ὡς αὐταῖς πάτριον ἦν· προβαινούσης δὲ τῆς ἡλικίας καὶ τοῦ λογισμοῦ διὰ τὸν χρόνον ἀσθενούντος ἀντέχειν πρὸς τὴν μνήμην τῶν ἐπιχωρίων ἐπιτηδευμάτων, ἔτι μᾶλλον τοῦ ἰδίου μὲν θεοῦ καταλι- 30 γώρησε, τοὺς δὲ τῶν γάμων τῶν ἐπεισάκτων τιμῶν διετέλει. καὶ πρὸ τούτων δὲ ἀμάρτεῖν αὐτὸν ἔτυχε καὶ

σφαλῆναι περὶ τὴν φυλακὴν τῶν νομίμων, ὅτε τὰ τῶν χαλκῶν βοῶν ὁμοιώματα κατεσκεύασε τῶν ὑπὸ τῆ θαλάττῃ τῷ ἀναθήματι καὶ τῶν λεόντων τῶν περὶ τὸν θρόνον τὸν ἴδιον· οὐδὲ γὰρ ταῦτα ποιεῖν ὄν ὅσιον εἰργάσατο. κάλλιστον δ' ἔχων καὶ οἰκτεῖον παράδειγμα τῆς 5 ἀρετῆς τὸν πατέρα καὶ τὴν ἐκείνου δόξαν, ἦν αὐτῷ συνέβη καταλιπεῖν διὰ τὴν πρὸς τὸν θεὸν εὐσέβειαν, οὐ μιμησάμενος αὐτόν, καὶ ταῦτα δις αὐτῷ τοῦ θεοῦ κατὰ τοὺς ὕπνους φανέντος καὶ τὸν πατέρα μιμεῖσθαι παραι- 10 νέσαντος, ἀκλεῶς ἀπέθανεν.

ἦκεν οὖν εὐθύς ὁ προφήτης ὑπὸ τοῦ θεοῦ πεμφθεὶς, οὔτε λανθάνειν αὐτὸν ἐπὶ τοῖς παρανομήμασι λέγων οὔτ' ἐπὶ πολὺ χαιρήσειν τοῖς πραττομένοις ἀπειλῶν, ἀλλὰ ζῶντος μὲν οὐκ ἀφαιρεθήσεσθαι τὴν βασι- 15 λείαν, ἐπεὶ τῷ πατρὶ Δαυίδῃ τὸ θεῖον αὐτὸν ὑπέσχετο διάδοχον ποιήσειν ἐκείνου, τελευτήσαντος δὲ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ταῦτα διαθήσειν, οὐχ ἅπαντὰ μὲν τὸν λαὸν ἀποστήσας αὐτοῦ, δέκα μὲν φύλας παραδοὺς αὐτοῦ τῷ δούλῳ, δύο δὲ μόνας καταλιπὼν τῷ υἱῶν τοῦ Δαυίδου, δι' αὐτὸν ἐκείνου, ὅτι τὸν θεὸν ἠγάπησεν, καὶ διὰ τὴν πόλιν Ἱεροσόλυμα, ἐν ἣ ἡ ναὸν ἔχειν ἐβουλήθη.

ταῦτα ἀκούσας Σολομών ἤλγησε καὶ σφοδρῶς συν- 6 ἐχύθη, πάντων αὐτῷ σχεδὸν τῶν ἀγαθῶν, ἐφ' οἷς ζηλωτὸς ἦν, εἰς μεταβολὴν ἐρχομένων πονηράν. οὐ πολὺς 25 δὲ διῆλθε χρόνος ἀφ' οὗ κατήγγειλεν ὁ προφήτης αὐτῷ τὰ συμβησόμενα, καὶ πολέμιον ἐπ' αὐτὸν εὐθύς ἤγειρεν ὁ θεός, Ἀδερὸν μὲν ὄνομα, τὴν δ' αἰτίαν τῆς ἐχθρας λαβόντα τοιαύτην. παῖς οὗτος ἦν, Ἰδουμαῖος γένος, ἐκ βασιλικῶν σπερμάτων. καταστρεψαμένου δὲ τὴν Ἰδου- 30 μαίαν Ἰωάβου τοῦ Δαυίδου στρατηγοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἐν ἀκμῇ καὶ φέρειν ὅπλα δυναμένους διαφθείραν-τος μησὶν ἔξ, μόνος οὗτος φρυγῶν ἦκε πρὸς τὸν Φαραῶνα

τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα. ὃ δὲ φιλοφρόνως αὐτὸν ὑπο-
 δεξάμενος οἰκόν τε αὐτῷ δίδωσι καὶ χώραν εἰς διατρο-
 φήν, καὶ γενόμενον ἐν ἡλικίᾳ λίαν ἡγάπα, ὡς καὶ τῆς
 αὐτοῦ γυναικὸς αὐτῷ δοῦναι πρὸς γάμον τὴν ἀδελφήν,
 ὄνομα Θαφίνην, ἐξ ἧς υἱὸς αὐτῷ γενόμενος τοῖς τοῦ 5
 βασιλέως παισὶ συνανετράφη. ἀκούσας οὖν τὸν Δαυί-
 δου θάνατον ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τὸν Ἰωάβου, προσελθὼν
 ἐδεῖτο τοῦ Φαραῶνος ἐπιτρέπειν αὐτῷ βαδίξειν εἰς τὴν
 πατριδα. τοῦ δὲ βασιλέως ἀνακρίνουτος τίνας ἐνδεῆς
 ὦν ἢ τί παθῶν ἐσπούδακε καταλιπεῖν αὐτόν, ἐνοχλῶν 10
 πολλάκις καὶ παρακαλῶν τότε μὲν οὐκ ἀφείθη, κατ'
 ἐκείνον δὲ τὸν καιρὸν καθ' ὃν ἦδη Σολομῶνι τὰ πράγ-
 ματα κακῶς ἔχειν ἤρχετο διὰ τὰς προειρημένας παρα-
 νομίας καὶ τὴν ὀργὴν τὴν ἐπ' αὐτοῖς τοῦ θεοῦ, συγχω-
 ρήσαντος Φαραῶνος ὁ Ἄδελφος ἦκεν εἰς τὴν Ἰδουμαίαν. 15
 καὶ μὴ δυνηθεὶς αὐτὴν ἀποστήσαι τοῦ Σολομῶνος (κατ-
 εἶχετο γὰρ φρουραῖς πολλαῖς, καὶ οὐκ ἦν ἐλεύθερος δι'
 αὐτὰς οὐδ' ἐπ' ἀδείας ὁ νεωτερισμὸς) ἄρας ἐκείθεν εἰς
 τὴν Συρίαν ἀφίκετο. συμβαλὼν δ' ἐκεῖ τιμὴν Ῥαζάρφ
 μὲν τοῦνομα, τὸν δὲ τῆς Σωφηνῆς ἀποδεδρακότι βασι- 20
 λέα Ἀδράζαρον δεσπότην ὄντα, καὶ ληστεύοντι τὴν χώ-
 ραν, εἰς φιλίαν αὐτῷ συνάψας ἔχοντι περὶ αὐτὸν στί-
 φος ληστρικὸν ἀναβαίνει, καὶ κατασχὼν τὴν ἐκεῖ Συ-
 ρίαν βασιλεὺς αὐτῆς ἀποδείκνυται, καὶ κατατρέχων τὴν
 τῶν Ἰσραηλιτῶν γῆν ἐποίει κακῶς καὶ διήρπαξε Σολο- 25
 μῶνος ἔτι ζῶντος.

καὶ ταῦτα μὲν ἐκ τοῦ Ἀδέρου συνέβαινε πάσχειν
 7 τοὺς Ἐβραίους· ἐπιτίθεται δὲ Σολομῶνι καὶ τῶν ὁμο-
 φύλων τις Ἰεροβόαμος, υἱὸς Ναβαταίου, κατὰ προφη-
 τείαν πάλαι γενομένην αὐτῷ τοῖς πράγμασιν ἐπελίπας. 30
 παῖδα γὰρ αὐτὸν ὑπὸ τοῦ πατρὸς καταλειφθέντα καὶ
 ὑπὸ τῆ μητρὶ παιδευόμενον ὡς εἶδε γενναῖον καὶ τολ-

μηρὸν Σολομῶν ὄντα τὸ φρόνημα, τῆς τῶν τειχῶν οἰ-
 κοδομίας ἐπιμελητὴν κατέστησεν, ὅτε τοῖς Ἰεροσολύμοις
 τὸν κύκλον περιέβαλεν. οὕτω δὲ τῶν ἔργων προενόη-
 σεν ὥστε ὁ βασιλεὺς αὐτὸν ἀπεδέξατο καὶ γέρας αὐτῷ
 5 στρατηγίαν ἐπὶ τῆς Ἰωσήπου φυλῆς ἔδωκεν. ἀπερχο-
 μένῳ δὲ τῷ Ἰεροβοάμῳ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἐκ τῶν
 Ἰεροσολύμων συνήντησε προφήτης, ἐκ πόλεως μὲν Σιλῶ,
 Ἀχίας δὲ ὄνομα, καὶ προσαγορεύσας αὐτὸν ἀπήγαγεν ἐκ
 τῆς ὁδοῦ μικρὸν ἀπονεύσας εἰς τι χωρίον, εἰς ὃ μὴ
 10 παρῆν μηδὲ εἰς ἄλλος· σχίσας δ' εἰς δώδεκα φάρση τὸ
 ἱμάτιον ὅπερ ἦν αὐτὸς περιβεβλημένος, ἐκέλευσε τὸν
 Ἰεροβοάμον λαβεῖν τὰ δέκα, προειπὼν ὅτι ταῦτα ὁ θεὸς
 βούλεται, καὶ σχίσας τὴν Σολομῶνος ἀρχὴν τῷ παιδί
 μὲν τῷ τούτου, διὰ τὴν πρὸς Δαυίδην γενομένην ὁμο-
 15 λογίαν αὐτῷ, μίαν φυλὴν καὶ τὴν ἐξῆς αὐτῆς δίδωσι,
 "σοὶ δὲ τὰς δέκα, Σολομῶνος εἰς αὐτὸν ἐξαμαρτόντος
 καὶ ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς ἐκείνων θεοῖς αὐτὸν ἐκδεδα-
 κότος. εἰδὼς οὖν τὴν αἰτίαν δι' ἣν μετατίθησι τὴν αὐ-
 τοῦ γνώμην ἀπὸ Σολομῶνος ὁ θεός, δίκαιος εἶναι πειρῶ
 20 καὶ φύλαττε τὰ νόμιμα, προκειμένου σοι τῆς εὐσεβείας
 καὶ τῆς πρὸς τὸν θεὸν τιμῆς ἄθλου μεγίστου τῶν ἀπάν-
 των, γενήσεσθαι τηλικούτου ἡλίκου οἴσθα Δαυίδην γε-
 νόμενον."

ἐπαρθεὶς οὖν τοῖς τοῦ προφήτου λόγοις ὁ Ἰεροβόα- 8
 20 μος, φύσει θερμὸς ὢν νεανίας καὶ μεγάλων ἐπιθυμητῆς
 πραγμάτων, οὐκ ἠρέμει, γενόμενος δὲ ἐν τῇ στρατηγίᾳ
 καὶ μεμνημένος τῶν ὑπὸ Ἀχία δεδηλωμένων, ἀναπέ-
 θειν ἐπεχείρει τὸν λαὸν ἀφίστασθαι Σολομῶνος καὶ κι-
 νεῖν καὶ παρατάττειν εἰς αὐτὸν τὴν ἡγεμονίαν. μαθὼν
 30 δὲ τὴν διάνοιαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπιβουλήν ὁ Σολομῶν
 ἐξήτει συλλαβῶν αὐτὸν ἀνελεῖν. φθάσας δὲ τοῦτο γνῶ-
 ναι Ἰεροβόαμος πρὸς Σούσακον φεύγει τὸν Αἰγυπτίων

βασιλεία, και μέχρι τῆς Σολομῶνος τελευτῆς ἐκεῖ μέ-
 νας τό τε μηδέν ὑπ' αὐτοῦ παθεῖν ἐκέρδησε και τό τῆ
 βασιλεία φυλαχθῆναι. ἀποθνήσκει δὲ ὁ Σολομῶν ἡδη
 γηραιὸς ὢν, βασιλεύσας μὲν ὀγδοήκοντα ἔτη ζῆσας
 δὲ ἐνενηκοντα τέσσαρα, θάπτεται δὲ ἐν Ἱεροσολύμοις, ⁵
 ἅπαντας ὑπερβαλῶν εὐδαιμονία τε και πλούτῳ και φρο-
 νῆσει τοὺς βασιλεύσαντας, εἰ μὴ ὅσα γε πρὸς τὸ γῆρας
 ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀπατηθεὶς παρενόμησε· περὶ ὧν και
 τῶν δι' αὐτὰς κακῶν συμπεσόντων Ἑβραίοις εἰς και-
 ρὸν ἕτερον ἔδοξε μοι διασαφῆσαι. ¹⁰

⁸ μετὰ δὲ τὴν τοῦ Σολομῶνος τελευτὴν διαδεξαμένου
 τοῦ παιδὸς αὐτοῦ τὴν βασιλείαν Ῥοβοάμου, ὃς ἐκ γυ-
 ναικὸς Ἀμμωνίτιδος ὑπῆρχεν αὐτῷ γεγονώς, Νοομᾶς
 τοῦνομα, πέμψαντες εὐθύς εἰς τὴν Αἴγυπτον οἱ τῶν
 ὄχλων ἄρχοντες ἐκάλουν τὸν Ἱεροβοάμον. ἀφικόμενου ¹⁵
 δὲ πρὸς αὐτοὺς εἰς Σίιμα πόλιν και Ῥοβοάμος εἰς αὐ-
 τὴν παραγίνεται· ἐδέδοκτο γὰρ αὐτῷ ἐκέῖσε συνελ-
 θοῦσι τοῖς Ἰσραηλίταις ἀποδείξει αὐτὸν βασιλέα. προσ-
 ελθόντες οὖν οἱ τε ἄρχοντες αὐτῷ τοῦ λαοῦ και Ἱερο-
 βόαμος παρεκάλουν λέγοντες ἀνεῖναι τι τῆς δουλείας ²⁰
 αὐτοῖς και γενέσθαι χρηστότερον τοῦ πατρὸς· βαρὺν
 γὰρ ὑπ' ἐκεῖνῳ ζυγὸν αὐτοὺς ὑπενεγκεῖν, εὐνούστεροι
 δὲ ἔσεσθαι πρὸς αὐτὸν και ἀγαπήσειν τὴν δουλείαν διὰ
 τὴν ἐπιείκειαν ἢ διὰ τὸν φόβον. ὃ δὲ μετὰ τρεῖς ἡμέ-
 ρας εἰπὼν αὐτοῖς ἀποκρίνεσθαι περὶ ὧν ἀξιοῦσιν, ὑπο- ²⁵
 πτος μὲν εὐθύς γίνεται, μὴ παραχρῆμα ἐπινεύσας αὐ-
 τοῖς τὰ πρὸς ἠδονὴν· πρόχειρον γὰρ ἠξίουεν εἶναι τὸ
 χρηστὸν και φιλάνθρωπον, και ταῦτα ἐν νέῳ· ἐδόκει
 δ' ὅμως και τὸ βουλευσασθαι τοῦ μὴ παραντίκα ἀπει-
 πεῖν ἀγαθῆς ἐλπίδος ἔχεσθαι. ³⁰

² συγκαλέσας δὲ τοὺς πατρῷους φίλους, ἐσκοπεῖτο
 μετ' αὐτῶν ὁποῖαν δεῖ ποιήσασθαι τὴν ἀπόκρισιν πρὸς

τὸ πλῆθος. οἱ δ' ἄπερ εἰκὸς τοὺς εὐνοὺς και φύσιν
 ὄχλων εἰδότας, παρήνουν αὐτῷ φιλοφρόνως ὁμιλῆσαι
 τῷ λαῷ και δημοτικώτερον ἢ κατὰ βασιλείας ὄγκον·
 χειρώσεσθαι γὰρ οὕτως εἰς εὐνοίαν αὐτόν, φύσει τῶν
⁵ ὑψηλῶν ἀγαπῶντων τὸ προσηγῆς και τὸ παρὰ μικρὸν
 ἰσότημον τῶν βασιλέων. ὃ δ' ἀγαθὴν οὕτω και συμφέ-
 ρουσαν ἴσως μὲν πρὸς τὸ πᾶν, εἰ δὲ μὴ, πρὸς γε τὸν
 τότε καιρὸν ὅτ' ἔδει γενέσθαι βασιλέα, γνώμην ἀπε-
 στράφη, τοῦ θεοῦ ποιήσαντος, οἶμαι, κατακριθῆναι τὸ
¹⁰ συμφέρον ὑπ' αὐτοῦ. καλέσας δὲ τὰ μειράκια τὰ συν-
 τεθραμμένα και τὴν τῶν πρεσβυτέρων αὐτοῖς συμβου-
 λίαν εἰπὼν, τί δοκεῖ ποιεῖν αὐτοῖς ἐκέλευσε λέγειν. τὰ
 δέ (οὔτε γὰρ ἡ νεότης οὔτε ὁ θεὸς ἠφείει νοεῖν τὰ κρείτ-
 τω) παρήνεσαν ἀποκρίνεσθαι τῷ λαῷ τὸν βραχύτερον
¹⁵ αὐτοῦ δάκτυλον τῆς τοῦ πατρὸς ὀσφύος εἶναι παχύτε-
 ρον, και εἰ σκληρότητος ἐπειράθησαν ἐκείνου, πολὺ
 μᾶλλον αὐτοῦ λήψεσθαι πείραν δυσκόλου, και εἰ μᾶστι-
 ξιν αὐτοὺς ἐνουθέτει, σκορπίοις τοῦτο ποιήσειν αὐτὸν
 προσδοκᾶν. τούτοις ἠσθεῖς ὁ βασιλεύς, και δόξας προσ-
²⁰ ἤκειν τῷ τῆς ἀρχῆς ἀξιώματι τὴν ἀπόκρισιν, ὡς συνῆλ-
 θεν ἀκουσόμενον τὸ πλῆθος τῆ τρίτῃ τῶν ἡμερῶν, με-
 τεώρου τοῦ λαοῦ παντὸς ὄντος και τι λέγοντος ἀκοῦσαι
 τοῦ βασιλέως ἐσπουδακότος, οἰομένου δέ τι και φιλάν-
 θρωπον, τὴν τῶν μειρακίων αὐτοῖς συμβουλίαν, παρῆς
²⁵ τὴν τῶν φίλων, ἀπεκρίνατο. ταῦτα δ' ἐπράττετο κατὰ
 τὴν τοῦ θεοῦ βούλησιν, ἵνα λάβῃ τέλος ἃ προεφήτευ-
 σεν Ἀχίας.

πληγέντες δὲ ὑπὸ τῶν λόγων ὡς ὑπὸ σιδήρου και ³
 ἀλγήσαντες ὡς ἐπὶ πείρα τοῖς εἰρημένοις ἠγανάκτησαν,
³⁰ και μέγα πάντες ἐκβοήσαντες οὐκέτι οὐδὲν αὐτοῖς εἶναι
 συγγενὲς πρὸς Δαυίδην και τοὺς ἀπ' αὐτοῦ μετ' ἐκεί-
 νην ἔφασαν τὴν ἡμέραν· παραχωρεῖν δ' αὐτῷ μόνῳ

τὸν ναόν, ὃν ὁ πατήρ αὐτοῦ κατεσκεύασεν, εἰπόντες, καταλείψειν ἢ πείλῃσαν. οὕτω δ' ἔσχον πικρῶς καὶ τὴν ὀργὴν ἐτήρησαν ὡς πέμψαντος αὐτοῦ τὸν ἐπὶ τῶν φόρων Ἀδώραμον, ἵνα καταπραῦνῃ καὶ συγγνώμης τοῖς εἰρημένοις, εἴ τι προπετὲς ὑπὸ νεότητος καὶ δύσκολου ἦν ἐν αὐτοῖς, ποιήσεις μαλακωτέρους, οὐχ ὑπέμειναν, ἀλλὰ βαλόντες αὐτὸν λίθοις ἀπέκτειναν. τοῦτ' ἰδὼν Ῥοβοάμος, καὶ νομίσας αὐτὸν βεβλήσθαι τοῖς λίθοις οἷς τὸν ὑπηρέτην ἀπέκτεινεν αὐτοῦ τὸ πλῆθος, δείσας μὴ καὶ ἑρῶ πάθῃ τὸ δεινόν, ἐπιβάς εὐθύς ἐπὶ ἄρματος 10 ἔφυγεν εἰς Ἱεροσόλυμα. καὶ ἡ μὲν Ἰούδα φυλὴ καὶ ἡ Βενιαμίτις χειροτονοῦσιν αὐτὸν βασιλέα, τὸ δὲ ἄλλο πλῆθος ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας τῶν Δαυίδου παίδων ἀποστὰν τὸν Ἱεροβοάμον ἀπέδειξε τῶν πραγμάτων κύριον. Ῥοβοάμος δὲ ὁ Σολομώνος παῖς, ἐκκλησίαν ποιή- 15 σας τῶν δύο φυλῶν ἃς εἶχεν ὑπηκόους, οἷός τε ἦν λαβῶν ὀκτωκαίδεκα παρ' αὐτῶν στρατοῦ μυριάδας ἐπιλέκτους ἐξελεῖν ἐπὶ τὸν Ἱεροβοάμον καὶ τὸν λαόν, ὅπως πολεμήσας ἀναγκάσῃ δουλεύειν αὐτῶ. κωλυθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ θεοῦ διὰ τοῦ προφήτου ποιήσασθαι τὴν στρατείαν (οὐ 20 γὰρ εἶναι δίκαιον τοὺς ὁμοφύλους πολεμεῖν οὗτος ἔλεγε, καὶ ταῦτα κατὰ τὴν τοῦ θεοῦ πρόρρησιν τῆς τοῦ πλῆθους ἀποστάσεως γεγενημένης) οὐκέτ' ἐξῆλθε.

διηγήσομαι δὲ πρῶτον ὅσα Ἱεροβοάμος ὁ τῶν Ἰσραηλιτῶν βασιλεὺς ἐπραξεν, εἶτα δὲ τούτων ἐχόμενα 25 τὰ ὑπὸ Ῥοβοάμου τοῦ τῶν δύο φυλῶν βασιλέως γεγενημένα δηλώσομεν· φυλαχθεὶς γὰρ ἂν οὕτως ἄχρι πάντος τῆς ἱστορίας τὸ εὐτακτον.

4 ὁ τοίνυν Ἱεροβοάμος οἰκοδομήσας βασιλείου ἐν Σικίμη πόλει, ἐν ταύτῃ τὴν δίκαιαν εἶχε· κατεσκεύασε δὲ 30 καὶ ἐν Φανουήλ πόλει λεγομένη. μετ' οὐ πολὺ δὲ τῆς σκηνοπηγίας ἐορτῆς ἐνίστασθαι μελλούσης, λογισάμε-

νος ὡς ἂν ἐπιτρέψῃ τῷ πλῆθει προσκυνῆσαι τὸν θεὸν εἰς Ἱεροσόλυμα πορευθέντι καὶ ἐκεῖ τὴν ἐορτὴν διαγαγεῖν, μετανοῆσαν ἴσως καὶ δελεασθὲν ὑπὸ τοῦ ναοῦ καὶ τῆς θρησκείας τῆς ἐν αὐτῷ τοῦ θεοῦ καταλείψει μὲν 5 αὐτὸν προσχωρήσει δὲ τῷ πρώτῳ βασιλεῖ, καὶ κινδυνεύσει τούτου γενομένου τὴν ψυχὴν ἀποβαλεῖν, ἐπιτεχνᾶται τι τοιοῦτον. δύο ποιήσας θαμάεις χρυσᾶς καὶ οἰκοδομήσας ναῖσκους τοσοῦτους, ἓνα μὲν ἐν Βεθῆλῃ πόλει τὸν ἕτερον δὲ ἐν Δάνη (ἣ δ' ἔστι πρὸς ταῖς πηγαῖς 10 τοῦ μικροῦ Ἰορδάνου), τίθησι τὰς θαμάεις ἐν ἐκατέρῳ τῶν ἐν ταῖς προειρημέναις πόλεσι ναῖσκων· καὶ συγκαλέσας τὰς δέκα φυλὰς ἃν αὐτὸς ἤρχεν, ἐδημηγόρησε τούτους ποιησάμενος τοὺς λόγους. ἄνδρες ὁμόφυλοι, γινώσκειν ὑμᾶς νομίζω τοῦτο, ὅτι πᾶς τόπος ἔχει τὸν 15 θεόν, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἀποδεδειγμένον χωρίον ἐν ᾧ πάρεστιν, ἀλλὰ πανταχοῦ τε ἀκούει καὶ τοὺς θρησκεύοντας ἐφορᾷ. ὅθεν οὐ μοι δοκεῖ νῦν ἐπείγειν ὑμᾶς εἰς Ἱεροσόλυμα πορευθέντας εἰς τὴν τῶν ἐχθρῶν πόλιν μακρὰν οὕτως ὁδὸν προσκυνεῖν. ἄνθρωπος γὰρ κατε- 20 σκεύασε τὸν ναόν· πεποίηκα δὲ καὶ γὰρ δύο χρυσᾶς θαμάεις ἐπωνύμους τῷ θεῷ, καὶ τὴν μὲν ἐν Βεθῆλῃ πόλει καθιέρωσα τὴν δὲ ἐν Δάνη, ὅπως ὑμῶν οἱ τούτων ἔγγιστα τῶν πόλεων κατοικημένοι προσκυνήσωσιν εἰς 25 αὐτὰς ἀπερχόμενοι τὸν θεόν. ἀποδείξω δὲ τινὰς ὑμῖν καὶ ἱερεῖς ἐξ ὑμῶν καὶ Λευίτας, ἵνα μὴ χρεῖαν ἔχητε τῆς Λευίτιδος φυλῆς καὶ τῶν Ἀαρῶνος υἱῶν. ἀλλ' ὁ βουλόμενος ὑμῶν ἱερεὺς εἶναι προσενεγκάτω μόσχον τῷ θεῷ καὶ κριόν, ἃ καὶ τὸν πρῶτον ἱερεῖα φασὶν Ἀαρῶνα πεποιημέναι." ταῦτ' εἰπὼν ἐξηπάτησε τὸν λαὸν καὶ τῆς 30 πατρῶου θρησκείας ἀποστάντας ἐποίησε παραβῆναι τοὺς νόμους. ἀρχὴ κακῶν ἐγένετο τοῦτο τοῖς Ἑβραίοις καὶ

τοῦ πολέμου κρατηθέντας ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων αἰχμα-
λωσία περιπεσεῖν.
5 ἄλλα ταῦτα μὲν κατὰ χώραν δηλώσομεν· ἐνστάσης
δὲ τῆς ἑορτῆς ἑβδόμῃ μηνί, βουλόμενος καὶ αὐτὸς ἐν
Βεθλήθι ταύτην ἀγαγεῖν ὥσπερ ἐώρταζον καὶ αἱ δύο φυ- 5
λαὶ ἐν Ἱεροσολύμοις, οἰκοδομεῖ μὲν θυσιαστήριον πρὸ
τῆς δαμάλεως, γενόμενος δ' αὐτὸς ἀρχιερεὺς ἐπὶ τὸν
βωμὸν ἀναβαίνει σὺν τοῖς ἰδίοις ἱερεῦσι. μέλλοντος δ'
ἐπιφέρειν τὰς θυσίας καὶ τὰς ὀλοκαυτώσεις ἐν ὄψει τοῦ
λαοῦ παντός, παραγίνεται πρὸς αὐτὸν ἐξ Ἱεροσολύμων 10
προφήτης, Ἰαδῶν ὄνομα, τοῦ θεοῦ πέμπαντος, ὃς στα-
θεὶς ἐν μέσῳ τῷ πλήθει τοῦ βασιλέως ἀκούοντας εἶπε
τάδε, πρὸς τὸ θυσιαστήριον ποιούμενος τοὺς λόγους.
"ὁ θεὸς ἔσσεσθαι τινα προλέγει ἐκ τοῦ Δαβίδου γένους,
Ἰωσίου ὄνομα, ὃς ἐπὶ σοῦ θύσει τοὺς ψευδοἱερεῖς τοὺς 15
κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν γεννησομένους, καὶ τὰ ὄστα τῶν
λαοπλάνων τούτων καὶ ἀπατεάνων καὶ ἀσεβῶν ἐπὶ σοῦ
καύσει. ἵνα μὲντοι γε πιστεῦσωσιν οὔτοι τοῦθ' οὔτως
ἔξωσιν, σημεῖον αὐτοῖς προερωῶ γενησόμενον· ῥαγήσεται
τὸ θυσιαστήριον παραχοῆμα, καὶ πᾶσα ἡ ἐπ' αὐτοῦ πι- 20
μελὴ τῶν ἱερῶν ἐπὶ γῆν χυθήσεται." ταῦτ' εἰπόντος
τοῦ προφήτου παροξυνθεὶς ὁ Ἱεροβόαμος ἐξέτεινε τὴν
χεῖρα, κελεύων συλλαβεῖν αὐτόν. ἐκτεταμένη δ' ἡ χεὶρ
εὐθὺς παρεῖθη, καὶ οὐκέτ' ἴσχυεν αὐτὴν πρὸς ἑαυτὸν
ἀναγαγεῖν, ἀλλὰ νεναρκηκυῖαν καὶ νεκρὰν εἶχεν ἀπηρ- 25
τημένην. ἐρράγη δὲ καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ κατη-
νέχθη πάντα τὰ ἀπ' αὐτοῦ, καθὼς προεῖπεν ὁ προφή-
της. μαθὼν δὲ ἀληθῆ τὸν ἄνθρωπον καὶ θείαν ἔχοντα
πρόγνωσιν, παρεκάλεσεν αὐτὸν δεηθῆναι τοῦ θεοῦ
ἀναξωπυρῆσαι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ. καὶ ὁ μὲν ἰκέτευσε τὸν 30
θεὸν τοῦτ' αὐτῷ παρασχεῖν, ὃ δὲ τῆς χειρὸς τὸ κατὰ
φύσιν ἀπολαβούσης χείρων ἐπ' αὐτῇ τὸν προφήτην

παρεκάλει δειπνῆσαι παρ' αὐτῷ. Ἰαδῶν δ' ἔφησεν οὐχ
ὑπομένειν εἰσελθεῖν πρὸς αὐτόν, οὐδὲ γεύσασθαι ἄρ-
του καὶ ὕδατος ἐν ταύτῃ τῇ πόλει· τοῦτο γὰρ αὐτῷ τὸν
θεὸν ἀπειρηκέναι, καὶ τὴν ὁδὸν ἣν ἦλθεν, ὅπως μὴ δι'
5 αὐτῆς ποιήσῃται τὴν ὑποστροφὴν ἀλλὰ δι' ἄλλης, ἔφα-
σκε. τοῦτον μὲν οὖν ἐθαύμαζεν ὁ βασιλεὺς τῆς ἐγκρα-
τείας, αὐτὸς δ' ἦν ἐν φόβῳ, μεταβολὴν αὐτοῦ τῶν
πραγμάτων ἐκ τῶν προειρημένων οὐκ ἀγαθὴν ὑπονοῶν.
ἦν δὲ τις ἐν τῇ πόλει πονηρὸς πρεσβύτης ψευδο- 9
προφήτης, ὃν εἶχεν ἐν τιμῇ Ἱεροβόαμος, ἀπατάμενος
ὑπ' αὐτοῦ τὰ πρὸς ἡδονὴν λέγοντος. οὗτος τότε μὲν
κλινήρης ἦν διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ γήρωσ ἀσθένειαν, τῶν δὲ
παίδων αὐτῷ δηλωσάντων τὰ περὶ τοῦ παρόντος ἐξ Ἱε-
ροσολύμων προφήτου καὶ τῶν σημείων τῶν γενομένων,
10 καὶ ὡς παρεθεῖσαν αὐτῷ τὴν δεξιὰν Ἱεροβόαμος εὐξα-
μένου πάλιν ἐκείνου ζῶσαν ἀπολάβοι, δεισας μὴ παρευ-
δοκιμήσειεν αὐτὸν ὁ ξένος παρὰ τῷ βασιλεῖ καὶ πλείο-
νος ἀπολαύοι τιμῆς, προσέταξε τοῖς παισὶν εὐθὺς ἐπι-
στρώσασιν τὸν ὄνον ἔτοιμον πρὸς ἔξοδον αὐτῷ παρα- 20
σκευάσαι. τῶν δὲ σπευσάντων ὁ προσετάγησεν, ἐπιβὰς
ἐδίωξε τὸν προφήτην, καὶ καταλαβὼν ἀναπανόμενον
ὑπὸ δένδρῳ βαθεῖ καὶ σκιὰν ἔχοντι θρυγῶν εὐμεγέθους
ἠσπάσατο πρῶτον, εἶτα ἐμέμφετο μὴ παρ' αὐτὸν εἰσελ-
θόντα καὶ ξενίων μεταλαμβάνοντα. τοῦ δὲ φήσαντος κενω- 25
λῦσθαι πρὸς τοῦ θεοῦ γεύσασθαι παρὰ τινι τῶν ἐν ἐκεί-
νῃ τῇ πόλει, "ἀλλ' οὐχὶ παρ' ἐμοί" εἶπε "πάντως ἀπη-
γόρευκέ σοι τὸ θεῖον παραθέσθαι τράπεζαν. προφήτης
γὰρ εἰμι ἀγῶ καὶ τῆς αὐτῆς σοι κοινωνὸς πρὸς αὐτὸν
θηρησκείας, καὶ πάρεμι νῦν ὑπ' αὐτοῦ πεμφθεὶς ὅπως
30 ἀγάγω σε πρὸς ἐμαυτὸν ἐστιασόμενον." ὁ δὲ ψευσα-
μένῳ πεισθεὶς ἀνέστρεψεν. ἀριστῶντων δ' ἔτι καὶ φι-
λοφρονουμένων ὁ θεὸς ἐπιφαίνεται τῷ Ἰαδῶνι, καὶ

παραβάντα τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τιμωρίαν ὑπέξειν ἔλεγε,
 καὶ ποταπὴν ἐδήλου· λέοντα γὰρ αὐτῷ κατὰ τὴν ὁδὸν
 ἀπερχομένῳ συμβαλεῖν ἔφραζεν, ὅφ' οὐ διαφθαρήσε-
 σθαι καὶ τῆς ἐν τοῖς πατρώοις μνήμασι ταφῆς ἀμοιρή-
 σειν. ταῦτα δ' ἐρίνετο, οἶμαι, κατὰ τὴν τοῦ θεοῦ βού- 5
 λησιν, ὅπως μὴ προσέχοι τοῖς τοῦ Ἰαδῶνος λόγοις Ἰε-
 ροβοάμος, ἐληλεγμένῳ ψεύδει. πορευομένῳ τοίνυν τῷ
 Ἰαδῶνι πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα συμβάλλει λέων, καὶ κα-
 τασπάσας αὐτὸν ἀπὸ τοῦ κτήνους ἀπέκτεινε. καὶ τὸν
 μὲν ὄνον οὐδὲν ὄλως ἐβλαψε, παρακαθεζόμενος δὲ ἐφύ- 10
 λασσε κἀκείνου καὶ τὸ τοῦ προφήτου σῶμα, μέχρις οὗ
 τινὲς τῶν ὁδοιπόρων ἰδόντες ἀπήγγειλαν ἐλθόντες εἰς
 τὴν πόλιν τῷ ψευδοπροφήτῃ. ὁ δὲ τοὺς υἱοὺς πέμψας
 ἐκόμισεν εἰς τὴν πόλιν τὸ σῶμα καὶ πολυτελοῦς κηδείας
 ἤξιώσεν, ἐντειλάμενος τοῖς παισὶ καὶ αὐτὸν ἀποθανόντα 15
 σὺν ἐκείνῳ θάψαι, λέγων ἀληθῆ μὲν εἶναι πάντ' ὅσα
 προεφήτευσεν κατὰ τῆς πόλεως ἐκείνης καὶ τοῦ θυσια-
 στηρίου καὶ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ψευδοπροφητῶν, ὑβρι-
 σθήσεσθαι δ' αὐτὸς μετὰ τὴν τελευτὴν οὐδὲν σὺν ἐκεί-
 νῳ ταφείς, τῶν ὄστων οὐ γνωσθησομένων. κηδεύσας 20
 οὖν τὸν προφήτην καὶ ταῦτα ἐντειλάμενος τοῖς υἱοῖς,
 πονηρὸς ὢν καὶ ἀσεβὴς πρόσσεισι τῷ Ἱεροβοάμῳ καὶ "τί
 δὴ ποτ' ἐταράχθης" εἶπεν "ὑπὸ τῶν τοῦ ἀνοήτου λό-
 γων;" ὡς δὲ καὶ τὰ περὶ τὸ θυσιαστήριον αὐτῷ καὶ τὴν
 αὐτοῦ χεῖρα διηγῆσατο ὁ βασιλεὺς, θεῖον ἀληθῶς καὶ 25
 προφήτην ἄριστον ἀποκαλῶν, ἤρξατο ταύτην αὐτοῦ
 τὴν δόξαν ἀναλύειν κακουργῶν καὶ πιθανοῖς περὶ τῶν
 γεγεννημένων χρώμενος λόγοις βλάπτειν αὐτῶν τὴν ἀλή-
 θειαν. ἐπεχείρει γὰρ πείθειν αὐτὸν ὡς ὑπὸ κόπου μὲν
 ἢ χειρὸς αὐτῷ ναρκήσεις, βαστάζουσα τὰς θυσίας, εἴτ' 30
 ἀνεθεῖσα πάλιν εἰς τὴν αὐτῆς ἐπανέλθοι φύσιν, τὸ δὲ
 θυσιαστήριον ὃν καινὸν καὶ δεξάμενον θυσίας πολλὰς

καὶ μεγάλας φαγείη καὶ πέσοι διὰ βάρος τῶν ἐπενη-
 νεγμένων. ἐδήλου δ' αὐτῷ καὶ τὸν θάνατον τοῦ τὰ
 σημεῖα ταῦτα προειρηκότος, ὡς ὑπὸ λέοντος ἀπώλετο·
 οὕτως οὐδὲν οὔτ' εἶχεν οὔτ' ἐφθέρξατο προφήτου.
 5 ταῦτ' εἰπὼν πείθει τὸν βασιλέα, καὶ τὴν διάνοιαν αὐ-
 τοῦ τελέως ἀποστρέψας ἀπὸ τοῦ θεοῦ καὶ τῶν δικαίων
 καὶ δόσιων ἔργων ἐπὶ τὰς ἀσεβεῖς πράξεις παρώρμησεν.
 οὔτω δ' ἐξύβρισεν εἰς τὸ θεῖον καὶ παρενόμησεν ὡς
 οὐδὲν ἄλλο καθ' ἡμέραν ζητεῖν ἢ τί καινὸν καὶ μιαιώ-
 10 τερον τῶν ἤδη τετολυμένων ἐργάσεται.
 καὶ τὰ μὲν περὶ Ἱεροβοάμου ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν
 τούτοις ἡμῖν δεδηλώσθω· ὁ δὲ Σολομῶνος υἱὸς Ρο- 10
 βοάμος, ὁ τῶν δύο φυλῶν βασιλεὺς, ὡς προειρηκάμεν,
 ᾠκοδόμησεν πόλεις ὀχυράς τε καὶ μεγάλας Βηθλεὲμ καὶ
 15 Ἡταμὲ καὶ Θεκωὲ καὶ Βηθσοῦρ καὶ Σωχώ καὶ Ὀδο-
 λάμ καὶ Ἰπὰν καὶ Μάρισσαν καὶ Ζιφὰ καὶ Ἀδωραῖμ καὶ
 Λαχίς καὶ Ἀξηκὰ καὶ Σαραῖμ καὶ Ἡλῶμ καὶ Χεβρωῶνα.
 ταύτας μὲν ἐν τῇ Ἰουδα κληρουχία πρώτας ᾠκοδόμησε,
 κατεσκεύασε δὲ καὶ ἄλλας μεγάλας ἐν τῇ Βενιαμίτιδι
 20 κληρουχία. καὶ τειχίσας φρουράς τε κατέστησεν ἐν
 ἀπάσαις καὶ ἡγεμόνας, σιτόν τε πολὺν καὶ οἶνον καὶ
 ἔλαιον τὰ τε ἄλλα πρὸς διατροφὴν ἐν ἐκάστη τῶν πό-
 λεων θαυσιλῶς ἀπέθετο, πρὸς δὲ τούτοις θυροεὺς καὶ
 σειρομάστας εἰς πολλὰς μυριάδας. συνῆλθον δὲ οἱ παρὰ
 25 πᾶσι τοῖς Ἰσραηλίταις ἱερεῖς πρὸς αὐτὸν εἰς Ἱεροσό-
 λυμα καὶ Λευῖται, καὶ εἴ τινες ἄλλοι τοῦ πλήθους ἦσαν
 ἀγαθοὶ καὶ δίκαιοι, καταλιπόντες αὐτῶν τὰς πόλεις,
 ἵνα θρησκευῶσιν ἐν Ἱεροσολύμοις τὸν θεόν· οὐ γὰρ
 ἠδέως εἶχον προσκυνεῖν ἀναγκαζόμενοι τὰς δαμάλεις,
 30 ὡς Ἱεροβοάμος κατεσκεύασεν. καὶ ἠὔρησαν τὴν Ροβοά-
 μου βασιλείαν ἐπ' ἔτη τρία. γήμας δὲ συγγενῆ τινὰ
 καὶ τρεῖς ποιησάμενος ἐξ αὐτῆς παιδας, ἤγετο ὕστερον

καὶ τὴν ἐκ τῆς Ἀβεσαλώμων θυγατρὸς Θαμάρης, Μα-
 χάνην ὄνομα, καὶ αὐτὴν οὖσαν συγγενῆ· καὶ παῖς ἄρ-
 ρην ἐξ αὐτῆς αὐτῷ γίνεται, ὃν Ἀβίαν προσηγόρευσε.
 τέκνα δὲ εἶχε καὶ ἐξ ἄλλων γυναικῶν πλειόνων, πα-
 σῶν δὲ μᾶλλον ἔστερξε τὴν Μαχάνην. εἶχε δὲ τὰς μὲν 5
 νόμφ συνοικούσας αὐτῷ γυναικας ὀκτωκαίδεκα, παλλα-
 κὰς δὲ τριάκοντα· καὶ υἱοὶ μὲν αὐτῷ γερόνειςαν ὀκτώ
 καὶ εἴκοσι, θυγατέρες δὲ ἐξήκοντα. διάδοχον δ' ἀπέ-
 δειξε τῆς βασιλείας τὸν ἐκ τῆς Μαχάνης Ἀβίαν, καὶ
 τοὺς θησαυροὺς αὐτῷ καὶ τὰς ὀχυρωτάτας πόλεις ἐπί- 10
 στευσεν.

2 αἴτιον δ', οἶμαι, πολλάκις γίνεται κακῶν καὶ πα-
 ρανομίας τοῖς ἀνθρώποις τὸ τῶν πραγμάτων μέγεθος
 καὶ ἢ πρὸς τὸ βέλτιον αὐτῶν τροπή. τὴν γὰρ βασι-
 λείαν ἀυξανομένην οὕτω βλέπων Ῥοβόαμος εἰς ἀδίκους 15
 καὶ ἀσεβεῖς ἐξετράπη πράξεις καὶ τῆς τοῦ θεοῦ θρη-
 σκείας καταπεφρόνηκεν, ὡς καὶ τὸν ὑπ' αὐτῷ λαὸν
 μιμητὴν γενέσθαι τῶν ἀνομημάτων. συνδιαφθείρεται
 γὰρ τὰ τῶν ἀρχομένων ἦθη τοῖς τῶν ἡγεμόνων τρό-
 ποις, καὶ ὡς ἔλεγχον τῆς ἐκείνων ἀσελγείας τὴν αὐτῶν 20
 σωφροσύνην παραπέμπουτες ὡς ἀρετῇ τῇ κακίᾳ αὐτῶν
 ἔπονται· οὐ γὰρ ἔνεστιν ἀποδέχεσθαι δοκεῖν τὰ τῶν
 βασιλέων ἔργα μὴ ταῦτ' ἀπαιτῶντας. τοῦτο τοίνυν
 συνέβαινε καὶ τοῖς ὑπὸ Ῥοβοάμῳ τεταγμένοις, ἀσεβοῦν-
 τος αὐτοῦ καὶ παρανομοῦντος σπουδάζειν μὴ προσ- 25
 κρούσῃσι τῷ βασιλεῖ, θέλοντες εἶναι δίκαιοι. τιμωρὸν
 δὲ τῆς εἰς αὐτὸν ὕβρεως ὁ θεὸς ἐπιπέμπει τὸν τῶν Αἴ-
 γυπτίων βασιλέα Σούσακον· περὶ οὗ πλανηθεὶς Ἡρό-
 δοτος τὰς πράξεις αὐτοῦ Σεσώστρει προσάπτει. οὗτος
 γὰρ ὁ Σούσακος πέμπτῳ ἔτει τῆς Ῥοβοάμου βασιλείας 30
 ἐπιστρατεύεται μετὰ πολλῶν αὐτῷ μυριάδων· ἄρματα
 μὲν γὰρ αὐτῷ χίλια καὶ διακόσια τὸν ἀριθμὸν ἡκολού-

θει, ἱππέων δὲ μυριάδες ἕξ, πεζῶν δὲ μυριάδες τεσσα-
 ράκοντα. τούτων τοὺς πλείστους Αἴβυας ἐπήγετο καὶ
 Αἰθίοπας. ἐμβαλὼν οὖν εἰς τὴν χώραν τῶν Ἐβραίων
 καταλαμβάνεται τὰς ὀχυρωτάτας τῆς Ῥοβοάμου βα-
 5 σιλείας πόλεις ἀμαχητί, καὶ ταύτας ἀσφαλισάμενος
 ἔσχατον ἐπῆλθε τοῖς Ἱεροσολύμοις. ἐγκεκλεισμένου 3
 δὲ τοῦ Ῥοβοάμου καὶ τοῦ πλήθους ἐν αὐτοῖς διὰ τὴν
 Σουσακὸν στρατείαν καὶ τὸν θεὸν ἰκετευόντων δοῦναι
 νίκην καὶ σωτηρίαν, οὐκ ἔπεισαν τὸν θεὸν ταχθῆναι
 10 μετ' αὐτῶν. ὁ δὲ προφήτης Σαμαίας ἔφησεν αὐτοῖς
 τὸν θεὸν ἀπειλεῖν ἐγκαταλείπειν αὐτούς, ὡς καὶ αὐτοὶ
 τὴν θρησκείαν αὐτοῦ κατέλιπον. ταῦτ' ἀκούσαντες
 εὐθύς ταῖς ψυχαῖς ἀνέπεσον, καὶ μηδὲν ἔτι σωτήριον
 ὄρωντες ἐξομολογεῖσθαι πάντες ὥρμησαν ὅτι δικαίως 15
 αὐτοὺς ὁ θεὸς ὑπερόψεται, γενομένους περὶ αὐτὸν
 ἀσεβεῖς καὶ συγγέαντας τὰ νόμιμα. κατιδῶν δ' αὐτοὺς
 ὁ θεὸς οὕτω διακειμένους καὶ τὰς ἀμαρτίας ἀνόμολο-
 γουμένους, οὐκ ἀπολέσειν αὐτούς εἶπε πρὸς τὸν προ-
 20 φῆτην, ποιήσειν μέντοι γε τοῖς Αἰγυπτίοις ὑποχειρίους,
 ἵνα μάθῃσι πότερον ἀνθρώπῳ δουλεύειν ἔστιν ἀπο-
 νώτερον ἢ θεῷ. παραλαβὼν δὲ ὁ Σούσακος ἀμαχητί
 τὴν πόλιν, δεξαμένου Ῥοβοάμου διὰ τὸν φόβον, οὐκ
 ἐνέμεινε ταῖς γενομέναις συνθήκαις, ἀλλ' ἐσύλησε τὸ
 25 ἱερὸν καὶ τοὺς θησαυροὺς ἐξεκένωσε τοῦ θεοῦ καὶ
 τοὺς βασιλικούς, χρυσοῦ καὶ ἀργύρου μυριάδας ἀνα-
 ριθμήτους βαστάσας καὶ μηδὲν ὅλως ὑπολιπών. πε-
 ριεῖλε δὲ καὶ τοὺς χρυσοὺς θυροῦς καὶ τὰς ἀσπίδας,
 ὡς κατεσκεύασε Σολομῶν ὁ βασιλεὺς· οὐκ εἶασε δὲ
 οὐδὲ τὰς χρυσαῖς φαρέτρας, ὡς ἀνέθηκε Δαυίδης τῷ
 30 θεῷ, λαβὼν παρὰ τοῦ τῆς Σωφηνῆς βασιλέως. καὶ
 τοῦτο ποιήσας ἀνέστρεψεν εἰς τὰ οἴκεῖα. μέμνηται δὲ
 ταύτης τῆς στρατείας καὶ ὁ Ἀλικαρνασσεὺς Ἡρόδοτος,

περὶ μόνου τὸ τοῦ βασιλέως πλανηθεὶς ὄνομα, καὶ ὅτι ἄλλοις τε πολλοῖς ἐπῆλθεν ἔθνεσι καὶ τὴν Παλαιστίνην Συρίαν ἐδουλώσατο, λαβῶν ἀμαχητὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἐν αὐτῇ. φανερόν δ' ὅτι τὸ ἡμέτερον ἔθνος βούλεται δηλοῦν χειρωμένον ὑπὸ τοῦ Αἰγυπτίου. λέγει 5 γὰρ ὅτι στήλας κατέλειπεν ἐν τῇ τῶν ἀμαχητὶ παρδόντων αὐτοὺς αἰδοῖα γυναικῶν ἐγγράφας· Ῥοβόαμος δ' αὐτῷ παρέδωκεν ὁ ἡμέτερος βασιλεὺς ἀμαχητὶ τὴν πόλιν. φησὶ δὲ καὶ Αἰθίοπας παρ' Αἰγυπτίων μεμαθημένοι τὴν τῶν αἰδοίων περιτομὴν· "Φοίνικες γὰρ 10 καὶ Σύριοι οἱ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ὁμολογοῦσι παρ' Αἰγυπτίων μεμαθημένοι." δῆλον οὖν ἐστὶν ὅτι μηδένες ἄλλοι περιτέμνονται τῶν ἐν τῇ Παλαιστίνῃ Σύρων ἢ μόνοι ἡμεῖς.

ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἕκαστοι λεγέσασαν ὅ τι ἂν 15 αὐτοῖς δοκῇ· ἀναχωρήσαντος δὲ Σουσαίου, Ῥοβόαμος ὁ βασιλεὺς ἀντὶ μὲν τῶν χρυσέων θυρεῶν καὶ τῶν ἀσπίδων χάλκεα ποιήσας τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν παρέδωκε τοῖς τῶν βασιλείων φύλαξιν, ἀντὶ δὲ τοῦ μετὰ στρατηγίας ἐπιφανοῦς καὶ τῆς ἐν τοῖς πράγμασι λαμπρότητος 20 διάγειν ἐβασίλευσεν ἐν ἡσυχίᾳ πολλῇ καὶ δέει, πάντα τὸν χρόνον ἐχθρὸς ὢν Ἰεροβοάμῳ. ἐτελεύτησε δὲ βιώσας ἔτη πεντήκοντα καὶ ἑπτὰ, βασιλεύσας δ' αὐτῶν ἑπτακαίδεκα, τὸν τρόπον ἀλαξῶν ἀνὴρ καὶ ἀνόητος, καὶ διὰ τὸ μὴ προσέχειν τοῖς πατρῷοις φίλοις τὴν ἀρ- 25 χὴν ἀπολέσας. ἐτάφη δ' ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταῖς θήκαις τῶν βασιλείων. διεδέξατο δ' αὐτοῦ τὴν βασιλείαν ὁ υἱὸς Ἀβίας, ὄγδοον ἤδη καὶ δέκατον ἔτος Ἰεροβοάμου τῶν δέκα φυλῶν βασιλεύσαντος.

καὶ ταῦτα μὲν τοιοῦτον ἔσχε τέλος, τὰ δὲ περὶ Ἰερο- 30 βόαμον ἀκόλουθα τούτων ἔχομεν, πῶς κατέστρεψε τὸν βίον, διεξελθεῖν. οὗτος γὰρ οὐ διέλιπεν οὐδὲ ἠρέμη-

σεν εἰς τὸν θεὸν ἐξυβρίζων, ἀλλὰ καθ' ἡμέραν ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν ὄρων βωμοὺς ἀνιστὰς καὶ ἱερεῖς ἐκ τοῦ πλήθους ἀποδεικνύς διετέλει. ταῦτα δ' ἔμελλεν οὐκ εἰς 11 μακρὰν τὰ ἀσεβήματα καὶ τὴν ὑπὲρ αὐτῶν δίκην εἰς τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν καὶ πάσης αὐτοῦ τῆς γενεᾶς τρέψειν τὸ θεῖον. κάμνοντος δ' αὐτῷ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν τοῦ παιδός, ὃν Ὀβίμην ἐκάλου, τὴν γυναῖκα αὐτοῦ προσέταξε τὴν στολὴν ἀποθεμένην καὶ σχῆμα λαβοῦσαν ἰδιωτικὸν πορευθῆναι πρὸς Ἀχίαν τὸν προφήτην (εἶναι γὰρ θαναταστὸν ἄνδρα περὶ τῶν μελλόντων προειπεῖν· καὶ γὰρ περὶ τῆς βασιλείας αὐτῷ τούτου δεδηλωκέναι), παραγενομένην δ' ἐκέλευσε περὶ τοῦ παιδός ἀνακρίνειν ὡς ξένην εἰ διαφεύξεται τὴν νόσον. ἡ δὲ μετασχηματισαμένη, καθὼς αὐτῇ προσέτα- 15 ξεν ὁ ἀνὴρ, ἦγεν εἰς Σιλῶ πόλιν· ἐκεῖ γὰρ διέτριβεν ὁ Ἀχίας. καὶ μελλούσης εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ εἰσιέναι, τὰς ὄψεις ἡμαυρωμένου διὰ τὸ γῆρας, ἐπιφανεῖς ὁ θεὸς ἀμφοτέρω αὐτῷ μηνύει, τὴν τε Ἰεροβοάμου γυναῖκα πρὸς αὐτὸν ἀφιγμένην, καὶ τί δεῖ περὶ ὧν πάρεστιν ἀποκρινασθαι. παρούσης δὲ τῆς γυναικὸς εἰς τὴν οἰκίαν ὡς ἰδιώτιδος καὶ ξένης ἀνεβόησεν· "εἰσελθε, ὦ γύναι Ἰεροβοάμου. τί κρύπτεις σαντήν; τὸν γὰρ θεὸν οὐ λανθάνεις, ὃς ἀφιζομένην τέ μοι φανεῖς ἐδήλωσε καὶ προσέταξε τίνας ποιήσομαι τοὺς λόγους." ἀπελθοῦ- 20 σαν οὖν πρὸς τὸν ἄνδρα ἔφραξεν αὐτῷ ταῦτα λέγειν· "ἐπεὶ σε μέγαν ἐκ μικροῦ καὶ μηδὲν ὄντος ἐποίησα καὶ ἀποσχίσας τὴν βασιλείαν ἀπὸ τοῦ Δαβίδου γένους σοὶ ταύτην ἔδωκα, σὺ δὲ τούτων ἡμνημόνησας καὶ τὴν ἐμὴν θρησκείαν καταλιπὼν χωνευτοὺς θεοὺς κατα- 30 σκευάσας ἐτίμησας, οὕτω σε πάλιν καθαιρήσω καὶ πᾶν ἐξολοθρεύσω σου τὸ γένος καὶ κυσὶ καὶ ὄρονισι βορᾶν ποιήσω γενέσθαι. βασιλεὺς γὰρ ἐξεγείρεται τις

ὑπ' ἐμοῦ τοῦ λαοῦ παντός, ὃς οὐδὲν ἀπολείψει τοῦ Ἱεροβοάμου γένους. μεθέξει δὲ τῆς τιμωρίας καὶ τὸ πλῆθος ἐκπεσόν τῆς ἀγαθῆς γῆς καὶ διασπαρὲν εἰς τοὺς πέτραν Εὐφράτου τόπους, ὅτι τοῖς βασιλέως ἀσεβήμασι κατηκολούθησε καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ γενομένους προσ-
 5 ἐκύνει θεούς, τὴν ἐμὴν θυσίαν ἐγκαταλιπόν. σὺ δέ, ὦ γυναῖκα, ταῦτα ἀπαγγέλλουσα σπεῦδε πρὸς τὸν ἄνδρα. τὸν δὲ υἱὸν καταλήψῃ τεθνηκότα· σοὺ γὰρ εἰσιούσης εἰς τὴν πόλιν ἀπολείψει τὸ ζῆν αὐτόν. ταφῆσεται δὲ κλαυσθεῖς ὑπὸ τοῦ πλῆθους παντός, κοινῶ τιμηθεῖς
 10 πένθει· καὶ γὰρ μόνος τῶν ἐκ τοῦ Ἱεροβοάμου γένους ἀγαθὸς οὗτος ἦν." ταῦτα αὐτοῦ προφητεύσαντος ἐκ-
 15 πηδήσασα ἡ γυνὴ τεταραγμένη καὶ τῷ τοῦ εἰρημένου παιδὸς θανάτῳ περιαλγῆς, θρηνοῦσα διὰ τῆς ὁδοῦ καὶ τὴν μέλλουσαν τοῦ τέκνου κοπτομένη τελευτήν, ἀθλία
 20 τοῦ πάθους ἠπέριγετο κακοῖς ἀμηχάνοις, καὶ σπουδῆ ἀτυχεῖ μὲν χρωμένη διὰ τὸν υἱὸν (ἐμελλε γὰρ αὐτὸν ἐπειχθεῖσα θάπτον ὄψεσθαι νεκρόν) ἀναγκαίᾳ δὲ διὰ τὸν ἄνδρα. καὶ παραγενομένη τὸν μὲν ἐκπεπνευκότα, καθὼς εἶπεν ὁ προφήτης, ἦρε, τῷ δὲ βασιλεῖ πάντα
 25 ἀπήγγελλεν.

2 Ἱεροβοάμος δὲ οὐδενὸς τούτων φροντίσας, πολλὴν ἀθροίσας στρατιὰν ἐπὶ τὸν Ῥοβοάμου παῖδα, τῶν δύο φυλῶν τὴν βασιλείαν τοῦ πατρὸς διαδεξάμενον, Ἀβίαν ἐξεστράτευσε πολεμήσων· κατεφρόνει γὰρ αὐτοῦ διὰ
 25 τὴν ἡλικίαν. ὁ δ' ἀκούσας τὴν ἔφοδον τὴν Ἱεροβοάμου πρὸς αὐτὴν οὐ κατεπλάγη, γενομένος δ' ἐπάνω καὶ τῆς νεότητος τῷ φρονήματι καὶ τῆς ἐλπίδος τοῦ πολεμίου, στρατιὰν ἐπιλεξάμενος ἐκ τῶν δύο φυλῶν ἀπήντησε τῷ Ἱεροβοάμῳ εἰς τόπον τινα καλούμενον
 30 ὄρος Σεμαρών, καὶ στρατοπεδευσάμενος ἔγγυς αὐτοῦ τὰ πρὸς τὴν μάχην ἠτύρπιζεν. ἦν δ' ἡ δύναμις αὐ-

τοῦ μυριάδες τεσσαράκοντα, ἡ δὲ τοῦ Ἱεροβοάμου στρα-
 5 τία διπλασίον ἐκείνης. ὡς δὲ τὰ στρατεύματα πρὸς τὰ ἔργα καὶ τοὺς κινδύνους ἀντιπαρετάσσετο καὶ συ-
 10 βαλεῖν ἐμελλε, στὰς ἐφ' ὑψηλοῦ τινὸς τόπου Ἀβίας καὶ
 15 τῇ χειρὶ κατασείσας τὸ πλῆθος καὶ τὸν Ἱεροβοάμον ἀκούσαι πρῶτον αὐτοῦ μεθ' ἡσυχίας ἠξίωσε. γενομέ-
 20 νης δὲ σιωπῆς ἤρξατο λέγειν. "ὅτι μὲν τὴν ἡγεμονίαν ὁ θεὸς Δαυίδῃ καὶ τοῖς ἐκγόνοις αὐτοῦ κατένευσεν εἰς ἅπαντα χρόνον, οὐδ' ὑμεῖς ἀγνοεῖτε· θαυμάζω δὲ πῶς
 25 ἀποστάντες τοῦμοῦ πατρὸς τῷ δούλῳ Ἱεροβοάμῳ πρόσ-
 30 ἔθεσθε, καὶ μετ' ἐκείνου πάρεστε νῦν ἐπὶ τοὺς ὑπὸ τοῦ θεοῦ βασιλεύειν κειριμένους πολεμήσοντας καὶ τὴν ἀρχὴν ἀφαιρησόμενοι τὴν ὑπάρχουσαν. τὴν μὲν γὰρ πλείω μέχρη νῦν Ἱεροβοάμος ἀδίκως ἔχει· ἀλλ'
 35 οὐκ οἶμαι ταύτης αὐτὸν ἀπολαύσειν ἐπὶ πλείονα χρό-
 40 νον, ἀλλὰ δοῦς καὶ τοῦ παρεληλυθότος δίκην τῷ θεῷ παύσεται τῆς παρανομίας καὶ τῶν ὑβρεων, ἃς οὐ δια-
 45 λέλοιπεν εἰς αὐτὸν ὑβρίζων καὶ ταῦτα ποιεῖν ὑμᾶς ἀναπεικνῶς, οἳ μηδὲν ἀδικηθέντες ὑπὸ τοῦμοῦ πα-
 50 τρός, ἀλλ' ὅτι μὴ πρὸς ἡδονὴν ἐκκλησιάζων ὠμίλησεν, ἀνθρώπων πονηρῶν συμβουλίᾳ πεισθεῖς, ἐγκατέλιπετε
 55 μὲν τῷ δοκεῖν ὑπ' ὀργῆς ἐκείνου, ταῖς δ' ἀληθείαις αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ καὶ τῶν ἐκείνου νόμων ἀπεσπά-
 60 σατε. καίτοι συνεγνωκέναι καλῶς εἶχεν ὑμᾶς οὐ λόγων
 65 μόνον δυσκόλων ἀνδρὶ νέῳ καὶ δημαγωγίας ἀπίρῳ, ἀλλ' εἰ καὶ πρὸς τι δυσχερὲς ἢ νεότης αὐτὸν καὶ ἡ ἀμαθία τῶν πραττομένων ἐξῆγεν ἔργον, διὰ τε Σολο-
 70 μῶνα τὸν πατέρα καὶ τὰς εὐεργεσίας τὰς ἐκείνου· πα-
 75 ραίτησιν γὰρ εἶναι δεῖ τῆς τῶν ἐκγόνων ἀμαρτίας τὰς τῶν
 80 πατέρων εὐποιίας. ὑμεῖς δ' οὐδὲν τούτων ἐλογίσασθε οὔτε τότε οὔτε νῦν, ἀλλ' ἤκατε στρατὸς ἐφ' ἡμᾶς τοσοῦ-
 85 τος, τίνοι καὶ πεπιστευκῶς περὶ τῆς νίκης; ἢ ταῖς χρυσαῖς

δαμάλεσι καὶ τοῖς ἐπὶ τῶν ὄρῶν βωμοῖς, ἃ δείγματα τῆς ἀσεβείας ἐστὶν ὑμῶν, ἀλλ' οὐχὶ τῆς θρησκείας; ἢ τὸ πλῆθος ὑμᾶς εὐέλπιδας ἀπεργάζεται τὴν ἡμετέραν στρατιὰν ὑπερβάλλον; ἀλλ' οὐδ' ἠτίσουσιν ἰσχύος μυριάδων στρατοῦ μετ' ἀδικημάτων πολεμοῦντος· ἐν γὰρ 5 μόνῳ τῷ δικαίῳ καὶ τῷ πρὸς τὸ θεῖον εὐσεβεῖ τὴν βεβαιότητα ἐλπίδα τοῦ κρατεῖν τῶν ἐναντίων ἀποκείσθαι συμβέβηκεν, ἣτις ἐστὶ παρ' ἡμῖν τετηρηκόσιν ἐξ ἀρχῆς τὰ νόμιμα καὶ τὸν ἴδιον θεὸν σεβόμενοις, ὃν οὐ χεῖρες ἐποίησαν ἐξ ὕλης φθορῆς, οὐδ' ἐπίνοια πονηροῦ βασιλέως ἐπὶ τῇ τῶν ὄχλων ἀπάτῃ κατεσκεύασεν, ἀλλ' ὅς ἔργον ἐστὶν αὐτοῦ καὶ ἀρχὴ καὶ τέλος τῶν ἀπάντων. συμβουλευέω τοιγαροῦν ὑμῖν ἔτι καὶ νῦν μεταγυῶναι, καὶ λαβόντας ἀμείνω λογισμὸν παύσασθαι τοῦ πολεμεῖν, καὶ τὰ πάτρια καὶ τὸ προαγαγὸν ὑμᾶς 15 ἐπὶ τοσοῦτο μέγεθος εὐδαιμονίας γνωρίσαι."

3 ταῦτα μὲν Ἀβίας διελέχθη πρὸς τὸ πλῆθος· ἔτι δ' αὐτοῦ λέγοντος λάθρα τινὰς τῶν στρατιωτῶν ὁ Ἱεροβοάμος ἔπεμψε περικυκλωσόμενους τὸν Ἀβίαν ἐκ τινῶν οὐ φανερῶν τοῦ στρατοπέδου μερῶν. μέσου δ' 20 αὐτοῦ περιληφθέντος τῶν πολεμίων, ἡ μὲν στρατιὰ κατέδεισε καὶ ταῖς ψυχαῖς ἀνέπεσεν, ὁ δ' Ἀβίας παρῆθάρρυνε καὶ τὰς ἐλπίδας ἔχειν ἐν τῷ θεῷ παρεκάλει· τοῦτον γὰρ οὐ κεκυκλωσθαι πρὸς τῶν πολεμίων. οἱ δὲ ὁμοῦ πάντες ἐπικαλεσάμενοι τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ συμ- 25 μαχίαν, τῶν ἱερῶν τῇ σάλπιγγι σημηνάντων ἀλαλάξαντες ἐχώρησαν ἐπὶ τοὺς πολεμίους. καὶ τῶν μὲν ἔθρανε τὰ φρονήματα καὶ τὰς ἀκμὰς αὐτῶν ἐξέλυσεν ὁ θεός, τὴν δὲ Ἀβία στρατιὰν ὑπερτέραν ἐποίησεν. ὅσος γὰρ οὐδέποτε ἐμνημονεύθη φόνος ἐν πολέμῳ γερονέναι 30 οὔθ' Ἑλλήνων οὔτε βαρβάρων, τοσοῦτους ἀποκτείναντες τῆς Ἱεροβοάμου δυνάμεως θαυμαστὴν καὶ διαβόη-

τον νίκην παρὰ τοῦ θεοῦ λαβεῖν ἠξιώθησαν· πεντήκοντα γὰρ μυριάδας τῶν ἐχθρῶν κατέβαλον, καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν διήρπασαν τὰς ὀχυρωτάτας ἐλόντες κατὰ κράτος, τὴν τε Βεδήλην καὶ τὴν τοπαρχίαν αὐτῆς καὶ τὴν Ἰσανὰν καὶ τὴν τοπαρχίαν αὐτῆς. καὶ Ἱεροβοάμος μὲν οὐκέτι μετὰ ταύτην τὴν ἤτταν ἴσχυσεν, ἐφ' ὅσον Ἀβίας περιῆν χρόνον. τελευτᾷ δ' οὗτος ὀλίγου τῆ νίκη χρόνον ἐπιζήσας, ἔτη βασιλεύσας τρία, καὶ θάπτεται μὲν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταῖς προγονικαῖς θήκαις, 10 ἀπολείπει δὲ υἱοὺς μὲν δύο καὶ εἴκοσι, θυγατέρας δὲ ἑκαταίδεκα· πάντας δὲ τούτους ἐκ γυναικῶν δεκατεσσάρων ἐτεκνώσατο. διεδέξατο δ' αὐτοῦ τὴν βασιλείαν ὁ υἱὸς Ἀσανος καὶ ἡ μήτηρ τοῦ νεανίσκου, Μαχαία τοῦνομα. τούτου κρατοῦντος τῆς εἰρήνης ἀπέλαυσεν ἡ 15 χώρα τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐπὶ ἔτη δέκα.

καὶ τὰ μὲν περὶ Ἀβίαν τὸν Ῥοβοάμου τοῦ Σολο- 4 μῶνος οὕτω παρελήφαμεν· ἐτελεύτησε δὲ καὶ Ἱεροβοάμος ὁ τῶν δέκα φυλῶν βασιλεύς, ἄρξας ἔτη δύο καὶ εἴκοσι. διαδέχεται δ' αὐτὸν ὁ παῖς Νάδαβος, δευτέρου 20 ἔτους ἤδη τῆς βασιλείας Ἀσάνου διεληλυθότος. ἦρξε δὲ ὁ τοῦ Ἱεροβοάμου παῖς ἔτη δύο, τῷ πατρὶ τὴν ἀσέβειαν καὶ τὴν πονηρίαν ἐμφορῆς ὦν. ἐν δὲ τούτοις τοῖς δυσὶν ἔτεσι στρατευσάμενος ἐπὶ Γαβαθῶ πόλιν Παλαιστίνων οὔσαν, πολιορκία λαβεῖν αὐτὴν προσέμενεν. 25 ἐπιβουλευθεὶς δὲ ἐκεῖ ὑπὸ φίλου τινός, Βασάνου ὀνομα, Μαχείλου δὲ παιδός, ἀποθνήσκει· ὅς μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ τὴν βασιλείαν παραλαβὼν ἅπαν τὸ Ἱεροβοάμου γένος διέφθειρε. καὶ συνέβη κατὰ τὴν τοῦ θεοῦ προφητείαν τοὺς μὲν ἐν τῇ πόλει τῶν Ἱεροβοάμου συγγενῶν ἀποθανόντας ὑπὸ κυνῶν σπαραχθῆναι καὶ δαπανηθῆναι, τοὺς δ' ἐν τοῖς ἀγροῖς ὑπ' ὀρνίθων. 30 ὁ μὲν οὖν Ἱεροβοάμου οἶκος τῆς ἀσεβείας αὐτοῦ

12 καὶ τῶν ἀνομημάτων ἀξίαν ὑπέσχε δίκην· ὁ δὲ τῶν
 Ἱεροσολύμων βασιλεὺς Ἄσανος ἦν τὸν τρόπον ἄριστος
 καὶ πρὸς τὸ θεῖον ἀφορῶν, καὶ μηδὲν μῆτε πράττων
 μῆτ' ἐννοούμενος ὁ μὴ πρὸς τὴν εὐσέβειαν εἶχε καὶ τὴν
 τῶν νομίμων φυλακὴν τὴν ἀναφοράν. κατάρθωσε δὲ 5
 τὴν αὐτοῦ βασιλείαν, ἐκκόψας εἴ τι πονηρὸν ἦν ἐν αὐτῇ,
 καὶ καθαρθεύσας ἀπὸ πάσης κηλίδος. στρατοῦ δ' εἶχεν
 ἐπιλέκτων ἀνδρῶν, ὀπλισμένων θυρεῶ καὶ σειρομά-
 στη, ἐκ μὲν τῆς Ἰούδα φυλῆς μυριάδας τριάκοντα, ἐκ
 δὲ τῆς Βενιαμίνιδος ἀσπίδας φοροῦντων καὶ τοξοτῶν 10
 μυριάδας πέντε καὶ εἴκοσι. ἤδη δὲ αὐτοῦ δέκα ἔτη βα-
 σιλεύοντος στρατεύει μεγάλη δυνάμει Ζαραῖος ἐπ' αὐ-
 τόν, ὁ τῆς Αἰθιοπίας βασιλεὺς, ἐνενήκοντα μὲν πεζῶν
 μυριάσιν, ἰππέων δὲ δέκα, τριακοσίους δ' ἄρμασι. καὶ
 μέχρι πόλεως Μαρίσσης (ἔστι δ' αὕτη τῆς Ἰούδα φυ- 15
 λῆς) ἐλάσαντος αὐτοῦ μετὰ τῆς οἰκείας δυνάμεως ἀπήν-
 τησεν Ἄσανος· καὶ ἀντιπαρατάξας αὐτῷ τὴν στρατιάν
 ἐν τινι φάραγγι Σαφθα λεγομένῃ, τῆς πόλεως οὐκ
 ἄπωθεν, ὡς κατείδε τὸ τῶν Αἰθιοπῶν πλῆθος, ἀνα-
 βοήσας νίκην ἦται παρὰ τοῦ θεοῦ, καὶ τὰς πολλὰς ἐλεῖν 20
 μυριάδας τῶν πολεμίων· οὐδὲ γὰρ ἄλλω τινι θαρσή-
 σας ἔλεγεν ἢ τῇ παρ' αὐτοῦ βοηθείᾳ, δυναμένη καὶ
 τοὺς ὀλίγους ἀπεργάσασθαι κρείττους τῶν πλειόνων
 καὶ τοὺς ἀσθενεῖς τῶν ὑπερεχόντων, ἀπαντῆσαι πρὸς
 2 μάχην τῷ Ζαραῖῳ. ταῦτα λέγοντος Ἀσάνου νίκην 25
 ἐσημαίνεν ὁ θεός, καὶ συμβαλὼν μετὰ χαρᾶς τῶν προ-
 δεδηλωμένων ὑπὸ τοῦ θεοῦ πολλοὺς ἀποκτείνει τῶν
 Αἰθιοπῶν, καὶ τραπέντας εἰς φυγὴν ἐδίωξεν ἄχρι τῆς
 Γεραρίτιδος χώρας. ἀφήμενοι δὲ τῆς ἀναιρέσεως ἐπὶ
 τὴν διαρπαγὴν τῆς πόλεως ἐχώρησαν (ἦλω γὰρ ἡ Γε- 30
 ράρων) καὶ κατὰ τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν, ὡς πολὺν μὲν
 ἐκφορῆσαι χρυσὸν πολὺν δὲ ἄργυρον, λείαν τε πολλήν

ἀπαγαγεῖν, καμήλους καὶ ὑποζύγια καὶ βοσκημάτων
 ἀγέλας. Ἄσανος μὲν οὖν καὶ ἡ σὺν αὐτῷ στρατιὰ τοιαύ-
 την παρὰ τοῦ θεοῦ νίκην λαβόντες καὶ ὠφέλειαν ἀνέ-
 στρεφον εἰς Ἱεροσόλυμα, παραγενομένοις δὲ αὐτοῖς 5
 ἀπήντησε κατὰ τὴν ὁδὸν προφήτης Ἀζαρίας ὄνομα.
 οὗτος ἐπισχεῖν κελεύσας τῆς ὁδοιπορίας, ἤρξατο λέγειν
 πρὸς αὐτοὺς ὅτι ταύτης εἶεν τῆς νίκης παρὰ τοῦ θεοῦ τε-
 τυχηκότες, ὅτι δικαίους καὶ ὁσίους αὐτοὺς παρέσχον καὶ
 πάντα κατὰ τὴν βούλησιν τοῦ θεοῦ πεποιηκότας. ἐπι-
 10 μένουσι μὲν οὖν ἔφασκεν αἰεὶ τὸ κρατεῖν αὐτοὺς τῶν
 ἐχθρῶν καὶ τὸ ζῆν μετ' εὐδαιμονίας παρεῖεν τὸν
 θεόν, ἀπολιποῦσι δὲ τὴν θρησκείαν ἅπαντα τὰ τούτων
 ἐναντία συμβήσεσθαι, καὶ γενήσεσθαι χρόνου ἐκείνου
 ἐν ᾧ μηδεὶς ἀληθῆς εὐρεθήσεται προφήτης ἐν τῷ ἕμε-
 15 τέρω ὄχλῳ, οὐδὲ ἱερεὺς τὰ δίκαια χρηματίζων, ἀλλὰ
 καὶ αἱ πόλεις ἀνάστατοι γενήσονται καὶ τὸ ἔθνος κατὰ
 πάσης σπαρήσεται γῆς, ἐπηλυν βίον καὶ ἀλήτην βιωσό-
 μενον. καιρὸν δ' αὐτοῖς ἔχουσι συνεβούλευσεν ἀγαθοῖς
 γίνεσθαι καὶ μὴ φθονῆσαι τῆς εὐμενείας αὐτοῖς τοῦ
 20 θεοῦ. ταῦτ' ἀκούσας ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ λαὸς ἐχάρησαν
 καὶ πολλὴν πρόνοιαν ἐποιοῦντο κοινῇ τε πάντες καὶ
 κατ' ἰδίαν τοῦ δικαίου. διέπεμψε δ' ὁ βασιλεὺς καὶ
 τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ τῶν νομίμων ἐπιμελησομένους.
 καὶ τὰ μὲν Ἀσάνου τοῦ βασιλέως τῶν δύο φυλῶν 3
 25 ἐν τούτοις ὑπῆρχεν· ἐπάνειμι δὲ ἐπὶ τὸν τοῦ πλῆθους
 τῶν Ἰσραηλιτῶν βασιλέα Βασάνην, τὸν ἀποκτείναντα
 τὸν Ἱεροβοάμου υἱὸν Νάδαβον καὶ κατασχόντα τὴν
 ἀρχήν. οὗτος γὰρ ἐν Θαρσῇ πόλει διατρίβων καὶ ταύ-
 30 την οἰκητήριον πεποιημένος εἴκοσι μὲν ἐβασίλευσεν
 ἔτη καὶ τέσσαρα, πονηρὸς δὲ καὶ ἀσεβῆς ὑπὲρ Ἱεροβοά-
 μου καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ γενόμενος πολλὰ καὶ τὸ πλῆ-
 θος κακὰ διέθηκε καὶ τὸν θεὸν ἐξέβρισην. ὃς αὐτῷ

πέμψας Ἰηοῦν τὸν προφήτην προεῖπε διαφθερεῖν αὐ-
 τοῦ πᾶν τὸ γένος καὶ τοῖς αὐτοῖς οἷς καὶ τὸν Ἱεροβοά-
 μων κακοῖς περιέβαλεν οἶκον ἐξολέσειν, ὅτι βασιλεὺς
 ὑπ' αὐτοῦ γενόμενος οὐκ ἠμεῖψατο τὴν εὐεργεσίαν τῷ
 δικαίως προστῆναι τοῦ πλήθους καὶ εὐσεβῶς, ἅπερ
 αὐτοῖς πρῶτον τοῖς οὐσι τοιούτοις ἀγαθὰ, ἔπειτα τῷ
 θεῷ φίλα, τὸν δὲ κάκιστον Ἱεροβοάμον ἐμιμήσατο καὶ
 τῆς ψυχῆς ἀπολομένης τῆς ἐκείνου ζῶσαν ἐν αὐτῷ τὴν
 πονηρίαν ἐνεδέξατο. πείραν οὖν ἔξεν εἰκότως τῆς
 ὁμοίας συμφορᾶς αὐτὸν ἔλεγεν, ὅμοιον αὐτῷ γενόμενον.
 Βασάνης δὲ προακηκοῶς τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβήσε-
 σθαι κακὰ μεθ' ὅλης τῆς γενεᾶς ἐπὶ τοῖς τετολημέ-
 νοις, πρὸς τὸ λοιπὸν δέον ἠσυχάσαι, ἵνα μὴ μᾶλλον πο-
 νηρὸς δόξας ἀποδάνη, καὶ περὶ τῶν παρωχημένων ἐκ
 τοῦ τότε γοῦν μετανοῆσαι, ὅπως συγγνώμης παρὰ τοῦ
 θεοῦ τύχη, ὥσπερ οἱ προκειμένων αὐτοῖς ἄθλων, ἐπὶ
 περὶ τι σπουδάσωσιν, οὐ διαλείπουσι περὶ τοῦτο ἐνεργ-
 οῦντες, οὕτω καὶ Βασάνης, προειρηκότος αὐτῷ τοῦ
 προφήτου τὰ μέλλοντα, ὡς ἐπ' ἀγαθοῖς τοῖς μεγίστοις
 κακοῖς, ὀλέθρῳ γένους καὶ οἰκίας ἀπωλείᾳ, χείρων ἐρέ-
 νετο καὶ καθ' ἐκάστην ἡμέραν ὥσπερ ἀθλητῆς κακίας
 τοῖς περὶ ταύτην πόνους προσετίθει. καὶ τελευταῖον
 τὴν στρατιὰν παραλαβὼν πάλιν ἐπῆλθε πόλει τινὶ τῶν
 οὐκ ἀφανῶν, Ἀραμαθῶν τοῦνομα, σταδίου ἀπεχούσῃ
 Ἱεροσολύμων τεσσαράκοντα, καὶ καταλαβόμενος αὐτήν
 ἄχρῳ, προδιεγνωκῶς καταλιπεῖν ἐν αὐτῇ δύναμιν,
 ἵνα ἐκεῖθεν ὠρμημένοι τὴν Ἀσάνου βασιλείαν κακώ-
 σωσι.

4 φοβηθεὶς δὲ Ἄσανος τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ πολε-
 μίου, καὶ λογισάμενος ὡς πολλὰ διαθήσει κακὰ τὴν
 ὑπ' αὐτοῦ βασιλευμένην ἅπασαν ὁ καταλιφθεὶς ἐν
 Ἀραμαθῶνι στρατός, ἔπεμψε πρὸς τὸν Δαμασκηνῶν

βασιλεῖα πρέσβεις καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον, παρακαλῶν
 συμμαχίαν καὶ ὑπομιμνήσκων ὅτι καὶ πατρία φίλια
 πρὸς ἀλλήλους ἐστὶν αὐτοῖς. ὁ δὲ τῶν χρημάτων τὸ
 πλήθος ἀσμένως ἐδέξατο καὶ συμμαχίαν ἐποιήσατο
 πρὸς αὐτόν, διαλύσας τὴν πρὸς τὸν Βασάνην φιλίαν
 καὶ πέμψας εἰς τὰς ὑπ' αὐτοῦ βασιλευόμενας πόλεις
 τοὺς ἡγεμόνας τῆς ἰδίας δυνάμεως ἐκέλευσε κακοῦν
 αὐτάς. οἱ δὲ τὰς μὲν ἐνεπίμπρασαν τὰς δὲ διήρπασαν
 πορευθέντες, τὴν τε Ἀϊῶνα λεγομένην καὶ Δάνα καὶ
 Ἀβελλάνην καὶ ἄλλας πολλάς. ταῦτα ἀκούσας ὁ τῶν
 Ἰσραηλιτῶν βασιλεὺς τοῦ μὲν οἰκοδομεῖν καὶ ὀχυροῦν
 τὴν Ἀραμαθῶνα ἐπαύσατο, μετὰ δὲ σπουδῆς ὡς βοη-
 θήσων τοῖς οἰκειοῖς κακουμένοις ἀνέστρεψεν. Ἄσανος
 δὲ ἐκ τῆς παρεσκευασμένης ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὴν οἰκο-
 δομίαν ὕλης πόλεις ἀνήγειρεν ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ δύο
 καρτεράς· ἡ μὲν Γαβὰ ἐκαλεῖτο, ἡ δὲ Μασφά. καὶ
 μετὰ ταῦτα μὲν καιρὸν οὐκ ἔσχεν ὁ Βασάνης τῆς ἐπὶ
 Ἄσανον στρατείας· ἐφθάσθη γὰρ ὑπὸ τοῦ χρεῶν, καὶ
 θάπτεται μὲν ἐν Θαρσῇ πόλει, παραλαμβάνει δ' αὐτοῦ
 τὴν ἀρχὴν παῖς Ἥλανος. οὗτος ἄρχας ἐπ' ἔτη δύο τε-
 λευτᾶ, φονεύσαντος αὐτὸν ἐξ ἐπιβουλῆς Ζαμάρου τοῦ
 ἱππάρχου τῆς ἡμισείας τάξεως. κατενωχηθέντα γὰρ
 αὐτὸν παρὰ τῷ οἰκονόμῳ αὐτοῦ Ὀλοσα τοῦνομα πείσας
 ἐπιδραμεῖν τῶν ὑφ' αὐτὸν ἱππέων τινάς, ἀπέκτεινε δι'
 αὐτῶν μεμονωμένον τῶν περὶ αὐτὸν ὀπλιτῶν καὶ ἡγε-
 μόνων· οὗτοι γὰρ ἅπαντες περὶ τὴν πολιορκίαν τῶν
 Γαβαθῶν ἐγίνοντο τῆς Παλαιστίνων.

φονεύσας δὲ τὸν Ἥλανον ὁ ἱππαρχος Ζαμάρης αὐ-
 τὸς βασιλεύει, καὶ πᾶσαν τὴν Βασάνου γενεὰν κατὰ
 τὴν Ἰηοῦ προφητείαν διαφθείρει· τῷ γὰρ αὐτῷ τρό-
 πῳ συνέβη τὸν οἶκον αὐτοῦ πρόρριζον ἀπολέσθαι διὰ
 τὴν ἀσέβειαν ὡς καὶ τὸν Ἱεροβοάμου διαφθαρέντα γε-

γράφαιεν. ἡ δὲ πολιορκουσα τὴν Γαβαθώνην στρατιὰ
 πυθομένη τὰ περὶ τὸν βασιλέα, καὶ ὅτι Ζαμάρης ἀπο-
 κτείνων αὐτὸν ἔχει τὴν βασιλείαν, καὶ αὐτὴ τὸν ἡγού-
 μενον αὐτῆς Ἀμαρῖνον ἀπέδειξε βασιλέα, ὃς ἀπὸ τῆς
 Γαβαθώνης ἀναστήσας τὸν στρατὸν εἰς Θαρσὴν παρα- 5
 γίνεται τὸ βασίλειον, καὶ προσβαλὼν τῇ πόλει κατὰ
 κράτος αἰρεῖ. Ζαμάρης δὲ τὴν πόλιν ἰδὼν ἡρηλωμένην
 συνέφυγεν εἰς τὸ μυχαίτατον τῶν βασιλείων, καὶ ὑπο-
 πρήσας αὐτὸ συγκάτεκασεν αὐτόν, βασιλεύσας ἡμέρας
 ἐπτά. διέστη δ' εὐθύς ὁ τῶν Ἰσραηλιτῶν λαός, καὶ οἱ 10
 μὲν αὐτῶν Θαμναῖον βασιλεύειν ἤθελον, οἱ δὲ τὸν
 Ἀμαρῖνον. νικήσαντες δ' οἱ τοῦτου ἄρχειν ἀξιούντες
 ἀποκτείνουσι τὸν Θαμναῖον, καὶ παντὸς βασιλεύει ὁ
 Ἀμαρῖνος τοῦ ὄχλου. τριακοστῷ δὲ ἔτει τῆς Ἀσάνου
 βασιλείας ἤρξεν ὁ Ἀμαρῖνος ἔτη δώδεκα, τούτων τὰ 15
 μὲν ἕξ ἐν Θαρσῇ πόλει, τὰ δὲ λοιπὰ ἐν Σεμαρεῶνι λε-
 γομένη πόλει, ὑπὸ δὲ Ἑλλήνων Σεμαρεία καλουμένη.
 προσηγόρευσε δ' αὐτὴν αὐτὸς Σεμαρεῶνα ἀπὸ τοῦ τὸ
 ὄρος ἀποδομένου αὐτῷ, ἐφ' ᾧ κατεσκεύασε τὴν πόλιν,
 Σεμάρου. διέφερε δ' οὐδενὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ βασιλευ- 20
 σάντων ἢ τῶ χειρῶν αὐτῶν εἶναι· ἅπαντες γὰρ ἐξή-
 τουν πῶς ἀποστήσωσιν ἀπὸ τοῦ θεοῦ τὸν λαὸν τοῖς
 καθ' ἡμέραν ἀσεβήμασι, καὶ διὰ τοῦτο δι' ἀλλήλων
 αὐτούς ὁ θεὸς ἐποίησεν ἐλεῖν καὶ μηδένα τοῦ γένους
 ὑπολιπεῖν. ἐτελεύτησε δὲ καὶ οὗτος ἐν Σεμαρείᾳ· δια- 25
 δέχεται δ' αὐτὸν ὁ παῖς Ἀχαβος.

6 μαθεῖν δ' ἔστιν ἐκ τούτων ὅσην τὸ θεῖον ἐπιστρο-
 φὴν ἔχει τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, καὶ πῶς μὲν
 ἀγαπᾷ τοὺς ἀγαθοὺς, μισεῖ δὲ τοὺς μοχθηροὺς καὶ
 προορρίζους ἀπόλλυσιν. οἱ μὲν γὰρ τῶν Ἰσραηλιτῶν 30
 βασιλεῖς ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ διὰ τὰς παρανομίας καὶ τὰς
 ἀδικίας ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πολλοὶ κακῶς διαφθαρέντες

ἠρέθησαν, καὶ τὸ γένος αὐτῶν· ὁ δὲ τῶν Ἱεροσολύμων
 καὶ τῶν δύο φυλῶν βασιλεὺς Ἀσανος δι' εὐσέβειαν καὶ
 δικαιοσύνην εἰς μακρὸν καὶ εὐδαιμον ὑπὸ τοῦ θεοῦ
 προήχθη γῆρας, καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἔν ἄρξας ἔτος
 5 εὐμοίρως ἀπέθανε. τελευτήσαντος δ' αὐτοῦ διεδέξατο
 τὴν ἡγεμονίαν ὁ υἱὸς Ἰσσαφάτης, ἐκ γυναικὸς Ἀβίδας
 τοῦνομα γεγεννημένος. τοῦτον μιμητὴν Δαυίδου τοῦ
 προπάππου κατὰ τε ἀνδρείαν καὶ εὐσέβειαν ἅπαντες
 ἐν τοῖς ἔργοις ὑπέλαβον.

10 ἀλλὰ τὰ περὶ μὲν τούτου τοῦ βασιλέως οὐ νῦν κα-
 τεπεῖγει λέγειν· ὁ δὲ Ἀχαβος ὁ τῶν Ἰσραηλιτῶν βασι- 13
 λεὺς κατόκει μὲν ἐν Σεμαρείᾳ, τὴν δ' ἀρχὴν κατέσχευεν
 ἕως ἑτῶν εἰκοσι καὶ δύο, μηδὲν κινήσας τῶν πρὸ αὐ-
 τοῦ βασιλείων εἰ μὴ ὅσα γε πρὸς τὸ χεῖρον καθ' ὑπερ-
 15 βολὴν πονηρίας ἐπενόησεν, ἅπαντα δ' αὐτῶν τὰ κα-
 κουργήματα καὶ τὴν πρὸς τὸ θεῖον ὕβριν ἐκμιμησάμε-
 νος, καὶ μάλιστα τὴν Ἱεροβοάμου ζηλώσας παρανομίαν.
 καὶ γὰρ οὗτος δαμάλεις τὰς ὑπ' ἐκείνου κατασκευα-
 σθείσας προσεκύνησε, καὶ τούτοις ἄλλα παράδοξα προσ-
 20 εμηχανήσατο. ἔργηκε δὲ καὶ γυναῖκα, θυγατέρα μὲν
 Ἰθωβάλου τοῦ Τυρίων καὶ Σιδωνίων βασιλέως, ἣ
 Ἰεξαβέλη ἦν ὄνομα, ἀφ' ἧς τοὺς ἰδίους αὐτῆς θεοὺς
 προσκυνεῖν ἔμαθεν. ἦν δὲ τὸ γύναιον δραστήριόν τε
 καὶ τολμηρόν, εἰς τὸσαύτην δ' ἀσέλγειαν καὶ μανίαν
 25 προέπεσεν ὥστε καὶ ναὸν τῷ Τυρίων θεῷ, ὃν Βῆλον
 προσαγορεύουσιν, ἐκοδόμησε καὶ ἄλλος παντοίων δέν-
 δρων κατεφύτευσε. κατέστησε δὲ καὶ ἱερεῖς καὶ ψευ-
 δοπροφήτας τούτῳ τῷ θεῷ. καὶ αὐτὸς δ' ὁ βασιλεὺς
 πολλοὺς τοιοῦτους περὶ αὐτὸν εἶχεν, ἀνοία καὶ πονηρία
 30 πάντας ὑπερβεβληκῶς τοὺς πρὸ αὐτοῦ.

προφήτης δὴ τις τοῦ μεγίστου θεοῦ, ἐκ πόλεως 2
 Θεσβώνης τῆς Γαλααθτιδος χώρας, προσελθὼν Ἀχά-

βω προλέγειν αὐτῷ τὸν θεὸν ἔφασκε μήτε ὕσειν αὐτὸν ἐν ἐκείνοις τοῖς ἔτεσι μήτε θρόσον καταπέμψειν εἰς τὴν χώραν, εἰ μὴ φανέντος αὐτοῦ. καὶ τούτοις ἐπομόσας ἀνεχώρησεν εἰς τὰ πρὸς νότον μέρη, ποιούμενος παρὰ χειμῶρον τιλὴ τὴν διατριβὴν, ἔξ οὗ καὶ τὸ ποτὸν εἶχε· 5 τὴν γὰρ τροφὴν αὐτῷ καθ' ἡμέραν κόρακες προσέφερον. ἀναξηρανθέντος δὲ τοῦ ποταμοῦ δι' ἀνομβρίαν, εἰς Σαρφθα πόλιν οὐκ ἄπωθεν τῆς Σιδῶνος καὶ Τύρου (μεταξὺ γὰρ κεῖται) παραγίνεται, τοῦ θεοῦ κελεύσαντος· εὐρήσειν γὰρ ἐκεῖ γυναῖκα χήραν, ἣτις αὐτῷ 10 παρέξει τροφάς. ὣν δ' οὐ πόρρω τῆς πύλης ὄρα γυναῖκα χερυῆτιν ξυλιζομένην. τοῦ δὲ θεοῦ δηλώσαντος ταύτην εἶναι τὴν μέλλουσαν αὐτὸν διατρέφειν, προσελθὼν ἠσπάσατο καὶ κομίσει ὕδωρ παρεκάλεισεν, ὅπως 15 πῖν, καὶ πορευομένης μετακαλεσάμενος καὶ ἄρτον ἐνεγκεῖν ἐκέλευσε. τῆς δ' ὁμοσάσης μηδὲν ἔχειν ἔνδον ἢ μίαν ἀλεύρου θράκα καὶ ὀλίγον ἔλαιον, πορεύεσθαι δὲ συνειλεχυῖαν τὰ ξύλα ἵνα φυράσασα ποιήσῃ αὐτῇ καὶ τῷ τέκνῳ ἄρτον, μεθ' ὃν ἀπολείσθαι λιμῷ δαπανηθέντα μηκέτι μηδενὸς ὄντος ἔλεγεν, "ἀλλὰ θαρσοῦσα" 20 εἶπεν "ἄπιθι, καὶ τὰ κρείσσω προσδοκῶσα, καὶ ποιήσασα πρῶτον ἐμοὶ βραχὺν κόμισον. προλέγω γὰρ σοι μηδέποτε ἐπιλείψειν ἀλεύρων ἐκεῖνο τὸ ἄγγος, μηδ' ἔλαιον τὸ κεράμιον, μέχρις οὗ ἂν ὕσῃ ὁ θεός." ταῦτ' εἰπόντος τοῦ προφήτου, παραγενομένη πρὸς αὐτὸν 25 ἐποίησε τὰ εἰρημένα, καὶ αὐτὴ τε ἔσχε καὶ τῷ τέκνῳ ἐχορήγει τὴν διατροφήν καὶ τῷ προφήτῃ. ἐπέλιπε δ' οὐδὲν αὐτοῦς τούτων ἄχρις οὗ καὶ ὁ ἀύχμος ἐπαύσατο. μέμνηται δὲ τῆς ἀνομβρίας ταύτης καὶ Μένανδρος ἐν ταῖς Ἰθωβάλου τοῦ Τυρίων βασιλείας πράξεσι, λέγων 30 οὕτως "ἄβροχία τε ἐπ' αὐτοῦ ἐγένετο, ἀπὸ τοῦ Ὑπερβερεταίου μηνὸς ἕως τοῦ ἐχομένου ἔτους τοῦ Ὑπερβε-

ρεταίου. λιτεῖαν δ' αὐτοῦ ποιησαμένου, κεραννοὺς ἱκανοὺς βεβλημένα. οὗτος πόλιν Βότρυν ἔκτισε τὴν ἐπὶ Φοινίκῃ καὶ Αὐζαν τὴν ἐν Λιβύῃ."

καὶ ταῦτα μὲν δηλῶν τὴν ἐπ' Ἀχάβου γενομένην 5 ἀνομβρίαν (κατὰ γὰρ τοῦτον καὶ Ἰθώβαλος ἐβασίλευσε Τυρίων) ὁ Μένανδρος ἀναγέγραφεν· ἡ δὲ γυνὴ περὶ 3 ἧς πρὸ τούτων εἶπομεν, ἢ τὸν προφήτην διατρέφουσα, τοῦ παιδὸς αὐτῇ καταπεσόντος εἰς νόσον ὡς καὶ τὴν ψυχὴν ἀφεῖναι καὶ δόξαι νεκρὸν, ἀνακλαιομένη καὶ ταῖς 10 χερσὶν αὐτὴν αἰκίζομένη, καὶ φωνὰς οἴας ὑπηγόρευε τὸ πάθος ἀφιείσα, κατητιᾶτο τῆς παρ' αὐτὴν παρουσίας τὸν προφήτην ὡς ἐλέγξαντα τὰς ἀμαρτίας αὐτῆς, καὶ διὰ τοῦτο τοῦ παιδὸς τετελευτηκότος. ὁ δὲ παρεκελεύετο θαρρεῖν καὶ παραδοῦναι τὸν υἱὸν αὐτῆς· ζῶντα 15 γὰρ αὐτὸν ἀποδώσειν. παραδούσης οὖν βαστάσας εἰς τὸ δωμάτιον ἐν ᾧ διέτριβεν αὐτός, καὶ καταθεὶς ἐπὶ τῆς κλίνης, ἀνεβόησε πρὸς τὸν θεὸν οὐ καλῶς ἀμείψασθαι τὴν ὑποδεξαμένην καὶ θρέψασαν, τὸν υἱὸν αὐτῆς ἀφαιρησόμενον, ἐδεῖτό τε τὴν ψυχὴν εἰσπέμψαι πάλιν τῷ 20 παιδί καὶ παρασχεῖν αὐτῷ τὸν βίον. τοῦ δὲ θεοῦ κατοικτειρήσαντος μὲν τὴν μητέρα, βουληθέντος δὲ καὶ τῷ προφήτῃ χαρίσασθαι τὸ μὴ δόξαι πρὸς αὐτὴν ἐπὶ κακῷ παρεῖναι, παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἀνεβίωσεν. ἡ δ' εὐχαρίστει τῷ προφήτῃ, καὶ τότε σαφῶς ἔλεγε μεμα- 25 θημένα ὅτι τὸ θεῖον αὐτῷ διαλέγεται.

χρόνου δ' ὀλίγου διελθόντος παραγίνεται πρὸς 4 Ἀχάβον τὸν βασιλέα κατὰ βούλησιν τοῦ θεοῦ, δηλώσων αὐτῷ τὸν γενησόμενον υἱετόν. λιμὸς δὲ τότε κατεῖχε τὴν χώραν ἅπασαν καὶ πολλὴ τῶν ἀναγκαίων ἀπορία, ὡς 30 μὴ μόνον ἀνθρώπους αὐτῶν σπανίζειν, ἀλλὰ καὶ τὴν γῆν μὴ ὅσα τοῖς ἵπποις καὶ τοῖς ἄλλοις κτήνεσι πρὸς νομὴν ἔστι χρήσιμα διὰ τὴν ἀνομβρίαν ἀναδιδόμει. τὸν

οὖν ἐπιμελούμενον αὐτοῦ τῶν κτημάτων ὁ βασιλεὺς καλέσας Ὠβεδίαν, ἀπιέναι βούλεσθαι πρὸς αὐτὸν εἶπεν ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων καὶ τοὺς χειμάρρους, ἵν' εἴπου παρ' αὐτοῖς εὐρεθῆι πόα, ταύτην εἰς τροφήν ἀμυσάμενοι τοῖς κτήνεσιν ἔχωσι, καὶ περιπέμψαντα κατὰ 5 πᾶσαν τὴν οἰκουμένην τοὺς ζητήσοντας τὸν προφήτην Ἥλιαν οὐχ ἠύρημένοι. συνέπεσθαι δὲ ἐκέλευσε κἀκεῖνον αὐτῷ. δόξαν οὖν ἔξορμᾶν αὐτοῦς, μερισάμενοι τὰς ὁδοὺς ὅ τε Ὠβεδίας καὶ ὁ βασιλεὺς ἀπήεσαν ἕτερος ἐτέρων τῶν ὁδῶν. συνεβεβήκει δέ, καθ' ὃν Ἰεξαβέλη ἡ 10 βασίλισσα καιρὸν τοὺς προφήτας ἀπέκτεινε, τοῦτον ἐκατὸν ἐν τοῖς ὑπογείοις σπηλαίοις κρύψαι προφήτας, καὶ τρέφειν αὐτοὺς ἄρτον χορηγοῦντα μόνον καὶ ὕδωρ. μονωθέντι δ' αὐτῷ ἀπὸ τοῦ βασιλέως Ὠβεδία συνήντησεν αὐτῷ ὁ προφήτης Ἥλιος· καὶ πυθόμενος παρ' αὐ- 15 τοῦ τίς εἶη καὶ μαθὼν προσεκύνησεν αὐτόν. ὁ δὲ πρὸς τὸν βασιλέα βαδίζειν ἐκέλευσε καὶ λέγειν ὅτι παρεῖη πρὸς αὐτόν. ὁ δέ, τί κακὸν ὑπ' αὐτοῦ πεπονθότα πρὸς τὸν ἀποκτεῖναι ζητοῦντα καὶ πᾶσαν ἐρευνήσαντα γῆν πέμπειν αὐτόν ἔλεγεν, ἢ τοῦτ' ἀγνοεῖν αὐτόν ὅτι μη- 20 δένα τόπον κατέλιπεν εἰς ὃν οὐκ ἀπέστειλε τοὺς ἀνάξοντας, εἰ λάβοιεν, ἐπὶ θανάτῳ; καὶ γὰρ εὐλαβεῖσθαι πρὸς αὐτὸν ἔφρασκε, μὴ τοῦ θεοῦ φανέντος αὐτῷ πάλιν εἰς ἄλλον ἀπέλθῃ τόπον, εἶτα διαμαρτῶν αὐτοῦ πέμψαντος τοῦ βασιλέως καὶ μὴ δυναμένου εὐρεῖν ὅπου 25 ποτ' εἶη γῆς, ἀποθάνῃ. προνοεῖν οὖν αὐτοῦ τῆς σωτηρίας παρεκάλει, τὴν περὶ τοὺς ὁμοτέχνους αὐτοῦ σπουδὴν λέγων, ὅτι σώσειεν ἑκατὸν προφήτας, Ἰεξαβέλης πάντας τοὺς ἄλλους ἀνηρηκυίας, καὶ ἔχοι κεκοιμημένους αὐτοὺς καὶ τρεφομένους ὑπ' αὐτοῦ. ὁ δὲ μηδὲν 30 δεδιότα βαδίζειν ἐκέλευε πρὸς τὸν βασιλέα, δὸς αὐτῷ πίστει ἐνόρκους ὅτι πάντως κατ' ἐκείνην Ἀχάβφ φα-

νήσεται τὴν ἡμέραν. μηνύσαντος δὲ τῷ βασιλεῖ τοῦ 5 Ὠβεδίου τὸν Ἥλιαν, ὑπήντησεν ὁ Ἀχάβος, καὶ ἤρετο μετ' ὀργῆς εἰ αὐτὸς εἶη ὁ τὸν Ἐβραίων λαὸν κακώσας καὶ τῆς ἀκαρπίας αἵτιος τῇ γῇ γενόμενος. ὁ δ' οὐδὲν 5 ὑποθαπεύσας αὐτόν εἶπεν ἅπαντα τὰ δεινὰ πεποιημέ- ναι καὶ τὸ γένος αὐτοῦ, ξενικὸς εἰσενηνοχότα τῇ χώρᾳ θεοὺς καὶ τούτους σέβοντα, τὸν ἴδιον αὐτῶν, ὅς μόνος ἐστὶ θεός, ἀπολελοιπότα, καὶ μηδεμίαν ἔτι πρόνοιαν αὐ- τοῦ ποιούμενον. νῦν μέντοι γε ἀπελθόντα ἐκέλευε 10 πάντα τὸν λαὸν εἰς τὸ Καρμήλιον ὄρος ἀθροῖσαι πρὸς αὐτόν, καὶ τοὺς προφήτας αὐτοῦ καὶ τῆς γυναικός, εἰ- πῶν ὅσοι τὸν ἀριθμὸν εἶησαν, καὶ τοὺς τῶν ἄλλων προφήτας, ὡς τετρακοσίους τὸ πλῆθος ὄντας. ὡς δὲ συνέδραμον πάντες εἰς τὸ προειρημένον ὄρος Ἀχάβου 15 διαπέμψαντος, σταθεὶς αὐτῶν ὁ προφήτης Ἥλιος με- ταξὺ, μέχρι πότε διηρημένους αὐτοὺς τῇ διανοίᾳ καὶ ταῖς δόξαις οὕτω βιώσειν ἔφρασκε. νομίσαντας μὲν γὰρ τὸν ἐγγώριον θεὸν ἀληθῆ καὶ μόνον ἔπεσθαι τούτῳ καὶ ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ παρήγει, μηδὲν δὲ τοῦτον ἠγρομέ- 20 νους, ἀλλὰ περὶ τῶν ξενικῶν ὑπειληφότας ὡς ἐκείνους δεῖ θρησκεινεῖν, αὐτοῖς συνεβούλευε κατακολουθεῖν. τοῦ δὲ πλῆθους μηδὲν πρὸς ταῦτα ἀποκρινομένου, ἠξίω- σεν Ἥλιος, πρὸς διάπειραν τῆς τε τῶν ξενικῶν θεῶν ἰσχύος καὶ τῆς τοῦ ἰδίου, μόνος ὢν αὐτοῦ προφήτης, 25 ἐκείνων δὲ τετρακοσίους ἐχόντων, λαβεῖν αὐτὸς τε βοῦν καὶ ταύτην θύσας ἐπιθεῖναι τοῖς ξύλοις, πυρὸς οὐχ ὑφαφθέντος, κἀκεῖνους ταῦτα ποιήσαντας ἐπικαλέσα- σθαι τοὺς ἰδίους θεοὺς ἀνακαῦσαι τὰ ξύλα· γενομένου γὰρ τούτου μαθήσεσθαι τότε τὴν ἀληθῆ φύσιν τοῦ θεοῦ. 30 ἄρεσάσης δὲ τῆς γνώμης ἐκέλευσεν Ἥλιος τοὺς προφή- τας ἐκλεξαμένους βοῦν πρῶτους τε θῦσαι καὶ τοὺς αὐ- τῶν ἐπικαλέσασθαι θεοὺς. ἐπεὶ δ' οὐδὲν ἀπήντα παρὰ

τῆς εὐχῆς αὐτοῖς καὶ τῆς ἐπικλήσεως θύσασι τοῖς προ-
 φηταῖς, σκώπτων ὁ Ἥλιος μεγάλη βοῆ καλεῖν αὐτοὺς
 ἐκέλευε τοὺς θεοὺς· ἢ γὰρ ἀποδημεῖν αὐτοὺς ἢ καθεύ-
 δειν. τῶν δ' ἀπ' ὄρθρου τοῦτο ποιούντων μέχρι μέσης
 ἡμέρας, καὶ τεμνόντων αὐτοὺς μαχαίραις καὶ σειρομά-
 5 σταις κατὰ τὸ πάτριον ἔθος, μέλλων αὐτὸς ἐπιτελεῖν
 τὴν θυσίαν, ἐκέλευσε τοὺς μὲν ἀναχωρῆσαι, τοὺς δὲ
 ἔγγυς προσελθόντας τηρεῖν αὐτόν, μὴ πῦρ λάθρα τοῖς
 ξύλοις ἐμβάλλῃ. τοῦ δὲ ὄχλου προσελθόντος, λαβὼν
 δώδεκα λίθους κατὰ φυλὴν τοῦ λαοῦ τῶν Ἑβραίων ἀνέ-
 10 στησεν ἕξ αὐτῶν θυσιαστήριον, καὶ περὶ αὐτὸ δεξαμε-
 νὴν ὠρύξε βαθυτάτην. καὶ συνθεῖς τὰς σχίζας ἐπὶ τοῦ
 βωμοῦ καὶ κατ' αὐτῶν ἐπιθεῖς τὰ ἱερεῖα, τέσσαρας ἀπὸ
 τῆς κρήνης ὑδρίας προσέταξε πληρωθείσας ὕδατος κα-
 τασκεδάσαι τοῦ θυσιαστηρίου, ὡς ὑπερβαλεῖν αὐτὸ καὶ
 15 τὴν δεξαμενὴν ἅπασαν ὕδατος γεμισθῆναι πηγῆς ἀνα-
 δοθείσης. ταῦτα δὲ ποιήσας ἤρξατο εὐχεσθαι τῷ θεῷ
 καὶ καλεῖν αὐτόν καὶ ποιεῖν τῷ πεπλανημένῳ πολὺν
 ἤδη χρόνον λαῶ φανερὰν τὴν αὐτοῦ δύναμιν. καὶ ταῦτα
 λέγοντος ἄφνω πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, τοῦ πλήθους ὄρω-
 20 τος, ἐπὶ τὸν βωμὸν ἔπεσε καὶ τὴν θυσίαν ἔδαπάνησεν,
 ὡς ἀνακαῆναι καὶ τὸ ὕδωρ καὶ ψαφαρὸν γενέσθαι τὸν
 τόπον.

6 οἱ δ' Ἰσραηλῖται τοῦτο ἰδόντες ἔπεσον ἐπὶ τὴν γῆν
 καὶ προσεκύνουν ἓνα θεὸν καὶ μέγιστον καὶ ἀληθινὸν 25
 ἀποκαλοῦντες, τοὺς δ' ἄλλους ὀνόματα ὑπὸ φανύλης καὶ
 ἀνοήτου δόξης πεποιημένα. συλλαβόντες δ' αὐτῶν καὶ
 τοὺς προφήτας ἀπέκτειναν, Ἥλιος τοῦτο παραινέσαντος.
 ἔφη δὲ καὶ τῷ βασιλεῖ πορεύεσθαι πρὸς ἄριστον μηδὲν
 ἔτι φροντίσαντα· μετ' ὀλίγον γὰρ ὄψεσθαι τὸν θεὸν 30
 ὄντα. καὶ ὁ μὲν Ἀχαβος ἀπηλλάγη, Ἥλιος δὲ ἐπὶ τὸ
 ἀκρωτήριον τοῦ Καρμήλου ἀναβὰς ὄρους καὶ καθίσας

ἐπὶ τῆς γῆς προσηρείσατο τοῖς γόνασι τὴν κεφαλὴν, καὶ
 τὸν θεράποντα ἐκέλευσεν ἀνελθόντα ἐπὶ τῷ σκοπῆν
 εἰς τὴν θάλασσαν ἀποβλέπειν, κὰν ἴδῃ νεφέλην ἐγχειρο-
 μένην ποθέν, φράζειν αὐτῷ· μέχρι γὰρ τότε καθαρῶ
 5 εἶναι συνέβαινε τῷ ἀέρι. τοῦ δὲ ἀναβάντος καὶ πολλά-
 κισ μηδὲν ὄραν φήσαντος, ἔβδομον ἤδη βαδίσας ἑώρα-
 κέναι μελαινόμενον εἰπέ τι τοῦ ἀέρος, οὐ πλέον ἰχνους
 ἀνθρωπίνου. ὁ δ' Ἥλιος ταῦτ' ἀκούσας πέμπει πρὸς
 τὸν Ἀχαβον, κελεύων αὐτόν εἰς τὴν πόλιν ἀπέρχεσθαι
 10 πρὶν ἢ καταρραγῆναι τὸν ὄμβρον. καὶ ὁ μὲν εἰς Ἰεσράη-
 λαν πόλιν παραγίνεται, μετ' οὐ πολὺ δὲ τοῦ ἀέρος
 ἀγλύσαντος καὶ νέφεσι καλυφθέντος πνεῦμά τε λάβρου
 ἐπιγίνεται καὶ πολὺς ὄμβρος. ὁ δὲ προφήτης ἐνθεος γε-
 νόμενος τῷ τοῦ βασιλέως ἄρματι μέχρι τῆς Ἰεσραήλας
 15 Ἰζάρου πόλεως συνέδραμε.

μαθοῦσα δὲ ἡ τοῦ Ἀχάβου γυνὴ Ἰεξαβέλη τὰ τε 7
 σημεῖα τὰ ὑπὸ τοῦ Ἥλιου γενόμενα καὶ ὅτι τοὺς προ-
 φήτας αὐτῆς ἀπέκτεινεν, ὀργισθεῖσα πέμπει πρὸς αὐ-
 τὸν ἀγγέλου, ἀπειλοῦσα δι' αὐτῶν ἀποκτείνειν αὐτόν,
 20 ὡς κἀκεῖνος τοὺς προφήτας αὐτῆς ἀπολέσειε. φοβηθεῖς
 δὲ ὁ Ἥλιος φεύγει εἰς πόλιν Βηρσουβεὲ λεγομένην (ἐπὶ
 ἑσχάτοις δ' ἔστιν αὕτη τῆς χώρας τῶν τὴν Ἰούδα φυλῆν
 ἐχόντων κατὰ τὴν Ἰδουμαίων γῆν), καταλιπὼν δὲ ἐκεῖ
 τὸν θεράποντα εἰς τὴν ἐρημον ἀνεχώρησεν. εὐξάμενος
 25 δ' ἀποθανεῖν (οὐ γὰρ δὴ κρείττων εἶναι τῶν πατέρων,
 ἵνα ἐκείνων ἀπολωλόντων αὐτὸς ζῆν γλίχῃται) κατεκοι-
 μήθη πρὸς τινὶ δένδρῳ. διεγείραντος δ' αὐτόν τινας
 ἀναστὰς εὐρίσκει παρακειμένην αὐτῷ τροφήν. φαγὼν
 δὲ καὶ συλλεξάμενος ἐκ τῆς τροφῆς ἐκείνης τὴν δύναμιν,
 30 εἰς τὸ Σιναῖον καλούμενον ὄρος παραγίνεται, οὗ Μωϋ-
 σῆς τοὺς νόμους παρὰ τοῦ θεοῦ λέγεται λαβεῖν. εὐρών
 δ' ἐν αὐτῷ σπήλαιόν τι κοῖλον εἴσεισι, καὶ διετέλει

ποιούμενος ἐν αὐτῷ τὴν μόνην. ἐρομένης δὲ τινος αὐ-
 τὸν φωνῆς, ἐξ ἀδήλου τί παρείη καταλελοιπῶς τὴν πό-
 λιν ἐκέλευε, διὰ τὸ κτείνειν μὲν τοὺς προφήτας τῶν ξενι-
 κῶν θεῶν, πείσαι δὲ τὸν λαὸν ὅτι μόνος εἴη θεὸς ὃν ἐξ
 ἀρχῆς ἐθροίσκευσαν, ἔφησε ζητεῖσθαι ἐπὶ τούτῳ πρὸς 5
 τιμωρίαν ὑπὸ τῆς γυναικὸς τοῦ βασιλέως. πάλιν δὲ
 ἀκούσας προσελθεῖν εἰς τὸ ὑπαιθρον τῆ ἐπιούσῃ (γνώ-
 σεσθαι γὰρ οὕτω τί δεῖ ποιεῖν), προῆλθεν ἐκ τοῦ ση-
 λαίου μεθ' ἡμέραν, καὶ σεισμοῦ τε ἐπακούει καὶ λαμ-
 πρῶν πυρὸς ἀγνῆν ὄρα. καὶ γενομένης ἡσυχίας φωνή 10
 θεία μὴ ταράττεσθαι τοῖς γινομένοις αὐτὸν παρακε-
 λεύεται (κρατήσκειν γὰρ οὐδένα τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ),
 προσέταξέ τε ὑποστρέψαντα εἰς τὴν οἰκίαν ἀποδεῖξαι
 τοῦ πλήθους βασιλέα Ἰηοῦν τὸν Νεμεσσαίου παῖδα, ἐκ
 Δαμασκοῦ δὲ τῶν Σύρων Ἀζάηλον, ἀντ' αὐτοῦ δὲ προ- 15
 φήτην Ἐλισσαίου ὑπ' αὐτοῦ γενήσεσθαι ἐκ πόλεως Ἀβε-
 λᾶς· διαφθερεῖ δὲ τοῦ ἀσεβοῦς ὄχλου τοὺς μὲν Ἀζάη-
 λος τοὺς δὲ Ἰηοῦς. ὁ δ' Ἠλίας ὑποστρέφει ταῦτ' ἀκού-
 σας εἰς τὴν Ἑβραίων χώραν, καὶ τὸν Σαφάτου παῖδα 20
 Ἐλισσαίου καταλαβὼν ἀροῦντα καὶ μετ' αὐτοῦ τινὰς
 ἄλλους ἐλεύοντας ζεύγη δῶδεκα, προσελθὼν ἐπέρι-
 ψεν αὐτῷ τὸ ἴδιον ἱμάτιον. ὁ δ' Ἐλισσαῖος εὐθέως προ-
 φητεύειν ἤρξατο, καὶ καταλιπὼν τοὺς βόας ἠκολούθη-
 σεν Ἠλίᾳ. δεηθεὶς δὲ συγχωρῆσαι αὐτῷ τοὺς γονεῖς 25
 ἀσπᾶσθαι, κελεύσαντος τούτου ποιεῖν, ἀποταξάμενος
 αὐτοῖς εἶπετο, καὶ ἦν Ἠλίου τὸν ἅπαντα χρόνον τοῦ
 ζῆν καὶ μαθητὴς καὶ διάκονος.

8 καὶ τὰ μὲν περὶ τοῦ προφήτου τοιαῦτα ἦν, Νάβου-
 θος δὲ τις ἀπὸ πόλεως Ἰζάρου ἀργογείτων ἦν τοῦ βα-
 σιλέως. παρακαλοῦντος δ' αὐτὸν ἀποδόσθαι τιμῆς ὅσης 30
 βούλεται τὸν πλησίον αὐτοῦ τῶν ἰδίων ἀγρόν, ἵνα
 συνάψας ἐν αὐτῷ ποιήσῃ κτήμα, εἰ δὲ μὴ βούλοιο χρῆ-

ματα λαβεῖν, ἐπιτρέποντος ἐκλέξασθαι τῶν ἀγρῶν τινὰ
 τῶν ἐκείνου, τοῦτο μὲν οὐ φησί ποιῆσειν, αὐτὸς δὲ τὴν
 ἰδίαν καρπώσεσθαι γῆν ἢν ἐκληρονόμησε τοῦ πατρὸς.
 λυπηθεὶς δ' ὡς ἐφ' ὕβρει τῷ μὴ τὰ ἀλλότρια λαβεῖν ὁ
 βασιλεὺς οὔτε λουτρόν προσηνέγκατο οὔτε τροφήν. τῆς 5
 δὲ Ἰεξαβέλης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ πυνθανομένης ὅ τι
 λυπεῖται καὶ μήτε λούεται μήτε ἀριστον αὐτῷ παρατί-
 θεται μήτε δειπνον, διηγήσατο αὐτῇ τὴν Ναβούθου
 σκαιότητα, καὶ ὡς χρησάμενος ἐπιεικέσι πρὸς αὐτὸν λό-
 10 γοις καὶ βασιλικῆς ἐξουσίας ὑποδεεστέροις ὕβρισθεῖη,
 μὴ τυχῶν ὧν ἤξιον. ἢ δὲ μὴ μικροψυχεῖν ἐπὶ τούτοις
 παρεκάλει, πᾶυσάμενον δὲ τῆς λύπης ἐπὶ τὴν συνήθη
 τροπέσθαι τοῦ σώματος πρόνοιαν· μελήσειν γὰρ αὐτῇ
 περὶ τῆς Ναβούθου τιμωρίας. καὶ παραχοῆμα πέμπει 15
 γράμματα πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐκ
 τοῦ Ἀχάβου ὀνόματος, νηστεῦσαι τε κελεύουσα καὶ
 ποιησαμένους ἐκκλησίαν προκαθίσει μὲν αὐτῶν Νά-
 βουθον (εἶναι γὰρ αὐτὸν γένους ἐπιφανοῦς), παρα-
 σκευασαμένους δὲ τρεῖς τινὰς τολμηροὺς τοὺς καταμαρ- 20
 τυρήσοντας αὐτοῦ ὡς τὸν θεόν τε εἴη βλασφημήσας καὶ
 τὸν βασιλέα, καταλεῦσαι καὶ τούτῳ διαχρήσασθαι τῷ
 τρόπῳ. καὶ Νάβουθος μὲν, ὡς ἔγραψεν ἡ βασίλισσα,
 οὕτω καταμαρτυρηθεὶς βλασφημήσαι τὸν θεόν τε καὶ
 Ἀχάβου, βαλλόμενος ὑπὸ τοῦ πλήθους ἀπέθανεν· ἀκού- 25
 σασα δὲ ταῦτα ἡ Ἰεξαβέλη εἰσεῖσι πρὸς τὸν βασιλέα καὶ
 κληρονομεῖν τοῦ Ναβούθου ἀμπελῶνα προῖκα ἐκέλευ-
 σεν. ὁ δὲ Ἀχάβος ἤσθη τοῖς γεγενημένοις, καὶ ἀναπη-
 δήσας ἀπὸ τῆς κλίνης ὀφόμενος ἦκε τὸν ἀμπελῶνα τὸν
 Ναβούθου. ἀγανακτήσας δὲ ὁ θεὸς πέμπει τὸν προφή- 30
 την Ἠλίαν εἰς τὸ Ναβούθου χωρίον, Ἀχάβῳ συμβα-
 λοῦντα καὶ περὶ τῶν πεπραγμένων ἐρησόμενον ὅ τι κτεί-
 νας τὸν ἀληθῆ δεσπότην τοῦ χωρίου κληρονομήσειεν

αὐτὸς ἀδίκως. ὡς δ' ἦκε πρὸς αὐτόν, εἰπόντος τοῦ βασιλέως ὅτι βούλεται χρῆσασθαι αὐτῷ (αἰσχρὸν γὰρ ὄντα ἐπὶ ἀμαρτήματι ληφθῆναι ὑπ' αὐτοῦ), κατ' ἐκείνον ἔφη τὸν τόπον ἐν ᾧ τὸν Ναβούθου νεκρὸν ὑπὸ κυνῶν δαπανηθῆναι συνέβη, τό τε αὐτοῦ αἷμα καὶ τὸ τῆς γυναικὸς χυθῆσθεσθαι, καὶ πᾶν αὐτοῦ τὸ γένος ἀπολεισθαι, τοιαῦτα ἀσεβῆσαι τετολμηκότος καὶ παρὰ τοὺς πατέρας νόμους πολίτην ἀδίκως ἀνηρηκότος. Ἀχάβω δὲ λύπη τῶν πεπραγμένων εἰσῆλθε καὶ μετάνειος, καὶ σακκίον ἐνδυσάμενος γυμνοῖς τοῖς ποσὶ διῆγεν, οὐχ ἀπτόμενος τροφῆς, ἀνομολογούμενός τε τὰ ἡμαρτημένα καὶ τὸν θεὸν οὕτως ἐξευμενίζων. ὁ δὲ ζῶντος μὲν αὐτοῦ πρὸς τὸν προφήτην εἶπεν ὑπερβαλεῖσθαι τὴν τοῦ γένους τιμωρίαν, ἐπεὶ τοῖς τετολμημένοις μετανοεῖ, τελέσειν δὲ τὴν ἀπειλὴν ἐπὶ τῷ υἱῷ τοῦ Ἀχάβου.

14 καὶ ὁ μὲν προφήτης ταῦτ' ἐδήλωσε τῷ βασιλεῖ· τῶν δὲ περὶ τὸν Ἀχάβου ὄντων τοιούτων, κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ὁ τοῦ Ἀδάδου υἱὸς βασιλεύων τῶν Σύρων καὶ Δαμασκοῦ, δύναμιν ἐξ ἀπάσης τῆς χώρας συναγαγὼν, συμμάχους τοὺς πέραν Εὐφράτου βασιλέας ποιησάμενος τριάκοντα καὶ δύο, ἐστράτευσεν ἐπὶ τὸν Ἀχάβου. ὁ δὲ οὐκ ὦν ὅμοιος αὐτῷ τῇ στρατιᾷ πρὸς μάχην μὲν οὐ παρετάξατο, πάντα δ' εἰς τὰς ὀχυρωτάτας πόλεις ἐγκλείσας τὰ ἐν τῇ χώρᾳ, αὐτὸς μὲν ἔμεινεν ἐν Σαμαρείᾳ (τείχη γὰρ αὕτη λίαν ἰσχυρὰ περιεβέβλητο, καὶ τὰ ἄλλα δυσάλωτος ἐδόκει), ὁ δὲ Σύρος ἀναλαβὼν τὴν δύναμιν ἦκεν ἐπὶ τὴν Σαμαρείαν, καὶ περικαθίσας αὐτῇ τὸν στρατὸν ἐπολιόρκει· πέμψας δὲ κήρυκα πρὸς Ἀχάβου ἠξίου πρεσβευτὰς δέξασθαι παρ' αὐτοῦ, δι' ὧν αὐτῷ δηλώσει τί βούλεται. τοῦ δὲ Ἰσραηλιτῶν βασιλέως πέμπειν ἐπιτρέψαντος, ἔλθόντες οἱ πρέσβεις ἔλεγον κατ' ἐντολὴν τοῦ βασιλέως τὸν Ἀχάβου πλοῦτον

καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ καὶ τὰς γυναῖκας Ἀδάδου τυγχάνειν· ἂν δὲ ὁμολογήσῃ καὶ λαβεῖν αὐτῷ τούτων ὅσα βούλεται συγχωρήσῃ, τὴν στρατιὰν ἀπάξει καὶ παύσεται πολιορκῶν αὐτόν. ὁ δ' Ἀχάβος τοῖς πρέσβεσιν ἐπέλευσε πορευθεῖσι λέγειν αὐτῶν τῷ βασιλεῖ ὅτι καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ἐκείνου πάντες κτήματά εἰσιν αὐτοῦ. ταῦτα δ' ἀπαγγειλάντων, πέμπει πάλιν πρὸς αὐτὸν ἀξιῶν, ἀνομολογηκότα εἶναι τὰ πάντα ἐκείνου, δέξασθαι τοὺς πεμφοθησομένους εἰς τὴν ἐπιούσαν ὑπ' αὐτοῦ δούλους· οἷς ἐρευνήσασσι τὰ τε βασιλεία καὶ τοὺς τῶν φίλων καὶ συγγενῶν οἴκους ἐκέλευε διδόναι πᾶν ὅτι ἂν ἐν αὐτοῖς εὗρωσι κάλλιστον, τὰ δ' ἀπαρέσαντα σοὶ καταλείψουσιν. Ἀχάβος δ' ἀγασθεὶς ἐπὶ τῇ δευτέρᾳ πρεσβείᾳ τοῦ τῶν Σύρων βασιλέως, συναγαγὼν εἰς ἐκκλησίαν τὸ πλῆθος ἔλεγεν ὡς αὐτὸς μὲν ἐτοιμῶς εἶχεν ὑπὲρ σωτηρίας αὐτῶν καὶ εἰρήνης καὶ γυναῖκας τὰς ἰδίας προέσθαι τῷ πολέμῳ καὶ τέκνα, καὶ πάσης παραχωρήσαι κτήσεως· ταῦτα γὰρ ἐπιζητῶν ἐπρεσβεύσατο πρῶτον ὁ Σύρος· “νῦν δ' ἠξίωκε δούλους πέμψαι τὰς τε πάντων οἰκίας ἐρευνῆσαι καὶ μηδὲν ἐν αὐταῖς καταλιπεῖν τῶν καλλίστων κτημάτων, πρόφασιν βουλόμενος πολέμου λαβεῖν, εἰδὼς ὅτι τῶν μὲν ἑμαντοῦ δι' ὑμᾶς οὐκ ἂν φειδαίμην, ἀφορμὴν δὲ ἐκ τοῦ περὶ τῶν ὑμετέρων ἀηδοῦς πραγματευόμενος εἰς τὸ πολεμεῖν. ποιήσω γε μὴν τὰ ὑμῖν δοκοῦντα.” τὸ δὲ πλῆθος μηδὲν ὑπακούειν τῶν κατ' αὐτὸν ἔλεγον, ἀλλὰ καταφρονεῖν καὶ πρὸς τὸ πολεμεῖν ἐτοιμῶς ἔχειν. τοῖς οὖν πρεσβευταῖς ἀποκρινόμενος λέγειν ἀπελθούσιν ὅτι τοῖς τὸ πρῶτον ἀξιωθεῖσιν ὑπ' αὐτοῦ καὶ νῦν ἔμμενει τῆς τῶν πολιτῶν ἀσφαλείας ἕνεκα, πρὸς δὲ τὴν δευτέραν ἀξίωσιν οὐχ ὑπακούει, ἀπέλυσεν αὐτούς.

ὁ δ' Ἀδάδος ἀκούσας ταῦτα καὶ δυσχεράνας τρίτον 2

ἔπεμψε πρὸς Ἄχαβον τοὺς πρέσβεις, ἀπειλῶν ὑψηλότερον τῶν τειχῶν, οἷς καταφρονεῖ, χῶμα τούτοις ἐπεγείρειν αὐτοῦ τὴν στρατιὰν κατὰ δρόμα γῆς λαμβάνουσαν, ἐμφανίζων αὐτῷ τῆς δυνάμεως τὸ πλήθος καὶ καταπληττόμενος. τοῦ δ' Ἀχάβου μὴ καυχᾶσθαι δεῖν ἀποκριναιμένου καθωπλισμένον, ἀλλὰ τῇ μάχῃ κρείττω γενόμενον, ἐλθόντες οἱ πρέσβεις καὶ δειπνοῦντα καταλαμβάνοντες τὸν βασιλέα μετὰ τριάκοντα καὶ δύο βασιλέων συμμαχῶν ἐδήλωσαν αὐτῷ τὴν ἀπόκρισιν. ὁ δὲ εὐθέως τοῦτο προσέταξε, καὶ περιχαρακοῦν τὴν πόλιν καὶ χῶματα βάλλεσθαι καὶ μηδένα τρόπον ἀπολιπεῖν πολιορκίας. ἦν δ' Ἄχαβος τούτων πραττομένων ἐν ἀγωνίᾳ δεινῇ σὺν παντὶ τῷ λαῷ. θαρρεῖ δὲ καὶ τῶν φόβων ἀπολύεται προφήτου τινὸς αὐτῷ προσελθόντος καὶ φήσαντος αὐτοῦ τὸν θεὸν ὑπισχεῖσθαι ποιήσειν τὰς τῶν πολεμίων μυριάδας ὑποχειρούς. πυθομένῳ δὲ διὰ τίνων ἂν ἡ νίκη γένοιτο, διὰ τῶν παίδων εἶπε τῶν ἡγεμόνων, ἡγουμένου σοῦ διὰ τὴν ἀπειρίαν τὴν ἐκείνων. καλέσας δὲ τοὺς τῶν ἡγεμόνων υἱούς (ἠγρέθησαν δ' ὡς διακόσιοι καὶ τριάκοντα δύο), μαθὼν τὸν Σύρου πρὸς εὐωχίαν καὶ ἄνεσιν τετραμμένον, ἀνοίξας τὰς πύλας ἐξέπεμψε τοὺς παῖδας. τῶν δὲ σκοπῶν δηλωσάντων τοῦτο τῷ Ἀδάδῳ, πέμπει τινὰς ὑπαντησομένους, ἐντειλόμενος, ἂν μὲν εἰς μάχην ὡς προεληλυθότες, ἵνα δῆσαντες ἀράρωσι πρὸς αὐτόν, ἂν δὲ εἰρη- νικῶς, ὅπως ταῦτο ποιῶσιν. εἶχε δ' ἐτοίμην Ἄχαβος καὶ τὴν ἄλλην στρατιὰν ἐντὸς τῶν τειχῶν. οἱ δὲ παῖδες τῶν ἀρχόντων συμβαλόντες τοῖς φύλαξι πολλοὺς αὐτῶν ἀποκτείνουσι καὶ τοὺς ἄλλους ἄχρι τοῦ στρατοπέδου διώκουσιν. ἰδὼν δὲ τούτους νικῶντας ὁ τῶν Ἰσραηλι- τῶν βασιλεὺς ἐξαφίησι καὶ τὴν ἄλλην στρατιὰν ἄπασαν. ἡ δὲ αἰφριδίως ἐπιπεσοῦσα τοῖς Σύροις ἐκράτησεν αὐ-

τῶν· οὐ γὰρ προσεδόκων αὐτοὺς ἐπεξελεύσεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο γυμνοῖς καὶ μεθύουσι προσέβαλλον, ὥστε τὰς πανοπλίαις ἐκ τῶν στρατοπέδων φεύγοντας καταλιπεῖν, καὶ τὸν βασιλέα διασωθῆναι μόλις ἐφ' ἵππου ποιησάμενον τὴν φυγὴν. Ἄχαβος δὲ πολλὴν ὁδὸν διώκων τοὺς Σύρους ἤνυσεν, ἀναιρῶν αὐτούς. διαρκάσας δὲ τὰ ἐν τῇ παρεμβολῇ (πλοῦτος δ' ἦν οὐκ ὀλίγος, ἀλλὰ καὶ χρυσοῦ πλήθος καὶ ἀργύρου), τὰ τε ἄρματα τοῦ Ἀδάδου καὶ τοὺς ἵππους λαβὼν ἀνέστρεψεν εἰς τὴν πόλιν.

τοῦ δὲ προφήτου παρασκευάσασθαι φήσαντος καὶ τὴν δύναμιν ἐτοίμην ἔχειν ὡς τῷ ἐπιόντι πάλιν ἔτει στρατεύοντος ἐπ' αὐτόν τοῦ Σύρου, ὁ μὲν Ἄχαβος πρὸς τούτοις ἦν· ὁ δὲ Ἀδαδος διασωθεὶς ἐκ τῆς μάχης 3 μεθ' ὅσης ἐδυνήθη στρατιᾶς, συνεβουλεύσατο τοῖς αὐτοῦ φίλοις πᾶς ἂν ἐπιστρατεύσῃται τοῖς Ἰσραηλίταις. οἱ δ' ἐν μὲν τοῖς ὄρεσιν οὐκ ἐδίδοσαν γνώμην συμβαλεῖν αὐτοῖς· τὸν γὰρ θεὸν αὐτῶν ἐν τοῖς τοιοῦτοις δύνασθαι τόποις, καὶ διὰ τοῦτο νῦν ὑπ' αὐτῶν νενικησθαι· κρατήσῃν δὲ ἔλεγρον ἐν πεδίῳ ποιησαμένους τὴν μάχην. συνεβούλευόν τε πρὸς τούτῳ τοὺς μὲν βασιλέας, οὓς ἐπήγετο συμμαχούς, ἀπολύσαι εἰς τὰ οἰκεία, τὴν δὲ στρατιὰν αὐτῶν κατασχεῖν, ἀντ' ἐκείνων σατράπας καταστήσαντα, εἰς δὲ τὴν τῶν ἀπολωλότων τάξιν στρατο- λογήσαι δύναμιν ἐκ τῆς χώρας τῆς αὐτῶν καὶ ἵππους καὶ ἄρματα. δοκιμάσας οὖν ταῦτα εἰρησθαι καλῶς οὕτω διεκόσμησε τὴν δύναμιν.

ἀρξαμένου δὲ τοῦ ἔαρος ἀναλαβὼν τὴν στρατιὰν 4 ἦγεν ἐπὶ τοὺς Ἐβραίους, καὶ γενόμενος πρὸς πόλει τινὶ (Ἀφρακὰ δ' αὐτὴν καλοῦσιν) ἐν μεγάλῳ στρατοπεδεύεται πεδίῳ. Ἄχαβος δὲ ἀπαντήσας αὐτῷ μετὰ τῆς δυνάμεως ἀντεστρατοπεδεύσατο· σφόδρα δ' ἦν ὀλίγον αὐτοῦ τὸ

στράτευμα πρὸς τοὺς πολεμίους ἀντιπαραβαλλόμενον. τοῦ δὲ προφήτου προσελθόντος αὐτῷ πάλιν καὶ νίκην τὸν θεὸν αὐτῷ διδόναι φήσαντος, ἵνα τὴν ἰδίαν ἰσχὺν ἐπιδείξῃται μὴ μόνον ἐν τοῖς ὄρεσιν ἀλλὰ καὶ τοῖς πεδίοις ὑπάρχουσιν, ὅπερ οὐκ εἶναι δοκεῖ τοῖς Σύροις, 5 ἐπτά μὲν ἡμέραις ἀντεστρατοπεδευκότες ἠσύχαζον, τῇ δ' ὑστάτῃ τούτων ὑπὸ τὸν ὄρθρον προσελθόντων ἐκ τοῦ στρατοπέδου τῶν πολεμίων καὶ παραταξαμένων πρὸς μάχην ἀντεπεξῆγε καὶ Ἀχαβος τὴν οἰκίαν δύναμιν. καὶ συμβαλὼν, καρτερᾶς τῆς μάχης γενομένης, τρέπεται τοὺς πολεμίους εἰς φυγὴν καὶ διώκων ἐπέκειτο κτείνων. οἱ δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἀρμάτων καὶ ὑπ' ἀλλήλων ἀπώλλυντο, ἰσχυσαν δὲ ὀλίγοι διαφυγεῖν εἰς τὴν Ἀφεικὴν πόλιν αὐτῶν. ἀπέθανον δὲ καὶ αὐτοὶ τῶν τειχέων αὐτοῖς ἐπιπεσόντων, ὄντες δισμύριοι ἑπτακισχίλιοι. διεφθάρησαν δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ μάχῃ ἄλλαι μυριάδες δέκα. 15 ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν Σύρων Ἀδαδος φεύγων μετὰ τινῶν πιστοτάτων οἰκετῶν εἰς ὑπόγειον οἶκον ἐκρύβη. τούτων δὲ φιλανθρωπὸς καὶ ἐλεήμονας εἶναι φησάντων αὐτῷ τοὺς τῶν Ἰσραηλιτῶν βασιλέας, καὶ δυνήσεσθαι 20 τῷ συνήθει τρόπῳ τῆς ἱκετείας χρησαμένους τὴν σωτηρίαν αὐτῷ παρὰ Ἀχάβου λαβεῖν, εἰ συγχωρήσειεν αὐτοῖς πρὸς αὐτὸν ἀπελθεῖν, ἀφῆκεν. οἱ δὲ σάκκους ἐνδυσάμενοι καὶ σχοινία ταῖς κεφαλαῖς περιθέμενοι (οὕτω γὰρ τὸ παλαιὸν ἱκέτευον οἱ Σύροι) πρὸς Ἀχαβον παρε- 25 γένοντο, καὶ δεῖσθαι τὸν Ἀδαδον σώζειν αὐτὸν ἔλεγον, εἰς αἰὶ δοῦλον αὐτοῦ τῆς χάριτος γενησόμενον. ὁ δὲ συνήδεσθαι φήσας αὐτῷ περιόντι καὶ μηδὲν ἐν τῇ μάχῃ πεπονθότι, τιμὴν καὶ εὐνοίαν ἦν ἂν τις ἀδελφῷ παρὰσχοι κατεπηγγείλατο. λαβόντες δὲ ὄρκους παρ' αὐ- 30 τοῦ μηδὲν ἀδικήσειν φανέντα, προάγουσι πορευθέντες ἐκ τοῦ οἴκου ἐν ᾧ ἐκέκρυπτο, καὶ προσάγουσι τῷ Ἀχάβῳ

ἐφ' ἄρματος καθεζομένῳ. ὁ δὲ προσεκύνησεν αὐτῷ. Ἀχαβος δ' ἐπιδούς αὐτῷ τὴν δεξιὰν ἀνεβίβασεν ἐπὶ τὸ ἄρμα, καὶ καταφιλήσας θαρρεῖν ἐκέλευσε καὶ μηδὲν τῶν ἀτόπων προσδοκᾶν. Ἀδαδος δ' ἠύχαρίσται καὶ 5 παρ' ὄλον τὸν τοῦ ξῆν χρόνον ἀπομνημονεύσειν τῆς εὐεργεσίας ἠμολόγει· καὶ τὰς πόλεις τῶν Ἰσραηλιτῶν, ἃς ἀπήνεγκαν οἱ πρὸ αὐτοῦ βασιλεῖς, ἀποδώσειν ἐπηγγείλατο, καὶ Δαμασκόν, ὥστε ἐξελαύνειν εἰς αὐτὴν καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτοῦ εἰς Σαμάρειαν εἶχον τοῦτο 10 ποιεῖν, ἀνήσειν. γενομένων δ' αὐτοῖς ὄρκων καὶ συνθηκῶν, πολλὰ δωρησάμενος αὐτῷ Ἀχαβος ἀπέπεμπεν εἰς τὴν ἰδίαν βασιλείαν.

καὶ τὰ μὲν περὶ τῆς Ἀδαδου τοῦ Σύρων βασιλέως στρατείας ἐπὶ Ἀχαβον καὶ τοὺς Ἰσραηλίτας τοιοῦτον 15 εἶχε τέλος, προφήτης δὲ τις, Μιχαίας τοῦνομα, προσελθὼν ἐνὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰς τὴν κεφαλὴν πληῆσαι· τοῦτο γὰρ ποιήσειν κατὰ βούλησιν τοῦ θεοῦ. τοῦ δὲ μὴ πεισθέντος, προεῖπεν αὐτῷ παρακούσαντι τῶν τοῦ θεοῦ προσταγμάτων, λένοντι περιτ- 20 χόντα διαφθαρήσεσθαι. συμβάντος δὲ τούτου τάνθρω- πῳ, πρόσεισιν ἑτέρῳ πάλιν ὁ προφήτης, ταῦτο προστάσσω. πληῆξαντος δ' ἐκείνου καὶ θραύσαντος αὐτοῦ τὸ κρᾶνιον, καταδησάμενος τὴν κεφαλὴν προσῆλθε τῷ βασιλεῖ λέγων αὐτῷ συνεστρατεῦσθαι, καὶ παραλαβεῖν 25 ἐπὶ φυλακὴν τινα τῶν αἰχμαλώτων παρὰ τοῦ ταξίαρχου, φυγόντος δ' αὐτοῦ κινδυνεύειν ὑπὸ τοῦ παραδεδοκότος ἀποθανεῖν· ἀπειλήσαι γὰρ αὐτόν, εἰ διαφύγοι ὁ αἰχμάλωτος, ἀποκτείνειν. δίκαιον δὲ φήσαντος Ἀχάβου τὸν θάνατον εἶναι, λύσας τὴν κεφαλὴν ἐπιγι- 30 νώσκειται ὑπ' αὐτοῦ Μιχαίας ὁ προφήτης ὢν. ἐκέχρητο δὲ σοφίσματι πρὸς αὐτὸν τῷ γενομένῳ πρὸς τοὺς μέλλοντας λόγους· εἶπε γὰρ ὡς ὁ θεὸς ἀφέντα αὐτὸν δια-

δρᾶναι τὴν τιμωρίαν Ἰδαδου τὸν βλασφημήσαντα εἰς αὐτὸν μετελεύσεται, καὶ ποιήσει αὐτὸν μὲν ἀποθανεῖν ὑπ' ἐκείνου, τὸν δὲ λαὸν ὑπὸ τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ. παροξυνθεὶς δ' Ἀχαβος πρὸς τὸν προφήτην, τὸν μὲν ἐγκλεισθέντα φυλάττεσθαι ἐκέλευσεν, συγκεχυμένος δ' αὐτὸς ἐπὶ τοῖς Μιχαίου λόγοις ἀνεχώρησεν εἰς τὴν οἰκίαν.

15 καὶ Ἀχαβος μὲν ἐν τούτοις ἦν, ἐπάνειμι δὲ ἐπὶ τὸν Ἱεροσολύμων βασιλέα Ἰωσαάφατον, ὃς ἀυξήσας τὴν βασιλείαν καὶ δυνάμεις ἐν ταῖς πόλεσι ταῖς ἐν τῇ τῶν ὑπηκόων χώρα καταστήσας, οὐδὲν ἦττον ταῖς ὑπὸ Ἀβιά τοῦ πάππου καταληφθεῖσαις τῆς Ἐφραΐμου κληρονομίας, Ἱεροβοάμου βασιλεύοντος τῶν δέκα φυλῶν, φρουρὰς ἐγκαθίδρυσεν. ἀλλ' εἶχεν εὐμενές τε καὶ συνεργὸν τὸ θεῖον, δίκαιος ὢν καὶ εὐσεβής καὶ τί καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἠδὺ ποιήσει καὶ προσηγὲς τῷ θεῷ ζητῶν. ἐτίμων δ' αὐτὸν οἱ πέριξ βασιλεῖς δωρεαῖς, ὡς πλοῦτόν τε ποιῆσαι βεβύτατον καὶ δόξαν ἄρασθαι μεγίστην.

2 τρίτῳ δὲ τῆς βασιλείας ἔτει συγκαλέσας τοὺς ἡγεμόνας τῆς χώρας καὶ τοὺς ἱερεῖς ἐκέλευε τὴν χώραν περιελθόντας ἅπαντα τὸν λαὸν τὸν ὑπ' αὐτὸν διδάξαι κατὰ πόλεις τοὺς Μωϋσέως νόμους, καὶ φυλάσσειν τούτους καὶ σπουδάζειν περὶ τὴν θρησκείαν τοῦ θεοῦ. καὶ ἦσθη πᾶν τὸ πλῆθος οὕτως ὡς μηδὲν ἄλλο φιλοτιμείσθαι μηδὲ ἀραπᾶν ὡς τὸ τηρεῖν τὰ νόμιμα. οἱ τε πρόσχωροι διετέλουν στέργοντες τὸν Ἰωσαάφατον καὶ πρὸς αὐτὸν εἰρήνην ἄγοντες. οἱ δὲ Παλαιστῖνοι τακτοῦς ἐτέλουν αὐτῷ φόρους, καὶ Ἀραβες ἐχορήγουν κατ' ἔτος ἄρνας ἐξήκοντα καὶ τριακοσίους καὶ ἐρίφους τοσοῦτους. πόλεις τε μεγάλας ἀχύρωσεν ἄλλας τε καὶ βάρεις, καὶ δυνάμιν στρατιωτικὴν καὶ ὅπλα πρὸς τοὺς πολεμίους ἠντιρέπιστο. ἦν δὲ ἐκ μὲν τῆς Ἰούδα φυλῆς στρατὸς

ὀπλιτῶν μυριάδες τριάκοντα, ὃν Ἐδναῖος τὴν ἡγεμονίαν εἶχεν, Ἰωαννῆς δὲ μυριάδων εἴκοσι. ὁ δ' αὐτὸς οὗτος ἡγεμὼν ἐκ τῆς Βενιαμίτιδος φυλῆς εἶχε τοξοτῶν πεζῶν μυριάδας εἴκοσι. ἄλλος δ' ἡγεμὼν, Ὀχόβατος ὄνομα, μυριάδας ὀπλιτῶν ὀκτωκαίδεκα τὸ πλῆθος τῷ βασιλεῖ προσένειμε, πάρεξ ὃν εἰς τὰς ὀχυρωτάτας διέπεμψε πόλεις.

ἠγγάγετο δὲ τῷ παιδί Ἰωράμῳ τὴν Ἀχάβου θυγατέρα, τοῦ τῶν δέκα φυλῶν βασιλέως, Γοθολίαν ὄνομα. πορευθέντα δ' αὐτὸν μετὰ χρόνου τινὰ εἰς Σαμάρειαν φιλοφρόνως Ἀχαβος ὑπεδέξατο, καὶ τὸν ἀκολουθήσαντα στρατὸν ἐξένισε λαμπρῶς σίτου τε καὶ οἴνου καὶ θυμάτων ἀφθονία, παρεκάλεσέ τε συμμαχεῖσθαι κατὰ τοῦ Σύρον βασιλέως, ἵνα τὴν ἐν Γαλαδηνῇ πόλιν Ἀραμαθὰν ἀφέλῃται· τοῦ γὰρ πατρὸς αὐτῆν τοῦ αὐτοῦ πρώτου τυγγάνουσαν ἀφηροῦσθαι τὸν ἐκείνου πατέρα. τοῦ δὲ Ἰωσαάφατου τὴν βοήθειαν ἐπαγγελαμένου (καὶ γὰρ εἶναι δύναιμι αὐτῷ μὴ ἐλάττω τῆς ἐκείνου) καὶ μεταπεμφαμένου τὴν δύναιμι ἐξ Ἱεροσολύμων εἰς Σαμάρειαν, προεξελθόντες ἕξω τῆς πόλεως οἱ δύο βασιλεῖς, καὶ καθίσαντες ἐπὶ τοῦ ἰδίου θρόνου ἐκάτερός, τοῖς οἰκείοις στρατιώταις τὸ στρατιωτικὸν διένεμον. Ἰωσαάφατος δὲ ἐκέλευσεν, εἰ τινὲς εἰσι προφῆται, καλέσαντα αὐτοὺς ἀνακρίναι περὶ τῆς ἐπὶ τὸν Σύρον ἐξόδου, εἰ συμβουλεύουσι κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἐπ' αὐτὸν ποιήσασθαι τὴν στρατείαν· καὶ γὰρ εἰρήνη καὶ φιλία τότε τῷ Ἀχάβῳ πρὸς τὸν Σύρον ὑπῆρχεν, ἐπὶ τρία ἔτη διαμείνασα ἀφ' οὗ λαβὼν αὐτὸν αἰχμάλωτον ἀπέλυσεν ἄχρις ἐκείνης τῆς ἡμέρας. καλέσας δ' Ἀχαβος τοὺς αὐτοῦ προφήτας, ὡς τετρακοσίους τὸν ἀριθμὸν ὄντας, ἐκέλευσεν ἐρέσθαι τοῦ θεοῦ εἰ δίδωσιν αὐτῷ στρατευσαμένῳ ἐπὶ Ἰδαδου νίκην καὶ καθαίρεσιν τῆς πόλεως, δι' ἣν ἐκ-

φέρειν μέλλει τὸν πόλεμον. τῶν δὲ προφητῶν συμβου-
 λευσάντων ἐστρατεύσαι (κρατήσκειν γὰρ τοῦ Σύρου
 καὶ λήψεσθαι αὐτὸν ὑποχείριον ὡς καὶ τὸ πρῶτον) συν-
 εἰς ἐκ τῶν λόγων Ἰωσάφατος ὅτι ψευδοπροφήται τυγ-
 χάνουσιν, ἐπύθετο τοῦ Ἀχαβου εἰ καὶ ἕτερός τις ἔστι 5
 προφήτης τοῦ θεοῦ, ἵνα ἀκριβέστερον μάθωμεν περὶ
 τῶν μελλόντων. ὁ δ' Ἀχαβος εἶναι μὲν ἔφη, μισεῖν δὲ
 αὐτὸν κακὰ προφητεύσαντα, καὶ προειπόντα ὅτι τεθνή-
 ξεται νικηθεὶς ὑπὸ τοῦ Σύρων βασιλέως· καὶ διὰ τοῦτο
 ἐν φυλακῇ νῦν αὐτὸν ἔχειν, καλεῖσθαι δὲ Μιχαίαν, 10
 υἱὸν Ἰεμβλαίου. τοῦ δ' Ἰωσαφάτου κελεύσαντος αὐτὸν
 προαχθῆναι, πέμψας εὐνοῦχον ἄγει τὸν Μιχαίαν. κατὰ
 δὲ τὴν ὁδὸν ὁ εὐνοῦχος ἐδήλωσεν αὐτῷ πάντας τοὺς ἄλ-
 λους προφήτας νύκην τῷ βασιλεῖ προειρηκέναι. ὁ δ'
 οὐκ ἐξὸν αὐτῷ καταψεύδεσθαι τοῦ θεοῦ φήσας, ἀλλ' 15
 ἔρειν ὅτι ἂν αὐτῷ περὶ τοῦ βασιλέως αὐτὸς εἴπῃ, ὡς
 ἦκε πρὸς τὸν Ἀχαβον καὶ λέγειν αὐτῷ τὰληθῆς οὗτος
 ἐνωρκίσατο, δείξει τὸν θεὸν αὐτῷ τοὺς Ἰσραηλίτας
 φεύγοντας ἔφη καὶ διωκομένους ὑπὸ τῶν Σύρων καὶ
 διασκορπιζομένους ὑπ' αὐτῶν εἰς τὰ ὄρη καθάπερ ποι- 20
 μένων ἀνηρημένων τὰ ποιμνία. ἔλεγέ τε σημαίνειν τοὺς
 μὲν μετ' εἰρήνης ἀναστρέφειν εἰς τὰ ἴδια, πεσεῖσθαι δ'
 αὐτὸν μόνον ἐν τῇ μάχῃ. ταῦτα φήσαντος τοῦ Μιχαία,
 πρὸς Ἰωσάφατον ὁ Ἀχαβος ἄλλ' ἔγωγε μικρὸν ἐμπρο-
 σθεν ἐδήλωσά σοι τὴν τάνθρωπον" φησί· πρὸς με διά- 25
 θεσιν, καὶ ὅτι μοι τὰ χεῖρά προεφήτευσε." τοῦ δὲ Μι-
 χαία εἰπόντος ὡς προσῆκεν αὐτῷ πάντων ἀκροᾶσθαι
 τῶν ὑπὸ τοῦ θεοῦ προλεγόμενων, καὶ ὡς παρορησίαν
 αὐτὸν οἱ ψευδοπροφήται ποιήσασθαι τὸν πόλεμον ἐλ-
 πίδι νίκης, καὶ ὅτι δεῖ πεσεῖν αὐτὸν μαχόμενον, αὐτὸς 30
 μὲν ἦν ἐπ' ἐννοία, Σεδεκίας δὲ τις τῶν ψευδοπροφη-
 τῶν προσελθὼν τῷ μὲν Μιχαία μὴ προσέχειν παρῆναι

λέγειν γὰρ αὐτὸν οὐδὲν ἀληθές. τεκμηρίοις δὲ ἐχρή-
 σατο οἷς Ἡλίας προεφήτευσεν ὁ τούτου κρείττων τὰ
 μέλλοντα συνιδεῖν. καὶ γὰρ τοῦτον ἔλεγε προφητεύ-
 σαντα ἐν Ἰζάρα πόλει, ἐν τῷ Ναβούθου ἀγρῷ, τὸ αἷμα
 5 αὐτοῦ κύνας λιχμήσεσθαι προειπεῖν καθὼς καὶ Ναβού-
 θου τοῦ δι' αὐτὸν καταλευσθέντος ὑπὸ τοῦ ὄχλου. "δῆ-
 λον οὖν ὡς οὗτος ψεύδεται, τῷ κρείττονι προφήτῃ
 τάναντία λέγων, ἀπὸ ἡμερῶν τριῶν φάσκων ταύτης
 τεθνήξεσθαι. γνώσεσθε δ' εἴπερ ἔστιν ἀληθής καὶ τοῦ
 10 θείου πνεύματος τὴν δύναμιν ἔχει. εὐθύς γὰρ ῥαπι-
 σθεὶς ὑπ' ἐμοῦ βλαψάτω μου τὴν χεῖρα, ὥσπερ Ἰαδὼν
 τὴν Ἱεροβοάμου τοῦ βασιλέως συλλαβεῖν θελήσαντος
 ἀπεξήρανε δεξιάν· ἀκήκοας γάρ, οἶμαι, πάντως τοῦτο
 γενόμενον." ὡς οὖν πλήξαντος αὐτοῦ τὸν Μιχαίαν μη-
 15 δὲν συνέβη παθεῖν, Ἀχαβος θαρρήσας ἄγειν τὴν στρα-
 τιάν πρόθυμος ἦν ἐπὶ τὸν Σύρον· ἐνίκα γάρ, οἶμαι, τὸ
 χρεῶν, καὶ πιθανωτέρους ἐποίει τὰληθοῦς τοὺς ψευδο-
 προφήτας, ἵνα λάβῃ τὴν ἀφορμὴν τοῦ τέλους. Σεδεκίας
 δὲ σιδήρεα ποιήσας κέρατα λέγει πρὸς Ἀχαβον ὡς θεὸς
 20 αὐτῷ σημαίνει τούτοις πᾶσαν καταστρέψασθαι τὴν Συ-
 ρίαν. Μιχαίαν δὲ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας εἰπόντα τὸν
 Σεδεκίαν ταμιεῖον ἐκ ταμιείου κρυβόμενον ἀμείψειν,
 ζητοῦντα φυγεῖν τῆς ψευδολογίας τὴν δίκην, ἐκέλευσεν
 ὁ βασιλεὺς ἀπαχθέντα φυλάττεσθαι πρὸς Ἀχάμωνα τὸν
 25 τῆς πόλεως ἄρχοντα, καὶ χορηγεῖσθαι μηδὲν ἄρτου καὶ
 ὕδατος αὐτῷ περισσότερον.

καὶ Ἀχαβος μὲν καὶ Ἰωσάφατος ὁ τῶν Ἱεροσολύμων 5
 βασιλεὺς ἀναλαβόντες τὰς δυνάμεις ἤλασαν εἰς Ἀρα-
 μαθὰν πόλιν τῆς Γαλααδίτιδος· ὁ δὲ τῶν Σύρων βασι-
 30 λεὺς ἀκούσας αὐτῶν τὴν στρατείαν ἀντεπήγαγεν αὐτοῖς
 τὴν αὐτοῦ στρατιάν, καὶ οὐκ ἄπωθεν τῆς Ἀραμαθῆς
 στρατοπεδεύεται. συνέθεντο δὲ ὁ τε Ἀχαβος καὶ Ἰωσά-

φρατος ἀποθέσθαι τὸν Ἀχαβὸν τὸ βασιλικὸν σχῆμα, τὸν δὲ τῶν Ἱεροσολύμων βασιλέα τὴν αὐτοῦ στολὴν ἔχοντα στήναι ἐν τῇ παρατάξει, κατασοφισόμενον τὰ ὑπὸ τοῦ Μιχαίου προειρημένα. ἦρε δ' αὐτὸν τὸ χρεῶν καὶ δίχα τοῦ σχήματος. ὁ μὲν γὰρ Ἀδαδὸς ὁ τῶν Σύρων βασιλεὺς παρήγγειλε τῇ στρατιᾷ διὰ τῶν ἡγεμόνων μηδένα τῶν ἄλλων ἀναιρεῖν, μόνον δὲ τὸν βασιλέα τῶν Ἰσραηλιτῶν· οἱ δὲ Σύροι τῆς συμβολῆς γενομένης ἰδόντες τὸν Ἰωσαφάτον ἐστῶτα πρὸ τῆς τάξεως, καὶ τοῦτον εἰκάσαντες εἶναι τὸν Ἀχαβὸν, ὥρμησαν ἐπ' αὐτόν, καὶ περικυκλωσάμενοι, ὡς ἐγγὺς ὄντες ἔγνωσαν οὐκ ὄντα τοῦτον, ἀνεχώρησαν ὀπίσω πάντες. ἀπ' ἀρχομένης δ' ἡοῦς ἄχρι δειλῆς ὀψίας μαχόμενοι καὶ νικῶντες ἀπέκτειναν οὐδένα κατὰ τὴν τοῦ βασιλέως ἐντολήν, ζητοῦντες τὸν Ἀχαβὸν ἀνελεῖν μόνον καὶ εὐρεῖν οὐ δύναμενοι. παῖς δὲ τις βασιλικὸς τοῦ Ἀδάδου, Ἀμανὸς ὄνομα, τοξεύσας εἰς τοὺς πολεμίους τιρώσκει τὸν βασιλέα διὰ τοῦ θώρακος κατὰ τοῦ πνεύμονος. Ἀχαβὸς δὲ τὸ μὲν συμβεβηκὸς οὐκ ἔγνω ποιῆσαι τῷ στρατεύματι φανερόν, μὴ τραπῆ δεῖσαν, τὸν δ' ἠνίοχον ἐκέλευσεν ἐπιστρέψαντα τὸ ἄρμα ἐξαγαγεῖν τῆς μάχης· χαλεπῶς γὰρ βεβλήσθαι καὶ καιρίως. ὀδυνώμενος δὲ ἔστη ἐπὶ τοῦ ἄρματος ἄχρι δύναντος τοῦ ἡλίου, καὶ λιποθυμήσας ἀπέθανε.

6 καὶ τὸ μὲν τῶν Σύρων στρατεύμα νυκτὸς ἤδη γενομένης ἀνεχώρησαν εἰς τὴν παρεμβολήν, δηλώσαντος δὲ τοῦ στρατοκῆρυκος ὅτι τέθνηκεν Ἀχαβὸς, ἀνέξευξαν εἰς τὰ ἴδια. κομίσαντες δὲ τὸν Ἀχάβον νεκρὸν εἰς Σαμάρειαν ἐκεῖ θάπτουσι, καὶ τὸ ἄρμα ἀποπλύναντες ἐν τῇ Ἰζάρα κρήνῃ (ἣν δὲ καθημαγμένον τῷ τοῦ βασιλέως φόνῳ) ἀληθῆ τὴν Ἡλία προφητείαν ἐπέγνωσαν· οἱ μὲν γὰρ κύνες ἀνελιχθήσαντο αὐτοῦ τὸ αἷμα, αἱ δὲ ἑταιρι-

ξόμενοι ἐν τῇ κρήνῃ τὸ λοιπὸν λουόμενοι τούτῳ διετέλου. ἀπέθανε δὲ ἐν Ραμαθῶνι, Μιχαία τοῦτο προειρηκότος. συμβάντων οὖν Ἀχάβῳ τῶν ὑπὸ τῶν δύο προφητῶν εἰρημένων, μέγα δεῖ τὸ θεῖον ἡγεῖσθαι καὶ τιμᾶν αὐτὸ πανταχοῦ καὶ σέβειν, καὶ τῆς ἀληθείας μὴ τὰ πρὸς ἡδονὴν καὶ βούλησιν πιθανώτερα δοκεῖν, ὑπολαμβάνειν δ' ὅτι προφητείας καὶ τῆς διὰ τῶν τοιούτων προγνώσεως οὐδὲν ἔστι συμφορώτερον, παρέχοντος οὕτω τοῦ θεοῦ τί δεῖ φυλάξασθαι. λογίζεσθαι τε πάλιν ἐκ τῶν περὶ τὸν βασιλέα γεγενημένων στοχαζομένους προσῆκε τὴν τοῦ χρεῶν ἰσχύν, ὅτι μὴδὲ προγνωσκόμενον αὐτὸ διαφυγεῖν ἔστιν, ἀλλ' ὑπέρχεται τὰς ἀνθρωπίνους ψυχὰς ἐλπῖσι κολακεῦον χρησταῖς, αἷς εἰς τὸ πόθεν αὐτῶν κρατήσῃ περιάγει. φαίνεται οὖν καὶ Ἀχαβὸς ὑπὸ τούτου τὴν διάνοιαν ἀπατηθεὶς, ὥστε ἀπιστήσαι μὲν τοῖς προλέγουσι τὴν ἦταν, τοῖς δὲ τὰ πρὸς χάριν προφητεύσασι πεισθεὶς ἀποθανεῖν. τοῦτον μὲν οὖν ὁ παῖς Ὀχοζίας διεδέξατο.

BIBΛΟΣ ENATH.

Ἰωσαφάτῳ δὲ τῷ βασιλεῖ παραγενομένῳ εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ τῆς συμμαχίας τῆς πρὸς Ἀχαβὸν τὸν τῶν Ἰσραηλιτῶν βασιλέα, ἣν Ἀδάδῳ τῷ Σύρων βασιλεῖ πολεμοῦντι παρασχῶν ἦν, ὡς προειρήκαμεν, Ἰηοῦς ὁ προφήτης συντυχῶν ἠτιᾶτο τῆς πρὸς Ἀχαβὸν συμμαχίας, ἀνθρώπου ἀσεβῆ καὶ πονηρόν· τὸν γὰρ θεὸν ἀηδῶς μὲν ἐπὶ τούτῳ διατεθῆναι, φύσασθαι μὲντοι καίπερ ἡμαρτηκότα, διὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ φύσιν οὔσαν ἀγαθὴν, ἔλεγεν ἐκ τῶν πολεμίῳ. καὶ τότε μὲν ἐπ' εὐχαριστίας καὶ θυσίας ὁ βασιλεὺς τρέπεται τοῦ θεοῦ,

μετὰ ταῦτα δὲ περιορχόμενος τὴν χώραν ὤρμησεν ἐν κύκλῳ πᾶσαν, ὅσης αὐτὸς ἐπῆρχε, τὸν λαὸν ἐκδιδάσκων τὰ τε νόμιμα τὰ διὰ Μωϋσέως ὑπὸ τοῦ θεοῦ δοθέντα καὶ τὴν εὐσέβειαν τὴν πρὸς αὐτόν. καὶ δικαστὰς ἀποδείξας ἐν ἐκάστη πόλει τῶν βασιλευμένων ὑπ' αὐτοῦ, παρεκελεύσατο μηδενὸς οὕτως ὡς τοῦ δικαίου προνοουμένου κρῖνειν τοῖς ὄχλοις, μήτε δώρων μήτε ἀξιώματος τῶν ἐν ὑπεροχῇ διὰ πλοῦτον ἢ διὰ γένος εἶναι δοκούντων, βραβεύειν δὲ ἅπασιν τὸ ἴσον, ἐπισταμένους ὅτι καὶ τῶν κρύφα πραττομένων ἕκαστον ὁ θεὸς βλέπει. ταῦτα διδάξας κατὰ πόλιν ἐκάστην τῶν δύο φυλῶν ὑπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα. κατέστησε δὲ καὶ ἐν τούτοις κριτὰς ἐκ τῶν ἱερέων καὶ ἐκ τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν τὰ πρῶτα τοῦ πλήθους φερομένων, παραινέσας ἐπιμελεῖς καὶ δικαίως ποιεῖσθαι πάσας τὰς κρίσεις· ἂν δὲ περὶ μειζόνων διαφορὰν ἔχοντες τῶν ὁμοφύλων τινὲς ἐκ τῶν ἄλλων πέμψωσι πρὸς αὐτοὺς πόλεων, τούτοις δεῖ μετὰ πλείονος σπουδῆς ἀποφαίνεσθαι δικαίως περὶ τῶν πραγμάτων· μάλιστα γὰρ τὰς ἐν αὐτῇ τῇ πόλει κρίσεις, ἐν ἧ τὸν τε ναὸν εἶναι τοῦ θεοῦ συμβέβηκε καὶ δίαίταν ὁ βασιλεὺς ἔχει, προσήκει σπουδαίως εἶναι καὶ δικαιοσύνην. ἄρχοντας δ' αὐτῶν ἀποδείκνυσιν Ἀμασίαν τὸν ἱερέα καὶ Ζαβαδίαν, ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς ἑκατέρους.

καὶ ὁ μὲν βασιλεὺς τοῦτον τὸν τρόπον διέτασσε τὰ 25
2 πρᾶγματα, κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐστράτευσεν ἐπ' αὐτὸν Μωαβῖται καὶ Ἀμμωνῖται, συμπαραλαβόντες καὶ Ἀράβων μεγάλην μοῖραν, καὶ στρατοπεδεύονται πρὸς Ἐγγαδδὶ πόλιν, κειμένην πρὸς τῇ Ἀσφαλίτιδι λίμνῃ, τριακοσίους ἀπέχουσιν σταδίους τῶν Ἱεροσολύμων. 30
γεννᾶται δὲ ἐν αὐτῇ φοῖνιξ ὁ κάλλιστος καὶ ὀποβάλαμον. ἀκούσας δὲ Ἰωσάφατος ὅτι τὴν λίμνην διαβάντες

οἱ πολέμιοι ἐμβεβλήκασιν ἤδη εἰς τὴν βασιλευομένην ὑπ' αὐτοῦ χώραν, δείσας εἰς ἐκκλησίαν συνάγει τὸν δῆμον τῶν Ἱεροσολυμιτῶν εἰς τὸ ἱερόν, καὶ στὰς κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ ἤρχετο καὶ ἐπεκαλεῖτο τὸν θεὸν 5
5 παρασχεῖν αὐτῷ δύναμιν καὶ ἰσχύϊν, ὥστε τιμωρησάσθαι τοὺς ἐπιστρατεύσαντας· καὶ γὰρ τοῦτο δεηθῆναι τοὺς τὸ ἱερόν κατασκευασαμένους αὐτοῦ, ὅπως ὑπερμάχηται τῆς πόλεως ἐκείνης καὶ τοὺς ἐπ' αὐτὸ τολμήσαντας ἐλθεῖν ἀμύνηται, οἳ τὴν ὑπ' αὐτοῦ δοθεῖσαν 10
10 γῆν εἰς κατάσχεσιν ἀφελέσθαι πάρευσιν αὐτούς. ταῦτ' εὐχόμενος ἐδάκρυσε, καὶ σύμπαν δὲ τὸ πλήθος γυναιξὶν ἄμα καὶ τέκνοις ἰκέτευεν. Ἰαζήλος δὲ τις προφήτης παρελθὼν εἰς μέσην τὴν ἐκκλησίαν ἀνεβόησε, τῷ τε πλήθει λέγων καὶ τῷ βασιλεῖ, τὸν θεὸν ἐπακούσαι τῶν 15
15 εὐχῶν, καὶ πολεμήσειν αὐτῶν τοῖς ἐχθροῖς ἐπαγγελίασθαι. προσέταξε δὲ τῇ ἐπιούσῃ τὴν στρατιάν ἐξελάσασθαι τοῖς πολεμίοις ὑπαντᾶν· εὐρήσειν γὰρ αὐτοὺς ἐπὶ τῆς μεταξὺ Ἱεροσολύμων καὶ Ἐγγάδδης ἀναβάσεως, λεγομένης δ' ἔξοχῆς, καὶ μὴ συμβαλεῖν μὲν αὐτοῖς, 20
20 στάντας δὲ μόνον ὄραν πῶς αὐτοῖς μάχεται τὸ θεῖον. τοῦ δὲ προφήτου ταῦτα εἰπόντος ὁ μὲν βασιλεὺς καὶ τὸ πλήθος, πεσόντες ἐπὶ πρόσωπον, ἠὲ χαρίστου τε τῷ θεῷ καὶ προσεκύνουν, οἳ δὲ Λευῖται τοῖς ὄργάνοις διέτελλον ὑμνοῦντες.

ἄμα δ' ἡμέρᾳ παρελθὼν ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν ἐρημον 3
τὴν ὑποκάτω Θεκιάς πόλεως, ἔλεγε πρὸς τὸ πλήθος ὡς δεῖ πιστεῦειν τοῖς ὑπὸ τοῦ προφήτου εἰρημένοις, καὶ μὴ παρατάσσεσθαι μὲν αὐτοὺς εἰς μάχην, προστησαμένους δὲ τοὺς ἱερεῖς μετὰ τῶν σαλπίγγων καὶ Λευίτας 30
30 μετὰ τῶν ὑμνοῦντων εὐχαριστεῖν ὡς ἤδη ἔνσαμένῳ τὴν χώραν ἡμῶν παρὰ τῶν πολεμίων. ἤρσε δ' ἡ τοῦ βασιλέως γνώμη, καὶ ἄπερ συνεβούλευσε, ταῦτ' ἐπρατ-

τον. ὁ δὲ θεὸς εἰς φόβον ἔνεβαλε καὶ ταραχὴν τοῖς Ἀμμωνίταις. οἱ δὲ δόξαντες ἀλλήλους πολεμίους ἀπέκτεινον, ὡς ἐκ τῆς τοσαύτης στρατιᾶς ἀνασπᾶσθαι μὴ δύναται. Ἰωσάφατος δ' ἀποβλέψας εἰς τὴν φάραγγα ἐν ἣ συνέβαινον ἐστρατοπεδευκέναι τοὺς πολεμίους, καὶ 5 πλήρη νεκρῶν ἰδὼν, ἤσθη μὲν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς τοῦ θεοῦ βοηθείας, ὅτι μὴδὲ πονήσασιν αὐτοῖς αὐτοὺς δι' ἑαυτοῦ τὴν νίκην ἔδωκεν, ἐπέτρεψε δὲ τῇ στρατιᾷ διαρπάσαι τὴν παρεμβολὴν τῶν ἐχθρῶν καὶ σκυλευσάι τοὺς νεκρούς. καὶ οἱ μὲν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας σκυλεύσαν- 10 τες ἔκαμον (τοσοῦτον ἦν τὸ τῶν ἀνηρημένων πλήθος). τῇ τετάρτῃ δὲ συναθροισθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἰς τινα κοῖλον καὶ φαραγγώδη τόπον τὴν τοῦ θεοῦ δύναμιν καὶ τὴν συμμαχίαν ὑλόγησεν, ἀφ' οὗ καὶ προσηγορίαν ἔσχεν ὁ τόπος, κοιλὰς εὐλογίας. 15

4 ἐκεῖθεν δ' ἀναγαγὼν τὴν στρατιάν ὁ βασιλεὺς εἰς Ἱεροσόλυμα τρέπεται πρὸς εὐωχίας καὶ θυσίας ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. μετὰ μὲντοι γε τὴν τῶν πολεμίων αὐτοῦ διαφθορὰν ἀκουσθεῖσαν τοῖς ἄλλοφύλοις ἔθνεσι, πάντες οὗτοι κατεπλάγησαν αὐτόν, ὡς φανερώς αὐτῷ τοῦ 20 θεοῦ τὸ λοιπὸν συμμαχοῦντος. καὶ Ἰωσάφατος μὲν ἔκτοτε μετὰ λαμπρᾶς δόξης ἐπὶ τε δικαιοσύνῃ καὶ τῇ πρὸς τὸ θεῖον εὐσεβείᾳ διήγεν, ἦν δὲ φίλος καὶ τῷ τοῦ Ἀχάβου παιδὶ βασιλεύοντι τῶν Ἰσραηλιτῶν, πρὸς οὐ κοινωνήσας ἐπὶ κατασκευῇ νηῶν εἰς τε Πόντον πλεου- 25 σῶν καὶ τὰ ἐπὶ Θράκης ἐμπορία διήμαρτε τοῦ κτήματος. ὑπὸ γὰρ μεγέθους ἀπώλετο τὰ σκάφη, καὶ διὰ τοῦτο οὐκέτι περὶ ναῦς ἐφιλοτιμήσατο.

2 τὰ μὲν οὖν περὶ τὸν Ἱεροσολύμων βασιλέα Ἰωσάφα- τον οὕτως εἶχεν. ὁ δ' Ἀχάβου παῖς Ὀχοζίας ἐβασίλευε 30 τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐν Σαμαρείᾳ ποιούμενος τὴν δαιταν, πονηρὸς ὢν καὶ πάντα ὅμοιος τοῖς γονεῦσιν ἀμφοτέροις

καὶ Ἱεροβοάμῳ τῷ πρώτῳ παρανομήσαντι καὶ τὸν λαὸν ἀπατᾶν ἀρξαμένῳ. τὴν δὲ βασιλείαν ἔτος ἤδη δεύτερον ἔχοντος ὁ τῶν Μωαβιτῶν ἀφίσταται βασιλεὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς φόρους, οὓς ἐμπροσθεν ἐτέλει τῷ πατρὶ αὐτοῦ 5 Ἀχάβῳ, χορηγῶν ἐπαύσατο. συνέβη δὲ τὸν Ὀχοζίαν καταβαίνοντα ἀπὸ τοῦ τέγους τῆς οἰκίας κατενεχθῆναι, καὶ νοσήσαντα πέμψαι πρὸς τὴν Ἀκκαρῶν θεὸν Μυῖαν (τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῇ θεῷ) πυνθάνεσθαι περὶ τῆς σωτηρίας. φανείς δ' ὁ τῶν Ἑβραίων θεὸς Ἥλις τῷ 10 προφῆτῃ προσέταξεν αὐτῷ τοῖς πεμφθεῖσιν ἄγγελοις ὑπαντήσαντα πυνθάνεσθαι αὐτῶν εἰ θεὸν ὁ Ἰσραηλιτῶν λαὸς ἴδιον οὐκ ἔχει, ὅτι πέμπει πρὸς τὸν ἀλλότριον ὁ βασιλεὺς αὐτῶν περὶ τῆς σωτηρίας ἐρησομένους, κελεῦσαι τε αὐτοὺς ὑποστρέψαι καὶ φράσαι τῷ βασι- 15 λεὶ ὅτι μὴ διαφεύξεται τὴν νόσον. τοῦ δὲ Ἥλις ποιήσαντος ἃ προσέταξεν ὁ θεός, ἀκούσαντες οἱ ἄγγελοι τὰ παρ' αὐτοῦ παραχορήμα ὑπέστρεψαν πρὸς τὸν βασιλέα. θαυμάζοντος δὲ τὸ τάχος τῆς ἐπανόδου καὶ τὴν αἰτίαν ἐπερωτήσαντος, ἔφασαν ἀπαντῆσαί τινα αὐτοῖς 20 ἄνθρωπον καὶ κωλύσαι μὲν προσωτέρῳ χωρεῖν, ἀναστρέψαντας δὲ σοὶ λέγειν ἐξ ἐντολῆς τοῦ Ἰσραηλιτῶν θεοῦ ὅτι κάκιον ἔξει ἡ νόσος. τοῦ δὲ βασιλέως σημαίνειν αὐτῷ τὸν ταῦτα εἰρηκότα κελεύσαντος, ἄνθρωπον ἔλεγον δασὺν καὶ ζώνην περιειλημένον δερματίνην. 25 συνεῖς δ' ἐκ τούτων Ἥλιαν εἶναι τὸν σημαινόμενον ὑπὸ τῶν ἄγγέλων, πέμψας ἐπ' αὐτὸν ταξίαρχον καὶ πεντήκοντα ὀπλίτας, ἀχθῆναι πρὸς αὐτὸν ἐκέλευσεν. εὐρῶν δὲ τὸν Ἥλιαν ὁ πεμφθεὶς ταξίαρχος ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους καθεζόμενον, καταβάντα ἤκειν ἐκέλευε πρὸς 30 τὸν βασιλέα. κελεύειν γὰρ τοῦτ' ἐκείνον. εἰ δὲ μὴ θελήσειεν, ἀκοντα βιάσασθαι. ὁ δ' εἰπὼν πρὸς αὐτόν, ἐπὶ πείρᾳ τοῦ προφῆτης ἀληθῆς ὑπάρχειν, εὗξεσθαι

πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ πεσὸν ἀπολέσαι τοὺς τε στρατιώτας
καὶ αὐτόν, εὐχεται, καὶ προσητῆρκατενεχθεὶς διαφθείρει
τόν τε ταξίαρχον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ. τῆς δ' ἀπωλείας
τῆς τούτων δηλωθείσης τῷ βασιλεῖ, παροξυνθεὶς ἄλ-
λον πέμπει ταξίαρχον ἐπὶ τὸν Ἡλίαν σὺν ὀπλίταις το-
5 σούτοις ὅσοις καὶ τὸν πρότερον συναπέστειλεν. ἀπει-
λήσαντος δὲ καὶ τούτου τῷ προφήτῃ βίβρα λαβὼν ἄξιον
αὐτόν, εἰ μὴ κατέλθοι βουλόμενος, εὐξαμένου κατ' αὐ-
τοῦ πῦρ διεχρήσατο καθὼς καὶ τὸν πρὸ αὐτοῦ ταξίαρ-
χον. πυνθανόμενος δὲ καὶ τὰ περὶ τούτου ὁ βασιλεὺς 10
τρίτον ἐξέπεμψε. ὁ δὲ φρόνιμος ὢν καὶ λίαν ἐπεικῆς
τὸ ἦθος, ἔλθων ἐπὶ τὸν τόπον οὗ συνέβαινεν εἶναι τὸν
Ἡλίαν, φιλοφρόνως προσεῖπεν αὐτόν, γινώσκεις δὲ ἔλε-
γεν ὅτι μὴ βουλόμενος, βασιλέως διακονῶν προστάγματι,
παρεῖη πρὸς αὐτόν, καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ πεμφθέντες οὐχ 15
ἐκόντες ἀλλὰ κατὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἦλθον. ἐλεῆσαι
τοιγαροῦν αὐτὸν ἡξίου τοὺς τε σὺν αὐτῷ παρόντας
ὀπλίτας, καὶ καταβάντα ἔπεσθαι πρὸς τὸν βασιλέα.
ἀποδεξάμενος δὲ τὴν δεξιότητα τῶν λόγων καὶ τὸ
ἄστειον τοῦ ἦθους ὁ Ἡλίας καταβάς ἠκολούθησεν αὐ-
20 τῷ. παραγενόμενος δὲ πρὸς τὸν βασιλέα προεφήτευσεν
αὐτῷ, καὶ τὸν θεὸν ἐδήλου λέγειν "ἐπειδὴ κατέγνωσας
αὐτοῦ μὲν ὡς οὐκ ὄντος θεοῦ καὶ περὶ τῆς νόσου οὐ
τάληθες προειπεῖν δυναμένου, πρὸς δὲ τὸν Ἀκκαρωνι-
τῶν ἔπεμψες, παρ' αὐτοῦ πυνθανόμενος ποταπὸν ἔσται 25
σοι τὸ τέλος τῆς νόσου, γίνωσκε ὅτι τεθνήξῃ."

2 καὶ ὁ μὲν ὀλίγον σφόδρα χρόνον διελθόντος, κα-
θὼς προεῖπεν Ἡλίας, ἀπέθανε, διαδέχεται δ' αὐτοῦ
τὴν βασιλείαν ὁ ἀδελφὸς Ἰώραμος· ἄπαις γὰρ κατέ-
στρεψε τὸν βίον. ὁ δὲ Ἰώραμος οὗτος τῷ πατρὶ τὴν 30
πουνηρίαν Ἀχάβω παραπλήσιος γενόμενος ἐβασίλευσεν.
ἔτη δώδεκα, πάσῃ πουνηρία χρησάμενος καὶ ἀσεβεία

πρὸς τὸν θεόν· παρεῖς γὰρ τοῦτου θρησκεύειν τοὺς
ξενικούς ἐσέβετο. ἦν δὲ τὰλλα δραστήριος. κατ' ἐκεῖ-
νον δὲ τὸν καιρὸν Ἡλίας ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθη, καὶ
οὐδεὶς ἔγνω μέχρι τῆς σήμερον αὐτοῦ τὴν τελευταίαν.
5 μαθητὴν δ' Ἐλισσαῖον κατέλιπεν, ὡς καὶ πρότερον ἐδη-
λώσαμεν. περὶ μέντοι γε Ἡλία καὶ Ἐνώχου τοῦ γενο-
μένου πρὸ τῆς ἐπομβρίας ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀναγέγραπται
βίβλοις ὅτι γεγόνασιν ἀφανεῖς, θάνατον δ' αὐτῶν οὐ-
δεὶς οἶδεν.

10 παραλαβὼν δὲ τὴν βασιλείαν Ἰώραμος ἐπὶ τὸν 3
Μωαβιτῶν ἔγνω στρατεύειν βασιλέα, Μισᾶν ὄνομα·
τοῦ γὰρ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καθὼς προείπομεν, ἔτυχεν
ἀποστάς, φόρους τελῶν Ἀχάβω τῷ πατρὶ αὐτοῦ μυριά-
δας εἴκοσι προβάτων σὺν τοῖς πόκοις. συναθροίσας
15 οὖν τὴν οἰκειᾶν δύναμιν ἔπεμψε καὶ πρὸς Ἰωσαφάτον,
παρακαλῶν αὐτόν, ἐπεὶ φίλος ἀπ' ἀρχῆς ὑπῆρχεν αὐ-
τοῦ τῷ πατρὶ, συμμαχεῖσθαι πόλεμον ἐπὶ τοὺς Μωαβίτας
ἐκφέρειν μέλλοντι, ἀποστάντας αὐτοῦ τῆς βασιλείας.
ὁ δ' οὐ μόνον αὐτὸς βοηθήσειν ὑπέσχετο, ἀλλὰ καὶ τὸν
20 Ἰδουμαίων βασιλέα συναναγκάζειν, ὄντα ὑφ' ἑαυτόν,
στρατεύεσθαι. Ἰώραμος δέ, τοιούτων αὐτῷ τῶν παρὰ
Ἰωσαφάτου περὶ τῆς συμμαχίας κομισθέντων, ἀναλα-
βὼν τὴν αὐτοῦ στρατιὰν ἦκεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ξε-
νισθεὶς λαμπρῶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Ἱεροσολυμιτῶν,
25 δόξαν αὐτοῖς διὰ τῆς ἐρήμου τῆς Ἰδουμαίας ποιήσασθαι
τὴν ὁδοπορίαν ἐπὶ τοὺς πολεμίους (οὐ γὰρ προσδοκῆ-
σειν αὐτοὺς ταύτην ποιήσασθαι τὴν ἔφοδον) ὄρμησαν
οἱ τρεῖς βασιλεῖς ἐν τῶν Ἱεροσολύμων, ὃ τε τούτων αὐ-
τῶν καὶ ὁ τῆς Σαμαρείας καὶ ὁ τῆς Ἰδουμαίας. καὶ
30 κύνλλώσαντες ἐπὶ τὰ ἡμερῶν ὁδὸν εἰς ἀπορίαν ὕδατος
τοῖς τε κτήνεσι καὶ τῇ στρατιᾷ περιέστησαν, πλανηθέν-
των τὰς ὁδοὺς αὐτοῖς τῶν ἡγουμένων, ὡς ἀγωνιᾶν μὲν

ἅπαντας, μάλιστα δὲ τὸν Ἰωραμον, καὶ ὑπὸ λύπης ἐκ-
 βοῆσαι πρὸς τὸν θεόν, τί κακὸν αἰτιασάμενος ἀγάγοι
 τοὺς τρεῖς βασιλέας ἀμαχητὶ παραδώσω αὐτοὺς τῷ
 τῶν Μωαβιτῶν βασιλεῖ. παρεθάρσυνε δ' αὐτὸν ὁ Ἰω-
 σαφάτης δίκαιος ὢν, καὶ πέμψαντα εἰς τὸ στρατόπεδον
 ἐκέλευσε γυῶναι εἴ τις αὐτοῖς τοῦ θεοῦ προφήτης συνε-
 λήλυθεν, ἵνα δι' αὐτοῦ μάθωμεν παρὰ τοῦ θεοῦ τί
 ποιητέον ἡμῖν ἐστίν. οἰκέτου δὲ τινος τῶν Ἰωραμου
 φήσαντος ἰδεῖν αὐτόθι τὸν Ἠλία μαθητὴν Ἐλισσαίου
 Σαφάτου παῖδα, πρὸς αὐτὸν ἀπίασιν οἱ τρεῖς βασιλεῖς
 Ἰωσαφάτου παραινέσαντος. ἐλθόντες δ' ἐπὶ τὴν σκη-
 νὴν τοῦ προφήτου (ἔτυχε δ' ἔξω τῆς παρεμβολῆς κα-
 τεσκηνωκώς) ἐπηρώτων τὸ μέλλον ἐπὶ τῆς στρατιᾶς,
 μάλιστα δ' ὁ Ἰωραμος. τοῦ δὲ μὴ διανοχλεῖν αὐτῷ
 φράσαντος, ἀλλὰ πρὸς τοὺς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τῆς
 μητρὸς βαδίζειν προφήτας (εἶναι γὰρ ἐκείνους ἀληθεῖς),
 ἔδεδίτο προφητεύειν καὶ σώζειν αὐτούς. ὁ δ' ὁμόσας
 τὸν θεὸν οὐκ ἂν ἀποκριθῆναι αὐτῷ εἰ μὴ δι' Ἰωσα-
 φατον ὄσιον ὄντα καὶ δίκαιον, ἀχθέντος ἀνθρώπου τι-
 νὸς ψάλλειν εἰδότος (ἐπεξήτησε γὰρ αὐτός) πρὸς τὸν
 ψάλλοντα ἐνθεος γενόμενος προσέταξε τοῖς βασιλεῦσιν
 ἐν τῷ χειμάρρῳ πολλοὺς ὀρύξαι βόθρους. "οὔτε γὰρ
 νέφους οὔτε πνεύματος γενομένου οὔτε ὑετοῦ καταρ-
 ραγέντος ὄψεσθε πλήρη τὸν ποταμὸν ὕδατος, ὡς ἂν
 καὶ τὸν στρατὸν καὶ τὰ ὑποξύγια διασωθῆναι ὑμῖν
 ἀπὸ τοῦ ποτοῦ. ἔσται δὲ ὑμῖν οὐ τοῦτο μόνον παρὰ
 τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ καὶ κρατήσετε τῶν ἐχθρῶν καὶ καλ-
 λίστας καὶ ὀχυρωτάτας πόλεις λήψεσθε τῶν Μωαβι-
 τῶν, καὶ δένδρα μὲν αὐτῶν ἡμερὰ κόψετε, τὴν δὲ χώ-
 ραν δηώσετε, πηγὰς δὲ καὶ ποταμοὺς ἐμψράξετε."
 2 ταῦτα εἰπόντος τοῦ προφήτου, τῇ ἐπιούσῃ, πρὶν
 ἥλιον ἀνασχεῖν, ὁ χειμάρρους πολὺς ἐρροῖ (σφοδρῶς

γὰρ ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν ὁδοῦ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ τὸν θεὸν
 ὕσαι συνέπεσεν), ὥστε εὑρεῖν τὴν στρατιὰν καὶ τὰ ὑπο-
 ξύγια ποτὸν ἄφθονον. ὡς δ' ἤκουσαν οἱ Μωαβίται τοὺς
 τρεῖς βασιλέας ἐπ' αὐτοὺς βαδίζοντας καὶ διὰ τῆς ἐρή-
 μου ποιουμένους τὴν ἐφοδον, ὁ βασιλεὺς αὐτῶν εὐθύς
 συλλέξας στρατιὰν ἐκέλευσεν ἐπὶ τῶν ὄρων βάλλεσθαι
 τὸ στρατόπεδον, ἵνα αὐτοὺς μὴ λάθωσιν εἰς τὴν χώραν
 ἐμβαλόντες οἱ πολέμιοι. θεασάμενοι δὲ ὑπὸ τὴν ἀνα-
 τολὴν τοῦ ἡλίου τὸ ἐν τῷ χειμάρρῳ ὕδωρ (καὶ γὰρ οὐδὲ
 μακρὰν ἦν τῆς Μωαβίτιδος) αἵματι τὴν χροᾶν ὁμοίου
 (τότε γὰρ μάλιστα πρὸς τὴν ἀγῆν τὸ ὕδωρ ἐρυθραί-
 νεται), ψευδῇ δόξαν περὶ τῶν πολεμίων ἐλάβανον ὡς
 ἀπεικονηκότων ἑαυτοὺς διὰ δίψος καὶ τοῦ ποταμοῦ αἶμα
 αὐτοῖς ῥέοντος. τοῦτο τοίνυν οὕτως ἔχειν ὑπολαβόντες
 ἤξιωσαν αὐτοὺς ἐπὶ διαρπαγὴν τῶν πολεμίων ἐκπέμψαι
 τὸν βασιλέα, καὶ πάντες ἐφορμήσαντες ὡς ἐπὶ ἐτοιμίην
 ὠφέλειαν ἦλθον εἰς τὸ τῶν ἐχθρῶν στρατόπεδον ὡς
 ἀπολωλότων. καὶ διαφεύδεται μὲν αὐτοὺς ἡ ἐλπίς αὐτῆ,
 περιστάτων δὲ τῶν πολεμίων οἱ μὲν αὐτῶν κατεκόπη-
 σαν, οἱ δὲ διεσπάρησαν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν φεύγοντες.
 ἐμβαλόντες δὲ εἰς τὴν τῶν Μωαβιτῶν οἱ βασιλεῖς τὰς τε
 πόλεις κατεστρέψαντο τὰς ἐν αὐτῇ, καὶ τοὺς ἀγροὺς αὐ-
 τῶν διήρπασαν καὶ ἠφάνισαν πληροῦντες ἐκ τοῦ χει-
 μάρρου λίθων, καὶ τὰ κάλλιστα τῶν δένδρων ἐξέκοψαν,
 25 καὶ τὰς πηγὰς ἐνέφραξαν τῶν ὑδάτων, καὶ τὰ τεῖχη
 καθείλον ἕως ἐδάφους. ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν Μωαβιτῶν
 συνδιωκόμενος τῇ πολιορκίᾳ, καὶ τὴν πόλιν ὄρων κιν-
 δυνεύουσαν ἀναιρεθῆναι κατὰ κράτος, ὥρμησε μεθ'
 ἐπτακοσίων ἐξελεθῶν διὰ τοῦ τῶν πολεμίων ἐπιπάσα-
 30 σθαι στρατοπέδον, καθ' ὃ μέρος αὐτοῦ ἐνόμιζε τὰς φυ-
 λακὰς ἀνεῖσθαι. καὶ πειραθεὶς οὐκ ἠδυνήθη φυγεῖν·
 ἐπιτυγχάνει γὰρ ἐπιμελῶς φρουρουμένῳ τῷ τόπῳ. ὑπο-

στρέψας δ' εἰς τὴν πόλιν ἔργον ἀπογνώσεως καὶ δεινῆς ἀνάγκης διεπράξατο. τῶν υἱῶν τὸν πρεσβύτερον, ὃς μετ' αὐτὸν βασιλεύειν ἔμελλεν, ἀναγαρῶν ἐπὶ τὸ τεῖχος ὥστε πᾶσι φανερόν γενέσθαι τοῖς πολεμίοις, ἱερούργησεν εἰς ὄλοκαύτως τῷ θεῷ. θεασάμενοι δ' αὐτὸν οἱ βασιλεῖς κατ' ἄκτιραν τῆς ἀνάγκης, καὶ παθόντες ἀνθρώπινόν τι καὶ ἔλεεινὸν διέλυσαν τὴν πολιορκίαν, καὶ ἕκαστος εἰς τὴν οἰκίαν ἀνέστρεψεν.

Ἰωσάφατος δὲ παραγενόμενος εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ μετ' εἰρήνης διαγαρῶν, ὀλίγον ἐπιβιώσας χρόνον μετὰ τὴν ἐκστρατεῖαν ἐκείνην ἀπέθανε, ζήσας μὲν ἀριθμὸν ἐτῶν ἐξήκοντα, βασιλεύσας δ' ἐξ αὐτῶν πέντε καὶ εἰκοσι. ταφῆς δ' ἔτυχε μεγαλοπρεποῦς ἐν Ἱεροσολύμοις· καὶ γὰρ ἦν μιμητὴς τῶν Δαυίδου ἔργων. κατέλιπε δὲ καὶ παῖδας ἱκανοὺς, διάδοχον δ' ἀπέδειξε τὸν πρεσβύτερον Ἰώραμον· ταῦτό γὰρ εἶχεν ὄνομα τῷ τῆς μητρὸς μὲν ἀδελφῷ, βασιλεύοντι δὲ τῶν Ἰσραηλιτῶν, Ἀχάβου παιδί.

παραγενόμενος δ' ἐκ τῆς Μωαβίτιδος ὁ τῶν Ἰσραηλιτῶν βασιλεὺς εἰς Σαμάρειαν εἶχε σὺν αὐτῷ Ἐλισσαῖον τὸν προφήτην, οὗ τὰς πράξεις βούλομαι διελθεῖν (λαμπρὰ γὰρ εἰσι καὶ ἱστορίας ἄξια) καθὼς ἐν ταῖς ἱεραῖς βίβλοις ἐπεγνώκαμεν.

προσελθοῦσαν γὰρ αὐτῷ φασὶ τὴν Ὠβεδίου τοῦ Ἀχάβου οἰκονόμου γυναῖκα εἰπεῖν ὡς οὐκ ἄγνοεῖ πῶς ὁ ἀνὴρ αὐτῆς τοὺς προφήτας περιέσωσεν, ὑπὸ τῆς Ἀχάβου γυναικὸς Ἰεξαβέλης ἀναιρουμένους· ἑκατὸν γὰρ ἔλεγεν ὑπ' αὐτοῦ δανεισαμένου τραφῆναι κερκυμένους, καὶ μετὰ τὴν τοῦ ἀνδρὸς τελευτήν ἄγεσθαι νῦν ὑπὸ τῶν δανειστῶν αὐτὴν καὶ τὰ τέκνα πρὸς δουλείαν. παρεκάλει τε διὰ ταύτην τὴν εὐεργεσίαν τὰνδρὸς ἐλεῆσαι τε καὶ παρασχεῖν τινὰ βοήθειαν. πυνθανομένῳ δ'

αὐτῷ τί ἔχει ἐπὶ τῆς οἰκίας, ἄλλο μὲν οὐδὲν ἔφη, ἔλαιον δὲ βραχὺ λίαν ἐν κεραμίῳ. ὃ δὲ προφήτης ἀπελθοῦσαν ἐκέλευσεν ἀγγεῖα χρῆσασθαι πολλὰ παρὰ τῶν γειτόνων κενά, καὶ τὰς θύρας ἀποκλείσασαν τοῦ θωματίου μετακτεῖν εἰς ἅπαντα τοῦ ἐλαίου· τὸν γὰρ θεὸν πληρώσειν ταῦτα. τῆς δὲ γυναικὸς τὰ κελευσθέντα ποιήσασθαι καὶ τοῖς τέκνοις προσφέρειν ἕκαστον τῶν ἀγγείων προστατούσης, ἐπεὶ πάντα ἐπληρώθη καὶ οὐδὲν ἦν κενόν, ἔλθοῦσα πρὸς τὸν προφήτην τοῦτο ἀπήγγειλεν. ὃ δὲ συμβουλεύει τοῦ λαιον ἀπελθοῦσαν ἀποδόσθαι καὶ τοῖς δανεισταῖς ἀποδοῦναι τὰ ὀφειλόμενα· γενήσεσθαι δέ τι καὶ περισσὸν ἐκ τῆς τιμῆς τοῦ ἐλαίου, ᾧ πρὸς διατροφήν τὴν τῶν τέκνων καταχρήσεται. καὶ Ἐλισσαῖος μὲν οὕτως ἀπήλλαξε τῶν χρεῶν τὴν γυναῖκα, καὶ τῆς ἀπὸ τῶν δανειστῶν ὕβρεως ἠλευθέρωσεν.

Ἐλισσαῖος δὲ ταχέως πρὸς Ἰώραμον ἔξαπέστειλε, φυλάττεσθαι τὸν τόπον ἐκεῖνον αὐτῷ παραινῶν· εἶναι γὰρ ἐν αὐτῷ Σύρους τινὰς τοὺς ἐκεῖ λοχῶντας αὐτὸν ἀνελεῖν. καὶ ὁ μὲν βασιλεὺς οὐκ ἐπὶ τὴν θήραν ἐξώρμησε τῷ προφήτῃ πειθόμενος, Ἄδαδος δὲ τῆς ἐπιβουλῆς διαμαρτῶν, ὡς τῶν ἰδίων αὐτοῦ καταμηνυσάντων τὴν ἐνέδραν πρὸς Ἰώραμον, ὠργίζετό τε καὶ μεταπεμφάμενος αὐτοὺς προδοτὰς ἔλεγε τῶν ἀπορρήτων αὐτοῦ καὶ θάνατον ἠπέλει, φανερᾶς τῆς ἐπιχειρήσεως, ἣν μόνοις ἐκεῖνοις ἐπίστευσε, τῷ πολεμίῳ γεννημένῳ. φήσαντος δὲ τινος τῶν παρόντων μὴ ψευδοδοξεῖν αὐτὸν μηδ' ὑπονοεῖν ὡς πρὸς τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ κατειρηκότων τὴν ἐκπεμφθῆναι τῶν ἀναιρησόντων αὐτόν, ἀλλὰ γινώσκειν ὅτι Ἐλισσαῖος ἐστίν ὁ προφήτης ὁ πάντα μνηύων αὐτῷ καὶ φανερὰ ποιῶν τὰ ὑπ' αὐτοῦ βουλευόμενα, προσέταξε πέμψας μαθεῖν ἐν τίνι πόλει τυγχάνει διατρίβων ὁ Ἐλισσαῖος. οἱ δὲ πεμφθέν-

τες ἦκου ἀγγέλλοντες αὐτὸν ἐν Δωθαίμ ὑπάρχοντα.
 πέμπει τοιγαροῦν Ἄδαδος ἐπὶ τὴν πόλιν δύναιμι πολ-
 λὴν ἰππέων καὶ ἀρμάτων, ὅπως τὸν Ἐλισσαῖον λάβω-
 σιν. οἱ δὲ νυκτὸς πᾶσαν ἐν κύκλῳ τὴν πόλιν περιλα-
 βόντες εἶχον ἐν φρουρᾷ. ἅμα δ' ἔφ' τοῦτο μαθὼν ὁ τοῦ 5
 προφήτου διάκονος, καὶ ὅτι ζητοῦσιν οἱ πολέμιοι λαβεῖν
 Ἐλισσαῖον, ἐδήλωσεν αὐτῷ μετὰ βοῆς καὶ ταραχῆς εἰσ-
 δραμῶν πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ τὸν θεράποντα μὴ δεδιέναι
 παρεθάρσυνε, καὶ τὸν θεόν, ᾧ συμμαχῶ χρώμενος
 ἀδεῆς ἦν, παρεκάλει τῷ διακόνῳ, πρὸς τὸ λαβεῖν αὐ- 10
 τὸν εὐέλπι θάρσος, ἐμφανίσαι τὴν αὐτοῦ δύναμιν καὶ
 παρουσίαν ὡς δυνατὸν. ὁ δὲ θεὸς ἐπήκοος τῶν εὐχῶν
 τοῦ προφήτου γενόμενος πλῆθος ἀρμάτων καὶ ἵππων
 τῷ θεράποντι περὶ τὸν Ἐλισσαῖον κεκυλωμένοι θεά-
 σασθαι παρέσχεν, ὡς αὐτὸν ἀφιέναι μὲν τὸ δέος, ἀνα- 15
 θαρρῆσαι δὲ πρὸς τὴν ὄψιν τῆς νομιζομένης συμμαχίας.
 Ἐλισσαῖος δὲ μετὰ ταῦτα καὶ τὰς τῶν πολεμίων ὄψεις
 ἀμαυρῶσαι τὸν θεὸν παρεκάλει, ἀγλὴν αὐταῖς ἐπιβα-
 λόντα ἀφ' ἧς ἀγνοήσῃ αὐτὸν ἐμελλον. γενομένου δὲ
 καὶ τούτου, παρελθὼν εἰς μέσους τοὺς ἐχθροὺς ἐπηρώ- 20
 τησε τίνα ἐπιζητοῦντες ἦλθον. τῶν δὲ τὸν προφήτην
 Ἐλισσαῖον εἰπόντων, παραδώσειν ὑπέσχετο, εἰ πρὸς τὴν
 πόλιν, ἐν ἧ' τυγχάνει ὢν, ἀκολουθήσειαν αὐτῷ. καὶ οὐ
 μὲν ἠγρομένῳ τῷ προφήτῃ, τὰς ὄψεις ὑπὸ τοῦ θεοῦ καὶ
 τὴν διάνοιαν ἐπεσκοτισμένοι, σπουδάζοντες εἶποντο· 25
 ἀγαγὼν δ' αὐτοὺς Ἐλισσαῖος εἰς Σαμάρειαν Ἰωρᾶμ
 μὲν τῷ βασιλεῖ προσέταξε κλεῖσαι τὰς θύρας καὶ περι-
 στήσαι τοῖς Σύροις τὴν αὐτοῦ δύναμιν, τῷ θεῷ δὲ ἠΰ-
 ξατο καθάραι τὰς ὄψεις τῶν πολεμίων καὶ τὴν ἀγλὴν
 αὐτῶν ἀνελεῖν. οἱ δ' ἐν τῆς ἀμαυρώσεως ἐκείνης ἀφε- 30
 θέντες ἑώραν αὐτοὺς ἐν μέσοις τοῖς ἐχθροῖς ὑπάρχον-
 τας. ἐν ἐκπλήξει δὲ δεινῇ καὶ ἀμηχανίᾳ τῶν Σύρων,

οἷον εἰκός, ἐφ' οὕτω θείῳ καὶ παραδόξῳ πράγματι κει-
 μένων, καὶ τοῦ βασιλέως Ἰωρᾶμου πνυθόμενου τὸν προ-
 φήτην εἰ κελεύσειεν αὐτοὺς κατακοντισθῆναι, τοῦτο
 μὲν ἐκόλωσε ποιεῖν Ἐλισσαῖος (τοὺς γὰρ νόμῳ ληφθέν-
 5 τας πολέμου ἀποιτείνειν ἔλεγεν εἶναι δίκαιον, τούτους
 δὲ μὴδὲν κακὸν ἐργάσασθαι τὴν ἐκείνου χώραν, θείᾳ
 δὲ δυνάμει πρὸς αὐτοὺς οὐκ εἰδότας ἐλθεῖν), συνεβού-
 λευσε δὲ ξενίων αὐτοῖς μεταδόντα καὶ τραπέξης ἀπο-
 λύειν ἀβλαβεῖς.
 10 Ἰωρᾶμος μὲν οὖν τῷ προφήτῃ πειθόμενος, ἐστία-
 σας λαμπρῶς καὶ πάνυ φιλοτίμως τοὺς Σύρους ἀπέλυσε
 πρὸς Ἄδαδον τὸν αὐτῶν βασιλέα· τῶν δ' ἀφικομένων 4
 καὶ δηλωσάντων αὐτῷ τὰ συμβεβηκότα, θαυμάσας ὁ
 Ἄδαδος τὸ παράδοξον καὶ τὴν τοῦ θεοῦ τῶν Ἰσραηλι-
 15 τῶν ἐπιφάνειαν καὶ δύναμιν, καὶ τὸν προφήτην ᾧ τὸ
 θεῖον οὕτως ἐναργῶς παρῆν, κρύφα μὲν οὐκέτι διέγνω
 τῷ τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐπιχειρεῖν βασιλεῖ, τὸν Ἐλισσαῖον
 δεδοικώς, φανερώς δὲ πολεμεῖν ἐκρινε, τῷ πλήθει τῆς
 στρατίας καὶ τῇ δυνάμει νομίζων περιέσεσθαι τῶν πο-
 20 λεμίων. καὶ στρατεύει μετὰ μεγάλης δυνάμεως ἐπὶ τὸν
 Ἰωρᾶμον, ὃς οὐχ ἠγρούμενος αὐτὸν ἀξιόμαχον εἶναι τοῖς
 Σύροις ἐνέκλεισεν αὐτὸν εἰς τὴν Σαμάρειαν, θαρρῶν
 τῇ τῶν τειχῶν ὀχυρότητι. Ἄδαδος δὲ λογισάμενος ἀλ-
 ρήσειν τὴν πόλιν, εἰ καὶ μὴ τοῖς μηχανήμασι, λιμῷ μὲν-
 25 τοι καὶ σπάνει τῶν ἐπιτηδείων παραστήσεσθαι τοὺς
 Σαμαρεῖς, προσβαλὼν ἐπολιόρκει τὴν πόλιν. οὕτω δ'
 ἐπέλιπε τὸν Ἰωρᾶμον ἢ τῶν ἀναγκαίων εὐπορία ὡς διὰ
 τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἐνδείας ἐν τῇ Σαμαρείᾳ πραθῆναι
 ὀρδοήκοντα μὲν ἀργυρῶν νομίσματος κεφαλὴν ὄνου,
 30 πέντε δ' ἀργυρῶν νομίσματος ξέστην κόπρον περιστε-
 ρῶν ἀντὶ ἀλῶν ἀνεισθαι τοὺς Ἑβραίους. ἦν δ' ἐν
 φόβῳ μὴ διὰ τὸν λιμὸν προδῶ τις τοῖς ἐχθροῖς τὴν πό-

λιν ὁ Ἰώραμος, καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐκπεριήρχετο
 τὰ τεῖχη καὶ τοὺς φύλακας, μὴ τις ἔνδον εἶη παρ' αὐ-
 τῶν σκεπτόμενος, καὶ τῷ βλέπεσθαι καὶ φροντίζειν
 ἀφαιρούμενος καὶ τὸ βούλεσθαι τι τοιοῦτο καὶ τὸ ἔργον,
 εἰ ταύτην τις τὴν γνώμην ἤδη λαμβάνειν ἔφθασεν. 5
 ἀνακραγούσης δέ τινος γυναικός "δέσποτα ἐλέησον,"
 νομίσας αἰτεῖν τι μέλλειν αὐτὴν τῶν πρὸς τροφήν,
 ὀργισθεὶς ἐπηράσατο αὐτῇ τὸν θεόν, καὶ μήτε ἄλλως
 αὐτῷ μήτε ληνοὺς ὑπάρχειν ἔλεγεν, ὅθεν τι καὶ παρὰ-
 σχοι αὐτῇ δεομένη. τῆς δ' οὐδενὸς μὲν χογγίζειν εἰπού- 10
 σης τούτων, οὐδ' ἐνοχλεῖν τροφῆς ἔνεκα, κριθῆναι δ'
 ἀξιούσης πρὸς ἄλλην γυναῖκα, κελεύσαντος λέγειν καὶ
 διδάσκειν περὶ ὧν ἐπιζητεῖ, συνθήκας ἔφη ποιήσασθαι
 μετὰ τῆς ἑτέρας γυναικός, γειτνιώσης αὐτῇ καὶ φίλης
 τυρχανούσης, ὅπως, ἐπεὶ τὰ τοῦ λιμοῦ καὶ τῆς ἐνδείας 15
 ἦν ἀμήχανα, διαχρησάμεναι τὰ τέκνα (ἦν δ' ἄρρεν
 ἑκατέρω παιδίον) ἀνὰ μίαν ἡμέραν θρέψωμεν ἀλλήλας.
 "κἀγὼ μὲν" φησί "πρώτη τοῦμὸν κατέσφαξα, καὶ τὴν
 παρελθούσαν ἡμέραν τοῦμὸν ἐτρέφημεν ἀμφοτέρω· ἢ
 δ' οὐ βούλεται ταῦτο ποιεῖν, ἀλλὰ παραβαίνει τὴν συν- 20
 θήκην καὶ τὸν νότον ἀφανῆ πεποίηκε." τοῦτ' ἐλύπησε
 σφοδρῶς Ἰώραμον ἀκούσαντα, καὶ περιορηζόμενος τὴν
 ἐσθῆτα καὶ δεινὸν ἐκβοήσας, ἔπειτα ὀργῆς ἐπὶ τὸν προ-
 φῆτην Ἐλισσαῖον πληρωθεὶς, ἀνελεῖν αὐτὸν ὄρωμεν,
 ὅτι μὴ δεῖται τοῦ θεοῦ πόρον αὐτοῖς καὶ διαφυγῆν τῶν 25
 περιεχόντων κακῶν δοῦναι· τὸν τε ἀποτεμοῦντα αὐ-
 τοῦ τὴν κεφαλὴν εὐθύς ἐξέπεμψε. καὶ ὁ μὲν ἐπὶ τὴν
 ἀναίρεσιν ἠπείγετο τοῦ προφήτου, τὸν δὲ Ἐλισσαῖον
 οὐκ ἔλαθεν ἢ τοῦ βασιλέως ὀργῇ, καθεζόμενος δ' οἴκαδε
 παρ' ἑαυτῷ σὺν τοῖς μαθηταῖς ἐμήνυσεν αὐτοῖς ὅτι 30
 Ἰώραμος ὁ τοῦ φονέως υἱὸς πέμψειε τὸν ἀφαιρήσοντα
 αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν. "ἀλλ' ὑμεῖς" φησίν, "ὅταν ὁ τοῦτο

προσταχθεὶς ἀφίκηται, παραφυλάξαντες εἰσιέναι μέ-
 λοντα προσποθλίψατε τῇ θύρᾳ καὶ κατάσχετε· ἀκο-
 λουθήσει γὰρ αὐτῷ πρὸς ἐμὲ παραγινόμενος ὁ βασιλεὺς
 μεταβεβουλευμένος." καὶ οἱ μὲν τὸ κελευσθέν, ὡς ἦκεν
 5 ὁ πεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐπὶ τὴν ἀναίρεσιν τοῦ
 Ἐλισσαίου, ἐποίησαν· Ἰώραμος δὲ καταγνοὺς τῆς ἐπὶ
 τὸν προφήτην ὀργῆς καὶ δεῖσας μὴ φθάσῃ κτείναι αὐ-
 τὸν ὁ τοῦτο προσταχθεὶς, ἔσπευσε κωλύσαι γενέσθαι
 10 πρὸς αὐτὸν ἠτιᾶτο ὅτι μὴ παρὰ τοῦ θεοῦ λύσειν αὐτοῖς
 τῶν παρόντων κακῶν αἰτεῖται, ἀλλ' οὕτως ὑπ' αὐτῶν
 φθειρομένους ὑπερορᾷ. Ἐλισσαῖος δὲ εἰς τὴν ἐπιούσαν
 ἐπηγγέλλετο, κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν καθ' ἣν ὁ βασι-
 λεὺς ἀφίκετο πρὸς αὐτόν, ἔσεσθαι πολλὴν εὐπορίαν
 15 τροφῆς, καὶ πραθήσεσθαι μὲν ἐν τῇ ἀγορᾷ σίκλου δύο
 κριθῆς σάτα, ἀνήσεσθαι δὲ σεμιδάλεως σάτον σίκλου.
 ταῦτα τὸν τ' Ἰώραμον καὶ τοὺς παρόντας εἰς χαρὰν
 περιέτρψε· πιστεύειν γὰρ τῷ προφήτῃ διὰ τὴν ἐπὶ
 τοῖς προπεπειραμένοις ἀλήθειαν οὐκ ὄκνονν, ἀλλὰ καὶ
 20 τὸ ἐπ' ἐκείνης ἐνδεὲς τῆς ἡμέρας καὶ ταλαίπωρον ἢ
 προσδοκωμένη κοῦφον αὐτοῖς ἐποίει. ὁ δὲ τῆς τρίτης
 μοῖρας ἡγεμῶν τῷ βασιλεῖ φίλος ὦν καὶ τότε φέρων
 αὐτὸν ἐπερηρυσμένον, "ἄπιστα" εἶπε "λέγεις, ὃ προ-
 φῆτα· καὶ ὅσπερ ἀδύνατον ἐκχέαι τὸν θεὸν ἐξ οὐρα-
 25 νοῦ καταράκτας κριθῆς ἢ σεμιδάλεως, οὕτως ἀμήχανον
 καὶ τὰ ὑπὸ σοῦ νῦν εἰρημένα γενέσθαι." καὶ ὁ προ-
 φῆτης πρὸς αὐτόν "ταῦτα μὲν" εἶπεν "ὄψει τοῦτο λαμ-
 βάνοντα τὸ τέλος, οὐ μεταλήψει δ' οὐδενὸς τῶν ὑπαρ-
 ξάντων."
 30 ἐξέβη τοίνυν τοῦτον τὸν τρόπον τὰ ὑπὸ Ἐλισσαίου 5
 προειρημένα. νόμος ἦν ἐν τῇ Σαμαρείᾳ τοὺς λέπραν
 ἔχοντας καὶ μὴ καθαρὸς ἀπὸ τῶν τοιοῦτων τὰ σώματα

μένειν ἔξω τῆς πόλεως. ἄνδρες οὖν τὸν ἀριθμὸν τέσσαρες διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν πρὸ τῶν πυλῶν μένοντες, μηκέτι μηδενὸς αὐτοῖς διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ λιμοῦ τροφὴν ἐκφέροντος, εἰσελθεῖν μὲν εἰς τὴν πόλιν κωλυμένοι διὰ τὸν νόμον, κὰν ἐπιτραπῆ δὲ αὐτοῖς, δια- 5 φθαρήσεσθαι κακῶς ὑπὸ τοῦ λιμοῦ λογισάμενοι, τοῦτο δὲ πείσεσθαι, κὰν αὐτόθι μένωσιν, ἀπορία τροφῆς, παραδοῦναι τοῖς πολεμίοις αὐτοὺς ἔκριναν, ὡς εἰ μὲν φείσαιντο αὐτῶν, ζησόμενοι, εἰ δ' ἀναιρεθεῖεν, εὐθανατήσουτες. ταύτην κυρώσαντες τὴν βουλήν νυκτὸς 10 ἤκου εἰς τὸ στρατόπεδον τὸ τῶν πολεμίων. ἤρχετο δ' ἤδη τοὺς Σύρους ἐκφοβεῖν καὶ ταράττειν ὁ θεός, καὶ κτύπου ἀκουάτων καὶ ὄπλων ὡς ἐπερχομένης στρατιᾶς ταῖς ἀκοαῖς αὐτῶν ἐνηχεῖν, καὶ ταύτην ἐγγυτέρω προσφέρειν αὐτοῖς τὴν ὑπόνοιαν. ἀμέλει τοῦτον τὸν 15 τρόπον ὑπ' αὐτῆς διετέθησαν ὥστε τὰς σκηνὰς ἐκλιπόντες συνέδραμον πρὸς τὸν Ἀδαδον, λέγοντες ὡς Ἰωραμος ὁ τῶν Ἰσραηλιτῶν βασιλεὺς μισθωσάμενος συμμάχους τὸν τε τῶν Αἰγυπτίων βασιλέα καὶ τὸν τῶν 20 νήσων ἐπ' αὐτοὺς ἄγει· προσιόντων γὰρ αὐτῶν ἐπακούειν τοῦ κτύπου. ταῦτα λέγουσιν ὁ Ἀδαδος (καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς περιεψοφεῖτο ἤδη τὰς ἀκοὰς ὁμοίως τῷ πλήθει) προσέσχε, καὶ μετὰ πολλῆς ἀταξίας καὶ θορύβου, καταλιπόντες ἐν τῇ παρεμβολῇ τοὺς ἵππους καὶ τὰ 25 ὑποζύγια καὶ πλοῦτον ἄφθονον, εἰς φυγὴν ἐχώρησαν. οἱ δὲ λεπροὶ οἱ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀναχωρήσαντες εἰς τὸ τῶν Σύρων στρατόπεδον, ὧν μικρὸν ἔμπροσθεν ἐπεμνήσθημεν, ὡς γενόμενοι πρὸς τῇ παρεμβολῇ πολλὴν ἠσυχίαν καὶ ἀφανίαν ἔβλεπον οὐσάν, καὶ παρελθόντες εἴσω καὶ ὀρμήσαντες εἰς μίαν σκηνὴν οὐδένα ἐώρων ἐν 30 μέσῳ, φαργόντες καὶ πιόντες ἐβάστασαν ἐσθῆτα καὶ πολὺν χρυσόν, καὶ κομίσαντες ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἐκρυ-

ψαν· ἔπειτ' εἰς ἑτέραν σκηνὴν παρελθόντες ὁμοίως τὰ ἐν αὐτῇ πάλιν ἐξεκόμισαν. καὶ τοῦτο ἐποίησαν τετράκις, μηδενὸς αὐτοῖς ὅλως ἐντυγχάνοντος· ὅθεν εἰκάσαντες ἀνακεχώρηκεναι τοὺς πολεμίους κατεγνώσκου 5 ἑαυτῶν μὴ ταῦτα δηλούντων τῷ Ἰωράμῳ καὶ τοῖς πολίταις. καὶ οἱ μὲν ἐλθόντες πρὸς τὸ τῆς Σαμαρείας τεῖχος καὶ ἀναβόησαντες πρὸς τοὺς φύλακας ἐμήνυον αὐτοῖς τὰ περὶ τοὺς πολεμίους, ἐκεῖνοι δὲ ταῦτα ἀπήγγειλαν τοῖς τοῦ βασιλέως φύλαξι· παρ' ὧν μαθὼν Ἰωρα- 10 μος μεταπέμπεται τοὺς φίλους καὶ τοὺς ἡγεμόνας, πρὸς οὓς ἐλθόντας ἐνέδραν καὶ τέχνην ὑπονοεῖν ἔλεγε τὴν ἀναχώρησιν τοῦ τῶν Σύρων βασιλέως, ἀπογνότος ὑμᾶς τῷ λιμῷ διαφθαρήσεσθαι, ἢ ὡς πεφηνότων ἐπὶ διαρπαγῇ ἐξελθόντων τῆς παρεμβολῆς αἰφνιδίως 15 ἐπιπέση καὶ κτείνῃ μὲν αὐτούς, ἀμαχητὶ δ' ἔλη τὴν πόλιν. ὅθεν ὑμῖν παραινῶ διὰ φυλακῆς ἔχειν αὐτήν, καὶ μηδαμῶς προῖεναι καταφρονήσαντας τῷ τοὺς πολεμίους ἀνακεχώρηκεναι." φήσαντος δὲ τινος ὡς ἄριστα μὲν καὶ συνειώτατα ὑπονοήσεις, πέμψαι γε μὴν συμβου- 20 λεύσαντος δύο τῶν ἱππέων τοὺς τὴν ἄχρι Ἰορδάνου πᾶσαν ἐξερευνήσαντας, ἢ, εἰ ληφθέντες ὑπὸ λοχῶντων τῶν πολεμίων διαφθαρεῖεν, φυλακῇ τῇ στρατιᾷ γένωνται τοῦ μηδὲν ὅμοιον παθεῖν αὐτὴν ἀνυπόπτως προελθοῦσαν· "προσαριθμήσεις δέ" φησὶ "τοῖς ὑπὸ 25 τοῦ λιμοῦ τεθνηκόσι τοὺς ἱππεῖς, κὰν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ληφθέντες ἀπόλωνται." ἄρεσθεις δὲ τῇ γνώμῃ τοὺς κατασκευομένους ἐξέπεμψεν. οἱ δὲ κενὴν μὲν τὴν ὁδὸν πολεμίων ἤνυσαν, μεστὴν δὲ σιτίου καὶ ὄπλων ἠύρον, ἃ διὰ τὸ κοῦφοι πρὸς τὸ φεύγειν εἶναι ἤπιτοῦντες κα- 30 τέλιπον. ταῦτ' ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ἐπὶ διαρπαγῇ τῶν ἐν τῷ στρατοπέδῳ τὸ πλῆθος ἐξαφῆκεν. εὐτελὲς δ' οὐδὲν οὐδ' ὀλίγον ὠφελοῦντο, ἀλλὰ πολὺν μὲν χρυσόν

πολὺν δ' ἄργυρον, ἀγέλας δὲ παντοδαπῶν κτηνῶν
 ἐλάμβανον· ἔτι γε μὴν σίτου μυριάσι καὶ κριθῆς, αἷς
 οὐδ' ὄναρ ἤλπισαν, ἐπιτυχόντες, τῶν μὲν προτέρων κα-
 κῶν ἀπηλλάγησαν, ἀφθουίαν δ' εἶχον, ὡς ἀνεῖσθαι
 δύο μὲν σάτα κριθῆς σίκλου, σεμιδάλεως δὲ σάτου 5
 σίκλου κατὰ τὴν Ἐλισσαίου προφητείαν. ἰσχύει δὲ τὸ
 σάτου μῶδιον καὶ ἡμισυ Ἰταλικόν. μόνος δὲ τούτων οὐκ
 ὦνατο τῶν ἀγαθῶν ὁ τῆς τρίτης μοίρας ἡγεμῶν· κατα-
 σταθεὶς γὰρ ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῆς πύλης, ἵνα τὸ
 πλῆθος ἐπέχη τῆς πολλῆς ὀρμῆς καὶ μὴ κινδυνεύσωσιν 10
 ὑπ' ἀλλήλων ὠθούμενοι συμπατηθέντες ἀπολέσθαι,
 τοῦτ' αὐτὸς ἔπαθε καὶ τοῦτον ἀποθνήσκει τὸν τρόπον,
 τὴν τελευταίαν αὐτῷ προφητεύσαντος Ἐλισσαίου, ὅτε
 τοῖς ὑπ' αὐτοῦ περὶ τῆς ἐσομένης εὐπορίας τῶν ἐπιτη-
 δεῖων λεγομένοις μόνος ἐξ ἀπάντων οὐκ ἐπίστευσεν. 15
 6 ὁ δὲ τῶν Σύρων βασιλεὺς Ἄδαδος διασῶθεις εἰς
 Δαμασκόν, καὶ μαθὼν ὅτι τὸ θεῖον αὐτὸν τε καὶ τὴν
 στρατιάν αὐτοῦ πᾶσαν εἰς τὸ δέος καὶ τὴν ταραχὴν
 ἐκείνην ἐνέβαλεν, ἀλλ' οὐκ ἐξ ἐφόδου πολεμίων ἐγέ-
 νετο, σφόδρα τῷ δυσμενῆ τὸν θεὸν ἔχειν ἀδυμήσας εἰς 20
 νόσον κατέπεσεν. ἐκδημήσαντος δὲ κατ' ἐκείνον τὸν
 καιρὸν εἰς Δαμασκὸν Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου, γυνοῦς
 ὁ Ἄδαδος τὸν πιστότατον τῶν οἰκετῶν Ἀζάηλον ἐπεμ-
 ψεν ὑπαντησόμενον αὐτῷ καὶ δῶρα κομίζοντα, κελεύ-
 σας ἐρέσθαι περὶ τῆς νόσου καὶ εἰ διαφεύξεται τὸν ἐξ 25
 αὐτῆς κίνδυνον. Ἀζάηλος δὲ μετὰ καμῆλων τεσσαρά-
 κοντα τὸν ἀριθμὸν, αἱ τὰ κάλλιστα καὶ τὰ τιμιώτατα
 τῶν ἐν Δαμασκῷ γινομένων καὶ ὄντων ἐν τῷ βασιλείῳ
 ἔφερον δῶρα, συμβαλὼν τῷ Ἐλισσαίῳ καὶ προσαγο-
 ρεύσας αὐτὸν φιλοφρόνας, ἔλεγεν ὑπὸ Ἄδαδου τοῦ 30
 βασιλέως πεμφθῆναι πρὸς αὐτὸν δῶρά τε νομίσαι καὶ
 πυθέσθαι περὶ τῆς νόσου εἰ ἴσῳν ἀπ' αὐτῆς ἔσοιτο. ὁ

δὲ προφήτης τὸν μὲν Ἀζάηλον ἐκέλευε μὴδὲν ἀπαγγέ-
 λειν τῷ βασιλεῖ κακόν, ἔλεγε δ' ὅτι τεθνήξεται. καὶ ὁ
 μὲν οἰκίτης τοῦ βασιλέως ἐλυπεῖτο ταῦτα ἀκούσας, ὁ
 δὲ Ἐλισσαῖος ἔκλαιε καὶ πολλοῖς ἐρρεῖτο δακρυοῖς, προ-
 5 ορώμενος ἂ πάσχειν ὁ λαὸς ἐμελλε κατὰ μετὰ τὴν Ἀδά-
 δου τελευταίην. ἀνακρίναντος δ' αὐτὸν Ἀζαήλου τὴν αἰ-
 τίαν τῆς συγχύσεως, “κλαίω” φησὶ “τὸ πλῆθος τῶν Ἰσραη-
 λιτῶν ἐλεῶν ὧν ἐκ σοῦ πείσεται δεινῶν. ἀποκτενεῖς γὰρ
 αὐτῶν τοὺς ἀρίστους καὶ τὰς ὄχρωτάτας πόλεις ἐμπρή-
 10 σεις, καὶ παιδία μὲν ἀπολεῖς προσορηγνύς πέτραις, τὰς
 δ' ἐγκύους ἀναρρηξῆεις γυναικίας.” τοῦ δ' Ἀζαήλου λέ-
 γοντος “τίνα γὰρ ἰσχύον ἐν ἐμοὶ τηλικαύτην εἶναι συμ-
 βέβηκεν ὥστε ταῦτα ποιῆσαι;” τὸν θεὸν ἔφησεν αὐτῷ
 δεδηλωκέναι τοῦθ' ὅτι τῆς Συρίας μέλλοι βασιλεύειν.
 15 Ἀζάηλος μὲν οὖν παραγεγόμενος πρὸς τὸν Ἄδαδον τῷ
 μὲν τὰ βελτίω περὶ τῆς νόσου κατήγγειλε, τῇ δ' ἐπιούσῃ
 δίκτυον ἐπιβαλὼν αὐτῷ διάβροχον τὸν μὲν στραγγάλη
 διέφθειρε, τὴν δ' ἀρχὴν αὐτὸς παρέλαβε, δραστήριός
 τε ὧν ἀνὴρ καὶ πολλὴν ἔχων παρὰ τῶν Σύρων εὐνοίαν
 20 καὶ τοῦ δήμου τῶν Δαμασκηνῶν, ὑφ' οὗ μέχρι νῦν αὐ-
 τός τε ὁ Ἄδαδος καὶ Ἀζάηλος ὁ μετ' αὐτὸν ἄρξας ὡς
 θεοὶ τιμῶνται διὰ τὰς εὐεργεσίας καὶ τὰς τῶν ναῶν
 οἰκοδομίας, οἷς ἐκόσμησαν τὴν τῶν Δαμασκηνῶν πόλιν.
 πομπεύουσι δ' οὗτοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐπὶ τῇ τιμῇ
 25 τῶν βασιλέων, καὶ σεμνύνονται τὴν τούτων ἀρχαιο-
 τητα, οὐκ εἰδότες ὅτι νεώτεροί εἰσι καὶ οὐκ ἔχουσιν οὗ-
 τοι οἱ βασιλεῖς ἔτη χίλια καὶ ἑκατόν. ὁ δὲ τῶν Ἰσραη-
 λιτῶν βασιλεὺς Ἰώραμος ἀκούσας τὴν Ἀδάδου τελευ-
 τὴν ἀνέπνευσεν ἐκ τῶν φόβων καὶ τοῦ δέους, ὁ δὲ
 30 αὐτὸν εἶχεν, ἄσμένως εἰρήνης λαβόμενος.
 Ἰώραμος δὲ ὁ τῶν Ἱεροσολύμων βασιλεὺς (καὶ τού- 5
 τῷ γὰρ ἦν ταυτό, καθὼς προειρηκαμεν ἐμπροσθεν,

ὄνομα) παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν εὐθύς ἐπὶ σφαγὴν τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ τῶν πατρῶων φίλων, οἳ καὶ ἡγεμόνες ἦσαν, ἐχώρησεν, τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἐπίδειξιν τῆς πονηρίας ἐντεῦθεν ποιησάμενος, καὶ μηδὲν διενεγκῶν τῶν τοῦ Ἰσραὴλ βασιλέων, οἳ πρῶτοι παρηγόμησαν εἰς 5 τὰ πάτρια τῶν Ἑβραίων ἔθνη καὶ τὴν τοῦ θεοῦ θρησκείαν. ἐδίδαξε δὲ αὐτὸν τὰ τε ἄλλα εἶναι κακὸν καὶ δὴ καὶ ξενικούς θεοὺς προσκυνεῖν Γοθολία, θυγάτηρ μὲν Ἀχάβου, συνοικοῦσα δ' αὐτῷ. καὶ ὁ μὲν θεὸς διὰ τὴν πρὸς Δαυίδην ὁμολογίαν οὐκ ἐβούλετο τούτου τὸ 10 γένος ἐξαφανίσαι, Ἰωραμος δ' οὐ διέλιπεν ἐκάστης ἡμέρας καινουργῶν ἐπ' ἀσεβεία καὶ λύμη τῶν ἐπιχωρίων ἔθισμῶν. ἀποστάντων δ' αὐτοῦ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν τῶν Ἰδουμαίων, καὶ τὸν μὲν πρότερον ἀποκτεινάντων βασιλέα, ὃς ὑπήκουσεν αὐτοῦ τῷ πατρί, ὃν δ' 15 ἐβούλοντο αὐτοὶ καταστησάντων, Ἰωραμος μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν ἰσπεῶν καὶ τῶν ἀρμάτων νυκτὸς εἰς τὴν Ἰδουμαίαν ἐνέβαλε, καὶ τοὺς μὲν περίξ τῆς αὐτοῦ βασιλείας διέφθειρε, πορρωτέρω δ' οὐ προῆλθεν. ὦνῆσε μέντοι τοῦτο ποιήσας οὐδέν· πάντες γὰρ ἀπέστησαν 20 αὐτοῦ, καὶ οἳ τὴν χώραν τὴν καλουμένην Λάβαιναν νεμόμενοι. ἦν δ' οὕτως ἐμμανὴς ὥστε τὸν λαὸν ἠνάγκαζεν ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ τῶν ὄρων ἀναβαίνοντα προσκυνεῖν τοὺς ἄλλοτρίους θεοὺς.

2 ταῦτα δ' αὐτῷ πράττοντι καὶ τελέως ἐκβεβληκῶτι 25 τῆς διανοίας τὰ πάτρια νόμιμα κομίζεται παρ' Ἠλίου τοῦ προφήτου (ἔτι γὰρ ἐπὶ γῆς ἦν) ἐπιστολή, ἐν ἣ τὸν θεὸν ἐδήλου μεγάλην παρ' αὐτοῦ ληψόμενον δίκην, ὅτι τῶν μὲν ἰδίων πατέρων μιμητὴς οὐκ ἐγένετο, τοῖς δὲ τῶν Ἰσραηλιτῶν βασιλέων κατηκολούθησεν ἀσεβή- 30 μασι, καὶ συνηνάγκασε τὴν τοῦ Ἰούδα φυλὴν καὶ τοὺς πολίτας Ἱεροσολύμων ἀφέντας τὴν ὀσίαν τοῦ ἐπιχωρίου

θεοῦ θρησκείαν σέβειν τὰ εἰδωλα, καθὼς καὶ Ἀχάβος τοὺς Ἰσραηλίτας ἐβιάσατο, ὅτι τε τοὺς ἀδελφοὺς διε- 5 χρήσατο καὶ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας καὶ δικαίους ἀπέκτεινε· τὴν τε τιμωρίαν, ἣν ἀντὶ τούτων ὑπέξειν ἐμελλεν, ἐσήμαινεν ἐν τοῖς γραμμασιν ὁ προφήτης, ὄλεθρον τοῦ λαοῦ καὶ φθορὰν γυναικῶν αὐτοῦ τοῦ βασι- 10 λέως καὶ τέκνων, καὶ ὅτι τεθνήξεται νόσῳ τῆς νηδύος ἐπὶ πολὺ βασανισθείς, καὶ τῶν ἐντέρων αὐτῷ δι' ὑπερβολὴν τῆς τῶν ἐντὸς διαφθορᾶς ἐκρυνέντων, ὥστ' αὐ- 15 τὸν ἐπιδόντα τὴν αὐτοῦ συμφορὰν καὶ μηδὲν βοηθήσαι δυνάμενον ἐπειθ' οὕτως ἀποθανεῖν. ταῦτα μὲν ἐδήλου διὰ τῆς ἐπιστολῆς ὁ Ἠλίας· μετ' οὐ πολὺ δὲ στρατὸς 3 Ἀράβων τῶν ἐγγιστα τῆς Αἰθιοπίας κατοικούντων καὶ τῶν ἄλλοφύλων εἰς τὴν Ἰωραμου βασιλείαν ἐνέβαλε, 15 καὶ τὴν τε χώραν διήρπασαν καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, ἔτι δὲ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ κατέσφαξαν καὶ τὰς γυναῖκας. εἰς δὲ αὐτῷ περιλείπεται τῶν παίδων, διαφυγῶν τοὺς πολεμίους, Ὀχοζίας ὄνομα. μετὰ δὲ ταύτην τὴν συμφορὰν αὐτὸς τὴν προειρημένην ὑπὸ τοῦ 20 προφήτου νόσον ἐπὶ πλείστον νοσήσας χρόνον (ἐπέσκηψε γὰρ εἰς τὴν γαστέρα τὸ θεῖον αὐτοῦ τὴν ὀργὴν) ἐλεινωσῶς ἀπέθανεν, ἐπιδὼν αὐτοῦ τὰ ἐντὸς ἐκρυνέντα. περὶ ὑβρίσε δὲ αὐτοῦ καὶ τὸν νεκρὸν ὁ λαός· λογισά- 25 μενοι γὰρ, οἶμαι, τὸν οὕτως ἀποθανόντα κατὰ μῆριν θεοῦ μηδὲ κηδείας τῆς βασιλευσὶ προπούσης ἄξιον εἶ- ναι τυχεῖν, οὔτε ταῖς πατρῷαις ἐνεκήδευσαν αὐτὸν θή- καις οὔτε ἄλλης τιμῆς ἤξιώσαν, ἀλλ' ὡς ἰδιώτην ἔθα- ψαν, βιώσαντα μὲν ἔτη τεσσαράκοντα, βασιλεύσαντα δὲ 30 ὀκτώ. παραδίδωσι δὲ τὴν ἀρχὴν ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἱεροσο- λυμιτῶν τῷ παιδί αὐτοῦ Ὀχοζία.

Ἰωραμος δὲ ὁ τῶν Ἰσραηλιτῶν βασιλεύς, μετὰ τὴν 6 Ἀδάδου τελευτὴν ἐλπίσας Ἀραμάθην πόλιν τῆς Γα-

λααδίτιδος ἀφαιρήσεσθαι τοὺς Σύρους, στρατεύει μὲν ἐπ' αὐτὴν μετὰ μεγάλης παρασκευῆς, ἐν δὲ τῇ πολιορκίᾳ τοξευθεὶς ὑπὸ τινος τῶν Σύρων οὐ καιρίως ἀνεχώρησεν εἰς Ἰσραήλαν πόλιν, ἰαθησόμενος ἐν αὐτῇ τὸ τραῦμα, καταλιπὼν ἐν τῇ Ἀραμάθῃ τὴν στρατιάν ἅπασαν καὶ ἡγεμόνα τὸν Νεμεσσι παῖδα Ἰηοῦν· ἦδη γὰρ αὐτὴν ἡγήκει κατὰ κράτος. προύκειτο δ' αὐτῷ μετὰ τὴν θεραπείαν πολεμεῖν τοῖς Σύροις. Ἐλισσαῖος δ' ὁ προφήτης ἕνα τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, δοὺς αὐτῷ τὸ ἄγιον ἔλαιον, ἐπεμφεν εἰς Ἀραμάθην χρίσοντα τὸν Ἰηοῦν καὶ φράσσοντα ὅτι τὸ θεῖον αὐτὸν ἡγήται βασιλέα, ἄλλα τε πρὸς τούτοις εἰπεῖν ἐπιστείλας ἐκέλευσε τρόποφυγῆς ποιήσασθαι τὴν πορείαν, ὅπως λάθῃ πάντας ἐκεῖθεν ἀπιῶν. ὁ δὲ γενόμενος ἐν τῇ πόλει τὸν μὲν Ἰηοῦν εὐρίσκει καθεζόμενον μετὰ τῶν τῆς στρατιᾶς ἡγεμόνων μέσσω αὐτῶν, καθὼς Ἐλισσαῖος αὐτῷ προσεῖπε, προσελθὼν δὲ ἔφη βούλεσθαι περὶ τινῶν αὐτῷ διαλεχθῆναι. τοῦ δ' ἀναστάντος καὶ ἀκολουθήσαντος εἰς τὸ ταμειεῖον, λαβὼν ὁ νεανίας τὸ ἔλαιον κατέχευεν αὐτοῦ τῆς κεφαλῆς, καὶ τὸν θεὸν ἔφη βασιλέα χειροτονεῖν αὐτὸν ἐπ' ὀλέθρῳ τοῦ γένους τοῦ Ἀχάβου, καὶ ὅπως ἐκδικήσῃ τὸ αἷμα τῶν προφητῶν τῶν ὑπὸ Ἰεζαβέλης παρανόμως ἀποθανόντων, ἵν' ὁ τούτων οἶκος, τὸν αὐτὸν τρόπον ὄνπερ οἱ Ἱεροβοάμου τοῦ Ναβαταίου παιδὸς καὶ Βαασά, πρόρριξος διὰ τὴν ἀσέβειαν αὐτῶν ἀφανισθῆ καὶ μηδὲν ὑπολειφθεῖν σπέρμα τῆς Ἀχάβου γενεᾶς. καὶ ὁ μὲν ταῦτ' εἰπὼν ἐξεπήδησεν ἐκ τοῦ ταμειείου, σπουδάζων μηδενὶ τῶν ἐκ τῆς στρατιᾶς ὀραθῆναι, ὁ δὲ Ἰηοῦς προσελθὼν ἤκεν ἐπὶ τὸν τόπον ἔνθα μετὰ τῶν ἡγεμόνων ἐκαθέζετο. πυνθανομένων δὲ καὶ φράζειν αὐτοῖς παρακαλούντων τί πρὸς αὐτὸν ὁ νεανίας ἀφίκοιτο, καὶ προσέτι μαίνεσθαι λεγόντων αὐτόν, "ἀλλ'

ὀρθῶς γε εἰκάσατε" εἶπε· "καὶ γὰρ τοὺς λόγους μεμνηνός ἐποίησατο." σπουδαζόντων δ' ἀκοῦσαι καὶ δεομένων, ἔφη τὸν θεὸν αὐτὸν ἡγήσθαι βασιλέα τοῦ πλήθους εἰρημέναι. ταῦτ' εἰπόντος ἕκαστος περιδύων αὐτὸν ὑπεστρώωνεν αὐτῷ τὸ ἱμάτιον, καὶ σαλπίζοντες τοῖς κέρασιν ἐσήμαινον Ἰηοῦν εἶναι βασιλέα. ὁ δὲ ἀθροίσας τὴν στρατιάν ἐμελλεν ἐξορμᾶν ἐπὶ Ἰώραμον εἰς Ἰσραήλαν πόλιν, ἐν ᾗ, καθὼς προείπαμεν, ἐθεραπεύετο τὴν πληγὴν ἣν ἔλαβε πρὸς τῇ Ἀραμάθῃ πολιορκία. ἔτυχε δὲ καὶ ὁ τῶν Ἱεροσολύμων βασιλεὺς Ὁχοζίας ἀφιγμένος πρὸς τὸν Ἰώραμον· υἱὸς γὰρ ἦν αὐτοῦ τῆς ἀδελφῆς, ὡς καὶ προειρήκαμεν· ἐπισκῆψασθαι δὲ πῶς ἔχει ἐκ τοῦ τραύματος διὰ τὴν συγγένειαν ἐηλύθει. Ἰηοῦς δὲ βουλόμενος αἰφνιδίως τοῖς περὶ τὸν Ἰώραμον ἐμπεσεῖν, ἤξιον μηδένα τῶν στρατιωτῶν ἀποδράντα μνηῦσαι ταῦτα τῷ Ἰωράμῳ· τοῦτο γὰρ ἔσεσθαι λαμπρὰν ἐπίδειξιν αὐτῷ τῆς εὐνοίας καὶ τοῦ δικαιμένων οὕτως ἀποδείξαι αὐτὸν βασιλέα. οἱ δὲ τοῖς εἰρημένοις ἡσθέντες ἐφύλαττον τὰς ὁδοὺς, μὴ τις εἰς Ἰσραήλαν διαλαθὼν μνηύσῃ αὐτὸν τοῖς ἐκεῖ. καὶ ὁ μὲν Ἰηοῦς τῶν ἱππέων ἐπιλέκτους παραλαβὼν καὶ καθίσας ἐφ' ἄρματος εἰς τὴν Ἰσραήλαν ἐπορεύετο· γενομένου δὲ ἔγγυς ὁ σκοπός, ὃν ὁ βασιλεὺς Ἰώραμος καθεστάνκει τοὺς ἐρχομένους εἰς τὴν πόλιν ἀφορᾶν, ἰδὼν μετὰ πλήθους προσελαύνοντα τὸν Ἰηοῦν, ἀπήγγειλεν Ἰωράμῳ προσελαύνουσαν ἱππέων ἰλην. ὁ δ' εὐθύς ἐκέλευσεν ἐκπεμφθῆναι τινα τῶν ἱππέων ὑπαντησόμενον καὶ τίς ἐστιν ὁ προσιῶν γνωσόμενον. ἔλθων οὖν πρὸς τὸν Ἰηοῦν ὁ ἱππεὺς ἐπηρώτα περὶ τῶν ἐν τῷ στρατοπέδῳ πυνθάνεσθαι γὰρ ταῦτα τὸν βασιλέα. ὁ δὲ μηδὲν μὲν περὶ τούτων πολυπραγομεῖν ἐκέλευεν, ἔπεσθαι δ' αὐτῷ. ταῦθ' ὁ σκοπὸς ὀρᾶν ἀπήγγειλεν

Ἰωράμω τὸν ἱππέα, συγκραταμιγένητα τῷ πλήθει τῶν
 προσιόντων, σὺν ἐκείνοις παραγίνεσθαι. πέμψαντος δὲ
 καὶ δευτέρου τοῦ βασιλέως, ταὐτὸ ποιεῖν προσέταξεν
 Ἰηοῦς. ὡς δὲ καὶ τοῦτ' ἐδήλωσεν ὁ σκοπὸς Ἰωράμω, τε-
 λευταίου αὐτὸς ἐπιβάς ἄρματος σὺν Ὀχοζία τῷ τῶν 5
 Ἱεροσολύμων βασιλεῖ (παρῆν γὰρ αὐτός, ὡς ἔφημεν
 ἔμπροσθεν, ὀφόμενος αὐτὸν πῶς ἐκ τοῦ τραύματος ἔχει,
 διὰ συγγένειαν) ἐξῆλθεν ὑπαντησόμενος. σχολαίτερον
 δὲ καὶ μετ' εὐταξίας ᾤδενεν Ἰηοῦς. καταλαβὼν δ' ἐν
 ἀργῷ Ναβούθου τοῦτον Ἰωράμος ἐπυρθάνετο εἰ πάντα 10
 ἔχει καλῶς τὰ κατὰ τὸ στρατόπεδον. βλασφημήσαντος
 δὲ πικρῶς αὐτὸν Ἰηοῦ ὡς καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ φαρ-
 μακὸν καὶ πόρνην ἀποκαλέσαι, δεισας ὁ βασιλεὺς τὴν
 διάνοιαν αὐτοῦ καὶ μηδὲν ὑγιὲς φρονεῖν αὐτὸν ὑπο-
 νοήσας, στρέψας ὡς εἶχε τὸ ἄρμα ἔφυγε, φήσας πρὸς 15
 Ὀχοζίαν ἐνέδρα καὶ δόλω κατεστρατηγήσθαι. Ἰηοῦς δὲ
 τοξεύσας αὐτὸν καταβάλλει, τοῦ βέλους διὰ τῆς καρ-
 δίας ἐνεχθέντος. καὶ Ἰωράμος μὲν εὐθὺς πεσὼν ἐπὶ
 γόνυ τὴν ψυχὴν ἀφῆκεν, Ἰηοῦς δὲ προσέταξε Βαδάκω
 τῷ τῆς τρίτης μοίρας ἡγεμόνι ἔλθαι τὸν Ἰωράμου νε- 20
 κρὸν εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ Ναβούθου, ἀναμνήσας αὐτὸν
 τῆς Ἡλίας προφητείας, ἣν Ἀχάβω τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὸν
 Νάβουθον ἀποκτείναντι προεφήτευσεν, ὡς ἀπολείπεται
 αὐτός τε καὶ τὸ γένος αὐτοῦ ἐν τῷ ἐκείνου χωρίῳ·
 ταῦτα γὰρ καθεξομένους ὀπισθεν τοῦ ἄρματος τοῦ 25
 Ἀχάβου λέγοντος ἀκοῦσαι τοῦ προφήτου. καὶ δὴ τοῦτο
 συνέβη γενέσθαι κατὰ τὴν πρόρρησιν τὴν ἐκείνου.
 πεσόντος δὲ Ἰωράμου, δεισας περὶ τῆς ἑαυτοῦ σωτη-
 ρίας Ὀχοζίας τὸ ἄρμα εἰς ἑτέραν ὁδὸν ἐξένευσε, λήσε-
 σθαι τὸν Ἰηοῦν ὑπολαβὼν. ὃ δ' ἐπιδιώξας καὶ καταλα- 30
 βῶν ἐν τινι προσβάσει τοξεύσας ἔτρωσε. καταλιπὼν δὲ
 τὸ ἄρμα καὶ ἐπιβάς ἵππῳ φεύγει τὸν Ἰηοῦν εἰς Μα-

γεδδώ, ἀκκεῖ θεραπευόμενος μετ' ὀλίγον ἐκ τῆς πλη-
 γῆς τελευτᾷ. κομισθεὶς δ' εἰς Ἱεροσόλυμα τῆς ἐκεῖ τα-
 φῆς τυγχάνει, βασιλεύσας μὲν ἐνιαυτὸν ἕνα, πονηρὸς
 δὲ καὶ χείρων τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γενόμενος.

5 τοῦ δὲ Ἰηοῦ εἰσελθόντος εἰς Ἱερσάελαν, κοσμησα- 4
 μένη ἡ Ἰεζαβέλα καὶ στᾶσα ἐπὶ τοῦ πύργου "καλὸς" εἶπε
 "δοῦλος ὃς ἀπέκτεινας τὸν δεσπότην." ὃ δ' ἀναβλέψας
 πρὸς αὐτὴν ἐπυρθάνετό τε τίς εἴη, καὶ καταβάσαν ἤκειν
 πρὸς αὐτὸν ἐκέλευσε, καὶ τέλος τοῖς εὐνούχοις προσέτα-
 10 ξεν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ πύργου βαλεῖν. καταφερομένη δὲ
 τό τε τείχος περιέρρανε τῷ αἵματι, καὶ συμπατηθεῖσα
 ὑπὸ τῶν ἵππων οὕτως ἀπέθανε. τούτων δὲ γενομένων
 παρελθὼν Ἰηοῦς εἰς τὰ βασίλεια σὺν τοῖς φίλοις ἑαυ-
 τὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ ἀνεκτάτο τοῖς τε ἄλλοις καὶ τραπέξη-
 15 προσέταξε δὲ τοῖς οἰκέταις ἀνελομένοις τὴν Ἰεζαβέλαν
 θάψαι διὰ τὸ γένος· ἦν γὰρ ἐκ βασιλέων. ἦν δὲ
 οὐδὲν τοῦ σώματος αὐτῆς οἱ προσταχθέντες τὴν κη-
 δεῖαν ἢ μόνα τὰ ἀκρωτήρια, τὸ δὲ ἄλλο πᾶν ὑπὸ κυ-
 νῶν ἦν δεδαπανημένον. ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἰηοῦς ἐθαύ-
 20 μαξε τὴν Ἡλίου προφητείαν· οὗτος γὰρ αὐτὴν εἰς
 Ἱερσάελαν προεῖπε τοῦτον ἀπολεῖσθαι τὸν τρόπον.

5 ὄντων δ' Ἀχάβω παίδων ἑβδομήκοντα, τρεφομένων 5
 δ' ἐν Σαμαρείᾳ, πέμπει δύο ἐπιστολὰς Ἰηοῦς, τὴν μὲν
 τοῖς παιδαγωγοῖς τὴν δ' ἑτέραν τοῖς ἄρχουσι τῶν Σα-
 25 μαρέων, λέγων τὸν ἀνδρειότατον τῶν Ἀχάβου παίδων
 ἀποδείξαι βασιλέα (καὶ γὰρ ἄρμάτων αὐτοῖς εἶναι πλη-
 θος καὶ ἵππων καὶ ὀπλων καὶ στρατιᾶς, καὶ πόλεις ὄχυ-
 ρὰς ἔχειν), καὶ τοῦτο ποιήσαντας εἰσπράττεσθαι δίκην
 ὑπὲρ τοῦ δεσπότου. ταῦτα δ' ἐγεγράφει διάπειραν
 30 βουλόμενος λαβεῖν τῆς τῶν Σαμαρέων διανοίας. ἀνα-
 γνόντες δὲ τὰ γράμματα οἱ τε ἄρχοντες καὶ οἱ παιδα-
 γωγοὶ κατέδρισαν, καὶ λογισάμενοι μηδὲν δύνασθαι

ποιεῖν πρὸς τοῦτον ὃς δύο μεγίστων ἐκράτησε βασι-
λέων, ἀντέγραψαν ὁμολογοῦντες αὐτὸν ἔχειν δεσπότην
καὶ ποιήσῃν ὃ ἂν κελεύῃ. ὃ δὲ πρὸς ταῦτα ἀντέγραψεν,
αὐτῷ τε ὑπακούειν κελεύων καὶ τῶν Ἀχάβου παιδῶν
τὰς κεφαλὰς ἀποτεμόντας πέμψαι πρὸς αὐτόν. οἱ δ' 5
ἄρχοντες μεταπεψάμενοι τοὺς τροφεῖς τῶν παιδῶν
προσέταξαν ἀποκτείνασιν αὐτοὺς τὰς κεφαλὰς ἀποτε-
μεῖν καὶ πέμψαι πρὸς Ἰηοῦν. οἱ δ' οὐδὲν ὄλως φεισά-
μενοι τοῦτο ἐπραξαν, καὶ συνθέργτες εἰς τινα πλεκτὰ 10
ἀγγεῖα τὰς κεφαλὰς ἀπέπεμψαν εἰς Ἰσραάελαν. κομι-
σθεῖσῶν δὲ τούτων, ἀγγέλλεται δειπνοῦντι μετὰ τῶν
φίλων τῷ Ἰηοῦ ὅτι κομισθεῖεν αἱ τῶν Ἀχάβου παιδῶν
κεφαλαί. ὃ δὲ πρὸς τῇ πύλῃ ἔξ ἑκατέρου μέρους ἐκέ-
λευσεν ἔξ αὐτῶν ἀναστῆναι βουνοῦς. γενομένου δὲ 15
τούτου ἅμα ἡμέρᾳ πρόεισιν ὀψόμενος, καὶ θεασάμενος 15
ἤρξατο πρὸς τὴν παρόντα λαὸν λέγειν ὡς αὐτὸς μὲν
ἐπὶ τὸν δεσπότην τὸν αὐτοῦ στρατεύσαστο κάκεινον
ἀποκτείνεῖε, τούτους δὲ πάντας οὐκ αὐτὸς ἀνέλοι. γι-
γνώσκων δὲ αὐτοὺς ἡξίου περὶ τῆς Ἀχάβου γενεᾶς ὅτι 20
πάντα κατὰ τὴν τοῦ θεοῦ προφητείαν γέγονε, καὶ ὁ 20
οἶκος αὐτοῦ, καθὼς Ἡλίας προεῖπεν, ἀπόλωλε. προσ-
διαφθεύρας δὲ καὶ τοὺς παρὰ τοῖς Ἰσραηλίταις εὐρε-
θέντας ἐν τῆς Ἀχάβου συγγενείας ἰππεῖς εἰς Σαμάρειαν
ἐπορεύετο. κατὰ δὲ τὴν ὁδὸν τοῖς Ὀχοζία συμβαλῶν 25
οἰκείοις, τοῦ βασιλέως τῶν Ἱεροσολύμων, ἀνέκρινεν 25
αὐτοὺς τί δὴ ποτε παρεγένοντο. οἱ δ' ἀσπασόμενοί τε
Ἰώραμον καὶ τὸν αὐτῶν βασιλέα Ὀχοζίαν ἤκειν ἔφα-
σκον· οὐ γὰρ ἤδεσαν αὐτοὺς ἀμφοτέρους ὑπ' αὐτοῦ
πεφρονεμένους. Ἰηοῦς δὲ καὶ τούτους συλληφθέντας
ἀναιρεθῆναι προσέταξεν, ὄντας τὸν ἀριθμὸν τεσσαρά- 30
κοντα δύο.

6 συναυτῶ δ' αὐτῷ μετὰ τούτους ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ

δίκαιος, Ἰωνάδαβος ὄνομα, φίλος αὐτῷ πάλαι γερονῶς,
ὃς ἀσπασάμενος αὐτὸν ἐπαινεῖν ἤρξατο τοῦ πάντα πε-
ποιημένα κατὰ βούλησιν τοῦ θεοῦ, τὴν οἰκίαν ἐξαφα-
νίσαντα τὴν Ἀχάβου. Ἰηοῦς δ' ἀναβάντα ἐπὶ τὸ ἄρμα 5
5 συνεισελθεῖν αὐτὸν εἰς Σαμάρειαν παρεκάλει, λέγων
ἐπιδείξειν πῶς οὐδενὸς φείσεται πονηροῦ, ἀλλὰ καὶ
τοὺς ψευδοπροφήτας καὶ τοὺς ψευδιερεῖς καὶ τοὺς ἐξα-
πατήσαντας τὸ πλῆθος, ὡς τὴν μὲν τοῦ μεγίστου θεοῦ
θρησκείαν ἐγκαταλιπεῖν τοὺς δὲ ξενικοὺς προσκυνεῖν,
10 τιμωρήσεται· κάλλιστον δ' εἶναι θεαμάτων καὶ ἡδι-
στον ἀνδρὶ χρηστῷ καὶ δικαίῳ κολαζομένους πονηροῦς
ιδεῖν. τούτοις πεισθεὶς ὁ Ἰωνάδαβος ἀναβὰς εἰς τὸ
ἄρμα εἰς Σαμάρειαν παραγίνεται. ἀναζητήσας δὲ πάν-
τας τοὺς Ἀχάβου συγγενεῖς Ἰηοῦς ἀποκτείνει. βουλό- 15
15 μενος δὲ μηδένα τῶν ψευδοπροφητῶν μηδ' ἱερέων τῶν
Ἀχάβου θεῶν τιμωρίαν διαφυγεῖν, ἀπάτη καὶ δόλω
πάντας αὐτοὺς συνέλαβεν. ἀθροίσας γὰρ τὸν λαὸν ἔφη
βούλεσθαι διπλασίονας ὧν Ἀχαβος θεῶν εἰσηγήσατο
προσκυνεῖν, καὶ τοὺς ἐκείνων ἱερεῖς καὶ προφήτας ἡξίου 20
20 καὶ δούλους αὐτῷ παρεῖναι· θυσίας γὰρ πολυτελεῖς
καὶ μεγάλας ἐπιτελεῖν μέλλειν τοῖς Ἀχάβου θεοῖς, τὸν
δ' ἀπολειφθέντα τῶν ἱερέων θανάτῳ ζημιώσῃν. ὃ δὲ
θεὸς Ἀχάβου Βαάλ ἐκαλεῖτο. τάξας δ' ἡμέραν καθ' ἣν
ἐμελλε ποιήσῃν τὰς θυσίας, διέπεμψεν ἀνὰ πᾶσαν τὴν 25
25 τῶν Ἰσραηλιτῶν χώραν τοὺς ἄξοντας πρὸς αὐτὸν τοὺς
ἱερεῖς τοῦ Βαάλ. ἐκέλευσε δ' Ἰηοῦς τοῖς ἱερεῦσι δοῦ-
ναι πᾶσιν ἐνδύματα. λαβόντων δὲ παρελθὼν εἰς τὸν
οἶκον μετὰ τοῦ φίλου Ἰωνάδαβου, μὴ τις ἐν αὐτοῖς ἀλ-
λόφυλος εἴη καὶ ξένος ἐρευνῆσαι προσέταξεν· οὐ βού- 30
30 λεσθαι γὰρ τοῖς ἱεροῖς αὐτῶν ἀλλότριον παρατυγχάνειν.
τῶν δὲ εἰπόντων μὲν οὐδένα παρεῖναι ξένον, καταρξα-
μένων δὲ τῶν θυσιῶν, περιέστησεν ἔξωθεν ὄγδοήκοντα

τὸν ἀριθμὸν ἀνδρας, οὓς ἤδει πιστοτάτους τῶν ὀπλι-
 τῶν, κελεύσας αὐτοῖς ἀποιεῖναι τοὺς ψευδοπροφήτας
 καὶ νῦν τοῖς πατρώοις ἔθεσι τιμωρεῖν πολλὴν ἤδη χρόνου
 ὀλιγορημένους, ἀπειλήσας ὑπὲρ τῶν διαφυγόντων τὰς
 ἐκεῖνων ἀφαιρεθῆσεσθαι ψυχάς. οἱ δὲ τοὺς τε ἀνδρας 5
 ἅπαντας κατέσφαξαν καὶ τὸν οἶκον τοῦ Βαὰλ ἐμπρή-
 σαντες ἐκάθηραν οὕτως ἀπὸ τῶν ξενικῶν ἐθισμῶν τὴν
 Σαμαρείαν. οὗτος ὁ Βαὰλ Τυρίων ἦν θεός· Ἄχαβος
 δὲ τῷ πενθερῷ βουλόμενος χαρίσασθαι Ἰθωβάλω, Τυ-
 ρίων ὄντι βασιλεῖ καὶ Σιδωνίων, ναὸν τε αὐτῷ κατε- 10
 σκεύασεν ἐν Σαμαρείᾳ καὶ προφήτας ἀπέδειξε καὶ πά-
 σης θρησκείας ἡξίου. ἀφανισθέντος δὲ τούτου τοῦ
 θεοῦ τὰς χρυσᾶς δαμάλις προσκυνεῖν τοῖς Ἰσραηλίταις
 Ἰηοῦς ἐπέτρεψε. ταῦτα δὲ διαπραξαμένῳ καὶ προνοή-
 σαντι τῆς κολάσεως τῶν ἀσεβῶν ὁ θεὸς διὰ τοῦ προφή- 15
 του προεῖπεν ἐπὶ τέσσαρας γενεῖς τοὺς παῖδας αὐτοῦ
 βασιλεύσειν τῶν Ἰσραηλιτῶν. α

7 καὶ τὰ μὲν περὶ Ἰηοῦν ἐν τούτοις ὑπῆρχε· Γοθολία
 δὲ ἡ Ἀχάβου θυγάτηρ ἀκούσασα τὴν τε Ἰωράμου τά-
 δελφοῦ τελευταίην καὶ τὴν Ὀχοζία τοῦ παιδὸς καὶ τοῦ 20
 γένους τῶν βασιλέων ἀπώλειαν, ἐσπούδαξε μὴδένα τῶν
 ἐκ τοῦ Δαυίδου καταλιπεῖν οἴκου, πᾶν δ' ἐξαφανίσαι
 τὸ γένος, ὡς ἂν μὴδὲ εἷς ἐξ αὐτοῦ βασιλεὺς ἐτι γένοιτο.
 καὶ τοῦθ' ὡς μὲν ᾤετο διεπράξατο, διεσώθη δὲ εἷς υἱὸς
 Ὀχοζία. τρόπῳ δὲ τοιούτῳ τὴν τελευταίην διέφυγεν. ἦν 25
 Ὀχοζία ὁμοπάτριος ἀδελφή, Ἰωσαβεθῆ ὄνομα· ταύτη
 συνῆν ὁ ἀρχιερεὺς Ἰώδαος. εἰσελθούσα δὲ εἰς τὸ βασι-
 λειον, καὶ τοῖς ἀπεσφαγμένοις τὸν Ἰώασον (τοῦτο γὰρ
 προσηγορεῖτο τὸ παιδίον) ἐνιαύσιον ἐγκεκρυμμένον
 εὐροῦσα μετὰ τῆς τροφούσης, βαστάσασα μετ' αὐτῆς 30
 εἰς τὸ ταμιεῖον τῶν κλινῶν ἀπέκλεισε, καὶ λανθάνοντας
 ἀνέθρεψαν αὐτὴ τε καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Ἰώδαος ἐν τῷ

ἱερῷ ἔτεσιν ἕξ, οἷς ἐβασίλευσε Γοθολία τῶν Ἱεροσολύ-
 μων καὶ τῶν δύο φυλῶν. τῷ δ' ἐβδόμῳ κοινολογησά- 2
 μένος τισὶν Ἰώδαος πέντε τὸν ἀριθμὸν ἑκατοντάρχους,
 καὶ συμπείσας αὐτοὺς συνεπιδέσθαι μὲν τοῖς κατὰ τῆς
 5 Γοθολίας ἐργειρουμένοις τὴν δὲ βασιλείαν τῷ παιδί
 συμπεριποιῆσαι, καὶ λαβὼν ὄρκους οἷς τὸ ἀδελὸς παρὰ
 τῶν συνεργοῦντων βεβαιοῦται, τὸ λοιπὸν ἐθάρρει ταῖς
 κατὰ τῆς Γοθολίας ἐλπίσιν. οἱ δ' ἀνδρες οὓς ὁ ἱερεὺς
 Ἰώδαος κοινωνοὺς τῆς πράξεως παρειλήφει, πορευθέν-
 10 τες ἅπασαν τὴν χώραν, τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας ἐξ
 αὐτῆς ἀθροίσαντες καὶ τοὺς τῶν φυλῶν προσεστηκότας
 ἦκον ἄγοντες εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τὸν ἀρχιερέα. ὁ δὲ
 πίστιν ἤτησεν αὐτοὺς ἔνορκον, ἢ μὴν φυλάξειν ὅπερ
 ἂν μάθωσιν ἀπόρρητον παρ' αὐτοῦ, σιωπῆς ἅμα καὶ
 15 συμπράξεως δεόμενον. ὡς δ' ἀσφαλὲς αὐτῷ λέγειν
 ὁμωμοκότων ἐγένετο, παραγαγὼν ὃν ἐκ τοῦ Δαυίδου
 γένους ἔτρεφεν, "οὗτος ὑμῖν" εἶπε "βασιλεὺς ἐξ ἐκείνης
 τῆς οἰκίας ἦν ἴστε τὸν θεὸν ὑμῖν προφητεύσαντα βα-
 20 σιλεύειν ἄχρι τοῦ παντὸς χρόνου. παραινῶ δὲ τὴν τρί-
 τὴν ὑμῶν μοῖραν φυλάττειν αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, τὴν δὲ
 τετάρτην ταῖς φυλακαῖς ἐφεστάναι τοῦ τεμένουσ ἀπά-
 σαις, ἢ δὲ μετὰ ταύτην ἐχέτω τὴν τῆς ἀνοιγομένης καὶ
 φερούσης εἰς τὸ βασίλειον πύλης φυλακὴν, τὸ δ' ἄλλο
 25 πλῆθος ἄοπλον ἐν τῷ ἱερῷ τυγχανέτω· μὴδένα δ'
 ὀπλίτην εἰσελθεῖν ἐάσητε ἢ μόνον ἱερέα." προσδιέταξε
 δὲ τούτοις μέρος τι τῶν ἱερέων καὶ Λευίτας περὶ αὐτὸν
 εἶναι τὸν βασιλέα ταῖς μαχαίραις αὐτῶν ἐσπασμέναις
 δορυφοροῦντας, τὸν δὲ τολμήσαντα παρελθεῖν εἰς τὸ
 30 ἱερὸν ὀπλισμένον ἀκαιρεῖσθαι παραντίκα, δειδαντας
 δὲ μὴδένα παραμεῖναι τῇ φυλακῇ τοῦ βασιλέως. καὶ οὐ
 μὲν οἷς ὁ ἀρχιερεὺς συνεβούλευσε, τούτοις πεισθέντες
 ἔργῳ τὴν προαίρεσιν ἐδήλουν· ἀνοίξας δὲ Ἰώδαος τὴν

ἐν τῷ ἱερῷ ὄπλοθήκην, ἣν Δαυίδης κατεσκεύασε, δι-
 μέρισε τοῖς ἑκατοντάρχοις ἅμα καὶ ἱερεῦσι καὶ Λευίταις
 ἅπανθ' ὅσα ἤϋρεν ἐν αὐτῇ δόρατά τε καὶ φαρέτρας, καὶ
 εἴ τι ἕτερον εἶδος ὄπλου κατέλαβε, καὶ καθωπλισμένους
 ἔστησεν ἐν κύκλῳ περὶ τὸ ἱερόν συναψαμένους τὴν 5
 χεῖρα καὶ τὴν εἴσοδον τοῖς οὐ προσήκουσιν οὕτως ἀπο-
 τειχίσαντας. συναγαγόντες δὲ τὸν παῖδα εἰς τὸ μέσον
 ἐπέθεσαν αὐτῷ τὸν στέφανον τὸν βασιλικόν, καὶ τῷ
 ἑλαίῳ χρίσας Ἰώδαος ἀπέδειξε βασιλέα. τὸ δὲ πλῆθος
 χαῖρον καὶ κροταλίζον ἐβόα σῴζεσθαι τὸν βασιλέα. 10
 3 τοῦ δὲ θορύβου καὶ τῶν ἐπαίνων Γοθολία παρ'
 ἐλπίδας ἀκούσασα, τεταραγμένη σφόδρα τῇ διανοίᾳ
 μετὰ τῆς ἰδίας ἐξεπήδησε στρατιᾶς ἐκ τοῦ βασιλείου.
 καὶ παραγενομένην εἰς τὸ ἱερόν αὐτὴν οἱ μὲν ἱερεῖς
 εἰσδέχονται, τοὺς δ' ἐπομένους ὀπλίτας εἶρξαν εἰσελ- 15
 θεῖν οἱ περιεστῶτες ἐν κύκλῳ τῶν ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως
 τοῦτο προστεταγμένων. ἰδοῦσα δὲ Γοθολία τὸν παῖδα
 ἐπὶ τῆς στήλης ἑστῶτα καὶ τὸν βασιλικὸν περικείμενον
 στέφανον, περιορηξαμένη καὶ δεινὸν ἀνακραγοῦσα φο-
 νεύειν ἐκέλευε τὸν ἐπιβουλεύσαντα αὐτῇ καὶ τὴν ἀρ- 20
 χὴν ἀφελέσθαι σπουδάσαντα. Ἰώδαος δὲ καλέσας τοὺς
 ἑκατοντάρχους ἐκέλευσεν αὐτοὺς ἀγαγόντας τὴν Γοθο-
 λίαν εἰς τὴν φάραγγα τοῦ Κεδρωῶνος ἀνελεῖν ἐκεῖ· μὴ
 γὰρ βούλεσθαι μιᾶναι τὸ ἱερόν αὐτόθι τὴν ἀλιτήριον
 τιμωρησάμενον. προσέταξε δέ, κἄν βοηθῶν τις προσ- 25
 ἔλθῃ, κἀκεῖνον ἀνελεῖν. ἔλλαβόμενοι τοίνυν τῆς Γο-
 θολίας οἱ προστεταγμένοι τὴν ἀναίρεσιν αὐτῆς, ἐπὶ τὴν
 πύλην τῶν ἡμιόνων τοῦ βασιλέως ἤγαγον, κἀκεῖ διε-
 χορήσαντο.
 4 ὥς δὲ τὰ περὶ τὴν Γοθολίαν τοῦτου ἐστρατηγήθη 30
 τὸν τρόπον, συγκalέσας τὸν τε δῆμον καὶ τοὺς ὀπλίτας
 Ἰώδαος εἰς τὸ ἱερόν ἐξώρκωσεν εὐνοεῖν τῷ βασιλεῖ καὶ

προνοεῖν αὐτοῦ τῆς σωτηρίας καὶ τῆς ἐπὶ πλεῖον ἀρχῆς.
 ἔπειτ' αὐτὸν τὸν βασιλέα τιμήσειν τὸν θεὸν καὶ μὴ
 παραβῆναι τοὺς Μωϋσείως νόμους δοῦναι πίστιν ἡνάγ-
 κασε. καὶ μετὰ ταῦτα εἰσδραμόντες τὸν τοῦ Βααλ
 5 οἶκον, ὃν Γοθολία καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Ἰώραμος κατε-
 σκεύασεν ἐφ' ὕβρει μὲν τοῦ πατρῴου θεοῦ τιμῆ δὲ τοῦ
 Ἀχάβου, κατέσκαψαν, καὶ τὸν ἔχοντα τὴν ἱεροσύνην
 αὐτοῦ Μααθὰν ἀπέκτειναν. τὴν δ' ἐπιμέλειαν καὶ φυ-
 λακὴν τοῦ ἱεροῦ τοῖς ἱερεῦσι καὶ Λευίταις ἐπέτρψε
 10 Ἰώδαος κατὰ τὴν Δαυίδου τοῦ βασιλέως διάταξιν, κε-
 λέύσας αὐτοὺς δις τῆς ἡμέρας ἐπιφέρειν τὰς νενομι-
 σμένας τῶν ὀλοκαυτώσεων θυσίας καὶ θυμιᾶν ἀκολού-
 θως τῷ νόμῳ. ἀπέδειξε δὲ τῶν Λευιτῶν τινὰς καὶ πυ-
 λωροὺς ἐπὶ φυλακῇ τοῦ τεμένου, ὡς μηδένα μεμιασμέ-
 15 νον παρεῖναι λανθάνοντα.
 τούτων δ' ἕκαστα διατάξας, μετὰ τῶν ἑκατοντάρχων 5
 καὶ ἡγεμόνων καὶ τοῦ λαοῦ παντὸς ἐκ τοῦ ἱεροῦ παρα-
 λαβὼν ἄγει τὸν Ἰωάσον εἰς τὸ βασίλειον, καὶ καθίσαν-
 τος ἐπὶ τὸν βασιλικὸν θρόνον ἐπηυφήμησέ τε τὸ πλῆ-
 20 θος, καὶ πρὸς εὐωχίαν τραπέντες ἐπὶ πολλὰς ἐώρτασαν
 ἡμέρας· ἡ μέντοι γε πόλις ἐπὶ τῷ τῆν Γοθολίαν ἀποθα-
 νεῖν ἠσυχίαν ἤγαγεν. ἦν δὲ Ἰωάσος, ὅτε τὴν βασιλείαν
 παρέλαβεν, ἑτῶν ἑπτὰ, μήτηρ δ' ἦν αὐτῷ τὸ μὲν ὄνομα
 Σαβία, πατρίδος δὲ Βηρσαβεέ. πολλὴν δ' ἐποίησατο
 25 τῶν νομίμων φυλακὴν καὶ περὶ τὴν τοῦ θεοῦ θρησκείαν
 φιλοτιμίαν παρὰ πάντα τὸν χρόνον ὃν ὁ Ἰώδαος ἐβίω-
 σεν. ἔγημε δὲ καὶ γυναῖκας δύο παρελθῶν εἰς ἡλικίαν,
 δόντος τοῦ ἀρχιερέως, ἐξ ὧν καὶ ἄρρενες αὐτῷ καὶ θή-
 λειαι παῖδες ἐγένοντο.
 30 τὰ μὲν οὖν περὶ τοῦ βασιλέως Ἰωάσου, ὡς τὴν τῆς
 Γοθολίας ἐπιβουλήν διέφυγε καὶ τὴν βασιλείαν παρέ-
 λαβεν, ἐν τούτοις δεδηλώκαμεν· Ἀζάηλος δὲ ὁ τῶν 8

Σύρων βασιλεὺς πολεμῶν τοῖς Ἰσραηλίταις καὶ τῷ βασιλεὶ αὐτῶν Ἰηοῦ, διέφθειρε τῆς πέραν Ἰορδάνου χώρας τὰ πρὸς τὴν ἀνατολὴν τῶν Ρουβηνιτῶν καὶ Γαδιτῶν καὶ Μανασσιτῶν, ἔτι δὲ καὶ τὴν Γαλααδίτιν καὶ Βαταναίαν, πυρπολῶν πάντα καὶ διαρπάζων καὶ τοῖς 5 εἰς χεῖρας ἀπαντῶσι βίαν προσφέρων. οὐ γὰρ ἔφθη αὐτὸν Ἰηοῦς ἀμύνασθαι κακοῦντα τὴν χώραν, ἀλλὰ καὶ τῶν εἰς τὸ θεῖον ὑπερόπτης γενόμενος καὶ καταφρονήσας τῆς ὁσίας καὶ τῶν νόμων ἀπέθανε, βασιλευσας ἔτη τῶν Ἰσραηλιτῶν ἑπτὰ καὶ εἰκοσι. ἐτάφη δ' ἐν Σαμαρείᾳ, τῆς ἀρχῆς διαδόχον Ἰάαζον τὸν υἱὸν καταλιπών. 10 τὸν δὲ τῶν Ἱεροσολύμων βασιλεῖα Ἰάασον ὁρμή τις ἔλαβε τὸν ναὸν ἀνακαινίσαι τοῦ θεοῦ, καὶ τὸν ἀρχιερέα καλέσας Ἰάδαον εἰς ἅπασαν ἐκέλευσε πέμψαι τὴν χώραν τοὺς Λευίτας καὶ ἱερέας αἰτήσοντας ὑπὲρ ἐκάστης 15 κεφαλῆς ἡμίσικλον ἀργύρου εἰς ἐπισκευὴν καὶ ἀνανέωσιν τοῦ ναοῦ, καταλυθέντος ὑπὸ Ἰωράμου καὶ Γοθολίας καὶ τῶν παίδων αὐτῆς. ὁ δ' ἀρχιερεὺς τοῦτο μὲν οὐκ ἐποίησε, συνεῖς ὡς οὐδεὶς προήσεται τὸ ἀργύριον· τρίτῳ δὲ καὶ εἰκοστῷ τῆς βασιλείας ἔτει μεταπεμψαμένου 20 τοῦ βασιλέως αὐτόν τε καὶ Λευίτας, καὶ ὡς παρακούσαντας ὧν προσέταξεν αἰτιωμένου, καὶ κελεύσαντος εἰς τὸ μέλλον προνοεῖσθαι τῆς ἐπισκευῆς τοῦ ναοῦ, στρατηγήματι χρῆται πρὸς τὴν συλλογὴν τῶν χρημάτων ὁ ἀρχιερεὺς, ᾧ τὸ πλῆθος ἠδέως ἔσχε, τοιούτῳ. ξύλινον 25 κατασκευάσας θησαυρὸν καὶ κλείσας πανταχόθεν, ὅπην αὐτῷ μίαν ἤνοιξεν· ἔπειτα θεῖς εἰς τὸ ἱερόν παρὰ τὸν βωμὸν ἐκέλευσεν ἕκαστον ὅσον βούλεται βαλεῖν εἰς αὐτὸν διὰ τῆς ὁπῆς εἰς τὴν ἐπισκευὴν τοῦ ναοῦ. πρὸς τοῦτο πᾶς ὁ λαὸς εὖ διετέθη, καὶ πολὺν ἄργυρον καὶ 30 χρυσὸν φιλοτιμούμενοι καὶ συνεισφέροντες ἤθροισαν. κενουῦντες δὲ τὸν θησαυρὸν καὶ παρόντος τοῦ βασιλέως

ἀριθμοῦντες τὸ συνειλεγμένον ὅ τε γραμματεὺς καὶ ὁ ἱερεὺς τῶν ραζοφυλακίων, ἔπειτ' εἰς τὸν αὐτὸν ἐτίθεισαν τόπον. καὶ τοῦτο ἐποίησαν ἐκάστης ἡμέρας. ὡς δ' ἀποχωρῶντως τὸ πλῆθος ἐδόκει βαλεῖν τῶν χρημάτων, 5 ἔπεμψαν μισθούμενοι λατόμους καὶ οἰκοδόμους ὁ ἀρχιερεὺς Ἰάδαος καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰάασος, καὶ ἔτι ξύλα μεγάλα καὶ τῆς καλλίστης ὕλης. ἐπισκευασθέντος δὲ τοῦ ναοῦ, τὸν ὑπολειφθέντα χρυσὸν καὶ ἄργυρον (οὐκ ὀλίγος δὲ ἦν) εἰς τε κρατῆρας καὶ οἰνοχόας καὶ ἐκπώματα 10 καὶ τὰ λοιπὰ σκευὴ κατεχρήσαντο, θυσίαις τε πολυτέλεισιν ὁσημέραι τὸν βωμὸν παινούντες διετέλου. καὶ ταῦτα μὲν, ἐφ' ὅσον Ἰάδαος χρόνον ἔζη, τῆς προσηκούσης ἐτύγγανε σπουδῆς· ὡς δ' ἐτελεύτησεν 3 οὗτος ἔτη μὲν βιώσας ἑκατὸν καὶ τριάκοντα, δίκαιος δὲ 15 καὶ πάντα χρηστὸς γενόμενος, ἐτάφη δ' ἐν ταῖς βασιλικαῖς θήκαις ἐν Ἱεροσολύμοις, ὅτι τῷ Δαβίδου γένει τὴν βασιλείαν ἀνεκτήσατο, προέδωκεν ὁ βασιλεὺς Ἰάασος τὴν ἐπιμέλειαν τὴν πρὸς τὸν θεόν. συνδιεφθάρησαν δ' αὐτῷ καὶ οἱ τοῦ πλῆθους πρωτεύοντες, ὥστε πλημμε- 20 λείν εἰς τὰ δίκαια καὶ τὰ νενομισμένα παρ' αὐτοῖς ἄριστα εἶναι. δυσχεράνας δ' ὁ θεὸς ἐπὶ τῇ μεταβολῇ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἄλλων, πέμπει τοὺς προφήτας διαμαρτυρησομένους τε τὰ πραττόμενα καὶ παύσοντας τῆς 25 πονηρίας αὐτούς. οἳ δ' ἰσχυρὸν ἔρωτα καὶ δεινὴν ἐπιθυμίαν ἄρα ταύτης εἶχον, ὡς μήτε οἷς οἱ πρὸ αὐτῶν ἐξυβρίσαντες εἰς τὰ νόμιμα πανοικί κολασθέντες ἔπαθον μήθ' οἷς οἱ προφήται προύλεγον πεισθέντες μετανοῆσαι καὶ μετελθεῖν ἐξ ὧν εἰς ἐκεῖνα παρανομήσαντες 30 ἔτραπήσαν· ἀλλὰ καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν τοῦ ἀρχιερέως Ἰαδάου λίθοις ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσε βληθέντα ἀποθανεῖν ἐν τῷ ἱερῷ, τῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εὐεργεσιῶν λαθόμενος, ὅτι τοῦ θεοῦ προφητεύειν αὐτὸν ἀποδείξαν-

τος στὰς ἐν μέσῳ τῷ πλήθει συνεβούλευεν αὐτῷ τε καὶ τῷ βασιλεῖ τὰ δίκαια πράττειν, καὶ ὅτι τιμωρίαν μεγάλην ὑφέξουσι μὴ πειθόμενοι προύλεγε. τελευτῶν μέντοι Ζαχαρίας μάρτυρα καὶ δικαστὴν ὧν ἔπασχε τὸν θεὸν ἐποιεῖτο, ἀντὶ χρηστῆς συμβουλίας, καὶ ὧν ὁ πατὴρ αὐτοῦ παρέσχεν Ἰωάσφ, πικρῶς καὶ βιαίως ἀπολλύμενος.

⁴ ἔδωκε μέντοι γ' οὐκ εἰς μακρὰν ὁ βασιλεὺς δίκην ὧν παρηνόμησεν. ἐμβαλόντος γὰρ Ἀζαήλου τοῦ Σύρων βασιλέως εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ καὶ τὴν τε Γίτταν καταστρεψαμένου καὶ λεηλατήσαντος, ἐπ' αὐτὸν στρατεύει εἰς Ἱεροσόλυμα. ὃν φοβηθεὶς ὁ Ἰωάσος, πάντας ἐκκενώσας τοὺς τοῦ θεοῦ θησαυροὺς καὶ τοὺς τῶν βασιλέων, καὶ τὰ ἀναθήματα καθελὼν, ἐπεμψε τῷ Σύρῳ, τοῦτοις ἀνούμενος τὸ μὴ πολιορκηθῆναι μηδὲ κινδυνεύειν περὶ τῶν ὄλων. ὁ δὲ πεισθεὶς τῇ τῶν χρημάτων ὑπερβολῇ τὴν στρατιὰν οὐκ ἐπήγαγεν ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα. νόσφ μέντοι χαλεπῇ περιπεσὼν Ἰωάσος, ἐπιθεμένων αὐτῷ τῶν φίλων τῶν Ζαχαρίου, οὐ τὸν θάνατον ἐδικουύντες τοῦ Ἰωάσου παιδὸς ἐπεβούλευσαν τῷ βασιλεῖ, διεφθάρη πρὸς αὐτῶν. καὶ θάπτεται μὲν ἐν Ἱεροσολύμοις, οὐκ ἐν ταῖς θήκαις δὲ ταῖς βασιλικαῖς τῶν προγόνων, ἀσεβῆς γενόμενος. ἐβίωσε δ' ἔτη ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα, τὴν δὲ βασιλείαν αὐτοῦ διαδέχεται Ἀμασίας ὁ παῖς.

⁵ εἰκοστῷ δὲ καὶ πρώτῳ ἔτει τῆς Ἰωάσου βασιλείας παρέλαβε τὴν τῶν Ἰσραηλιτῶν ἡγεμονίαν Ἰωάσος ὁ τοῦ Ἰηοῦ υἱὸς ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ κατέσχευεν αὐτὴν ἔτεσι δέκα καὶ ἑπτὰ, τοῦ μὲν πατρὸς οὐδ' αὐτὸς μιμητῆς γενόμενος, ἀσεβήσας δ' ὅσα καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ θεοῦ καταφρονήσαντες. ἐταπεινώσε δ' αὐτὸν καὶ συνέστειλεν ἐκ τῆς τῶσαύτης δυνάμεως ὁ τῶν Σύρων βασιλεὺς εἰς ὅπλα-

τας μυρίους καὶ πεντήκοντα ἵππεις, στρατεύσας ἐπ' αὐτόν, καὶ πόλεις τε μεγάλας καὶ πολλὰς αὐτὸν ἀφελόμενος καὶ τὴν στρατιὰν αὐτοῦ διαφθείρας. ταῦτα δ' ἔπαθεν ὁ τῶν Ἰσραηλιτῶν βασιλεὺς κατὰ τὴν Ἐλισσαίου προφητείαν, ὅτε Ἀζαήλον βασιλεύσειν προεῖπε τῶν Σύρων καὶ Δαμασκηῶν ἀποκτείναντα τὸν δεσπότην. ὧν δὲ ἐν ἀπόροις οὕτω κακοῖς Ἰωάσος ἐπὶ δέησιν καὶ λιτερίαν τοῦ θεοῦ κατέφυγε, θύσασθαι τῶν Ἀζαήλου χειρῶν αὐτὸν παρακαλῶν καὶ μὴ περιδεῖν ὑπ' ἐκείνῳ γεινόμενον. ὁ δὲ θεὸς καὶ τὴν μετάνοιαν ὡς ἀρετὴν ἀποδεχόμενος, καὶ νοθετῶν μᾶλλον τοὺς δυναμένους, τελέως μὴ ἀπολλύναι δοκοῦν αὐτῷ, δίδωσιν αὐτῷ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου καὶ τῶν κινδύνων ἄδειαν. εἰρήνης δ' ἢ χώρα λαβομένη ἀνέδραμέ τε πάλιν εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν καὶ ἠὲ θῆρησε.

μετὰ δὲ τὴν Ἰωάσου τελευτὴν ἐκδέχεται τὴν ἀρχὴν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἰωάσος. ἑβδομον ἤδη καὶ τριακοστὸν ἔτος βασιλεύοντος Ἰωάσου τῆς Ἰούδα φυλῆς, παρέλαβε τὴν ἀρχὴν οὗτος ὁ Ἰωάσος ἐν Σαμαρείᾳ τῶν Ἰσραηλιτῶν (καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς τὴν αὐτὴν εἶχε προσηγορίαν τῷ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν βασιλεῖ), καὶ κατέσχευεν αὐτὴν ἔτεσιν ἑκαίδεκα. ἀγαθὸς δ' ἦν καὶ οὐδὲν ὅμοιος τῷ πατρὶ τὴν φύσιν. κατ' ἐκείνον δὲ τὸν καιρὸν Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου γηραιοῦ μὲν ἤδη τυγχάνοντος, εἰς δὲ νόσον ἐμπεπτωκότος, ἦγεν ὁ τῶν Ἰσραηλιτῶν βασιλεὺς πρὸς αὐτὸν ἐπισκεψόμενος. καταλαβὼν δ' αὐτὸν ἐν ἐσχάτοις ὄντα κλαίειν ἤρξατο, βλέπωντος αὐτοῦ, καὶ ποτνιαῖσθαι καὶ πατέρα τε ἀποκαλεῖν καὶ ὄπλον. δι' αὐτὸν γὰρ μηδέποτε χρῆσασθαι πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ὄπλοις, ἀλλὰ ταῖς ἐκείνου προφητεῖαις ἀμαχητὶ κρατεῖν τῶν πολεμίων. νῦν δ' ἀπιέναι μὲν αὐτὸν ἐκ τοῦ ζῆν, καταλείπειν δ' ἐξωπλισμένους [τοῖς Σύροις] τοῖς αὐτῶν πολεμίοις.

οὐδ' αὐτῷ τοίνυν ξῆν ἔτι ἀσφαλὲς ἔλεγεν, ἀλλὰ καλῶς ἔχειν συνέρομαιν αὐτῷ καὶ συναπαίρειν τοῦ βίου. ταῦτα ὀδυρόμενον Ἐλισσαῖος παρεμυθεῖτο τὸν βασιλέα, καὶ τόξον ἐκέλευσεν αὐτῷ κομισθῆν ἐντεῖναι τοῦτο. ποιήσαντος οὖν εὐτρεπῆς τοῦ βασιλέως τὸ τόξον, ἐπι-⁵ λαβόμενος αὐτοῦ τῶν χειρῶν ἐκέλευσε τοξεύειν. τρία δὲ βέλη αὐτοῦ προεμένου, εἶτα δὲ ἀναπαυσάμενου, "πλείω μὲν" εἶπεν "ἀφείδω ἐκ ὀφθαλμῶν ἂν τῆν τῶν Σύρων βασιλείαν ἐξείλες· ἐπεὶ δὲ τρισὶν ἡρόκισθης μόνους, το-¹⁰ σαύταις καὶ μάχαις κρατήσεις συμβαλὼν τοῖς Σύροις, ἵνα τὴν χώραν ἦν ἀπέτεμον τοῦ σοῦ πατρὸς ἀνακτήσῃ." καὶ ὁ μὲν βασιλεὺς ταῦτ' ἀκούσας ἀπηλλάγη, μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ ὁ προφήτης ἀπέθανεν, ἀνὴρ ἐπὶ δικαιοσύνη διαβόητος καὶ φανερῶς σπουδασθεὶς ὑπὸ τοῦ θεοῦ·¹⁵ θαυμαστὰ γὰρ καὶ παράδοξα διὰ τῆς προφητείας ἐπέ-¹⁵ δεῖξατο ἔργα, καὶ μνήμης λαμπρᾶς παρὰ τοῖς Ἑβραίοις ἀξιοθένητα. ἔτυχε δὲ καὶ ταφῆς μεγαλοπρεποῦς, καὶ οἶας εἰκὸς ἦν τὸν οὕτω θεοφιλῆ μεταλαβεῖν. συνέβη δὲ καὶ τότε, ληστῶν τινῶν ὀφθαλμῶν εἰς τὸν Ἐλισσαίου τάφον ὃν ἦσαν ἀνηρηκότες, τὸν νεκρὸν τῷ σώματι αὐ-²⁰ τοῦ προσκολληθέντα ἀναζωοπυρῆσαι.

καὶ τὰ μὲν περὶ Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου, ζῶν τε ὅσα προείπε καὶ ὡς μετὰ τὴν τελευταίαν ἔτι δύναμιν εἶχε⁷ θείαν, δεδηλώκαμεν· τελευτήσαντος δὲ τοῦ Σύρων βασιλέως Ἀζάηλου, εἰς Ἀδαδὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἢ βασι-²⁵ λεία παραγίνεται, πρὸς ὃν συνάπτει πόλεμον Ἰωάσος ὁ τῶν Ἰσραηλιτῶν βασιλεὺς, καὶ τρισὶ μάχαις νικήσας αὐτὸν ἀφείλετο τὴν χώραν ἅπασαν, καὶ ὅσας ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ἀζάηλος πόλεις καὶ κώμας τῆς Ἰσραηλιτῶν βα-³⁰σιλείας παρέλαβε. τοῦτο μέντοι κατὰ τὴν Ἐλισσαίου³⁰ προφητείαν ἐγένετο. ἐπεὶ δὲ συνέβη καὶ Ἰωάσον ἀπο-

θανεῖν, ὃ μὲν ἐν Σαμαρείᾳ κηδεύεται, καθῆκε δὲ εἰς Ἱεροσόαμον τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἢ ἀρχή.

δευτέρῳ δ' ἔτει τῆς Ἰωάσου βασιλείας Ἰσραηλιτῶν,⁹ ἐβασίλευσεν Ἀμασίας τῆς Ἰούδα φυλῆς ἐν Ἱεροσολύ-⁵μοις, μητρὸς ὦν Ἰωδαδῆς τοῦνομα, πολίτιδος δὲ τὸ γέ-⁵νος. θαυμαστῶς δὲ τοῦ δικαίου προενόει, καὶ ταῦτα νέος ὦν. παρελθὼν δ' ἐπὶ τὰ πράγματα καὶ τὴν ἀρχὴν ἔγνω δεῖν πρῶτον Ἰωάσῳ τιμωρῆσαι τῷ πατρὶ καὶ τοὺς ἐπιθεμένους αὐτῷ φίλους κολάσαι. καὶ τούτους μὲν¹⁰ συλλαβὼν ἅπαντας ἐφόνευσε, τοὺς δὲ παῖδας αὐτῶν οὐδὲν εἰργάσατο δεινόν, ἀκόλουθα ποιῶν τοῖς Μωϋσέως νόμοις, ὃς οὐκ ἐδικαίωσε διὰ πατέρων ἀμαρτίας τέκνα κολάζειν. ἔπειτα στρατιὰν ἐπιλέξας ἐκ τῆς Ἰούδα φυ-¹⁵λῆς καὶ Βενιαμίτιδος τῶν ἐν ἀκμῇ καὶ περὶ εἴκοσιν ἔτη¹⁵ γερονότων, καὶ συναθροίσας ὡς τριάκοντα μυριάδας, τούτων μὲν ἑκατοντάρχους κατέστησε, πέμψας δὲ καὶ πρὸς τὸν τῶν Ἰσραηλιτῶν βασιλέα μισθοῦται δέκα²⁰ μυριάδας ὀπλιτῶν ταλάντων ἑκατὸν ἀργυρίου· διε-²⁰γνώκει γὰρ τοῖς Ἀμαλημιτῶν ἔθνεσι καὶ Ἰδουμαίων καὶ²⁰ Γαβαλιτῶν ἐπιστρατεύσασθαι. παρασκευασάμενος δὲ πρὸς τὴν στρατείαν καὶ μέλλοντος ἐξορμᾶν, ὁ προφήτης τὸν τῶν Ἰσραηλιτῶν στρατὸν ἀπολύσαι συνεβούλευεν·²⁵ εἶναι γὰρ ἀσεβῆ, καὶ τὸν θεὸν ἠῆταν αὐτῷ προλέγειν²⁵ χρησαμένῳ τούτοις συμμάχοις, περιέσεσθαι δὲ τῶν πο-²⁵λεμίων καὶ μετ' ὀλίγων αὐτοῖς ἀγωνιζόμενον βουλο-²⁵μένου τοῦ θεοῦ. δυσφοροῦντος δὲ τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῷ φθῆναι τὸν μισθὸν δεδωκέναι τοῖς Ἰσραηλίταις,³⁰ παρήγει ποιεῖν ὁ προφήτης ὅ τι τῷ θεῷ δοκεῖ· χρήματα³⁰ δ' αὐτῷ πολλὰ παρ' αὐτοῦ γενήσεσθαι. καὶ τοὺς μὲν³⁰ ἀπολύει, χαρίζεσθαι τὸν μισθὸν εἰπὼν, αὐτὸς δὲ μετὰ³⁰ τῆς οἰκειᾶς δυνάμεως ἐπὶ τὰ προειρημένα τῶν ἔθνῶν ἐστράτευσεν. καὶ κρατήσας αὐτῶν τῇ μάχῃ μυρίους μὲν

ἀπέκτεινε, τοσούτους δὲ ζῶντας ἔλαβεν, οὓς ἐπὶ τὴν
μεγάλην ἀγαγὼν πέτρην, ἥπερ ἐστὶν ἐπὶ τὴν Ἀραβίαν,
ἀπ' αὐτῆς κατεκρήμνισεν· ἀπήγαγέ τε λείαν πολλὴν
καὶ πλούτου ἄφθονον ἐκ τῶν ἔθνων. Ἀμασίου δ' ἐν
τούτοις ὑπάρχοντος, οἱ τῶν Ἰσραηλιτῶν οὓς ἀπέλυσε
μισθωσάμενος, ἀνακατήσαντες ἐπὶ τούτῳ καὶ νομί-
σαντες ὕβριν εἶναι τὴν ἀπόλυσιν (οὐ γὰρ ἂν τοῦτο πα-
θεῖν μὴ κατεγνωσμένους), ἐπῆλθον αὐτοῦ τῇ βασιλείᾳ,
καὶ μέχρι Βηθσεμήρων προελθόντες διήσπασαν τὴν
χώραν, καὶ πολλὰ μὲν ἔλαβον ὑποζύγια, τρισχιλίους δ' 10
ἀνθρώπους ἀπέκτειναν.

2 Ἀμασίας δὲ τῇ νίκῃ καὶ τοῖς κατορθώμασιν ἐπαρ-
θεὶς τὸν μὲν τούτων αἴτιον αὐτῷ θεὸν γενόμενον ὑπερ-
ορᾶν ἠφῆετο, οὓς δ' ἐκ τῆς Ἀμαληκιτῶν χώρας ἐκό-
μισε, τούτους σεβόμενος διετέλει. προσελθὼν δ' ὁ 15
προφήτης αὐτῷ θαυμάζειν ἔλεγεν, εἰ τούτους ἠγείται
θεοὺς οἱ τοὺς ἰδίους, παρ' οἷς ἐτιμῶντο, μηδὲν ᾠνη-
σαν, μηδ' ἐκ χειρῶν ἐρρύσαντο τῶν ἐκείνου, ἀλλ' ὑπερ-
εἶδον πολλοὺς τε αὐτῶν ἀπολλυμένους καὶ αὐτοὺς αἰχ-
μαλωτισθέντας· κεκομίσθαι γὰρ εἰς Ἱεροσόλυμα τούτῳ 20
τῷ τρόπῳ, καθὼς ἂν τις τῶν πολεμίων τινὰς ζωγήσας
ἤγαγε. τῷ δὲ βασιλεῖ ταῦτ' ὀργὴν ἐκίνησε, καὶ προσ-
έταξεν ἡσυχίαν ἄγειν τὸν προφήτην, ἀπειλήσας αὐτὸν
κολάσειν ἂν πολυπραγμονῆ. καὶ ὁ μὲν ἡσυχάζειν εἶπεν,
οὐκ ἀμελήσειν δ' ὧν ἐπικεχείρηκε νεωτερίζειν τὸν 25
θεὸν προύλεγεν. Ἀμασίας δὲ κατέχειν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς
εὐπραγίαις οὐ δυνάμενος, ἄς παρὰ τοῦ θεοῦ λαβῶν
εἰς αὐτὸν ἐξύβριζεν, ἀλλὰ φρονηματισθεὶς ἔγραψεν
Ἰωάσῳ τῷ τῶν Ἰσραηλιτῶν βασιλεῖ, κελεύων ὑπακούειν
αὐτῷ σὺν παντὶ τῷ λαῷ, ὡς καὶ πρότερον ὑπήκουε 30
τοῖς προγόνοις αὐτοῦ, Δαυίδῃ καὶ Σολομῶνι· ἢ μὴ
βουλόμενον εὐγνωμονεῖν, εἰδέναι πολέμῳ περὶ τῆς

ἀρχῆς διακριθησόμενον. ἀντέγραψεν δὲ ὁ Ἰωάσος τάδε.
"βασιλεὺς Ἰωάσος βασιλεῖ Ἀμασία. ἦν ἐν τῷ Λιβάνῳ
ὄρει κυπάρισσος παμμεγέθης καὶ ἄκανος. αὕτη πρὸς
τὴν κυπάρισσον ἐπεμψε μνηστευομένη τὴν θυγατέρα
5 αὐτῆς πρὸς γάμον τῷ παιδί· μεταξὺ δὲ ταῦτα λέγου-
σαν θηρίον τι παρερχόμενον κατεπάτησε τὴν ἄκανον.
τοῦτο οὖν ἔσται σοι παράδειγμα τοῦ μὴ μειζόνων ἐφίε-
σθαι, μηδ' ὅτι τὴν πρὸς Ἀμαληκίτας μάχην ἠτύχησας,
ἐπὶ ταύτῃ γαυρούμενος σαντῷ καὶ τῇ βασιλείᾳ σου κιν-
10 δύνους ἐπισπῶ."

ταῦτα δ' ἀναγνοὺς Ἀμασίας ἔτι μᾶλλον ἐπὶ τὴν 3
στρατείαν παρωξύνθη, τοῦ θεοῦ παρορμῶντος αὐτόν,
οἶμαι, πρὸς αὐτήν, ἵνα τῶν παρανομηθέντων εἰς αὐτὸν
δίκην ἀπολάβῃ. ὡς δ' ἐξῆγε μετὰ τῆς δυνάμεως ἐπὶ
15 τὸν Ἰωάσου καὶ συνάπτειν μάχην ἔμελλον, τὸ Ἀμασίου
στράτευμα φόβος αἰφνίδιος καὶ κατάπληξις, οἷαν θεὸς
οὐκ εὐμενῆς ὦν ἐντίθησιν, εἰς φυγὴν ἔτρεψε, καὶ πρὶν
εἰς χεῖρας ἔλθειν. διασπαρέντων δὲ ὑπὸ τοῦ δέους
αὐτῶν, μονωθέντα τὸν Ἀμασίαν ληφθῆναι συνέβη πρὸς
20 τῶν πολεμίων αἰχμάλωτον· ἠπειλήσε δ' αὐτῷ θάνα-
τον Ἰωάσος, εἰ μὴ πείσειε τοὺς Ἱεροσολυμίτας ἀνοίξαν-
τας αὐτῷ τὰς πύλας δέξασθαι μετὰ τῆς στρατιᾶς εἰς
τὴν πόλιν. καὶ Ἀμασίας μὲν ὑπὸ ἀνάγκης καὶ τοῦ περὶ
τὸ ζῆν δέους ἐποίησεν εἰσδεχθῆναι τὸν πολέμιον· ὁ δὲ
25 διακόψας τι τοῦ τείχους ὡς τετρακοσίων πηχῶν, ἐφ'
ἄρματος εἰσήλασε διὰ τῆς διακοπῆς εἰς Ἱεροσόλυμα,
τὸν Ἀμασίαν ἄγων αἰχμάλωτον. κύριός τε τούτῳ τῷ
τρόπῳ γενόμενος τῶν Ἱεροσολύμων τοὺς τε τοῦ θεοῦ
θησαυροὺς ἀνείλετο, καὶ ὅσος ἦν τῷ Ἀμασίᾳ χρυσὸς
30 καὶ ἄργυρος ἐν τοῖς βασιλείοις ἐξεφόρησε, καὶ οὕτως
αὐτὸν ἀπολύσας τῆς αἰχμαλωσίας ἀνέξενξεν εἰς Σα-
μάρειαν. ταῦτα δ' ἐγένετο περὶ τοὺς Ἱεροσολυμίτας

ἔτει τετάρτῳ καὶ δεκάτῳ τῆς Ἀμασίου βασιλείας, ὃς μετὰ ταῦτα ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ τῶν φίλων φεύγει μὲν εἰς Λάχεισαν πόλιν, ἀναιρεῖται δὲ ὑπὸ τῶν ἐπιβούλων πεμφάντων ἐκεῖ τοὺς ἀποκτενοῦντας αὐτόν. καὶ τὸ μὲν σῶμα νομίσαντες εἰς Ἱεροσόλυμα βασιλικῶς ἐκήδευσαν, 5 κατέστρεψε δὲ οὕτως Ἀμασίας τὸν βίον διὰ τὸν νεωτερισμὸν καὶ τὴν πρὸς τὸν θεὸν ὀλιγοψίαν, βιάσας μὲν ἔτη τέσσαρα καὶ πεντήκοντα, βασιλεύσας δ' ἑννέα καὶ εἴκοσι· διαδέχεται δ' αὐτὸν ὁ παῖς Ὀξίας τοῦνομα.

10 πεντεκαίδεκάτῳ δὲ ἔτει τῆς Ἀμασίου βασιλείας ἔβα- σίλευσε τῶν Ἰσραηλιτῶν Ἰωάσου υἱὸς Ἱεροβοάμος ἐν Σαμαρείᾳ ἔτη τεσσαράκοντα. οὗτος ὁ βασιλεὺς τὰ μὲν εἰς τὸν θεὸν ὑβριστῆς καὶ παράνομος δεινῶς ἐγένετο, εἰ- δωλὰ τε σεβόμενος καὶ πολλοῖς ἀτόποις καὶ ξένοις ἐγχει- ρῶν ἔργοις, τῷ δὲ λαῷ τῶν Ἰσραηλιτῶν μυρίων κακῶν 15 αἴτιος ὑπήρξε. τούτῳ προεφήτευσέ τις Ἰωνᾶς ὡς δεῖ πο- λεμήσαντα τοῖς Σύροις αὐτὸν κρατῆσαι τῆς ἐκείνων δυνάμεως καὶ πλατῦναι τὴν αὐτοῦ βασιλείαν, τοῖς μὲν κατὰ τὴν ἄρκτον μέρεσιν ἕως Ἀμάθου πόλεως, τοῖς δὲ κατὰ τὴν μεσημβρίαν ἕως τῆς Ἀσφαλιτίτιδος λίμνης· 20 τὸ γὰρ ἀρχαῖον οἱ ὄροι τῆς Χαναanaίας ἦσαν οὗτοι, κα- θὼς ὁ στρατηγὸς Ἰησοῦς περιώρισε. στρατεύσας οὖν ἐπὶ τοὺς Σύρους ὁ Ἱεροβοάμος καταστρέφεται πᾶσαν αὐτῶν τὴν χώραν, ὡς προεφήτευσεν Ἰωνᾶς.

2 ἀναγκαῖον δὲ ἠγησάμην, τὴν ἀκριβείαν τῶν πραγ- μάτων παραδώσειν ὑπεσχημένους, ὅσα καὶ περὶ τοῦ προφήτου τούτου ἠῦρον ἐν ταῖς Ἑβραϊκαῖς βίβλοις ἀναγεγραμμένα διεξελθεῖν. κελευσθεὶς γὰρ οὗτος ὑπὸ τοῦ θεοῦ πορευθῆναι μὲν εἰς τὴν Νίνου βασιλείαν, κηρῦξαι δ' ἐκεῖ γενόμενον ἐν τῇ πόλει ὅτι τὴν ἀρχὴν 30 ἀπολέσει, δεισας οὐκ ἀπῆλθεν, ἀλλ' ἀποδιδράσκει τὸν θεὸν εἰς Ἰόπην πόλιν, καὶ πλοῖον εὐρῶν ἐμβάς εἰς Ταρ-

σὸν ἔπλει τῆς Κιλικίας. ἐπιγενομένου δὲ χειμῶνος σφοδροτάτου καὶ κινδυνεύοντος καταδῦναι τοῦ σκά- φους, οἱ μὲν ναῦται καὶ ὁ κυβερνήτης καὶ αὐτὸς ὁ ναύ- κληρος εὐχὰς ἐποιοῦντο χαριστηρίους εἰ διαφύγοιεν 5 τὴν θάλασσαν, ὁ δὲ Ἰωνᾶς συγκαλύψας αὐτὸν ἐβέβλητο, μηδὲν ὦν τοὺς ἄλλους εἴωρα ποιοῦντας μιμούμενος. αὔξωντος δ' ἔτι μᾶλλον τοῦ κλύδωνος καὶ βιαιοτέρας γενομένης ὑπὸ τῶν πνευμάτων τῆς θαλάσσης, ὑπονοή- σαντες, ὡς ἐνδέχεται, τινὰ τῶν ἐμπλεόντων αἴτιον αὐ- 10 τοῖς εἶναι τοῦ χειμῶνος, συνέθεντο κλήρω τοῦτον ὅστις ποτὲ ἦν μαθεῖν. κληρωσαμένου οὖν ὁ προφήτης λαγ- χάνει. πυνθανομένου δὲ πόθεν τε εἶη καὶ τί μετέρχε- ται, τὸ μὲν γένος ἔλεγεν Ἑβραῖος εἶναι, προφήτης δὲ τοῦ μεγίστου θεοῦ. συνεβούλευσεν οὖν αὐτοῖς, εἰ θε- 15 λουσιν ἀποδρᾶναι τὸν παρόντα κίνδυνον, ἐκβαλεῖν αὐ- τὸν εἰς τὸ πέλαγος· αἴτιον γὰρ αὐτοῖς εἶναι τοῦ χει- μῶνος. οἱ δὲ τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἐτόλμων, κρῖνοντες ἀσέβημα εἶναι ξένου ἀνθρώπου καὶ πεπιστευκότα αὐ- τοῖς τὸ ζῆν εἰς φανεράν οὕτως ἀπώλειαν ἐκρῖψαι· τε- 20 λευταῖον δ' ὑπερβιαζόμενον τοῦ κακοῦ καὶ ὅσον οὔπω μέλλοντος βαπτίζεσθαι τοῦ σκάφους, ὑπὸ τε τοῦ προ- φήτου παρορμηθέντες αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ δέους τοῦ περὶ τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας ῥίπτουσιν αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ ὁ μὲν χειμῶν ἐστάλη, τὸν δὲ λόγος ὑπὸ τοῦ κήτους 25 καταποθέντα τρεῖς ἡμέρας καὶ τοσαύτας νύκτας εἰς τὸν Εὐξείνου ἐκβρασθῆναι πόντον, ζῶντα καὶ μηδὲν τοῦ σώματος λελωβημένον. ἐνθα τοῦ θεοῦ δεηθεὶς συγ- γνώμην αὐτῷ παρασχεῖν τῶν ἡμαρτημένων, ἀπῆλθεν εἰς τὴν Νίνου πόλιν, καὶ σταθεὶς εἰς ἐπήμοον ἐκήρυσ- 30 σεν ὡς μετ' ὀλίγον πάνυ χρόνον ἀποβαλοῦσι τὴν ἀρχὴν τῆς Ἀσίας. καὶ ταῦτα δηλώσας ὑπέστρεψε. διεξῆλθον δὲ τὴν περὶ αὐτοῦ διήγησιν ὡς ἠῦρον ἀναγεγραμμένην.

3 Ἱεροβόαμος δ' ὁ βασιλεὺς μετὰ πάσης εὐδαιμονίας τὸν βίον διαγαγὼν καὶ ἄρξας ἔτη τεσσαράκοντα ἐτελεύτησε. καὶ θάπτεται μὲν ἐν Σαμαρείᾳ, διαδέχεται δ' αὐτοῦ τὴν βασιλείαν ὁ υἱὸς Ζαχαρίας. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ Ὀζίας ὁ τοῦ Ἀμασίου υἱός, ἔτος ἤδη τέταρ- 5 τον πρὸς τοῖς δέκα βασιλεύοντος Ἱεροβόαμου, τῶν δύο φυλῶν ἐβασίλευσεν ἐν Ἱεροσολύμοις, μητρὸς αὐτῶν Ἀχιὰλας μὲν τὸ ὄνομα ἀστῆς δὲ τὸ γένος. ἀγαθὸς δ' ἦν καὶ δίκαιος τὴν φύσιν καὶ μεγαλόφρων καὶ προνοῆσαι τῶν πραγμάτων φιλοπονώτατος· στρατευσάμενος δὲ καὶ 10 ἐπὶ Παλαιστίνους καὶ νικήσας μάχῃ πόλεις αὐτῶν ἔλαβε κατὰ κράτος Γίτταν καὶ Ἰάμνιαν, καὶ κατέσκαψεν αὐτῶν τὰ τεῖχη. μετὰ δὲ ταύτην τὴν στρατείαν ἐπῆλθε τοῖς τῆ Ἀιγύπτῳ γειννωσίν Ἀραψι, καὶ πόλιν κτίσας ἐπὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἐγκατέστησεν αὐτῇ φρου- 15 ράν. ἔπειτα τοὺς Ἀμμωνίτας καταστρεψάμενος καὶ φόρους αὐτοῖς ὄρισας τελεῖν, καὶ πάντα τὰ μέχρι τῶν Αἰγυπτίων ὄρων χειρωσάμενος, τῶν Ἱεροσολύμων ἤρξατο ποιεῖσθαι τὸ λοιπὸν τὴν ἐπιμέλειαν. ὅσα γὰρ τῶν τει- 20 χῶν ἢ ὑπὸ τοῦ χρόνου κατεβέβλητο ἢ ὑπὸ τῆς ὀλιγωρίας τῶν πρὸ αὐτοῦ βασιλέων, ταῦτά τε ἀνφοδόμει καὶ κατεσκευάζεν, ὅσα τε ἦν καταβεβλημένα ὑπὸ τοῦ Ἰσραηλιτῶν βασιλέως, ὅτε τὸν πατέρα αὐτοῦ λαβὼν ἀιχμάλωτον τὸν Ἀμασίαν εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν. προσ- 25 φοδόμησε δὲ καὶ πύργους πολλοὺς πεντήκοντα πηχῶν καὶ ἑκατόν. καὶ φρουροὺς δ' ἐνετείχισε τοῖς ἐρήμοις χωρίοις, καὶ πολλοὺς ὀχετοὺς ὠρυξεν ὑδάτων. ἦν δ' αὐτῷ καὶ ὑποζυγίων καὶ τῶν ἄλλων θρεμμάτων ἀπειρόν τι πλῆθος· εὐφυῆς γὰρ ἦν ἡ χώρα πρὸς νομάς. γεωργικὸς δ' αὐτῷ σφόδρα τῆς γῆς ἐπεμελείτο, φυτοῖς 30 αὐτῆν καὶ παντοδαποῖς τιθηνῶν σπέρμασι. στρατιᾶς δ' εἶχεν ἐπιλέκτου περὶ αὐτὸν μυριάδας ἑπτὰ καὶ τριά-

κοντα, ἧς ἡγεμόνες ἦσαν καὶ ταξίαρχοι καὶ χιλίαρχοι γενναῖοι καὶ τὴν ἀλκὴν ἀνυπόστατοι, τὸν ἀριθμὸν δισ- χίλιοι. διέταξε δ' εἰς φάλαγγας τὴν ὅλην στρατιάν, καὶ ὄπλισε βομφαίαν δούς ἐκάστῳ καὶ θυρεοὺς καὶ θώρακας 5 χαλκοῦς καὶ τόξα καὶ σφενδόνας. ἔτι δὲ καὶ πρὸς τοῦτοις μηχανήματα πολλὰ πρὸς πολιορκίας κατεσκευάσεν, πετροβόλα τε καὶ δορυβόλα καὶ ἀρτήρας καὶ ἄρπαγας καὶ ὅσα τούτοις ὅμοια.

γενόμενος δ' ἐν ταύτῃ τῇ συντάξει καὶ παρασκευῇ 4 διεφθάρη τὴν διάνοιαν ὑπὸ τύφου, καὶ χαννωθεὶς θνητῇ περιουσίᾳ τῆς ἀθανάτου καὶ πρὸς ἅπαντα διαρκοῦς τὸν χρόνον ἰσχύος ὀλιγόρησεν (αὕτη δ' ἦν ἡ πρὸς τὸν θεὸν εὐσέβεια καὶ τὸ τηρεῖν τὰ νόμιμα), ὥλισθε δ' ὑπ' εὐπραγίας καὶ κατηνέχθη πρὸς τὰ τοῦ πατρὸς ἁμαρ- 15 τήματα, πρὸς ἃ κἀκείνον ἢ τῶν ἀγαθῶν λαμπρότης καὶ τὸ μέγεθος τῶν πραγμάτων, οὐ δυνηθέντα προστῆναι καλῶς αὐτῶν, ἤγαγεν. ἐνστάσης δ' ἡμέρας ἐπισήμου καὶ πάνδημον ἑορτὴν ἐχούσης, ἐνδύς ἱερατικὴν στολὴν εἰσῆλθεν εἰς τὸ τέμενος, ἐπιθυμιάσων ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ 20 βωμοῦ τῷ θεῷ. τοῦ δ' ἀρχιερέως Ἀζαρίου, ὄντων σὺν αὐτῷ ἱερέων ὀρδοῦντα, κωλύοντος αὐτόν (οὐ γὰρ ἔξον ἐπιθύειν εἶπον, μόνους δ' ἐφείσθαι τοῦτο ποιεῖν τοῖς ἐκ τοῦ Ἀαρῶνος γένους), καταβοῶντων δ' ἕξιέναι καὶ μὴ παρανομεῖν εἰς τὸν θεόν, ὀργισθεὶς ἠπέλιψεν 25 αὐτοῖς θάνατον, εἰ μὴ τὴν ἡσυχίαν ἄξουσι. μεταξὺ δὲ σεισμὸς ἐκλόνησε τὴν γῆν μέγας, καὶ διαστάντος τοῦ ναοῦ φέγγος ἡλίου λαμπρὸν ἐξέλαμψε καὶ τῆ τοῦ βασιλέως ὄψει προσέπεσεν, ὡς τῷ μὲν εὐθέως λέπραν ἐπιδραμεῖν, πρὸ δὲ τῆς πόλεως, πρὸς τῇ καλουμένῃ Ἐρω- 30 γῆ, τοῦ ὄρους ἀπορραγῆναι τὸ ἥμισυ τοῦ κατὰ τὴν δύσιν, καὶ κυλισθὲν τέσσαρας σταδίους ἐπὶ τὸ ἀνατολικὸν ὄρος στήναι, ὡς τὰς τε παρόδους ἐμφοραγῆναι καὶ τοὺς

παραδείσους τοὺς βασιλικούς. ἐπεὶ δὲ κατειλημμένην τὴν ὄψιν τοῦ βασιλέως ὑπὸ τῆς λέπρας εἶδον οἱ ἱερεῖς, ἐφραζόν τε αὐτῷ τὴν συμφορὰν καὶ ἐκέλευον ἐξίεναι τῆς πόλεως ὡς ἐναγῆ. ὁ δὲ ὑπ' αἰσχύνης τε τοῦ συμβεβηκότος δεινοῦ καὶ τοῦ μηκέτ' αὐτῷ παρορησίου εἶναι τὸ κελευόμενον ἐποίει, τῆς ὑπὲρ ἄνθρωπον διανοίας καὶ τῶν διὰ τοῦτ' εἰς τὸν θεὸν ἀσεβημάτων ταλαίπωρον οὕτω καὶ οἰκτρὰν ὑπομείνας δίκην. καὶ χρόνου μὲν τινα διῆγεν ἔξω τῆς πόλεως, ἰδιώτην ἀποζῶν βίον, τοῦ παιδὸς αὐτῷ Ἰωθάμου τὴν ἀρχὴν παραλαβόντος· ἔπειτα ὑπὸ λύπης καὶ ἀθυμίας τῆς ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις ἀπέθανεν, ἔτη μὲν βιώσας οἰκτῶ καὶ ἐξήκοντα, τούτων δὲ βασιλεύσας πενήτηντα δύο. ἐκηδεύθη δὲ μόνος ἐν τοῖς ἑαυτοῦ κήποις.

11 ὁ δὲ τοῦ Ἱεροβοάμου παῖς Ἀζαρίας ἕξ μηνὸς βασιλεύσας τῶν Ἰσραηλιτῶν, δολοφονηθεὶς ἀπέθανεν ὑπὸ φίλου τινός, Σελλούμου μὲν τοῦνομα Ἰαβήσου δὲ υἱοῦ, ὃς καὶ τὴν βασιλείαν μετ' αὐτὸν παραλαβὼν οὐ πλείονα χρόνον ἡμερῶν αὐτὴν κατέσχε τριάκοντα. ὁ γὰρ στρατηγὸς Μανάημος κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ὦν ἐν Θασσῇ πόλει, καὶ τὰ περὶ τὸν Ἀζαρίαν ἀκούσας, ἄρας μετὰ πάσης τῆς στρατιᾶς ἦκεν εἰς Σαμάρειαν, καὶ συμβαλὼν εἰς μάχην ἀναιρεῖ τὸν Σέλλουμον, καὶ βασιλεῖα καταστήσας ἑαυτὸν ἐκεῖθεν εἰς Θασσὴν παραγίνεται πόλιν. οἱ δ' ἐν αὐτῇ τὰς πύλας μοχλῶ κλείσαντες οὐκ εἰσεδέξαντο τὸν βασιλεῖα· ὁ δ' ἀμυνόμενος αὐτοὺς τὴν πέριξ ἐδῆου χώραν, καὶ τὴν πόλιν κατὰ κράτος λαμβάνει πολιορκία, φέρων τε χαλεπῶς ἐπὶ τοῖς ὑπὸ τῶν Θασσιῶν προαχθεῖσι πάντας αὐτοὺς διεχρήσατο, μηδὲ νηπίαν φειδόμενος, ἀμότητος ὑπερβολῆν οὐ καταλιπὼν οὐδὲ ἀγριότητος· ἃ γὰρ οὐδὲ τῶν ἄλλοφύλων τινὰς συγγνωστὸν διαθεῖναι γενομένους ὑποχειροῦς, ταῦτα τοὺς

ὁμοφύλους οὗτος εἰργάσατο. βασιλεύσας οὖν τῷ τρόπῳ τούτῳ ὁ Μανάημος ἐπ' ἔτη μὲν δέκα σκαιὸς καὶ πάντων ὠμότατος διέμεινεν ὦν, στρατεύσαντος δ' ἐπ' αὐτὸν Φούλλου τοῦ Ἀσσυρίων βασιλέως εἰς μὲν ἀγῶνα καὶ μάχην οὐκ ἀπήντα τοῖς Ἀσσυρίοις, πείσας δὲ χίλια τάλαντα ἀργυρίου λαβόντα ἀναχωρῆσαι διαλύεται τὸν πόλεμον. τὸ δὲ κεφάλαιον τοῦτο συνήνεγκε τὸ πλῆθος Μανάημος, προαχθὲν κατὰ κεφαλὴν δραχμᾶς πενήτηντα. τελευτήσας δὲ μετὰ ταῦτα κηδεύεται μὲν ἐν Σαμαρείᾳ, καταλείπει δὲ τῆς βασιλείας τὸν υἱὸν Φακέαν διάδοχον, ὃς τῇ τοῦ πατρὸς κατακολουθήσας ὠμότητι δυσὶν ἔτεσι μόνοις ἤρξεν. ἔπειτα δολοφονηθεὶς ἐν συμποσίῳ μετὰ φίλων ἀπέθανε, Φακέου τινός, ὃς ἦν χιλιάρχος, ἐπιβουλεύσαντος αὐτῷ, παιδὸς δὲ Ῥομελίου. κατασχὼν δὲ καὶ οὗτος ὁ Φακέας τὴν ἀρχὴν ἔτεσιν εἰκοσι ἀσεβῆς τε ἦν καὶ παράνομος. ὁ δὲ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς Θεγλαφαλάσσαρ τοῦνομα, ἐπιστρατευσάμενος τοῖς Ἰσραηλιταῖς, καὶ τὴν τε Γαλαδηνὴν ἅπασαν καταστρεψάμενος καὶ τὴν πέραν τοῦ Ἰορδάνου χώραν καὶ τὴν πρὸς αὐτῇ τὴν Γαλιλαίαν καλουμένην καὶ Κύδισαν καὶ Ἀσωρα, τοὺς οἰκητορας αἰχμαλωτίσας μετέστησεν εἰς τὴν αὐτοῦ βασιλείαν.

καὶ τὰ μὲν περὶ τοῦ Ἀσσυρίων βασιλέως ἐν τούτοις ἡμῖν δεδηλώσθω· Ἰωθάμος δὲ Ὀζία παῖς ἐβασίλευσε τῆς Ἰούδα φυλῆς ἐν Ἱεροσολύμοις, ἐκ μητρὸς μὲν ἀστῆς γεγονώς, καλουμένης δὲ Ἰεράσης. οὗτος ὁ βασιλεὺς οὐδεμιᾶς ἀρετῆς ἀπελείπετο, ἀλλ' εὐσεβῆς μὲν τὰ πρὸς τὸν θεὸν δίκαιος δὲ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ὑπῆρξεν. ἐπιμελητῆς δὲ τῶν κατὰ τὴν πόλιν (ὅσα γὰρ ἐπισκευῆς ἐδεῖτο καὶ κόσμον, ταῦτα φιλοτιμῶς ἐξεργάσατο) στοᾶς μὲν τὰς ἐν τῷ ναῷ ἰδρύσας καὶ προπύλαια, τὰ δὲ καταπεπτωκότα τῶν τειχῶν ἀνέστησε, πύργους παμμεγέθει

καὶ δυσαλώτους οἰκοδομήσας, καὶ τῶν ἄλλων, εἴ τι κατα τὴν βασιλείαν ἠμέλητο, πολλὴν ἐπιστροφὴν ἐποιεῖτο. στρατευσάμενος δὲ καὶ ἐπὶ τοὺς Ἀμμανίτας καὶ κρατήσας αὐτῶν τῇ μάχῃ, προσέταξεν αὐτοῖς φόρους· κατὰ πᾶν ἔτος αὐτῷ τελεῖν ἑκατὸν τάλαντα καὶ σίτου κόρους 5 μυρίους, τοὺς αὐτοὺς δὲ καὶ κριθῆς. ἠΐξῃσε δὲ οὕτω τὴν βασιλείαν ὥστε ἀκαταφρόνητον μὲν αὐτὴν ἐκ τῶν πολεμίων εἶναι, τοῖς δ' οἰκείοις εὐδαίμονα.

3 ἦν δὲ τις κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν προφήτης Νάουμος τοῦνομα, ὃς περὶ τῆς Ἀβυρῶν καταστροφῆς καὶ 10 τῆς Νίνου προφητεύων ἔλεγεν οὕτως. "ἔσται Νινευὴ κολυμβήθρα ὕδατος κινουμένη. οὕτω καὶ ὁ δῆμος ἅπας ταρασσόμενος καὶ κλυδωνιζόμενος οἰχθήσεται φεύγων, λεγόντων πρὸς ἀλλήλους· στήτε καὶ μελίνατε, καὶ χρυσὸν αὐτοῖς καὶ ἄργυρον ἀρπάσατε." ἔσται δ' οὐδεὶς βουλή- 15 σόμενος· σάξειν γὰρ αὐτῶν ἐθελήσουσι τὰς ψυχὰς μάλλον ἢ τὰ κτήματα· δεινὴ γὰρ αὐτοὺς ἐν ἀλλήλοις ἔρις ἔξει καὶ θρήνος, πάρεσις τε τῶν μελῶν, αἶ τε ὅψεις ὑπὸ τοῦ φόβου μέλαιναί τελέως αὐτοῖς γενήσονται. ποῦ δὲ 20 ἔσται τὸ κατοικητήριον τῶν λέοντων καὶ ἡ μήτηρ σκύμων; λέγει δὲ σοὶ ὁ θεός, Νινευή, ὅτι ἀφανίσω σε, καὶ οὐκέτι λέοντες ἐκ σοῦ πορευόμενοι ἐπιτάξουσι τῷ κόσμῳ." καὶ ἄλλα δὲ πολλὰ πρὸς τούτοις προεφήτευσεν οὗτος ὁ προφήτης περὶ Νινευῆς, ἅπερ λέγειν οὐκ ἀναγκαῖον ἠγγεῖλαι, ἵνα δὲ μὴ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ὀχλη- 25 ρὸς δοκῶ, παρέλιπον. συνέβη δὲ πάντα τὰ προειρημένα περὶ Νινευῆς μετὰ ἔτη ἑκατὸν καὶ πεντεκαίδεκα.

περὶ μὲν οὖν τούτων ἀποχωρῶντος ἡμῖν δεδήλωται· 12 ὁ δ' Ἰωθάμους μετέλλαξεν ἔτη βιώσας ἐν καὶ τεσσαρά- 30 κοντα, βασιλεύσας δ' ἐξ αὐτῶν ἑκαταίδεκα, θάπτεται δ' ἐν ταῖς βασιλικαῖς θήκαις. ἔρχεται δ' εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀχάζην ἡ βασιλεία, ὃς ἀσεβέστατος εἰς τὸν θεὸν

γενόμενος καὶ τοὺς πατέρας νόμους τοὺς Ἰσραηλιτῶν βασιλεὺς ἐμίμησάτο, βωμοὺς ἐν Ἱεροσολύμοις ἀναστήσας καὶ θύων ἐπ' αὐτῶν τοῖς εἰδώλοις, οἷς καὶ ἰδίον ὠλοκαύτωσε παῖδα κατὰ τὰ Χαναανίων ἔθνη, 5 καὶ τούτοις ἄλλα παραπλήσια διεπράσσετο. ἔχοντος δ' οὕτω καὶ μεμνημένος, ἐστράτευσεν ἐπ' αὐτὸν ὁ τῶν Σύρων καὶ Δαμασκηνῶν βασιλεὺς Ἀράσης καὶ Φακέας ὁ τῶν Ἰσραηλιτῶν (φίλοι γὰρ ἦσαν), καὶ συνελθάντες αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα ἐπὶ πολὺν ἐπολιόρκουν χρόνον, 10 διὰ τὴν τῶν τειχῶν ὀχυρότητα μηδὲν ἀνύοντες. ὁ δὲ τῶν Σύρων βασιλεὺς λαβὼν τὴν πρὸς τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ πόλιν Αἰλλάθ, καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας ἀποκτείνας, ἐγκατέβησεν αὐτῇ Σύρους· τοὺς δ' ἐν τοῖς φρουροῖς ὁμοίως καὶ τοὺς πέριξ Ἰουδαίους διαφθείρας καὶ λείαν 15 πολλὴν ἀπελάσας εἰς Δαμασκὸν μετὰ τῆς στρατιᾶς ἀνέξεν. ὁ δὲ τῶν Ἱεροσολύμων βασιλεὺς γνοὺς τοὺς Σύρους ἐπ' οἴκου κωροηκότας, καὶ νομίσας ἀξιόμαχος εἶναι τῷ τῶν Ἰσραηλιτῶν βασιλεῖ, τὴν δύναμιν ἐπ' αὐτὸν ἐξήγαγε, καὶ συμβαλὼν ἐνικήθη κατὰ μῆνιν τοῦ 20 θεοῦ, ἦν ἐπὶ τοῖς ἀσεβήμασιν αὐτοῦ πολλοῖς ἅμα καὶ μεγάλοις εἶχε. δώδεκα γὰρ αὐτοῦ μυριάδες κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὑπὸ τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀνηρέθησαν, ὧν ὁ στρατηγὸς Ζάχαρις τὸν υἱὸν ἀπέκτεινε ἐν τῇ συμβολῇ τοῦ βασιλέως Ἀχάζου, Ἀμασίαν ὄνομα, καὶ τὸν ἐπί- 25 τροπον τῆς βασιλείας ἀπάσης Ἐρικάν, καὶ τὸν τῆς Ἰούδα φυλῆς στρατηγὸν Ἐλκάν αἰχμάλωτον ἔλαβε. καὶ ἐκ τῆς Βενιαμίτιδος φυλῆς γυναῖκας καὶ παῖδας ἀπήγαγον, καὶ πολλὴν λείαν διαρπάσαντες ἀνεχώρουν εἰς Σαμάρειαν.

30 Ὡβηδᾶς δὲ τις, ὃς κατ' ἐκεῖνο καιροῦ προφήτης 2 ὑπῆρχεν ἐν Σαμαρείᾳ, τῷ στρατῷ πρὸ τῶν τειχῶν ἀπαντήσας μεγάλη βοή τὴν νίκην αὐτοῖς οὐ διὰ τὴν οἰκείαν

αὐτῶν ἰσχὺν ἐδήλου γενέσθαι, διὰ δὲ τὸν τοῦ θεοῦ
 χόλον, ὃν εἶχεν ἐπ' Ἀχάζην τὸν βασιλέα. καὶ κατεμύ-
 φρετο τῇ μὲν εὐπραγίᾳ τῇ κατ' αὐτοῦ μὴ ἀρκεσθέντας,
 ἀλλὰ τολμήσαντας τοὺς ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς καὶ Βενια-
 μίτιδος συγγενεῖς ὄντας αἰχμαλωτίσαι, συνεβούλευε τε 5
 αὐτοῖς ἀπολύσαι τούτους εἰς τὴν οἰκίαν ἀπαθεῖς·
 ἀπειθήσαντας γὰρ τῷ θεῷ δίκην ὑφέξειν. ὁ δὲ τῶν
 Ἰσραηλιτῶν λαὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν συνελθὼν ἐπεσκέ-
 πτετο περὶ τούτων. ἀναστὰς δὲ τις Βαραχίας ὀνόματι
 τῶν εὐδοκίμωντων ἐν τῇ πολιτείᾳ, καὶ ἄλλοι μετ' αὐ- 10
 τοῦ τρεῖς, ἔλεγον οὐκ ἐπιτρέψειν τοῖς πολίταις εἰσαγα-
 γεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν πόλιν, "ἵνα μὴ πάντες ἀπολώμεθα
 ὑπὸ τοῦ θεοῦ· μόνον γὰρ ἀπόκη τὸ πρὸς αὐτὸν ἡμᾶς
 ἐξαμαρτεῖν ὡς οἱ προφητῆται λέγουσιν, ἀλλὰ μὴ καινότερα
 τούτων ἀσεβήματα δοῦν." ταῦτ' ἀκούσαντες οἱ στρα- 15
 τιῶται συνεχώρησαν ἐκεῖνοις ποιεῖν ὃ ἐδόκει συμφέρειν.
 παραλαβόντες οὖν οἱ προειρημένοι ἄνδρες τοὺς αἰχμα-
 λώτους ἔλυσάν τε καὶ ἐπιμελείας ἤξιωσαν, καὶ δόντες
 ἐφόδια εἰς τὴν οἰκίαν ἀπέλυσαν ἀβλαβεῖς. οὐδὲν δ'
 ἤττον καὶ τέσσαρες αὐτοῖς συνῆλθον, καὶ μέχρις Ἰερι- 20
 χοῦντος προπέμφαντες οὐκ ἄπωθεν τῶν Ἱεροσολύμων
 ἀνέστρεψαν εἰς τὴν Σαμαρείας χώραν.

3 Ἀχάζης δ' ὁ βασιλεὺς ταῦτα παθὼν ὑπὸ τῶν Ἰσραη-
 λιτῶν, πέμψας πρὸς τὸν τῶν Ἀσσυρίων βασιλέα Θεγλα-
 φαλασσάρην συμμαχίαν αὐτῷ παρασχεῖν παρεκάλει πρὸς 25
 τὸν πόλεμον τὸν πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ Σύρους καὶ
 Δαμασκηνούς, χρήματα πολλὰ δώσειν ὑπισχνούμενος·
 ἐπεμψε δ' αὐτῷ καὶ λαμπρὰς δωρεάς. ὁ δὲ, τῶν πρέ-
 σβων ἀφικομένων πρὸς αὐτόν, ἦκε σύμμαχος Ἀχάζη,
 καὶ στρατεύσας ἐπὶ τοὺς Σύρους τὴν τε χώραν αὐτῶν 30
 ἐπόρθησε καὶ τὴν Δαμασκὸν κατὰ κράτος εἴλε καὶ τὸν
 βασιλέα Ἀράσην ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ Δαμασκηνούς ἀπῶ-

κισεν εἰς τὴν ἄνω Μηδίαν, καὶ ἐκ τῶν ἐθνῶν τῶν Ἀσ-
 συρίων μεταστήσας τινὰς εἰς τὴν Δαμασκὸν κατώκισε.
 τὴν δὲ τῶν Ἰσραηλιτῶν γῆν κακώσας πολλοὺς ἀπ' αὐ-
 τῆς αἰχμαλώτους συνέλαβε. ταῦτ' αὐτοῦ διαπραξαμέ- 5
 νου τοὺς Σύρους, ὁ βασιλεὺς Ἀχάζης ἄρας τὸν χρυσὸν
 ὅσος ἦν ἐν τοῖς βασιλικοῖς θησαυροῖς, καὶ τὸν ἄργυρον
 καὶ τὰ ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ, καὶ εἴ τι κάλλιστον ἀνά-
 θημα, τοῦτο βαστάσας ἦγεν εἰς Δαμασκὸν καὶ ἔδωκε
 τῷ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεῖ κατὰ τὰς ὁμολογίας, καὶ 10
 πάντων αὐτῷ χάριν ἔχειν ὁμολογήσας ὑπέστρεψεν εἰς
 Ἱεροσόλυμα. ἦν δ' οὕτως ἀνόητος καὶ τοῦ συμφέροντος
 ἀσυλλόγιστος οὗτος ὁ βασιλεὺς ὥστ' οὐδὲ πολεμούμε-
 νος ὑπὸ τῶν Σύρων ἐπαύσατο τοὺς θεοὺς αὐτῶν προσ- 15
 κυνῶν, ἀλλὰ διετέλει τούτους σεβόμενος ὡς παρεξομέ-
 νους αὐτῷ τὴν νίκην. ἠττηθεὶς δὲ πάλιν τοὺς Ἀσσυ-
 ρίων ἤρξατο τιμᾶν θεοὺς, καὶ πάντας ἐφώκει μᾶλλον τι-
 μῆσων ἢ τὸν πατροῦ καὶ ἀληθῶς θεόν, ὃς αὐτῷ καὶ
 τῆς ἠττης ὀργιζόμενος ἦν αἴτιος. ἐπὶ τοσοῦτον δ' ὀλι-
 γωρίας καὶ καταφρονήσεως ἦλθεν ὡς καὶ τέλεον ἀπο- 20
 κλείσαι τὸν ναόν, καὶ τὰς νεομισμένους ἀπαγορεῦσαι
 θυσίας ἐπιφέρειν, καὶ περιδῦσαι τῶν ἀναθημάτων αὐ-
 τόν. ταῦθ' ὑβρίσας τὸν θεὸν ἐτελεύτησεν ἔτη μὲν βιώ-
 σας ἕξ καὶ τριάκοντα, βασιλεύσας δ' ἕξ αὐτῶν ἑκατά-
 δεκα, τὸν υἱὸν Ἐζεκίαν διάδοχον καταλιπών.

25 ἀπέθανε δ' ὑπὸ τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ ὁ τῶν Ἰσραη- 13
 λιτῶν βασιλεὺς Φακέας, ἐπιβουλεύσαντος αὐτῷ φίλου
 τινὸς Ὠσήου τοῦνομα, ὃς κατασχὼν τὴν βασιλείαν ἐπ'
 ἔτη ἑννέα πονηρός τε ἦν καὶ τῶν πρὸς τὸν θεὸν ὀλίγω-
 ρος. στρατεύει δ' ἐπ' αὐτὸν ὁ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς
 30 Σαλμανασάρης, καὶ κρατήσας αὐτοῦ (τὸν θεὸν γὰρ οὐκ
 εἶχεν ἴσως εὐμενῆ καὶ σύμμαχον) ὑπήκοον ἐποίησατο,
 καὶ φόρους ἐπέταξεν αὐτῷ τελεῖν ὠρισμένους. ἔτει δὲ

τετάρτῳ τῆς βασιλείας Ὡσήου ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας ἐν Ἱεροσολύμοις, Ἀχάζου υἱὸς καὶ Ἀβίας ἀστῆς τὸ γένος. φύσις δὲ ἦν αὐτῷ χρηστή καὶ δικαία καὶ θεοσεβής· οὐδὲν γὰρ ἄλλο πρῶτον εἰς τὴν βασιλείαν παρελθὼν οὐτ' ἀναγκαιότερον οὔτε συμφορώτερον αὐτῷ τε καὶ τοῖς 5 ἀρχομένοις ὑπέλαβε τοῦ θεοῦ κεύειν τὸν θεόν, ἀλλὰ συγκαλέσας τὸν λαὸν καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας ἐδημηγόρησεν ἐν αὐτοῖς λέγων "οὐκ ἀγνοεῖτε μὲν ὡς διὰ τὰς τοῦ πατρὸς ἀμαρτίας τοῦμοῦ, παραβάντος τὴν πρὸς τὸν θεὸν ὁσίαν [τιμὴν], πολλῶν ἐπειράθητε καὶ 10 μεγάλων κακῶν, διαφθαρέντες ὑπ' αὐτοῦ τὴν διανοικίαν, καὶ ἀναπεισθέντες, οὓς αὐτὸς ἐδοκίμαζεν εἶναι θεοῦς, τούτοις προσκυνεῖν. παραινῶ δ' ὑμῖν, ἔργῳ μαθηκόσιν ὡς ἔστι δεινὸν τὸ ἀσεβεῖν, τούτου μὲν ἤδη λήθην ποιήσασθαι, καθάραι δ' αὐτοὺς ἐκ τῶν προτέ- 15 ρων μiasμάτων, τοὺς τε ἱερεῖς καὶ Λευίτας συνελθόντας οὕτως ἀνοίξαι τε τὸ ἱερὸν καὶ καθάραντας αὐτὸ ταῖς ἐξ ἔθους θυσίαις εἰς τὴν ἀρχαίαν καὶ πάτριον ἀνακαλέσασθαι τιμὴν· οὕτω γὰρ ἂν τὸν θεὸν εὐμενῆ ποιήσαι- 20 μεν, ἀφέντα τὴν ὀργήν."

2 ταῦτ' εἰπόντος τοῦ βασιλέως οἱ ἱερεῖς ἀνοίγουσι τὸ ἱερὸν, καὶ ἀνοίξαντες τὰ σιεύη τοῦ θεοῦ ἠντρεπίσαν, καὶ τὰ μιάσματα ἐκβαλόντες τὰς ἐξ ἔθους τῷ βωμῷ θυσίας ἐπέφερον. διαπέμφας δὲ ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν ὑπ' αὐτὸν χώραν, ἀνεκάλει τὸν λαὸν εἰς Ἱεροσόλυμα τὴν 25 τῶν ἀζύμων ἑορτὴν ἄξοντα· πολὺν γὰρ ἐκλελοίπει χρόνον διὰ τὰς τῶν προειρημένων βασιλέων παρανομίας. ἔξαπέστειλε δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας, προτρεπόμενος αὐτοὺς ἀφέντας τὸν ἄρτι βίον εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐπανελθεῖν συνήθειαν καὶ τὸ σέβειν τὸν θεόν· καὶ γὰρ 30 ἐπιτρέπειν αὐτοῖς παραγενομένοις εἰς Ἱεροσόλυμα τὴν τῶν ἀζύμων ἄγειν ἑορτὴν καὶ συμπανηγυρίζειν αὐτοῖς.

ταῦτα δ' ἔλεγε παραινεῖν οὐχ ὅπως ὑπακούωσιν αὐτῷ, εἰ μὴ θέλουσι, τοῦ δὲ ἐκείνων συμφέροντες ἕνεκα· μακαρίου γὰρ ἔσεσθαι. οἱ δὲ Ἰσραηλίται, παραγενομένων τῶν πρέσβων καὶ δηλωσάντων αὐτοῖς τὰ παρὰ 5 τοῦ ἰδίου βασιλέως, οὐ μόνον οὐκ ἐπεισθήσαν, ἀλλὰ καὶ τοὺς πρέσβεις ὡς ἀνοήτους διεχλεύασαν, καὶ τοὺς προφήτας δὲ ὁμοίως ταῦτα παραινούντας, καὶ προλέγοντας ἃ πείδονται μὴ μετατιθέμενοι πρὸς τὴν εὐσέβειαν τοῦ θεοῦ διέπτυνον, καὶ τελευταῖον συλλαβόντες 10 αὐτοὺς ἀπέκτειναν. καὶ οὐδὲ μέχρι τούτων αὐτοῖς ἤρεσε παρανομοῦσιν, ἀλλὰ καὶ χεῖρω τῶν προειρημένων ἐπενοῦντο, καὶ οὐ πρότερον ἐπαύσαντο πρὶν ἢ τοῖς πολεμίοις αὐτοὺς ἀμυνόμενος τῆς ἀσεβείας ὁ θεὸς ἐποίησεν ὑποχειρίους. καὶ περὶ μὲν τούτων αὐθις δηλώσο- 15 μεν, πολλοὶ μὲντοι τῆς Μανασσήτιδος φυλῆς καὶ Ζαβουλώνος καὶ Ἰσαχάρου, πεισθέντες οἷς οἱ προφήται παρήνεσαν, εἰς εὐσέβειαν μετεβάλλοντο. καὶ οὗτοι πάντες εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς Ἐζεκίαν συνέδραμον, ὅπως τῷ θεῷ προσκυνήσωσιν.

20 ἀφικομένων δὲ τούτων ὁ βασιλεὺς Ἐζεκίας, ἀναβὰς 3 εἰς τὸ ἱερὸν μετὰ τῶν ἡγεμόνων καὶ τοῦ λαοῦ παντός, ἔθυσεν ὑπὲρ αὐτοῦ ταύρους ἑπτὰ καὶ κριοὺς τοσοῦτους καὶ ἄρνas ἑπτὰ καὶ ἐρίφους τοσοῦτους. ἐπιθέντες δὲ τὰς χεῖρας ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἱερέων αὐτὸς δ' ὁ βασι- 25 λεὺς καὶ οἱ ἡγεμόνες τοῖς ἱερεῦσι καλλιερεῖν ἐφήκαν. καὶ οἱ μὲν ἔθυσόν τε καὶ ὠλοκαύτουν, οἱ δὲ Λευῖται περιεστῶτες ἐν κύκλῳ μετὰ τῶν μουσικῶν ὀργάνων ἠδον ὕμνους εἰς τὸν θεὸν καὶ ἔψαλλον ὡς ἐδιδάχθησαν ὑπὸ Δαυίδου, οἱ δὲ λοιποὶ ἱερεῖς βυκάνας ἔχοντες ἐπεσάλ- 30 πιζον τοῖς ὕμνοδοῦσιν. τούτων δὲ γενομένων ἐπὶ πρόσωπον ὄψαντες ἑαυτοὺς ὃ τε βασιλεὺς καὶ τὸ πλῆθος προσεκύνουν τὸν θεόν. ἔπειτα θύει μὲν βοῦς ἑβδομή-

κοιτα, κριοὺς ἑκατόν, ἄρνας διακοσίους, τῷ πλήθει δὲ πρὸς εὐωχίαν ἔχαρίσατο βοῦς μὲν ἑξακοσίους τὰ δὲ λοιπὰ τρισχίλια. καὶ πάντα μὲν οἱ ἱερεῖς ἀκολούθως ἐποίησαν τῷ νόμῳ, τούτοις δ' ὁ βασιλεὺς ἠδόμενος εὐωχέιτο μετὰ τοῦ λαοῦ, τῷ θεῷ χάριν ἔχειν ὁμολογῶν. 5 ἐνστάσης δὲ τῆς τῶν ἀξύμων ἑορτῆς θύσαντες τὴν λεγομένην πάσχα, τὰς ἄλλας τὸ λοιπὸν θυσίας ἐπετέλουν ἐφ' ἡμέρας ἑπτὰ. τῷ δὲ πλήθει, πάρεξ ὧν ἐκαλλιέργησαν αὐτοί, ταύρους μὲν δισχιλίους θρέμματα δὲ ἑπτακισχίλια ὁ βασιλεὺς ἔχαρίσατο. τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ ἡγεμόνες ἐποίησαν· χίλιους μὲν γὰρ ταύρους ἔδωσαν αὐτοῖς, θρέμματα δὲ χίλια καὶ τεσσαράκοντα. καὶ τούτον τὸν τρόπον ἀπὸ Σολομῶνος τοῦ βασιλέως οὐκ ἀχθεῖσα ἡ ἑορτὴ τότε πρῶτον λαμπρῶς καὶ φιλοτίμως ἐπετελέσθη. ὡς δὲ τὰ περὶ τὴν ἑορτὴν αὐτοῖς πέρας εἶχεν, ἐξελθόντες εἰς τὴν χώραν ἤγνισαν αὐτήν· καὶ τὴν πόλιν δὲ παντὸς ἐκάθηραν μιάσματος εἰδώλων, τὰς τε καθήμερινὰς θυσίας ὁ βασιλεὺς ἐκ τῶν ἰδίων ἐπιτελεῖσθαι διέταξε κατὰ τὸν νόμον, καὶ τοῖς ἱερεῦσι καὶ Λευίταις τὰς δεκάτας ὥρισε παρὰ τοῦ πλήθους δίδοσθαι καὶ τὰς 20 ἀπαρχὰς τῶν καρπῶν, ἵν' αἰεὶ τῇ θρησκείᾳ παραμένωσι καὶ τῆς θεραπείας ὧσιν ἀχώριστοι τοῦ θεοῦ. καὶ τὸ μὲν πλῆθος συνεισέφερε παντοδαπὸν καρπὸν τοῖς ἱερεῦσι καὶ Λευίταις, ἀποθήκας δὲ καὶ ταμιεῖα τούτων ὁ βασιλεὺς κατασκευάσας ἐκάστῳ διένειμε τῶν ἱερέων καὶ 25 Λευιτῶν καὶ παισὶν αὐτῶν καὶ γυναιξί· καὶ οὕτω πάλιν εἰς τὴν ἀρχαίαν θρησκείαν ἐπανῆλθον. ταῦτα δὲ τὸν προειρημένον τρόπον ὁ βασιλεὺς καταστησάμενος πόλεμον ἐξήνεγκε πρὸς τοὺς Παλαιστίνους, καὶ νικήσας κατέσχεν ἀπάσας τὰς ἀπὸ Γάζης μέχρι Γίττης πόλεις τῶν 30 πολεμίων. ὁ δὲ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς πέμψας ἠπειλεῖ παῖσαν αὐτοῦ καταστρέψασθαι τὴν ἀρχήν, εἰ μὴ τοὺς

φόρους, οὓς ὁ πατὴρ αὐτοῦ το πρῶτον ἐτέλει, τούτους ἀποδώσει. Ἐζεκίας δ' ὁ βασιλεὺς τῶν μὲν ἀπειλῶν οὐκ ἐφρόντισεν, ἐθάραξε δὲ ἐπὶ τῇ πρὸς τὸ θεῖον εὐσεβείᾳ καὶ τῷ προφήτῃ Ἡσαΐα, παρ' οὗ πάντ' ἀκριβῶς τὰ μέλ- 5 λουτα ἐπυνθάνετο.

καὶ ὧδε μὲν ἡμῖν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἔχεται τὰ περὶ τούτου τοῦ βασιλέως· Σαλμανασάρης δ' ὁ τῶν Ἀσσυ- 14 ρίων βασιλεὺς, ἐπεὶ ἠγγέλθη αὐτῷ ὁ τῶν Ἰσραηλιτῶν βασιλεὺς ὡς εἶη πέμψας κούφα πρὸς Σῶαν τὸν τῶν Αἰγυπτίων βασιλέα, παρακαλῶν αὐτὸν ἐπὶ συμμαχίαν τὴν κατὰ τούτου, παροξυνθεὶς ἐστράτευσεν ἐπὶ τὴν Σαμάρειαν ἔτει ἑβδόμῳ τῆς Ὠσήου βασιλείας, οὐ δεξαμένου δ' αὐτὸν τοῦ βασιλέως ἔτεσι πολιορκήσας τρισὶν εἴλε 15 κατὰ κράτος τὴν Σαμάρειαν, ἕνατον μὲν ἔτος Ὠσήου βασιλεύοντος ἑβδόμον δ' Ἐζεκίου τοῦ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν βασιλέως, καὶ τὴν Ἰσραηλιτῶν ἡγεμονίαν ἀρδην ἠφάνισε, καὶ πάντα τὸν λαὸν μετόπισεν εἰς τὴν Μηθίαν καὶ Περσίδα· ἐν οἷς καὶ τὸν βασιλέα Ὠσήην ζῶντα ἔλαβε. καὶ μεταστήσας ἐκ ταύτης ἄλλα ἔθνη ἀπὸ Χού- 20 θου τόπου τινός (ἔστι γὰρ ἐν τῇ Περσίδι ποταμὸς τοῦτ' ἔχων τοῦνομα) μετόπισεν εἰς τὴν Σαμάρειαν καὶ τὴν τῶν Ἰσραηλιτῶν χώραν. μετόπισαν οὖν αἱ δέκα φυλαὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐκ τῆς Ἰουδαίας μετὰ ἑτῶν ἀριθμὸν ἑνακοσίων τεσσαράκοντα ἑπτὰ, ἀφ' οὗ χρόνου τὴν Αἰγυπτίον ἐξελθόντες αὐτῶν οἱ πρόγονοι τήνδε κατέσχον τὴν χώραν στρατηγούντος Ἰησοῦ [ἑτῶν ὀκτακοσίων]. ἀφ' οὗ δὲ ἀποστάντες ἀπὸ Ῥοβοάμου τοῦ Δαβίδου νῆ- 25 νοῦ τὴν βασιλείαν Ἱεροβοάμῳ παρέδωκαν, ὡς μοι καὶ πρότερον δεδήλωται, ἔτη ἐστὶ διακόσια τεσσαράκοντα, 30 μῆνες ἑπτὰ, ἡμέραι ἑπτὰ. καὶ τέλος μὲν τοὺς Ἰσραηλίτας τοιοῦτο κατέλαβε παραβάντας τοὺς νόμους καὶ παρακούσαντας τῶν προφητῶν, οἱ προύλεγον ταύτην αὐ-

τοῖς τὴν συμφορὰν μὴ πανσαμένους τῶν ἀσεβημάτων. ἤρξε δ' αὐτοῖς τῶν κακῶν ἢ στάσις ἢ ἐστασίασαν πρὸς Ῥοβόαμον τὸν Δαυίδου υἱανόν, Ἱεροβόαμον τὸν τούτου δοῦλον ἑαυτῶν ἀποδείξαντες βασιλέα, ὃς εἰς τὸ θεῖον ἐξαμαρτῶν ἐχθρὸν αὐτοῖς τοῦτο ἐποίησε μιμη-⁵ σαμένους τὴν ἐκείνου παρανομίαν.

ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν ἦς ἦν ἄξιος δίκης, ταύτην ὑπ-² ἔσχεν· ὁ δὲ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς ἐπῆλθε πολεμῶν τὴν τε Συρίαν πᾶσαν καὶ Φοινίκην. τὸ δὲ ὄνομα τούτου τοῦ βασιλέως ἐν τοῖς Τυρίων ἀρχείοις ἀναγέγρα-¹⁰ πται· ἐστράτευσε γὰρ ἐπὶ Τύρον βασιλεύοντος αὐτοῖς Ἐλουλαίου. μαρτυρεῖ δὲ τούτοις καὶ Μένανδρος ὁ τῶν χρονικῶν ποιησάμενος τὴν ἀναγραφὴν καὶ τὰ τῶν Τυρίων ἀρχεῖα μεταφράσας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶτταν, ὃς οὕτως ἐδήλωσε. "καὶ Ἐλουλαῖος, θεμένων αὐτῷ Πύας¹⁵ ὄνομα, ἐβασίλευσεν ἔτη τριάκοντα ἕξ. οὗτος ἀποστάντων Κιτταίων ἀναπλεύσας προσηγάγετο αὐτοὺς πάλιν. ἐπὶ τούτους πέμψας ὁ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς ἐπῆλθε Φοινίκην πολεμῶν ἅπασαν, ὅστις σπεισάμενος εἰρήνην μετὰ πάντων ἀνεχώρησεν ὀπίσω. ἀπέστη τε Τυρίων Σι-²⁰ δῶν καὶ Ἄκη καὶ ἡ πάλαι Τύρος καὶ πολλὰ ἄλλα πόλεις, αἱ τῷ τῶν Ἀσσυρίων ἑαυτὰς βασιλεῖ παρέδοσαν. διὸ Τυρίων αὐτῷ οὐχ ὑποταγέντων πάλιν ὁ βασιλεὺς ἐπ' αὐτοὺς ὑπέστρεψε, Φοινίκων συμπληρωσάντων αὐ-²⁵ τῷ ναῦς ἐξήκοντα καὶ ἐπικώπους ὀκτακοσίους· οἷς ἐπιπλεύσαντες οἱ Τύριοι ναυσὶ δεκαδύο, τῶν νεῶν τῶν ἀντιπάλων διασπαρειδῶν, λαμβάνουσιν αἰχμαλώτους ἄνδρας εἰς πεντακοσίους. ἐπετάθη δὲ πάντων ἐν Τύρῳ ἡ τιμὴ διὰ ταῦτα. ἀναξεύξας δ' ὁ τῶν Ἀσσυρίων βασι-³⁰ λεὺς κατέστησε φύλακας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ καὶ τῶν ὑδραγωγιῶν, οἱ διακωλύσουσι Τυρίους ἀρῦεσθαι· καὶ τοῦτο

ἔτεσι πέντε γενόμενον ἐκαρτέρησαν πίνοντες ἐκ φρεάτων ὀρυκτῶν."

καὶ τὰ μὲν ἐν τοῖς Τυρίων ἀρχείοις γεγραμμένα κατὰ Σαλμανασάρου τοῦ Ἀσσυρίων βασιλέως ταῦτ'⁵ ἐστίν· οἱ δὲ μετοικισθέντες εἰς τὴν Σαμάρειαν Χουθαῖοι (ταύτη γὰρ ἐχρῶντο μέχρι δεῦρο τῇ προσηγορίᾳ διὰ τὸ ἐκ τῆς Χουθᾶς καλουμένης χώρας μεταχθῆναι, αὕτη δ' ἐστὶν ἐν τῇ Περσίδι, καὶ ποταμὸς τοῦτ' ἐχων ὄνομα), ἕκαστοι κατὰ ἔθνος ἴδιον θεὸν εἰς τὴν Σαμάρειαν κομίσαντες (πέντε δ' ἦσαν), καὶ τούτους καθὼς ἦν πάτριον αὐτοῖς σεβόμενοι, παροξύνουσι τὸν μέγιστον θεὸν εἰς ὀργὴν καὶ χόλον. λοιμὸν γὰρ αὐτοῖς ἐνεσκηψεν, ὑφ' οὗ φθειρόμενοι καὶ μηδεμίαν τῶν κακῶν θεραπεῖαν ἐπινοοῦντες, χρησμῷ θρησκεύειν τὸν μέγιστον θεόν, ὡς τοῦτο σωτήριον αὐτοῖς ὄν, ἔμαθον. πέμψαντες οὖν πρὸς τὸν Ἀσσυρίων βασιλέα πρέσβεις ἐδέοντο ἱερεῖς αὐτοῖς, ὧν ἔλαβεν αἰχμαλώτων τοὺς Ἰσραηλίτας πολεμήσας, ἀποστεῖλαι. πέμψαντος δέ, τὰ τε νόμιμα καὶ τὴν περὶ τὸν θεὸν τοῦτου ὁσίαν διδαχθέντες θρησκεύουσιν αὐτὸν φιλοτίμως, καὶ τοῦ λοιμοῦ παραχορήμα ἐπαύσαντο. χρώμενοι τε τοῖς αὐτοῖς ἔτι καὶ νῦν ἔθεισι διατελοῦσιν οἱ κατὰ μὲν τὴν Ἑβραίων γλῶτταν Χουθαῖοι κατὰ δὲ τὴν Ἑλλήνων Σαμαρεῖται, οἱ πρὸς μεταβολὴν καὶ συγγένειαν, ὅταν μὲν εὖ πράττον-²⁵ τας βλέπωσι τοὺς Ἰουδαίους, συγγενεῖς ἀποκαλοῦσιν ὡς ἐξ Ἰωσήπου φύντες καὶ τὴν ἀρχὴν ἐκεῖθεν τῆς πρὸς αὐτοὺς ἐχοντες οἰκειότητος, ὅταν δὲ πταλοντας ἴδωσιν, οὐδαμῶθεν αὐτοῖς προσήκειν λέγουσιν οὐδ' εἶναι δίκαιον οὐδὲν αὐτοῖς εὐνοίας ἢ γένους, ἀλλὰ μετοίκους³⁰ ἄλλοεθνεῖς ἀποφαίνουσιν ἑαυτούς. περὶ μὲν οὖν τούτων ἔξομεν εὐκαιρότερον εἰπεῖν.

- 1 Ἐζεκιίου τοῦ τῶν δύο φυλῶν βασιλέως τέταρτον ἤδη καὶ δέκατον ἔτος τῆς ἡγεμονίας ἔχοντος ὁ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς, Σεναχήριβος ὄνομα, στρατεύει μετὰ πολλῆς παρασκευῆς ἐπ' αὐτόν, κατὰ κράτος τε ἀπάσας αἰρεῖ τὰς πόλεις τὰς τῆς Ἰούδα φυλῆς καὶ Βενιαμίτιδος. 5 μέλλοντος δ' ἄγειν τὴν δύναμιν καὶ ἐπὶ Ἱεροσόλυμα, φθάνει πρεσβευσάμενος πρὸς αὐτόν καὶ ὑπακούσεσθαι τε καὶ φόρον ὃν ἂν τάξῃ τελέσειν ὑπισχνούμενος. Σεναχήριβος δὲ μαθὼν τὰ παρὰ τῶν πρέσβειων ἔγνω μὴ πολεμεῖν, ἀλλὰ τὴν ἀξίωσιν προσδέχεται, καὶ ἀργυρίου 10 μὲν τάλαντα τριακόσια χρυσοῦ δὲ τριακοντα λαβὼν φίλος ἀναχωρεῖν ὁμολόγει, πίστεις δὸς τοῖς πρεσβευταῖς ἐνόρκους, ἢ μὴν ἀδικήσας μηδὲν αὐτὸν οὕτως ἀναστρέψειν. ὁ δ' Ἐζεκιίας πεισθεὶς καὶ κενώσας τοὺς θησαυροὺς πέμπει τὰ χρήματα, νομίζων ἀπαλλαγῆσεσθαι τοῦ 15 πολέμου καὶ τοῦ περὶ τῆς βασιλείας ἀγῶνος. ὁ δὲ Ἀσσύριος λαβὼν τὰῦτα τῶν μὲν ὁμολογημένων οὐδὲν ἐφρόντισεν, ἀλλ' αὐτὸς μὲν ἐστράτευσεν ἐπ' Αἰγυπτίους καὶ Αἰθίοπας, τὸν δὲ στρατηγὸν Ῥαψάκην μετὰ πολλῆς ἰσχύος σὺν καὶ δυσὶν ἄλλοις τῶν ἐν τέλει κατέλιπε πορθήσοντας τὰ Ἱεροσόλυμα. τούτων δὲ τὰ ὀνόματα Θαρατὰ καὶ Ἀνάχαρις ἦν.
- 2 ὡς δ' ἐλθόντες πρὸ τῶν τειχῶν ἐστρατοπεδεύσαντο, πέμψαντες πρὸς τὸν Ἐζεκιίαν ἠξίουσαν αὐτοῖς ἐλθεῖν εἰς λόγους. ὁ δὲ αὐτὸς μὲν ὑπὸ δειλίας οὐ πρόεισι, τρεῖς 25 δὲ τοὺς ἀναγκαιοτάτους φίλους αὐτῷ ἐξέπεμψε, τὸν τῆς βασιλείας ἐπίτροπον Ἐλιάκιμον ὄνομα καὶ Σοβναῖον καὶ Ἰάαχον τὸν ἐπὶ τῶν ὑπομνημάτων. οὗτοι μὲν οὖν προελθόντες ἀντικρὺς τῶν ἡγεμόνων τῆς στρατίας τῶν

Ἀσσυρίων ἔστησαν. θεασάμενος δ' αὐτοὺς ὁ στρατηγὸς Ῥαψάκης ἐκέλευσεν ἀπελθόντας Ἐζεκιὰ λέγειν ὅτι βασιλεὺς μέγας Σεναχήριβος πυθάνεται αὐτοῦ τίνι θαρρῶν καὶ πεποιθῶς φεύγει δεσπότην αὐτοῦ καὶ ἀκροῶσθαι μὴ θέλει καὶ τὴν στρατιὰν αὐτοῦ οὐ δέχεται τῇ 5 πόλει; ἢ διὰ τοὺς Αἰγυπτίους, τὴν ἑαυτοῦ στρατιὰν ἐλπίζων ὑπ' ἐκείνων αὐτῶν καταγωνίσασθαι; εἰ δὲ τοῦτο προσδοκᾷ, δηλοῦτε αὐτῷ ὅτι ἀνόητός ἐστι, καὶ ὅμοιος ἀνθρώπῳ ὃς καλὰ μὲν ἐπεριεθόμενος τεθλασμένῳ πρὸς τῷ καταπεσεῖν ἔτι καὶ τὴν χεῖρα διαπαρεῖς ἤσθετο τῆς βλάβης. εἰδέναι δ' ὅτι καὶ βουλήσει θεοῦ τὴν ἐπ' αὐτὸν στρατείαν πεποιήται, ὃς αὐτῷ καταστρέψασθαι καὶ τὴν τῶν Ἰσραηλιτῶν βασιλείαν δέδωκεν, ἵνα τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τοὺς ἀρχομένους ὑπ' αὐτοῦ διαφθείρῃ. ταῦτα δὲ τὸν Ῥαψάκην ἐβραῖστι λέγοντα (τῆς γὰρ γλώττης εἶχεν ἐμπείρους) ὁ Ἐλιάκιμος, φοβούμενος μὴ τὸ πλῆθος ἐπακούσαν εἰς ταραχὴν ἐμπέσῃ, συριστὶ φράζειν ἠξίου. συνεῖς δ' ὁ στρατηγὸς τὴν ὑπόνοιαν αὐτοῦ καὶ τὸ ἐπ' αὐτῷ δέος, μείζου καὶ διατόρῳ τῇ 20 φωνῇ χρώμενος ἀπεκρίνατο αὐτῷ ἐβραῖστι λέγειν, "ὅπως ἀκούσαντες τὰ τοῦ βασιλέως προσταγμάτων πάντες τὸ συμφέρον ἔλονται, παραδόντες αὐτοὺς ἡμῖν. δῆλον γὰρ ὡς τὸν λαὸν ὑμεῖς τε καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπίσι παρακρουόμενοι ματαίαις ἀντέχειν πείθετε. εἰ δὲ θαρρῆτε καὶ τὴν δύναμιν ἡμῶν ἀπόσεσθαι νομίζετε, δισχιλίους ἐκ τῆς ἐμοὶ παρουσίας ἵππων εἰς ἐτοιμασίαν ὑμῖν παρέχειν ἔτοιμός εἰμι, οἷς ἰσαρίθμους ἐπιβάτας δόντες ἐμφανίσατε τὴν αὐτῶν δύναμιν. ἀλλ' οὐκ ἂν οὓς γε μὴ ἔχετε, τούτους δόλητε. τί τοιγαροῦν βραδύνετε παραδιδόναι σφᾶς αὐτοὺς τοῖς κρείττοσι καὶ ληψομένοις ὑμᾶς καὶ μὴ θέλοντας; καίτοι τὸ μὲν ἐκούσιον τῆς παραδόσεως ἀσφαλές ὑμῖν, τὸ δὲ ἀκούσιον πο-

λεμονυμένοις επικίνδυνον καὶ συμφορῶν αἴτιον φαίνεται.

3 ταῦτ' ἀκούσαντες ὁ τε δῆμος καὶ οἱ πρέσβεις τοῦ στρατηγοῦ τῶν Ἀσσυρίων λέγοντος ἀπήγγειλαν Ἐξεκία. ὁ δὲ πρὸς ταῦτα τὴν βασιλικὴν ἀποδὺς ἐσθῆτα, 5 ἀμφιασάμενος δὲ σάκκους καὶ σχῆμα ταπεινὸν ἀναλαβών, τῷ πατρίῳ νόμῳ πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον τὸν θεὸν ἐκέτευε, καὶ βοηθῆσαι τῷ μηδεμίαν ἄλλην ἐλπίδα ἔχοντι σωτηρίας ἠντιβόλει. πέμψας δὲ καὶ τῶν φίλων τινὰς καὶ τῶν ἱερέων πρὸς Ἡσαΐαν τὸν προφήτην ἤξιόν τε 10 θῆναι τοῦ θεοῦ, καὶ ποιησάμενον θυσίας ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας παρακαλεῖν αὐτὸν νεμεσῆσαι μὲν ταῖς τῶν πολεμίων ἐλπίσιν, ἐλεῆσαι δὲ τὸν αὐτοῦ λαόν. ὁ δὲ προφήτης ταῦτα ποιήσας, χρηματίσαντος αὐτῷ τοῦ θεοῦ, 15 παρεθάρρυνεν αὐτόν τε τὸν βασιλέα καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν φίλους, προλέγων ἀμαχητὶ τοὺς πολεμίους ἥττηθέντας ἀναχωρήσειν αἰσχυρῶς καὶ οὐχὶ μεθ' οἴου νῦν εἰσὶ θράσους· τὸν γὰρ θεὸν προνοεῖν ὅπως διαφθαρωσι. καὶ αὐτὸν δὲ τὸν βασιλέα τὸν τῶν Ἀσσυρίων Σεναχηρίβου διαμαρτόντα τῶν ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον πραγμά- 20 των καὶ παρερχόμενον εἰς τὴν οἰκίαν ἀπολεῖσθαι σιδήρῳ προύλεγεν.

4 ἔτυχε δ' ὑπὸ τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ γεγραφῶς τῷ Ἐξεκία ὁ Ἀσσύριος ἐπιστολάς, ἐν αἷς ἀνόητον μὲν αὐτὸν ἔλεγεν ὑπολαμβάνοντα τὴν ὑπ' αὐτῷ διαφεύξασθαι 25 δουλείαν, ἔθνη πολλὰ καὶ μεγάλα κεχειρωμένῳ, ἠπεῖλει δὲ πανωλεθρία διαφθεῖρειν αὐτὸν παραλαβών, εἰ μὴ τὰς πύλας ἀνοίξας ἐκὼν αὐτοῦ δέξεται τὴν στρατιάν εἰς Ἱεροσόλυμα. ταῦτ' ἀναγνοὺς καταφρονεῖ διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ θεοῦ πεποιθησιν, τὰς δὲ ἐπιστολάς πτύξας εἰς τὸν 30 ναὸν ἔσω κατέθετο. πάλιν δὲ τῷ θεῷ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ ποιησαμένου περὶ τῆς πόλεως καὶ τῆς ἀπάντων σωτη-

ρίας, Ἡσαΐας ὁ προφήτης ἐπήκοον αὐτὸν ἔφασκε γενόμεναι, καὶ κατὰ τὸν παρόντα καιρὸν μὴ πολιορκηθήσασθαι ὑπὸ τοῦ Ἀσσυρίου, τῷ δὲ μέλλουσι πάντων ἂν εἶναι ἀδελφεῖς τῶν ὑπ' αὐτοῦ γενομένων, γεωργήσειν τε 5 μετ' εἰρήνης καὶ τῶν ἰδίων ἐπιμελήσεσθαι κτημάτων οὐδὲν φοβουμένους. ὀλίγου δὲ χρόνου διελθόντος καὶ ὁ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς, διαμαρτῶν τῆς ἐπὶ τοὺς Αἴγυπτίους ἐπιβολῆς, ἀπρακτος ἀνεχώρησεν ἐπ' οἴκου δι' αἰτίαν τοιαύτην. πολὺς αὐτῷ χρόνος διετρίβετο 10 πρὸς τὴν τοῦ Πηλουσίου πολιορκίαν, καὶ τῶν χωμάτων ἤδη μετεώρων ὄντων, ἂ πρὸς τοῖς τείχεσιν ἤγειρε, καὶ ὅσον οὐπω μέλλοντος προσβαλεῖν αὐτοῖς, ἀκούει τὸν τῶν Αἰθιοπίων βασιλέα Θαρσίκην πολλὴν ἄγοντα δύναμιν ἐπὶ συμμαχίαν τοῖς Αἴγυπτίοις ἤκειν, διεγνωκότα 15 ποιήσασθαι τὴν πορείαν διὰ τῆς ἐρήμου καὶ ἐξαίφνης εἰς τὴν τῶν Ἀσσυρίων ἐμβαλεῖν. ταραχθεὶς οὖν ὑπὸ τούτων ὁ βασιλεὺς Σεναχηρίβος ἀπρακτος, ὡς ἔφην, ἀνεχώρησε, καταλιπὼν τὸ Πηλούσιον.

περὶ τούτου τοῦ Σεναχηρίβου καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῇ 20 δευτέρᾳ τῶν ἱστοριῶν αὐτοῦ φησὶν ὡς οὗτος ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν τῶν Αἴγυπτίων, ἱερέα ὄντα τοῦ Ἡφαίστου, ἔλθοι, πολιορκῶν δὲ τὸ Πηλούσιον ἔλυσεν τὴν πολιορκίαν ἐξ αἰτίας τοιαύτης. ἠὔξατο ὁ ἱερεὺς τῶν Αἴγυπτίων τῷ θεῷ αὐτοῦ, ᾧ γενομένος ὑπήκοος ὁ θεὸς πληγὴν ἐν- 25 σκήπτει τῷ Ἀραβί (πλανᾶται γὰρ κἀν τούτῳ Ἡρόδοτος, οὐκ Ἀσσυρίων λέγων τὸν βασιλέα ἀλλ' Ἀράβων)· μῶν γὰρ πλήθος φησι μιᾷ νυκτὶ καὶ τὰ τόξα καὶ τὰ λοιπὰ ὅπλα διαφαγεῖν τῶν Ἀσσυρίων, καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἔχοντα τόξα τὸν βασιλέα τὴν στρατιάν ἀπαγαγεῖν ἀπὸ τοῦ 30 Πηλουσίου. καὶ Ἡρόδοτος μὲν οὕτω μαρτυρεῖ ἱστορῶν· ἀλλὰ καὶ Βηρωσσὸς ὁ τὰ Χαλδαϊκὰ συγγραψάμενος μνημονεύει τοῦ βασιλέως τοῦ Σεναχηρίβου, καὶ ὅτι τῶν

Ἀσσυρίων ἦρχε καὶ ὅτι πάση ἐπεστρατεύσατο τῇ Ἀσίᾳ καὶ τῇ Αἰγύπτῳ.

5 ὑποστρέψας δ' ὁ Σεναχήριβος ἀπὸ τοῦ τῶν Αἰγυπτίων πολέμου εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, κατέλαβεν ἐκεῖ τὴν ὑπὸ τῷ στρατηγῷ Ῥαψάκη δύναιμιν διὰ λοιμοῦ κινδύ- 5 νεύουσας· τοῦ γὰρ θεοῦ λοιμικὴν ἐνσκήψαντος αὐτοῦ τῷ στρατῷ νόσον, κατὰ τὴν πρώτην τῆς πολιορκίας νύκτα διαφθείρονται μυριάδες ὀκτωκαίδεκα καὶ πεντακισχίλιοι σὺν ἡγεμόσι καὶ ταξιαρχοῖς. ὑπὸ ταύτης δὲ τῆς συμφορᾶς εἰς φόβον καὶ δεινὴν ἀγωνίαν καταστάς, 10 καὶ δείσας περὶ τῷ στρατῷ παντί, φεύγει μετὰ τῆς λοιπῆς δυνάμεως εἰς τὴν αὐτοῦ βασιλείαν εἰς τὴν Νίνου προσεγορευθεῖσαν. καὶ διατρίψας ἐν ταύτῃ ὀλίγον χρόνον, δολοφονηθεὶς ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων παιδῶν Ἀδραμελέχου καὶ Σαρασάρου τελευτᾷ τὸν βίον, καὶ ἀνετέθη 15 ἐν τῷ ἰδίῳ ναῷ Ἀράσκη λεγομένῳ. καὶ οἱ μὲν φυγαδευθέντες ἐπὶ τῷ φόρῳ τοῦ πατρὸς ὑπὸ τῶν πολιτῶν εἰς τὴν Ἀρμενίαν ἀπήραν, διαδέχεται δὲ τὴν βασιλείαν Σεναχηρίβου Ἀσσαραχόδδας.

καὶ τὸ μὲν τῆς Ἀσσυρίων στρατείας τῆς ἐπὶ τοὺς 20 2 Ἱεροσολυμίτας τέλος τοιοῦτο συνέβη γενέσθαι· Ἐζεκίας δὲ ὁ βασιλεὺς παραδόξως ἀπαλλαγείς τῶν φόβων χαριστηρίους σὺν παντὶ τῷ λαῷ θυσίας ἐπετέλεσε τῷ θεῷ, μηδεμιᾶς ἄλλης αἰτίας τῶν πολεμίων τοὺς μὲν διαφθειράσης τοὺς δὲ φόβῳ τῆς ὁμοίας τελευτῆς ἀπαλλαξάσης 25 ἀπὸ τῶν Ἱεροσολύμων ἢ τῆς συμμαχίας τῆς ἀπὸ τοῦ θεοῦ. πάση δὲ χρησάμενος σπουδῇ καὶ φιλοτιμίᾳ περὶ τὸν θεόν, μετ' οὐ πολὺ νόσῳ χαλεπῇ περιπεσὼν ἀπέγνωστο μὲν ὑπὸ τῶν ἰατρῶν, χρηστὸν δὲ περὶ αὐτῷ οὐδὲν προσδοκῶν, οὐδὲ οἱ φίλοι. τῇ δὲ νόσῳ προσετίθετο 30 καὶ ἀθυμία δεινὴ ὑπὸ τοῦ βασιλέως αὐτοῦ, τὴν ἀπαίδιαν λογιζομένου, καὶ ὅτι μέλλοι τελευτᾶν ἔρημον κα-

ταλιπῶν τὸν οἶκον καὶ τὴν ἀρχὴν γνησίας διαδοχῆς. κἀμῶν οὖν ὑπ' αὐτῆς τῆς ἐννοίας μάλιστα καὶ ὀδυρόμενος, ἰκέτευε τὸν θεὸν αὐτῷ ζωῆς ὀλίγον προσεπιδοῦναι μέχρι τέκνων γονῆς, καὶ μὴ πρότερον ἢ πατὴρ γένηται τὴν ψυχὴν αὐτὸν ἔασαι καταλιπεῖν. ἐλεήσας δ' αὐτὸν ὁ θεός, καὶ τῆς αἰτήσεως ἀποδεξάμενος ὅτι μὴ διὰ τὸ μέλλειν στέρεσθαι τῶν ἐκ τῆς βασιλείας ἀγαθῶν ὠδύρετο τὴν ὑπονοηθεῖσαν τελευτὴν καὶ ἔτι χρόνον ζωῆς αὐτῷ δεηθεῖν παρασχεῖν, ἀλλὰ τοῦ παιδᾶς αὐτῷ 10 γενέσθαι τοὺς ὑποδεξιμένους τὴν ἡγεμονίαν ἐκείνου, πέμψας Ἡσαΐαν τὸν προφήτην ἐκέλευσε δηλοῦν αὐτῷ ὅτι καὶ διαφεύξεται τὴν νόσον μετὰ τρίτην ἡμέραν καὶ βιώσεται μετὰ ταύτην ἔτη πεντεκαίδεκα καὶ παῖδες αὐτῷ γενήσονται. ταῦτα τοῦ προφήτου φήσαντος κατ' ἐν- 15 τολὴν τοῦ θεοῦ, διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς νόσου καὶ τὸ παράδοξον τῶν ἀπηγγελεμένων ἀπιστῶν σημειῖόν τι καὶ τεράστιον ἡξίῳ ποιῆσαι τὸν Ἡσαΐαν, ἵνα αὐτῷ πιστεύσῃ λέγοντι ταῦτα ἤκουσι παρὰ τοῦ θεοῦ· τὰ γὰρ παράλογα καὶ μείζω τῆς ἐλπίδος τοῖς ὁμοίοις πιστοῦται πράγμα- 20 σιν. ἐρωτήσαντος δ' αὐτὸν εἰπεῖν τί βούλεται σημείου γενέσθαι, τὸν ἥλιον ἡξίωσεν, ἐπειδὴ σκιὰν ἐπὶ δέκα βαθμοὺς ἀποκλίνας ἤδη πεποίηκεν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἀναστρέψαι τόπον ποιήσας αὐτὴν πάλιν παρασχεῖν. τοῦ δὲ προφήτου τὸν θεὸν παρακαλέσαντος ὥστε 25 τὸ σημεῖον τοῦτ' ἐπιδείξαι τῷ βασιλεῖ, ἰδὼν ὅπερ ἤθελεν, εὐθὺς λυθείσης τῆς νόσου ἄνεισιν εἰς τὸ ἱερόν, καὶ τῷ θεῷ προσκυνήσας εὐχὰς ἐποίησατο.

ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ συνέβη τὴν τῶν Ἀσσυρίων ἀρχὴν ὑπὸ Μήδων καταλυθῆναι· δηλώσω δὲ περὶ τούτων 30 ἐν ἑτέροις. ὁ δὲ τῶν Βαβυλωνίων βασιλεὺς, Βαλάδας ὄνομα, πέμψας πρὸς τὸν Ἐζεκίαν πρέσβεις δῶρα κομίσαντας, σύμμαχόν τε αὐτὸν εἶναι παρεκάλει καὶ φίλον.

ὁ δὲ τοὺς πρεσβευτὰς ἠδέως ἀποδεξάμενος καὶ ἐστιασάμενος, καὶ τοὺς θησαυροὺς ἐπιδείξας αὐτοῖς καὶ τὴν τῶν ὀπλῶν παρασκευὴν καὶ τὴν ἄλλην πολυτέλειαν ὅσην ἐν λίθοις εἶχε καὶ χρυσῷ, δῶρά τε δούς κομίζειν τῷ Βαλάδα, πρὸς αὐτὸν ἀπέλυσεν. Ἡσαίου δὲ τοῦ προφήτου πρὸς αὐτὸν ἀφικομένου καὶ πνυθανομένου πόθεν εἶεν οἱ παρόντες, ἐκ Βαβυλωνῶνος ἔλεγε παρὰ τοῦ κυρίου αὐτῶν ἔλθειν αὐτούς, ἐπιδείξει δὲ πάντ' αὐτοῖς, ὅπως ἰδόντες τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δύναμιν ἐκ τούτου στοχαζόμενοι σημαίνειν ἔχωσι τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ προφήτης ὑποτυχῶν "Ἰσθι" φησὶν "ὡς μετ' ὀλίγον χρόνον εἰς Βαβυλωνά σου τοῦτου μετατεθησόμενον τὸν πλοῦτον, καὶ τοὺς ἐγκρόνους εὐνουχισθησομένους καὶ ἀπολέσαντας τὸ ἄνδρας εἶναι τῷ Βαβυλωνίῳ δουλεύουσας βασιλεῖ" ταῦτα γὰρ προλέγειν τὸν θεόν. ὁ δ' Ἐζεκίας λυπηθεὶς ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις ἔφη μὲν οὐκ ἂν βούλεσθαι τοιαύταις συμφοραῖς τὸ γένος αὐτοῦ περιπεσεῖν, ἐπεὶ δ' οὐκ εἶναι δυνατὸν τὰ τῷ θεῷ δεδομένα μεταβαλεῖν, ἠὔχετο μέχρι τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς εἰρήνην ὑπάρξει. μνημονεύει δὲ τοῦ τῶν Βαβυλωνίων βασιλέως Βαλάδα Βηρωσσός. ὧν δ' οὗτος ὁ προφήτης ὁμολογουμένως θεῖος καὶ θαυμάσιος τὴν ἀλήθειαν, πεποιθὼς τῷ μηδὲν ὅλως ψευδὲς εἶπειν, ἅπανθ' ὅσα προεφήτευσεν ἐγγράφως βίβλοις κατέλιπεν, ἐκ τοῦ τέλους γνωρισθησόμενα τοῖς αὐτοῖς ἀνθρώποις. καὶ οὐχ οὗτος μόνος ὁ προφήτης, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι δώδεκα τὸν ἀριθμὸν τὸ αὐτὸ ἐποίησαν· καὶ πᾶν, εἴτε ἀγαθὸν εἴτε φαῦλον γίνεται παρ' ἡμῖν, κατὰ τὴν ἐκείνων ἀποβαίνει προφητείαν.

3 ἀλλὰ τούτων μὲν αὐτοῖς ἐξαγγελοῦμεν ἕκαστον· ἐπιβιοῦς δὲ ὃν προειρήκαμεν χρόνον ὁ βασιλεὺς Ἐζεκίας, 30 καὶ πάντα τοῦτου ἐν εἰρήνῃ διαγαγὼν, τελευταῖα πεντηκοστὸν μὲν καὶ τέταρτον ἔτος τῆς ζωῆς διανύσας, εἴκοσι

δὲ βασιλεύσας καὶ ἐννέα. διαδεξάμενος δὲ τὴν βασιλείαν ὁ παῖς αὐτοῦ Μανασσῆς, ἐκ μητρὸς Ἀχιβάς τοῦ νομα πολίτιδος γεροντός, ἀπέρρηξε μὲν αὐτὸν τῶν τοῦ πατρὸς ἐπιτηδευμάτων καὶ τὴν ἐναντίαν ἐτόραπετο, πᾶν εἶδος πονηρίας ἐπιδειξάμενος ἐν τῷ τρόπῳ καὶ μηδὲν ἄσεβες παραλιπῶν, ἀλλὰ μιμούμενος τὰς τῶν Ἰσραηλιτῶν παρανομίας, αἷς εἰς τὸν θεὸν ἐξαμαρτάνοντες ἀπώλουτο, μιᾶναι δὲ καὶ τὸν ναὸν ἐτόλμησε τοῦ θεοῦ καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν ἅπασαν. ἀπὸ γὰρ τῆς εἰς τὸν θεὸν καταφρονήσεως ὁμώμενος πάντας ὡμῶς τοὺς δικαίους τοὺς ἐν τοῖς Ἑβραίοις ἀπέκτεινεν. ἀλλ' οὐδὲ τῶν προφητῶν ἔσχε φειδῶ, καὶ τούτων δὲ τινὰς καθ' ἡμέραν ἀπέσφαξεν, ὥστε αἵματι ρεῖσθαι τὰ Ἱεροσόλυμα. λαβὼν οὖν ὄργην ἐπὶ τούτοις ὁ θεὸς πέμπει προφήτας πρὸς τὸν βασιλέα καὶ πρὸς τὸ πλῆθος, δι' ὧν αὐτοῖς ἠπέιλησε τὰς αὐτὰς συμφορὰς αἷς συνέβη περιπεσεῖν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν Ἰσραηλίτας εἰς αὐτὸν ἐξυβρίζοντας. οἱ δὲ τοῖς μὲν λόγοις οὐκ ἐπίστευον, παρ' ὧν ἠδύναντο κερδῆσαι τὸ μηδενὸς πειραθῆναι κακοῦ, τοῖς δ' ἔργοις ἔμαθον ἀληθῆ τὰ παρὰ τῶν προφητῶν.

ὡς γὰρ τοῖς αὐτοῖς ἐπέμενον, πόλεμον ἐπ' αὐτοῦς ἐκίνει παρὰ τοῦ τῶν Βαβυλωνίων καὶ Χαλδαίων βασιλέως, ὃς στρατιὰν πέμψας εἰς τὴν Ἰουδαίαν τὴν τε χώραν ἐλεηλάτησε, καὶ τὸν βασιλέα Μανασσῆν δόλω ληφθέντα καὶ πρὸς αὐτὸν ἀχθέντα, πρὸς ἣν ἐβούλετο τιμωρίαν εἶχεν ὑποχείριον. ὁ δὲ Μανασσῆς τότε συνεῖς ἐν οἴοις κακοῖς ἐστί, καὶ πάντων αἴτιον ἑαυτὸν νομίζων, ἐδεῖτο τοῦ θεοῦ παρασχεῖν αὐτῷ φιλάνθρωπον καὶ ἐλεήμονα τὸν πολέμιον. χαρίζεται δὲ τοῦτο τῆς ἰκεσίας ἐπακούσας ὁ θεὸς αὐτῷ, καὶ πάλιν εἰς τὴν οἰκίαν ὁ Μανασσῆς ἀπολυθεὶς ὑπὸ τοῦ τῶν Βαβυλωνίων βασιλέως ἀνασώζεται. γενόμενος δ' εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα τῶν μὲν

προτέρων ἀμαρτημάτων περὶ τὸν θεὸν καὶ τὴν μνήμην ἐσπούδαζεν, εἰ δυνατόν αὐτῷ γένοιτο, τῆς ψυχῆς ἐκβαλεῖν, ὧν μεταβουλεύειν ἄρρησε καὶ πάσῃ χρῆσθαι περὶ αὐτὸν δεισιδαιμονία. καὶ τὸν ναὸν ἤγγισε καὶ τὴν πόλιν ἐκάθηρε, καὶ πρὸς μόνῳ τὸ λοιπὸν ἦν τῷ χάριτι 5 τε τῆς σωτηρίας ἐκτίθειν τῷ θεῷ καὶ διατηρεῖν αὐτὸν εὐμενῇ πρὸς ὅλον τὸν βίον. τὰ δὲ αὐτὰ πράττειν καὶ τὸ πλῆθος ἐδίδασκε, μεμαθηγῶς οἷα παρὰ μικρὸν ἐχρήσατο συμφορᾷ διὰ τὴν ἐναντίαν πολιτείαν. ἐπισκευάσας δὲ καὶ τὸν βωμὸν τὰς νομίμους θυσίας ἐπετέλει 10 καθὼς διέταξε Μωϋσῆς. διοικησάμενος δὲ τὰ περὶ τὴν θρησκείαν ὃν δεῖ τρόπον, καὶ τῆς τῶν Ἱεροσολύμων ἀσφαλείας προενόησεν, ὥστε τὰ παλαιὰ τεῖχη μετὰ πολλῆς ἐπισκευάσαι σπουδῆς καὶ ἕτερον αὐτοῖς ἐπιβαλεῖν, ἀναστῆσαι δὲ καὶ πύργους ὑψηλοτάτους, τὰ τε πρὸ τῆς 15 πόλεως φρούρια τοῖς τ' ἄλλοις καὶ δὴ καὶ σιτίων πάντων τῶν εἰς αὐτὰ χρησίμων <εἰσκομιδῆ> ὀχυρώτερα ποιῆσαι. ἀμέλει δὲ τῇ πρὸς ταῦτα μεταβολῇ χρησάμενος, οὕτω τὸν μεταξὺ διῆγε βίον ὡς μακαριστὸς εἶναι καὶ ζηλωτὸς ἐκείνου τοῦ χρόνου λογιζόμενος, ἀφ' οὗ 20 τὸν θεὸν εὐσεβεῖν ἤρξατο. ζήσας οὖν ἔτη ἐξήκοντα καὶ ἑπτὰ κατέστρεψε τὸν βίον, βασιλεύσας ἔτη πέντε καὶ πεντήκοντα. καὶ θάπτεται μὲν αὐτὸς ἐν τοῖς αὐτοῦ παραδείσοις, ἡ βασιλεία δὲ εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ περιγίγνεται Ἄμωσον, μητρὸς Ἑμαλσέμης μὲν ὄνομα τετυχηκότα, 25 ἐκ δὲ πόλεως Ἰαβάτης ὑπαρχούσης.

4 οὗτος μιμησάμενος τὰ τοῦ πατρὸς ἔργα ἃ νέος ὦν ἐκείνος ἐτόλμησεν, ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ τῶν ἰδίων οἰκιστῶν ἀπέθανεν ἐπὶ τῆς οἰκίας τῆς αὐτοῦ, βιώσας ἔτη τέσσαρα καὶ εἴκοσι, βασιλεύσας δ' ἐξ αὐτῶν δύο. μετ' 30 ἤλθε δ' αὐτοῦ τὸ πλῆθος τοὺς φρονεῖς, καὶ τῷ πατρὶ συνθάπτουσι τὸν Ἄμωσον, τὴν δὲ βασιλείαν τῷ παιδί

αὐτοῦ Ἰωσία παραδιδούσι, ὀκταέτη τὴν ἡλικίαν ὄντι, ᾧ μήτηρ ἐκ πόλεως μὲν ἦν Βοσκεθί, Ἰεθὶς δὲ τοῦνομα. τὴν δὲ φύσιν αὐτὸς ἄριστος ὑπῆρχε καὶ πρὸς ἀρετὴν εὖ γερονῶς, τῶν Δαυίδου τοῦ βασιλέως ζηλωτῆς ἐπιτη- 5 δευμάτων, καὶ σκοπῶ καὶ κανόνι τῆς ὄλης περὶ τὸν βίον ἐπιτηδεύσεως ἐκείνῳ κεχρημένος. γενόμενος δὲ ἐτῶν δυοκαίδεκα τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν δικαιοσύνην ἐπεδείξατο· τὸν γὰρ λαὸν ἐσωφρόνιζε, καὶ παρήγει τῆς περὶ τῶν εἰδώλων δόξης ὡς οὐχὶ θεῶν ὄντων ἀποστάντας 10 σέβειν τὸν πάτριον θεόν, τὰ τε τῶν προγόνων ἐπισκοπῶν ἔργα τὰ μὲν ἀμαρτηθέντα διώρθου συνετῶς ὡς ἂν πρεσβύτατος καὶ νοῆσαι τὸ δέον ἱκανώτατος, ὅσα δ' ἠὔρισκεν εὖ γερονότα καὶ κατὰ χώραν, ἐφύλαττε τε καὶ ἐμμεῖτο. ταῦτα δ' ἔπραττε σοφία καὶ ἐπινοία τῆς φύ- 15 σεως χρώμενος, καὶ τῇ τῶν πρεσβυτέρων πειθόμενος συμβουλία καὶ παραδόσει. τοῖς γὰρ νόμοις κατακολουθῶν, οὕτω περὶ τὴν τάξιν τῆς πολιτείας καὶ τῆς περὶ τὸ θεῖον εὐσεβείας εὐδοεῖν τε συνέβαινε, διὰ τὸ τὴν τούτων παρανομίαν μὴ τυγχάνειν ἀλλ' ἐξηφανίσθαι. 20 περιῶν γὰρ ὁ βασιλεὺς καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν ἄπασαν, τὰ τε ἄλση τὰ τοῖς ξενικοῖς ἀνειμένα θεοῖς ἐξέκοψε καὶ τοὺς βωμοὺς αὐτῶν κατέσκαψεν, εἴ τι δ' ἀνάθημα τούτοις ὑπὸ τῶν προγόνων ἀνέκειτο, περιυβρίξων κατέσπα. καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ τὸν λαὸν ἀπὸ τῆς 25 περὶ αὐτοὺς δόξης εἰς τὴν τοῦ θεοῦ θρησκείαν ἐπέστρεψε, καὶ τὰς συνήθεις ἐπέφερον θυσίας καὶ τὰς ὀλοκαυτώσεις αὐτοῦ τῷ βωμῷ. ἀπέδειξε δὲ τινὰς κριτὰς καὶ ἐπισκόπους, ὡς ἂν διοικοῖεν τὰ παρ' ἐκάστοις πράγματα, περὶ παντὸς τὸ δίκαιον ποιούμενοι καὶ τῆς ψυχῆς 30 οὐκ ἔλαττον αὐτὸ περιέποντες. διαπεμφάμενος δὲ κατὰ πᾶσαν τὴν χώραν, χρυσὸν καὶ ἄργυρον τοὺς βουλομένους ἐκέλευσε κομίζειν εἰς ἐπισκευὴν τοῦ ναοῦ, ὅσον

τις ἢ προαιρέσεως ἢ δυνάμεως ἔχοι. κομισθέντων δὲ τῶν χρημάτων, τῆς ἐπιμελείας τοῦ ναοῦ καὶ τῆς εἰς τοῦτο δαπάνης προέστησε τὸν τ' ἐπὶ τῆς πόλεως Ἀμασίαν καὶ τὸν γραμματέα Σαφάν καὶ τὸν γραφέα τῶν ὑπομνημάτων Ἰωάτην καὶ τὸν ἀρχιερέα Ἐλιακίαν· οἱ 5 μὴδὲν ὑπερθέσει μὴδ' ἀναβολῇ δόντες, ἀρχιτέκτονας καὶ πάνθ' ὅσα πρὸς τὴν ἐπισκευὴν χρήσιμα παρασκευάσαντες, εἴχοντο τῶν ἔργων. καὶ ὁ μὲν ναὸς οὕτως ἐπισκευασθεὶς τὴν τοῦ βασιλέως εὐσέβειαν φανερὰν ἐποίησεν· ὄγδοον δ' ἤδη καὶ δέκατον τῆς βασιλείας ἔτος ἔχων 10 πέμπει πρὸς Ἐλιακίαν τὸν ἀρχιερέα, κελεύων τὸ περισσὸν τῶν χρημάτων χωνεύσαντα ποιῆσαι κρατῆρας καὶ σπονδεῖα καὶ φιάλας εἰς τὴν διακονίαν, ἔτι δὲ καὶ ὅσος ἂν ἦ χρυσὸς ἐν τοῖς θησαυροῖς ἢ ἄργυρος, καὶ τοῦτον προκομίσαντα εἰς τοὺς κρατῆρας ὁμοίως καὶ τοιαῦτα 15 σκευὴ δαπανῆσαι. προκομίζων δὲ τὸν χρυσὸν ὁ ἀρχιερεὺς Ἐλιακίας ἐντυγχάνει ταῖς ἱεραῖς βίβλοις ταῖς Μωϋσέως ἐν τῷ ναῷ κειμέναις, καὶ προκομίσας δίδωσι τῷ γραμματεὶ Σαφάν. ὁ δὲ ἀναγνοὺς παραγίνεται πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ πάντα ὅσα κελεύσειε γενέσθαι τέλος 20 ἔχοντα ἐδήλου, παρανέγνω δ' αὐτῷ καὶ τὰς βίβλους. ἀκούσας δὲ καὶ περιρρηξάμενος τὴν ἐσθῆτα, τὸν ἀρχιερέα καλέσας Ἐλιακίαν καὶ αὐτὸν τὸν γραμματέα καὶ τῶν ἀναγκαιοτάτων φίλων τινὰς ἐπέμψε πρὸς τὴν προφητίαν Ὀλδάν, γυναῖκα δὲ Σαλλούμου, τῶν ἐν δόξῃ τινὸς καὶ 25 δι' εὐγένειαν ἐπιφανῶν, καὶ προσελθόντας ἐκέλευε [λέγειν] ἰλάσκεσθαι τὸν θεὸν καὶ πειρᾶσθαι ποιεῖν εὐμενῇ· δέος γὰρ εἶναι μὴ παραβάντων τοὺς Μωϋσέως νόμους τῶν προγόνων αὐτῶν κινδυνεύσωσιν ἀνάστατοι γενέσθαι, καὶ τῆς οἰκείας ἐκπεσόντες ἐπ' ἄλλοτρίας ἔρημοι πάντων καταστρέψωσιν οἰκτρῶς τὸν βίον. ἀκούσασα δ' ἡ προφήτις παρὰ τῶν πεμφθέντων ταῦτα δι'

αὐτῶν ὧν ἐπέστειλεν ὁ βασιλεὺς, ἐκέλευσεν αὐτοὺς ἀπελθόντας πρὸς τὸν βασιλέα λέγειν ὅτι τὸ μὲν θεῖον ἤδη κατ' αὐτῶν ψῆφον ἤνεγκεν, ἢν οὐχ ἰκεσίαις ἂν τις ἄκυρον ποιήσειεν, ἀπολέσαι τὸν λαὸν καὶ τῆς χώρας 5 ἐκβαλεῖν καὶ πάντων ἀφελέσθαι τῶν νῦν παρόντων ἀγαθῶν, παραβάντας τοὺς νόμους καὶ τοσοῦτῳ μεταξὺ χρόνῳ μὴ μετανοήσαντας, τῶν γε προφητῶν τοῦτο παραινούντων σωφρονεῖν καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς ἀσεβήμασι τιμωρίαν προλεγόντων, ἢν, ἵνα πεισθῶσιν ὅτι θεὸς ἔστι 10 καὶ οὐδὲν ἐψεύδετο τούτων ὧν αὐτοῖς διὰ τῶν προφητῶν κατήγγειλε, πάντως αὐτοῖς ποιήσειεν, δι' αὐτὸν μέντοι δίκαιον γενόμενον ἐφέξειεν ἔτι τὰς συμφοράς, μετὰ δὲ τὴν ἐκείνου τελευτήν τὰ κατεψηφισμένα παθήματα τοῖς ὄχλοις ἐπιπέμψειεν. 15 οἱ μὲν οὖν τῆς γυναικὸς προφητευσάσης ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ βασιλεῖ· ὁ δὲ περιπέμψας πανταχοῦ τὸν λαὸν ἐκέλευσε συνελθεῖν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας, πᾶσάν τε ἡλικίαν προστάξας παρεῖναι. ἀθροισθέντων δὲ αὐτῶν πρῶτον μὲν αὐτοῖς 20 ἀνέγνω τὰς ἱερὰς βίβλους, ἐπειτα στὰς ἐπὶ τοῦ βήματος ἐν μέσῳ τῷ πλήθει ὄρκους ποιήσασθαι καὶ πιστεῖς ἠνάγκασεν, ἢ μὴν θρησκειῦσαι τὸν θεὸν καὶ φυλάξαι τοὺς Μωϋσέως νόμους. οἱ δὲ προθύμως τε ἐπήνεσαν καὶ τὰ παραινέθεντα ὑπὸ τοῦ βασιλέως ποιήσειεν ὑπέστησαν, θύοντές τε παραχοῆμα καὶ καλλιεροῦντες τὸν θεὸν ἤδη ἰκέτευον εὐμενῇ καὶ ἴλεων αὐτοῖς ὑπάρχειν. τὸν δ' ἀρχιερέα προσέταξεν, εἴ τι περισσὸν ὑπὸ τῶν προγόνων σκεῦος τοῖς εἰδώλοις καὶ ξενικοῖς θεοῖς κατασταθῆν ἢ ἐν τῷ ναῷ, τοῦτο ἐκβαλεῖν. συναθροισθέντων δὲ πολλῶν, καταπρήσας αὐτὰ τὴν σποδὸν αὐτῶν διέσπειρε, καὶ τοὺς ἱερεῖς τῶν εἰδώλων, οὐκ ὄντας 30 ἐκ τοῦ Ἀαρῶνος γένους, ἀπέκτεινε.

4 ταῦτα δ' ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις διαπραξάμενος ἦκεν εἰς τὴν χώραν, καὶ τὰ κατασκευασθέντα ἐν αὐτῇ ὑπὸ Ἱεροβοάμου τοῦ βασιλέως εἰς τιμὴν τῶν ξενικῶν θεῶν ἠφάνισε, καὶ τὰ ὅσα τῶν ψευδοπροφητῶν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ, ὃν κατασκεύασε πρῶτος Ἱεροβοάμος, κατέκαυσε. 5 ταῦτα δὲ κατελθόντα Ἀχίαν τὸν προφήτην πρὸς Ἱεροβοάμον, θυσιάζοντος αὐτοῦ καὶ παντὸς ἀκούοντος τοῦ λαοῦ, προκαταγγεῖλαι γενησόμενα, ὅτι τις τοῦ Δαυίδου γένους Ἰωσίας τοῦνομα ποιήσει τὰ προειρημένα... 10 συνέβη δὲ ταῦτα λαβεῖν τέλος μετὰ ἔτη τριακόσια καὶ ἐξηκονταῖν.

5 μετὰ δὲ ταῦτα ὁ βασιλεὺς Ἰωσίας πορευθεὶς καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους τῶν Ἰσραηλιτῶν, ὅσοι τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὴν δουλείαν τὴν ὑπὸ τῶν Ἀσσυρίων διέφυγον, ἀφεῖναι μὲν τὰς ἀσεβεῖς πράξεις καὶ τὰς τιμὰς 15 τὰς πρὸς τοὺς ἄλλοτρίους θεοὺς ἐγκαταλιπεῖν ἐπεισε, τὸν δὲ πάτριον καὶ μέγιστον θεὸν εὐσεβεῖν καὶ τούτῳ προσανέχειν· τὰς οἰκίας τε καὶ τὰς κώμας ἠρεύνησε καὶ τὰς πόλεις, μὴ τις ἐνδον ἔχοι τι τῶν εἰδώλων ὑπονοῶν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῖς βασιλευσμένοις ἐφεστῶτα 20 ἄρματα, ἃ κατασκεύασαν οἱ πρόγονοι, καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον ἦν ᾧ προσεκύνουν ὡς θεῶ, ἐβάστασε. καὶ καθαρίσας οὕτω τὴν χώραν ἄπασαν, εἰς Ἱεροσόλυμα τὸν λαὸν συνεκάλεσε, κάκει τὴν ἀξύμων ἑορτὴν τὴν καὶ πάσχα λεγομένην ἤγαγεν, ἐδωρήσατό τε τῷ λαῷ [τὸ 25 πάσχα] νεογνοὺς ἐρίφους καὶ ἄρνας τρισμυρίους, βοῦς δ' εἰς ὀλοκαύτωσιν τρισχιλίους. παρεῖχον δὲ καὶ τῶν Ἰουδαίων οἱ πρῶτοι διὰ τὸ πάσχα τοῖς Ἱερεῦσιν ἄρνας δισχιλίους ἐξακοσίους, καὶ τοῖς Λευίταις πεντακισχιλίους ἄρνας ἔδωσαν οἱ προεστῶτες αὐτῶν, βοῦς δὲ πεν- 30 τακοσίους. καὶ γενομένης οὕτως ἀφθόνου τῆς τῶν Ἱεραίων εὐπορίας, τὰς θυσίας ἐπετέλουν τοῖς Μωϋσέως

νόμοις, ἐκάστου τῶν Ἱεραίων ἐξηγουμένου καὶ διακονουμένου τοῖς ὄχλοις. καὶ τοῦ μηδεμίαν ἄλλην οὕτως ἀχθῆναι τοῖς Ἑβραίοις ἑορτὴν ἀπὸ τῶν Σαμουήλου τοῦ προφήτου χρόνων αἴτιον ἦν τὸ πάντα κατὰ νόμους καὶ 5 κατὰ τὴν ἀρχαίαν παρατήρησιν τῆς πατρίου συνηθείας ἐπιτελεσθῆναι. ζήσας δ' ἐν εἰρήνῃ μετὰ ταῦτα Ἰωσίας, ἔτι δὲ καὶ πλοῦτος καὶ τῇ παρὰ πᾶσιν εὐδοξία, κατέστρεψε τούτῳ τῷ τρόπῳ τὸν βίον.

Νεχαῶ ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς ἀγέρας στρα- 5 τῶν ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ἤλασε ποταμόν, Μήδους πολέμῃσιν καὶ τοὺς Βαβυλωνίους, οἱ τὴν Ἀσσυρίων κατέλυσαν ἀρχὴν· τῆς γὰρ Ἀσίας βασιλευσαὶ πόθον εἶχεν. γενουμένου δ' αὐτοῦ κατὰ Μένδην πόλιν (ἣν δ' αὕτη 10 τῆς Ἰωσίου βασιλείας) μετὰ δυνάμεως εἰργεν αὐτὸν διὰ τῆς ἰδίας ποιεῖσθαι χώρας τὴν ἐπὶ τοὺς Μήδους ἔλασιν. πέμψας δὲ κήρυκα πρὸς αὐτὸν ὁ Νεχαῶ οὐκ ἐπ' αὐτὸν στρατεῦειν ἔλεγεν, ἀλλ' ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ὠρμηκῆναι· 15 μὴ παροξύνειν δ' αὐτὸν ἐκέλευσεν, ὥστε πολεμεῖν αὐτῷ κωλύοντι βαδίζειν ἐφ' οὗ διέγνωκεν. Ἰωσίας δὲ οὐ προσίετο τὰ παρὰ τοῦ Νεχαῶνος, ἀλλ' οὕτως ἔσχευ ὡς μὴ συγχωρεῖν αὐτῷ τὴν οἰκίαν διέρχεσθαι, τῆς πεπω- 20 μένης, οἶμαι, εἰς τοῦτ' αὐτὸν παρορησάσης, ἵνα λάβῃ πρόφασιν κατ' αὐτοῦ. διατάσσοντος γὰρ αὐτοῦ τὴν δύναμιν καὶ ἐφ' ἄρματος ἀπὸ κέρως ἐπὶ κέρως ὄχουμέ- 25 νου, τοξεύσας τις αὐτὸν τῶν Αἰγυπτίων ἐπαυσε τῆς πρὸς τὴν μάχην σπουδῆς· τῷ τραύματι γὰρ περιαλγῆς ὢν ἐκέλευσεν ἀνακληθῆναι τὸ στρατεύμα, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα. τελευτᾷ δὲ ἐκ τῆς πληγῆς ἐκείνης τὸν βίον, καὶ κηδεύεται ἐν ταῖς πατρώαις θήμαις μεγα- 30 λοπρεπῶς, βιώσας μὲν ἔτη τριάκοντα ἑννέα, βασιλευσας δὲ τούτων ἐν καὶ τριάκοντα. πένθος δὲ ἐπ' αὐτῷ μέγα τοῦ λαοῦ παντὸς ἤχθη, πολλαῖς ἡμέραις ὄδυρομένου

καὶ κατηφούντος. Ἰερεμίας δ' ὁ προφήτης ἐπικήδειον αὐτοῦ συνέταξε μέλος θρηνητικόν, ὃ καὶ μέχρι νῦν διαμένει. οὗτος ὁ προφήτης καὶ τὰ μέλλοντα τῇ πόλει δεινὰ προεκήρυξεν, ἐν γραμμασί καταλιπὼν καὶ τὴν νῦν ἐφ' ἡμῶν γενομένην ἄλωσιν τὴν τε Βαβυλῶνος αἴρεσιν. 5 οὐ μόνον δὲ οὗτος προεθέσπισε ταῦτα τοῖς ὄχλοις, ἀλλὰ καὶ ὁ προφήτης Ἰεζεκίηλος πρῶτος περὶ τούτων δύο βιβλία γράψας κατέλιπεν. ἦσαν δὲ οἱ δύο τῶ γενεῖ ἱερεῖς, ἀλλ' ὁ μὲν Ἰερεμίας ἐν Ἱεροσολύμοις διῆγεν, ἀπὸ τρισκαίδεκάτου ἔτους τῆς Ἰωσίου βασιλείας ἕως οὗ 10 κατεσκάφη ἡ πόλις καὶ ὁ ναός. τὰ μέντοι γε συμβάντα περὶ τοῦτον τὸν προφήτην κατὰ χώραν δηλώσομεν.

2 τελευτήσαντος δὲ Ἰωσίου καθὼς προειρήκαμεν, τὴν βασιλείαν ὁ παῖς αὐτοῦ διαδέχεται Ἰωάχαζος τοῦνομα, περὶ τρίτον καὶ εἰκοστὸν ἤδη ἔτος γεγονώς. καὶ οὗτος 15 μὲν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐβασίλευσε, μητρὸς Ἀμιτάλης καὶ πόλεως Δοβάνης, ἀσεβῆς δὲ καὶ μιαρὸς τὸν τρόπον· ὁ δὲ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς ὑποστρέψας ἀπὸ τῆς μάχης μεταπέμπεται τὸν Ἰωάχαζον πρὸς αὐτὸν εἰς Ἀμαθὰ καλουμένην πόλιν, ἣτις ἐστὶ τῆς Συρίας, καὶ τὸν μὲν 20 ἐλθόντα ἔδησε, τῶ δὲ πρεσβυτέρῳ αὐτοῦ ἀδελφῶ, ὁμοπατρίῳ ὄντι, Ἐλιακίμῳ τοῦνομα, τὴν βασιλείαν παραδίδωσι, μετονομάσας αὐτὸν Ἰωάκιμον. τῇ δὲ χώρᾳ ἐπέταξεν ἑκατὸν ἀργυρίου τάλαντα, ἐν δὲ χρυσίου. καὶ τοῦτο μὲν ἐτέλει ὁ Ἰωάκιμος τὸ πλῆθος τῶν χρημάτων, 25 τὸν δὲ Ἰωάχαζον ἀπήγαγεν εἰς Αἴγυπτον, ὃς καὶ ἐτελεύτησεν ἐν αὐτῇ, βασιλεύσας μῆνας τρεῖς ἡμέρας δέκα. ἡ δὲ τοῦ Ἰωακίμου μήτηρ ἐκαλεῖτο Ζαβούδα, ἐκ πόλεως δ' ἦν Ἀβούμας. ἐτύγχανε δ' ὢν τὴν φύσιν ἄδικος καὶ κακοῦργος, καὶ μήτε πρὸς θεὸν ὅσιος μήτε πρὸς ἀν- 30 θρώπους ἐπιεικής.

6 ἔτος δ' αὐτοῦ τῆς βασιλείας τέταρτον ἤδη ἔχοντας,

τὴν Βαβυλωνίων ἀρχὴν παραλαμβάνει τις Ναβουχοδουόσορος ὄνομα, ὃς ὑπὸ τὸν αὐτὸν καιρὸν μετὰ μεγάλης παρασκευῆς ἐπὶ Καρχαμησάν ἀναβαίνει πόλιν (ἔστι δ' αὕτη πρὸς τῶ Εὐφράτῃ), πολεμῆν διεγνωνκῶς τῶ 5 τῶν Αἰγυπτίων Νεχαῶνι· ὑπὸ τούτῳ γὰρ ἦν ἅπασα ἡ Συρία. μαθὼν δὲ τὴν τοῦ Βαβυλωνίου προαίρεσιν καὶ τὴν ἐπ' αὐτὸν στρατείαν ὁ Νεχαῶ οὐδὲ αὐτὸς ὠλιγώρησεν, ἀλλὰ σὺν πολλῇ χειρὶ τὸν Ναβουχοδουόσορον ἀμυνοῦμενος ἐξώρμησεν ἐπὶ τὸν Εὐφράτην. συμβολῆς 10 δὲ γενομένης ἠττήθη, καὶ πολλὰς ἀπέβαλε μυριάδας ἐν τῇ μάχῃ. διαβὰς δὲ τὸν Εὐφράτην ὁ Βαβυλώνιος τὴν ἄχρι Πηλουσίου παραλαμβάνει Συρίαν πάρεξ τῆς Ἰουδαίας. τέσσαρα δ' ἔτη βασιλεύοντος ἤδη τοῦ Ναβουχοδουόσορου ὄγδοον ἦν τῶ Ἰωακίμῳ τῶ τῶν Ἑβραίων 15 ἔχοντι τὴν ἀρχὴν, καὶ στρατεύει μετὰ πολλῆς δυνάμεως ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους ὁ Βαβυλώνιος, φόρους αὐτῶν τὸν Ἰωακίμου, ἢ πολεμήσειν ἀπειλῶν. ὁ δὲ δείσας τὴν ἀπειλήν, καὶ τὴν εἰρήνην ἀντικαταλλάξάμενος τῶν χρημάτων, ἠνεγκεν αὐτῶ φόρους οὓς ἔταξεν ἐπὶ 20 ἔτη τρία.

τῶ δὲ τρίτῳ στρατεύειν τοὺς Αἰγυπτίους ἀκούσας 2 ἐπὶ τὸν Βαβυλώνιον καὶ τοὺς φόρους αὐτῶ μὴ δοῦς, διεψεύσθη τῆς ἐλπίδος· οἱ γὰρ Αἰγύπτιοι ποιήσασθαι τὴν στρατείαν οὐκ ἐθάροσαν. ταῦτα δ' ὁ προφήτης 25 Ἰερεμίας κατὰ πᾶσαν ἡμέραν προύλεγεν, ὡς μάτην ταῖς παρὰ τῶν Αἰγυπτίων ἐλπίσι προσανέχουσι, καὶ ὡς πέπρωται τῇ πόλει ὑπὸ τοῦ Βαβυλωνίου ἀνάστατον γενέσθαι καὶ Ἰωακίμον τὸν βασιλέα χειρωθῆναι πρὸς αὐτοῦ. ἀλλὰ ταῦτ' εἰς οὐδὲν χρήσιμον, οὐκ ὄντων τῶν 30 σωθησομένων, ἐλέγετο· καὶ γὰρ τὸ πλῆθος καὶ οἱ ἄρχοντες ἀκούοντες παρημέλουν, καὶ πρὸς ὄργην λαμβάνοντες τὰ λεγόμενα, ὡς οἰωνιζομένου κατὰ τοῦ βασι-

λέως τοῦ προφήτου, τὸν Ἰερεμίαν ἠτιῶντο, καὶ ὑπά-
 γοντες δίκην καταψηφισθῆναι πρὸς τιμωρίαν ἡξίου·
 καὶ οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἤνεγκαν τὰς ψήφους κατ'
 αὐτοῦ, οἱ δ' ἀπέγνωσαν τῶν πρεσβυτέρων, οἱ καὶ σοφῆς
 ὄντες διανοίας ἀπέλυσαν τὸν προφήτην ἀπὸ τῆς αὐλῆς⁵
 καὶ τοῖς ἄλλοις συνεβούλευσαν μηδὲν διαθεῖναι κακὸν
 τὸν Ἰερεμίαν· ἔλεγον γὰρ οὐ μόνον τοῦτον προλέγειν
 τῇ πόλει τὰ μέλλοντα, ἀλλὰ καὶ Μιχαῖαν πρὸ αὐτοῦ
 ταῦτα κατηγγελέκναι καὶ πολλοὺς ἄλλους, ὧν οὐδεὶς
 ὑπὸ τῶν τότε βασιλέων οὐδὲν ἐπαθεῖν, ἀλλ' ὡς προφή-¹⁰
 τῆς τοῦ θεοῦ τιμῆς ἔτυχε. τούτοις καταπραῦνναιτες
 τὸ πλῆθος τοῖς λόγοις, ἐρρούσαντο τῆς κατεψηφισμένης
 αὐτοῦ κολάσεως τὸν Ἰερεμίαν, ὃς ἀπάσας τὰς αὐτοῦ
 προφητείας συγγραψάμενος, νηστεύοντος τοῦ δήμου
 καὶ ἐκκλησιάζοντος ἐν τῷ ἱερῷ μηνὶ ἐνάτῳ τοῦ πέμ-¹⁵
 πτου ἔτους τῆς Ἰωακίμου βασιλείας, ἀνέγνω τὴν βίβλον
 ἣν περὶ τῶν μελλόντων συμβήσεσθαι τῇ πόλει καὶ τῷ
 ναῷ καὶ τοῖς ὄχλοις ἦν συντεταχῶς. ἀκούσαντες δ' οἱ
 ἠγγεμόνες λαμβάνουσι παρ' αὐτοῦ τὸ βιβλίον, καὶ κε-²⁰
 λεύουσιν αὐτὸν τε καὶ τὸν γραμματέα Βάρουχον ἐκπο-
 δῶν ἑαυτοὺς ποιῆσαι, μή τισι δῆλοι γένωνται· τὸ δὲ
 βιβλίον αὐτὸ φέροντες τῷ βασιλεῖ διδώσιν. ὁ δὲ πα-
 ρόντων αὐτῷ τῶν φίλων ἐκέλευσε τὸν ἑαυτοῦ γραμμα-
 τέα λαβόντα ἀναγνῶναι. ἀκούσας δὲ τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ²⁵
 καὶ ὀργισθεὶς ὁ βασιλεὺς διέρρηξέ τε καὶ βαλὼν εἰς
 πῦρ ἠφάνισε, ζητηθέντας δὲ τὸν τε Ἰερεμίαν καὶ τὸν
 γραμματέα Βάρουχον ἐκέλευσε ἀναχθῆναι πρὸς αὐτὸν
 κολασθησομένους. οὗτοι μὲν οὖν διαφεύγουσιν αὐτοῦ³
 τὴν ὀργήν, μετ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον στρατευσάμενον
 ἐπ' αὐτὸν τὸν τῶν Βαβυλωνίων βασιλέα δέχεται, κατὰ³⁰
 τὸ δέος τὸ παρὰ τῶν προειρημένων ὑπὸ τοῦ προφήτου
 τούτου, οὐδὲν νομίζων πείσεσθαι δεινὸν μήτ' ἀποκλεί-

σας μήτε πολεμήσας. εἰσελθὼν δ' εἰς αὐτὴν οὐκ ἐφύ-
 λαξε τὰς πίστις, ἀλλὰ τοὺς ἀκμαιοτάτους καὶ κάλλει
 διαφέροντας τῶν Ἱεροσολυμιτῶν ἀπέκτεινε μετὰ τοῦ
 βασιλέως Ἰωακίμου, ὃν ἄταφον ἐκέλευσε φηφῆναι πρὸ⁵
 τῶν τευχῶν, τὸν δὲ υἱὸν αὐτοῦ Ἰωάχιμον κατέστησε
 βασιλέα τῆς χώρας καὶ τῆς πόλεως. τοὺς δ' ἐν ἀξιώ-
 ματι, τρισχιλίους ὄντας τὸν ἀριθμὸν, αὐτοὺς αἰχμαλώ-
 τους λαβὼν ἀπήγαγεν εἰς τὴν Βαβυλῶνα· ἐν δὲ τούτοις
 ἦν καὶ ὁ προφήτης Ἰεζεκιήλος παῖς ὧν. καὶ τέλος μὲν¹⁰
 τοιοῦτον Ἰωάχιμον τὸν βασιλέα κατέσχε, βιώσαντα μὲν
 ἔτη ἕξ καὶ τριάκοντα, βασιλεύσαντα δὲ τούτων ἑνδεκα·
 ὁ δὲ διαδεξάμενος αὐτοῦ τὴν βασιλείαν Ἰωάχιμος, ἐκ
 μητρὸς μὲν Νοστῆς ὄνομα πολίτιδος δέ, ἐβασίλευσεν
 μῆνας τρεῖς ἡμέρας δέκα.
¹⁵ τὸν δὲ τῶν Βαβυλωνίων βασιλέα, δόντα τὴν βασι-
 λείαν Ἰωακίμῳ, παραχορῆμα ἔλαβε δέος· ἔδεισε γὰρ μὴ
 μνησικακήσας αὐτῷ τῆς τοῦ πατρὸς ἀναιρέσεως ἀπο-
 στήσῃ τὴν χώραν αὐτοῦ. πέμψας τοιγαροῦν δύναμιν
 ἐπολιόρκει τὸν Ἰωάχιμον ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις. ὁ δὲ²⁰
 φύσει χρηστὸς ὦν καὶ δίκαιος οὐκ ἡξίου τὴν πόλιν κιν-
 δυνεύουσιν δι' αὐτὸν περιορᾶν, ἀλλ' ἐπάρας τὴν μη-
 τέρα καὶ τοὺς συγγενεῖς παραδίδωσι τοῖς πεμφθεῖσιν
 ὑπὸ τοῦ Βαβυλωνίου στρατηγοῖς, ὄρκους παρ' αὐτῶν
 λαβὼν ὑπὲρ τοῦ μηδὲν μήτ' αὐτοὺς παθεῖν μήτε τὴν²⁵
 πόλιν. οἷς οὐδ' ἐνιαυτὸν ἢ πίστις ἔμεινεν· οὐ γὰρ
 ἐφύλαξεν αὐτὴν ὁ τῶν Βαβυλωνίων βασιλεὺς, ἀλλὰ
 τοῖς στρατηγοῖς ἐπέστειλεν ἅπαντας τοὺς ἐν τῇ πόλει
 λαβόντας αἰχμαλώτους νέους τὴν ἡλικίαν καὶ τεχνίτας,
 δεδεμένους ἄγειν πρὸς αὐτὸν (ἦσαν δὲ οὗτοι πάντες εἰς³⁰
 μυρίους ὀτακοσίους τριάκοντα δύο), καὶ τὸν Ἰωάχι-
 μον μετὰ τῆς μητρὸς καὶ τῶν φίλων. τούτους δὴ κομι-
 σθέντας πρὸς αὐτὸν εἶχεν ἐν φυλακῇ, τὸν δὲ θεῖον τοῦ

Ἰωακίμου Σεδεκίαν ἀπέδειξε βασιλέα, ὄρκους παρ' αὐ-
τοῦ λαβών, ἣ μὴν φυλάξειν αὐτῷ τὴν χώραν καὶ μη-
δὲν νεωτερίσειν μηδὲ τοῖς Αἰγυπτίοις εὐνοήσειν.

2 Σεδεκίας δ' ἦν μὲν ἐτῶν εἴκοσι καὶ ἑνός, ὅτε τὴν
ἀρχὴν παρέλαβεν, ὁμομήτριος μὲν Ἰωακίμου τοῦ ἀδελ- 5
φοῦ αὐτοῦ, τῶν δὲ δικαίων καὶ τοῦ δέοντος ὑπερόπτης.
καὶ γὰρ οἱ κατὰ τὴν ἡλικίαν ἦσαν ἀσεβεῖς περὶ αὐτόν,
καὶ ὁ πᾶς ὄχλος ἐπ' ἐξουσίας ὕβριζεν ἃ ἤθελε· διὸ καὶ
ὁ προφήτης Ἰερεμίας πρὸς αὐτὸν ἐλθὼν πολλάκις ἐμαρ-
τύρατο, κελύων τὰς μὲν ἄλλας ἀσεβείας καὶ παρανο- 10
μίας καταλιπεῖν, προνοεῖν δὲ τοῦ δικαίου, καὶ μήτε
τοῖς ἡγεμόσιν (εἶναι γὰρ ἐν αὐτοῖς πονηροῦς) προσανέ-
χειν, μήτε τοῖς ψευδοπροφήταις ἀπατῶσιν αὐτὸν πεπι-
στευκέναι ὡς οὐκέτι πολεμήσει τὴν πόλιν ὁ Βαβυλώνιος
καὶ ὡς Αἰγύπτιοι στρατεύσουσιν ἐπ' αὐτὸν καὶ νική- 15
σουσι· ταῦτα γὰρ οὐκ ἀληθῆ λέγειν οὐδ' οὕτως ὀφεί-
λονται γενέσθαι. ὁ δὲ Σεδεκίας ἐφ' ὅσον μὲν ἤκουσε
τοῦ προφήτου ταῦτα λέγοντος, ἐπέιδετο αὐτῷ καὶ συν-
ῆναι πᾶσιν ὡς ἀληθεύουσι καὶ συμφέρειν αὐτῷ πεπι- 20
στευκεν· διέφθειραν δὲ πάλιν αὐτὸν οἱ φίλοι, καὶ διῆ-
ρον ἀπὸ τῶν τοῦ προφήτου πρὸς ἅπερ ἤθελον. προε-
φήτευσε δὲ καὶ Ἰεζεκίηλος ἐν Βαβυλῶνι τὰς μελλούσας
τῷ λαῷ συμφορὰς, καὶ ἀκούσας ταῦτα ἐπεμψεν εἰς Ἰε-
ροσόλυμα. ταῖς δὲ προφητείαις αὐτῶν Σεδεκίας ἠπί- 25
στησεν ἐκ τοιαύτης αἰτίας. τὰ μὲν ἄλλα πάντα σύμ-
φωνα τοῖς προφήταις ἀλλήλοις εἰπεῖν συνέβη, ὥς τε ἡ
πόλις ἀλώσεται καὶ Σεδεκίας αὐτὸς αἰχμάλωτος ἔσται,
διεφώνησε δὲ Ἰεζεκίηλος εἰπὼν οὐκ ὄψεσθαι Βαβυ-
λῶνα τὸν Σεδεκίαν, τοῦ Ἰερεμίου φάσκοντος αὐτῷ ὅτι
δεδεμένον αὐτὸν ὁ Βαβυλώνιος ἄξει βασιλεὺς. καὶ διὰ 30
τὸ μὴ ταῦτόν αὐτοὺς ἐκατέρους λέγειν, καὶ περὶ ὧν
συμφωνεῖν ἐδόκουν, ὡς οὐδ' ἐκεῖνα ἀληθῆ λέγουσι

καταγνοὺς ἠπίστησε. καίτοι πάντα αὐτῷ κατὰ τὰς προ-
φητείας ἀπῆντησεν, ἅπερ εὐκαιρότερον δηλώσομεν.

τὴν συμμαχίαν δὲ τὴν πρὸς τοὺς Βαβυλωνίους ἐπὶ 3
ἔτη ὀκτὼ κατασχών, διέλυσε τὰς πρὸς αὐτοὺς πίστεις,
5 καὶ τοῖς Αἰγυπτίοις προστίθεται, καταλύσειν τοὺς Βα-
βυλωνίους ἐλπίσας, εἰ μετ' ἐκείνων γένοιτο. μαθὼν
δὲ τοῦτο ὁ τῶν Βαβυλωνίων βασιλεὺς ἐστράτευσεν ἐπ'
αὐτόν, καὶ τὴν χώραν κακῶσας αὐτοῦ καὶ τὰ φρούρια
λαβών ἐπ' αὐτὴν ἤκε τὴν τῶν Ἱεροσολυμιτῶν πόλιν
10 πολιορκήσων αὐτήν. ὁ δὲ Αἰγύπτιος ἀκούσας ἐν οἷς
ἔστιν ὁ σύμμαχος αὐτοῦ Σεδεκίας, ἀναλαβὼν πολλὴν
δύναμιν ἤκεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν ὡς λύσων τὴν πολιορ-
κίαν. ὁ δὲ Βαβυλώνιος ἀφίσταται τῶν Ἱεροσολύμων,
ἀπαντήσας δὲ τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ συμβαλὼν αὐτοῖς τῇ
15 μάχῃ νικᾷ, καὶ τρεψάμενος αὐτοὺς εἰς φυγὴν ἐξ ὅλης
διώκει τῆς Συρίας. ὡς δ' ἀνεχώρησεν ὁ τῶν Βαβυλω-
νίων βασιλεὺς ἀπὸ τῶν Ἱεροσολύμων, ἐξηπάτησαν οἱ
ψευδοπροφῆται τὸν Σεδεκίαν, λέγοντες οὔτε τὸν Βα-
βυλώνιον ἔτι αὐτῷ πολεμήσειν καὶ τοῖς ὁμοφύλοις
20 οὔτε ἀναστήσειν ἐκ τῆς οἰκείας εἰς τὴν Βαβυλῶνα, μετὰ
πάντων δὲ ἤξειν τοὺς αἰχμαλώτους τῶν τοῦ ναοῦ
σκευῶν ὧν ἐσύλησεν ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ νεώ. τὰ ἐναν-
τία δὲ τούτων καὶ ἀληθῆ παρελθὼν Ἰερεμίας προεφή-
τευσεν ὡς ποιούσι μὲν κακῶς καὶ ἔξαπατῶσι τὸν βασι-
25 λέα, παρὰ δὲ τῶν Αἰγυπτίων οὐδὲν ἔστιν αὐτοῖς ὄφε-
λος, ἀλλὰ νικήσας αὐτοὺς ὁ Βαβυλώνιος ἐπιστρατεύ-
σειν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα μέλλει, καὶ πολιορκήσει τε καὶ
τῷ λιμῷ διαφθερεῖ τὸν δῆμον, καὶ τοὺς περιλειφθέν-
τας αἰχμαλώτους ἄξει, καὶ τὰς οὐσίας διαρπάσει, καὶ
30 τὸν ἐν τῷ ναῷ πλοῦτον ἐκφορήσας ἔτι καὶ αὐτὸν ἐμ-
πρήσει καὶ κατασκάψει τὴν πόλιν, καὶ δουλεύσομεν αὐ-
τῷ καὶ τοῖς ἐγγόνοις αὐτοῦ ἐπὶ ἔτη ἑβδομήκοντα, παύ-

σουσι δ' ἡμᾶς τότε τῆς ὑπ' αὐτοῖς δουλείας Πέρσαι τε καὶ Μῆδοι, καταλύσαντες Βαβυλωνίους, ἄφ' ὧν εἰς τῆνδε ἀπολυθέντες οἰκοδομήσομεν τὸν ναὸν ἄλλιν καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα καταστήσομεν." ταῦτα λέγων ὁ Ἱερειμίας ὑπὸ μὲν τῶν πλείονων ἐπιστεύετο, οἱ δὲ ἡγεμόνες 5 καὶ οἱ ἄσεβεις ὡς ἐξεστηκότα τῶν φρενῶν αὐτὸν ἐξεφάυλιζον. δόξαν δὲ αὐτῶν που εἰς τὴν πατρίδα παραγενέσθαι, λεγομένην Ἀναθώθ, σταδίους δὲ ἀπέχουσαν Ἱεροσολύμων εἴκοσι, συντυχῶν κατὰ τὴν ὁδὸν τῶν ἀρχόντων τις συλλαβῶν κατέσχε, συκοφαντῶν ὡς πρὸς 10 τοὺς Βαβυλωνίους αὐτομολοῦντα. ὃ δὲ ψευδῆ μὲν ἐκεῖνον ἔλεγεν αἰτίαν ἐπιφέρειν αὐτῶν, βαδίζειν δ' αὐτὸν ἐφασκεν εἰς τὴν πατρίδα. ὃ δ' οὐ πεισθεὶς ἀλλὰ συλλαβῶν αὐτὸν ἤγαγεν εἰς δίκην πρὸς τοὺς ἄρχοντας, ὑφ' ὧν πᾶσαν αἰκίαν καὶ βασάνους ὑπομείνας ἐφυλάτ- 15 τετο πρὸς τιμωρίαν. καὶ χρόνον μὲν τινα διῆγεν οὐ- 4 τως, ἀδίκως πάσχων τὰ προειρημένα· ἔπει δ' ἐνάτῳ τῆς Σεδεκίου βασιλείας καὶ ἡμέρᾳ δεκάτῃ τοῦ δεκάτου μηνὸς στρατεύει τὸ δεύτερον ὁ τῶν Βαβυλωνίων βασιλεὺς ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ προσκαθίσας αὐτῇ μῆνας 20 οἰτωκαίδεκα μετὰ πάσης ἐπολιόρκει φιλοτιμίας. συνεπέθετο δ' εἰς ταῦτὸ πολιορκουμένοις τοῖς Ἱεροσολύμοις δύο τὰ μέγιστα τῶν παθῶν, λιμὸς καὶ φθορὰ λοιμική, ἐνσκήψαντα σφοδρῶς. ἐν δὲ τῇ εἰρητῇ τυγχάνων ὁ προφήτης Ἱερειμίας οὐχ ἡσύχαζεν, ἀλλ' ἐνεκράγει καὶ 25 ἐκήρυσσε παραινῶν τῷ πλήθει δέξασθαι τὸν Βαβυλώνιον ἀνοίξαντας τὰς πύλας· σωθήσεσθαι γὰρ αὐτοὺς πανοικί τοῦτο πράξαντας, εἰ δὲ μή, διαφθαρήσεσθαι. προύλεγε δ' ὡς εἰ μὲν ἐπιμένοι τις ἐν τῇ πόλει, πάντως ἀπολείται θάτερον, ἢ λιμῶν δαπανηθεὶς ἢ σιδήρῳ τῷ τῶν 30 πολεμίων· εἰ δὲ φύγοι πρὸς τοὺς πολεμίους, διαδράσεται τὸν θάνατον. καὶ οἱ μὲν οὐδὲ ἐν αὐτοῖς ὄντες τοῖς

δεινοῖς ἐπίστευον, οἱ ταῦτ' ἀκούοντες τῶν ἡγεμόνων, ἀλλὰ μετ' ὀργῆς ἀπήγγελλον ἐλθόντες πρὸς τὸν βασιλέα καὶ κατηγοροῦντες κατητιῶντο τὸν προφήτην ὡς μεμηνότα καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν προκατακλῶντα καὶ 5 ταῖς τῶν χειρῶν καταγγελλίαις τὸ πρόθυμον ἐκλύοντα τοῦ πλήθους· ἔτοιμον γὰρ εἶναι αὐτὸ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τῆς πατρίδος κινδυνεύσειν, ὃ δὲ ἀπειλεῖ πρὸς τοὺς πολεμίους φεύγειν, ἀλώσεσθαι λέγων τὴν πόλιν καὶ πάντως ἀπολεισθαι. ὁ δὲ βασιλεὺς αὐτὸς μὲν ὑπὸ χρηστό- 5 10 τητος καὶ δικαιοσύνης οὐδὲν ἰδίᾳ παρωξύνθη, ἵνα δὲ μὴ τοῖς ἡγεμόσιν ἀπεχθάνηται παρὰ τοιοῦτον καιρὸν ἀντιπράττων αὐτῶν τῇ προαιρέσει, τὸν προφήτην ἐφῆκεν αὐτοῖς ποιεῖν ὅ τι ἂν θέλωσιν. οἱ δέ, τοῦτο ἐφέντος αὐτοῖς τοῦ βασιλέως, εὐθύς εἰς τὴν εἰρητὴν εἰσελ- 15 θόντες καὶ παραλαβόντες αὐτὸν εἰς τινα λάκκον βορβόρου πλήρη καθίμησαν, ὅπως ἰδίῳ θανάτῳ πνιγῆς ἀποθάνῃ. ὃ δὲ πρὸ τοῦ ἀχένης ὑπὸ τοῦ πηλοῦ περισχθεὶς ἐν τούτοις ἦν. τῶν δ' οἰκετῶν τις τοῦ βασιλέως ἐν τιμῇ τυγχάνων, Αἰθίοψ τὸ γένος, τὸ περὶ τὸν 20 προφήτην πάθος ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ, φάσκων οὐκ ὀρθῶς ταῦτα τοὺς φίλους καὶ τοὺς ἡγεμόνας αὐτοῦ πεποιημένοι, καταποντίσαντας εἰς βορβόρον τὸν προφήτην καὶ τοῦ διὰ τῶν δεσμῶν θανάτου πικρότερον οὕτως ἐσόμενον ἐπινοήσαντας κατ' αὐτοῦ. ταῦτ' ἀκού- 25 σας ὁ βασιλεὺς καὶ μετανοήσας ἐν τῷ παραδοῦναι τὸν προφήτην τοῖς ἡγεμόσιν, ἐκέλευσε τὸν Αἰθίοπα τριάκοντα τῶν βασιλικῶν παραλαβόντα καὶ σχοινία καὶ πᾶν ὃ πρὸς τὴν τοῦ προφήτου σωτηρίαν ἐπινοεῖ χρήσιμον, μετὰ σπουδῆς ἀνελευσάει τὸν Ἱερειμίαν. ὁ δὲ Αἰθίοψ 30 παραλαβὼν οὓς ἐπετάγη, ἀνέσπασεν ἐκ τοῦ βορβόρου τὸν προφήτην καὶ διαφήκεν ἀφύλακτον. μεταπεμφαμένου δ' αὐτὸν κρύφα τοῦ βασιλέως 6

καὶ τί δύναται φράζειν αὐτῷ παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ πρὸς τὰ παρόντα σημαίνειν ἐρομένου, ἔχειν μὲν ἔλεγεν, οὐ πιστευθήσεσθαι δ' εἰπὼν οὐδὲ παραινέσας ἀκουσθήσεσθαι. "ἀλλὰ τί δὴ κακὸν εἰργασμένοι ἀπολέσαι διέγνωσαν οἱ σοὶ φίλοι;" φησί. "καὶ ποῦ νῦν εἰσὶν οἱ τὸν 5 Βαβυλώνιον οὐκ ἐθ' ἡμῖν ἐπιστρατεύσειν φάσκοντες καὶ ἀπατῶντες ὑμᾶς; εὐλαβοῦμαι δὲ νῦν τὴν ἀλήθειαν εἰπεῖν, μὴ με κατακρίνης θανάτῳ." τοῦ δὲ βασιλέως ὄρκους αὐτῷ δόντος ὡς οὔτε αὐτὸς αὐτὸν ἀναιρήσει οὔτε τοῖς ἡγεμόσιν ἐκδώσει, θαρρήσας τῇ λεγομένῃ 10 πίστει συνεβούλευσεν αὐτῷ παραδοῦναι τὴν πόλιν τοῖς Βαβυλωνίοις. ταῦτα δὲ αὐτῷ τὸν θεὸν δι' αὐτοῦ προφητεύειν ἔλεγεν, εἴ γε βούλεται σώζεσθαι καὶ τὸν ἐφεστῶτα κίνδυνον διαφυγεῖν καὶ μῆτε τὴν πόλιν εἰς ἔδαφος πεσεῖν μῆτε τὸν ναόν· μὴ πεισθέντα γὰρ αὐτὸν 15 τούτων παραλίον ἔσεσθαι τῶν κακῶν τοῖς πολίταις καὶ αὐτῷ πανοικί τῆς συμφορᾶς. ὃ δὲ ταῦτ' ἀκούσας βούλεσθαι μὲν αὐτὸς ἔφη ποιεῖν ἃ παραινεῖ καὶ λέγει συνοίσειν αὐτῷ γινόμενα, δεδιέναι δὲ τοὺς αὐτομολήσαντας τῶν ὁμοφύλων πρὸς τοὺς Βαβυλωνίους, μὴ 20 διαβληθεῖς ὑπ' αὐτῶν τῷ βασιλεῖ κολασθῆ. παρεθάρσυνε δ' αὐτὸν ὁ προφήτης, καὶ μάτην ὑπονοεῖν τὴν τιμωρίαν ἔλεγεν· οὐδενὸς γὰρ κακοῦ πειραθήσεσθαι παραδόντα τοῖς Βαβυλωνίοις οὔτ' αὐτὸν οὔτε τὰ τέκνα οὔτε τὰς γυναῖκας, μενεῖν δὲ καὶ τὸν ναὸν ἀπαθῆ. καὶ 25 τὸν μὲν Ἰερεμίαν ταῦτ' εἰπόντα ὁ βασιλεὺς ἀπέλυσε, προστάξας αὐτῷ πρὸς μηδένα τῶν πολιτῶν ἐξευεργεῖν τὰ δόξαντα αὐτοῖς, ἀλλὰ μὴδὲ τοῖς ἡγεμόσιν, εἰ μαθόντες αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ μετάπεμπτου γερονένοι πνυθάνονται τί κληθεῖς εἴποι πρὸς αὐτόν, φράζειν τι τούτων, ἀλλὰ σκήπτεσθαι πρὸς αὐτοὺς ὅτι δεηθεῖν μὴ ἐν 30 δεσμῷ τυγχάνειν καὶ φυλακῆ. καὶ δὴ τοῦτο πρὸς αὐ-

τοὺς ἔλεγεν· ἐπνυθάνοντο γὰρ ἐλθόντες πρὸς τὸν προφήτην τί περὶ αὐτῶν ἀφίκοιτο πρὸς τὸν βασιλέα σκέπτεσθαι.

καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἐλέχθη, τῆς δὲ πολιορκίας τῶν 8
 5 Ἱεροσολύμων ὁ Βαβυλώνιος ἐντεταμένως σφόδρα εἰ-
 χετο· πύργους τε γὰρ μεγάλων οἰκοδομήσας χωμάτων, ἀπ' αὐτῶν ἀνείργε τοὺς τοῖς τείχεσιν ἐφεστῶτας, καὶ πολλὰ περὶ τὸν κύκλον ὄλου ἤγειρε χώματα, τοῖς τεί-
 χεσι τὸ ὕψος ἴσα. καρτερῶς δὲ καὶ προθύμως ἔφερον 10 οἱ ἐντὸς τὴν πολιορκίαν· ἔκαμνον γὰρ οὔτε πρὸς τὸν λιμὸν οὔτε πρὸς τὴν νόσον τὴν λοιμικὴν, ἀλλὰ καίπερ ἔνδον ὑπὸ τούτων ἐλαυνόμενοι τῶν παθῶν, τὰς ψυχὰς ἔφρανον πρὸς τὸν πόλεμον, μὴδὲ πρὸς τὰς ἐπινοίας τῶν ἐχθρῶν καὶ τὰ μηχανήματα καταπληττόμενοι, ἀλλ' ἀν-
 15 τιμηχανήματα πρὸς πάντα παρ' ἐκείνων ἀντεπινοοῦντες, ὡς εἶναι τὸν ὄλον ἀγῶνα καὶ τοῖς Βαβυλωνίοις καὶ τοῖς Ἱεροσολυμίταις τῆς ὀξύτητος καὶ συνέσεως, τῶν μὲν τὸ πλεόν ἐν ταύτῃ δυνηθῆναι τὴν αἴρεσιν οἰομένων εἶναι τῆς πόλεως, τῶν δὲ τὴν σωτηρίαν οὐκ ἐν ἄλλῳ
 20 τινὶ τιθεμένων ἢ ἐν τῷ μὴ καμῖν μὴδ' ἀπειπεῖν ἀντ-
 εξευρίσκοντας οἷς μάταια τὰ τῶν ἐχθρῶν ἀπελεργθήσε-
 ται μηχανήματα. καὶ ταῦθ' ὑπέμειναν ἐπὶ μῆνας ὀκτω-
 καίδεκα, ἕως οὗ διεφθάρησαν ὑπὸ τοῦ λιμοῦ καὶ τῶν
 βελῶν, ἅπερ ἀπὸ τῶν πύργων εἰς αὐτοὺς ἠμόντιζον οἱ
 25 πολέμοι.

ἠρέθη δ' ἡ πόλις ἐνδεκάτῳ ἔτει τῆς Σεδεκίου βασι- 2
 λείας τοῦ τετάρτου μηνὸς τῆ ἐνάτῃ ἡμέρᾳ. εἶλον γοῦν οἱ ἡγεμόνες τῶν Βαβυλωνίων, οἷς ἐπίστευσε τὴν πο-
 λιορκίαν ὁ Ναβουχοδονόσορος· αὐτὸς γὰρ ἐν Πεβλα-
 30 θᾶ διέτριβε πόλει. τὰ δὲ τῶν ἡγεμόνων ὀνόματα, εἴ-
 τις ἐπιξητήσειε γινῶναι, οἵτινες τὰ Ἱεροσόλυμα πορθή-
 σαντες ὑπέταξαν, ταῦτα ἦν, Νηργελέαρος Ἀρέμμαντος

Σεμεγάρως Ναβώσαρις Ἐχαραμφαρίς. ἀλούσης δὲ τῆς πόλεως περὶ μέσην νύκτα, καὶ τῶν ἡγεμόνων τῶν πολεμίων εἰσελθόντων εἰς τὸ ἱερόν, γνοὺς Σεδεκίας ὁ βασιλεύς, παραλαβὼν τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα καὶ τοὺς ἡγεμόνας καὶ τοὺς φίλους, φεύγει μετ' αὐτῶν ἐκ τῆς 5 πόλεως διὰ τῆς καρτερεᾶς φάραγγος καὶ διὰ τῆς ἐρήμου. φρασάντων δὲ τοῦτο τινῶν αὐτομόλων τοῖς Βαβυλωνίοις, ὑπὸ τὸν ὄρθρον ἄρρησαν διώκειν αὐτόν· καταλαβόντες δὲ οὐκ ἄπωθεν Ἰεριχοῦντος ἐκκλώσαντο αὐτόν. οἱ δὲ φίλοι καὶ οἱ ἡγεμόνες οἱ συμφυρόντες 10 τῷ Σεδεκίᾳ, ἐπεὶ τοὺς πολεμίους ἐγγὺς ὄντας εἶδον, καταλιπόντες αὐτὸν διεσπάρησαν ἄλλος ἄλλαχόσε, καὶ σῶξαι ἑαυτὸν ἕκαστος ἐγνώ. περιλειφθέντα δ' αὐτόν σὺν ὀλίγοις ζωρήσαντες οἱ πολέμιοι μετὰ τῶν τέκνων καὶ τῶν γυναικῶν ἤγαγον πρὸς τὸν βασιλέα. παραγε- 15 νόμενον δ' αὐτόν ὁ Ναβουχοδονόσορος ἀσεβῆ καὶ παράσπουδον ἀποκαλεῖν ἤρξατο, καὶ ἀμνημόνα τῶν πρὸ τοῦ λόγου οὕς ἐποιήσατο, σῶξαι αὐτῷ τὴν χώραν ὑποσχόμενος. ἠνείδιξε δὲ καὶ ἀχαριστίαν παρ' αὐτοῦ μὲν λαβόντι τὴν βασιλείαν (Ἰωαχίμου γὰρ αὐτὴν οὕσαν 20 ἀφελόμενον ἐκείνῳ δοῦναι), χρησαμένῳ δὲ τῇ δυνάμει κατὰ τοῦ παρασχύοντος. "ἀλλὰ μέγας" εἶπεν "ὁ θεός, ὃς μισήσας σου τὸν τρόπον ὑποχείριον ἡμῖν ἔθηκε." χρυσάμενος δὲ τούτοις πρὸς Σεδεκίαν τοῖς λόγοις τοὺς υἱοὺς ἐκέλευσε παραχρῆμα καὶ τοὺς φίλους θῦσαι, 25 ὀργῶντος αὐτοῦ τε τοῦ Σεδεκίου καὶ τῶν ἄλλων αἰχμαλώτων βλεπόντων. ἔπειτα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκόψας τοῦ Σεδεκίου δῆσας ἤγαγεν εἰς Βαβυλῶνα. καὶ ταῦτα αὐτῷ συνέβη ἅ Ἰερემίας τε καὶ Ἰεζεκίηλος προεφήτευσαν αὐτῷ, ὅτι συλληφθεὶς ἀχθήσεται πρὸς τὸν Βαβυ- 30 λώνιον καὶ λαλήσει αὐτῷ κατὰ στόμα καὶ ὄψεται τοῖς ὀφθαλμοῖς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. καὶ ταῦτα μὲν Ἰε-

ρεμίας εἶπε, τυφλωθεὶς δὲ καὶ ἀχθεὶς εἰς Βαβυλῶνα ταύτην οὐκ εἶδε, καθὼς Ἰεζεκίηλος προεἶπε.

ταῦτα μὲν οὖν ἰκανῶς ἐμφανίσει δυνάμενα τὴν 3 τοῦ θεοῦ φύσιν τοῖς ἀγνοοῦσιν εἰρήκαμεν, ὅτι ποικίλη 5 τ' ἐστὶ καὶ πολύτροπος καὶ πάντα καθ' ὧραν ἀπαντᾷ τεταγμένως, ἃ τε δεῖ γενέσθαι προλέγει, τὴν τε τῶν ἀνθρώπων ἄγνοίαν καὶ ἀπιστίαν, ὑφ' ἧς οὐδὲν προῖδειν εἰάθησαν τῶν ἀποβησομένων, ἀφύλακτοι δὲ ταῖς συμφοραῖς παρεδόθησαν, ὡς ἀμήχανον αὐτοῖς εἶναι 10 τὴν ἐξ αὐτῶν πείραν διαφυγεῖν.

οἱ μὲν οὖν ἐκ τοῦ Δαβίδου γένους βασιλεύσαντες 4 οὕτω κατέστρεψαν τὸν βίον, εἴκοσι μὲν καὶ εἰς γενόμενοι μέχρι τοῦ τελευταίου βασιλείως, ἔτη δὲ πάντες βασιλεύσαντες πεντακόσια καὶ δεκατέσσαρα καὶ μῆνας ἕξ καὶ 15 ἡμέρας δεκαεξ'. ὧν εἴκοσι τὴν ἀρχὴν κατέσχευεν ὁ πρῶτος αὐτῶν βασιλεὺς Σάουλος, οὐκ ἐκ τῆς αὐτῆς φυλῆς ὑπάρχων. ὁ δὲ Βαβυλώνιος πέμπει τὸν αὐτοῦ στρατηγὸν Ναβουζαρδάνην εἰς Ἱεροσόλυμα συλήσοντα τὸν ναόν, προστάξας ἅμα καὶ καταπρῆσαι αὐτόν τε καὶ τὰ 20 βασιλεία, τὴν τε πόλιν εἰς ἔδαφος καθελεῖν καὶ τὸν λαὸν εἰς τὴν Βαβυλωνίαν μεταστῆσαι. ὃς γενόμενος ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐνδεκάτῳ ἔτει τῆς Σεδεκίου βασιλείας συλᾷ τε τὸν ναὸν καὶ βαστάζει τὰ σκεύη τοῦ θεοῦ χρυσᾶ τε καὶ ἀργυρᾶ, καὶ δὴ καὶ τὸν μέγαν λουτήρα 25 ὃν Σολομῶν ἀνέθηκεν, ἔτι γε μὴν τοὺς στύλους τοὺς χαλκοῦς καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, τὰς τε χρυσᾶς τραπέζας καὶ τὰς λυχνίας. βαστάσας δὴ ταῦτα ἀνήψε τὸν ναὸν μηνὶ πέμπτῳ τῆ νουμηνία, ἐνδεκάτῳ ἔτει τῆς Σεδεκίου βασιλείας, ὀκτωκαιδεκάτῳ δὲ τῆς Ναβουχοδονοσόρου. ἐνεπρόρησε δὲ καὶ τὰ βασιλεία καὶ τὴν πόλιν κατέσκαψεν. ἐνεπρόρηθη δὲ ὁ ναὸς μετὰ τετρακόσια ἔτη καὶ ἑβδομήκοντα καὶ μῆνας ἕξ καὶ δέκα ἡμέρας ἅψ' οὐ

κατεσκευάσθη· τῇ δ' ἐξ Αἰγύπτου μεταναστάσει τοῦ λαοῦ τότε ἦν ἔτη χίλια ἐξήκοντα δύο, μῆνες ἕξ, ἡμέραι δέκα. τῷ δὲ κατακλυσμῷ μέχρι τῆς τοῦ ναοῦ πορθῆσεως χρόνος ἦν ὁ πᾶς ἐτῶν χιλίων ἐνακοσίων πεντήκοντα ἑπτὰ, μηνῶν ἕξ, ἡμερῶν δέκα· ἐξ οὗ δὲ ἐγεννήθη Ἄδαμος μέχρι τῶν περὶ τὸν ναὸν συμβάντων ἔτη ἑστὶ τρισχίλια πεντακόσια δεκατρία, μῆνες ἕξ, ἡμέραι δέκα. τοσοῦτον μὲν οὖν τὸ τούτων τῶν ἐτῶν πλήθος· ὅσα δὲ ἐπράχθη, καθ' ἕκαστον τῶν συμβεβηκότων δεδηλώκαμεν.

ὁ δὲ στρατηγὸς τοῦ Βαβυλωνίων βασιλέως κατασκάψας τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ τὸν λαὸν μεταναστήσας ἔλαβεν αἰχμαλώτους τὸν ἀρχιερέα Σαρέα καὶ τὸν μετ' αὐτοῦ ἱερέα Σοφουίαν, καὶ τοὺς φυλάσσοντας τὸ ἱερὸν ἡγεμόνας (τρῆς δὲ ἦσαν οὗτοι), καὶ τὸν ἐπὶ τῶν ὀπλι- τῶν εὐνοῦχον, καὶ τοὺς φίλους τοῦ Σεδεκίου ἑπτὰ, καὶ τὸν γραμματεῖα αὐτοῦ, καὶ ἄλλους ἡγεμόνας ἐξήκοντα· οὓς ἅπαντας μεθ' ὧν ἐσύλησε σκευῶν ἐκόμισε πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Πεβλαθὰν πόλιν τῆς Συρίας. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦ μὲν ἀρχιερέως καὶ τῶν ἡγεμόνων ἐκέλευσεν ἐκεῖ τὰς κεφαλὰς ἀποτεμεῖν, αὐτὸς δὲ πάντας τοὺς αἰχμαλώτους καὶ τὸν Σεδεκίαν ἤγαγεν εἰς Βαβυλῶνα. δέσμιον δ' ἐπήγετο καὶ Ἰωσάδωκον τὸν ἀρχιερέα, ὄντα υἱὸν Σαρέα τοῦ ἀρχιερέως, ὃν ἀπέκτεινεν ὁ Βαβυλωνίος ἐν Πεβλαθᾷ πόλει τῆς Συρίας, ὡς καὶ πρότερον ἡμῖν δεδηλωται.

ἔπει δὲ τὸ γένος διεξήλθομεν τὸ τῶν βασιλέων καὶ τίνες ἦσαν δεδηλώκαμεν καὶ τοὺς χρόνους αὐτῶν, ἀναγκαῖον ἡγησάμεν καὶ τῶν ἀρχιερέων εἰπεῖν τὰ ὀνόματα, καὶ τίνες ἦσαν οἱ τὴν ἀρχιερωσύνην καταδείξαντες ἐπὶ τοῖς βασιλεῦσι. πρῶτος μὲν οὖν Σάδωκος ὁ ἀρχιερεὺς ἐγένετο τοῦ ναοῦ ὃν Σολομῶν φροδόμησε.

μετ' αὐτὸν δ' ὁ υἱὸς Ἀχιμαῶς διαδέχεται τὴν τιμὴν, καὶ μετὰ Ἀχιμαῶν Ἀζαρίας· τούτου δὲ Ἰώραμος, τοῦ δὲ Ἰωράμου Ἰσοῦς, μετ' αὐτὸν δὲ Ἀζιώραμος, τοῦ δ' Ἀζιωράμου Φιδέας, τοῦ δὲ Φιδέα Σουδέας, τοῦ δὲ Σουδέα Ἰουήλος, τοῦ δὲ Ἰουήλου Ἰωθάμος, Ἰωθάμου δὲ Οὐρίας, Οὐρίου δὲ Νηρίας, τοῦ δὲ Νηρία Ὠδέας, τούτου δὲ Σαλλοῦμος, Σαλλοῦμου δὲ Ἐλκίας, Ἐλκία δὲ Σαρέας, τοῦ δὲ Ἰωσάδωκος ὁ αἰχμαλωτισθεὶς εἰς Βαβυλῶνα. οὗτοι πάντες παῖδες πατρὸς διεδέξαντο τὴν ἀρχιερωσύνην.

παραγενόμενος δὲ εἰς Βαβυλῶνα ὁ βασιλεὺς Σε- δεκίαν μὲν εἶχεν, ἄχρις οὗ καὶ ἐτελεύτησεν, ἐν εἰρητῇ θάψας δὲ αὐτὸν βασιλικῶς, τὰ σκευὴ τὰ ἐκ τοῦ Ἱεροσολύμων συληθέντα ναοῦ ἀνέθηκε τοῖς ἰδίοις θεοῖς, τὸν δὲ λαὸν κατῴκισεν ἐν τῇ Βαβυλωνίτιδι χώρᾳ, τὸν δ' ἀρχιερέα ἀπέλυσε τῶν δεσμῶν.

ὁ δὲ στρατηγὸς Ναβουζαρδάνης αἰχμαλωτίσας τὸν τῶν Ἑβραίων λαὸν τοὺς πένητας καὶ αὐτομόλους ἐκεῖ κατέλιπεν, ἀποδείξας αὐτῶν ἡγεμόνα Γοδολίαν ὄνομα, Αἰκάμου παῖδα τῶν εὖ γεγονότων, ἐπιεικῆ καὶ δίκαιον. ἐπέταξε δ' αὐτοῖς τὴν χώραν ἐργαζομένοις τῷ βασιλεῖ τελεῖν φόρον ὠρισμένον. Ἱερεμίαν δὲ τὸν προφήτην λαβῶν ἐκ τῆς εἰρητῆς ἐπεισεν εἰς Βαβυλῶνα σὺν αὐτῷ παραγενέσθαι (κεκελευσθαι γὰρ ὑπὸ τοῦ βασιλέως πάντ' αὐτῷ χορηγεῖν), εἰ δὲ τοῦτο μὴ βούλεται, δηλοῦν αὐτῷ ποῦ μένειν διέγνωκεν, ἵνα τοῦτο ἐπισταλῇ τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ προφήτης οὐθ' ἐπεσθαι ἠθέληεν οὔτ' ἀλλαχόσε ποῦ μένειν, ἠδέως δ' ἔχειν ἐπὶ τοῖς ἐρειπίοις τῆς πατρίδος καὶ τοῖς ταλαιπώροις αὐτῆς διαζῆσαι λειψάνοις. γνοὺς δ' αὐτοῦ τὴν προαίρεσιν ὁ στρατηγὸς τῷ Γοδολίᾳ προστάξας, ὃν κατέλιπεν, αὐτίκα πάσαν αὐτοῦ ποιεῖσθαι πρόνοιαν καὶ χορηγίαν ὅσων ἂν δέη-

ται, δωρησάμενός τε αὐτὸν δωρεαῖς πολυτελείαις, ἀπέ-
 λυσε. καὶ Ἰερεμίας μὲν κατέμεινε ἐν πόλει τῆς χώρας
 Μασφαθᾶ καλουμένη, παρακαλέσας τὸν Ναβουζαρδά-
 νην ἢ αὐτῷ συναπολύσει τὸν μαθητὴν Βαροῦχον, Νή-
 ρου δὲ παῖδα, ἕξ ἐπισήμου σφόδρα οἰκίας ὄντα καὶ τῆ
 2 πατρίῳ γλώττῃ διαφερόντως πεπαιδευμένον· Ναβου-
 ζαρδάνης δὲ ταῦτα διαπραξάμενος ὤρμησεν εἰς Βαβυ-
 λῶνα.

οἱ δὲ πολιορκουμένων Ἱεροσολύμων φυγόντες,
 διασκεδασθέντες κατὰ τὴν χώραν, ἐπειδὴ τοὺς Βαβυ- 10
 λωνίους ἤκουσαν ἀνακεχωρηκότας καὶ λείψανά τινα
 καταλελοιπότας ἐν τῇ τῶν Ἱεροσολύμων γῆ καὶ τοὺς
 ταύτην ἐργασομένους, συλληχθέντες πανταχόθεν ἤκου
 πρὸς τὸν Γοδολλίαν εἰς Μασφαθάν. ἡγεμόνες δὲ ἦσαν
 ἐπ' αὐτοῖς Ἰωάννης υἱὸς Καρέου καὶ Ἰεζανίας καὶ Σα- 15
 ρεάς καὶ ἕτεροι πρὸς τούτους. ἐκ δὲ τοῦ βασιλικῆς γέ-
 νους ἦν τις Ἰσμαῆλος, πονηρὸς ἀνὴρ καὶ δολιχόκατος,
 ὃς πολιορκουμένων τῶν Ἱεροσολύμων ἔφυγε πρὸς τὸν
 Ἀμμανιτῶν βασιλέα Βααλεῖμ καὶ συνδιήγαγεν αὐτῷ
 τὸν χρόνον ἐκεῖνον. τούτους τοίνυν γενομένους αὐτοῦ 20
 Γοδολλίας ἐπεισε μένειν, αὐτίκα μὴδὲν δεδιότας τοὺς
 Βαβυλωνίους· γεωροῦντας γὰρ τὴν χώραν οὐδὲν πεί-
 σεσθαι δεινόν. ταῦτ' ὁμνύς αὐτοῖς διεβεβαίουτο, καὶ
 προστάτην αὐτὸν ἔχειν λέγων, ὥστε, εἴ τις ἐνοχλοῖη,
 τεύξεσθαι τῆς προθυμίας, καὶ συνεβούλευε κατοικεῖν 25
 εἰς ἣν ἕκαστος βούλεται πόλιν, ἀποστέλλειν τε μετὰ
 τῶν ἰδίων καὶ ἀνακτίζειν τὰ ἐδάφη καὶ κατοικεῖν·
 προεῖπέ τε παρασκευάζεσθαι αὐτούς, ἕως ἔτι καιρὸς
 ἔστι, σῖτόν τε καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον, ὅπως ἔχωσι διὰ
 τοῦ χειμῶνος τρέφεσθαι. ταῦτα διαλεχθεὶς πρὸς αὐ- 30
 τοὺς ἀπέλυσε διάγειν τῆς χώρας εἰς ὃν ἕκαστος ἐβού-
 λετο τόπον.

διαδραμούσης δὲ φήμης εἰς τὰ περὶ τὴν Ἰουδαίαν 3
 ἔθνη, ὅτι τοὺς ἀπὸ τῆς φυγῆς παρ' αὐτὸν ἐλθόντας
 Γοδολλίας ἐδέξατο φιλανθρωπῶς καὶ τὴν γῆν αὐτοῖς
 γεωροῦσι κατοικεῖν ἐφήκεν, ἐφ' ᾧ τελέσειν φόρον τῷ
 5 Βαβυλωνίῳ, συνέδραμον καὶ αὐτοὶ πρὸς τὸν Γοδολλίαν
 καὶ τὴν χώραν κατέκησαν. κατανοήσαντες δὲ τὴν χώ-
 ραν καὶ τὴν τοῦ Γοδολλίου χρηστότητα καὶ φιλανθρω-
 πίαν Ἰωάννης καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἡγεμόνες ὑπερηγάπη-
 σαν αὐτόν, καὶ Βαάλμιον τὸν τῶν Ἀμμανιτῶν βασιλέα
 10 ἔλεγον πέμψειν Ἰσμαῆλον ἀποκτενοῦντα αὐτὸν δόλω
 καὶ κρυφίως, ὅπως αὐτὸς ἄρχῃ τῶν Ἰσραηλιτῶν· εἶναι
 γὰρ αὐτὸν ἐκ τοῦ γένους τοῦ βασιλικοῦ. ῥύσεσθαι γε
 μὴν ἔλεγον αὐτὸν τῆς ἐπιβουλῆς, ἃν αὐτοῖς ἐφῆ κτεῖναι
 τὸν Ἰσμαῆλον, ὡς οὐδενὸς γνωστομένου· δεδιέναι γὰρ
 15 ἔφασκον μὴ φονευθεὶς αὐτὸς ὑπ' ἐκείνου παντελῆς
 ἀπώλεια γένηται τῶν ὑπολειμμένων τῆς τῶν Ἰσραη-
 λιτῶν ἰσχύος. ὃ δ' ἀπιστεῖν αὐτοῖς ὡμολόγει κατ' ἀν-
 δρὸς εὐπεπονθότος ἐπιβουλὴν τοιαύτην ἐμφανίσασιν·
 οὐ γὰρ εἰκὸς εἶναι, παρὰ τηλικαύτην ἐρημίαν ὧν ἐχρηξε
 20 μὴ διαμαρτόντα, οὕτω πονηρὸν εἰς τὸν εὐεργετήσαντα
 καὶ ἀνόσιον εὐρεθῆναι ὥσθ', ὃν ἦν ἀδίκημα τὸ μὴ ὑπ'
 ἄλλων ἐπιβουλευόμενον σῶσαι σπουδάξειν, αὐτὸν αὐ-
 τόχειρα ζητεῖν αὐτοῦ γενέσθαι. οὐ μὴν ἄλλ' εἰ ταῦτα
 ἀληθῆ δεῖ δοκεῖν, ἄμεινον ἔφασκεν ἀποθανεῖν αὐτὸν
 25 ὑπ' ἐκείνου μᾶλλον ἢ καταφυγόντα πρὸς αὐτὸν ἄν-
 θρωπον καὶ πιστεύσαντα τὴν ἰδίαν σωτηρίαν καὶ πα-
 ρακαταθέμενον αὐτῷ διαφθεῖραι.

καὶ ὁ μὲν Ἰωάννης καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τῶν ἡγεμόνων 4
 μὴ δυνηθέντες πείσαι τὸν Γοδολλίαν ἀπῆλθον, χρόνου
 30 δὲ διεληθόντος ἡμερῶν τριάκοντα παραγίνεται πρὸς
 Γοδολλίαν εἰς Μασφαθάν πόλιν Ἰσμαῆλος μετ' ἀνδρῶν
 δέκα, οὓς λαμπρῶ τραπέζῃ καὶ ξενίοις ὑποδεξάμενος εἰς

μέθην προήχθη, φιλοφρονούμενος τὸν Ἰσμαῆλον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ. θεασάμενος δὲ οὕτως αὐτὸν ἔχοντα καὶ βεβαπτισμένον εἰς ἀναισθησίαν καὶ ὕπνον ὑπὸ τῆς μέθης, ὁ Ἰσμαῆλος ἀναπηδήσας μετὰ τῶν δέκα φίλων ἀποσφάττει τὸν Γοδολίαν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ κατακει- 5 μένους ἐν τῷ συμποσίῳ. καὶ μετὰ τὴν τούτων ἀναίρεσιν ἐξελθὼν νυκτὸς ἅπαντας φρονεῖει τοὺς ἐν τῇ πόλει Ἰουδαίους καὶ τοὺς ὑπὸ τῶν Βαβυλωνίων καταλειφθέντας ἐν αὐτῇ τῶν στρατιωτῶν. τῇ δ' ἐπιούσῃ μετὰ δώρων ἤκον πρὸς τὸν Γοδολίαν τῶν ἀπὸ τῆς χώρας 10 ὀργδοήκοντα, μηδεὺς τὰ περὶ αὐτὸν ἐγνωκότος. ἰδὼν δὲ αὐτοὺς Ἰσμαῆλος εἶσω τε καλεῖ πρὸς Γοδολίαν, καὶ παρελθόντων ἀποκλείσας τὴν αὐλὴν ἐφόνευσε, καὶ τὰ σώματα αὐτῶν εἰς λάκκον τινα βαθύν, ὡς ἂν ἀφανῆ γένοιτο, κατεπόντισε. διεσώθησαν δὲ τῶν ὀργδοήκοντα 15 τούτων ἀνδρῶν οἱ μὴ πρότερον ἀναιρεθῆναι παρεκάλεσαν πρὶν ἢ τὰ κεκομμένα ἐν τοῖς ἀγροῖς αὐτῷ παραδώσειν, ἐπιπλά τε καὶ ἐσθῆτας καὶ σίτον. ταῦτ' ἀκούσας ἐφείδατο τῶν ἀνδρῶν τούτων Ἰσμαῆλος, τὸν δ' ἐν τῇ Μασφραθᾶ λαὸν σὺν γυναιξὶ καὶ νηπίοις ἠχμαλώτισεν· ἐν οἷς καὶ τοῦ βασιλέως Σεδεκίου θυγατέρας, ἃς 20 Ναβουξαφδάνης ὁ τῶν Βαβυλωνίων στρατηγὸς παρὰ Γοδολίαν καταλελοίπει. ταῦτα διαπραξάμενος ἀφικνεῖται πρὸς τὸν Ἀμμαιτιτῶν βασιλέα.

5 ἀκούσας δ' Ἰωάννης καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἡγεμόνες τὰ 25 ἐν τῇ Μασφραθᾶ πεπραγμένα ὑπὸ Ἰσμαῆλου καὶ τὸν Γοδολίου θάνατον ἠγανάκτησαν, καὶ τοὺς ἰδίους ἕκαστος παραλαβὼν ὀπλίτας ὤρμησαν πολεμήσοντας τὸν Ἰσμαῆλον, καὶ καταλαμβάνουσιν αὐτὸν πρὸς τῇ πηγῇ ἐν Χεβρωῖνι. οἱ δὲ ἀχμαλωτισθέντες ὑπὸ Ἰσμαῆλου τὸν 30 Ἰωάννην ἰδόντες καὶ τοὺς ἡγεμόνας εὐθύμως διετέθησαν, βοήθειαν αὐτοῖς ἤκειν ὑπολαμβάνοντες, καὶ

καταλιπόντες τὸν ἀχμαλωτίσαντα πρὸς τὸν Ἰωάννην ἀνεχώρησαν. Ἰσμαῆλος μὲν οὖν μετ' ἀνδρῶν ὁπτιῶ φεύγει πρὸς τὸν Ἀμμαιτιτῶν βασιλέα, ὁ δὲ Ἰωάννης παραλαβὼν οὓς ἀνέσωσεν ἐκ τῶν Ἰσμαῆλου χειρῶν καὶ 5 τοὺς εὐνούχους καὶ γυναικας καὶ τὰ νήπια, εἰς τινα τόπον Μάνδρα λεγόμενον παραγίνεται. καὶ τὴν μὲν ἡμέραν ἐκείνην ἐπέμεινε αὐτόθι, διεγνώκεισαν δ' ἐκεῖθεν ἄραυτες εἰς Αἴγυπτον ἐλθεῖν, φοβούμενοι μὴ κτείνωσιν αὐτοὺς οἱ Βαβυλώνιοι μέινοντας ἐν τῇ χώ- 10 ρᾷ, ὑπὲρ Γοδολία τοῦ κατασταθέντος ὑπ' αὐτῶν ἡγεμόνος ὀργισθέντες πεφρονεμένοι.

ἔκ τῶν δ' ἐπὶ ταύτης τῆς βουλῆς προσίασιν Ἰερεμία 6 τῷ προφῆτῃ Ἰωάννης ὁ τοῦ Καρέου καὶ οἱ ἡγεμόνες οἱ σὺν αὐτῷ, παρακαλοῦντες δεηθῆναι τοῦ θεοῦ ὅπως 15 ἀμνημονῶσιν αὐτοῖς περὶ τοῦ τί χρὴ ποιεῖν, τοῦτ' αὐτοῖς ὑποδείξει, ὁμοσάντες ποιήσειν ὅτι ἂν αὐτοῖς ὁ Ἰερεμίας εἴπῃ. ὑποσχομένον δὲ τοῦ προφήτου διακονήσειν αὐτοῖς πρὸς τὸν θεόν, συνέβη μετὰ δέκα ἡμέρας αὐτῷ φανέντα τὸν θεὸν εἰπεῖν δηλώσαι Ἰωάννη καὶ 20 τοῖς ἄλλοις ἡγεμόσι καὶ τῷ λαῷ παντὶ ὅτι μένουσι μὲν αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ χώρᾳ παρέσται καὶ πρόνοιαν ἔξει καὶ τηρήσει παρὰ τῶν Βαβυλωνίων οὓς δεδίασιν ἀπαθεῖς, πορευομένους δ' εἰς Αἴγυπτον ἀπολείψει καὶ ταῦτα διαθήσει ὀργισθεῖς ἃ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν 25 ἔμπροσθεν οἴδατε παθόντας. ταῦτα εἰπὼν τῷ Ἰωάννη καὶ τῷ λαῷ τὸν θεὸν αὐτοῖς προλέγειν ὁ προφήτης οὐκ ἐπιστεύετο ὡς κατ' ἐντολὴν τὴν ἐκείνου μένειν αὐτοὺς ἐν τῇ χώρᾳ κελεύει, χαριζόμενον δὲ Βαρούχω τῷ ἰδίῳ 30 μαθητῇ καταπεύδασθαι μὲν τοῦ θεοῦ, πείθειν δὲ μένειν αὐτόθι, ὡς ἂν ὑπὸ τῶν Βαβυλωνίων διαφθαρεῖσι. παρακούσας οὖν ὅ τε λαὸς καὶ ὁ Ἰωάννης τῆς τοῦ θεοῦ συμβουλίας, ἦν αὐτοῖς διὰ τοῦ προφήτου παρήνευσεν,

ἀπῆρεν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἄγων καὶ τὸν Ἰερεμίαν καὶ
 7 τὸν Βαροῦχον. γενομένων δὲ αὐτῶν ἐκεῖ, σημαίνει τὸ
 θεῖον τῷ προφήτῃ μέλλοντα στρατεύειν ἐπὶ τοὺς Αἴ-
 γυπτίους τὸν Βαβυλωνίαν βασιλέα, καὶ προειπεῖν ἐκέ-
 5 λευε τῷ λαῷ τὴν τε ἄλωσιν τῆς Αἰγύπτου καὶ ὅτι τοὺς
 μὲν αὐτῶν ἀποκτενεῖ, τοὺς δὲ αἰχμαλώτους λαβὼν εἰς
 Βαβυλῶνα ἄξει. καὶ ταῦτα συνέβη· τῷ γὰρ πέμπτῳ
 τῆς Ἱεροσολύμων πορθήσεως ἔτει, ὃ ἔστι τρίτον καὶ εἰ-
 10 κοστὸν τῆς Ναβουχοδονοσόρου βασιλείας, στρατεύει
 ἐπὶ τὴν Κοίλην Συρίαν, καὶ κατασχὼν αὐτὴν ἐπολέ-
 μησε καὶ Ἀμμωνίτας καὶ Μωαβίτας, ποιησάμενος δὲ
 ὑπήκοα ταῦτα τὰ ἔθνη ἐνέβαλεν εἰς τὴν Αἴγυπτον κα-
 15 ταστρεψόμενος αὐτήν, καὶ τὸν μὲν τότε βασιλέα κτεί-
 νει, καταστήσας δὲ ἕτερον, τοὺς ἐν αὐτῇ πάλιν Ἰου-
 δαίους αἰχμαλωτίσας ἤγαγεν εἰς Βαβυλῶνα. καὶ τὸ
 μὲν Ἑβραίων γένος ἐν τοιοῦτῳ τέλει γερόμενον παρειλή-
 20 φαμεν δις ἔλθόν περὶ Εὐφράτου. ὑπὸ Ἀσσυρίων μὲν
 γὰρ ἐξέπεσεν ὁ τῶν δέκα φυλῶν λαὸς ἀπὸ Σαμαρείας,
 βασιλεύοντος Ὡσῆου, ἔπειτα ὁ τῶν δύο φυλῶν ὑπὸ
 25 Ναβουχοδονοσόρου τοῦ τῶν Βαβυλωνίων καὶ Χαλ-
 δαίων βασιλέως, ὃς ὑπελείφθη τῶν Ἱεροσολύμων ἀλόν-
 των. Σαλμανασάρης μὲν οὖν ἀναστῆσας τοὺς Ἰσραη-
 λίτας, κατόκισεν αὐτ' αὐτῶν τὸ τῶν Χουθαίων ἔθνος,
 οἱ πρότερον ἐνδοτέρω τῆς Περσίδος καὶ τῆς Μηθίας
 ἦσαν, τότε μέντοι Σαμαρεῖς ἐκλήθησαν, τὴν τῆς χώ-
 30 ρας εἰς ἣν κατόκισθησαν προσηγορίαν ἀναλαμβάνοντες·
 ὁ δὲ τῶν Βαβυλωνίων βασιλεὺς τὰς δύο φυλάς ἐξα-
 γαγῶν οὐδὲν ἔθνος εἰς τὴν χώραν αὐτῶν κατόκισε,
 καὶ διὰ τοῦτ' ἔρημος ἡ Ἰουδαία πᾶσα καὶ Ἱεροσό-
 35 λυμα καὶ ὁ ναὸς διεμεινεν ἔτεσιν ἑβδομήκοντα. τὸν
 δὲ σύμπαντα χρόνον, ὅσος ἀπὸ τῆς τῶν Ἰσραηλιτῶν
 αἰχμαλωσίας ἐπὶ τὴν τῶν δύο φυλῶν ἀνάστασιν ἐληλύ-

θει, ἑκατὸν ἔτη καὶ τριάκοντα, μῆνας ἕξ, ἡμέρας δέκα
 συνέβη γενέσθαι.

ὁ δὲ τῶν Βαβυλωνίων βασιλεὺς Ναβουχοδονοσορος 10
 τοὺς εὐγενεστάτους λαβὼν τῶν Ἰουδαίων παῖδας καὶ
 5 τοὺς Σεδεκίου τοῦ βασιλέως αὐτῶν συγγενεῖς, οἱ καὶ
 ταῖς ἀκμαῖς τῶν σωμάτων καὶ ταῖς εὐμορφίαις τῶν
 ὄψεων ἦσαν περίβλεπτοι, παιδαγωγοῖς καὶ τῇ δι' αὐ-
 τῶν θεραπείᾳ παραδίδωσι, ποιήσας τινὰς αὐτῶν ἐκτο-
 10 μίας. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἄλλων ἔθνων ὅσα
 κατεστρέψατο ληφθέντας ἐν ὥρᾳ τῆς ἡλικίας διαθεῖς,
 ἐχορήγει μὲν αὐτοῖς τὰ ἀπὸ τῆς τραπέζης αὐτοῦ εἰς
 δαίταν, ἐπαίδευε δὲ καὶ τὰ ἐπιχώρια καὶ τὰ τῶν
 Χαλδαίων ἐξεδίδασκε γράμματα. ἦσαν δ' οὗτοι σο-
 15 φίαν ἱκανοί, περὶ ἣν ἐκέλευε διατρέβειν. ἦσαν δ' ἐν
 Σεδεκίου γένους τέσσαρες, καλοὶ τε
 καὶ ἀγαθοὶ τὰς φύσεις, ὧν ὁ μὲν Δαυιῆλος ἐκαλεῖτο,
 ὁ δὲ Ἀνανίας, ὁ δὲ Μισαήλος, ὁ δὲ τέταρτος Ἀξαρίας.
 τούτους ὁ Βαβυλώνιος μετωνόμασε καὶ χρῆσθαι προσ-
 20 Βαλτάσαρον, τὸν δὲ Ἀνανίαν Σεδράχην, Μισαήλου δὲ
 Μισάχην, τὸν δὲ Ἀξαρίαν Ἀβδεναγῶ. τούτους ὁ βα-
 σιλεὺς δι' ὑπερβολὴν εὐφυΐας καὶ σπουδῆς τῆς περὶ
 τὴν παιδείουσιν τῶν γραμμάτων καὶ σοφίας ἐν προκοπῇ
 25 γενομένους εἶχεν ἐν τιμῇ καὶ στέργων διετέλει. δόξαν
 καὶ τῶν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς τραπέζης ἐδεσμάτων ἀπέ-
 χεσθαι, καὶ καθόλου πάντων τῶν ἐμψύχων, προσελ-
 θὼν Ἀσχάνῃ τῷ τὴν ἐπιμέλειαν αὐτῶν ἐμπεπιστευ-
 μένῳ εὐνοῦχῳ, τὰ μὲν παρὰ τοῦ βασιλέως αὐτοῖς κο-
 30 μιζόμενα παρεκάλεσεν αὐτὸν ἀναλίσκειν λαμβάνοντα,
 παρέχειν δὲ αὐτοῖς ὄσπρια καὶ φοίνικας εἰς διατροφὴν,
 καὶ εἴ τι τῶν ἀψύχων ἕτερον βούλοιο· πρὸς γὰρ τὴν τοι-

αὐτήν δίαιταν αὐτοὺς κεινῆσθαι, τῆς δ' ἐτέρας περι-
 φρουεῖν. ὃ δὲ εἶναι μὲν ἔτοιμος ὑπηρετεῖν ἔλεγεν αὐ-
 τῶν τῇ προαιρέσει, ὑφορᾶσθαι δὲ μὴ κατάδηλοι τῷ
 βασιλεῖ γενηθέντες ἐκ τῆς τῶν σωμάτων ἰσχύουτος
 καὶ τῆς τροφῆς τῶν χαρακτηρῶν (συμμεταβάλλειν γὰρ 5
 αὐτοῖς ἀνάγκη τὰ σώματα καὶ τὰς χροῶς ἅμα τῇ διαίτῃ),
 καὶ μάλιστα τῶν ἄλλων παιδῶν εὐπαθούτων ἔλεγ-
 χθέντες, αἷτιοι κινδύνου καὶ τιμωρίας αὐτῷ καταστῶ-
 σιν. ἔχοντα τολύην πρὸς τοῦτο εὐλαβῶς τὸν Ἀσχάνην
 πείθουσιν ἐπὶ δέκα ἡμέρας ταῦτα παρασχέειν αὐτοῖς 10
 πείρας ἔνεκα, καὶ μὴ μεταβαλλούσης μὲν αὐτοῖς τῆς
 τῶν σωμάτων ἕξεως ἐπιμένειν τοῖς αὐτοῖς ὡς οὐδὲν
 ἔτι εἰς αὐτὴν βλαβησομένον, εἰ δὲ μειωθέντας ἴδοι
 καὶ κάκιον τῶν ἄλλων ἔχοντας, ἐπὶ τὴν προτέραν αὐ-
 τοῦς δίαιταν ἄγειν. ὡς δὲ οὐ μόνου οὐδὲν αὐτοῖς 15
 ἐλύπει τὴν τροφήν ἐκείνην προσφερομένους, ἀλλὰ καὶ
 τῶν ἄλλων εὐτραφέστεροι τὰ σώματα καὶ μείζονες ἐγί-
 νοντο, ὡς τοὺς μὲν ἐνδεεστέρους ὑπολαμβάνειν, οἷς τὴν
 βασιλικὴν συνέβαινε εἶναι χορηγίαν, τοὺς δὲ μετὰ
 τοῦ Δανιήλου δοκεῖν ἐν ἀφθονίᾳ καὶ τροφῇ τῇ πάσῃ 20
 βιοῦν, ἔκτοτε μετ' ἀδειίας ὁ Ἀσχάνης ὅσα μὲν ἀπὸ τοῦ
 δαίπνου καθ' ἡμέραν συνήθως ἐπεμπε τοῖς παισὶν ὁ
 βασιλεὺς, αὐτοῖς ἐλάμβανε, ἐχορήγει δὲ αὐτοῖς τὰ προει-
 ρημένα. οὐ δ' ὡς καὶ τῶν ψυχῶν αὐτοῖς διὰ τοῦτο κα-
 θαρῶν καὶ πρὸς τὴν παιδείαν ἀκραιφνῶν γεγεννημένων 25
 καὶ τῶν σωμάτων πρὸς φιλοπονίαν εὐτονωτέρων (οὔτε
 γὰρ ἐκεῖνας ἐφείλοντο καὶ βαρείας εἶχον ὑπὸ τροφῆς
 ποικίλης, οὔτε ταῦτα μαλακώτερα διὰ τὴν αὐτὴν αἰ-
 τίαν), πᾶσαν ἐτοίμως ἐξέμαθον παιδείαν, ἣτις ἦν παρὰ
 τοῖς Ἑβραίοις καὶ τοῖς Χαλδαίοις. μάλιστα δὲ Δανιή- 30
 λος, ἱκανῶς ἤδη σοφίας ἐμπείρως ἔχων, περὶ κρίσεις
 ὀνειρῶν ἐσπουδάκει· καὶ τὸ θεῖον αὐτῷ φανερόν ἐγίνετο.

μετὰ δὲ ἔτος δεύτερον τῆς Αἰγύπτου πορθήσεως ὁ 3
 βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορος ὄναρ ἰδὼν θαναμαστόν, οὗ
 τὴν ἐκβασιν αὐτὸς αὐτῷ κατὰ τοὺς ὕπνους ἐδήλωσεν ὁ
 θεός, τούτου μὲν ἐπιλανθάνεται διαναστὰς ἐκ τῆς κοί-
 5 τῆς, μεταπεμφάμενος δὲ τοὺς Χαλδαίους καὶ τοὺς μά-
 γους καὶ τοὺς μάντις, ὡς εἴη τι ὄναρ ἑωρακῶς ἔλεγεν
 αὐτοῖς, καὶ τὸ συμβεβηκὸς περὶ τὴν λήθην ὧν εἶδε μη-
 νύων ἐκέλευεν αὐτοὺς λέγειν ὅ τι τε ἦν τὸ ὄναρ καὶ ὅ τι
 σημαίνει. τῶν δὲ ἀδύνατον εἶναι λεγόντων ἀνθρώποις
 10 τοῦθ' εὐρεῖν, εἰ δ' αὐτοῖς ἔκθοιτο τὴν ὄψιν τοῦ ἐνυ-
 πνίου, φράσειν τὸ σημαίνον ἐπισχνομένων, θά-
 νατον ἠπέλησεν αὐτοῖς, εἰ μὴ τὸ ὄναρ εἴποιεν. προσέ-
 ταξε δὲ πάντας αὐτοὺς ἀναιρεθῆναι, ποιῆσαι τὸ κελευ-
 σθέν ὁμολογήσαντας μὴ δύνασθαι. Δανιήλος δ' ἀκούσας
 15 ὅτι προσέταξε πάντας τοὺς σοφοὺς ὁ βασιλεὺς ἀποθα-
 νεῖν, ἐν τούτοις δὲ καὶ αὐτὸν μετὰ τῶν συγγενῶν κιν-
 δυνεύειν, πρόσσεισιν Ἀριόχῃ τῷ τὴν ἐπὶ τῶν σωματο-
 φυλάκων τοῦ βασιλέως ἀρχὴν πεπιστευμένῳ, καὶ δεη-
 θεῖς παρ' αὐτοῦ τὴν αἰτίαν μαθεῖν δι' ἣν ὁ βασιλεὺς
 20 πάντας εἴη προστεταχῶς ἀναιρεθῆναι τοὺς σοφοὺς καὶ
 Χαλδαίους καὶ μάγους, καὶ μαθὼν τὸ περὶ τοῦ ἐνυπνίου,
 καὶ ὅτι κελευσθέντες ὑπὸ τοῦ βασιλέως τοῦτ' αὐτῷ δη-
 λοῦν ἐπιελησμένῳ, φήσαντες μὴ δύνασθαι παρῶξυναν
 αὐτόν, παρεκάλεσε τὸν Ἀριόχῃν εἰσελθόντα πρὸς τὸν
 25 βασιλέα μίαν αἰτήσασθαι νύκτα τοῖς μάγοις, καὶ ταύτη
 τὴν ἀναίρεσιν ἐπισχεῖν· ἐλπίζειν γὰρ διὰ ταύτης δεη-
 θεῖς τοῦ θεοῦ γνώσεσθαι τὸ ἐνύπνιον. ὁ δὲ Ἀριόχης
 ταῦτ' ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ Δανιήλου ἀξιούν. καὶ ὁ
 μὲν κελεύει τὴν ἀναίρεσιν τῶν μάγων ἐπισχεῖν, ἕως
 30 γινῶ τὴν ὑπόσχεσιν τὴν Δανιήλου· ὁ δὲ παῖς μετὰ τῶν
 συγγενῶν ὑποχωρήσας πρὸς ἑαυτὸν δι' ὅλης ἰκετεύει
 τὸν θεὸν τῆς νυκτὸς σῶσαι καὶ τοὺς μάγους καὶ τοὺς

Χαλδαίους, οἷς δεῖ καὶ αὐτοὺς συναπολέσθαι, ῥύσασθαι δὲ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς, ἐμφανίσαντα τὴν ὄψιν αὐτῶ καὶ ποιήσαντα δῆλην ἧς ὁ βασιλεὺς ἐπελέληστο διὰ τῆς παρελθούσης νυκτὸς ἰδῶν κατὰ τοὺς ὕπνους. ὁ δὲ θεὸς ἅμα τοὺς τε κινδυνεύοντας ἐλέησας καὶ τὸν Δαυιῆλου 5 τῆς σοφίας ἀγασάμενος, τό τε ὄναρ αὐτῶ γνώριμον ἐποίησε καὶ τὴν κρίσιν, ὡς ἂν καὶ τὸ σημαίνόμενον ὁ βασιλεὺς παρ' αὐτοῦ μάθοι. Δαυιῆλος δὲ γνοὺς παρὰ τοῦ θεοῦ ταῦτα περιχαρῆς ἀνίσταται, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς δηλώσας τοὺς μὲν, ἀπεγνωκότας ἤδη τοῦ ζῆν καὶ πρὸς 10 τὸ τεθνῆναι τὴν διάνοιαν ἔχοντας, εἰς εὐθυμίαν καὶ τὰς περὶ τοῦ βίου διήγειρεν ἐλπίδας, εὐχαριστήσας δὲ τῶ θεῷ μετ' αὐτῶν ἔλεον λαβόντι τῆς ἡλικίας αὐτῶν, γενομένης ἡμέρας παραγίνεται πρὸς Ἀριόχην, καὶ ἄγειν αὐτὸν ἤξιον πρὸς τὸν βασιλέα· δηλώσας γὰρ αὐτῶ βού- 15 λεσθαι τὸ ἐνύπνιον ὃ φησιν ἰδεῖν πρὸ τῆς παρελθούσης 4 νυκτὸς. εἰσελθὼν δὲ πρὸς τὸν βασιλέα Δαυιῆλος παρη- τεῖτο πρῶτον μὴ σοφώτερον αὐτὸν δόξει τῶν ἄλλων Χαλδαίων καὶ μάγων, ὅτι μηδενὸς ἐκείνων τὸ ὄναρ εὐ- ρεῖν δυνηθέντος αὐτὸς αὐτῶ μέλλοι λέγειν· οὐ γὰρ 20 κατ' ἐμπειρίαν, οὐδ' ὅτι τὴν διάνοιαν αὐτῶν μᾶλλον ἐκπεπόνηται, τοῦτο γίνεσθαι, "ἀλλ' ἐλέησας ἡμᾶς ὁ θεὸς κινδυνεύοντας ἀποθανεῖν, δεηθέντι περὶ τε τῆς ἐμῆς ψυχῆς καὶ τῶν ὁμοειδῶν καὶ τὸ ὄναρ καὶ τὴν κρί- σιν αὐτοῦ φανεράν ἐποίησεν. οὐχ ἦττον γὰρ τῆς ἐφ' 25 ἡμῖν αὐτοῖς, καταδικασθεῖσι ὑπὸ σοῦ μὴ ζῆν, λύπης περὶ τῆς σῆς αὐτοῦ δόξης ἐφρόντιζον, ἀδίκως οὕτως ἄνδρας, καὶ ταῦτα καλοὺς τε κἀγαθοὺς, ἀποθανεῖν κε- λεύσαντος, οἷς οὐδὲν μὲν ἀνθρωπίνης σοφίας ἐχόμενον προσέταξας, ὃ δ' ἦν ἔργον θεοῦ, τοῦτ' ἀπήγεις παρ' 30 αὐτῶν. σοὶ τοίνυν φροντίζοντι περὶ τοῦ τίς ἄρξει τοῦ κόσμου παντὸς μετὰ σέ, κατακοιμηθέντι βουλόμενος δη-

λῶσαι πάντας ὁ θεὸς τοὺς βασιλεύσοντας, ὄναρ ἔδειξε τοιοῦτον. ἔδοξας ὀρᾶν ἀνδριάντα μέγαν ἐστῶτα, οὗ τὴν μὲν κεφαλὴν συνέβαινεν εἶναι χρυσῆν, τοὺς δὲ ὤμους καὶ τοὺς βραχίονας ἀργυροῦς, τὴν δὲ γαστέρα καὶ τοὺς 5 μηροὺς χαλκοῦς, κνήμας δὲ καὶ πόδας σιδηροῦς. ἔπειτα λίθον εἶδες ἐξ ὄρους ἀπορραγέντα ἐμπεσεῖν τῶ ἀν- δριάντι, καὶ τοῦτον καταβαλόντα συντρεῖται καὶ μηδὲν αὐτοῦ μέρος ὀλόκληρον ἀφεῖναι, τὸν δὲ χρυσὸν καὶ τὸν ἀργυρον καὶ τὸν σίδηρον καὶ τὸν χαλκὸν ἀλεύρου λε- 10 πτότερον γενέσθαι, καὶ τὸν μὲν ἀνέμου πνεύσαντος σφοδροτέρου ὑπὸ τῆς βίας ἀρπαγέντα διασπαρῆναι, τὸν δὲ λίθον ἀυξῆσαι τοσοῦτον ὡς ἄπασαν ὑπ' αὐτοῦ τὴν γῆν δοκεῖν πεπληρωῆσθαι. τὸ μὲν οὖν ὄναρ, ὅπερ εἶδες, τοῦτ' ἔστιν· ἡ δὲ κρίσις αὐτοῦ τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον. 15 ἡ μὲν χρυσῆ κεφαλὴ σέ τε ἐδήλου καὶ τοὺς πρὸ σοῦ βα- σιλεῖς Βαβυλωνίους ὄντας, αἱ δὲ δύο χεῖρες καὶ οἱ ὤμοι σημαίνουσιν ὑπὸ δύο καταλυθήσεσθαι βασιλέων τὴν ἡγεμονίαν ὑμῶν. τὴν δὲ ἐκείνων ἕτερός τις ἀπὸ δύσεως καθαιρήσει χαλκὸν ἡμφιεσμένος, καὶ ταύτην ἄλλη παύ- 20 σει τὴν ἰσχὺν ὁμοία σιδήρῳ, καὶ κρατήσει δὲ εἰς ἅπαν διὰ τὴν τοῦ σιδήρου φύσιν." εἶναι γὰρ αὐτὴν στερο- τέραν τῆς τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου καὶ τοῦ χαλκοῦ. ἐδήλωσε δὲ καὶ περὶ τοῦ λίθου Δαυιῆλος τῶ βασιλεῖ· 25 ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὐκ ἔδοξε τοῦτο ἱστορεῖν, τὰ παρελθόντα καὶ τὰ γεγενημένα συγγράφειν, οὐ τὰ μέλλοντα ὀφεί- λοντι. εἰ δέ τις τῆς ἀκριβείας γλιχόμενος οὐ περιίσταται πολυπραγμονεῖν, ὡς καὶ περὶ τῶν ἀδήλων εἰ γενήσεται βούλεσθαι μαθεῖν, σπουδασάτω τὸ βιβλίον ἀναγνῶναι τὸ Δαυιῆλου· εὐρήσει δὲ τοῦτο ἐν τοῖς ἱεροῖς γραμ- 30 μασιν.

ὁ δὲ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορος ἀκούσας ταῦτα 5 καὶ ἐπιγνοὺς τὸ ὄναρ ἐξεπλάγη τὴν τοῦ Δαυιῆλου φύ-

σιν, καὶ πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, ὧς τρόπῳ τὸν θεὸν προσ-
 κυνουῖσι, τούτῳ τὸν Δανιήλον ἠσπάζετο, καὶ θύσειν δὲ
 ὡς θεῶ προσέταξεν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὴν προσηγορίαν
 αὐτῷ τοῦ ἰδίου θεοῦ θέμενος, ἀπάσης ἐπίτροπον τῆς
 βασιλείας ἐποίησε, καὶ τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ, οὓς ὑπὸ
 φθόνου καὶ βασκανίας εἰς κίνδυνον ἐμπεσεῖν συνέβη
 τῷ βασιλεῖ προσκρούσαντας ἐξ αἰτίας τοιαύτης. ὁ βασι-
 λεὺς κατασκευάσας χρύσειον ἀνδριάντα, πηγῶν τὸ μὲν
 ὕψος ἐξήκοντα τὸ πλάτος δὲ ἕξ, στήσας αὐτὸν ἐν τῷ
 μεγάλῳ τῆς Βαβυλωνῶνος πεδίῳ καὶ μέλλων καθιεροῦν
 αὐτὸν συνεκάλεσεν ἐξ ἀπάσης ἧς ἦρχε γῆς τοὺς πρῶ-
 τους, πρῶτον αὐτοῖς προστάξας, ὅταν σημαινούσης
 ἀκούσωσι τῆς σάλπιγγος, τότε πεσόντας προσκυνεῖν τὸν
 ἀνδριάντα· τοὺς δὲ μὴ ποιήσαντας ἠπειλήσεν εἰς τὴν
 τοῦ πυρὸς ἐμβληθῆσθαι κάμινον. πάντων οὖν μετὰ
 τὸ σημαινούσης ἐπακοῦσαι τῆς σάλπιγγος προσκυνούν-
 των τὸν ἀνδριάντα, τοὺς Δανιήλου συγγενεῖς μὴ ποιή-
 σαι τοῦτό φασι, μὴ βουληθέντας παραβῆναι τοὺς πα-
 τριόους νόμους. καὶ οἱ μὲν ἐλεγχθέντες εὐθέως εἰς τὸ
 πῦρ ἐμβληθέντες θεία σώζονται προνοία καὶ παραδόξως
 διαφεύγουσι τὸν θάνατον· οὐ γὰρ ἤψατο τὸ πῦρ αὐ-
 τῶν, ἀλλὰ κατὰ λογισμόν, οἶμαι, τοῦ μηδὲν ἀδικήσαν-
 τας εἰς αὐτὸ βληθῆναι οὐχ ἤψατο, καίειν δ' ἀσθενὲς ἦν
 ἔχον ἐν ἑαυτῷ τοὺς παῖδας, τοῦ θεοῦ κρείττονα τὰ σώ-
 ματα αὐτῶν, ὥστε μὴ δαπανηθῆναι ὑπὸ τοῦ πυρὸς, κα-
 κατασκευάσαντος. τοῦτο συνέστησεν αὐτοὺς τῷ βασι-
 λεῖ ὡς δικαίους καὶ θεοφιλεῖς· διὸ καὶ πάσης ἀξιούμε-
 νοι παρ' αὐτοῦ τῆς τιμῆς διετέλου.

6 ὀλίγῳ δὲ ὕστερον χρόνῳ πάλιν ὄρᾳ κατὰ τοὺς
 ὕπνου ὁ βασιλεὺς ὄψιν ἑτέραν, ὡς ἐκπεσὼν τῆς ἀρχῆς
 μετὰ θηρίων ἕξει τὴν δίαίταν καὶ διαζήσας οὕτως ἐπὶ
 τῆς ἐρημίας ἕτεσιν ἑπτὰ αὐθις τὴν ἀρχὴν ἀπολήφεται.

τοῦτο θεασάμενος τὸ ὄναρ, πάλιν τοὺς μάγους συγκα-
 λέσας ἀνέκρινεν αὐτοὺς περὶ αὐτοῦ, καὶ τί σημαῖνοι λέ-
 γειν ἤξιον. τῶν μὲν οὖν ἄλλων οὐδεὶς ἐδυνήθη τὴν τοῦ
 ἐνυπνίου διάνοιαν εὐρεῖν οὐδ' ἐμφανίσαι τῷ βασιλεῖ,
 Δανιήλος δὲ μόνος καὶ τοῦτ' ἔκρινε, καὶ καθὼς οὗτος
 αὐτῷ προεῖπεν ἀπέβη· διατρέψας γὰρ ἐπὶ τῆς ἐρημίας
 τὸν προειρημένον χρόνον, οὐδενὸς τολμήσαντος ἐπιθέ-
 σθαι τοῖς πράγμασι παρὰ τὴν ἑπταετίαν, δεηθεὶς τοῦ
 θεοῦ τὴν βασιλείαν ἀπολαβεῖν πάλιν εἰς αὐτὴν ἐπανέρ-
 χεται. ἐγκαλέσῃ δέ μοι μηδεὶς οὕτως ἕκαστα τούτων
 ἀπαγγέλλουσι διὰ τῆς γραφῆς ὡς ἐν τοῖς ἀρχαίοις εὐρί-
 σκα βιβλίοις· καὶ γὰρ εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τῆς ἱστορίας πρὸς
 τοὺς ἐπιζητήσοντας τι τῶν πραγμάτων ἢ μεμφομένους
 ἠσφαλισάμην, μόνον τε μεταφράζειν τὰς Ἑβραίων βί-
 βλους εἰπὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα γλῶτταν, καὶ ταῦτα δη-
 λῶσειν μήτε προστιθεῖς τι τοῖς πράγμασιν αὐτὸς ἰδιον
 μήτ' ἀφαιρεῖν ὑπεσχημένος.

ὁ δὲ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορος ἔτη τρία καὶ τεσ- 11
 σαρακόντα βασιλεύσας τελευτᾷ τὸν βίον, ἀνὴρ δραστή-
 ριος καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ βασιλέων εὐτυχέστερος γενόμε-
 νος. μέμνηται δ' αὐτοῦ τῶν πράξεων καὶ Βηρωσσοὺς ἐν
 τῇ τρίτῃ τῶν Χαλδαικῶν ἱστοριῶν, λέγων οὕτως. "ἀκού-
 σας δ' ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ναβοπαλάσσαρος ὅτι ὁ τεταγμέ-
 νος σατραπῆς ἐν τε Αἰγύπτῳ καὶ τοῖς περὶ Συρίαν τὴν
 κοίλῃν καὶ τὴν Φοινίκην τόποις ἀποστάτης αὐτοῦ γέ-
 γουεν, οὐ δυνάμενος αὐτὸς ἔτι κακοπαθεῖν, συστήσας
 τῷ υἱῷ Ναβουχοδονοσόρῳ ὄντι ἐν ἡλικίᾳ μέρη τινὰ τῆς
 δυνάμεως ἐξέπεμψεν ἐπ' αὐτόν. συμμίξας δὲ Ναβουχο-
 δονόσορος τῷ ἀποστάτῃ καὶ παραταξάμενος αὐτοῦ τε
 ἐκράτησε, καὶ τὴν χώραν ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ τὴν αὐτοῦ βα-
 σιλείαν ἐποίησατο. τῷ δὲ πατρὶ αὐτοῦ Ναβοπαλασσάρῳ
 συνέβη κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν ἀρρωστήσαντι ἐν τῇ Βα-

βυλωνίων πόλει μεταλλάξει τὸν βίον, ἔτη βασιλεύσαντι εἰκοσι καὶ ἕν. αἰσθόμενος δὲ μετ' οὐ πολὺν χρόνον τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν Ναβουχοδονόσορος, καὶ καταστήσας τὰ κατὰ τὴν Αἴγυπτον πράγματα καὶ τὴν λοιπὴν χώραν, καὶ τοὺς αἰχμαλώτους Ἰουδαίων τε καὶ Φοινίκων καὶ Σύρων καὶ τῶν κατ' Αἴγυπτον ἔθνων συντάξας τισὶ τῶν φίλων μετὰ τῆς βαρυτάτης δυνάμεως καὶ τῆς λοιπῆς ἀφελείας ἀνακομίζειν εἰς τὴν Βαβυλωνίαν, αὐτὸς ὀρμήσας ὀλιγοστὸς διὰ τῆς ἐρήμου παραγίνεται εἰς Βαβυλῶνα. παραλαβὼν δὲ τὰ πράγματα διοικούμενα ὑπὸ Χαλδαίων καὶ διατηρουμένην τὴν βασιλείαν ὑπὸ τοῦ βελτίστου αὐτῶν, κυριεύσας ὀλοκλήρου τῆς πατρικῆς ἀρχῆς, τοῖς μὲν αἰχμαλώτοις παραγενομένοις συντάξεν ἀποικίας ἐν τοῖς ἐπιτηδειοτάτοις τῆς Βαβυλωνίας τόποις ἀποδείξει, αὐτὸς δ' ἀπὸ τῶν ἐκ τοῦ πολέμου λαφύρων τό τε τοῦ Βήλου ἱερὸν καὶ τὰ λοιπὰ κοσμήσας φιλοτίμως, τὴν τε ὑπάρχουσαν ἐξ ἀρχῆς πόλιν ἀνακαινίσας, καὶ ἑτέραν καταχαρισάμενος πρὸς τὸ μηκέτι δύνασθαι τοὺς πολιορκοῦντας τὸν ποταμὸν ἀναστρέφοντας ἐπὶ τὴν πόλιν κατασκευάζειν, ὑπερεβάλετο τρεῖς μὲν τῆς ἔνδου πόλεως περιβόλους τρεῖς δὲ τῆς ἔξω, τούτων δὲ τοὺς μὲν ἐξ ὀπτῆς πλίνθου καὶ ἀσφάλτου, τοὺς δὲ ἐξ αὐτῆς τῆς πλίνθου. καὶ τειχίσας ἀξιολόγως τὴν πόλιν, καὶ τοὺς πυλῶνας κοσμήσας ἱεροπρεπῶς, προσκατεσκεύασε τοῖς πατρικοῖς βασιλείοις ἕτερα βασιλεία ἐχόμενα αὐτῶν, ὧν τὸ μὲν ἀνάστημα καὶ τὴν λοιπὴν πολυτέλειαν περισσὸν ἴσως ἂν εἴη λέγειν, πλὴν ὡς ὄντα μεγάλα καὶ ὑπερήφανα συνετελέσθη ἡμέραις πεντεκαίδεκα. ἐν δὲ τοῖς βασιλείοις τούτοις ἀναλήμματα λίθινα ἀνοικοδομήσας, καὶ τὴν ὄψιν ἀποδοὺς ὁμοιοτάτην τοῖς ὄρεσι, καταφυτεύσας δένδροισι παντοδαποῖς ἐξειργάσατο, καὶ κατεσκεύασε τὸν καλούμενον κρημαστὸν πα-

ράδεισον διὰ τὸ τὴν γυναικα αὐτοῦ ἐπιθυμεῖν τῆς οἰκείας διαθέσεως ὡς τεθραμμένην ἐν τοῖς κατὰ Μηδίαν τόποις." καὶ Μεγασθένης δὲ ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν Ἰνδικῶν μνημονεύει αὐτῶν, δι' ἧς ἀποφαίνεται πειράται τούτου τὸν βασιλέα τῆ ἀνδρεία καὶ τῷ μεγέθει τῶν πράξεων ὑπερβεβηκότα τὸν Ἡρακλέα· καταστρέψασθαι γὰρ αὐτόν φησι Λιβύης τὴν πολλὴν καὶ Ἰβηρίαν. καὶ Διοκλῆς δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Περσικῶν μνημονεύει τούτου τοῦ βασιλέως, καὶ Φιλόστρατος ἐν ταῖς Ἰνδικαῖς αὐτοῦ καὶ Φοινικικαῖς ἱστορίαις, ὅτι οὗτος ὁ βασιλεὺς ἐπολιόρησε Τύρον ἕτεσι τρισὶ καὶ δέκα, βασιλεύοντος κατ' ἐκείνου τὸν καιρὸν Ἰθωβάλου τῆς Τύρου.

καὶ τὰ μὲν ὑπὸ πάντων ἱστορούμενα περὶ τούτου τοῦ βασιλέως ταῦτα ἦν· μετὰ δὲ τὴν Ναβουχοδονόσου τελευτὴν Ἀβιλαμαρῶδαχος ὁ παῖς αὐτοῦ τὴν βασιλείαν παραλαμβάνει, ὃς εὐθύς τὸν τῶν Ἱεροσολύμων βασιλέα Ἰεχωνίαν τῶν δεσμῶν ἀφείλκε ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις τῶν φίλων εἶχε, πολλὰς αὐτῷ δωρεὰς δούς καὶ ποιήσας αὐτὸν ἐντιμον ἐπὶ τῶν ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ βασιλέων. ὁ γὰρ πατὴρ αὐτοῦ τὴν πίστιν οὐκ ἐφύλαξε τῷ Ἰεχωνίᾳ, παραδόντι μετὰ γυναικῶν καὶ τέκνων καὶ τῆς συγγενείας ὅλης ἐκουσίως ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ὡς ἂν μὴ κατασκαφεῖη ληφθεῖσα ὑπὸ τῆς πολιορκίας, καθὼς προειρηγάμεν. τελευτήσαντος δὲ Ἀβιλαμαρῶδαχου μετὰ ἔτη ὀκτωκαίδεκα τῆς βασιλείας, Νιργλίσαρος ὁ παῖς αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν παραλαμβάνει, καὶ κατασχὼν αὐτὴν ἔτη τεσσαράκοντα καταστρέφει τὸν βίον. μετ' αὐτὸν δὲ εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Λαβσοδόραχον ἀφικνεῖται τῆς βασιλείας ἡ διαδοχὴ, καὶ μῆνας ποιήσασα παρ' αὐτῷ τοὺς πάντας ἐννέα τελευτήσαντος αὐτοῦ μεταβαίνει πρὸς Βαλτάσαρον τὸν καλούμενον Ναβοάνδηλον παρὰ τοῖς Βαβυλωνίοις. ἐπὶ τούτον

στρατεύουσι Κύρος τε ὁ Περσῶν βασιλεὺς καὶ Δαρείος ὁ Μήδων, καὶ πολιορκουμένῳ αὐτῷ ἐν Βαβυλῶνι θαυμάσιόν τι καὶ τεράστιον θέαμα συνέβη. κατέκειτο δειπνῶν ἐν οἴκῳ μεγάλῳ καὶ πρὸς ἐστιάσεις πεπονημένῳ βασιλικὰς μετὰ τῶν παλλακίδων καὶ τῶν φίλων. δόξαν δὲ αὐτῷ, κομισθῆναι κελεύει ἐκ τοῦ ἰδίου ναοῦ τὰ τοῦ θεοῦ σκεύη, ἃ συλήσας Ναβουχοδονόσορος ἐκ τῶν Ἱεροσολύμων οὐκ ἔχρητο μὲν, εἰς δὲ τὸν αὐτοῦ ναὸν κατέθηκεν. αὐτὸς δὲ ὑπὸ θράσους προαχθεὶς ὥστε αὐτοῖς χρῆσθαι μετὰ πίνων καὶ βλασφημιῶν εἰς τὸν θεόν, ἐκ τοῦ τείχους ὄρᾳ χεῖρα προοῦσαν καὶ τῷ τοίχῳ τινὰς συλλαβὰς ἐγγράφουσιν. ταραχθεὶς δ' ὑπὸ τῆς ὄψεως συνεκάλεσε τοὺς μάγους καὶ τοὺς Χαλδαίους, καὶ πᾶν τοῦτο τὸ γένος ὅσον ἦν ἐν τοῖς Βαβυλωνίοις τὰ τε σημεῖα καὶ τὰ ὀνειράτα κρίνειν δυνάμενον, ὡς ἂν αὐτῷ δηλώσωσι τὰ γεγραμμένα. τῶν δὲ μάγων οὐδὲν εὐρίσκειν οὐδὲ συιέναι λεγόντων, ὑπ' ἀγωνίας ὁ βασιλεὺς καὶ πολλῆς τῆς ἐπὶ τῷ παραδόξῳ λύπης κατὰ πᾶσαν ἐκήρυξε τὴν χώραν, τῷ τὰ γράμματα καὶ τὴν ὑπ' αὐτῶν δηλουμένην διάνοιαν σαφῆ ποιήσαντι δώσειν ὑπισχνούμενος στρεπτόν περιανχένιον χρύσειον, καὶ πορφυρᾶν ἐσθῆτα φορεῖν ὡς οἱ τῶν Χαλδαίων βασιλεῖς, καὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς ἰδίας ἀρχῆς. τούτου γενομένου τοῦ κηρύγματος ἔτι μᾶλλον οἱ μάγοι συνδραμόντες καὶ φιλοτιμησάμενοι πρὸς τὴν εὔρεσιν τῶν γραμμάτων οὐδὲν ἔλαττον ἠπόρησαν. ἀθυμοῦντα δ' ἐπὶ τούτῳ θεασαμένη τὸν βασιλέα ἡ μάμη αὐτοῦ παραθαρσύνειν ἤρξατο, καὶ λέγειν ὡς ἔστι τις ἐκ τῆς Ἰουδαίας αἰχμάλωτος, ἐκεῖθεν τὸ γένος, ἀχθεὶς ὑπὸ τοῦ Ναβουχοδονοσόρου πορθήσαντος Ἱεροσόλυμα, Δανιήλος ὄνομα, σοφὸς ἀνὴρ καὶ δεινὸς εὔρειν τὰ ἀμήχανα καὶ μόνῳ τῷ θεῷ γνώριμα, ὃς Ναβουχοδονόσῳ τῷ βασιλεῖ, μηδενὸς ἄλλου

δυνηθέντος εἰπεῖν περὶ ὧν ἔχρηξεν, εἰς φῶς ἤγαγε τὰ ζητούμενα. μεταπαμφάμενον οὖν αὐτὸν ἡξίου παρ' αὐτοῦ πυνθάνεσθαι περὶ τῶν γραμμάτων καὶ τὴν ἀμαθίαν τὴν τῶν οὐχ εὐρόντων αὐτὰ κατακρίνειν, κἂν σκυθρωπὸν ἢ τὸ ὑπὸ θεοῦ σημαινόμενον. ταῦτ' ἀκούσας καλεῖ τὸν Δανιήλον ὁ Βαλτάσαρος, καὶ διαλεχθεὶς ὡς πύθοιτο περὶ αὐτοῦ καὶ τῆς σοφίας, ὅτι τὸ θεῖον αὐτῷ πνεῦμα συμπάρεστι καὶ μόνος ἐξευρεῖν ἱκανώτατος ἢ μὴ τοῖς ἄλλοις εἰς ἐπίνοιαν ἐρχεται, φράζειν αὐτῷ τὰ γεγραμμένα καὶ τί σημαίνει μνηνεῖν ἡξίου· τοῦτο γὰρ ποιήσαντι πορφύραν δώσειν ἐνδύσασθαι καὶ χρύσειον περὶ τὸν ἀνχένα στρεπτόν καὶ τὸ τρίτον τῆς αὐτοῦ ἀρχῆς μέρος, τιμὴν καὶ γέρας τῆς σοφίας, ὡς ἂν ἐξ αὐτῶν ἐπισημώτατος γένοιτο τοῖς ὄρῳσι καὶ τὴν αἰτίαν ἐφ' ἣ τούτων ἔτυχε πυνθανομένοις. Δανιήλος δὲ τὰς μὲν δωρεὰς αὐτὸν ἔχειν ἡξίου (τὸ γὰρ σοφὸν καὶ τὸ θεῖον ἀδώροδοκῆτον εἶναι καὶ προῖκα τοὺς δεομένους ὠφελεῖν), μνηνεῖ δὲ αὐτῷ τὰ γεγραμμένα, σημαίνοντα καταστροφὴν αὐτῷ τοῦ βίου, ὅτι μηδ' οἷς ὁ πρόγονος αὐτοῦ διὰ τὰς εἰς θεὸν ὕβρεις ἐκολάσθη, τούτοις ἔμαθεν εὐσεβεῖν καὶ μηδὲν ὑπὲρ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν μηχανᾶσθαι, ἀλλὰ καὶ Ναβουχοδονοσόρου μεταστάντος εἰς δίαιταν θηρίων ἐφ' οἷς ἠσέβησε, καὶ μετὰ πολλὰς ἱκεσίας καὶ δεήσεις ἐλεηθέντος ἐπανελθεῖν εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον καὶ τὴν βασιλείαν, καὶ διὰ ταῦτα τὸν θεόν, ὡς τὴν ἄπασαν ἔχοντα δύναμιν καὶ προνοούμενον τῶν ἀνθρώπων, μέχρις οὗ καὶ ἐτελεύτησεν ὑμνοῦντος, λήθην αὐτὸς ἔλαβε τούτων, καὶ πολλὰ μὲν ἐβλασφήμησεν εἰς τὸ θεῖον, τοῖς δὲ σκεύεσιν αὐτοῦ μετὰ τῶν παλλακίδων διηκουεῖτο. ταῦτα οὖν ὄρωντα τὸν θεὸν ὀργισθῆναι αὐτῷ, καὶ διὰ τῶν γεγραμμένων προκαταγγέλλειν εἰς οἶον αὐτὸν καταστρέψαι δεῖ τέλος. ἐδήλου δὲ τὰ γεγραμ-

μένα τάδε. "μάνη· τούτω δ'" ἔλεγεν "Ἐλλάδι γλώττη σημαίνουτ' ἂν ἀριθμὸς, ὡσπερ τῆς ζωῆς σου τοσοῦτον χρόνον καὶ τῆς ἀρχῆς ἠρόθιμηκεν ὁ θεός, καὶ περισσεύειν ἔτι σοι βραχὺν χρόνον. θεκέλ· σημαίνει τοῦτο τὸν σταθμὸν. στήσας οὖν σου" λέγει "τὸν χρόνον τῆς βασι- 5 λείας ὁ θεὸς ἤδη καταφερομένην δηλοῖ. φαρές· καὶ τοῦτο κλάσμα δηλοῖ κατὰ Ἑλλάδα γλώτταν. κλάσει τοιγαροῦν σου τὴν βασιλείαν, καὶ Μήδοις αὐτὴν καὶ Πέρσαις διανεμεῖ."

4 Δαυιήλου δὲ ταῦτα σημαίνειν τῷ βασιλεῖ φράσαν- 10 τος τὰ ἐν τῷ τοίχῳ γράμματα, τὸν μὲν Βαλτάσαρον, οἶον εἰκὸς ἐφ' οὗτω χαλεποῖς τοῖς δεδηλωμένοις, λύπη καὶ συμφορὰ κατέλαβεν, οὐ μὴν ὡς προφήτη κακῶν αὐτῷ γεγενημένῳ τὰς δωρεὰς ἄς ὑπέσχετο δάσειν οὐ δίδωσιν, ἀλλὰ πάσας παρέσχετο, τὴν μὲν ἠπειλημένην 15 τῆς βασιλείας καθαιρέσειν τῆς πεπωμένης ἀνάγκης ἀλλ' οὐχὶ τοῦ προφητεύσαντος εἶναι λογισάμενος, τὴν δὲ τῶν ἐπηγγελμένων ἐκπλήρωσιν κρίνων ἀνδρὸς ἀγαθοῦ καὶ δικαίου, κὰν ἦ σκυθρωπὰ τὰ μέλλοντα συμβαίνειν αὐτῷ. καὶ ὁ μὲν οὕτως ἔκρινε, μετ' οὐ πολὺν δὲ χρό- 20 νον αὐτός τε ἐλήφθη καὶ ἡ πόλις, Κύρου τοῦ Περσῶν βασιλέως ἐπ' αὐτὸν στρατεύσαντος. Βαλτάσαρος γὰρ ἔστιν ἐφ' οὗ τὴν αἴρεσιν τῆς Βαβυλωνῶνος συνέβη γενέσθαι, βασιλεύσαντος αὐτοῦ ἔτη ἑπτακαίδεκα. τῶν μὲν οὖν Ναβουχοδοносόρου τοῦ βασιλέως ἐκρόνων τὸ τέλος 25 τοιοῦτο παρειλήφμεν γενόμενον· Δαρείῳ δὲ τῷ καταλύσαντι τὴν Βαβυλωνίαν ἡγεμονίαν μετὰ Κύρου τοῦ συγγενοῦς ἔτος ἦν ἐξηκοστὸν δευτέρον ὅτε τὴν Βαβυλῶνα εἶλεν, ὃς ἦν Ἀστυάγου υἱός, ἕτερον δὲ παρά τοῖς 30 Ἑλλησιν ἐκαλεῖτο ὄνομα. ὃς καὶ Δαυιήλον τὸν προφήτην λαβὼν ἤγαγεν εἰς Μηδίαν πρὸς αὐτόν, καὶ πάσης αὐτῷ τιμῆς μεταδιδούς εἶχε σὺν αὐτῷ. τῶν τριῶν γὰρ

σατραπῶν ἦν οὓς ἐπὶ τῶν ἐξήκοντα καὶ τριακοσίων σατραπειῶν κατέστησε· τοσοῦτους γὰρ ἐποίησε Δαρείος.

Δαυιήλος τοίνυν ὢν ἐν τοιαύτῃ τιμῇ καὶ λαμπρῷ 5 σπουδῇ παρὰ τῷ Δαρείῳ, καὶ πρὸς ἅπαντα ὑπ' αὐτοῦ μόνος, ὡς ἂν ἔχων τὸ θεῖον ἐν αὐτῷ, παραλαμβάνομενος ἐφθονήθη· βασικάνουσι γὰρ οἱ μᾶλλον αὐτῶν ἐτέρους ἐν πλείονι τιμῇ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι βλέποντες. 5 ζητούντων δ' ἐπ' αὐτὸν ἀφορμὴν διαβολῆς καὶ κατηγορίας τῶν ἀχθομένων ἐπ' αὐτῷ εὐδοκιμοῦντι παρὰ τῷ 10 Δαρείῳ, παρείχεν αἰτίαν οὐδεμίαν· ὢν γὰρ καὶ χρημάτων ἐπάνω καὶ παντὸς λήμματος περιορῶν, αἰσχιστον αὐτῷ δοκοῦν κὰν ὑπὲρ ὧν δοθείη καλῶς τι προσλαβεῖν, οὐδ' ἠντιναοῦν τοῖς ζηλοτυποῦσιν αὐτὸν ἐγκλημάτων 15 εὔρεσιν παρείχεν. οἱ δ' ὡς οὐδὲν εἶχον ὁ κατειπόντες αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα ζημιώσουσιν αὐτὸν εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ τιμὴν αἰσχύνῃ καὶ διαβολῇ, τρόπον ἄλλον ἐξή- 20 τουν καθ' ὃν αὐτὸν ἐκποδῶν ποιήσονται. ὀρῶντες οὖν τὸν Δαυιήλον τρις τῆς ἡμέρας προσευχόμενον τῷ θεῷ, πρόφασιν ἐγνωσαν ἠύρηκέναι δι' ἧς ἀπολέσουσιν αὐ- 25 τόν, καὶ πρὸς τὸν Δαρείον ἐλθόντες ἀπήγγειλαν αὐτῷ ὡς τοῖς σατραπαῖς αὐτοῦ καὶ ἡγεμόσι δόξειεν ἐπὶ τριάκοντα ἡμέρας ἀνεῖναι τὸ πλῆθος, ὅπως μῆτε αὐτῷ τις μῆτε τοῖς θεοῖς δεόμενος αὐτῶν καὶ εὐχόμενος εἴη, τὸν 30 μέντοι γε αὐτῶν παραβάντα ταύτην τὴν γνώμην εἰς τὸν τῶν λεόντων ἔκριναν εἶψαι λάκκον ἀπολούμενον. ὁ δὲ 6 βασιλεὺς οὐ συνιδὼν τὴν κακουργίαν αὐτῶν, οὐδ' ἐπὶ τὸν Δαυιήλον ταῦτα κατεσκευασμένους ὑπονοήσας, ἀρέσκεσθαι τοῖς ὑπ' αὐτῶν ἔφη δεδογμένοις, καὶ κυρώσειν τὴν προαίρεσιν αὐτῶν ἐπαγγελλόμενος προτίθησι πρό- 30 γραμμα δηλοῦν τῷ πλήθει τὰ δόξαντα τοῖς σατραπαῖς, καὶ οἱ μὲν ἄλλοι πάντες φυλαττόμενοι τὰ προστεταγμένα μὴ παραβῆναι ἠρέμουν, Δαυιήλω δὲ φροντὶς οὐδ' ἠτίσ-

οὖν τούτων ἦν, ἀλλ' ὡς εἶχεν ἔθος, ἰστάμενος ἤρχετο τῷ θεῷ πάντων ὁρώντων. οἱ δὲ σατραπαί, τῆς ἀφορμῆς αὐτοῖς ἦν ἐσπούδαζον λαβεῖν ἐπὶ τὸν Δανιήλον παραφαισίης, εὐθύς ἤμιον πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ κατηγοροῦν ὡς παραβαίνοντος μόνου τοῦ Δανιήλου τὰ προσ-
 5 τεταγμένα (μηθευὸς γὰρ τῶν ἄλλων τολμῶντος προσεύχεσθαι τοῖς θεοῖς), καὶ τοῦτ' οὐ δι' εὐσέβειαν, ἀλλὰ διὰ φυλακὴν καὶ διατήρησιν ὑπὸ τοῦ φθόνου. ἀπὸ γὰρ μείζονος ἢς προσεδόκων εὐνοίας τοῦτο ποιεῖν τὸν Δα-
 10 ρεῖον ὑπολαμβάνοντες, ὡς καὶ καταφρονήσαντι τῶν ἐκείνου προσταγμάτων συγγνώμην ἐτοίμως νέμειν, καὶ ἀπὸ τοῦτο βασκαίνοντες τῷ Δανιήλῳ, οὐ μετεβάλλοντο πρὸς τὸ ἡμερώτερον, ῥίπτειν δὲ αὐτὸν ἠξίουσαν κατὰ τὸν νόμον εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων. ἐλπίσας δὲ ὁ Δα-
 15 ρεῖος ὅτι ῥύσεται τὸ θεῖον αὐτὸν καὶ οὐδὲν μὴ πάθη δεινὸν ὑπὸ τῶν θηρίων, ἐκέλευσεν αὐτὸν εὐθύμως φέρειν τὰ συμβαίνοντα. καὶ βληθέντος εἰς τὸν λάκκον, σφραγίσας τὸν ἐπὶ τοῦ στομίου κείμενον ἀντὶ θύρας λίθον ἀνεχώρησεν, καὶ δι' ὅλης ἄσιτος τῆς νυκτὸς καὶ ἄνυκτος διήγεν, ἀγωνιῶν περὶ τοῦ Δανιήλου. μεθ' 20 ἡμέραν δὲ ἀναστὰς ἐπὶ τὸν λάκκον ἦλθε, καὶ σωζομένην τὴν σφραγίδα εὐρών ἢ σημηνάμενος τὸν λίθον κατελελοίπει, ἀνοίξας ἀνεβόησε, καλῶν τὸν Δανιήλον καὶ πυνθανόμενος εἰ σώζεται. τοῦ δ' ἐπακούσαντος τῷ βασιλεῖ
 25 καὶ μηδὲν παθεῖν εἰπόντος, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀνελκεσθῆναι ἐκ τοῦ λάκκου τῶν θηρίων. οἱ δὲ ἐχθροὶ θεασάμενοι τὸν Δανιήλον μηδὲν πεπονθότα δεινόν, διὰ μὲν τὸ θεῖον καὶ τὴν τούτου πρόνοιαν οὐκ ἠξίουσαν αὐτὸν σώζεσθαι, πεπληρωμένους δὲ τοὺς λέοντας τροφῆς μὴ ἄφασθαι μηδὲ προσελθεῖν τῷ Δανιήλῳ νομίζοντες, 30 τοῦτ' ἔλεγον πρὸς τὸν βασιλέα. ὁ δὲ μισήσας αὐτοὺς τῆς πονηρίας, παραβληθῆναι μὲν πολλὰ κελεύει τοῖς

λέουσι κρέα, κορεσθέντων δ' αὐτῶν τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Δανιήλου προσέταξεν εἰς τὸν λάκκον ἐμβληθῆναι, ὅπως εἰ διὰ κόρον αὐτοῖς οὐ προσάξουσιν οἱ λέοντες μάθοι. σαφὲς δὲ ἐγένετο Δαρείῳ, τῶν σατραπῶν παραβληθέντων τοῖς θηρίοις, ὅτι τὸ θεῖον ἔσωσε τὸν Δανιήλον.
 5 τῶν τοῖς θηρίοις, ὅτι τὸ θεῖον ἔσωσε τὸν Δανιήλον. οὐδενὸς γὰρ αὐτῶν ἐφείσαντο οἱ λέοντες, ἀλλὰ πάντας διεσπάραττον ὥσανει σφόδρα λιμῶντες καὶ τροφῆς ἐνδεεῖς. ἠρέθισε δ' αὐτοὺς οὐ τὸ πεινῆν, οἶμαι, μικρὸν ἐμπροσθεν ἀφθόνων κρεῶν ἐμπεπλησμένους, ἀλλ' ἡ τῶν
 10 ἀνθρώπων κακία· δήλη γὰρ καὶ τοῖς ἀλόγοις ἂν αὐτῆς ζῴοις πρὸς τιμαρίαν γένοιτο, τοῦ θεοῦ προαιρουμένου. διαφθαρέντων οὖν τῶν ἐπιβουλευσάντων Δανιήλῳ 7
 τοῦτου τὸν τρόπον, ὁ βασιλεὺς Δαρείος καθ' ὅλην ἐπεμψε τὴν χάραν ἐπαινῶν τὸν θεὸν ὃν Δανιήλος προσ-
 15 κυνεῖ, καὶ μόνου αὐτὸν εἶναι λέγων ἀληθῆ καὶ τὸ πᾶν κρέατος ἔχοντα. ἔσχε δὲ καὶ τὸν Δανιήλον ἐν ὑπερβαλλούσῃ τιμῇ, πρῶτον αὐτὸν ἀποδείξας τῶν φίλων. ὦν δὲ οὕτως ἐπίσημος καὶ λαμπρὸς ὑπὸ δόξης τοῦ θεοφι-
 20 λῆς εἶναι Δανιήλος, ἐκδομήσεν ἐν Ἐκβατάνοις τοῖς Μηδικοῖς βᾶριν, εὐπρεπέστατον τι κατασκευάσμα καὶ θαυμασίως πεποιημένον, ἢ μέχρι δεῦρο μὲν ἔστι καὶ σώζεται, τοῖς δ' ὁρῶσι δοκεῖ προσφάτως κατασκευάσθαι καὶ ἐπ' αὐτῆς ἐκείνης ἢς ἕκαστος αὐτὴν ἡμέρας ἰστορεῖ γεγονέναι· οὕτω νεαρὸν αὐτῆς καὶ ἀκμαῖον τὸ
 25 κάλλος, καὶ μηδαμοῦ γεγηράκος ὑπὸ τοσοῦτου χρόνου. πάσχει γὰρ καὶ τὰ κατασκευάσματα ταῦτον ἀνθρώποις, καὶ παλαιούται καὶ τὴν ἰσχὺν λυόμενα ὑπὸ τῶν ἐτῶν καὶ τὴν εὐπρέπειαν μαραινόμενα. θάπτουσι δ' ἐν τῇ βάρει τοὺς τε Μήδων βασιλεῖς καὶ Περσῶν καὶ Πάρθων
 30 ἄχρι τοῦ δεῦρο, καὶ ὁ ταύτην πεπιστευμένος Ἰουδαῖός ἐστιν ἱερεὺς· καὶ τοῦτο γίνεται μέχρι τῆς σήμερον ἡμέρας. ἄξιον δὲ τάνδρὸς τούτου καὶ ὁ μάλιστα θαυμάσια
 22*

τις ἂν ἀκούσας διελθεῖν. ἅπαντα γὰρ αὐτῷ παραδόξως ὡς ἐνί τινι τῶν μεγίστων ἠτύχηθη προφητῶν, καὶ παρὰ τὸν τῆς ζωῆς χρόνον τιμὴ τε καὶ δόξα ἢ παρὰ τῶν βασιλέων καὶ τοῦ πλήθους, καὶ τελευτήσας δὲ μνήμην αἰώνιον ἔχει. τὰ γὰρ βιβλία, ὅσα δὴ συγγραψάμενος ⁵ καταλέλοιπεν, ἀναγινώσκειται παρ' ἡμῶν ἔτι καὶ νῦν, καὶ πεπιστεύκαμεν ἐξ αὐτῶν ὅτι Δαυιῆλος ὠμίλει τῷ θεῷ. οὐ γὰρ τὰ μέλλοντα μόνον προφητεύων διετελεῖ, καθάπερ καὶ οἱ ἄλλοι προφηταί, ἀλλὰ καὶ καιρὸν ὥριζεν εἰς ὃν ταῦτα ἀποβήσεται· καὶ τῶν προφητῶν τὰ ¹⁰ χεῖρω προλεγόντων, καὶ διὰ τοῦτο δυσχεραίνοντων ὑπὸ τῶν βασιλέων καὶ τοῦ πλήθους, Δαυιῆλος ἀγαθῶν ἐγίνετο προφήτης αὐτοῖς, ὡς ἀπὸ μὲν τῆς εὐφημίας τῶν προλεγομένων εὐνοίαν ἐπισπᾶσθαι παρὰ πάντων, ἀπὸ δὲ τοῦ τέλους αὐτῶν ἀληθείας πίστιν καὶ δόξαν ὁμοῦ ¹⁵ θειότητος παρὰ τοῖς ὄχλοις ἀποφέρεσθαι. κατέλιπε δὲ γράφας, ὅθεν ἡμῶν τὸ τῆς προφητείας αὐτοῦ ἀκριβές καὶ ἀπαράλλακτον ἐποίησε δῆλον. φησὶ γὰρ αὐτοῦ γινομένου ἐν Σούσοις τῇ μητροπόλει τῆς Περσίδος, ὡς ἐξέλθαι μὲν εἰς τὸ πεδίον μετὰ ἐταίρων αὐτοῦ, σεισμοῦ ²⁰ δὲ καὶ κλόνου τῆς γῆς ἐξαίφνης γενομένου καταλειφθεῖν μόνος, φυγόντων τῶν φίλων, καὶ πέσοι μὲν ἐπὶ στόμα ταραχθεὶς ἐπὶ τὰς δύο χεῖρας, τινὸς δ' ἀφαιμένου αὐτοῦ καὶ μεταξὺ κελεύοντος ἀναστῆναι καὶ τὰ μέλλοντα συμβῆσεσθαι τοῖς πολίταις ἰδεῖν μετὰ πολλὰς γενεάς, ²⁵ ἀναστάντι [δ'] αὐτῷ δειχθῆναι κριὸν μέγαν, πολλὰ μὲν ἐκπεφυκότα κέρατα, τὸ δὲ τελευταῖον αὐτῶν ὑψηλότερον ἔχοντα. ἔπειτα ἀναβλέψαι μὲν εἰς τὴν δύσιν, θεάσασθαι δὲ τράγον ἀπ' αὐτῆς δι' ἀέρος φερόμενον, <ὃν> συρράξαντα τῷ κριῷ καὶ τοῖς κέρασι κορυφαινα δις κα- ³⁰ ταβαλεῖν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ πατήσαι. εἶτα τὸν τράγον ἰδεῖν ἐκ τοῦ μετώπου μεγίστον ἀναφύσαντα κέρασ,

οὔ κλασθέντος ἀναβλαστῆσαι τέσσαρα, καθ' ἕναστος τῶν ἀνέμων τετραμμένα. ἐξ αὐτῶν δ' ἀνασχεῖν καὶ ἄλλο μικρότερον ἀνέγραψεν, ὃ ἀυξήσαν ἔλεγεν αὐτῷ ὃ ταῦτα ἐπίδεικνυς θεὸς πολεμήσειν αὐτοῦ τὸ ἔθνος ⁵ καὶ τὴν πόλιν αἰρήσειν κατὰ κράτος, καὶ συρχεῖν τὰ περὶ τὸν ναόν, καὶ τὰς θυσίας καλύσειν γενέσθαι ἐφ' ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐνευήκοντα ἕξ. ταῦτα μὲν ἰδεῖν ἐν τῷ πεδίῳ τῷ ἐν Σούσοις ὁ Δαυιῆλος ἔγραψε, κριῖναι δ' αὐτῷ τὴν ὄψιν τοῦ φαντάσματος ἐδήλου τὸν ¹⁰ θεὸν οὕτως. τὸν μὲν κριὸν βασιλείας τὰς Περσῶν καὶ Μήδων σημαίνειν ἔφασκε, τὰ δὲ κέρατα τοὺς βασιλεύειν μέλλοντας, τὸ δὲ ἔσχατον κέρασ σημαίνειν τὸν ἔσχατον βασιλέα, τοῦτου δὲ διοίσειν ἀπάντων πλούτῳ τε καὶ δόξῃ. τὸν δὲ τράγον δηλοῦν ὡς ἕξ Ἑλλήνων τις ¹⁵ βασιλεύων ἔσται, ὃς τῷ Πέρσῃ συμβαλὼν δις κρατήσει τῇ μάχῃ καὶ παραλήψεται τὴν ἡγεμονίαν ἅπασαν. δηλοῦσθαι δ' ὑπὸ τοῦ μεγάλου κέρατος τοῦ ἐν τῷ μετώπῳ τοῦ τράγου τὸν πρῶτον βασιλέα, καὶ τὴν τῶν τεσσάρων ἀναβλάστησιν ἐκπεσόντος ἐκείνου καὶ τὴν πρὸς ²⁰ τὰ τέσσαρα κλίματα τῆς γῆς αὐτῶν ἀποστροφὴν ἐκάστου τοὺς διαδόχους μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πρώτου βασιλέως ἐμφανίζεσθαι, καὶ διαμερισμὸν εἰς αὐτοὺς τῆς βασιλείας, οὔτε δὲ παῖδας αὐτοῦ τοῦτους ὄντας οὔτε συγγενεῖς πολλοῖς ἔτεσιν ἄρξειν τῆς οἰκουμένης. ²⁵ γενέσθαι δ' ἐκ τούτων τινὰ βασιλέα τὸν ἐκπολεμήσοντα τὸ τε ἔθνος καὶ τοὺς νόμους αὐτῶν καὶ τὴν κατ' αὐτοὺς ἀφαιρησόμενον πολιτείαν, καὶ συλήσοντα τὸν ναόν, καὶ τὰς θυσίας ἐπ' ἔτη τρία καλύσοντα ἐπιτελεσθῆναι. καὶ δὴ ταῦτα ἡμῶν συνέβη τῷ ἔθνει παθεῖν ³⁰ ὑπ' Ἀντιόχου τοῦ ἐπιφανοῦς, καθὼς εἶδεν ὁ Δαυιῆλος καὶ πολλοῖς ἔτεσιν ἐμπροσθεν ἀνέγραψε τὰ γενησόμενα. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον Δαυιῆλος καὶ περὶ τῆς τῶν Περ-

μαίων ἡγεμονίας ἀνέγραψε, καὶ ὅτι ὑπ' αὐτῶν ἐρημω-
 θήσεται. ταῦτα πάντα ἐκείνος, θεοῦ δείζαντος αὐτῷ,
 συγγράψας κατέλειψεν, ὥστε τοὺς ἀναγινώσκοντας καὶ
 τὰ συμβαινόντα σκοποῦντας θαυμάζειν ἐπὶ τῇ παρὰ
 τοῦ θεοῦ τιμῇ τὸν Δανιήλου, καὶ τοὺς Ἐπικουρείους ἐκ
 5 τούτων εὐρίσκειν πεπλανημένους, οἳ τὴν τε πρόνοιαν
 ἐκβάλλουσι τοῦ βίου καὶ τὸν θεὸν οὐκ ἀξιοῦσιν ἐπι-
 τροπεύειν τῶν πραγμάτων, οὐδ' ὑπὸ τῆς μακαρίας καὶ
 ἀφθάρτου πρὸς διαμονὴν τῶν ὄλων οὐσίας κυβερνᾶ-
 σθαι τὰ σύμπαντα, ἄμοιρον δ' ἡνιόχου καὶ φροντιστοῦ
 10 τὸν κόσμον αὐτομάτως φέρεσθαι λέγουσιν, ὃς εἰ τοῦ-
 τον ἀπροστάτητος ἦν τὸν τρόπον, καθάπερ καὶ τὰς
 ναῦς ἐρήμους κυβερνητῶν καταδυομένης ὀρωμεν ὑπὸ
 πνευμάτων, ἧ καὶ τὰ ἄρματα περιτροπέμενα μὴ ἔχοντα
 τοὺς ἡνιοχοῦντας, συντριβείς ἂν ἀπὸ τῆς ἀπρονοήτου
 15 φορᾶς ἀπολώλει καὶ διεφθειρέτο. τοῖς οὖν προειρημέ-
 νοις ὑπὸ Δανιήλου δοκοῦσί μοι σφόδρα τῆς ἀληθοῦς
 δόξης διαμαρτάνειν οἱ τῷ θεῷ μηδεμίαν εἶναι περὶ τῶν
 ἀνθρωπίνων ἀποφαινόμενοι πρόνοιαν· οὐ γὰρ ἂν κατὰ
 τὴν ἐκεῖνου προφητείαν, εἰ συνέβαινε αὐτοματισμῷ
 20 τινὶ τὸν κόσμον διάγειν, πάντα ἐωρῶμεν ἀποβαίνοντα.
 ἐγὼ μὲν οὖν περὶ τούτων ὡς ἠῶρον καὶ ἀνέγνων,
 οὕτως ἔγραψα· εἰ δέ τις ἄλλως δοξάζειν βουλήσεται
 περὶ αὐτῶν, ἀνέγκλητον ἔχεται τὴν ἑτερογνωμοσύνην.

In demselben Verlage sind erschienen und in allen Buchhand-
 lungen zu haben:

- Alciphronis rhetoris epistolae cum adnotatione critica editae**
 ab AUGUSTO MEINEKIO. gr. 8. 1853. geh. 1½ Thlr.
- Apollonii Argonautica. Emendavit, apparatus criticum et**
 prolegomena adjecit R. MERKEL. Scholia vetera e codice Lauren-
 tiano edidit HENRICUS KEIL. gr. 8. 1854. geh. 5 Thlr.
- Bionis Smyrnaei Epitaphius Adonidis. Edidit Henricus**
 LUDOLPHUS AHRENS. 1854. geh. 15 Ngr.
- Catonianae poesis reliquiae. Recensuit A. Fleckeisen. gr. 8.**
 1854. geh. 6 Ngr.
- Comicorum latinorum praeter Plautum et Terentium reli-**
 quiae. Recensuit OTTO RIBBECK. gr. 8. 1855. geh. 3 Thlr.
- Cornifici Rhetoricorum ad C. Herennium libri IIII. Recen-**
 suit et interpretatus est C. L. KAYSER. gr. 8. 1854. geh. 2 Thlr.
 20 Ngr.
- Didymi Chalcenteri grammatici Alexandrini fragmenta quae**
 supersunt. Collegit et disposuit MAURITIUS SCHMIDT. gr. 8. 1854.
 geh. 3 Thlr.
- Ennianae poesis reliquiae. Recensuit Ioannes Vahlen. gr. 8.**
 1854. geh. 2 Thlr.
- Fleckeisen, Alfred, zur Kritik der allateinischen Dichter-**
 fragmente bei Gellius. Sendschreiben an Dr. MARTIN HERTZ in Berlin.
 gr. 8. 1854. geh. 9 Ngr.
- Friederichs, Dr. K., Praxiteles und die Niobegruppe nebst**
 Erklärung einiger Vasenbilder. Mit einer Kupfertafel. gr. 8. 1855.
 geh. 1 Thlr.
- Grammatici Latini ex recensione Henrici Keilii. Vol. II.**
 fasc. 1.: Prisciani institutionum Grammaticarum libri XVIII. ex re-
 censione MARTINI HERTZII. Vol. I. fasc. primus. gr. Lex.-8. 1855.
 geh. 3 Thlr. 10 Ngr.
- Q. Horatii Flacci sermonum libri duo. Germanice reddidit**
 et triginta codicum recens collatorum grammaticorum veterum om-
 niumque Msstorum adhuc a variis adhibitorum ope librorumque
 potiorum a primordiis artis typographicae usque ad hunc diem
 editorum lectionibus excussis recensuit apparatu critico instruxit
 et commentario illustravit C. KIRCHNER. Pars I. Satiras cum appa-
 ratu critico continens. gr. 8. 1854. geh. 2 Thlr. — Voluminis II.
 Pars I. commentarium in satiras libri primi continens. gr. 8. 1855.
 geh. 2 Thlr.
- Naevi, Cn., de bello Punico reliquiae. Ex recensione Io-**
 ANNIS VAHLENI. gr. 4. 1854. geh. 12 Ngr.

Ross, Ludw., eine alte Iokrische Inschrift von Chalcion oder Oeantheia, mit den Bemerkungen von *J. N. Oekonomides*. gr. 8. 1854. Mit einer lithogr. Tafel. 15 Ngr.

— — **Archäologische Aufsätze. Erste Sammlung: Griechische Gräber** — Ausgrabungsberichte aus Athen — Zur Kunstgeschichte und Topographie von Athen und Attika. Mit acht farbigen und sechs schwarzen Tafeln und einigen Holzschnitten. gr. 8. 1855. geh. 4 Thlr.

Rossbach, Aug., Metrik der griechischen Dramatiker und Lyriker nebst den begleitenden musischen Künsten. Erster Theil: Griechische Rhythmik. A. u. d. T.:

— — **Griechische Rhythmik.** gr. 8. 1854. geh. 1¼ Thlr.

Sallusti, C. Crispi, Catilina et Jugurtha. Aliorum suisque notis illustravit *RUDOLFUS DIETSCH*. Vol. I. CATILINA. Vol. II. JUGURTHA. 2 Thlr. 15 Ngr.

— — **Historiarum fragmenta. Pleniora, emendatiora** et novo ordine disposita suisque commentariis illustrata edidit et indices accuratos adiecit *FRIDERICUS KRITZIUS*. Accedit codicis Vaticanani et Palimpsesti Toletani exemplum lapidi inscriptum. gr. 8. 1853. geh. 3 Thlr.

Scenicae Romanorum poesis fragmenta recensuit Otto Ribbeck. 2 voll. vide:

Comicorum et Tragicorum Latinorum reliquiae.

Struve, Caroli Ludovici, directoris quondam Gymnasii Urbici Regimontani, opuscula selecta edidit *JACOBUS THEODORUS STRUVE*. 2 voll. gr. 8. 1854. geh. 5 Thlr.

Sophoclis tragoediae. Graece et Latine. Ex recensione *GULL. DINDORFII*. 2 voll. 8. 1850. 2 Thlr. 9 Ngr. Auch jedes Stück einzeln à 7½ Ngr.

Susemihl, Dr. Franz, die genetische Entwicklung der Platonischen Philosophie einleitend dargestellt. Erster Band. gr. 8. geh. 3 Thlr.

Tragicorum Latinorum reliquiae. Recensuit Otto Ribbeck. 1852. gr. 8. geh. 3 Thlr.

Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana. Neue Sammlung kritisch revidirter Textausgaben der Griechischen und Lateinischen Classiker. Redactions-Commission: *IMM. BEKKER, A. FLECKEISEN, C. HALM, A. MEINEKE, F. W. SCHNEIDWIN*.

Ein ausführlicher Bericht ist durch alle Buchhandlungen gratis zu beziehen.

B. G. Teubner in Leipzig.